JL
RM211.M86B
M86.2
161191

Office of the Registrar
of Books, Madras.

ப்ரஹ்மவித்யா

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திரிகை கிரயம். [illegible]

[illegible]

௨-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்துவரு ஆனிமீ ௧௮-உ க்கு ௧௮௮௭ வரு ஜூன்மீ ௩௰-உ வியாழக்கிழமை. { இலக்கம்—௧.

[illegible]

[illegible]

ஓர் உபநியாசம்.

[௧-ம் புத்தகம் ௧௮௪-ம் பக்கத்தொடர்பு]

புத்தன் பிறந்ததற்கு அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே யவதரித்த ஜனகன், விசுவாமித்திரருஷியோர் சரித்திரங்களும் இப்புத்தன் சரித்திரமும் பெரும்பான்மை வேறுபட்டிருப்பினும், பிராமணர்களின் பெருமையை யொழிக்கவேண்டுமென்னுங்கருத்து இம்மூவர்க்கும் பொதுவாயதேயாம். புத்தருக்கெய்திய பிரசித்தியும் பிராமணர்கள் கற்பித்த பல ஏற்பாடுகளை மீறிநடந்ததனாலென்பது நிச்சயம். விசுவாமித்திரனும், ஜனகனும் பிராமணர்களின் பெருமையைத் தாமே பெற்றவர். புத்தனோ ஏழைகள் இழிகுலத்தவரி லநேகரைத் தமது சித்தாந்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு செய்தவர்தான். ஜாதிவேறுபாடானது உலகத்தாரேற்படுத்திய ஒரு கட்டுப்பாடென்று அன்னோரா லொப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அவற்றைக் கடக்கவேண்டுமென்பது அவருடைய உட்கருத்தன்றேயாயினும், பிராமணர்கள் சர்வாதிகாரங்களையும் நிலையப்படுத்தி, ஏனைய வருணத்தவர்பாற்காட்டிவந்தகொடுமையைச் சிறிதுஞ் சகிக்கலாற்றாதவராயினர். பின்பு பிராமணர்கள் தமது அதிகாரத்திற்கு மாறுகோர்க்க ஓர் கெடுதியைக் கண்ணுற்று "க்ஷத்திரியர்கள் பிறர்க்குபதேசம்புரிதல் தவறென்றும், வேதத்திற் கூறிய தருமங்களுக்கு மாறாக இயற்றியதால் இவர் பாபியென்றும்,, வெளியிட்டுவந்தனர். புத்தனோ தமக்குப் பெருமையைச் சிறிதுங் கருதாது, உலகத்தின் க்ஷேமத்தையே நாடி யாவர்க்கும் சுகமாய்த் தமது சித்தாந்தத்தையே வெளியிட்டுவந்தான். தான் அரசனாயிருந்தும் தனது பெருமையைச் சிறிதும் பாராட்டாது சாமானியர்களோடுங்கூடிக்கலந்து வெளியிட்டுவந்தமையால், அச்சித்தாந்தங்கள் யாவரானுமொப்பத்தக்க நிலைமையை யெய்திற்று. அவர் வெளியிட்ட சித்தாந்தமாவன:—"தோன்றுவனவெல்லாம் நசிக்கும்; புண்ணியமென்பது பாவத்தினும் மேம்பட்டது; எவ்வளவையில் ஒருவன் தன்னையும் தனது பொருளையுந் துறக்க முயல்வானோ அது [illegible] கோபம், காமமாதியவற்

181191

[illegible]

றை யெவ்வாற்றானுமொடுக்குதல் வேண்டும்; கங்கையிற் கலந்த யமுனை முதலிய நதிகள் மற்ற நதிகளிலொன்றாய்க் கலந்து தமது நாமரூபங்களையொழித்துப் பரமபாவனமாய் நிற்பதுபோல் பிராமணர்முதலிய நான்கு வருணத்தவரும் 'ததாகதனென்னும் அருக்கடவுளினிடத்தே, கலந்து ஒன்றுவர்; பிராமணர்களுக்கும் ஏனைய வருணத்தவர்க்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பொன்னுக்கும் மண்ணுக்கும், ஒளிக்கு மிருளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைப்போல் அவ்வளவு பெரிதன்று; பிராமணரேனும் சண்டாளரேனும் பெண்கள் வயிற்றிற் பிறந்தவரே; இறந்தபின் அவ்விருவர் சரீரமும் முற்றிலு மசுசியாகவே யொழியும்; இங்ஙன மிருக்கும்பொழுது இவ்விருவர்க்கும் வேற்றுமையெங்ஙனே? பிராமணர்க்குப் புண்ணிய பாவங்களைக் கடக்க வலிமையுண்டோ? அவர் செய்த பாவம் புண்ணியமாமோ? அங்ஙனமாயின் அப் பிராமணத்தன்மை சிறந்ததேயாகும்; எல்லாப் பிராணிகளும் யாம் அன்புடன் பாராட்டத்தக்கனவே; எமது மதமோ ஆகாயத்தை நிகர்த்தது; அதில் ஸ்திரீகள், பாலர், கன்னிகைகள், தமிகர், தரித்திரர் முதலிய யாவர்க்கும் இடமுண்டு, என்பதாதியவாம். இன்னோரன்ன பல விடங்களை அவ்வரசன் மனத்துரைத்தும், அக்காலத்துப் பிராமணர்கள் புரிந்துவந்த கொடுமையிற்சிக்கி வருந்திய ஜனங்கள் இச் சௌகதசித்தாந்தத்தைக்கேட்டு அகமகிழ்வாராயினர். அதுமுதல் ஜாதியென்னும் ஓர் பெருங்கட்டு சமஸ்த பித்திமருக்கும் தடையாயிருந்த தொழிந்தது. கம்மா, வேடர், கூன் குருடு முடமுடையோர், கற்பிழிமாதர், தரித்திரர், யாசகர், பிணியாளர் இன்னும் பலரு மவனைச் சூழ்ந்தனர். அன்றியும், வேதங்களையோதியுணர்ந்த அநேக பிராமணர்களும் தாம் தமது அறிவின்மையை அப்புத்தமுனிவரிடத்தே ஒப்புக்கொண்டனர். அக்காலத்தில் ஆரியர்களின் கூட்டம் முன்னிருந்ததற்கு மாறுகப் பற்பல வேறுபாடுகளை யெய்திற்று. அதுமுதல் இப்பரதகண்டத்திலுள்ள பல நகரங்களைச் க்ஷத்திரவம்சத்திற் பிறந்த சிலர் கைக்கொண்டு ஆண்டு அரசராயினர். அவர்களுக்கு உபயோகமாயுள்ள பாலி, பிராகிருதம் முதலிய பலவித பாஷைகள் வழங்கிவரச் சிறிதுசிறிதாகச் சம்ஸ்கிருதபாஷை குன்றியது. சைத்தியமெனப் பெயர்வாய்ந்த சில கட்டடங்களு மித்தேசத்தில் ஏற்பட்டன. அம்மதத்தில் அநேகர் பிரவேசித்தனர். இப் புத்தமதம் இத்தேசத்திலிருந்த கால மிம்மட்டெனக் குறித்துரைக்க வியலாதாயின. சுமார் 1500-வருட காலத்திற்கு முன் இத்தேசத்தையடைந்த பாகியன் என்னும் ஓர் சீனதேசத்தான் அக்காலத்திற்றான் பிராமணர்களினதிகாரம் மீண்டு முயிர்த்தெழுந்துவருங் குறிகளைக் கண்டதாய் எழுதியிருக்கின்றான். அதற்கு 200. வருடங்களுக்குப் பின்பு வந்த மற்றொருவன் அக்காலத்திலே இத்தேசத்திற் புத்தமதம் வெகு அபாயகரமான நிலைமையிலிருந்ததாக எழுதியிருக்கின்றான். பிராமணர்களின் முற்காலத்திலுள்ள மேம்பாடுகள் மீண்டும் நிலைபெற்றன. அக்காலத்துத் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசாரியசுவாமிகளவர்கள் அத்வைதசித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிக்கக்கருதிப் பௌத்தமதசித்தாந்தத்தை வேருடன்களைந்தெறிந்து, இக்குங்களின் ஆசாரங்களை முன்போல் நடாத்திவருமாறு புரிவித்தார்.

வரும்.

மொழிபெயர்ப்பு.

[illegible]

ப்ரம்மவித்யா.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

இதிகாசம்.

[௩-ம் புத்தகம் ௩அ-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி]

அங்ஙனமே மகாபாரதம் இப்பரதகண்டத்தில் வழங்கும் பலவகை நூல்களின் சாரமடங்கியதென்று பெரியோர் அருளிய திருவாக்கிலையமுற்ற சிலவற்றை நோக்கி அவற்றின் விஷயங்களை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவாம். ஜயம் என்னும் பதம் ௧அ. என்னும் எண்ணைக் குறிக்குமென்று முன்பு எடுத்து விளக்கினோமன்றோ? ஆகலபற்றியே இப்பாரதத்தின் பருவங்களிலும், இதன் சாரமாகிய ஸ்ரீ பகவத்கீதையின் அத்தியாயங்களிலும், அதற்கு மூலமாகிய புராணங்களிலும் அதே தொகை உள்ளதென்றறிக. பாரதத்திற் பதினெண்பருவங்க ளுள்ளதென்பது எல்லோரும் அறிந்ததேயாம். இதன் உபபருவங்கள் நூற்றுக்கு மேற்படும். ஆயினும், இக்காலத்திற் காலவேறுபாட்டாலும், தேசவேறுபாட்டாலும், பிரதிகளின் வேறுபாட்டாலும் புஸ்தகங்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பினும், நடுவுநிலைமையுள்ள ஒருவர் ஆராய்ந்துபார்ப்பரேல் சுத்தமான புஸ்தகங்களும் அகப்படுமென்பதற் கையமில்லை. இப்பொழுதும் தென்னாட்டில் பல கிராமங்களில் இப்பாரதபுஸ்தகத்தைப் பூஜித்துவருவதைப் பார்க்கலாம். தென்னாட்டிற் பிறந்து வடநாடுகளிற் குடியேறிய பல வித்துவசிகாமணிகளைத் தம்மதத்தினராக்கிய நாவலிமைபெற்று நானிலத்தை வோறுத்த பெரும்புகழெய்திய ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியசுவாமிகள், ஸ்ரீமத் இராமாநுஜாசாரியசுவாமிகள், ஸ்ரீமது ஆனந்ததீர்த்தசுவாமிகள் முதலிய ஆசாரியர்களும், அவரது திருமரபி லவதரித்த ஏனைய மதாசாரியர்களும் எடுத்துக்காட்டிய பல வசனங்கள் இப்பாரதத்தின்கண்ணுள்ளனவேயாம். அதுகொண்டே இப்புஸ்தகம் மதவைரிகளாலும், ஓர் மதத்தில் அதிகப்பற்றுள்ள பிறராலும் ஒரு வழியிலுங் கெடுக்கப்படவில்லையென்று நம்புதற்கிடமாயிருக்கின்றது. இத் தென்னாட்டிலுள்ள புஸ்தகங்களில் இலக்ஷம் சுலோகங்கள் [அதாவது ௩௨. எழுத்துக்கொண்டது ஓர் கிரந்தமெனப்படும்] இருக்கக் காண்கின்றோம். மற்றைத் தேசங்களிலுள்ள புஸ்தகங்களிலோ சுமார் அறுபது அல்லது எழுபதினாயிரம் சுலோகங்கள் காணப்படுகின்றன. அதுகொண்டே அப்புஸ்தகங்கள் மததுராபிமானிகளின் கையிலகப்பட்டதாக எண்ணுகின்றோம். யாமுரைத்த சுத்தப்பிரதியும் கூடிய சீக்கிரத்தில் அச்சிடப்படுமென எதிர்பார்க்கின்றோம். இதில் அறிந்துகொள்ளற்பாலனவாய விஷயங்கள் பின் வருமாறு காண்க:

ஆஸ்திகபருவத்தால் குலத்திற்குப் பெரும் புகழளிக்கும் புதல்வனே புதல்வனென்றும், ஜனமேஜய சர்ப்பயாகப் படலத்தால் பெற்றோர்க்குப் புதல்வர் இயற்றவேண்டிய கடமைகளும், யயாதாமென்னும் படலத்தால் யௌவனத்தின் கொடுமை, புத்திரர்களின் கடமை, மாதர்களின் மடமை முதலாயினவும், அரக்குமாளிகைப்படல முதலியவற்றால் தீயோரின் இயற்கையும், ஆபத்துக்கு அறமே துணையாமென்பதும், சுபத்திரையை மணம்புரிந்த படலத்தால் காமுகர்களினியல்பும், இராஜசூயபர்வத்தால் சர்வ வைபவங்களும் அறத்தானன்றி யமையாமையும், சிசுபாலன்வதைப்படலத்தால் ஈஸ்வரனிடத்தில் செய்த அபராதத்தின் பயனும், சூதாடியபடலம் பிற்சூதாடிய படலங்களால் தீச்செய்கையின் பயனும், சகோதரர்களுக்

[illegible]

குரிய ஒற்றுமையும், பெண்கள் புரியும் பரமேசுரபக்தியின் சோரமும், கைராதபர்வத்தால் பரமேசுரபக்தியின் பெருமையும், தீர்த்தயாத்திரைப் படலத்தால் அநேக தீர்த்தங்களின் விசேடமும், யக்ஷப்பிரசனப்படலத்தால் அநேக தருமங்களினுண்மையும், அஜகரப்படலத்தால் கோபத்தின் கெடுதலான பயனும், கோஷயாத்திராபர்வத்தால் ஒற்றுமையின் பிரயோசனமும், சுவர்க்கலோகாபிகமனபர்வத்தினால் ஜோதிர்மண்டலங்களினுடைய இருப்பும், மார்க்கண்டேயசமஸ்யாபர்வத்தினால் பலவிதமான தேசாசாரங்களும், வைத்தியமுதலிய சாஸ்திரங்களின் பெருமையும், கலிகாலத்தின் மகிமை முதலானவையும், ஜயத்திரதமோட்சபருவத்தினால் பகைமையையுடைய சுற்றத்தாரிடத்தில் ஒருக்கால் கருணையும், இராமோபாக்கியானபர்வத்தால் சற்குணமுள்ள புருடரின் இலக்கணமும், பதிவிரதாமான்மிய பர்வத்தினால் பதிவிரதைகளின் பெருமையும், ஸ்திரீகளுடைய தர்மமும், விராடபருவத்தினால் இராஜநீதியும், சேனோத்தியோகபர்வத்தால் சேனைகளைச்சேர்க்கும் தன்மையும், அச்சேனைகளைப் பரிபாலிக்கும் வகையும், விதுரஜாகரபர்வத்தால் சில இராஜநீதிகளும், வருணாச்சிரமதருமங்களின் சங்கிரகமும், சனத்சுஜாதிய பர்வத்தினால் பெருமைதாங்கிய யோகத்தினுண்மையும், மகத்தான அறிவும், அம்போபாக்கியானபர்வத்தால் மங்கையர்களுடைய மீடித்த வைரத்தையும், ஞானது காரியத்தையும், பகவத்கீதா பர்வத்தினால் தத்துவங்களனைத்தையும், யுத்தபஞ்சகத்தால் பலவிதமான யுத்தங்களின் ரகசியமும், பத்மவியூகம் முதலிய நிர்ணயமும், சத்துருக்களை ஜயிக்கும் உபாயமும், ஞூரர்களுடைய சுவபாவம் முதலியனவும், சௌப்திகபருவத்தால் கோபத்துடனான மனிதனுக்கு அதர்மத்திலும் பிரவர்த்தி உண்டென்பதும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கும் அடியார்களிடத்தில் பக்ஷமுண்டென்பதும், அப்படியே ராஜதர்மம், ஆபத்தர்மம், மோக்ஷதர்மம் என்கிற மூன்று பருவங்களால் அந்தந்தப் பொருள்களுக்கு அநுகூலமான அந்தந்த தர்மங்களும், ஆநுசாசிகப் பருவத்தால் காம்மியம் முதலிய சகல தர்மங்களும், யாவராலுமறியக் கூடாத பரமேசுரனது பெரும் வைபவமும், அஸ்வமேதிகப்பருவத்தால் கர்மங்களுடைய ஸ்வரூபமும், அநுகீதாபருவத்தால் தொண்டர்களிடம் பகவானுக்குள்ள பக்ஷமும், மிகவியக்கத் தக்கதான சங்கர்ப்ப உண்மைகளுடைய விசேஷமும், பிறகு ஆஸ்ரமவாஸம் முதலியதால் துறவியின் ஆஸ்ரமதர்மங்களும், சாந்தியின் ஸ்வரூபமும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் பலவிதமான தத்துவங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பாரதத்தால் பெரியோர்களுடைய பலவிதமான சரித்திரமும், உபஜீவிக்கத்தக்க பலவிதமான கவிகளுடைய சம்பிரதாயமும், நூலாசிரியர்களுடைய பல ரகசியமும், யுக்தியை அறிந்தவர்களுடைய பத்திவிசேஷமும் வேறு நூல்களுடைய அபேட்சையின்றி அறியக் கூடும். இப்பாரதத்தின் பலத்தாலேதான் பெரியோர்களால் நன்றாய்க் காக்கப்படாத புராணஸ்நேகமானது முற்றிலும் கிடைப்பது வெகு அரிதாயிற்று. ஆனது பற்றியேதான் ([illegible]) "பாரதத்தை அப்பியசிக்காதவனிடத்தில் எந்த புராணமும் பயப்படுகின்றது" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இம்மகாபாரதமானது ஸ்ரீவியாச

[illegible] ஸ்ரீராமாயண [illegible] "ஸ்ரீராமாயண [illegible]" [illegible]

ராயணமுனிவர் பெருமானால் இயற்றப்பட்டமையினாலே இப்பாரதகண்டத்திற் பிறந்த ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் கொண்டாடுந்தகைமை உடைத்தாம். "இராமாயணமும் பாரதமும் முறையே ஆதிகாவியமும் இதிகாசமுமாம்," என்பதனாற் பாரதம் இதிகாசமென வழங்கப்பட்டமை காண்க. இராமாயணம் இதிகாசமேயாயினும் அதனை அந்தப்பதத்தாற் கூறாது ஆதிகாவியம் என்று கூறலே தமிழ்ச்சுடாயிற்று. அது ஆதிகாவியமாகிய ஸ்ரீ மத்வால்மீகி மகாமுனிவராலே இயற்றப்பட்டது. காவிய லக்ஷணங்களனைத்திற்கும் மூலமாய இலக்கியமாம். இக்காலத்தவருட்சிலர் (அதாவது மேற்றிசையிற் பிறந்த ஆங்கிலேய ஜர்மானியர்கள்) தமது மதத்திற்கியையுமாறு எவற்றினையும் சேர்க்க வேண்டுமென்னும் ஓர் அபிமானத்தால் ஸ்ரீராமாயணமானது மாபாரதத்திற்குப் பின்னரே எழுதப்பட்டதென்று கூறுகின்றார்கள். அதுவிஷயத்திற் பலகாரணங்களையுங் காட்டுகின்றார்கள். அவைகள் காரணப் போலிகளேயன்றிக் காரணங்களாகா. அவர் கூறுங் காரணங்களாவன:— "இவ்வுலகத்தினியல்பு காலஞ்செல்லச் செல்ல நாகரிகம் விருத்தியாகின்றதென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்ததேயாம்; ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து ஸ்ரீஇராமாயணம் செய்தகாலத்திலே ஜனங்கள் மிக நாகரீகம் பெற்றிருப்பதாயும், பாரதஞ் செய்த காலத்திலோ அப்படியில்லையென்றுந் தெரிகின்றது. என்னெனில், இராமாயணத்தில் அயோத்திமாநகரை வர்ணிக்குங் காலத்து, அநேகவித கல்விப் பயிற்சி, பலவித இராஜநீதி, அவற்றின் பெருமை முதலியன நன்றாக எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொடக்கத்திற்றானே "கோஸலமென்னும் ராச்சியத்திலே உலகெலாம் புகழ் பெற்ற அயோத்தியென்னும் ஓர் நகரம் உண்டு. அது பன்னிரண்டு யோஜனை நீளமும், மூன்று யோஜனை அகலமும் உள்ளது. அந்நகரத்தின் கண்ணே மிக விசாலம் பொருந்திப் பத்திபத்தியாய் விரைக்கப்பட்டுத் தினந்தோறும் ஜலந்தெளித்துப் புஷ்பங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகள் நிறைந்த பெரிய இராஜவீதிகளுண்டு," என்று தொடங்கி "அதைத்தசரதனென்னும் அரசன் ஆண்டிவந்தான்," என்றுரைத்துப், பின்னரும் அந்நகரத்தின்சிறப்பினைப் பலவாறு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மிகப்பெரிதாகிய கதவுகளையுடைய கோட்டைவாயில்களும் வரிசை வரிசையாகவுள்ள கடைவீதிகளும் அந்நகரத்தின்கண்ணே உண்டு. அநேக யந்திரங்களும், பற்பல ஆயுதங்களும், பல கைத்தொழிலாளர்களும், அந்நகரைச்சுற்றிய பெரிய மதில்களும், பலவகைப்பட்ட கொடிகளும், சதநீயென்னும் ஓர்வகை யுத்தக்கருவிகளும், ([illegible] இதனைத் தற்காலம் பீரங்கியென வழங்கும் யுத்தக்கருவியாக நிச்சயிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இது கோட்டைக்கட்டடங்களில் ஏற்றப்பட்டிருப்பதாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது) பல நடனமங்கையர்கூட்டங்களும் அங்கேயிருந்தன. அன்றியும், பலவிதமான சோலைகளும், உத்தியாவனங்களும், மிகப்பெரிதாகிய அகழிகளும், பலமுள்ள அரக்கங்களும் இருத்தலினாலே வேறு சத்துருக்கள் உள்ளே புகுந்துகொள்ள இடங்கிடையாது. யானைகள், குதிரைகள், மாடுகள், ஒட்டைகள், கோவேறுகழுதைகள் முதலாயினவும் அங்கே மிகவுண்டு," என்றும், "பலதேசங்களினின்றுவந்து வர்த்தகஞ்செய்யும் வர்த்தகர்கள் அநேகர் அங்கு வசிக்கின்றார்கள்," என்றும், சமமான பூமியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது," என்றும், "நாஸ்திகர், பொய்சொல்வோர்,

[illegible]

பெரியோரிடம் வணங்கிப் பலஉண்மைகளைக் கேட்டறியாதவர், பிறருடைய மேன்மையைக் கண்டு அழுக்காறெய்துவோர், கல்வியப்பியாசமில்லாதவர் முதலாகிய எவ்விதக் குற்றமுடையோரும் அங்கிருந்திலர்,, என்றும், மிக்க தரித்திரமுடையாரையும், வியாதியாளரையும், இராசவிசுவாசமில்லாதவரையும் அங்கறிற் காண்டலரிதாம்,, என்றும் பலவாறு நாகரிகம் நிலைபெற்றிருப்பதாயும், கல்வித்திறமை கைத்தொழில் சேனைகளின் பெருமை நகரத்தின் சிறப்பு இவையெல்லாம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்குள்ள ஜனங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும் பல சிங்காரவனங்களும் இருந்தனவாய்த் தெரியவருகிறது. வீதிகளின் சிறப்பும் வர்த்தகமும் பலதேசத்து வர்த்தகர்களின் கூட்டமும் இராஜவிசுவாசமும் யந்திரங்களும் ஒற்றுமையும் நன்றாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இவ்விதமாக பாரதத்தில் எவ்விடத்திலேனும் எழுதப்படவில்லை. மேலும் புராதனத்தில் சகோதரனுடைய ஸ்திரீயினிடம் மற்றொரு சகோதரனால் சந்தானோற்பத்தியுண்டென்று பாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதல்லாமலும் பிற்றைக்காலத்தில் குறையாய் நினைக்கத்தக்க சில விஷயங்களும் பாரதத்திலுள்ளனவாம். ஐந்து பேர் ஒரு ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்துகொண்டதாயும் பாரதத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராமாயணத்திலோ ஸ்ரீராமன் ஒரே மனைவியுடனிருந்தாரென்றே யிருக்கிறது. மேலும் பற்பல காவியநடைகள் இராமாயணத்தில் காணப்படுகின்றன. பல அலங்காரங்கள், பலதேச நிலைமை, மிகுந்த ஒற்றுமை இவைகள் நன்றாய் இராமாயணத்தி லெழுதப்பட்டிருப்பதாலும் மாபாரதத்தி லிவ்விதமில்லாமையாலும், மாபாரதம் முந்தியதென்பதும் இராமாயணம் பிந்தியதென்பதும் வெளியாகும். அன்றியும், இராமாயணத்திலே கோனதேசப்பெயர் இருக்கின்றது. அதுவும் இது சமீபகாலத்ததேயென்பதில் காரணமாகும்,, என்பது முதலாயினவாம். இவ்வகையான வாதங்களை மறுக்கவேண்டிப் பலவாறு எழுதவேண்டியிருப்பினும் புத்திமான்களுக்குச் சிறிது எழுதினாற் போதுமென நினைத்து சுருக்கமாகச் சிலவற்றை எழுதுவாம்.

வரும்.

[illegible]

மதமும், அதன் பிரயோசனமும், அதன் ஆசிரியரும்.

[௧-ம் புத்தகம் ௧௬௨-ம் பக்கத்தொடர்பு]

இதுவரையில் அத்வைத வித்தையின் ஆசிரியரான ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகளவர்கள் அவரது சிஷ்யர்கள் நால்வர் இவர்கள் சரித்திரங்களைக்குறித்து யாம் அறிந்த மட்டில் எழுதி வந்தோமல்லவா? இனி அம்மதாசாரியர்களான ஏனையோர் சரித்திரத்தையும் சிறிது புகல ஆரம்பிப்பாம்.

உலகத்தில் ஓர் மகான்மாவின் சரித்திரத்தை எடுத்தெழுதவேண்டில் அதில் யாம் மேற்கோளாகக் கொள்ளவேண்டியவை அவர் செய்த புத்தகங்கள், அவர் சரித்திரத்தின் பாகங்களை எடுத்துக்காட்டும் மற்றவர் புத்தகங்கள், உலகத்தார் வழக்கத்திலும் யுத்திக்கு விரோதமில்லாத பாகம் இவைகளே. மேற்குறித்த காரணங்களால் யாம் அறிந்த மட்டில் அடியில் வருஞ்சரித்திரத்தை எழுதத்துணிந்தோம்.

[illegible]

இத்தென்னாட்டில், மிக்க புகழ் பெற்றவரும் அத்வைதாசாரியர் பரம்பரையிற் சேர்ந்தவரும் அப்பயதீக்ஷிதர் எனப்பெயர் தாங்கியவருமான ஓர் மகாத்மா இருந்தனர். அவர் இவ்வத்வைத சித்தாந்தத்தை யநுசரித்துப் பலகிரந்தங்களை இயற்றினார்; அநேக விதண்டாவாதிகளை ஜயித்தார்; பலதிசைகளிற் புகழ்பெற்றார்; வடதிசையிற் பிறந்து பற்பல கிரந்தங்களை யியற்றிய அநேக வித்துவான்கள் புகழப்பதம் பெற்றார். அவர் பிறந்தவிடம் தென்னாட்டிலே காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகிலுள்ள அடையப்பலம் எனனும் கிராமம். இப்பொழுதும் அவரது வம்சஸ்தருக்கு அடையபலத்தார் என்ற பெயரே வழங்கவருகின்றது. அவர் பிறந்தகாலம் நிச்சயமாய் அளவிடப்படாவிடினும் ஒருவிதமாய் ஊகித்தால் கலியுகாதி வருஷம் நாலாயிரத்து அறுநூற்று நாற்பதற்கு மேற்சென்ற பின்பாக விருக்கலாமென்று ஏற்படுகின்றது. அதாவது இங்கிலீஷ் வருஷம் ஆயிரத்தைஞ்ஞூற்று நாற்பத்தைந்து மேலுள்ளவிடமாக ஏற்படும். அதற்குக் காரணங்கள் அப்யகாலுடன் பிறந்த ஆசார்ய தீக்ஷிதருக்குப் பௌத்திரரான நீலகண்ட தீக்ஷிதரவர்கள் தாமியற்றிய நீலகண்டவிஜயம் என்னும் கிரந்தத்திலே அப்புஸ்தகமியற்றிய காலத்தைக் குறித்திருக்கிறார். அது செய்தகாலம் '[illegible]'' என்கிற சுலோகத்தில் எழுதியபடி கலியுகாதி [4738] என்று ஏற்படுகின்றது. மேலும் இத்தேசத்திலுள்ள இதிகாஸக்காரர்கள் [அதாவது கதைகள் சொல்லும் ஜனங்கள்] 30-வது வயதில் நீலகண்டவிஜயத்தை அவர் செய்தார் எனவும், பன்னிரண்டாவது வயதில் ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷித சுவாமிகள் இவ்வுலகைத் துறக்க யத்தனிக்கும் பொழுது அநுக்கிரகம் பெற்றுச் சகல வித்தைகளையும் அவரிடம் பெற்றார் எனவும் சொல்லுகின்றார்கள். அதனால் அவர்கள் இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கியகாலம் ஏற்படுமெல்லவா? அதுகொண்டே நீலகண்டவிஜயகாரர் ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதசுவாமிகளின் அநுக்கிரகத்தால் வித்தைகளை அறிந்தாரென்று தட்சிணதவாரகை யெனக்கூறும் மன்னார்குடியிலுள்ள மகாமகோபாத்தியாய ராஜுசாஸ்திரிகளவர்கள் தாம்செய்த தியாகராஜஸ்தவத்தில் ([illegible]) "பரமசிவன் தனது பக்தனாகிய குபேரனை அநுக்கிரகித்தாற்போலத் தமதுசகோதரருடைய பௌத்திரரை அநுக்கிரகித்த பெருங்கருணை வெள்ளம் பெருகிய ஸ்ரீமத் அப்பயதீட்சிதரவர்கள் எமக்கு வாக்குப்பலத்தைத் தந்தருள்வாராக,, என்று வெளியிட்டார். பிறகு அவர்களின் வாழ்நாளும் அவரது திருவாக்காலும் வெகுஜனவாக்காலும் ஒருவிதம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தேசத்தில் அவரது திருமாபிற் பிறந்தோரவர் [73] வயது வரையில் இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதமே அத்தீட்சிதசிகாமணியானவர் தாம் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தில் "இச்சிதம்பரக்ஷேத்திரமோ உலகிற்சிறந்த க்ஷேத்திரம்; நமது குமாரர்களும் விநயபூஷணர்கள்; நாம் செய்யவேண்டிய செய்கைகளைச் செய்து முடித்தோம்; எமக்கோ வயது எழுபதுக்கு மேலாயின; போகேச்சை களைத்தையும்

[illegible]

அறர்தோம்; யாம் இவ்வுலகிற்கருதவேண்டிய தொன்றுமில்லை; இனியாம் அடையவேண்டியது சிவபதமே,, என்றசொல்லிய ஒரு சுலோகத்தால் வெளியாகின்றது. அதுகொண்டே அவர் பிறந்தகாலத்தை ஒருவிதமாய் நிச்சயித்தோம். அவர் பிதாவின் பெயர் ஸ்ரீரங்கராஜ தீட்சிதர் என்பது. அத்தீட்சிதரவர்கள் தமது பிதாவிடமே வித்தியாப்பியாசம் செய்தாரென்பது அவர் தாம் எழுதிய சித்தாந்தலேசசங்கிரகம் என்னுங்கிரந்தத்தின் தொடக்கத்தில் "எமது பிதாவிடம் யாம் கற்ற சித்தாந்தங்களை மற்றவரறியச் சுருக்கி எழுதுவோம்,, என்று எழுதியதாலும் சிகரிணீமாலா வியாக்கியானம் சிவதத்துவ விவேகத்தில் "சகலவித்தைகளுக்கும் இடமாயும் சர்வஸ்வதட்சிணையாகம் செய்தவருமான மகாகுருவை வணங்குவேன்,, என்றும் முடிவில் "ஸ்ரீரங்கராஜதீட்சிதர் குமாரர் அப்பயதீட்சிதர் என்கிற சிவபக்தர்,, என்று எழுதியதாலும் அறியலாம். அவ்விதமே முற்கூறிய மகாமகோபாத்தியாயர் அவர்கள் தாம் எழுதிய வம்சப்பிரபந்தத்தில் தொடங்கும்பொழுதே "ஆசாரியதீக்ஷிதர், பெருமைதாங்கிய ரெங்கராஜதீட்சிதர் புத்திரர்க்க ஸ்ரீமத் அப்பயதீட்சிதர் அவர்கள்,, என்று முறையே வம்சத்தையெடுத்துக்காட்டியதுங்காண்க. அவர்களுக்கு வித்தியாவிலாசமும் சிவபக்தியும் வேதாந்தநிலைப்பும் இயற்கையிலுள்ளது. அவர் முதலில் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாசாரியரவர்களியற்றிய பிரமசூத்திரபாஷியத்திற்கு ஸ்ரீசிவார்க்கமணிதீபிகையென்னும் ஓர் வியாக்கியானம் செய்தருளினர். மற்றும் பரமசிவப்பெருமானுடைய பெருமையை விளக்கப் பல நூல்களையியற்றினர். அவற்றின் மேன்மையும் விஷயங்களும் பின்வரும். இங்ஙனமிருக்க, கர்மகாண்டமென்னுங்கரையில் வசித்து, பேதவிக்காரம் வித்தாந்த ரத்தாஞ்சனம் முதலிய கிரந்தங்களையியற்றி வெற்றிபெற்ற ஸ்ரீநரசிம்மாச்சிரமசுவாமிகள் அப்பயதீட்சிதரவர்கள் கல்வித்திறமையையும், அவர் பிறந்தது ஸ்மார்த்தகுல மென்பதையும், அவர் அத்வைதசாஸ்திரத்தைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதிற்றிலரென்பதையுங் கேள்வியுற்று, தென்னாட்டையடைந்து அவரைக்கண்டு அத்வைதசித்தாந்தத்தை விளக்கும்படி சொல்லிய, அது முதல் அத்வைதநூல்களில் பல எழுதிமுடித்தாரென்றும், அவ்வத்வைதநூல்களில் பரிமளமென்பது முக்கியமைபெற்ற நூலென்றும் பல காரணங்களால் வெளியாகிறது. இவ்விஷயம் சமீபகாலத்திற்பிறந்து பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீமத் அகோபல பண்டிதாசாரியார் எழுதிய ஈசானஸ்துதியில் தீட்சிதவர்கள் வரலாற்றைச் சுருக்கிய சுலோகத்தில் "தட்சிணமூர்த்திக்கொப்பான ஸ்ரீநரசிம்மாச்சிரமிகளேவுதலால் தீட்சிதவர்கள் பரிமளமென்கிற கிரந்தம் செய்தார்,, என்று எழுதியிருப்பதால் வெளியாவதுமன்றி, அத்தீட்சிதசுவாமிகளும் தாமே இவ்விஷயத்தை அப்பரிமளகிரந்தத்தின்தொடக்கத்தில் கூறாநின்றுசெய்திருக்கின்றார்கள். "எமது குரு எமக்குபதேசித்த உண்மையை மறக்கிருக்க அதைக்கண்டேற்ற போதிக்கக்கூடுமோ இப்பொழுது பரமசிவனை வணங்கி கல்பதருவென்கிற கிரந்தத்திற்கு வியாக்கியானஞ்செய்குவேன்,, என்பது அப்பரிமளகிரந்தத்தின்முதல் சுலோகத்தின் கருத்து. அவர்கள் இவைபோன்றவைகளையுமநுசரித்துப் பலகிரந்தங்களைச் செய்தார்கள். அவைகள் (௱௪) என்பது பிருதாவளியில் தாத்பரியமாக கிரந்தங்களை யெழுதினரென்றிருப்பதால் தெரியவருகிறது. இப்பொழுது சுமார் ௬௰ கிரந்தங்கள் வழங்குகின்றன. அவைகளுள் இப்பொழுதும்

[illegible]

பிரசாரமாகுங் கிரந்தங்கள் அத்வைதசித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தன. அவற்றுள் நிர்க்குணபரப்பிரமப்பொருளைக் காட்டுவன ஸ்ரீபரிமளம், சித்தாந்தலேசசங்கிரகம், வேதாந்தநக்ஷத்திரவாதாவளி, மத்துவதந்திரமுகமர்த்தனம், மத்துவமதவித்துவம்சனம், நியாயரக்ஷாமணி என்னும் ஆறுமாம். சகுணப்பிரமப்பொருளைக் காட்டுவன சிகரிணீமாலா, சிவதத்துவவிவேகம், பிரமதர்க்கஸ்தவம், ருத்ரவிவரணம், ஆதித்யஸ்தோத்திரம், அத்துவைதம், சிவாத்துவிதநிர்ணயம், சிவத்தியானபத்ததி, பஞ்சரத்னஸ்துதி, அதனுரை, ஆத்மார்ப்பணம், மானஸோல்லாசம், சிவகர்ணாமிர்தம், ஆனந்தலஹரி, சந்திரிகை, சிவமஹிமகலிகாஸ்துதி, இரத்னத்திரயபரீக்ஷை, அதனுரை, அருணாசலேசுரர்துதி, அபீதகுசாம்பாள்தோத்திரம், சந்திரகலாஸ்துதி, சிவார்க்கமணிதீபிகை, சிவார்ச்சனசந்திரிகை, சிவபூஜாவிதி, நயமணிமாலை, அதன் சிற்றுரை என்னும் இருபத்தாறுமாம். சிவோத்கர்ஷத்தை விளக்கவந்த புஸ்தகங்கள் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசாரியர் சித்தாந்தத்தை யநுசரித்தெழுதியன நயமயூகமாலிகை, அதன் பொழிப்புரை, ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகரியற்றிய யாதவாப்யுதயமென்னுங் காவியத்திற்குரை, பேர்படியாரியற்றிய பாதுகாசகஸ்திரத்திற்குரை, வரதராஜஸ்துதி என்னும் ஐந்துமாம். ஸ்ரீமத் ஆனந்ததீர்த்தரென வழங்கும் ஸ்ரீமாத்துவாசாரியரது சித்தாந்தத்தையநுசரித்த புஸ்தகங்கள் நியாயரத்னமாலை, அதனுரை என்னும் இரண்டுமாம். அலங்காரசாஸ்திரத்தில் அர்த்தசித்திரமீமாஞ்சை, குவலயானந்தம் என்னும் இரண்டுமாம். பூர்வமீமாஞ்சையில் விதிரசாயனம், சுகோபஜீவனம்? என இரண்டாம். வியாகரணத்தில் நக்ஷத்திரவாதாவளியென வொன்றும். ஆகமொத்தம் (௪௪) இன்னும் அநேககிரந்தங்கள் சிற்சில பாகங்கள் குறைந்துபோயினவாய்க் கிடைக்கின்றன. இவைகளின் விஷயங்களும் இவற்றையெழுதிய காரணமும் மற்றோரிடத்து எழுதுவோம்.

இவை இங்ஙனமிருக்க, மதவிருக்ஷமென்னுங் கிரந்தத்தை எழுதிய ஒருவர் பல மகாசாரியர்கள் சரித்திரங்களை யெழுதப்புகுந்து இவ் அப்பயதீட்சிதர் சரித்திரத்தையும் ஒருவிதம் எழுதியிருக்கின்றார். அவர் அத்தீட்சிதருடைய கிரந்தங்களையும், அவருடைய வம்சஸ்தர் கிரந்தங்களையும், அவர் வம்சஸ்தர் கூறுவனவற்றையும் சிறிதேனுங் கேளாது தாம் தமக்குள்ள ஏதோ ஒருவித மூலகாரணமற்றகேள்வியைக்கொண்டு எழுதியதாகவே தெரியவருகின்றது. ஆதலினாற்றான் அது மற்றிலும் வேறுபட்டிருக்கின்றது. அவர், ஸ்ரீமத் அப்பயதீட்சிதருடைய தந்தையார் பெயர் நாராயணதீட்சிதரென்பதென்றும், அவர் தென்னாட்டிலே பெரிய பண்டிதரென்று பெயர்பெற்றவரென்றும், அவரும் சங்கராசாரியசுவாமிகளைப்போல் ஓர்வித நாஸ்திகரென்று அவரெழுதிய பிரபோதசந்திரோதயத்தாற் றெரியவருகிறதென்றும், அவர் சிவதத்துவவிவேகமுதலிய பல கிரந்தங்களையெழுதினரென்றும் இவ்வாறு பலவற்றை அச்சரித்திரத்திலேயெழுதியுள்ளார். அந்தோ! இஃதென்னவிபரீதம்? அத்தீட்சிதரவர்கள் தாமியற்றிய வவ்வொருநூலிலும் தமது பிதாவின் பெயர் ரெங்கராஜதீட்சிதரென் றெழுதியிருப்பவும் இப்படியெழுதினால், அதற்குக் காரணம் அவர் புத்தகங்களி லொன்றேனும் அறியாமையேயன்றிப் பிறிதுமுளதோ? அன்றியும் சிவதத்துவவிவேகமுதலிய கிரந்தங்களைச் செய்தவரென்று கூறியும், பின்பு அவரையும் ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகளையும் சேர்த்து நாஸ்திக

[illegible]

[illegible]

[illegible]

னைச் சாற்றினர். அவர் நாஸ்திகராவரேல் பரமசிவப்பிரா ஸமுடைய பெருமையை எவ்வாறு விளக்கினரோ அறியேம்! இவ் விஷமமதத்திற்குக் காரணமாகப் பிரபோதசந்திரோதயத்தை எடுத்துக்காட்டினர். அது மிக விந்தையிலும் விந்தை! பிரபோத சந்திரோதயஞ் செய்தவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமிச்ரரென்று அப் புஸ்தகத்திலிருக்க அதைச் சற்றும் பாராமல் எவரோ சொல்லக்கேட்டு இவ்வாறெழுதுவது உசிதமல்லவே. அன்றியும், நகிவில் சங்கராசாரியரையும் நாஸ்திகரென்றார். தாம் ஆஸ்திகரென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். அவர் ஆஸ்திகராயிருப்பது எப்போலியர்களாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கும் சம்மதமே. ஆயின், நாம் இவரைக் கேட்கவேண்டியதொன்றுண்டு. அதாவது ஆஸ்திகன் எவன்? நாஸ்திகனெவன்? உலகத்தில் கடம் உண்டென்பதால் ஆஸ்திகனுவனோ? அஃதின்றென்பதால் நாஸ்திகனுவனோ? இவரதற்கு அவர் பிரமம் [அதாவது கடவுள்] உண்டென்பான் ஆஸ்திகன்; அஃதின்றென வாதாடுவோன் நாஸ்திகன் என்று வரையறுத்திட்டார்போலும். அங்ஙனமாயின், அப்பிரமமேயுள்ளதெனக் குறிக்கும் பெருநாவிபதியவராய ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள் நாஸ்திகராவதெவ்வாறோ? அறிகிலேம்! மற்றெவர்தாம் ஆஸ்திகராவரோ? அன்னதும் அறிகின்றிலேம்.

வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதங்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

வேதாந்த ஸங்கிரகம்.

அப்பயதீக்ஷிதர் ப்ரகரணம்.

இப் பூமண்டலத்தில் வேதங்களென்பன உண்மையை விளக்கும் நூல்களென எல்லா மதஸ்தர்களும் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். அவ்வேதங்கள் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ளனவென்று சிலரும், பார்ஸிபாஷையிலுள்ளனவென்று சிலரும், பேற்றியையர் பாஷையாகிய ஹீப்ரு, கிரீக் முதலிய பாஷையிலுள்ளனவென்று வேறு சிலரும் இப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்வார்கள் அவரவர் தத்த மதங்களின் வேதங்களே பரமனுலருளப்பட்டனவென்று தாபிக்குமாறு பற்பல முயற்சிகளைச் செய்துவருவார்கள். அதற்குச் சிற்சில பிரமாணங்களையுங் காட்டிவருவார்கள். ஆயினும், எவரும் நிஷ்பக்ஷபாதமாய் ஆராய்வாராயின் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையே பாஷைகளில் முதன்மைபெற்றதென்பது போதருமாதலின், அதிலுள்ள வேதமே இவற்றுள் முதன்மைபெற்று அநாதியாயெப்பொழுதிற் சிறந்து நடைபெறுவதென்க. அவ்வேதங்கள் இருக்காதிய வென்பதும் எல்லோருமறிந்ததேயாம். அவ்வேதங்களின் பொருளை வெளியிடுதற்கு விரும்பிய நாம் அவ்வேத முடிவான உபநிஷத்துக்களின் உண்மையை விளக்கும் பிரமசூத்திரம், பகவற்கீதை முதலாகிய பற்பல கிரந்தங்களைத் துணையாகக்கொண்டு, எமது சிற்றறிவிற்கெட்டியபடி பலருக்கு மானந்தமுண்டாக்க முயலுவோம்.

இவ்வண்ணம் முயல்வது பிறர் பரிசோதித்திடத்தக்க பல குற்றங்களை விளைவிக்குமேனும், குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக்

[illegible]

கொள்ளும் உத்தமசீலரான வித்துவான்கள் இதைக் கண்படுத்துவாரகளென்றே நம்புகின்றேம்.

இவ்விஷயத்தில் யாம் முன்னெடுத்துரைத்த உபநிடதங்களின் உண்மைப்பொருள்களை அவ்வவர் மதங்களுக்கேற்ப வளைக்கிப் பெரும்புகழ்மெய்ந்த தமது ஸித்தாந்தத்தை யாவரும் ஒப்பும்படிசெய்திடச்செய்தவர்கள் மூவரே. அவரோ துவைதிகள், விசிஷ்டாத்வைதிகள், அத்வைதிகள் எனப்படுவார்கள். அவர் ஸித்தாந்தங்களுள் த்வைத விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தங்களைப்பற்றி யாம் இங்கு எத்துணையும் எழுதுவதில்லை. எந்நிமித்தமெனில், இம் மூன்று ஸித்தாந்தங்களுள் அத்வைதஸித்தாந்தம் முக்கியதாகலான் அதனையே முதற்கண் விசாரித்திடுவாம். அங்ஙனமே இப்பிரகரணத்தில் இவ்வத்வைதமதத்தைக் கைவிட்டு ஆசிரியர்கள் எவ்வெவ்விதமாக எவ்வெவ்விடங்களில் எவ்வெவ்வுரைகளையும் அவற்றின் பாவங்களையும் வெளியிடுவாரகளோ அவ்வவ்விடங்களில் அவ்வவ்வுரைகளையும் அவ்வவற்றின் காரணங்களையும் வெளியிடுவாம்.

௧. அங்ஙனமன்றே இச்சகத்திரத்துக்காரணம் சகுணத்தாற் குறிக்கப்பட்ட நிர்க்குணமாய பரப்பிரமமே. சாங்கியநூலார் முதலாயினோர் குறித்தபடி பிரதானமென்னும் பொருள் முதலியனவன்று. எங்ஙனெனின், அவை அறிவில்லாப்பொருளாதலால் வேதங்களுள் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கக் கருதினான் என்று தொடங்கிப் பலவிடங்களில் அறிவின் தொழில் சொல்லப்படுகிறபடியாலும் அறிவற்ற இவை காரணப்பொருளாவது ஒருபொழுதும் பொருந்தாது. அதுபற்றியே உலகத்திற்குக் காரணமென்பதை உலகியல்புணர்ந்து உண்மையைச்சார்ந்து உள்ளங்களித்த உயர்ந்தோர் ஒருபொழுதும் ஒப்பார். இவ்வுலகில் குடம் சட்டி முதலாயின எவ்வாறு மண்ணின் சாருள்ளனவோ, கைவளை கிரீடம் முதலிய ஆபரணங்கள் தங்கத்தின் திரிபோ அவ்வாறு நான் என்றும் எனது என்றும் இருவகைப்பற்றிற்கு இடமான இவ்வுலகம் பரப்பிரமத்திற் றோன்றியதே. ஆதலின், மூற்கூறியவிடம் காரியமாய குடமுதலாயினவும், காரணமாய பொன்முதலாயினவும், அவற்றிற்றோன்றிய வேறுவுருவங்களும்போலப் பிரமத்தின் வேறாயதன்றாம். அதுபற்றியே "எல்லாம் உண்மை ஆன்மாவாக நோக்கில்,, என்று வேதம் கூறுவதென்றனர். "உள்ளது போகாது இல்லது வாராது,, என்னும் ஓர் நியாயமும் நிலைபெற்றதென்க.

௨. மேலும், இப்பியில் வெள்ளியும், கயிற்றிற் பாம்பும், மரத்திற் றிருடனும், மலடியின் மகனும், முயலின் கோடும் போல் இச்சகமானது பரப்பிரமப்பொருளிலே தோன்றியதன்றிப் பிறிதன்றாம். தோற்றன்மாத்திரமான பொருளுக்கு அத்தோன்றலினிடமாய அதிட்டானத்தின் சத்தையிலும் வேறாய் ஒன்று கிடைத்தலரிதாதலால், தோன்றும் பொருள் எக்காலத்தும் இலதேயாம். பற்பல பிரபஞ்சதர்சனத்தால் காரியங்களெல்லாம் காரணரூபமாய்த் தோன்றும் பிரபஞ்சமிக்கு இவ்வுலகம் அங்கியிலிட்ட வஸ்திரம்போல ஆகாரமாத்திரந் தோற்றினும், உலகம் அசத்தேயாவது திண்ணமாம்.

௩. மேலும், சாக்கிரம் சொப்பனமென்னுமிரண்டுவித அவஸ்தைகளையுங் கடந்து மூன்றுமவஸ்தையிற்றோன்றுவதும், ஸம்பிரமாதமென்று வேதங்களில் வழங்கப்படுவதும் அத்து

௩ [illegible]

௪ [illegible]

௫ [illegible]

௬ [illegible]

[illegible]

விகமாகிய பிரமமே. அதனையே பரமென்றும், ஜோதியென்றும், ஆகாயமென்றும் பலவிடங்களிற் சொல்வதாம். "எவ்விடம் யாதுங் கண்டிலன் யாதுங் கேட்டிலன்" என்று தொடங்கிய பல வேதவசனங்களாற் பிறிதொன்றில்லையென விளங்குதலானும், "தினமும் பிரமத்தையடைவார்" என்று ஒவ்வொரு தினமும் பிரமத்தையடைவதாக வேதங்களிலிருத்தலானும், ஒவ்வொருயிரும் எப்பொழுதும் சுழுத்தியிற் பிரமத்தையடைவதாய்ச் சொல்லவேண்டியதாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணங்கள் பிரகதாரண்ணியோபநிடதம், அஜாதசத்துருபிராமணம் என்பனவே. அதுகொண்டு சுழுத்தியிற் பிரமநிலை வெளியாயிற்றென்க.

௪. ஜீவனும் பிரமப்பொருளும் ஒன்றென்பதும் "அவனே இச் சாத்தன்" என்றபடி விட்டும் விடாத ஆக்கலெல்லாம் ஆற்றலால் அவனிடம் தோன்றும் சிற்றறிவு பேரறிவுத்தன்மைகளை விட்டுத் தனியே அறிவின் தன்மையைக்கொண்டு, அவ்விருபொருளையும் ஒன்றென்றுபதேசிக்கும் பல வசனங்களால் விளங்கும். ஆச்மரத்தியர், ஔடுலோமி, காசகிருத்சினர் என்று மூவராகிய இம்மூவாசிரியருள் மூன்றாமாசிரியர் ஜீவனென்பதை வேறுபொருளாக ஒவ்வாததால் அதுவே உபநிடதங்களின் உட்கருத்தாம். பந்தகாலத்திலும் ஜீவனென்பது பிரமத்திலும் வேறாயிருக்குமாயின் அத்துவிதம் சித்திக்காதென்க. "மற்றொன்றுண்டாயின் மக்களுக்குப் பயம்" என்றும், "மாயாமாத்திரையில் துவிதம்; உண்மையிலுள்ளது அத்துவிதம்" என்றும் பற்பல வேதவசனங்கள் காணப்படுதலால், ஜீவனும் பிரமவஸ்துவும் ஒன்றென்பது பெறப்பட்டதென்க.

௫. மற்றும் "அவனையறிந்தவன் அருள்பெறுவான்" என்று தொடங்கிய பல வசனங்களால் பரப்பிரமத்தின் சொரூப அறிவே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்று ஏற்படுதலால், ஏனைக் கர்மங்கள், யோகங்கள், உபாசனைகள் இவையெல்லாம் மோக்ஷத்திற்கு நேரான சாதனங்களன்றாம். நான்கு வேதங்களின் சித்தாந்தவாக்கியங்களான மகாவாக்கியங்களால் வெளிப்படும் உண்மையறிவே உள்ளதென்பது பெறப்பட்டது. அது தக்க காரணமுள்ளதாகுமென்க.

௬. பின்னும், வருணாசிரமதருமங்கள் வேதங்களின் கருமகாண்டங்களிலே பல சொல்லப்படினும், அக்கருமங்கள் அவித்தியகமானவையும், தேகமே ஆன்மாவென்னும் பொய்யறிவைப் பற்றுதலானும், அத்துவிதநிலையை யடைந்த ஓர் மகான்மாவுக்கு நித்தியம் நைமித்திக முதலிய கருமங்கட்கு இடைப்படுதேயில்லை. "உண்மையில் பிரமமறிவற்பாலது" "உண்மையில் கருமம் செய்தற்பாலது" என்று தொடங்கிய பல வாக்கியங்களால் பாஷியகாரர் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டம் இரண்டையும் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டினரென்றறிக. அஞ்ஞானமொழிதற்பொருட்டுப் பரம்பரையில் கருமமும் காரணமாயினுமாகுமேயன்றி, அதுமாத்திரமே அவித்தையையொழிக்குங் கருவியாகாது. சூரியன் பிற ஒளியை எவ்விதம் வேண்டுதலில்லையோ அங்ஙனம் பிரமஞானம் அவித்தையையொழித்தற்கு வேறு கருவிகளொருபோதும் கருதாது. ஆதலின், ஞானமுங் கருமமும் வேண்டுமென்பது வெளியாயிற்றென்க. வரும்.

(மொழிபெயர்ப்பு)

[illegible]

([illegible])

——):*:(*):*:(——

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாஷோத்பத்திப் பிரசங்கம்.

[௧-ம் புத்தகம் ௩௭௰-ம் பக்கத்தொடர்பு]

பாஷைகள் இரண்டாவது நிலைமையில் உத்பத்திப்பருவமுள்ள சில வேற்றுமைத்தோற்றமுடைய சிதைதலடைந்த மூலப்பகுதி உருபுகளாகவே காணப்படுகின்றன. ஆயின், இந்நிலைமையில் வேற்றுமையைக் குறிக்குமடையாளங்கள் சுதந்திரங்களேயாம். எங்ஙனமெனில், தென்மொழியில் புஸ்தகமானது, இராமனானவன் என்பதுமுதலிய பெயர்ச்சொற்கள் ([illegible]) என்ற பொருளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில் முதலாவது வேற்றுமைக் குறியாகிய ஆனவன், ஆனது என்ற உருபுகள் ([illegible]) என்ற சப்தத்தின்பொருளாகிய அது என்ற சர்வநாம சப்தத்தின் உருவபேதங்களே. ஆகையால், அவன் அதை என வேறாகவும் பிரயோகிக்கக்கூடும். இன்னும் மலையாளமொழியில் ([illegible]) என்று ([illegible]) என்ற பொருளில் ஆறாவதுவேற்றுமையைக் குறிப்பதன்பொருட்டு (அது) என்ற சர்வநாமத்துக்கு ([illegible]) என்ற பகுதியுடன் சேர்க்கையாம். இந்நிலைமையில் சொற்கள் ஒருக்கால் வேற்றுமையைக் குறிக்குமுருபுகளன்றியும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. எங்ஙனமெனில், மலையாளமொழியில் ([illegible]) எனக் கூறவேண்டியவிடத்தில் ([illegible]) எனப் புஸ்தகம் என்ற சொல்லை ([illegible]) இரண்டாம்வேற்றுமையுருபின்றியே பிரயோகிப்பதைக் காண்கின்றோம். இவ்விதபாஷைகள் (ஸம்ஶ்லிஷ்ட)ங்களெனப் பெயர்பெறும். இப்பாஷையிற் பெரும்பாலும் தென்மொழி, பிராகிருதம் முதலிய பாஷைகளுங் கலந்துவருகின்றன. வேற்றுமையைக் குறிக்கும் பதங்கள் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் முதலிய காரியங்களால் விகாரப்பட்டு, எக்காலத்தில் வேறு பதமென்ற தோற்றமுங்கிடையில்லாத உருவத்தைப்பெற்று விகுதியெனப் பெயர்பெறுகின்றதோ அக்காலத்திற்றான் பாஷை மூன்றாவது நிலைமையை அடைகின்றது. அவையாதெனில், சம்ஸ்கிருதம், பிராகிருதம் முதலியவையே. இவ்விடத்தில் ([illegible]) பகுதியானாலும் விகுதியானாலும் தனியே பிரயோகிக்கத்தகாது எனச் சாஸ்திரமிருப்பதால், சொற்கள் முழுவதும் பெயர்ச்சொற்கள் அல்லது வினைச்சொற்களாகவே பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட பாஷைகள் ([illegible])மெனப் பெயர்பெற்ற விகுதிகளின் விருத்தியையுடையனவாதலால் ([illegible])ங்களெனக் கூறப்படுகின்றன. இந்த நிலைமையிற்றான் பாஷைகள் நிறைந்த பருவத்தையடைகின்றன. இவ்விதம் பரிபூர்ணமான சம்ஸ்கிருதம், லத்தின்முதலிய சில ஆரியபாஷைகள்தான் இக்காலத்தில் விளங்கிவருகின்றன. பலபாஷைகள் இரண்டாவதான (ஸம்ஶ்லிஷ்ட)ங்களென்ற பெயரளித்த நிலைமையைக் கடவாமலேயிருக்கின்றன.

ஆனதால், இச்சம்ஸ்கிருதபாஷையில் இப்பொழுது ([illegible]) முதலிய எத்தனை விகுதிகளுளவோ அவையனைத்தும் வேற்றுமை, எழுவாய், செயப்படுபொருள் முதலியவற்

[illegible]

தின்பொருளைக் குறிப்பதற்காக எமது பெரியோர்களாற் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதிகளுடைய தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் முதலியவற்றும் வரப்படாத மிச்சங்களா யிருக்கவேண்டுமெனக்கொள்க. அவற்றுள் சிறிய எடுத்துக்காட்டுவோம். அவையாதெனில், (...) முதலிய இடங்களில் எழுவாயைப்பொருளாயுடையதும், தன்னை முதலியவைகளைக் குறிப்பதுமாகிய எந்த [...] என்றவற்றைக் காண்கின்றோமோ இவைகள் யாவும் இரண்டாவது நிலையில் (...) முதலிய பிரயோகங்களுடைய காலக்கிரமத்தால் திரிபுபெற்ற வுருவங்களெனக் கூறத்தகும். அப்பொழுது படர்க்கையைக் குறிப்பிடுவதினையொட்டு (...) என்ற பகுதியானது வினையுடன் சேர்க்கப்பட்டதெனக்கொள்க. அவ்விதமே முன்னிலையைக் குறிப்பதற்காக (...) என்ற (...)த்தின் பகுதியும் அங்ஙனமே படர்க்கையைக்குறிப்பதற்காக (...) என்கிற (...)த்தின் பகுதியெனக்கொள்க. ஆனதுகொண்டுதான் (...) முதலியவிடங்களில் (...)தீ, நான முதலிய எழுவாய்கள் பிரயோகிக்கப்படாவிடினும் பொருள் உண்டாகின்றது. படர்க்கையிலோவெனில் எழுவாய் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் சந்தேகத்தை வெளியிடுகின்றமையால் அவ்வெழுவாயைப் பிரயோகிப்பது ஆவசியகமெனவுணர்க. இவ்விஷயத்தில் இலக்கணகாரர்கள் மாபாஷியமுதலிய நூல்களிற் கூறப்படாததுகொண்டு இதைச் சாஸ்திரசம்மதமல்லவெனப் பகரப்போகாது. ஏனெனில், இந்த மதமானது பாணினி முதலிய இலக்கணநூலாசிரியர்கள் உண்டாவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே தொடங்கி வழங்கி வருகிறதல்லவா? இந்தச் சம்ஸ்கிருதபாஷையிலும் காலாதிக்ரமத்தாற் பற்பல பேதங்களுண்டாயினவென்று எளிதில் உரைக்கக்கூடும். எப்படியெனில், கேடுகாலமாய் வழங்கிய வைதிகமொழிக்கும் நம்மாற் பேசப்பட்டுவருகிற லௌகிகமொழிக்கும், எது குளத்திற்கும் கடலுக்குமோ, ஆட்டுக்கும் யானைக்கும், புழுவுக்கும் பன்றிக்கும்போல மிகுந்த பேதம் காணப்படுகின்றதன்றோ? வேதசம்ஹிதை யுண்டான காலத்தில் இலக்கணமுதலிய நூல்கள் செவிக்குட் புகுந்ததேயில்லை. சப்தப்பிரமமாகிய அரசாங்கத்தில், ஒரிடமுங் குன்றுதலும் மிகப் பெரிதுமான இலக்கணநூலறியாமையானது அரசர்களுடைய அதிகாரம் எங்ஙனம் முனிவர்களிடம் செல்லாதோ அங்ஙனமே வேதவாக்கியங்களைத் தொடுவதற்குக்கூடச் சக்தியற்றதாயிருக்கின்றது. ஆனதாற்றான் பாணினியென்னும் ஆசிரியர் வேதவிஷயமான இலக்கணசூத்திரங்களில் பகுளமெனப் பிரயோகித்திருக்கின்றார். சிலவிடங்களிற் பிரவர்த்திக்கும் சிலவிடங்களிற் பிரவர்த்திக்காது; சிலவிடங்களில் விகற்பமாகும் சிலவிடத்து வேறாகவே ஆகுமென அந்தப் பகுளமென்ற சொல்லின் பொருளாம். ஆனதாற்றான், பவபூதியென்னுங் கவியானவர் (...) "லௌகிகர்களாகிய சாதுக்களுடைய வாக்கானது பொருளைத் தொடர்கிறது; முதியோர்களாகிய முனிவர்களுடைய வசனத்தைப் பொருள் தொடர்கின்றது,, எனக் கூறினர். இந்தச்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சுலோகத்தால் மகாமுனிவர்களுக்கு லௌகிகர்களாகிய சாதுக்களைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான பிரபாவமுண்டென்பது கவியின் கருத்தாயினும், தற்காலம் பாஷைகள் வ்யவஸ்தையற்றிருந்ததால் அவ்விதமாய்ப் பொருள்படுவதும் உசிதமெனக்கொள்க. காளிதாசாதி கவிசிரேஷ்டர்களின் ஸம்ஸ்கிருதத்திற்கு மிக்காலத்தவர் சம்ஸ்கிருதத்திற்கும் சிலவிடங்களிற் பேதமிருப்பது யாவருமறிந்தவிஷயமே. எங்ஙனமெனில், அவ்வாசிரியர்தியுள்ள இரகுவம்சகாவியத்தில் (...) என்றும், அவ்விதமே குமாரசம்பவத்தில் (...) என்றுங் காண்கின்றோம்; யாமோ (...) என்று பிரயோகிக்கிறோம். அக்காவியங்களுக்கு உரையெழுதிய மல்லிநாதன் முதலியவர்கள் மகாகவிப்பிரயோகமாதலால் தோஷமில்லையெனக் கூறியிருக்கின்றனர். மேலும், காளிதாசருடைய கிரந்தங்களில் (...) என்ற வினைச்சொற்களையே காணும். இக்காலத்துக் கவிகளுடைய நூல்களிலோவெனில் (...) என்கிற இருவகை வினைச்சொற்களைத் தவிர வேறுவினைச்சொற்களைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது. முற்கிய லேகவ்கள் வைதிகபதங்களைக்கூட ஒருக்கால் சிலவிடங்களிற் பிரயோகித்திருக்கின்றனர். (...) என மலையாளதேசத்திலுண்டான நாராயணபட்டரென்பவர் கூறியிருக்கிறார். இவ்விடத்தில் (...) என்றபதம் (...) என்று நிபாதனம் செய்திருப்பதால் வேதத்தில் மாத்திரத்திற் பிரயோகிக்கக்கூடும். ஆ! பிரகிருதமில்லாத விஷயங்களுடைய உபநியாசத்தால் வெகுதூரங்கடந்துவிட்டோம். பிரகிருதவிஷயத்தை அநுசரிப்போம். இளைவழியாய் பாஷையாகிய பூங்கொத்தைப் பரீக்ஷியாநின்ற நம்மால் இன்னமும் அடிவேர்வரையிற்றான் அடையப்பட்டது. இப்பொழுது இவ்வேர்கள் எந்த விதையினின்று முண்டாயினவென்றும் எவனால் அவ்விதை விதைக்கப்பட்டதென்றும் எவை தோகதசம்ஸ்காரங்களாயிற்றென்றுந் தேடுவோமாக.

[மொழிபெயர்ப்பு] அ. ரு. ராஜராஜவர்மா.

குலிசக்ராரன் செய்துகொள்ளுகிற விண்ணப்பம்.

ப்ரம்மஸ்ரீ வேதமூர்த்திகள்! நான் விபூதிதாரணஞ் செய்துகொள்ளுவதைக் கண்டு பொறுமையடைந்த பாஞ்சராத்திரிகள் கண்டபடி தூஷித்தமையால் யான் குதர்க்காசலகுலிசத்தை வெளிப்படுத்தினேன். அதுகண்ட வைகானசரொருவர் குலிசத்தைமாற்ற வெத்தனித்தார். பின்னொருவர் பின்னொருவராகப் பூர்வபக்ஷிகள் பலர் கிளம்பினர். கிளம்பினாலுமென்ன? எமது குலிசத்திற்கு உபலமாய்க் கிளம்பிய சித்தாந்தியார் கொடுத்த விடையானது பண்டிதர்கள் சடாசென்றுமெச்சு ம்படி நியாயபணங்கபழ்ந்து பூர்வபக்ஷிகளுடைய எல்லாவிதநாட்சேபங்களையும் தகர்த்து தவிசரித்துவிட்டன. இன்னும் எத்துணை கிளம்புகினும் சித்தாந்தியாரதுபோற்றலின் முன் புஜிக்கமாட்டா. சென்ற சஞ்சிகையிலும் "வைதிகசித்தா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ர்த்ரத்திலுவனி,, என்கிற மருடன்கொடுத்து அம்மருடனால் வியத்திற்குச் சிறிதும் பொருந்தாத அவைதிகமார்க்கத்தையே வழிவழியென்று ஒருவரெழுதியிருக்கிறார். அது படிப்பதற்கே சிரிப்பு விளைப்பதாயும், யாரோ பாஞ்சராத்திரியா லெழுதப்பட்டுச் சங்கராசாரியரியற்றியதென்று பொய்ப்பெயர் காட்டப்பட்டதாயிருப்பதால் அதற்குப் பதிலெழுதாமல் அசட்டை செய்தொழிகிறோம். இங்கு சேர்ந்த வாதமெல்லாம் விபூதிதாரணத்தையே முக்கியமாய்ப்பற்றியது. அதனைப் பல வாற்றாலுந் தாபித்து முடிக்கிறோம். இனிப் பூர்வபட்சிகள் பலரும் அவருள் முதல்வராகிய வேலூர் ஸ்ரீலோகாசாரியப்பத்திராதிபரும், நமது குலிசத்தையும் சித்தாந்தியார் கொடுத்த விடைகளையும் ஒருமுறைக்குப் பலமுறை செவ்வையாய்ப் படித்துப்பார்த்துப் பிறகு பேசுவார்களென்று நம்புகிறோம். தவிர, உபநிஷத்துக்களாகிய விதண்டாவாதமான [illegible] கடிதங்களை வித்யாவமணியான பத்திராதிபர் பதியாமலிருப்பதே நன்மையாகுமென்று நினைக்கிறோம். அவைகளைப் பதிப்பிதேல் சாதுக்களுக்கு [illegible] பிரஜா [illegible] முண்டாக்குமே தவிர [illegible] யிருந்தபோதிலும் சந்தேகநிவிர்த்தி செய்துகொள்ள விரும்புவார் [illegible] அதைப் படிக்கவேண்டியதுதான். வித்யாமணியாகிய பத்திராதிபர்க்கு நாம் புத்திகூறுவது பத்தும்பிள்ளை பெற்றவட்கு மலடி மருத்துவம் பார்ப்பதுபோது மாதலின் குலிசத்தை உறையிற் பதித்துவைப்பாம். இப்படிக்கு,

சாமக்குளம், வெங்கடராமதாஸ்.

ஆத்மபேதம் சத்தியமா?

க. பஞ்சபூதங்களே பேதமென்றறிக. அவைகளில் வாயுவோடேயே பேதங்களொழியும். ஆகாசம் அகண்டமாகையால் அதில் பேதம் விளங்காது. ஆகவே, அதை மீறிய பரமானந்தமே பிராப்தமானால் ஆத்மபேதம் விளங்க நியாயமுண்டா? இல்லை.

உ. பூதகுணங்களாகிற ஐம்பொறிகளை பசித்திருப்பதனால் ஆத்மபேதமுண்டாய் அகங்காரமென்றும், அபிமானியென்றும், ஜீவனென்றும், தேகியென்றும் ஏற்பட்டது.

ங. ஐம்புலன்கள் அசத்தாயும் அழிந்தாயும் மிஞ்சுவது ஆத்மாவே. ஆனால், ஐம்புலன்கள் அசத்திருக்கையில் அஞ்ஞானமுமழிந்தால் அருளுமாயாகும்.

ச. விர்த்தி, ரூபம் ஐம்புலன்கட்சேயன்றி ஆத்மாவுக்கில்லை.

ரு. ஐம்புலன்களினாலே ஆத்மசக்தி அகங்காரமாய்ப் பரிணமிக்கும்.

சா. ஆத்மா ஞானவடிவே.

எ. புலன்களின் சேர்க்கையினால் அஞ்ஞானமயமாய் அந்தக்கரணம் கற்பிதமாயிற்று. அதுவே தோஷாதி ஜெகத்தாய் விளங்கும்.

அ. அஞ்ஞான மொழிந்தால் தோஷாதி ஜெகத்தோற்றம் அழியும். அப்போது ஆத்மாவாய் விளங்கும்.

கூ. பேதங்கட்காதாரமாயுள்ள ஐம்புலன்களின் ஒழிவே அஞ்ஞான ஒழிவாம். ஆத்மாவாகவேகும்போது அபேதந்தான் மிஞ்சும். அங்கு ஆத்மகோடிகளைக் குறிக்கச் சாதனமேது? இல்லை.

க0. தேசோபாதியினால் கண்டமும் உபாதியொழிவதினால் அகண்டமும் ஏற்படும்போது அகண்டாகார விருத்தியாகிய பரமானந்தநிலையில் பேதமறிய தெய்வமுறு?

பின்னும் வரும். ஆத்மானந்தம்.

இஃது சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா ப்ரெஸ்ஸிலுவால் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

[illegible]

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து வருஷ ஆடிமீ [illegible] க்கு கஅஅ௯ வருஷ ஜூலைமீ [illegible] ஞாயிற்றுக்கிழமை. { இலக்கம்-உ.

[illegible]

ஓர் உபந்நியாசம்.

[முன் தொடர்பு.]

இப்பொழுதும் புத்தமதஸ்தர்கள் சிங்களம், நேபாளம், திபேத்து, சீனு முதலிய தேசங்களில் மிகத் திரளாய் வசித்து வருகிறார்கள். நமது இந்துதேசத்திலே புத்தமதத்தின் பெருமை குன்றக்குன்ற முற்காலத்து ஜாதிகளும், ஆசாரங்களும் முன்னிலும் மிகுகட்டுப்பாடுகளுடன் பிராமணர்களால் வெளியிடப்பட்டுவந்தன. அப்புத்தமதம் பரவுதற்கு முன்னரே பிராமணர்களுக்குப் பெருமை இத்தேசத்தில் நிலைபெற்றது. ஆயினும், அவர் செய்த ஜாதிக்கட்டுப்பாடுகள் தடைப்படாதுவந்தன. மனுமுதலியோர் பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனப் பிரித்து நான்குஜாதிகளாகக் கூறியிருப்பினும் அவை பெயர்மாத்திரத்தில் நிற்க, புத்தமதசம்பந்தத்தாற் பலசங்கரங்கள்தொடங்கி ஜாதிபேதங்கள் பலவாய் மாறின. பிராமணஜாதி ஒன்றுமட்டும் சுத்தமும் மற்றவைகள் கலப்புள்ளனவுமாயின. இப்பொழுது பல தேசங்களில் சுத்தமான க்ஷத்திரியஜாதியும் வைசியஜாதியும் லோபித்ததென்றே சொல்லலாம். பிராமணர்கள் தவிர மற்ற யாவரும் சூத்திரர்களென்றே கணக்கிடப்பட்டார்கள். இப்பொழுது இவ்விந்துதேசத்தில் சுத்தமான க்ஷத்திரியர்களும் சுத்தமான வைசியர்களுமில்லை. யாம் க்ஷத்திரியர், யாம் வைசியர் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களும் விசுவாமித்திரகோத்திரமென்றும், பார்க்கவகோத்திரமென்றும் சொல்லிவருகிறார்கள். அது அவ்வளவு நம்பத்தக்கதல்லவென்பது பலர் அபிப்பிராயம். இதுநிற்க; ஸ்மிருதிகளிற்சொல்லியபடி சுத்தமான சூத்திரவருணமும் இக்காலத்திற் கிடைப்பதரிதே. ஐந்தாம்வருணஸ்தனாயினும் சங்கரஜாதிகளினும் மேலானவனானதால் சூத்திரனெனவே சொல்லப்படுவான். அன்னமே மனு "வருணங்களில் ஒன்றைவிட்டொன்றையடைவதாலும், மற்றொன்றிற் பெண்களைக்கொள்வதாலும், தமது ஸ்வதர்மத்தை விடுவதாலும், வருணங்களில் சங்கரமுண்டாகின்றது.. பிரதிலோமத்தாலும் அநுலோமத்தாலும் பிறந்து ஒருவர்க்கொருவர் சம்பந்தமாகின்ற சங்கரர்களைச்சேர்

[illegible]

ல்துவிதன்,, என்று சொடங்கி "சூத்ரர்கள், வைதேஹர்கள், சண்டாளர், க்ஷத்திரியர், மாகதர், ஆயோககர், முதலியவர் ஒன்றுக்கொன்று சம்மனை கலசங்கரங்களுண்டாகின்றார் கள். முதல்மூன்று வருணத்தார்களுக்குத் தேசப்பித்த வருணத்து ஸ்திரீகளிடம் எவ்விதம் அநுலோமஜாதி பிறக்குமோ அவ்விதம் வெளிவருணத்தவர்கள் சம்பந்தத்தால் அதிக தோஷமுள்ள ஜாதிகளுண்டாகும். சூத்ரன் ஸ்திரீயினிடத்து மற்றவர் கலந்து உண்டாவது அபசவ்யம். சூத்திரனும் பிராமணஸ்திரீயும் கலந்து ஜாதியினைப் பண்டாக்குவதுபோல், ஜாதியான ஜாதியிற் பிறக்க ஒருவன் மேல்வருணத்து ஸ்திரீகளைக்கூடி பிரதிலோம ஜாதியினை உண்டாக்குவான்,, என்று கூறியிருக்கின்றார். அதுவன்றி தாம் பிறந்த வருணத்திற்குத் தாழ்ந்த மற்றொரு வருணத்தவருடன் கூடுதல் மிகுந்த தோஷமென்றும் தெளிவாக்கின்றது. ஆதலாற்றான் "சூத்திரஸ்திரீயினிடம் பிராமணனுக்குப் பிறந்தவனை யோகியாகுமிருசேர்க்கில் அவன் பிறக்கத் தக்கதுவே தாழ்ந்த ஜாதியாகும், ஏழு யுகங்களில் உத்தம ஜாதியையடைவான்,, என்று சொல்லப்பட்டது. பிராமணஸ் திரீயினிடம் சூத்திரனுக்குப் பிறந்தவனே சண்டாளனென்றே ஸ்மிருதிகளின் அபிப்ராயம். அவர்களுக்குத் தொழில் "கிராமத்திற்கு வெளியில் சண்டாளர்முதலியோர் இருக்கவேண்டியது; அவர்கள் பாத்திரங்களை வெறுக்கப்பட்டது; அவர்களுக்கு நாய், கழுதை முதலியவையே தனம்; பழைய உடைகளே உடை; பழைய மட்பாத்திரங்களே பாத்திரங்கள்; இரும்பே ஆபரணம்; எப்போதும் சஞ்சரிப்பதே தொழில்; அசருடன் தர்மவருணத்தவர்கள் கலந்து உறவாடலாகாது; அவர்களுக்குள் ஒருவர்க்கொருவர் விவாகமும் வியாபாரமும் செய்துகொள்ளவேண்டியது; பழைய பாத்திரங்களில் இவர்களுக்கு அன்னமிடவேண்டியது; இரவில் இவர்கள் கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் சஞ்சரிக்கலாகாது; பகற்காலத்தில் இராஜசாஸிதத்தினால் சஞ்சரிக்கலாம்; அநாதப்பிரேதங்களை இவர்கள் அடக்கஞ்செய்யவேண்டும்,, என்று ஸ்மிருதிகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; "நான்கு வருணங்களில் ஒவ்வொரு வருணத்தவரும் சுத்தவருணத்து ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்து அவர்களிடத்துண்டாகும் புதல்வரே தங்கள் வருணத்தாராவர்,, என்று மனுஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டது. அதாவது பிராமணன் பிராமணஸ்திரீயையும், க்ஷத்திரியன் க்ஷத்திரியஸ்திரீயையும், வைசியன் வைசியஸ்திரீயையும், சூத்திரன் சூத்திரஸ்திரீயையும் விவாகஞ்செய்து அந்த ஸ்திரீகளிடத்திற் பிறப்பவரே பிதாமாதாக்களுக்குச் சமமான ஜாதியுள்ளவரென்பது அதன் கருத்தாம். பிராமணரி முதலிய வருணத்தவர்க்கு இலக்கணங்கூறாமல், குதிரைபோல் சரீரத்தில் வேறு அடையாளமில்லாமையால் இவ்வாறு கூறலாயிற்று. பிராமணன் க்ஷத்திரியஸ்திரீயினிடத்திலும், க்ஷத்திரியன் வைசியஸ்திரீயினிடத்திலும், வைசியன் சூத்திரஸ்திரீயினிடத்திலும் பெற்ற பிள்ளைகளுக்குத் தாய்வழியால் தோஷமிருப்பினும், அவர்கள் பிதாவைப்போல வருணத்தவரென்றே மனு சொல்லுகின்றார். "தந்தையவனை அந்த வருணத்து ஸ்திரீகளிடம் முதல்மூன்று வருணத்தார்க்கு உண்டான சந்ததிகள் தாய்வழியாற் குற்றம்பெற்றிருப்பினும், தந்தை வழியுள்ள வருணத்தவரே யென்பது பெரியோர் கருத்து,, என்ற அதிதவருணத்து ஸ்திரீயினிடம் பிறந்தவர்களெனில், ஒன்று மட்டொன்று சம்பந்தத்திலும் "பிராமணனுக்கு வைசியன

[illegible]

ணியிடம் பிறப்பவன் அம்பட்டனென்றும், சூத்திரஸ்திரீயினிடம் பிறப்பவன் நிஷாதனென்றும், அவனையே பாரசவனென்றும் சொல்வது,, என்றும் சொல்லிமுடித்தார். அவ்விதமே சில பிரதிலோம ஜாதிகளையும் "க்ஷத்திரியனுக்குப் பிராமணஸ்திரீயினிடம்பிறந்தவன் சூதனென்றும், வைசியனுக்குப் பிராமணஸ்திரீயினிடமும், க்ஷத்திரியஸ்திரீயினிடமும் பிறந்தவன் வைதேகனென்றும்,, மாகதனென்றும் சொல்லப்படுவார்கள்,, என்று சொல்லி; அயோகவனிடத்தில் சூத்திரஸ்திரீ பெற்ற பிள்ளைக்குச் சைரந்திரனென்று பெயர். வலைவீசுவது, அலங்காரங்கள் செய்வதே தொழில்,, என்றும் பலருக்குப் பலவிருத்திகளையும் கூறினார். இவ்விதம் தொழில்பற்றிப் பலஜாதிகள் ஏற்பட்ட பொழுது ஜாதிகள் அநேகமாயின. விருத்திகளும் உடைகளும் ஜாதியைப்பற்றினதென்று சொல்ல எக்காலமும் முடியாது. எக்காலத்தில் ஜனங்களுள் நாகரீகம் எவ்வளவு பரவுமோ அவ்வளவு உடைவடிக்கைகளும் விர்த்தியடையும். இவ்விதமிருக்க, ஓர் ஜாதியார் ஒரே தொழிலைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்னும் நியமமிருந்தால் உலகத்தின் பொதுநன்மைக்கும் குறைவுவருமென்பதில் தடையில்லை. அதுபற்றியன்றோ இக்காலத்தவர் தத்தம் ஜாதிகளை நோக்காது தத்தமக்குத் தோன்றிய தொழில்களைக் கைப்பெறுகின்றனர். முற்காலத்திற் பிராமணர்களுக்கே பெருமை நிலைபெற்றிருந்தது. அவர்களே மற்றைய வருணத்தவர்களுக்குச் சாத்திரத்திற் கண்டபடி தொழில்களை விதித்தவர்கள். அதுபற்றியே மனுவும் "பிராமணர் எல்லாவருணத்தவர்களுக்கும் பிழைக்கும் வழியை விதிவழுவாமல் எடுத்துரைக்கவேண்டும்,, தாமும் விதிவழுவாமல் இருத்தல்வேண்டும். என்றும், "பெருந்தன்மையாலும், சுபாவத்தாலும், நியமங்களாலும், அநேக சம்ஸ்காரங்களாலும் பிராமணர் சிறந்தவர்;, எனவும் எடுத்துரைத்தார். இங்ஙனம் எல்லாவருணங்களுக்கு மாசர்களும் மற்றைய வருணங்களுக்குத் தொழிலைச் சம்பிக்கும் பிராமணர்கள் தமது தொழிலாய்க்கொண்ட ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஏற்றல், ஈதல் இவைகளுக்குள் ஏற்றல், வேட்பித்தல், ஓதுவித்தல் ஆகிய இம்மூன்றையும் தமக்குத் தொழிலாகக்கொண்டார்கள். அங்ஙனமே ஸ்மிருதிகளில் "ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஏற்றல், ஈதல் இவை ஆறுமே பிராமணருடைய தொழில். வேட்பித்தல், ஓதுவித்தல், ஏற்றல் இவை பிழைப்பு,, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தமது பிழைப்பை நிலைபெறச்செய்ய வேண்டிப் புத்திமான்களான பிராமணர்களால் மற்றவர் அவ்வழிகளைக் கைப்பற்றிருக்கும்படி மற்றவர்களுக்கு அதில் அதிகாரமில்லையென "பிராமணனுக்கும் க்ஷத்திரியன் ஓதுவித்தல், வேட்பித்தல், ஏற்றல் இம்முத்தொழில்களிலுங் குறைந்தவன். வைசியரும் அங்ஙனமேயாம். இவ்விதமே பிரஜைகளுக்கு நாதனான மனு வரைந்தார்,, என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேற்கூறிய ஆறு தொழில்களுள் பிராமணர்க்குச் சொந்தமான மூன்று தொழில்கள் அதாவது ஓதுவித்தல், வேட்பித்தல், ஏற்றல் இவை பிழைப்புக்குக் காரணமென்பது திண்ணமாம். ஏனைய மூன்று மங்களமாகாதென்றும் வெளியாகின்றது. இவ்வித ஜாதிகளையும் ஆசாரங்களையும் உண்டாக்கி அவைகளைக் காப்பாற்றிவந்தவர்கள் தமது பிரயோசனத்தை நாடிய பிராமணர்களே யானார்கள். அவர்கள் செய்த ஏற்பாடுகள் நிலைபெற்றனவென நிச்சயப்படுத்தியபின்பு அவ்வேற்பாடுகளைச் சிலதிப்புச்சி ஊல்

[illegible]

ஆற்றுப்போல வரவரப் பெரிதாகி, அவற்றளவைப்பட்டவர்க ளெல்லாம் அப்பூச்சிகட்டுவதுபோற் கட்டி அங்கிங் கசையவொட்டாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாய் அவர்களை அஸ்வதந்திரர்களாக்கித் தயையின்றி முடுக்கிவைத்தார்கள். இங்ஙனம் பிராமணர் களுக்கதிகாரத்தைப்பெற்று மற்றவர்களுக்கு அநேக நிர்ப்பந்தங்களைச் செய்துவந்தபோதிலும், அவர்கள் செய்த ஜாதியாசாரக் கட்டுப்பாடுகள் பொதுவாய் அநேக சன்மார்க்கங்களை விளைவித்தனவாதலால், அவை யாவரும் மதிக்கத்தக்கனவேயாயின. ஏனெனில், இக்காலத்து நிபந்தனைப்பிரகாரம் தண்டனைக்குக்காரணமாயில்லாத மதுபானஞ்செய்தல்முதலிய விஷயங்கள் ஜாதிப்பிரஷ்டம்வருமெனக் காட்டி அவர்களாலொழிக்கப்பட்டன. அன்றியும், ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் தேசத்திற்கு மியன்றபடி மாற்றத்தக்க ஏற்பாடுகளாயும் ஒருபொழுதும் மாற்றக்கூடாதென்றும், சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடாதென்றும், ஜாதிகள், மதங்கள், ஆசாரங்கள் இவை ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டனவென்றும், ஜாதி மதத்திற்கு அங்கமென்றும் ஏற்பாடு செய்விக்காமலிருப்பாராயின், இதுவரையில் அநேக வழிகளாய்ப் பல நல்ல பிரயோசனங்களு மேற்பட்டிருக்கும். உண்டாகும் நன்மைகளி லதிகமாகத் தீமைகளுமுண்டாயிருக்கும். இக்காலத்து ஜாதியிலுள்ள நிர்ப்பந்தங்களில் தமக்கிஷ்டமானவர்களுடன் போசனஞ்செய்வதையும், மனதிற்கிசைந்த மனையாளை மணம்புரிவதையும், தோன்றியவாறு தொழில்களைக் கொள்வதையும் தடுப்பதைச் சிலர் சகிக்கின்றதில்லை. இத்தேசத்தில் ஒருவருடன் கலந்து போசனஞ்செய்வதைத் தடுப்பதால் கெடுதி யாதொன்றுமில்லை. ஏனெனில், இத்தேசத்தார் ஜாதிபேதத்தால் ஒருவரோடொருவர் கலந்து போசனஞ்செய்யாவிடினும், அன்னம் போசனஞ்செய்பவனைக்காட்டிலுமதிகமாகவே ஒன்றுபட்டுச் சிநேகங்கொண்டு லௌகிகவியாபாரங்களை நடத்திவருகின்றார்கள். யதும்.

[மொழிபெயர்ப்பு]

பாஷோற்பத்திப்பிரசங்கம்.

[முன் தொடர்பு.]

மனிதர்களைச் சிருஷ்டித்த கடவுள் அவர்களுக்கு உபயோகத்திற்காகப் பாஷையைச் சிருஷ்டிக்காதொழிந்தபோதிலும், அதை உண்டாக்கத்தக்க புத்தியையும், அதற்குவேண்டிய சப்தத்தையும் சிருஷ்டித்தேயிருந்தார். உலகத்திலே சிற்பவித்தையையறிந்த சிற்பியும், மரம், கல் முதலிய சாமான்களும் சேர்ந்திருக்குமாயின், ஓர் வேலை முடிவதிற் றடையுண்டோ? ஆதலால், பாஷை நூடிக்கவிதமிதுவெனச் சிலர் கூறுவதாவது:— "ஆதியிற்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர்கள் ஆக்காங்குநின்றுகொண்டு ஓர் மலையுச்சியிற் காகம்முதலியவைகளைப் பார்த்து அவைகளின் இயல்பை மற்றவர்க்குத் தெரிவிக்கத் தம்முள்ளத்திற்றோன்றிய தாற்பரியத்தைக் கைகாற் சேட்டைகளைக்கொண்டு வெளியிட உத்தேசித்திருக்கலாம். அதுகொண்டு மற்றவர் அவருடைய உள்ளத்திற்றோன்றிய தாற்பரியத்தை அறிந்திரார். அவர் உடனே தன் விரலால் மரத்தைக் சுட்டிக்காட்டிக் கா, கா, கா வென்று சில வார்த்தைகளைச் சொல்லியிருப்பார். அதுகொண்டு மற்றவர் காகங்கள் இங்கிருக்கின்றனவென்று

[illegible]

[illegible]

[illegible]

—):O:◯:O:(—

[illegible]

அறிந்திருப்பார். அதுமுதலாகக் 'காக்கை' யென்னுஞ் சொல் ஓர் வகைப்பறவைக்குப் பெயராக ஏற்பட்டது. இங்ஙனமே அநேக சொற்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சமயங்களிற் றத்தமுள்ளத்திலுதித்த அபிப்பிராயங்களை மற்றவர்களுக்குப் புலப்படுத்தவேண்டித் தந்தமக்குத்தோன்றியவாறு சப்தங்களையுண்டாக்கி, ஒவ்வொன்றிற்குப் பெயராக்கினர். இதனையே அநுகரண சித்தாந்தமென்று பெரியோர் வழங்குவர்,, என்பதாம். இப்படிப்பட்ட சித்தாந்தம் உலகத்திலே நாய் கழுதை முதலிய பிராணிகளிடத்தும், வேறுசில பதார்த்தங்களிடத்தும் ஓர்கால் ஒத்திருப்பினும், குணங்களையுந் தொழில்களையுங் குறிக்கும் சப்தங்களில் ஒத்துவாராதாதலினால், இது நிலைபெற்ற சித்தாந்தமன்றென்பது சிலருடைய தாற்பரியம். வேறு சிலர் "நாம் சந்தோஷம், விசனம், ஆச்சரியம், பயம் முதலிய விகாரங்களால் மனங்கலங்கி நம்மறிவின்றி "ஆகா, அந்தோ, அசோ, ஹி ஹி ஹி, ஹு ஹு ஹு,, என்று தொடங்கிய சப்தங்களை யுச்சரிப்பது வழக்கமாயிருக்கின்றதன்றோ? அங்ஙனமே முற்காலத்து மனிதர்களும் அவரவர் ஒவ்வோர் வஸ்துவைத் தாம் கண்டவுடன் தம்மனதிற்குத் தோன்றியவாறு சப்தங்களை மாற்றிக்கொண்டனர். அவைகளே இவ்வுலகத்தில் பல வஸ்துக்களுக்கும் பெயர்களாக வழங்கப்பட்டன. அதுபற்றியே இக்காலத்திலும் சிற்சில விகாரங்களுக்கு இக்குறிப்பெயராக "ரண ரணம்" முதலிய அவயவப்பொருளற்ற சப்தங்கள் உண்டாயின" என்று கூறுவர். இதுநிற்க; உலகத்திலே ஒவ்வொரு மனிதர்க்கும் கண்ணிற்கலங்காரமான ஓர் பொருளைக் காணுங்கால் மனக்களிப்புண்டாவதும், சிங்கமுதலிய துஷ்டமிருகங்களைக் கண்டவுடன் இருதயத்தில் நடுக்கமுண்டாவதும் இயற்கையென்பது ஆலோசிக்கத்தக்கதே. அவ்வாறு அழகுமிகுந்த ஓர் பூந்தோட்டத்தைப் பார்த்தவுடன் ஆச்சரியமும், கடுங்கானலிலும் லங்கணம் முதலிய சிகிச்சைகளிலும் மனவருத்தமு முண்டாகுமென்பதை யாம் ஒப்பியேயிருக்கின்றோம். ஆயினும், அவ்விடத்துண்டாகும் நினைவுகள் அங்கு காணப்பட்ட புஷ்பமுதலியவற்றின் இனிமைமுதலாகிய குணங்களைப்பற்றினவோ? சிங்கமுதலியவற்றின் கொடூரத்தன்மையைப்பற்றினவோ? புஷ்பங்கள் முதலியவற்றிலுள்ள பலவித நிறங்கள்முதலிய குணங்களைப் பற்றினவோ? அன்றிக் கானல்முதலியவற்றாலுண்டான எரிச்சல்முதலியவற்றைச் சமயமையா லுண்டாயினவோ? என்று பல ஆசங்கைகள் நிகழின், அதன் வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களின் குணங்களையும் தொழில்களையும்பற்றி அவ்வத்தோற்றங்களுண்டாயினவெனவிடையளிப்பதே யுசிதமாகும். அங்ஙனமாயின், உள்ளத்திற்றோன்றிய தோற்றங்களுக்குப் பெயர்களான களிப்பு, ஆச்சரியம், அச்சம், எரிச்சல் முதலாகிய சொற்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகும் அநுபவங் கிடைப்பதரிதே. வெளியிற் காணக்கூடிய குணங்களுக்கும், தொழில்களுக்கும் பெயர்களையுண்டாக்கிக்கொள்வதற்கு முற்கூறியவழியிற் சிலகாரணங்களிருந்தபோதிலும், அதுகொண்டே எல்லாச்சொற்களு முண்டாயினவென்று கூறுதல் யாங்ஙன மமையும்? ஆதலின், இவ்வழியும் முற்றிலும் பொருந்தாததேயாம். இதனையே ஒலிச்சித்தாந்தமென வழங்குவது. இவ்விருவகைச் சித்தாந்தங்களையும் விலக்கித் தாம் உணர்ந்தவாறு (Maxmullur) மாக்ஸ்முல்லரென்பவர் ஓர் சித்தாந்தம் முடித்திருக்கின்றார். அஃ

[illegible]

தாவது: "உலகத்தில் நாம் காணும் ஒவ்வொரு பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று உரைந்தால் ஓர் ஒலியுண்டாவது இயற்கையி லுளளதென்பதிற் றடையில்லை. அவ்வாறு மனிதர்களுடைய உள்ளம் ஒவ்வொரு பொருள்களோடும் உறுவதால் ஒவ்வொரு சப்தங்களைத் தோற்றுவிக்கும். ஒவ்வோர் பொருள்கள் தோன்றவேயுமில்லை. அவற்றுள், மனிதர்களுடைய உள்ளத்திற்கு மிருகமுதலியவற்றினும் உயர்ந்த ஊக்கமுடைமையும் சக்தியுமிருத்தலால், அவ்வுள்ளத்திற்குள்ளும் ஒவ்வொரு சப்தங்களும் பொருள்களோடியைந்து இவ்வியையுள்ளவையாகவே தோற்ற மாம். ஆதலால், முற்காலத்திருந்த மூலபுருடர்களின் உள்ளத்திற்றோன்றிய ஒலிகளின் தொகுதியே ஆதியிற் பாஷையென வழங்கப்பட்டது" என்பதேயாம். ஐயா! நாம் யாது சொல்வோம்! பாஷைகளினுண்மைகளை யறிந்தவரிற் சிறந்தவரென்றும், நம்மேலன்புடையார் சகபயக்கத்தை யகற்றும் மதிநுட்பமுடையவரென்றும், மேதாவிகளின் மூலகுருவென்றும் பேரறிஞராகிய கொண்டாடிய தகைமைபெற்ற இம் மாக்ஸ் முல்லரென்பவர் சாமானிய ஜனங்களைப்போல எழுதியதற்குக் காரணமென்னேர அறியேம். அந்தோ! இவர் அநுகரண சித்தாந்தத்தை வெறுவ வொப்பினார். டௌ. டௌ. மதமென்னு மொலிசித்தாந்தமும் பூர்வகாலத்து மதமென்று ஒருவாறு ஒழித்தார். பின்பு தம் புத்திக்குத் தோன்றியவாறு சாமானிய புத்தியாள்களு மொப்பத்தகாத ஓர் சித்தாந்தத்தையுமெடுத்துவிடுத்தார். இவருடைய உள்ளம் யாதோ அறியேம்! இவர், சரியான காரணமிருப்பினும் இல்லாவிடினும் தமது வாக்கியத்தை வேதவாக்கியம்போல் மற்றவர் நம்புவாரென்று எண்ணினார்போலும். "சிறுவர் வார்த்தையேயெனினும், கிளிகளின்மொழியேயாயினும் யுக்திக்கொத்தனவாயின் ஒப்பத்தகவே,, யென்று ஆன்றோர் வழக்கத்தைப் பரிசீலித்த நாம் இவருடைய சித்தாந்தத்தைத் தெருவிற்றிரியும் சாமானிய ஜனங்களினும் விண்குடர் சுகுக்கேயொப்பிக்கேம். காரணமின்றிக் கற்கள் மிக்கவனென்று வேதத்திற் கூறியிருக்கின்றதென்றால், அதனை எந்த மூடனேனும் நம்புவனோ? மனிதர்களும் மற்ற மலைமுதலாகிய வஸ்துக்களும் ஒன்றெனவேற்பட்ட இம்மதங், மணியின் உள் நாக்கு அடிப்பதால் சத்தமுண்டாவதுபோல மனிதர்களும் நாக்கின் சம்பந்தத்தால் சத்தமுண்டாகின்றதெனக் கூறுவதோ தொழித்ததென்னவோ! அங்ஙனமொப்பிடுகுப் பாராயின், இப்பொழுது பெற்றவர்தீயும் மிக்க வியப்பாகவே யிருக்கும். யாம் எமது குற்றவுணர்ச்சிக்கு மகா மேதாவியாகிய இம்மாக்ஸ்முல்லரையும் ஆளாக்கியது "பரமசிவனுக்குத் திருவாபரணமாய் நின்ற சர்ப்பங்கள் கருடனைச் சுகமாவென்று வினவியன" என்பதுபோல அநேக வித்துவான்களின் அருமொழிகளை யபிப்பிரசித்த வலிமையினாலேயே யென்பதை அறிஞர்கள் நீவிர் யாவருமறிவீர்கள். அற்றாயின், யாம் பண்டிதரோடெதிர்ப்ப தெங்ஙனம். இவ்வாறு பாஷோற்பத்திவிஷயத்திற் பற்பல வழிகளை யெடுத்துக்காட்டினோம். சிலவற்றை மறுத்தோம். இவற்றில் எமது மதம் யாதெனில், முதற்கட் கூறிய அநுகரணசித்தாந்தமேயாமென்க. ஆயின், அச்சித்தாந்தத்தின் குணம் தொழில் முதலாயினவற்றை யநுசரித்தல்கூடாதாதலின், அச்சித்தாந்தத்திற் கஃதோர் குற்றமாமெனக்கூறினுமன்றோ? அதனை இங்ஙனம் மாற்றலாம். தொழில்

[illegible]

ஸு- ரா- ராஜாராஜவர்மா

ப்ருஹதி தூர்

[illegible]

(ஸ்கந்தம்)

[illegible]

களிலும் குணங்களிலும் கண்டவுடன் அதற்கு ஓர் அநுகரண சப்தம் அமையாவிடினும், பரம்பரையில் அதற்குமோர் சொல் உண்டாகக்கூடும். ([illegible]) முதலிய முறைகளைப்பட்ட குறிகளில் அவைக ளுக்கேற்பச் சில அநுகரணங்களையுங் காணலாம். அவ்வாறே தற்காலத்தவர் வழங்கும் குறுகுறுத்தல், குமுகுமுத்தல் [வாசனைகமழ்தல்] முதலிய சொற்கள் முற்றிலும் அநுகரணங்களாகவே கொள்ளற்பாலனவன்றோ? இவ்விடங்களில் தொழிலை அநுகரிப்பது வெளிப்பட்டதல்லவா? இவ்விதம் திரவியங்களிலும், தொழில்களிலும் சொற்கள் நிலைபெற்றனவாதலால், குணங்களினுடைய ஓர்விதமாய் முடிக்கலாமென்றுணர்க. பர்வதங்களினுச்சிகளிற் பிறந்து, குகைகளிற் புகுந்து, காடுகளிலொளிந்து உலகத்தார்களுக்கு வெளிப்படும் அருவிகளைப்போல், பாஷையென்பதும் ஊக்கத்திற்கெட்டாத ஓர் நிலையில் நின்று உலகத்திற்குச் சுகத்தைக்கொடுப்பது என்று வெளியாயிற்று. இவ்விஷயம் எண்ணத்திற்கெட்டாத விஷயமேயெனும், இச்சாரஸ்வதசமாஜத்திற் கூடியிருக்கும் வித்துவான்களின் அநுக்கிரகத்தால் ஒருவாறு இவ்விடயத்தை யெழுதிமுடித்தாம்.

ப்ரம்மவித்யா.

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

இதிகாசம்.

[முன் தொடர்பு]

பாரதத்தின் காலத்திற்கும், இராமாயணகாலத்திற்கும் தாரதம்மியஞ் சொல்லுமிடத்து மேற்றிசையாருட் சிலர் பாரதம் முந்தியதென்றும், இராமாயணம் பிந்தியதென்றுஞ் சொல்வதாகவும், அதற்குச் சில காரணங்களை யெடுத்துரைப்பதாகவும், அக்காரணங்களினவையெனவும் கடந்த சஞ்சிகையிலே எடுத்துக்கூறினுமன்றோ? அதன் முதன்மையாகக் குறிக்கப்பட்ட காரணத்தை மறுக்கவேண்டிய வழியை இங்கே எடுத்துக்கூறுகின்றாம்:—

அவர்கள் பாரதம் பிறந்த காலத்தினும் இராமாயணம் உண்டாகிய காலத்திலே ஜனங்களுக்கு நாகரீகமதிகமென எண்ணினர். அதனையே முதற்காரணமாகவுங் கொண்டனர். அதற்குநிதரிசனமாய் இராமாயணத்திற்பாலகாண்டத்திலே அயோத்திமாநகரை வருணித்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்து அக்காலத்து நாகரீகம் வெளிப்படுமென்பதும் அன்னவர் கருத்தாம். யாமிதுவிஷயத்திற் கூறுவதென்னையெனின், யாவரேனுமொருவர் இவ்விராமாயண பாரதங்களை முற்றிலும் படிப்பாராயின், அவ்விரண்டின்காலங்களை வரையறுக்கத் தாமேவல்லவராவார். அவைகளை முற்றிலும் படித்தற்குக் காலமில்லாத சிறுவர்களுக்கு உபயோகமாகும்படி யாம் மூலல் பயன்படத்தக்கதாமன்றோ. அதுபற்றியே யாம் இதுவிஷயத்திற் பிரவேசித்தேம். மாபாரதத்திலே ஆரணியபருவத்தில் வீமசேனன் ஓர் புஷ்பத்தைக் (ஸௌகந்திகபு) கொண்டுவரும்பொருட்டு வடதிசை

[illegible]

பைரோக்ஷிச்சென்ற சரித்திரத்தை யெடுத்துக்கூறுமிடத்திலே அவ்விமசேனன் அவனைக் கண்டதாகவும், அங்கு இருவரும் பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டதில் இராமாயணத்திலு மப்பெருமை கன்றாக வெழுதியிருக்க நாம் பார்த்திருக்கிறோமென்று வீமசேனன் புகன்றதாகவுமெழுதியிருத்தலாலும், இராமாயணோபாக்கியானமென்று பாரதத்தில் ஓர் உபாக்கியானமிருத்தலாலும் இராமாயணம் முந்தியதென்றும், பாரதம் பிந்தியதென்றும் வெளியாகின்றதன்றோ? ஆயினும், இக்காலத்தவர் தங்கொள்கைக்கு மாறுகிய வாக்கியங்களை இடையிற் சிலர் எழுதிக்கோத்துவிட்டனரென்றுசொல்வது வழக்கமாமன்றோ? அங்ஙனமே இவ்விஷயத்திற் சாற்றுவோருஞ் சாற்றுவர். யாம் இவ்விஷயத்திற்கூறுங் காரணம் ஒன்றல்ல; பலவுண்டு. அவையாவன:— நாகரிகம் விருத்தியாவது பிற்காலத்தென்பதன்றோ அவர் மதம்? அத்தநோக்கில் இராமாயணத்திற்கண்ட நாகரிகத்திலும் பாரதத்திலதிகமெனப் புலப்படுகின்றதேயன்றிக் குறைந்திப்பதாகத் தோன்றவில்லை. எங்ஙனமெனில், இராமாயணத்தில் நடந்த யுத்தத்தைச் சற்றுங் கவனித்துப்பார்க்குமளவில், ஆயுதப்பயிற்சி சிறிதேனுமின்றி வெறும் முரட்டுத்தனமாய்க் கற்களையும் மரங்களையுங்கொண்டு யுத்தம்புரிந்தார்களென வெளியாகின்றது. பாரதத்திலே யுத்தம் நடந்திருப்பதைக் கவனித்துப்பார்க்குமிடத்து, வியூகங்களுடனும், இன்னும் பல விசித்திரமான ஆயுதப்பயிற்சிகளுடனும், சைனியங்களை நடாத்தும் வன்மைகளுடனும், பலவித தந்திரங்களுடனும் மிக நன்றாக நடந்திருப்பதாகப் புலப்படுகின்றது. அதனை நன்காலோசித்துப்பார்க்குமிடத்து அக்காலத்து நாகரிகம் தெற்றெனப் புலப்படும். அன்றியும், வருணாசிரமதருமங்களிலுள்ள கொடுமைகள் காலந்தோறுங் குறைந்துவருவதும் யாவர்க்குந் தெரிந்த விஷயமே. இராமாயணகாலத்திலே ஸ்ரீராமர் சம்பூகனென்னும் ஓர் சூத்திரன் தவம்புரிய அஃதநியாயமென் றவனைச் சங்கரித்தானென் றெழுதியிருத்தலால் அக்காலத்திலே கொடுமை மிகுதியிருந்ததென்றும், பாரதகாலத்திலே விதுரர், சூதர், காயல்கணியென்றுஞ் சஞ்சயர் முதலாயினோர் எய்திய ஓர் பெரும் நிலைமையைக் கவனித்தால், அக்காலத்திலே ஞானத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குச் சாதியால்நேர்ந்த குறை நீங்கியதென்றும் வெளிப்படுமன்றோ? இங்ஙனமாகவும், இதுபற்றியேயும் காலங்களை முன்னென்றும் பின்னென்றும் நிச்சயிக்கவியலாதா? அன்றியும், இராமாயணத்திலே கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் சீதாதேவியைத்தேடும்படி சுக்கிரீவன் வானரங்களை யேவிய சரித்திரத்தை எழுதுமிடத்தில், மேற்றிசையிலே பிராக்ஜோதிடமென்னும் பட்டணத்தில் நரகனென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஓர் அசுரன் இருக்கின்றானென்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பாரதத்திலோ அந்நரகாசுர னிறந்தபின் அவனுடைய குமாரனுகிய பகதத்தனென்பவனென்னும் ஓர் சாதியார்க்கு அரசனுகிப் பாரதயுத்தத்திற் சகாயம்புரிய வந்தவனுப் புலப்படுகின்றது. அக்காலத்திற் றகப்பன், இக்காலத்திற் பிள்ளையென்றால் இதுமுன் இதுபின்னென்று அறிந்துகொள்ளலாம். பின்னும், தென்னாட்டிலே விந்தியகிரித் தொடர்க்கும் சோழநாட்டிற்குமிடையே தண்டகவனமெனப்பெயர்வாய்ந்த ஓர் வனமிருந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. மாபாரதம் நடந்தகாலத்திலே தருமபுத்திரர் இராசசூயத்திற்காகத் தென்னாட்டில் திக்குவிஜயஞ்செய்யும்பொழுதும்

[illegible]

சகாதேவன் வந்தபொழுது அக்காடுகளெல்லா மழிந்து ஜனங்கள் குடியேறித் தேசங்களாகு பரவியிருந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. அவ்வாறு இலங்கையில் ஸ்ரீராமருடைய திருவருட்பிரசாதம்பெற்ற விபீஷணன் தருமபுத்திரருக்குச் சில காணிக்கைகளையனுப்பினுரென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கிஷ்கிந்தாநகரத்தில் மைந்தனென்றும், துவிதனென்று மிருவரே வசித்தார்களென்று வெளியாகின்றது. இவைநிற்க; இராமாயணத்திலே ஸ்ரீவசிஷ்டரும், அவரது சக்திமுனியும், அவருக்குப் பராசர்பிறந்தது எழுதப்பட்டிருக்கின்றதேயன்றி, இம்மாபாரதத்தையியற்றிய வியாசமுனிவர் இருந்ததாகப் புலப்படவில்லை. வியாசர், பாண்டுவின் வமிசத்திற்கும் மாபாரதயுத்தத்திற்கும் மூலகாரணரென்பதோ, திண்ணம். இதுமட்டுமன்று; எல்லா ஜனங்களும் இராமாயணகாலத்திலே ஒற்றுமையும், ஒரேமதமுமுடையரா யிருந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. பாரதகாலத்திலோ ஐந்துமதங்களிருந்ததாகவும், அவைகள் அநுஷ்டானத்திற்கு வந்ததாகவும் வெளிப்படுகின்றது. ஸ்ரீராமாயணத்தில், உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகம்பெற்றுச் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்குங்கால், அவரைப் பார்க்கவந்த ஜனகன் முதலிய அநேக மகாராஜாக்களுள் காசிதேசத்தை ஆள்பவனும், திவோதாசன் என்கிற மகாராஜனுடைய குமாரனுமான பிரதர்த்தனனென்னும் பெயருடைய ஓர் அரசன் தமது சிநேகிதனென்று ஸ்ரீராமனால் மரியாதைசெய்யப்பட்டதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மாபாரதத்தில் அநுசாஸிகபர்வத்தில் வீஷ்மாசாரியார் தருமபுத்திரருக்குத் தர்மோபதேசம்புரியுங்காலையில், தருமபுத்திரர் தாம் பிராமணருகவேண்டுமென்னும் ஆவலுடன் விசுவாமித்திரர் சரித்திரத்தையும், வீதஹவ்யமகாராஜன் சரித்திரத்தையும் குறித்துக்கேட்க அதற்கு இவ்விருவருஞ்சிரமங்களுறுதியென்றும், அவை இயற்கையானன்றிச் செயற்கையான் வாராவென்றும் சொல்லுதற்கு நினைந்து, முதலில் அதன்பொருட்டுச் சொல்லிய ஓர் கதையிலே "திவோதாசனென்னு மரசனுடைய குமாரனுகிய பிரதர்த்தனனென்னும் ஓர் அரசனிருந்தான்" என்று சொல்லப்பட்டிருத்தலினுல், பாரதமே பிந்தியதென்றுரைக்கத் தடையுளதோ? நிற்க; அங்ஙனமே மேற்றிசைவித்துவான்களிலொருவரான (DARWIN) டார்வின் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் மேற்றிசைப்புலவர்கள் பலர் ஒப்பப் பதம்பெற்றதுமான பரிணாமவாதம் (Evolution) என்னும் சித்தாந்தத்தின் வழியை ஆலோசிக்குமிடத்தும், ஸ்ரீராமன்காலத்தில் மனிதர்களும், மனிதனைப்போன்ற குரங்குகளும், அவர்களுள் ஒருவர்க்கொருவர் வியகாரங்களும் இருந்ததாக நன்றாய் விளங்குகின்றது. பாரதத்திலோ மனிதர்கள் யாவரும் ஒரே தன்மையராகவிருந்தார்களென்று காணப்படுவதால் அப்பாரதம் பிந்தியதே. அந்தோ! இங்ஙனமிருக்க; "நித்திரையில் விழித்துக்கொண்டதாய் ஓர் சொப்பனங்கண்டே" னென்று சொன்னவன் விழித்தகொண்டாற்போல், இராமாயணத்தை பாரதகதைக்கு முந்தியதே; ஆயினும், புஸ்தகமெழுதியதுமாத்திரம் இராமாயணம் பிந்தியும், பாரதமுந்தியுமாயிருக்கலாம் என்று சிலர் சொல்கின்றனர். இக்காரணத்தையும் ஆராயுமிடத்துப் பயன்படாதொழியுமென்பது திண்ணமாம். என்னெனில், யாம் காட்டிய காரணங்கள் யாவும் அக்கதை ஒன்றே முன் நடந்ததெனக்காட்ட வெழுப்பப்பட்டனவன்று. பின்னையோவெனில், எழுதிய காலத்தையுங் குறித்துக்காட்டினவே. பராசமுனிவர் குமாரராகிய ஸ்ரீ வேத

[illegible]

வியாசமகாரிஷி பாரதத்தை யெழுதினரென்பது யாவருமறிந்த விஷயமேயாம். அவ்வேதவியாசர் இராமாயணமெழுதியகால த்திற் பிறக்கவேயில்லையென்றும், பலிஷ்டபராசரிஷிகளுடைய ம் பரம்பரையில் நின்றமையுந் தெரியவருகின்றது. பிறக் கப்போகின்றவர் பெயரைவைத்து முன் வேறொருவர் எழுதிய தாயிருக்கலாமென்பது யுக்திக்கொத்ததல்லவென்பதை இனி, அவர்கள் சொல்லுகிற பக்ஷகாரணங்களுக்கும் முறையே சமாதா னங்கூறுவோம் :—

அவர்கள் இரண்டாங்காரணமாக மைத்துனர்க்குப் பின்னே ப்ளவரும் ஸ்வீகரிப்பில்லாகாலத்திலிருந்த வழக்கமென்றும், அதை யுக்தாதாயமென்று இச்சுக்கள் வழங்குவதால், அந் தப்பதத்தை யனுசரித்து எழுதிய பாரதம் யுக்தத்திற்குணே தோ ன்றியிருக்கவேண்டுமென்றும், ஸ்ரீராமனுடைய சரித்திரத்தி லக்கணக்காரணமாயுள்ள இராமாயணம் பூர்வீகமென்றுக் கூறுகி ன்றனர். இஃது இராமாயணத்திலேயேதொடங்கி அவர்வழக்கே ஏற்பட்டதே. எங்ஙனமெனில், நாம் "கௌரியென்னும் பெண் வீட்டிக்கும் யாதுக்குப் பிறந்தபின்னே ஜனகர்க்கு ஒன பதுக்கள்" என்று தொடங்கி யுக்தத்தில் பின்னேவரக் கொல்லக்கூடிய தேஜஸ்திரனென்பவனுக்கிய அனுமனுடை ய ப்விகாரமிருந்ததாயும், "தந்தன், நுளாரஸன் இவர்களில் நவிர மற்றவர்கள் பலியில் புத்திரர்களாட்டார்கள்" என்று பராசர்முதலிய மகரிஷிகளால் கலிகாலத்தில் மறுக்கப்பட்ட இந்த க்ஷேத்ரஜபுத்திரவும், நியோகத்தாற்பிறந்த பிள்ளையும் ஒப்ப யாதிரியமயிற்றி அதில் வேற்றுமையைக் காணோம். மூன்றாவது காரணமும் அவ்வளவு நிலைபெறத்தக்கதன்றும். ஐவருக்கு ஓர் மனைவியிருந்தகாலத்திலுள்ளதென்பது அவ்வித ஆசாரம் ஓரிடத்தி லிருந்தபோதிலும் மற்றவர்க்க ஸ்திரீகளிலும் அது குற்றமென்றும், பதிவிரதைகளின் மகாத்மிய மளவற்ற தென்றும், வியபிசாரம் மிகக்கொடியதென்றும், இரௌபதி விஷயகாலத்தில் அவ்விதஞ்செய்வது விவாஹமாகவே மற்றவிட த்திற் குற்றமேயாம் அவ்விடத்தில் இறப்பாயுச் சிலகாரணங்க ளிருப்பதாய் வேதவியாசர் அருளிச்செய்த பாரதத்தில் எழுதியி ருப்பதால், அது அக்காலத்திலுள்ள ஆசாரமாக முடியாது. அதனால் ஈது முன் இது பின்னென நிச்சயித்தல் வேண்டுமென்பதேயில்லை. அன்றியும், இராமாயணத்தின் நடை வெகு பிரௌடியமும், அநேக அலங்காரங்களும் பொருந்தியதாயிருக் கிறதென்றும், பாரதம் அங்ஙனமில்லையென்றும் சொல்வது உண்மையேயாயினும், அஃதொன்றே இராமாயணம் பிந்திய தெனச்சொல்லக் காரணமாகாது. ஏனெனில், அதிற் பிரக்தங் குறைவாதலின் அடிக்கடி நல்ல சுலோகங்கள் கிடைக்கும். பா ரதம் மிக விரிவாதலால் ஒவ்வோரிடங்களின்மாத்திரம் இனிய நடையாயிருக்கும். அன்றியும், பலசாஸ்திரங்களிலுண்மை இரா மாயணத்திலுளதென்பதும் பாரதத்தை முற்றிலும் ஆராயா மையாலெழுந்த மொழியேயாம். பின்னும், ஸ்ரீராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காகக் கூடிய மகாநாட்டில் பிராமணர்கள், மிலேச்சர்கள் முதலிய அனைவரும் சேர்ந்திருந்ததாகச் சொல் வதால், ஒற்றுமை நிறைந்திருந்தகாலத்தில் இராமாயணமென் றெழுந்ததாம், யாம் முற்கூறிய விதுரர், பகதத்தர் முதலாயி னோர் சரித்திரங்களால் விடையளிக்கப்பட்டதென்றறிக. இரா மாயணத்திலே மலையாளநாட்டின் பெயரிருப்பதும் அது பிந் தியதென்பதற்குக் காரணமாமெனச் சிலர் கூறுவர். அஃதெ

[illegible]

வ்விதம் இராமாயணத்தைப் பிந்தியதாக்கும்? வெகுகாலத்தி ற்குப்பின் ஜனங்கள் குடியேறிய தேசங்கநாட்டின் பெயர் பா ரதத்திலேயிருந்ததின் அதுவே பிந்தியதாம். இராமாயணகால த்திற் பலபாஷைகளிருந்ததாகப்புலப்படவில்லை. பாரதகாலத் தோ பார்வேடன் முதலாகக்க ஓர் மிலேச்சபாஷையிருந்ததா கவும், தமிழிருந்ததாகவும் வெளியாகின்றது. ஆதிபருவத்திலே அரக்குமாளிகைப்படலத்தில் வாரணாவதமென்னும் பட்டணத் திற்குச் செல்லும் தருமபுத்திரரைக் கண்டவிதுரர் 'அலேர்கம்' என்று தொடங்கு மோர்வித மிலேச்சபாஷையாற் பேசினரெ ன்றும், சபாபர்வத்தில் அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரைக்குச்சென்ற பொழுது பணனுமென்னுமோர் அரசை யடைந்ததாக தமி ழ்ப்பெயரு மதில் காணப்படுவதாலும் பாரதம் பிந்தியதென் பது பசுமரத்தாணிபோல் காட்டப்பட்டது. இனி, இவ்விரு வரைக்கொண்டும் சந்தியமாய்க்கொக்கிறேனைக் கண்டு சொல்லுகிய தவில், ஸ்ரீராமன் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்யுங்கால் இரா மாயணமும், ஸ்ரீதருமபுத்திரர் உயிரோடிருக்கும்பொழுது பாரதமும் எழுதப்பட்டதென்பது அந்தந்தப் புஸ்தகங்களிலே யே வெளியாகும். இவ்விடம் நாம் எழுதிய பலகாரணங்களா ல் பாரதம் பிந்தியதென்றும், இராமாயணம் முந்தியதென்றும் வெளிப்பட்டது. இவ்விடத்தில் பூர்வபக்ஷமாக எடுத்துக் காட்டிய காரணங்களெல்லாம மேற்றிசையாரே எழுதியதன் று. சில மேற்றிசையார் கூறியதும், சில அவர் தாற்பரியத்தை யனுசரித்து சிலர் கூறியதுமாயுள்ளன. அதுசொண்டே யாம் எல்லாவற்றிற்குஞ் சமாதானங்கூறியது காண்க. இவ்வி டத்திலே இரண்டு ஆசங்கைகளுண்டாகின்றன. அவற்றில் முதலிலே இரண்டு கிரந்தங்களுடைய காலமும் இன்னதென் றறியப்படவில்லை. இராமாயணத்திற்கும் பாரதத்திற்கும் இரா மாயணம் முந்தியதாகவிருந்தபோதிலும் இடையே சொற்பகா லமே யிருக்கவேண்டும். என்னே? இராமாயணகாலத்திலே பிதாவாகிய தசரதனும் பாரதகாலத்தில் தாசகுரன் குமார னை யக்தத்தனும், இராமாயணகாலத்தில் இலங்கைக்கு அர சன் இராவணனும் பாரதகாலத்தில் விபீஷணனும், இராமா யணகாலத்தில் பராசமகாரிஷியும் பாரதகாலத்தில் அவர் குமா ரனுள் வாதராயணமுனிவரும் எடுத்துப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டி ருத்தல்னைக. இதுகொண்டு நாம் அறிவது இராமாயணத் திற்கும் பாரதத்திற்கும் மத்தியகாலம் சொற்பமேயன்றி இத்து க்களன்றும் அநேகவருடங்களெனத் தோன்றவில்லை. இவ்விடத்திற் பூர்வபக்ஷஞ்செய்பவர் கிறிஸ்தவராயின் அவர்க்கு நாம் சொல்லும் சமாதானமென்னவெனில், தம்மதநூ லாகிய விவிலியத்திலே யெடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ள தீர்க்க தரிசிகள் நெடுங்காலஞ் சீவித்ததாக நீவிர் நம்புவதுபோல், நா மும் எமது மூலாசிரியர்கள் நெடுங்காலமுயிர்த்திருந்ததாக நம் புவோமென்பதே. அங்ஙனமின்றி "தான் செட்டதுமன்றிச் சந்திரபுஷ்கரணியையுங் கூடக் கெடுத்தா" னென்றபடி சிலர் தம்மதங்கெடினும் பிறர்மதங் கெடவேதே தமக்குப் புருஷார்த்த மென்றுகொண்டு எம்மை ஆக்ஷேபிக்கவருவாராயின், அவர்க்கு நாம் சொல்வதொன்றுண்டு. அஃதென்னேயெனில், பலகார ணங்களால் இராமாயண பாரதங்கள் சுமார் ௫000. வருடங்க ளுக்கு முன்னுள்ளதாகத் தெரியவருகிறன. அதற்கு முந்திய காலத்தின் அளவு இவ்வளவென்பக்குறிக்க எமதுபுத்தி போதி யதன்றென் றவ்விஷயத்தை விட்டொழிவதே நலம். இப்பொ ழுது எடுத்துரைத்த நாலாயிரவருடங்களுக்குமுன்னரே இரா

[illegible]

([illegible])

ஸ்ரீ [illegible]

——:0:——

[illegible]!!

[illegible] (1547) [illegible] (1545) [illegible] (1554) [illegible] (1552) [illegible] (70000)

[illegible]

——):0: :0:(——

[illegible]

[illegible]!

[illegible]

மாயண மிருந்ததற்குக் காரணம் யாதெனில், இராமாயணத்திலே கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பாண்டவர்கள், குருக்கள் இவர்களை வடதிசையிற் குறித்து, அவர்களுக்கடுத்தவர்களாக யவனர்களையும் எடுத்தெழுதியிருக்கின்றது. அவ்விதமே பாரதத்திற் சபாபர்வத்திலே நகுலன் திக்விஜயஞ்செய்யச் சென்ற விஷயத்தை யெழுதுமிடத்தே இவ்விந்தியதேசத்தின் சமீபத்தில் யவனர்களிருந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. மேற்றிசையாரிற் சிலரோ, இந்துதேசத்தவர்களான ஆரியர்களுக்கும், முற்காலத்தில் யவனரென்றும் இக்காலத்தில் கிரேக்கரென்றும் வழங்கப்பட்ட ஓர் வகுப்பினர்க்கும் பிரிவுண்டாகியது சுமார் மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தியெனக் கூறுகின்றனர். மற்றும் சில ரபிப்பிராயத்தை நோக்குங்கால், நாலாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் அவ்வேற்றுமை ஏற்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது. இவ்விதம் ஒருவர் மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னென் றெழுதியதுடன் இன்னுமோர் ஆயிரத்தைச்சேர்த்தால் யாது குறை வந்தது? நமது தேச வழக்கத்தின்படி சுமார் ஐயாயிரம்வருடங்களுக்குமுன் பாரதம் எழுதப்பட்டதாக நம்புகிறோம். கிரீக்தேசத்திற்குச் சரித்திரமெழுதிய ஒருவர் யவனர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் உண்டாகிய வேற்றுமை சுமார் நாலாயிரவருடகாலத்திற்கு முன்னிருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிக்கிறார். எங்ஙனமெனில், அவர் கிரீக்தேசத்தில் நடந்த ஓர் சரித்திரத்தின் காலம் கிறிஸ்துபிறந்ததற்கு முன் சுமார் இரண்டாயிரவருடகாலமென்றெழுதியிருக்கிறார். அதற்கு முன்னரே இவ்வேற்றுமையேற்பட்டிருக்கவேண்டுமாதலின், இதை ஒருவாறு நிச்சயிக்கலாம். வேறுசிலர் கி. மு. ஆயிரம்வருடத்திற்கு முன்னரே இப்பிரிவு ஏற்பட்டிருக்கலாமென்று ஊகிக்கின்றார்கள். அதுவொன்றே கதாசரித்ஸாகரமென்னும் கிரந்தத்தில் சுமார் மூவாயிரவருடங்களுக்குமுன் பிறந்த பாணினிமகாரிஷி தாம் எழுதிய வியாகரணத்தில் வாசுதேவனென்னும் பதத்திற்கும், அருச்சுனனென்னும் பதத்திற்கும் விருஷ்ணியன், அந்தகர்கள், குருக்களென்கிற சில ஜாதிப்பெயர்களுக்கும் இலக்கணங் கூறியிருக்கின்றார். அதுகொண்டு பாரதம அதற்கு முந்தியதென் றேற்படும். இன்னும் வரும்.

மதமும், அதன் பிரயோசனமும், அதன் ஆசிரியரும்.

ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதர் சரித்திரம்.

[முன் தொடர்பு]

நாம் ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதர் எழுதிய பல கிரந்தங்களைக் கொண்டும், இன்னும் பல காரணங்களைக்கொண்டும் அவருடைய பிறந்தகாலம் கலியுகாதி ([illegible]) என்றும், இங்கிலீஷ்கணக்கின்படி ([illegible]) என்றும் நிச்சயித்தாமன்றோ? இதுவிஷயத்தில் சற்றேறக்குறையவே அத்தீக்ஷிதர்களுடைய சரித்திரத்தை யெழுதிய பரமஹம்ஸ ஸந்நியாஸி ஸ்ரீ [illegible] ஸ்வாமிகள் தாம் எழுதிய ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதர்கள் சரித்திரத்தில் கலியுகாதி [illegible] வருஷம் அதாவது இங்கிலீஷ் கணக்கின்படி [illegible] அவர்கள் பிறந்ததாக எழுதியிருக்கின்றார். [illegible] அபிப்பிராயபேதமில்லை. [illegible] யாசம் ஏழு வருடமே. நாமுரைத்ததற்கும் அவரெழுதியதற்கும் சற்றேறக்குறைய ஒற்றுமையிருத்தலால், அஃதுண்மையென்றே நம்புகின்றோம். ஏனெனில், அவரெழுதிய ஸ்ரீமத் அப்பய தீக்ஷிதர்சரித்திரத்தில் ஸ்பஷ்டமாய் அவருடைய ஜாதகத்தையும் எழுதியிருக்கிறார். அவரெழுதிய சரித்திரத்தி லகப்படாத பலவிசேடங்கள் அதாவது சார்வபௌமகவியவர்களுடன் தீக்ஷிதசுவாமிகள் கலந்ததுமுதலிய சில சரித்திரங்கள், அத்தீக்ஷிதரவர்கள் திருமரபிலவதரித்து மன்னார்குடியில் வசிக்கும் ஸ்ரீ மகாமகோபாத்தியாயர் ஸ்ரீராஜுசாஸ்திரிகளவர்கள் தாம் இயற்றிய நவரத்னமாலிகாஸ்தோத்திரத்தில் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அன்றியும், இன்னும் பலவிஷயங்கள் ஒருவர் சொல்லியபடி மற்றவர் சொல்லாமலும், ஒன்றற்கொன்று மாறுகவும் ஜனங்கள் சொல்லிவரும் சில சரித்திரங்களை நாம் நம்பாதுவிடுத்தோம். அவரியற்றிய கிரந்தங்களின்விஷயங்கள் சங்கிரகமாக எம்மா லெடுத்துக்காட்டப்பட்டன வன்றோ? இப்பொழுது நாமகண்டமட்டில் அவர் எழுதிய புஸ்தகங்களின் கிரந்தசங்கியை சுமார் ௧0,000. ஆகின்றது. வரும்.

[illegible] (24) [illegible] (12) [illegible]

[illegible]

——):0:0:○:0:0:(——

[illegible]!!

[illegible]

அறிக்கை.

நண்பர்களே!

நமது ப்ரம்மவித்தையென்னும் இப்பத்திரிகை ஒருவருடகாலமாய் நடைபெற்றுவருகின்றதென்பது நங் கையொப்ப நண்பர்களுக்கும் ஏனையோர்க்கும் தெரிந்த விஷயமேயாம். இப்பத்திரிகை சுமார் ஐந்துமாசகாலமாய் விஷயங்கள் அதிகப்படுவதால், காலத்திற்கேற்றபடி அரை, ஒன்று, ஒன்றரைப் பாரங்களுள்ள அநுபந்தங்களுடன் வெளிப்பட்டுவருகின்றது. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் விஷயங்களுக்கேற்றபடி ஓர் வரம்பின்றி அநுபந்தங்களைச் சேர்ப்பது மிகக் கடினமன்றோ? ஆதலின், நங் கையொப்பநண்பர்களிற் சிலர் இப்பொழுது நடைபெற்றுவரும் [கசு] பக்கங்களுடன் இன்னும் [அ] பக்கங்களைச் சேர்த்து [உச] பக்கங்களாக்கி மாதம் ஒருமுறையாவது, அல்லது பிரித்து [கஉ] பக்கங்களாக்கி மாதம் இருமுறை இரண்டு சஞ்சிகைகளாயாவது வெளிப்படுத்தினால், இன்னும் அநேக விஷயங்களை யெழுதிவெளிப்படுத்தத் தக்கதாயிருக்குமென்று கோருகின்றனர். அப்படிச் செய்யின், இப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கிரயத்திற்குமேல் வருடம் ஒன்றுக்கு ரூபா [க] அதிகமாகும். இதுவிஷயத்தில் நங் கையொப்பநண்பர்கள் தத்தமபிப்பிராயங்களைக் கடிதமூலமாய் எமக்குத் தெரிவிப்பாராயின் நாம் அதுவிஷயத்திற் புகுவோம். பத்திரிகைகளை ஆதரித்து விருத்திசெய்வது பத்திரிகாபிமானிகளான கனவான்களின் கடமையன்றோ.

புதிய காவியமும், மூன்று கவிகளும்.

ரஸிகசிகாமணிகாள்! சற்றுச் செவிசாய்த்திடுமின்! முக்கவிகளென்னும் மும்மணிகளின் திருவாக்கைத் திருவாபரணமாய்க் கொண்டதும், சொல்லலங்காரங்களுக்கு காமதேனு போன்றதும், இக்காலத்துக் குசிதமாகிய பல கவிகற்பனைகளுக்குக் கற்பகவிருக்ஷம்போன்றதுமான ஓர் வஸ்து எமக்குக் கிடைத்தது. அதில் விக்டோரியாசரித்திர சங்கிரகம் என்று

[illegible]

[illegible]

ம், விக்டோரியாசக்ரவர்த்தினி குணமணிமாலை என்றும், பஞ்சாசத்பூர்த்திப்பஞ்சாசிகை என்றும் பெயர்வாய்ந்த மூன்று பிரிவுகளுருந்தன. இம்மூன்றனுள் முதலாவதையியற்றினர் மகிமைபொருந்திய வஞ்சிநாட்டின் மிழ் மகாராணியின் மணவாளனும், அலாபாரதமும், காவலதசம்பு முதலிய பல புலநூல்களைவெழுதி அநேககவிகள் ஆனந்தமுறச்செய்தவரும், தமது புகழால் வஞ்சிநாட்டைச் செழிப்பித்தவரும், ஸ்ரீபத்மநாபன் மூன்று பிராட்டிகளுடனே யெழுந்தருளியிருப்பதுபோல் அமரவாணி, கமலார்பாவை, வஞ்சிமகாராணி யென்னு முப்பிராட்டிகளும் காதலுறத்தக்கவருமான கேரளவர்மா வென்போர். நாம் அக்காவியத்தினினிமையையும், நம் தேசத்தார், பேராதிசையாவொன்று மிருவைகைக்கவிகளின் சம்பிரதாயமனைத்தையும், பல்பல ரசங்களின் மேன்மையையும் யாதெனச்சொல்லேம்! ஸ்ரீ பரமேசுவரனுக்கு அமைந்த தோழனும் குமாரனுமாறுபோல இவரது மருமகருமாகிய ஸ்ரீமான் ராஜராஜவர்மா வென்பவரும் எல்லாவிஷயங்களிலும் இவருக்குப் பிரதிபிம்பம்போன்றவரே. கணபதியென்னும் கவியும் கவிகளின் கைபடியே. இலக்ஷணிலக்கியங்களும், தற்குணங்களிகளும் அவரிடத்து நிலைபெற்றிருக்கின்றன. இக்கவியொருவரோ அவ்விருகவிகளின் நடு வீற்றிருக்கத் தக்கவர். அவ்விருகவிகளோ இவரை யிருபுறுங்கு மாதரிக்கத்தக்கவர்கள். இம்முக்கவிகளின் மொழிமணி நிறைந்த இப்புத்தகத்தை யெமக்கனுப்பியவர்க்கு மிகுந்த நன்றிகூறி, அவர்கள் காவியங்கள் ஓர் புஸ்தகத்தில் ஒற்றுமைபெற்றதுபோல் அவர்களும் நீடூழி அந்யோந்யம் பெறுவாராக; அம்மூன்று மொன்றுபட்டு எவ்விடம் வந்ததுபோல், அம்மூவரின் க்ஷேமமும் எவ்விடமிருப்பதாகவென் றீசனை வேண்டி உள்ளங்களித்து உண்மைநிலைபொழியு மிம்மொழிகளை அவர்களுக்குக் காணிக்கையாக்கினோம்.

கடிதங்கள்.

கடிதங்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்ல.

குதர்க்காசலகுலிசத்திற்கு விடை.

ஐயா,—ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரிகளாகிய எமது நண்பரே! தாம் சிறிது பொறுத்து கவனிக்குமாறு வேண்டுகின்றோம். நாம் வேறு சில காரியங்களிற் கவனஞ்செலுத்தியதால், எழுதவேண்டிய விஷயங்களை யெழுதாதொழிந்தோம். அப்பிழையைப் பொறுத்தருள்வீராக.

சென்ற சஞ்சிகையில் எமதன்பர் "வேதமூர்த்திகள்" என்று தொடங்கி "சிறிதாவது எமது குலிச மோய்ந்திருக்கட்டும்" என்று முடித்ததும், நடுவில் ஏதோ "ஒரு வைகானஸர்" என்று பரிகாசமொழியமைத்ததுமான ஒருபிரியாசமெழுதியிருக்கக் கண்டுகளித்தோம். அந்தோ! ஒடிந்தகுலிசமோய்வடைவதெங்ஙனம்? விதண்டாவாதிகளோவோ? அதை வித்துவான்களே யறிவர். சில பாஞ்சராத்திரிகள் தம்மை நிந்தித்தாரென எழுதினர். பகிரங்கமாயவர்கள் அங்ஙனஞ்செய்யின் இவர்க்குக்

[illegible]

கெடுமென்னே? இம்முறை நாம் அனுப்பும் உபந்யாசத்தைத் தங்கள் பத்திரிகையிற் பிரசுரித்துத் தடையின்றி எமது பெயரையும் வெளியிடுமாறு வேண்டுகின்றனம். இவ்விஷயத்தில் நாம நிலைகொண்டோம். தாங்களோ பக்ஷபாதமின்றி நடுவு நிலைமையுள்ளார். முதலில் "சில வேதவாக்கியங்களை யெடுத்துக்காட்டுவோம்" என்று தொடங்கிப் பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்தில் ஸ்ரீநாராயணன் திருநீறுதரித்ததாய் ஓர் வாக்கியம் எடுத்தெழுதினார். நாம் பின்பு "நீரெழுதிய வாக்கியங்களால் உருத்திரகணங்கள் திருநீறு தரித்தனவென்றன்றி ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருநீறுதரித்ததாகப் புலப்படவில்லை" என்று சமாதானமுரைத்தோம். அதற்குச் சிவனை வழிபடும் ஹரி திருநீறுதரித்தலன்றியென்னையாதெனை விடையளிக்கப்பட்டது. சிவன் வழிபாடே அர்த்தவாதமாகலின், அஃதெங்ஙனமமையும்? அது அர்த்தவாதமாத வியாகரணமெனின், "அக்கினி தேவர்களுக்குள் கீழானவன்; விஷ்ணுவே பரமன்; நாராயணனே பரப்பிரமம்; நாராயணனே பரதத்துவம்; நாராயணனொருவனன்றே யிருந்தனன்; பிரமனிருந்திலன்; ஈசானனிருந்திலன்; நாராயணனிடமிருந்து ருத்திரன் பிறந்தனன்; உள்ளும் புறமும் வியாபகன் நாராயணன்" என்றெழுந்த பல வேதவசனங்களால் நாராயணனே பரம்பொருளெனப் புலப்படுதலானென்க. 'நாராயணனொருவனே யிருந்தனன்' என்னும் வாக்கியத்தால் இரண்டாம்பொருளக்காலத்திலிருந்ததெனச்சொல்வதையாவாம். 'பிரமனிருந்திலன்; ஈசானனிருந்திலன்' என்று ஏனையோர் நிலைமையை மறுத்து இன்னோர் பெருமையை விளக்கியிருத்தலால், வாசுதேவன் பெருமையை யாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ. சுருதி ஸ்மிருதிகளின் உண்மையைக் கண்டறிந்த முற்காலத்துப் பிராமணர்கள் விஷ்ணுவே பரமதேவனென நினைந்து அநேக கர்மங்களை நடத்திவந்தார்கள். இப்பொழுதும் சிறுவர்க்குவித்தியாரம்பஞ்செய்யும்பொழுது ஹரியென்று சொல்லிவைப்பதும், அச்சுதனென்றே ஆசமனீயஞ் செய்வதும், கோவிந்தவென்றே சங்கற்பஞ்செய்வதும், ஹரிஓம் என வேதமோதுவதும், கர்மங்களின்பிராயச்சித்தமாக கிருஷ்ணுவென்பதும், ஒருவனேவிஷ்ணு என்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் பிதிர்தேவதைகளுக்குத் தத்தஞ்செய்வதும், அநாதசம்ஸ்காரத்தில் பல மந்திரங்களுக்குப் பதிலாகக் கோவிந்தாவென் றுச்சரிப்பதும் தர்மவழியிற் காண்கின்றோம். சந்நியாசிகளும் நாராயணவென்றே சொல்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பின்பு நாராயணபலியே செய்யப்படுகின்றது. ஆராயுங்கால், வைதிகப்பிராமணர்கள் உபாசித்தற்குரிய தெய்வம் பிறிதுமுளவோ? இவ்விஷயத்தில் பக்ஷபாதமற்ற வித்துவான்களே பிரமாணம். அன்றியும், "இச்சகத்திற்கு ஈஸ்வரி விஷ்ணுவின் தேவி; சர்வபூதங்களுக்கும் ஈஸ்வரி ஸ்ரீதேவி" எனத்தொடங்கி வேதம் இலக்ஷ்மியே ஜகதீஸ்வரியென்று கூறவில்லையா? "எவன் பிரமனைச் சிருஷ்டித்து வேதங்களை அவனுக்குபதேசித்தருளினன்" என்னு மந்திரமும் நாராயணனையே கூறுகின்றது. உருத்திரன் மந்திரப்பொருளாகான். அவன் பிரமனுடைய புத்திரனென்றும், பிரமன் நாரணனுடைய புத்திரனென்றும் பலவிடங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மகாபாரதசாரமாகிய கீதையிலே "வேதங்களா லறியப்பட்டவனும், வேதாந்தத்தையருளிச்செய்தவனும், வேதங்களை யறிந்தவனும் யானே" என்று கண்ணபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதுங் காண்க. பாரதத்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தினம், பனேச் சாத்திரங்களிலும் இதை உயர்வுடைத்தெனக் கருதியன்றோ ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள் அதற்கும் விஷ்ணு சகஸ்ரநாமத்திற்கும் பாஷியம் செய்தருளினர். பாரதத்திலே சிற்சிலவிடங்களில் கண்ணன் சிவனை வழிபட்டதாகச் சொல்வதும் மானுடாவதாரத்திற் சேற்றதாமெனக. அங்ஙனமே பலதேவதைகளை அவர் பூசித்ததுமாமென்பது அணியாகும். "வேதத்திலே விஷ்ணுவுக்கு எப்புண்டரம் கூறியிருக்கிறது" என்று வினவினர். இது வினவத்தக்கதே. வேதத்தில் "ஊர்த்வபுண்டரந் தரித்து" என்று தொடங்கிய மகோபநிடதத்தை அவர் நோக்குமாறு வேண்டுகிறோம். அந்த வேதத்தின் விஷ்ணுவை வழிபடுவோர் திருமண் தரித்தல்வேண்டுமென ஏற்பட்டது. நாராயணன் திருநீறு தரித்திருப்பாரேல் அவனைவழிபடுவோர் திருமண் தரித்த லொவ்வாதாகலானும், தொண்டர்களுக்கு அவ்வத்தேவதைகளின் அடையாளங்களைத் தரித்தலே யின்றியமையாமையென்பதானும் திருமாலுக்குத் திருமண்ணுரிமையே திண்ணமாம். திருநீற்றூர்த்வபுண்டரமிடின் ஸ்மிருதிக்கு மாறுபடுமாதலின், அஃதமையாதெனக. இங்ஙனம் வேதத்தால் திருமாலுக்குத் திருமண்ணே சித்தித்தலால், அது தற்பிரமுதலியவற்றால் சந்தனம், வெண்ணிறமிர்த்திகையாதிய பல திரவியங்களாமென்று வெளியாகின்றது. அதற்கு ஸ்ரீவைகானசதந்திரத்தில் மரீசிமகாரிஷியாற் சொல்லப்பட்ட விமானபூஜாவிதியில் ௬௪-ம் படலத்திலுள்ள வசனங்களை வடமொழியிற் காண்க. வைகானசம் தந்திரமென்று தள்ளத்தக்கதன்று. அது வேதத்தையே யநுசரித்ததென்று வெளியிடுவோம். (இன்னும் வரும்.)

[மொழிபெயர்ப்பு] இங்ஙனம்,

எலத்தூர்ச் சுந்தரராஜசாஸ்திரிகளை வழங்கும்

செல்லமய்யங்கார்.

அமிர்தபஜார் பத்திரிகை.

"சென்னைச் சட்டநிருபண சபையில் தேவாலய வருமானத்தைப்பற்றிய மந்திரணபத்திரம் அச்சபையாரால் பேசப்படுந் தறுவாயில் இருக்கின்றதென்பதே தென் ராஜதானியில் அநேகருள் நடக்கும் சம்பாஷணைகளி லடங்கிய முக்கியமான விஷயம். அநேகர் அவ்வகையான மந்திரணபத்திரம் அவசியமென்றும், இன்னும் அநேகர் அவசியமற்றதென்றும் கூறுகின்றனர். முந்தினவரிலும் பிந்தினவரே பெரும்பான்மையோர். இவர்கள் தேவாலய வருமானத்தின் மேல் விசாரணை விஷயமாகத் துரைத்தனத்தாரால் சட்டம் ஏற்படுத்தப்படுவது அநாவசியமென்றும், தீமைக்குக் காரணமென்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். சென்னையில் இங்கிலீஷ் கல்லாதவர்களின் அபிப்பிராயமே இவ்விஷயத்தில் கேட்கப்படவில்லை. மந்திரணபத்திரத்தால் விளையக்கூடிய தன்மை அவ்விராஜதானியில் உயர்ந்த சம்டளத்தில் அநேக பெரிய வேலைகள் உண்டாகுமென்பதொன்று மாத்திரமே என்று அநேகருக்கு அச்சத்துக்கிடமாகவிருக்கிறது."

ஸ்ரீராமதவெகுமானி.

Printed and published for the Proprietor at the "Brahmavidya Press" Chidambarum.

ब्रह्मविद्या.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திரிகா மூல்யம். [illegible]

[illegible]

௨-ம் புத்தகம். சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து வருஷ ஆவணிமீ ௩௧-உ க்கு, க்ஷ்அ-ஆ வருஷம் ஆகஸ்டுமீ ௱௩-உ புதன்கிழமை. இலக்கம்-௩.

[illegible]

[illegible]

ஓர் உபதியார் சம்[illegible]

(முன் தொடர்பு.)

ஐரோப்பாதேசத்திலே இவ்விதமாய நடவடிக்கை கிடையாது. ஒருவர், யாவரும் சேர்ந்து புசிக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்து மற்றொருவரை அங்கழையாவிட்டால் அவர்கள் அதை மிகக் குறைவாக எண்ணுவார்கள். இந்தேசத்திலோ கீழ்வருணத்திற் பிறந்த ஒருவர் மேல் வருணத்தவரைத் தம் வீட்டிலே போசனத்திற்கழைத்தால், அது மிக அவமானமென்றெண்ணி அவர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள். பெரும்பான்மையும் இத்தேசத்தவர்கள் தந்தம் ஜாதியே உயர்ந்ததென்றெண்ணுகிறார்கள். பாண்டிநாட்டிற் பிறந்த சில நான்காம்வருணத்தவர்கள் உயர்ந்த பிராமண குலத்திற் பிறந்தவர்களைப்போல் மிக உயர்ந்த ஆசாரங்களை யநுஷ்டித்துக் கர்வித்திருக்கிறார்கள். ஓர் ஐரோப்பிய பண்டிதரால் சூத்ரர் என்றழைக்கப்பட்ட ஓர்வகைச் சூத்திரர்கள் தமது வீட்டிலே பிராமணர்கள் நுழைவராயின் அவ்விடத்தில் ஆசாரங் குன்றியதெனத் தமது வீட்டிலுள்ள பாண்டங்களை எடுத்தெறிந்து விடுகின்றார்கள். நமது தேசத்திலுள்ள எந்தக் கீழ்வருணத்தவனும் தாம் கொண்ட தொழில் எவ்வளவு சிறியதாயிருப்பினும் உயர்ந்த அதிகாரத்திலுள்ள ஓர் ஐரோப்பிய பிரபு அவனைத் தம் வீட்டிற்குப் போசனத்துக்கழைத்தால் அவ்விடம் செல்ல மனங்கொள்வதில்லை. கூடப்புசிப்பதென்பது தம்மினத்தாருள் நம்மவர்க்கு ஏற்பட்ட ஓர் தருமமே. அங்ஙனம் ஐரோப்பியர்களுக்கில்லை. ஐரோப்பியர்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்குங் கட்டுப்பாட்டின்படி தள்ளப்பட்ட சில விவாகங்களைப்போல் நம் தேசத்தவர் ஏற்படுத்தியது அவ்வளவு கடினமல்லவென்றும் எண்ணக்கூடும். நம் தேசத்தார் ஓர் ஜாதியில் மற்றொரு ஜாதியார் விவாகஞ்செய்தல் கூடாதென்று சொல்லியதோடு நில்லாது, ஒரே ஜாதியிலும் சகோத்திரமுதலிய சில தன்மைகளுங் கூடாதென ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். ஒன்றொருக்கொருவர் நன்றாயறிந்து ஸ்நேகிதர்களாய் ஓர்பந்தியில் போசனஞ்செய்பவர்களாயிருந்தபோதிலும்

[illegible]

[illegible]

ஒருவருக்கொருவர் விவாக சம்பந்தஞ் செய்துகொள்ளுகின்றவர்களே முன்னவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இவ்வுலகத்தின்கண்ணே வேறுதேசத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லாத தேசமொன்றேனுமே [illegible] மிருக்க மனிதர்முடையதென்று சொல்லக்கூடிய ஐரோப்பாதேசத்தாரிலும் விவாகவிஷயத்தில் வெகு நிர்ப்பந்தமிருக்கின்றது. சில விஷயங்கள் செய்யத்தக்கவை செய்யலாம், விஷயங்களையுமென்று ஏற்படுத்தியதிலோ முற்றிலுங்கூடாதென மறுத்தல் வேண்டாதாகும். இன்னார் ஏற்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை நீதி விவாகம் நடந்தால், அவ்விவாகம் பயன்படாதென மறுக்கப்பட்டதுமுண்டு விதித்திருக்கின்றார்கள். உலகத்திலே எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும், பிறவியிலும், இடத்தாலும், கல்வியாலும், பணத்தாலும் ஏற்பட்டிருக்கும் வேற்றுமைகள் இல்லையாயின்மையால், ஜனங்களைக் காக்கப் பெரும்பான்மையாகிய விஷயங்களில் ஒருவருக்கொருவர் சமமாயுள்ள ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்பது [illegible] தேசத்தும் பெண்களைக்காட்டிலும் [illegible] பெண்கள் மிகச் சுதந்திரமுள்ளவர்களானதால், தம் விருப்பப்படியே விவாகஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அந்தேசத்திலே முதலிலும் [illegible] பிறந்த ஒருவனை தனக்கேற்ற முறைகொள்ளும் [illegible] பொருத்தியோர் பெண்ணிலும் அவளையில்லாத காமவிபரீதத்தில் பிறந்த மற்றொரு பெண்ணைத் தனக்கு ஏற்றவளென்னுவான். ஆயினும் பெரிய பிரபுவின் குமாரத்தியாயுள்ள ஒருத்தி தனம் குணம் முதலியவற்றில் தனக்குச் சமமான ஓர் புருஷனைக்காட்டிலும் பற்றோர் ஏழையான புருஷனைத் தனக்கு நாயகனாக விரும்புவள். இவ்விதமான விவாகங்கள் அவர்களைப் பெற்றவர்களுக்கும், உடன்பிறந்தவர்களுக்கும், மற்றச் சுற்றத்தவர்களுக்கும் மனவருத்தமாகவே யிருக்கும். இந்தேசத்தவர் ஜாதியிலே பிரமாணம் வைத்ததுபோல அத்தேசத்தவர் பொருளிலும் குலத்திலும் பிரமாணம் வைத்தார்கள். ஒருவருக்கொருவர் சமமில்லாத ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் அத்தேசத்தில் விவாகம் மிக அரிதாகும். அதுவொன்றே ஒருவர்க்கொருவர் காதல்கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள் பெரியோர்கள் ஒப்புகையால் முற்றும் தடைப்பட்டு வருந்துகிறார்கள். நம் தேசத்தில் ஏற்பட்ட விவாகங்களின் கட்டுப்பாடு அத்தேசத்திலேயிருக்குமாயின், இவ்விதம் வருத்தம் ஒருவர்க்கு முண்டாகாது. அத்தேசத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் "[illegible] அரசகுமாரி எனக்கு மனைவியாகவில்லை" யென்று அழுதுகொண்டிருந்த அப்பேட்டோல் வருத்தமுண்டாய் வருகின்றது. ஓர் வித்வான் ஜாதிசங்கேதத்தால் ஏற்பட்ட தொழில்களைக் குறித்துத் தமது அபிப்பிராயத்தைப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கின்றார். அஃதாவது "ஒவ்வொரு ஜனங்களுக்கும் ஜாதிக்கேற்பவே கல்வியுந் தொழிலுமிருத்தல் வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தியது மிகவு மறியாமை; மிக அநீதி; வெகு குற்றங்களுக்குக் காரணம். மனிதர்கள் மனம் சுதந்திரமாதலால், அதைக் கட்ட ஒருவரும் வல்லவரல்லர். ஒருவன் தர்மசாஸ்திரகாரரெழுதிய காரணமற்ற கட்டுப்பாடுகளை எவ்வளவு நாள் அனுசரிக்கிறான்? ஓர் பிராமணன் தம்முடையோர் கொண்ட தொழிலைவிட்டுத் தன் மனம்போனவாறு படைத்தொழிலைக் கைக்கொள்வான். மற்றொரு க்ஷத்திரியன் தனது இராஜ்யத்தொழிலைவிட்டு வித்தை கற்பிக்க முயலுவான். ஒருவன் செல்வத்தி லைசியத்

[illegible]

[illegible]

[illegible]ப்படல வியாபாரங்களையும், ஆடுமாடுமுதலியவற்றைக் காத்தலையும், பயிர்த்தொழிலையுங் கைக்கொள்வான். மூன்றும்வருணத்தனாய வொருவன் தன தொழிலைவிட்டு முன் வருணத்தோர் தொழிலை விரும்புவான். நான்காம்வருணத்தவனும் தனது கைத்தொழில், அடிமைத்தொழிலாகியவற்றை யொழித்து முன்வருணத்தோர் தொழிலை எடுத்துக்கொள்வான். அப்படியிருக்க "ஒருவரும் உயர்ந்தோர்தொழிலைக் கருதலாகாது. அங்ஙனம் ஓர் கீழ்வருணஸ்தன் உயர்ந்தோர் தொழிலைக் கைக்கொள்வனாயின், அரசன் அவன்பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு இராச்சியத்தை விட்டு அகற்றல்வேண்டும். தனது தர்மம் குணமற்றதாயினும் பிறர்தர்மம் யாதொருவர்க்குமாகாது. பரதர்மத்தைக்கைக்கொண்டவன் ஜாதியைவிட்டு உடனே நீங்குவான்" என்று தொடங்கிய ஸ்மிருதிவாக்கியங்களால், தான் தனக்கேற்ற தொழிலைக் கைக்கொள்ளல் விரோதமாயின், அதனால் எவ்வளவு புத்திக்குறைவுண்டாகும்" என்பதாம். இவ்வித்த சொல்வது இக்காலத்தில் இங்கிலாந்துதேசமொன்றிற்குத் தருமேயன்றி பனையவிடங்களுக்குப் பொருந்தாது. அந்தேசத்திலே பல தொழில்களையுங் கற்றற்பொருட்டுப் பல பாடசாலைகளும், ஏழைக்குழந்தைகளை இரட்சிக்க ஏராளமான பொருளும் இருத்தலால், அவ்விடத்தில மனதிற்கியைந்த தொழிலைக் கைக்கொள்ளலாம். அஃதில்லாத இந்தேசங்களிலும் மற்றைத்தேசங்களிலும் தகப்பனே பிள்ளைக்குக் கற்பிக்கவேண்டியிருத்தலால், இருவருக்கும் ஒரே தொழில் ஏற்படும். சிலகாலத்துக்கு முன்பு இங்கிலாந்துதேசத்தில் எல்லாவித அதிகாரங்களும் எல்லாருக்கும் சாமானியமாய்க்கொடுக்கலாமென்று ஏற்பட்டது. அதில், ஒருகோவிலில் பூசைசெய்துகொண்டிருந்த ஒருவனுக்கு உயர்ந்தவதிகாரங் கொடுத்ததற்காகப் பொறாமையுற்று, மந்திரிப்பதவியிலிருக்கும் ஓர் பிரபு ஒரு பெரிய கூட்டத்தில், இனி நற்குலத்தார் உத்தமதொழிலைக் கைக்கொள்ளலாகாதென்று வெகு நிர்மாக எடுத்துரைத்தார். ஜாதிபேதங்கள் ஜனங்களின் கூட்டத்தில் பல கட்டுகளை ஏற்படுத்துமென்பதில் தடையில்லை. பெரும்பான்மையும் இவ்வித ஜாதியேற்பாடுகள் நம் தேசத்திற்போலவே மற்றைத்தேசங்களிலு மிருக்கின்றன. அவைகளை முற்றிலும் மறப்பது ஒருக்காலும் இயலாது. பிராமணர், க்ஷத்திரியர்முதலிய நான்குவருணங்கள் இத்தேசத்தின்மாத்திரமிருக்கின்றனவாயினும், விவாகமுதலியவற்றிலுள்ள நிர்ப்பந்தங்கள் ஐரோப்பாமுதலிய தேசங்களிலு முண்டென்றன்றோ முன் பிரசங்கத்தை முடித்தோம். அவற்றுள், இத்தேசத்தவர் ஜாதியேற்பாட்டிற்கும் ஐரோப்பியர் ஜாதியேற்பாட்டிற்கும் ஓர் வேற்றுமையுண்டு. இத்தேசத்தவர் ஏற்பாடு ஜாதிகள் வேதங்களிலும், ஸ்மிருதிகளிலும் சொல்லப்படிருத்தலால், யுகக்குத்தோன்றியபடி மாற்றக்கூடாதென்பது. மற்றொன்றோ, அவ்வக்காலத்து ஜனங்களின் கட்டுப்பாடாதலால், வெகுஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தை நோக்கி மாற்றக்கூடியதென்பது. சிலர் இவ்வித ஜாதிகள், மற்றைக்கட்டுப்பாடுகள் இவைகள் வேதங்களிற்சொல்லப்பட்டனவாதலால், இவைகளை நாம் தள்ளக்கூடாதென்றும், அது சம்பத்தக்கதல்லவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்குள் அடங்கியவர்களுக்கு இவைகள் ஆவசியகமாயினும் மற்றவர்களுக்கு அவை ஆவசியகமில்லையென்பது அவர்கள் கருத்து. தமது சுவப்பிரயோசனத்தை நாடிப் பிராமணர்களேற்படுத்திய ஜாதிமுதலியவற்றின் தௌ

[illegible]

தவம் ஒருவிதம் ஒழிந்துபோயினும், மநுமுதலியோர் தர்மசாஸ்திரங்களி லெழுதிய ஜாதி வ்யவஸ்தைகள் எவ்விதம் ஒழிக்கக் கூடுமென வினவில், அவர் அதற்குத் தமது குற்றத்தை மாற்றாமல் விடையளிக்கின்றனர். எங்ஙனமெனில், மநுமுதலாயினோ ரெழுதிய எல்லாத் தர்மங்களும் உங்கள் அநுஷ்டானத்திலிருக்கின்றனவா? எவ்வொரு தினமும் நூறு தடவை நீங்கள் தர்மங்களைக் கடந்துவிடுகின்றீர்களல்லவா? உங்கட்கு மநுவே ஸ்பவர் சூத்திரர்களிடம் தானம் வாங்ககூடாதென்று மறுத்திருக்க, சூத்திரனேனும் பற்றெற்றையுணர்த்தவனேனும் கொடுத்தால் நீங்கள் வாங்குவதிற் றடையுண்டோ? இக்காலத்தில் எக்குலத்திற் பிறந்தவனாயினும் அவன் பணமுள்ளவனாயின், அவனிடம் எந்த மகாப்பிராமணனும் கைகட்டி நத்திரஞ்செய்து பணம்பறிக்கின்றனல்லவா? "உயர்ந்தஜாதியானுடன் தாழ்ந்த ஜாதியான் ஒத்த ஆசனத்திலுட்கார்ந்தால், அவன் தொடையை செருப்பிருஞ்சூட்டு அவ்விடம்விட்டு அவனைத் துரத்தவேண்டும்" என்று மநுவுரைத்தபடி பிராமணனுடன் சமமாக வுட்கார்ந்த சூத்திரனுக்கு இவ்வளவு தண்டனையேற்பட்டிருக்க, இக்காலத்துப்பிராமணர் தாமே கடைத்தெருவிற்சென்று அவ்விடத்தில் வியாபாரஞ்செய்யும் ஓர் மிலேச்சனிடம் கூசாமற் பாயிலுட்காரவில்லையா? இக்காலத்தவர் தாம் ஜாதிமதாசாரங்களிலே விசேஷ நம்பிக்கையுள்ளவராயினும் பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும், வீடுகளிலும் நடக்கும் ஒவ்வொரு ஆசாரங்களையும் முன்னோர் எழுதிவைத்தவற்றையும் கலந்து ஆலோசிப்பராயின், அவற்றினுண்டாகிய வேறுபாடுகள் நன்றாய் வெளியாகுமென்பதிற் றடையில்லை. கல்கத்தா முதலிய நகரங்களிலே தர்மசபைக்கும் மற்றச் சமாஜங்களுக்கும் அக்கிராசநாதிபதித் துவமடைந்தவர்கள் பெரும்பாலும் சூத்திரர்களாகவேயிருக்கின்றார்கள். அவர்களிடமுள்ள குமாஸ்தா முதலானவர்கள் பிராமணர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். தர்மராச்சியமாகிய இவ்விராச்சியத்திலும் முன்னுள்ளோர் மந்திரிகள் அநேகர் பெரும்புகழ்பெற்ற சூத்திரர்களாகவேயிருந்தார்கள். இப்பொழுதும் பிராமணர்களிற் பலர் பற்றலுள்ளதவர்களுக்குள் வேலைக்காரராகவேயிருக்கின்றார்கள். பட்டணங்களிற் பலர் மாமிசமதியவற்றை விற்பது முதலிய இழிந்த தொழில்களைக்கொண்டு பிழைத்துவருகின்றார்கள். மநுமுதலியோர் ஜாதிப்பிரம்சத்திற்குக் காரணமாக எடுத்துரைத்த பல தொழில்களைச் செய்தும், இக்காலத்தவர் அப்பிராமணர்களை ஜாதியினின்று விலக்குவதேயில்லை. பிராமணர்களுட் பலரோ மநுதர்மசாஸ்திரத்திற் சொல்லிய தர்மங்கள் இந்த யுகத்திற்குபயோகமில்லையென்றும், பராசர் சொல்லியதே இக்காலத்திற்கு வேண்டியதென்றும், மநுவுரைத்தவற்றை நாம் அநுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லையென்றும் சொல்கின்றனர். ஐரோப்பியர்களுடன் அதிக சகவாசமுண்டாகிய தால் கல்கத்தா, பம்பாய், மதராஸ் முதலியவிடங்களில் இந்துக்களின் ஜாதிநியமங்கள் அநேகமாய்க் குறைந்துவருகின்றன. ஆயினும், அவ்விதக்கட்டுப்பாடுகளை எவ்விதத்திலும் ஒழிக்கவேண்டுமென்று தளர்கட்டி ஆங்காங்குப் பாதிரிகளும் கிறிஸ்தவப்பிரசாரர் முயற்சி எவ்வளவும் பயன்படவில்லை. நமது தேசத்திலும், ஐரோப்பியர் வசிக்கும் மற்றெந்தத்தேசத்திலும் ஜாதிக்கட்டுப்பாடுகள் வரவரக் குறைந்துவருவதை நன்றாய்க் காணலாம்.

(இன்னும் வரும்.)

[மொழிபெயர்ப்பு.]

[illegible]

விஜ்ஞாபநம்

[illegible]

விஜ்ஞாபனம்.

நண்பர்காள்! சற்றுக் கவனியுங்கள்!

நான்கு வேதங்கள், ஆறு அங்கங்கள், மீமாம்சை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்திரம் ஆக வித்தைகள் பதினான்கு. ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், அர்த்தசாஸ்திரம் இந்நான்குஞ் சேர்ந்து வித்தைகள் பதினெட்டு என்று கணக்கிடப்பட்ட வித்தைகளுள் ஒன்றாய புராணமென்பது நூறுகோடிகிரந்தமாய்ப் பிரமதேவன் முகத்தினின்றும் வெளிவந்தமையால், பிராம்மமெனப் பெயர்தாங்கி ஒன்றாகவேயிருந்தது. அவ்வளவுபெரிதாகிய ஓர் புராணத்தை ஒரு ஜனங்களுக்கு வலியின்மையை யுணர்ந்து கருணைமிக்குற்ற பிரமதேவனாதி பதினெண் முனிவர்கள் அக்கிரந்தத்தைச் சுருக்கி ஒருகோடி கிரந்தமாகச் செய்து, பிராமமுதலிய பதினெண்விதப் பெயர்களாற் பிரித்துப் பதினெட்டாக்கிய புராணம் சிலகாலம்வழங்கிவந்தது. பின் அவ்விதப் புராணங்களையும் அப்பியசிக்க ஜனங்களுக்கு வலியின்றென்பதை யுணர்ந்தவரும் துவாபரயுகத்தி னிறுதியிற் பிறந்தருளான வாதராயணமுனிவர் அப் புராணங்களைக் கற்று "அவற்றின் பொருளை இந்நான்குலக்ஷங் கிரந்தங்களிற் சுருக்கினேம்" என்று பலருமறியஎடுத்துரைத்து, முற்கூறியபடி நான்குலக்ஷங்கிரந்தங்களாகச் செய்தருளினர். அவைகளே இக்காலத்து வழங்கும் பதினெண் புராணங்கள். அவைகளின் பெயர்களும், அவைகளில் நாமறியவேண்டிய விஷயங்களும் இப் ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின் முதற்புத்தகம் ௬-ம் வது பக்கந் தொடங்கிப் பண்டிதர்மணியாய பத்திராதிபரவர்களால் வெளியிடப்பட்டனவாதலால், அவ்விஷயத்தை இங்கு நாம் எடுத்தெழுதாதொழிந்தோம். அப் பதினெண்புராணங்களும் சுலோகரூபமாயிருத்தலாலும், எல்லோருமறியத்தக்க எளியநடையி லில்லாமையாலும் அவைகளை எளிய வசனநடையில் எழுதிப் ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையின் வாயிலாக வெளியிட, பத்திராதிபரவர்கள் அநுக்கிரகம், அன்பு, கருணை முதலியவற்றிற் கிடமாய் நாம் இப் பெருவிஷயத்தில் முயன்றோம். அவற்றுள், அநேக ஞானசாத்திரங்களுள்ளே முதன்மைபெற்றதும், வேதாந்தசூத்திரத்தின் பொருளை வெளியிடுவதும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தலென்னும் முத்தொழிற்கு மிடமாயும், கபடநாடகசூத்திரவதாரியாயும் யதுகுலத்திற் பிறந்து ருக்குமணி மணவாளனென நடித்த பரமாத்மாவின் சரித்திரத்தை வெளியிடுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாகவதத்தின் பொருள்களை இங்கே நாம் எடுத்துக்கூறுவாம்;—

ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பெருமையை இனிது விளக்கும் இப்பாகவதம் பதினெண் புராணங்களி லடங்கியதென்பதில் ஓர் பெரிய விவாதம் உண்டு. சில ஆப்தர்கள் இப்பாகவதம் பதினெண்புராணங்களிற்சேர்ந்ததன்றென்பதற்கு ஐந்து காரணங்களையெடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். அவைகள் வெகு சமத்காரங்களுடன் பிரதிவாதியை நோக்கி, நிந்தாவசனங்கள் நிரம்பிய சில வாக்கியங்களைப் பிரயோகித்து, அதுகொண்டே ஜெயம் கையிற் கிடைத்ததாய் எண்ணிய ஓர் வைணவர் எழுதிய "பாகவதசித்தாந்தசந்திரிகை" என்பதில் மறுக்கப்பட்டனவாயினும், அவைகள் அநேக புராணங்களைக் கற்றுணர்ந்து உண்

[illegible]

யறிந்த ரசிகர்களுள்ளெவ்வர வலிமைபெற்றன வன்றோ? அவைகளுட் சில சமாதானங்களைப்போலவே நாம் சமாதானங்களை ஒப்பினும், ஒருவழியும் அவர் சமாதானங்களால் மறைத்தற்கியலாவென்றிருப்பதனை அடியிற்காண்க. அஃதென்னவெனில், "சத்தியவதியின் அருமைப்புதல்வராகிய வேதவியாசர் பதினெண் புராணங்களையருளிச்செய்து, அவற்றின் பொருளமைந்த பாரதத்தையியற்றினார்" என்று பெறப்பட்ட வசனத்தானும், இப்பாகவதத்தில் நான்காமத்தியாயத்தில் "கர்மமார்க்கங்களிலுள்ள சிறந்தவரான ஸ்திரீகள், சூத்திரர், பதிதப்பிராமணர்கள் முதலியோர்க்கு வேதமோதுதலுக்கூடாமையால், அவர்கள் நற்கதியைப் பெறும்வண்ணம் பாரதத்தை முனிவரியற்றினார்" என்று காணப்படுவதானும், பாரதமெழுதியபின்னும் மனம் ஒழிவுபெறாது வாதராயண முனிவர் சரஸ்வதிநதிக்கரையி லுட்கார்ந்து சிந்திக்குங்கால், உலகியல்பெல்லாமுணர்ந்து உயர் விஞ்ஞானியாய்த் தோன்றிய நாரதனென்னும் பிரமரிஷி இவருக்குத் தத்துவோபதேசஞ் செய்தபின், இவர் இப்பாகவதத்தையியற்றினாரென்று வெளியாவதால், பதினெண்புராணங்களுக்கும் பின் மாபாரதத்தையியற்றி, நாரத மகாமுனிவருபதேசத்தால் மனந்திடம்பெற்ற வியாசபகவானியற்றிய இப்பாகவதம் பதினெண்புராணங்களிலடங்குவது எவ்வணம்? அவற்றுளடங்கியது வேறு பாகவதமே. இவ்விதம் இவ்வாசங்கையை அவர் மறந்தனரென்பது அறிஞர்களறிந்த விஷயமேயாம். இனியும் அவர் மதத்தை யநுசரித்து இப்பாகவதம் பதினெண் புராணங்களுளடங்கிய தென்பதில், கடுவுதிலேமையுள்ள பண்டிதர்களினேனும் மற்றவரேனும் இப்பத்திரிகைவாயிலாகத் தமது யுக்திகளை வெளியிடுவார்களாயின், அவருக்குப் பல வந்தனங்கள் செலுத்தி, அவர் மனமுவந்தருளிய உத்தரயுக்திகளை உட்கொள்வோம். சித்தாந்தசந்திரிகையட்டில் எமதுள்ளங் குளிர்கின்றது. அந்தோ! யாதுரைப்பேம்! இச்சந்திரிகை, பாகவதம் பதினெண் புராணங்களி லொன்றென்று சொல்லமுற்று, ஒன்றும்பாரணமன்றெனச்சொல்வதற்கு மாறுக வாதராயணமுனிவர் தேரிற்செய்ததொன் றுமில்லையென முடித்து, "சாந்திரகுறிக்க வேதாளமுதித்த" தென்று வழங்கும் முதுமொழிக்கு மறு உதாரணமாயிற்று. இப்பாகவதம் பதினெண்புராணங்களிலடங்கியதேனும், வெளிப்பட்டதேனும் எமக்குச் சிறிதேனும் அதில் முயற்சிக்குறைவில்லை. அதை நாம் முதலில் எடுத்துக்கொண்டது அஃதோர் பெரிய ஞானநூலாதலானும், அதிலுள்ள விஷயங்கள் யாவருமறியத்தக்கனவாதலானும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவவதாரசரித்திரங்கள் அதிற் காணப்படுதலானுமென்க. இவ்விஷயத்தில் எம் முயற்சி நிறைவேற எமது நண்பர்கள் எம்மையநுக்கிரகிப்பாரென அவரது மேலான கனத்தை யெதிர்பார்க்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,
சிதம்பரவாசி
ஹாலாஸிய நாதசாஸ்திரி.

பாகவத வசனம்.

முதலாவது ஸ்கந்தம்.

யாம் மூவகைப்பாவங்களையும் ஒழித்த வலிமைபெற்ற ரகுநந்தனனென்னும் முழுமுதற்கடவுளின் திருவடிகளை உள்ளத்திலே

[illegible]

இதி. ஸ்ரீ சிதம்பரவாஸ்தவ்ய
ஸா. ஹாலாஸ்யநாதஶாஸ்த்ரீ

ஸ்ரீ பா க வ த ம்

ப்ரதமஸ்கந்த:

—:o:(*):o:—

[illegible]

ருத்தி அவ்வுத்தம குணங்களை எடுத்துரைப்போமாக. குழந்தைகள் பேசும் மதலைச்சொற்போன்ற எமது சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் குணாமிருதங்கள் அடங்கியதாதலால், அதைக்கேட்டருள்வார்கள் பெரியோர்கள். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் அரும்பொருள்களை எளிய வசன நடையில் எழுத ஹாலாஸியநாதனென்னும் பெயர் பூண்ட யான் தொடங்குகின்றேனாயினும் குற்றங்கள் நிறைந்த எனது வாக்கில் குணமென்னும் பழுதன்ற இடமுண்டாகும் போலியெழுத்துக்களைப்போல, ஆங்காங்கு உண்டாகும் குணங்களைக்கண்டு பெரியோர்கள் மகிழ்வார்களாக. இப்பாகவதம் முதல் ஸ்காந்தம் முதல் அத்தியாயத்தில் சாஸ்திரங்களினுண்மை. ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரம், சிருஷ்டி முதலியவற்றின் இரகசியம், மற்றுமுள்ள அவதாரங்களின் கதைகள், கிருஷ்ணன கண்ணன் சரித்திரங்கள், தர்மத்தின் உண்மை இவைகளைக்குறித்து ஆறுகேள்விகள் முனிவர்களால் சூதமுனிவரை நோக்கிக்கேட்கப்பட்டன.

முதல் அத்தியாயம்.

வாழ்த்து.

சத்தியமெனப்பெயர் தாங்கியதும், முக்குணங்களாற்பிறந்த தேவர்கள் முதலியோருக்கு முதற்காரணமும், சாந்தோக்யம் முதலிய பலவேதாந்தங்களிற்கூறியபடி தேயு, அப்பு, அன்னம் ஆகிய மூவகை வஸ்துக்களுக்கு அதிஷ்டானமும், தன்னொளி உள்ளதும், மனம் வாக்குக்கு எட்டாதநிலைமையில் நின்று ஆதி பிரமதேவனுக்கு ஆசிரியவடிவாய்த் தோன்றி, ஆதித்திய மண்டபத்தை அகமாய்க்கொண்டு, அதில் ஜீவகோடிகளைப் பிரேரிக்கும் ஆண்மை பெற்றுச்சேதநாசேதனப் பிரபஞ்சத்தை அதிஷ்டித்து, ஆகமங்களின் உட்பொருளாய் விளங்கும் அநாதி உண்மைப்பொருளை உள்ளத்தில் இருத்துவாம். ஸ்ரீமத் லக்ஷ்மீ ரமணன் முகமலர்த்தேன் துளிபோன்றதும் உத்தம தர்மத்தைக்காட்டும் கருவியும் பொறாமையற்ற பெரியோர்கள் விரும்பத்தக்கதும், உயர்ந்தபலனளிக்கும் உத்தமவஸ்துவைக்காட்டுவதும் பாகவதமென வழங்கப்பட்ட இப்புராணம் ஒன்றேயென்றறிக. ஓ ரசிகர்களே! வேதமென்னும் கற்பகவல்லியிற் பிறந்து, கிளிமுகத்தால் சிறிதுகுத்துண்டு, பலரசம்பொதிந்த அமிர்தம்பெருக வெளிவந்த பாகவதமென்னும் பரமபலத்தை அநுபவியுங்கள்.

கதைத்தொடர்பு.

முற்காலத்திற் பிரமதேவன் தாம் சிருட்டித்த ஆதி மனிதர்களாகிய நான்கு வருணஸ்தர்கட்கும் இடங்குறிக்க எறிந்த மனோமயமாய ஓர் சக்கரம் வந்து நின்ற இடமாதலால் நைமிசமெனப்பெயர் பெற்றதும், அநாதியில் ஸ்ரீமது எம்பிரான் திருமால் திருப்பதிகளில் ஒன்றாயதும், இப்பரதகண்டத்துக்கு அலங்காரமுமான ஓர் வனமுண்டு. அவ்விடத்திலே சௌனகர் முதலிய பல ரிஷிகள் சுவர்க்கலோகம் முதலிய போகங்களைக்குறித்து தீர்க்கசத்திரமென்னும் பெயரால் ஆயிரம் வருஷங்களில் முடிக்கத்தக்க ஓர் யாகத்தைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்கையில், ஓர்தினம் உதயகாலத்தில் காலைக்கடன்களை முடித்து அக்கினியை ஆராதித்து பரமதர்மமாகிய பாகவதார்த்தங்களை அறி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பக்ஷருதி, அக்காலம் அங்கு எழுந்தருளியும், பௌராணிகமணி யும், பரமேஷ்டிபோல் நமக்குமான குருவெனப்பெயர் பூண்டவா தாராயணமுனி சிஷ்யனை, உசிதமான பூசைசெய்து அவர்முகத் தில்லிடை எதிர் பார்த்து அடியில் வரும் ஆறு விளுக்களை எழுப் பினார்கள். ஐயா! பௌராணிகமணியே தாம் வாதராயண முனிவரிடம் சகல புராணங்களையுமறிந்து வெளியிட்டவரானை யால் ஆயுள்வலி குறைந்து, ரோகங்களாற் சிதைந்து, அறியவே ண்டிய வெகு விஷயங்களை அறியவலிமையற்றுக் கிடக்கும் கலி காலத்தவரான எமக்குக் கருணைமாரி சொரிந்து சாஸ்திரங்களி னுண்மை இன்னதென்றும், உலகெலாங்கடந்த உயர்ந்த பரி யாய் உத்தம சுலோகனும் முனிகுலமணியனும் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ பகவானாயணன் வசுதேவன் மனைவியாய தேவகியிடம் மனி தவடிவங்கொண்டு பிறந்ததற்குக்காரணமும், அவருக்குண்மை யிலுள்ள படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொ ழில்களின் இலக்கணமும், எவ்வக்காரணங்களால் அவர் எவ்வெ த்திருவவதாரம் செய்தனரெனவும், கோவர்த்தனோத்தாரணம் முதலிய அமானுஷ சிருத்தியங்கள் அவர் செய்தது எங்ஙன மெனவும், அவர் தமது பரமபதம் சென்றபிறகு தருமநிலை எவ்வவையாயிற்றெனவும் எமக்கு உபதேசித்தருள்கவென்றனர்.

முதலாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

வரும்.

சிதம்பரவாசி,
ஹாலாசியநாதசாஸ்திரி.

ப்ரம்மவித்தியா.

ஐயா,—கனவான்களே!

எம்மால் இதுவரையில் தொடர்ச்சியாய் எழுதப்பட்டு வந்து ள்ள மதாசாரியர்களுடைய சரித்திரங்களுள் ஒன்றாய ஸ்ரீசங்க ராசாரியசுவாமிகள் சீஷர்களான ஹஸ்தாமலகாசாரியர் சரித் திரத்தில், ஸ்ரீபாவத்பாதசுவாமிகள் சந்நிதியில் ஹஸ்தாமலகா சாரியரவர்களால் பன்னிரண்டு சுலோகங்கள் உரைக்கப்பட்ட னவென நாம் எழுதியிருப்பது கண்டு, எமதன்பர்களிற் சில ர் இப் ப்ரம்மவித்தையில் விவரிக்கப்பட்டுவரும் அச் சுலோகங் களைக்காண்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தலால், அவர்கள் கவனிப்பதின் பொருட்டு நம்மால் அடியில் எழுதப்படும் அப்பன்னிரண்டு சுலோகங்களும் நமது அன்பர்கள் அனைவருக் கும் மனமகிழ்ச்சியை உண்டாக்குமெனக்கருதி நாம் இங்குவ ருமாறு விவரிக்கலானோம்.

ஹஸ்தாமலகாசாரியர் உரைத்தசுலோகங்களின் பொருள்.

மனமும் மற்ற இந்திரியங்களும் சேஷ்டிக்க நிமித்தமாய், அதில் விகாரங்களும் அடைந்து ஆகாயம் போன்று சூரியன் கண் ணுள்ளவனைப் பிரேரிப்பதுபோல் நடத்துறுப்பிரபவனும், [௨] அக்கினிக்கு உஷ்ணத்தன்மைபோல் ஜடமாகிய மனைச் சொரு பமாய்க்கொண்டு, மனமுதலிய இந்திரியங்களை அதிஷ்டிப்பவ னும், நியாமகனும், [௩] கண்ணாடியிற் காணும் போலிமுகம் [illegible]

[illegible]

இதி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸம்முகத்தின் வேற்றுமை யற்றதுபோல், சிற்றறிவுள்ள ஜீவனா ய்த்தோன்றியும் அவனுடன் அபேதம் பெற்றவனும், [௪] கண் ணாடி முதலிய நிர்மல வஸ்துக்கள் இல்லாவிடம் விகாரமற்று நிற்கும் முகம் போல் விஷய வாசனையற்ற விடத்தில் நிர்விகார சைதன்னிய நிலையில் நிற்பவனும், [௫] மனம் இந்திரியங்கள் முதலியவையற்றவனும், அவைகட்குயிராய்நிற்பவனும், அவை களுக்குப்புலப்படாதவனும், [௬] தன்னொளியால் மற்றவை யைப்பிரகாசிக்கச்செய்பவனும், அவைகளிற் சூரியன் அநேகமாய் த்தோன்றுவதுபோல் விஷய சம்பந்த வேறுபாட்டாற்பலவா ய்த்தோன்றுபவனும், (௭) உலகத்திலுள்ளோர் கண்களுக்கு ஒரே நிமிஷத்தில் முறையின்றி ஒளியளிக்கும் சூரியனைப்போ ல் உலகத்தார் உள்ளங்களை நடாத்துபவனும், (௮) உலகத்தி ல் ஒவ்வொரு கண்ணுலும் அளவிடப்படாத ஒளியைப்பெற்ற சூரியன் கண்களுக்கு வேண்டியமட்டில் ஒளி யளிப்பதுபோல் வாசனைகளுக்கேற்ப விஷயங்களைநடாத்துபவனும், [௯] அலை கள் அலைந்துநிற்பினும் அசையாத்தன்மை பெற்ற அம்பலமணி போல் விகாரங்களடையும் விஷயங்களில் விகாரமுற்றவனாய்த் தோன்றுபவனும், [௧௦] தன்கண்ணை மறைத்த மேகம் சூரிய னை மறைத்து ஒளியற்றவனாக்கியதென விவகரிப்பதுபோல அவித்தை ஆன்மாவைக்கடந்ததென்னும் வியவகாரத்திற்கிடமா னவனும், [௧௧] ஒவ்வொரு வஸ்துககளிலும் பற்றற்று எங்கு ம் நிறைந்த ஆகாயம்போன்று எங்கும் நிறைந்த நித்திய அறி வான நிர்மலனும் யானே. (௧௨) உபாதிகளின் சேர்க்கையால் படிகமணிகள் பலவர்ணங்களாய்த்தோன்றுவதுபோலும் அலை களின்சைவு சந்திரிகையினிடம் தோன்றுவதுபோலும், போலி ப்பேதமும், போலியசைவும் பரிபூர்ணமாகிய வஸ்துவினிடம் தோன்றுகின்றது.

முற்றிற்று.

☞ மேற்கண்ட ஒவ்வோரெண்களும் ஒவ்வோர் சுலோகத் தின் முடிவாகக் சொன்ன. ஒவ்வொரு வாக்கியங்களும் ஒரே பயனிலையைக்கொண்டுமுடிந்து தொடர்ந்துநிற்ற லால், இங்ஙனம் ஒரேவாக்கியமாய் மொழிபெயர்த் தனம்.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

இதிகாசம்.
[முன் தொடர்பு.]

கதாசரித்சாகரம் முதலிய கிரந்தங்களால் பாணினி மகரி ஷியுடன் ஒரேகாலத்தில் வசித்தவராகவறியப்பட்ட வாருருசியெ ன்னும் மறுபெயருடைய காத்தியாயனமகாரிஷியானவர், தாம் எழுதிய வியாகரணசாஸ்திரவார்த்திகமென்னுங் கிரந்தத்திலே "வியாசபருடவிஷாதசண்டாளபிம்பாநஞ்சா" என்றதோர் வார் த்திகமெழுதி, அதில் வியாசாசாரியர்பெயரைக் குறிப்பிட்டிருக் கின்றார். அதுபற்றியும் வியாசாசாரியர் அவருக்கு முன்னிருந் தாரென்று ஏற்படும். அதுகொண்டே கிரீக்தேசசரித்திரமெழு திய [Schmitz] என்பவர், யவனர்களெனப் பெயருடைய

[illegible] (௫) [illegible] (௬) [illegible] (௭) [illegible] (௮) [illegible] (௯) [illegible] (௧௦) [illegible] (௧௧) [illegible] (௧௨)

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1100 [illegible] 2000. [illegible]

ரிக்கர்கள் இந்துஜனங்களை விட்டுப்பிரிந்து ஐரோப்பாதேசத்தையடைந்தகாலம் சற்றேறக்குறையக் கலியுகாதி [கஅ00] வருஷங்கள் அதாவது மேற்றிசையார்வழக்கப்படி கி. மு. [௨000] வருஷங்களுக்கு முன்னென்று எழுதியிருக்கின்றாராதலின், பாரதம் அதற்குமுன் இந்துக்களும், யவனர்களும் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டதென்று வெளியாகின்றதன்றோ. இது நிற்க; வியாகரணசாஸ்திரத்திற்குப் பாஷியஞ் செய்தவரும் ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியசுவாமிகளுக்குக் குருவாகிய ஸ்ரீகோவிந்த முனிவருக்குக் கிரகஸ்தாச்சிரமத்தில் வித்தியாகுருவுமாகிய ஸ்ரீ பதஞ்சலியசாரியானவர், தாமெழுதிய மகாபாஷியத்தில் "சபாராஜா மநுஷ்யபூர்வா" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு உதாரணங்காட்டுங்கால் சந்திரகுப்தனென்னும் பெயர் எடுத்திருப்பதால் சுமார் ௩௨00-வருஷகாலத்திற்குள்பிறந்தவராயிருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. அவர் செய்த யோகசூத்திரமென்னுங் கிரந்தத்திற்கு வியாசமுனிவர் பாஷியஞ்செய்திருக்க, அவர் ரு000- வருஷங்களுக்குமுன் பிறந்தவராதலென்னையெனின், அதனை நன்காராயுமிடத்து இப்பதஞ்சலி மகாமுனிவரும், வேதவியாசமுனிவரும் யோகபலத்தால் நெடுங்காலம் பூமியில் வசித்தவர்களென்றே சொல்லவேண்டும். இல்லாவிடில், மிகச் சமீபகாலத்திற்பிறந்த ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள் அவ்வேதவியாசமுனிவரைக் கண்டதாகவும், அவருடன் கலந்துபேசியதாகவும் எழுதிய அவர் சரித்திரம் பொய்த்துவிடுமன்றோ? அதுபற்றியே இக்காலத்து யோகசமாஜத்தார் [Theosophist] இப்பொழுதும் வியாசசாரியார், ஸ்ரீபதஞ்சலி மகாமுனிவர், ஸ்ரீ பகவத்பாதசங்கராசாரியசுவாமிகள் என்னுமிவர்கள் யோகபலத்தால் ஜீவித்திருக்கிறார்களென்று வழங்கிவருகிறார்கள். அன்றிச் சிதம்பரபுராணத்திலும் வெகுகாலத்திற்கு முன் பதஞ்சலிமகாமுனிவரவதரித்ததாகச்சொல்லப்பட்டிருப்பதும், அதுகொண்டேயாம். ஆயினும், நாம் கூறிப்புகுந்ததென்னவெனில், வியாசமகாமுனிவர் பாரதமெழுதியகாலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவர் பிறந்திலர்; அன்றிப் பிறந்திருந்தும் அக்காலத்தில் யோகசாஸ்திரமெழுதாதிருக்கலாம். ஏனெனில், மாபாரதத்திலே சாந்திபர்வத்தில் பஞ்சமதஸித்தாந்தாத்தியாயத்தில் "ஹிரணியகர்ப்பன் யோகசாஸ்திரத்திற்குப் பழைய ஆசிரியன் அதாவது முதலாசிரியன் வேறொருவனில்லை" என்று எழுதியிருக்கின்றார். சாங்கியத்திற்குக் கபிலாசாரியரை யாசிரியராக வெழுதியபடி, அக்காலத்திற் பதஞ்சலிமகாரிஷி பிறந்திருப்பாராயின், யோகமதத்திற்காசிரியராக அவரையே குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடும். இதனால் நாம் வியாசாசாரியர்காலத்திற்குப் பின்பே உதித்திருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். மற்றும் கௌரபிப்பிராயப்படுவதென்னையெனில், அவ்விடத்தில் வியாசாசாரியர் ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் முதலாசிரியனைக் கூறவெழுந்தனராதலின், யோகமதத்திற்கு ஹிரணியகருப்பனே முதலாசிரியனென்றெண்ணி "ஹிரணியகர்ப்பன் யோகசாஸ்திரத்திற்கு முதலாசிரியர் வேறொருவரில்லை" என்று முதலாசிரியனென்னும் பதத்தால் அவனைக் குறித்தார். அதுகொண்டே ஸ்ரீ நாகேசபட்டர் முதலிய வித்துவான்கள் தாமெழுதிய வையாகரணமஞ்சூஷை முதலிய கிரந்தங்களில் பிரமமீமாஞ்சையையெழுதினவரும், பாரதத்தையியற்றினவரும், யோகபாஷியஞ்செய்தவரும் ஒருவரே என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆயி

[illegible] (THEOSOPHIST) [illegible] (Mariss) [illegible]

ங்கால், இம்மகாபாரதம் ரு000- வருடங்களுக்கு முன்னெழுதியதாய்த் தெள்ளென விளங்கும். அவ்விதமிருக்க, இக்காலத்தவருள் ஒருவராய் இந்துதேசசரித்திரமெழுதிய [Maris] மாரிஸ் என்பவர், பாரதம் ௬000-வருடங்களுக்கு அதாவது கி. மு. ௧௫00 வருஷங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்டதாய் எழுதியிருப்பது சரியான காரணமற்றதும், நம்மவர்களைப் பகட்டுவதுமாயுள்ளதாதலால், அதை நம்பத்தக்கதல்ல. இம்மகாபாரதம் பல தத்துவசாஸ்திரங்களினுண்மைகளுடன் வெளியிடப்பட்டதென்று முன் ஒருவாறு எழுதியிருக்கின்றோம். இதில் முற்காலத்தவர் வசனநடை யிலனதென்றறியும்படி சில பாகம் வசனமாயெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இடையே சிற்சிலவிடங்களிலும் வசனநடையுண்டு. நாம் இராமாயணத்திற்கு மிதற்கும் தாரதம்மியம் விசாரித்தவிடத்தில, ஒருவிதம் மற்றவர் சொல்லிய ஓர் யுத்தி மறுக்கப்படவில்லையெனச் சிலருக்கு அபிப்பிராயமிருப்பதால், அதனை மீண்டும் பிறிதோர்வழியைக்கொண்டு மறுத்துக்காட்டுவோம்: அஃதாவது இராமாயணம் மகாபாரதத்திலும் சீர்திருத்தமுள்ள நடையி லெழுதப்பட்டுள்ளதென்பதே. அஃதுண்மையேனும் பாரதத்தில அவ்விதம் சிலபாகமுண்டென முன்பு சொல்லினோம். இராமாயணத்தில் அவ்வித நடையொன்றேயிருப்பது அதைப பிற்காலத்துதித்ததெனச்சொல்லுதற்குக் காரணமாகா. முற்கூறிய பல காரணங்கள் அதை முந்தியதெனவே ஸ்தாபிக்கும். இதுவிஷயத்தில் இதுவே முடிந்தமுடிபு. உலகத்திலே ஜனங்களின் நாகரீகமும், சீர்திருத்தமும் அடிக்கடி ஓர் வ்யவஸ்தையின்றி மாறிமாறிவருவது உலகவியல்பே. அதற்குத் திருஷ்டாந்தம்:—இக்காலத்தவர்களெழுதும் நடை முற்காலத்துதித்த காளிதாசன் முதலிய மகான்களெழுதிய கிரந்தங்களின் நடையிலும் மிகச் சீர்திருத்தக்குறைவாயிருப்பது எல்லோருமறிந்தவிஷயமே. இங்ஙனமிருக்க, இவ்விரண்டையும் பார்த்தறிந்த ஓர் மேதாவி இக்காலத்தவர் வாக்கு முந்தியதென்றும், அவரது பிந்தியதென்றும்நிச்சயிப்பாரல்லவா? அஃதுண்மையாகுமா? மேலும், இக்காலத்துஜனங்கள் இப்பொழுது இத்தேசத்திலடைந்திருக்கும் ஒற்றுமையீனத்தையும், வறுமையையும், சீர்கேட்டையும், மத்தியகாலங்களிற் பல கொடுங்கோன்மன்னர்களாற்பட்ட கஷ்டநிஷ்டூரங்களையும் ஒருவர் புஸ்தகத்தி லெழுதியிருப்பாராயின், அதனையும் இராமாயணத்தையும் ஒருங்குசேர்த்து நோக்கி, அப்பண்டிதர் இவற்றினும் பிந்தியதெனச்சொல்வதிற் சிறிதேனும் தடையுளதோ? ஏனெனில், இராமாயணகாலத்தில் வர்ணிக்கப்பட்ட பட்டணங்களின் ஏற்பாடுகளும், ஜனங்களின் நாகரீகங்களும், அப்பாஷையின் மேலான நடையும் இக்காலத்திலெங்குங் காண்பதரிதினுமரிதே. ஆதலின், ஓரளவையினடங்காத இத்தன்மைய காரணங்களைக்கொண்டு இது முந்தியது இது பிந்தியதென்று சொல்வது முற்றிலும் பொருந்தாதாம். இராமாயணத்திலெடுத்துக்காட்டிய நாகரீகம் மிகச் சிறந்ததென்பது இராமாயணத்தைக்குறித்து நாமெழுதப்போவதில் எடுத்துக்காட்டப்படும். இம் மகாபாரதத்தில் அநேக சூட்சுமார்த்தங்கள் நாமறிதற்பாலதுண்டு. அவைகளைத் தாமே முயற்சி செய்து வெகு யந்திரங்களின்சகாயத்தாற் கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்வதுடன், நமது மேற்றிசைவித்துவான்கள், நம்மவர்கள் அவற்றை யறிந்திலரெனப் பரிகாசமுஞ் செய்துவருகின்றனர்.

[illegible]

திருஷ்டாந்தமாய் ஓர் சங்கதியை எடுத்துக்காட்டுவோம்: அவர்கள் ஆகாயத்திற் காணும் நக்ஷத்திரங்கள் நாம் வசிக்கும் பூமண்டலத்தைப்போன்ற பெரிய அண்டங்களென்றும், அதை நம்முன்னோர்கள் அறியாமல், புண்ணியபுருடர்கள் அங்ஙனந் தோற்றுகின்றனரெனப் பிதற்றினரென்றும், இங்ஙனம் இவர்கள் மடைமை வேதங்களிலும் வெளியாயிற்றென்றும், அதுபற்றியே வேதத்தில் "நக்ஷத்திரங்களென்பவை புண்ணியசாலிகளின் சோதிகள்" எனச் சொல்லப்படுகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவையெல்லாம் வேதங்களின் பொருளை யறியாதும், பாரதமுதலிய கிரந்தங்களைப் படித்தறியாதும, பெயர்மாத்திரத்தில் இந்துவெனச் சொல்லும் இந்தப்போலிகளுடன் சொல்லி வெல்லலாமேயன்றி மற்றவிடம் முடியாது. ஏனெனில், இதுவிஷயத்தை மகாபாரதம் ஆரணியபருவத்தி னுட்பருவமாகிய இந்திரலோகமேகியபடலத்தில், அருச்சுனனும், மாதலியும் ஒருவர்க்கொருவர் சம்பாஷித்ததா யெழுதப்பட்ட சில சுலோகங்களால் அவ்வாசிரியமணி எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அச்சுலோகத்தின் பொருள் "அவ்விடத்தில் சூரியன் காந்தியில்லை; சந்திரன் காந்தியில்லை; அக்கினி சொலிப்பதில்லை; தம்முடைய காந்தியைக்கொண்டே தாம் விளங்குகின்றன. தூரத்திலுள்ள தீபங்களைப்போல் அவைகளே சிறியவடிவமாய் நக்ஷத்திரங்களென்று நமக்குத் தோன்றுகின்றன; அவைகள் தத்தமிடங்களிற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பெரிய உருவமுள்ள இடங்களைப் பாண்டவன் கண்டான்" என்று தொடங்கி "அந்த உலகங்களைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்த அருச்சுனன் மாதலியை நோக்கி இஃதென்னவென வினவ, அவன், ஓ அர்ச்சுனா! நீ பூமியில் வசிக்குங்கால் நக்ஷத்திரங்களாய்த் தோன்றிய பிண்டங்களிவை. இதில் புண்ணியசாலிகள் வசிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னான்" என்பதாம். ஆதலால், நாமிவ்விடமிருந்து காணும் அண்டங்கள் புண்ணியசாலிகள் வசிக்குமிடங்களெனவும், தன்னொளியுள்ளனவெனவும், சில அங்ஙனமில்லாதனவெனவும் வெளியாயிற்று. ஆயபூமிடத்து நம் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்திலுள்ள சில மண்டலங்கள். நாம் வசிக்கும் பூமிக்குச் சூரியமண்டலம் ஒளிதருவதுபோலத் தன் சமீபத்திலுள்ள சில அண்டங்களுக்கு ஒளிதருந்தன்மையவாயிருக்கலாம். ஆயின், இக்காலத்தவர் சோதித்தவற்றில் அங்காரகமண்டலமொன்று தவிர ஏனையவிடங்களிற் பிராணிகளிருப்பதாய் ஸ்திரப்படவில்லை. அங்காரகமண்டலமோ பூமியினும் சமமாய் வெளியாயிருக்கவேண்டியதாதலாலும், அதற்குப் பூமியின் சம்பந்தமுள்ளதெனப் பொருள்படத்தக்க பௌமன் என்னும் பெயரிருப்பதாலும், மனிதர்கள் வசித்தற்குரிய சில கால்வாய்களிருப்பதாய்க் கண்ணாடிமுதலிய கருவிகளாற் சோதிக்குமிடத்துப் புலப்படுவதாய்த் தோற்றுவதாலும் அங்ஙனம துணிதலுக்கு இடமாகும். இவ்விதமிருக்க, அநேக அண்டங்களிலே பிராணிகளிருப்பதாகச் சொல்லும் பாரதம் எங்ஙனம் புத்திக்கிணங்குமெனில், கூறுவாம்: உலகத்தைச் சிருஷ்டித்த கடவுளுக்கு இவ்வண்டத்தின்மாத்திரம் ஜனங்களையும் பிறவற்றையும் உண்டாக்கி ஏனையவண்டங்களைச் சூனியமாக்குவதில் காரணமில்லாமையால், அங்கும் ஜனங்களும் பிறவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டேயிருக்கவேண்டும். ஆயினும், மற்ற அண்டங்களிலுள்ளவர்கள் நம்போலொத்தவர்களா யிருக்கமாட்டார்

[illegible]

களென்னச்சொல்லும் சிலர் சித்தாந்த மொப்பத்தக்கதே. அது பற்றியே மாபாரதத்தில் மனிதர்கள் தவிர மற்றவர்களே அங்கு இருப்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உலகத்தில் புண்ணியபாவங்களுக்கேற்பப் பல விசித்திரவிடங்களையும், பலபோகங்களையும் கடவுள் உண்டாக்கியிருத்தல்வேண்டுமன்றோ? எமக்கு ஈசுரன், புண்ணியபாவம், சுவர்க்க நரகங்கள், ஜன்மாந்திரம் முதலியவற்றில் நியாயமான நம்பிக்கையுண்டு. இங்ஙனம் வேதார்த்தத்தை வெளியிடவந்த பாரதத்தி லெழுதியிருப்பதால், அவர் எடுத்துக்காட்டிய வேதத்தின் பொருள் "நக்ஷத்திரங்களாக நாம் காண்பது புண்ணியசாலிகளிருக்குமிடமே" என்பதாம். அக்காலத்தவர்களுக்குத் தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிமுதலிய கருவிகள் இல்லையே அவர் எங்ஙனம அவைகளை கண்டறிந்தாரென்னில், அவர்களுக்கு யோகம் முதலிய அருங்கருவிகளே பெருங்கருவிகளாமென்க. அதுபற்றியே யஜுர்வேதத்தில் "சந்திரமண்டலத்தில் கருமையாகத்தெரிவது பூமியைச் சார்ந்தது" என்றிருப்பதுங் காண்க. அம்மண்டலங்களில் நெருப்பில்லையென்றது பிராணவாயுவைக்கொண்டு உயிர்த்துவாழும் நம்போலிகள் இருக்கப் போதுமான நற்காற்றில்லாதவிடமாதலால், அவ்விடத்தில் அக்காற்றைக்கொண்டு விளங்கும் நெருப்பு அவ்விட மிருப்பதரிதே. நெருப்பில்லையாயின் அங்கு ஒளியேதென்னில், ஒளியும் நெருப்பும் ஒன்றுபட்டதன்று. நெருப்பென்பது கட்டைமுதலிய வஸ்துக்களைப் பற்றித் தகிக்குந்தன்மையும், உஷ்ணத்தை யுருவமாயுங்கொண்டது; ஒளியென்பது இரத்தினமுதலியவற்றிலும் காணப்படுமாதலால், அது ஒளியிலும் வேறுகும். அவ்வண்டங்கள் கடவுளினருளால் அநாதாரமானவிடங்களில் நிற்பதாக வறியப்படுகின்றது. அவைகளிலொன்றே இந்திரலோகமென்றும்வெளிப்படுகின்றது. ஏனையவுலகங்க ளிருக்குமிடங்களைப் பாரதத்தைக்கொண்டு பின்பு வெளியிடுவோம்.

வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதங்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

சம்பாஷணை.

[முதற்புத்தகம் ௪௨0-ம் பக்கத்தொடர்பு.]

கொ. அறிவினின்றும் உலகம் உதிப்பதென்றுரைப்பது சொல்லாற் சொல்வதன்றி அநுபவமின்றே.

சா. உலகினின்றும் அறிவுதிப்பதென்று நீரும் சொல்லால் சொல்வதன்றி அநுபவமின்றே.

கொ. அநுமானத்தால் கூறுகின்றேம்.

சா. யாமும் அநுமானத்தால் கூறுகின்றேம்.

கொ. எங்ஙனம் அநுமானம்?

சா. உமக்கு எங்ஙனம் அநுமானம்?

கொ. சாணியில் தோன்றும் புழுவுக்கு அறிவு அபின்னமாயிருப்பதுபோல், சரீரத்திலும் அறிவு அபின்னமாய்க் காணப்படுகின்றது.

சா. சொப்பனத்தின்கண் தோற்றும் உலகிற்கு அறிவு என்ற

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ணம் முதற்காரணமோ, அறிவினின்றும் தச்சோப்பண வுலகம் எங்ஙனம் தோற்றியதோ அங்ஙனமே, இப்போ தகாணப்படும் இவ்வுலகிற்கும் அறிவே முதற்காரணமும், அவ்வறிவினின்றே யுலகம் தோற்றியதுமாம்.

சொ. இவ்வாறே பேசிக்கொண்டு வந்தால் முடிவுபெறவில்லையே. ஆதலால் முடிவு சொல்லவேண்டும்.

சா. உலகும், உலகத்தை அறியும் அறிவும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்திரா; சூரியனும் பிரகாசமும்போலாகலின்.

சொ. ஆனால், உலகை அறியும் அறிவு, அறிபடுபொருளான உலகு ஆகிய இரண்டும் நித்தியமும் சத்துமோ?

சா. அல்ல; அநித்தியமும் அசத்துமேயாம்.

சொ. பின்னை, நித்தியமும் சத்துமாயிருப்பதியாது?

சா. சுழுத்தியின்கண் சாக்ஷியாய் விளங்கும் சலனமற்ற அறிவே நித்தியமும் சத்துமாம். (அதன்கண் உலகும், உலகை அறியும் சலனமுள்ள அறிவும் ஓர்காலத்துந் தோற்றி விளங்கி மறைகின்றனவாம்)

சொ. சுழுத்தியின்கண் அறிவு உளதென்பதெங்ஙனம்?

சா. சுழுத்தியின்கண் சுகமாய் நித்திரை செய்தேனென்று சொல்லுமிடத்து, சுகானுபவம் காணப்படுகின்றமையானும், அவ்வநுபவம் அறிவினாக்கே விளங்கவேண்டுமாகையானும், அதைத்தள்ள யாராலும் கூடாமையானும் அறிவுளதென்றே நின்னைக.

ஓர் அன்பன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வேதாந்தசங்கிரகம்.

அப்பயதீக்ஷிதர் உபநியாசம்.

[12-ம் பக்கத்தொடர்ப்பு.]

ஏ. மேலும், "எவன் ஒருதேவதையை அதுவேறு தான் வேறென்றெண்ணி வேற்றுமையுடன் வழிபடுவானோ அவன் பசுவைப்போன்றவனாவான்" என்று வேதங்களில் நன்றாய் எடுத்துவெளியிடப்பட்டிருக்கின்றமையால், ஒருவன் மற்றொரு தேவதையை வழிபடுங்கால் புத்தியில் அதுதானென்று அபேதத் தோற்றத்துடன் வழிபடவேண்டுமென வெளியாயிற்று. ஒருவன் வழிபடுகிறவனும், மற்றொருவன் தனது வழிபாட்டுக் கிடமாயுள்ளவனென் றெண்ணுவதால் அத்துவிதபக்தியெனு மல்லவா? வேதாந்தங்களினெல்லாவற்றிலும் சொல்லப்படும் பரம்பொருளாகிய பரப்பிரமமானது, கால் முதலிய அவயவங்களற்றது என்பது துணிபு. உலகத்தில் யாம் காணும் அவயவமுள்ள பொருள்களெல்லாம் நாசமுளதாய்க் காணப்படுவதாலும், "முடிவுள்ளதும், சர்வஞ்ஞத்தன்மையும் பெறாது" என் றசூத்திரகாரர் சொன்னதாலும் என்றறிக. பரம்பொருளாகிய பிரமம் நம்மைப்போலல்லது வேறெந்த வழியிலேனும் கை, கால் முதலிய அவயவங்களோடு கூடியிருக்குமேல், அதற்கு ஓர் விதவிகாரமுண்டாகுமென்றும், அவயவங்களுள்ள விடத்துத் தோன்றக்கூடிய குற்றங்கள் அநேகமாய்த் தோன்றுமென்றும் பலவிதஆக்ஷேபங்களுக்கிடமாகும். "பிரமம் நிஷ்களம்; நிரஞ்சனமாயிருக்கின்றது" என்றதொடங்கியபல வேதாந்தவாக்கியங்களால் பரப்பிரமப்பொருள் பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரன் இவர்களின் மேலாய துரியதத்துவமென வெளியாயிற்று. அஃ

[illegible]

அ. [illegible]

கூ. [illegible]

தொண்டு சகுணமூர்த்தியையுபாசிப்பது அவ்வளவு ஆவசியகமற்றதெனச்செய்யும்வாதம் நிலைபெற்றது. [அ] மேலும், யோகமென்பது இயமம், நியமம், பிராணாயாமம் முதலிய எட்டு அங்கங்களோடு கூடியதும், தியானமென்னும் ஓர் அங்கத்தில் நிற்பதால், ஜீவனுக்கும், பரமனுக்கும், பரவஸ்துவுக்கு முள்ள வேற்றுமையைப்பற்றிநிற்றலானும், "யோகம் நிலையடைத்தன்று" என்று வேதாந்தசூத்திரத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாலும் அவ்விருவகை யோகங்களும் உத்தமர்க்கு உபயோகமற்றதென ஏற்பட்டது. "மனத்தை நிலைநிறுத்துவதே யோகம்" என வேதாந்தங்களில் வெளிப்படும். வேதம் கருடங்களைப்போல ஓர்வித அதிகாரிகட்குச் சித்தசுத்தியைக் கொடுக்கும் கருவியென்றே வெளியாயிற்று. இதனால் யோகசாஸ்திரமெனப் பெயர்கொண்ட பகவற்கீதை அப்பிரமாணமெனச்சொல்லக்கூடாது. கர்மயோகமென்றும், விபூதியோகமென்றும் தாம் குறிக்கவேண்டிய விஷயமனைத்தையும் யோகமெனவே ஸ்ரீ கண்ணபிரான் குறித்திருப்பதால், அங்கு அவ்வித ஆக்ஷேபம் பொருந்தாவாம். ஜீவனோ முக்காலத்திலும் தத்துவம் பொருளின் வேற்றுமை பெற்றதன்று. ஆதலின் அதனைப் பரப்பிரமத்துடன் சேர்த்த லெங்ஙனம்? இதனால் வேதாந்தசாஸ்திரத்தில் யோகசாஸ்திரம் அவ்வளவு பயன்படாதென்று ஏற்பட்டதென்க.

கூ. மேலும், சரீரமே ஆன்மாவென்று எண்ணியவர்களுக்கும் ஆன்மா பற்றற்றவனென்பதில் தடையில்லை. பிரமஞானிகளுக்கு காது முதலிய பல இந்திரியங்களிற்சப்தம் முதலிய பல விஷயங்களற்றபொழுது, எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாய்நின்ற அந்தக்கரணத்தில் சங்கற்பமுதலிய தொழில்களிருப்பினும் யாதொருகுற்றமில்லை. அவித்தையும், அதின்காரியமாயபிரபஞ்சமும், அப்பிரபஞ்சத்தின் காரியமாகிய மற்றெல்லா வாசனைகளையும் அவர் அத்வைதவித அறிவால் அகற்றினாதலால் என்றறிக. உலகத்தில் முன்தோன்ற உருவத்தை யற்றிருப்பினும், வறுத்த துவரை முளைப்பதன்றோ? "புருஷன் பற்றற்றவன்,, "தாமரையில் தண்ணீரைப்போல் அப்புருஷனை வாசனை பற்றாதிருக்கும்,, என்று பலசுருதி ஸ்மிருதிகளிற்காணப்படுதலால் ஆன்மா முக்காலத்தும் பற்றற்றவனென்பது துணியப்பட்டது. இதை மற்றெவரும் மறுக்கவல்லவரல்லர். "பிரமஞானிகளுக்கு விதியில்லை, விலக்கில்லை, தள்ளத்தக்கதில்லை, கொள்ளத்தக்கதில்லை,, என்று தொடங்கிய பல வேதங்களால் பிரமஞானிகளுக்கு விதிவிலக்குகளில்லை என்பது நன்றாய் வெளியாகின்றது. சிலர், இது அர்த்தவாதமெனச்சொல்லுகின்றனர். மற்றுஞ்சிலர், தத்தம் வருணாசிரமங்களுக்கேற்ற உசிதமென்றுஞ் சொல்லுகின்றார்கள். உத்தமஞானிகட்கே உரித்தென சிலரபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். இவைகள் பிரயோஜனமற்ற பட்சங்களென எண்ணக்கூடாது. ஏனெனில், அர்த்தவாதமாகில் அது உமக்குள்ள பிரமஞானத்தின் பெருமையைக்காட்டும். இரண்டாவது பட்சம் சமுசயபட்சமென்று சொல்லத்தக்க கருமஞானவாதமாய் முடியும். மூன்றாவது பட்சத்தில் பிரமஞானத்தாரதம்மியம் ஏற்படுதலால், அது நிலைபெறுதென்று ஓர் குற்றந்தோன்றும். யாம் காணும் எல்லா உலகமும் இப்பியில் வெள்ளிதோற்றுவதுபோல் அசத்தென அறிந்து, சர்மகாண்டங்களுள் கூறப்பட்டுள்ள பற்பல கர்மவலைகளைவிட்டு விலகி நின்ற அப்பெரியோர்களுக்கு இவ்வித சாஸ்திரங்கள் எவ்விதம்

[illegible]

௧௦. [illegible]

௧௧. [illegible]

௧௨. [illegible]

கட்டை உண்டாக்கும். பற்றற்ற பரமான்மாவின் நிலைமையை அறிந்த பரமயோகியாகிய ஒருவன் இருக்கும் நிலைமை மூக்குணங்களையும் கடந்து விதிநிஷேதங்களற்றதாயிருக்கும் இடமாதலால், அவனே பரமோந்நதனென்பது உண்மையாதலின் தெளிபு.

௨௦. உலகத்தில் எக்குலத்திற் பிறந்தவராயிருப்பினும் அனைவர்க்கும் இந்தப் பிரமஞானத்தில் அதிகாரமுண்டென்பதில் சிறிதேனும் தடையின்றாம். சூத்திரகாரர் உத்தமமீமாம்சைசூத்திரத்தில் சூத்திர வருணத்தவர்க்கு வேதாந்தத்திலதிகாரமில்லையெனச் சொல்லினரே யென்னின், அந்த வேதங்களால் அப்பொருளை விசாரிக்கக்கூடாதென்று அதற்குப் பொருள்கொள்ளல்வேண்டுமேயன்றி, மற்றைப்பாஷைகளிலெழுதிய அவ்வித நூல்களை எவ்வித ஜனங்களும் படித்தறிய அதிகாரமுண்டென்று அவரே எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். "சந்ததத்துவத்தாற்பிறர்க்கு நன்மைசெய்து பின்னர் ஒரு சிறு பாவத்தால் தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தபோதிலும், முற்பவத்திற் செய்த பல புண்ணியங்களால் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேக முதலிய பல சாதனங்களைப் பெற்று மோக்ஷேச்சையடைந்தவர்களுக்கு அதிகாரமில்லையெனச்சொல்லல் அமையாததாகலின், எல்லாரும் மோக்ஷாதிகாரிகளே. [௨௧] ரேயும், அத்வைதிகளுடைய சித்தாந்தத்தில் கர்மானுஷ்டானமும், அநேக அங்கங்களுடன்கூடிய பக்தியும், எட்டு அங்கங்களுடன் கூடிய ராஜயோகம், அடயோகம், மந்திரயோகம், லயயோகம், லம்பிகாயோகம் முதலிய பல வேற்றுமைகள்பெற்ற யோகங்களும், வேதாந்தங்களிற் பலவிடங்களிலே பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்ட உபாசனைகளும் ஒப்பத்தக்கனவே. முன்பு அவைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்க அவைகளை எவ்வித மொப்புக்கொள்வதெனில், அத்தாமுகநிலைமையென்றும், வெளிமுகநிலைமையென்றும் யோகிகள் கூறுவதுபோல், பாரமார்த்திகமென்றும், வியவகாரிகமென்றும் இரண்டுதசைகள் இருக்கின்றனவாயிருப்பது பாரமார்த்திகமாதலால், அவ்விருவகைத்தசைகளுள் வியவகாரிக மென்னும் தசையில் முற்கூறிய கர்மம், யோகம், உபாசனை இவைகள் பயன்படுமென்பது தெளிபு. அதுபற்றியே சூத்திரகாரர் பிரமமாய் உத்தரலோகங்களையடைந்து முடிவில் பிரமலோகவழியாய்ப் பேரானந்தமெய்தும் வழியை எடுத்துக்காட்டுமிடத்தில், வருணாசிரமதருமம், உபாசனையாதியவைகளை பயன்படுமெனச் சொல்லுகின்றார். ஆதலால், துவிதம், விசிஷ்டாத்வைதம் இவ்விருவகைச் சித்தாந்தங்களைக்கொண்டு அத்தசையில் உபயோகமுள்ளவர்களாவார்கள். இக்காரணம், பகுதியாதியவைகள் பிரமஞானத்தாற்பெறப்படும் முத்தியைத் தக்கவழியையற்றவைய. வேதங்களில் "இவ்வை பிரமத்தையடைகின்றான்" என்று கூறப்பட்டிருத்தலால், நூர் சித்தாந்தத்திலுமமைப்பட்டதும், சர்வசித்தாந்தசமரசமாயும் நின்ற இவ்வத்வைத சித்தாந்தமென்றீற்றுள் மைக்ஸ்பரமத்தியிற்றி [illegible] சித்தாந்தங்களுக்குமிச்சித்தாந்தத்திலிடமுண்டு. [௨௨] மின்னும் இவ்வித அத்வைதபிரமஞானமில்லாமல், புண்ணியங்களையும், பாவங்களையும் செய்பவர்கள் சுவர்க்கநரகங்களையடைகின்றார்கள். நாம் கண்கூடாகக் காணும் உலகங்கள் யாவும் அசத்தங்களெனச் சொல்லத்தகுந்தவர்கள், தமக்கு முத்தியும் புலப்படாத சுவர்க்கநரகங்களுண்டென்று எங்ஙனம் தெளிகின்றார்களெனின், வியவகாரதசையில் உலகமொத்தும் சத்தியமென ஒப்புக்கொள்வதாலும், "இவ்வுலகம் உண்டு மறுவுலகமில்லை என்று கொள்பவன் அடிக்கடி எமவசமாகுவான்" என்று நமன் வாக்கியங்களைப்படித்தலாலும் சுவர்க்கநரக முண்டென்பது வெளியாயிற்றன்று.

வரும்.

[மொழிபெயர்ப்பு.]

Printed and Published for the Proprietor at the Brahmavidya Press CHIDAMBARAM.

ப்ரம்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

பத்திரிகை விலை: வருஷ 1-க்கு ரூ 1. 12. 0. ... ரூ 1. 0. 0. ... ரூ 0. 3. 6. இதழ் 1-க்கு ரூ 0. 0. 3. ... ரூ 2—4—0.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

[illegible]

உ-ம் புஸ்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து வருஷம் புரட்டாசிமீ ௧௪-உக்கு ௧௮௮௭ வருஷம் செப்டம்பர்மீ ௨௯-உ வெள்ளிக்கிழமை. { இலக்கம்-௬.

[illegible]

[[illegible]]

[illegible]

ஓர் உபந்நியாசம்.

[முன் தொடர்பு.]

எக்காலத்தில் இவ்விந்துதேசத்தில் பெண்களின் விசனகரமான நிலைமை சீர்திருத்தப்பெறுமோ, எக்காலத்தில் அவர்கள் கல்வியில் சிறந்து, தமக்குள்ள சுதந்தரங்களைக் கற்றுணர்வார்களோ, எக்காலத்தில் தமது காதலால் புருஷர்களுக்கும் ஒவ்வொரு சமயங்களில் புத்திமதிகளைச் சொல்லுந் திறமை அவர்கள் பெறுவார்களோ அக்காலத்து, இப்பொழுது நிலைபெற்று வரும் ஜாதி முதலியவை யாதுநிலைமை யெய்துமோ அறியேம். இப்பொழுது எங்கும் கிறிஸ்துமதத்தைப் போதிக்க வந்த பாதிரிமார்கள், இத்தேசத்தில் வழங்கிவரும் ஜாதிபேதத்தைத் தொலைக்குமாறு பல ஏற்பாடுகள் செய்துவருகிறார்கள். அவர்களுள் சில புத்திமான்கள் "உலகத்தில் ஜனங்களுக்குத் தொழிலாலும் மற்றுஞ் சிலவற்றாலும் ஏற்றத்தாழ்ச்சி எவ்வாறு இருக்கின்றதோ, அவ்வாறே இந்த ஜாதிபேதங்களும் இத்தேசத்தவர் கைப்பற்றிவருவதால் யாதொரு குற்றமில்லை. ஜாதிபேதங்கள் ஒழியாவிடில் நாகரீகம் விர்த்தியடையாது என்பது அவ்வளவு யுக்திக்கு ஒத்ததன்று" என்கின்றனர். இத்தகைய அபிப்பிராயங்கொள்வது மிக மேலானதே. ஏனெனில், ஐரோப்பாதேசத்திலும் இத்தேசத்தில் வழங்கிவரும் ஜாதிபேதங்களைப்போலவே பல வேற்றுமைகளும், பல ஆசாரங்களும் இருக்கின்றன. அவை அங்ஙனமிருப்பினும், அத்தேசத்தில் நாகரீகம் குறைந்ததாகச் சொல்லக்கூடுமோ? இராசாங்கத்தார் தமது அரசாக்ஞையைச் சீர்திருத்திச் சில நிபந்தனைகளை அநுஷ்டிக்கச் செய்யவேண்டி, இத்தேசத்திலுள்ள சாதியாசாரங்களை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று சிலர் தாற்பரியப்படுகின்றார்கள். அது மிகவும் அநுசிதமானதே. ஏனெனில், நம்மவர் வீடுகளில் நமது ஜாதிகளுக்கேற்பச் செய்துவரும் காலக்ஷேபங்களையும், நமது ஜாதியாசாரங்களுக்கிசைய நாம் செய்துவரும் விவாகமுதலியவற்றையும், நம்மதங்களுக்கு ஏற்ப நாம் தேவதைகளை வணங்குதலையும் தடுத்தல், நமது கிருபாசமுத்திரமான இந்தியாக்கவர்ன்மெண்டார்க்கு அழகன்று. முற்காலத்தில் இத்தேசமுழுதும்

[illegible]

ஒரே குடைக்கீழ் அரசாண்ட மகமதிய வரசர்கள், இங்ஙனம் இந்த இந்துக்களின் சாதிசமயாசாரங்களைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்ட ஒருவித கொள்கையாற்றான் அவர்கள் தற்காலம் இராஜாங்கத்தை முற்றும் இழந்து கம்மனைப்போலாருர்கள். அருமை பெண்டுகளைக் கணவிழப்பியாத அம்மகமதியர், இந்த யவையான காட்டைப் படுத்திய பாட்டை அறியாதார் யாவர். அக்காலத்தில் இத்தலைமைச்சியத்தை யிபரித்த ஸ்ரீ குலசேகரபாண்டியன் இல்லாமற்போனுல், இந்தப் பாரதயக்ஷேத்திரம் என்ன பாடுபடுமோ அறியேம்! அவ்விதக் கொடுமை நமது பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தில் ஒருபொழுதும் விளையாதென்பது திண்ணம். ஆயினும், முற்கால அநியாய ஆசாரங்களைமாத்திரம் இவர்கள் தடுப்பது வழக்கம். ஸ்திரீகள், புருஷர்களுடன் அநுமரணஞ்செய்தலை தடுத்தார்கள். எக்காலமளவையில ஸ்திரீகள் தாமே தங் கணவன் இறந்தபின், தமது கற்புநிலைமைக்கேற்பத் தம்முயிரைத் துறக்க விரும்புவார்களோ, அவ்வளவையில் அவர்கள் செய்யுஞ் செய்கையைத் தடுக்கவேண்டியது அவசியமா யில்லாமற் போனபோதிலும், அவர் கணவன் சுற்றத்தார் கூடி, பலப் பேராசையால், இச்சையில்லாத ஒரேழைப்பெண்ணையும் அவள் காயகனுடனே ஒருங்குவைத்துக் கொளுத்தவாரம்பித்தபொழுது, அதை முற்றிலும் தடுக்கவேண்டியது இராசாங்கத்தார்க்கு அவசியமாயிற்று. இவ்விதம் இவ்விந்து தேசத்தை ஞானி மதாசாரங்களுக்கு விரோதமின்றிப் பரிபாலனஞ்செய்து, சீர்திருத்தி, சோகிகம் நிலைபெறச்செய்ய விரும்பும் நமது இராஜாங்கத்தார், பலவிதம் நம் தேசத்தில் பலகாலங்களாய் நிலைபெற்றுவரும் அநியாயமான பல ஆசாரங்களைச் சீர்திருத்தவேண்டியதுமட்டில் அத்தியாவசியகம். இவ்விந்துதேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் நீச குலத்திற் பிறந்த ஒருவனைப் பலவாறு வருத்துவாராயின், அவ் விஷயத்தில் இராஜாங்கத்தார் தயவுள்ளவராய், அவ்வேழை அவர் குறைவை நீக்கவேண்டும். தமது இராச்சியத்திலுள்ளார் அனைவரையும் தாம் சமமாகப் பாவித்தலே அரசினர்க்கு அழகாகும். முற்காலத்திலே சண்டாளர்கள் வெளியில் வரும்பொழுது, தாம்வருவதைப் பிறர் அறியும்பொருட்டுக் கையில் ஒரு மணியைக் கொண்டுபோகவேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் சுமார் [எசு] எழுபத்துநான்கு அடிக்கு உட்பட்டிருப்பராயின், பிராமணர்கள் அவசியம் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டியதாய் ஏற்பட்டிருந்தது. இங்ஙனம் இத்தேசத்தவரால் மிகத் தாழ்ந்த நிலைமையில் வைக்கப்பட்ட இந்த நீசர்கள், நமது அரசினரால் நல்லநிலைமையில் ஆளப்படாவிடில், அவர்க்கு வேறுகதியெங்ஙனே? இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அரசினர் கவனிக்காதிருப்பராயின், அது நீதியாய் அரசுபுரிபவர்க்கு அழகன்றாம். ஆதலினன்றே இத்தருமராச்சியத்திலும் நமதுபிரிட்டிஷ்ராஜாங்கத்தாருடையசட்டதிட்டங்களை அநுசரித்து ஏற்படுத்தப்பட்ட இராஜாஞ்ஞையால், எல்லாச் சாதியாரும் தடையின்றிப் பெரிய இராஜவீதிகளில் சஞ்சரித்தற்குச் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆயினும் இத்தேசத்தில் இழிந்தசாதியார் உயர்ந்த சாதியாருக்குத் தக்கவிடந் தந்து, தூரத்தே ஒதுங்கிப்போகின்றார்கள். சில பிராமணர்கள், வேளாளர்முதலிய சில ஜாதியார் சமீபத்தே வருவதைச் சகிப்பதில்லை. சமீபத்தில் வரும் ஓர் சண்டாளனுடைய தேகத்தின் அசுத்தி தமக்கு அசுத்தியைத்தருதல்போல, நமது சுத்தி அவர்க்கும் ஏன் சுத்தியைத் தாராதென்று ஓர் பண்டிதர் பலவிடங்களில் உபந்நியசித்து வந்தனராம். இவ்வாறு

[illegible]

னைப்பது யுக்திக்குப்பொருந்துமோ பொருந்தாதோ என்று விசாரிக்கவேண்டியது, நல்லொழுக்கம் பூண்ட பெரியோர்க்குக் கடனாகும். இக்காலத்துப் புத்திமான்கள் கருத்தென்னவெனில், பெரிய இராஜவீதிகளில் எல்லாச் சாதியாரும் சுதந்தரமாய்ச் சஞ்சரிக்கவேண்டியது அவசியமென்பதே. நமது இந்திய கவர்ன்மெண்டார் நம்முடன் கலந்து செய்யும் பல விவகாரங்களுள் சாதிசமயாசாரங்களைக் கலப்பதே வழக்கமில்லை. இராஜாங்க சம்பந்தமான உத்தியோகங்களிலுள்ளவர்களுள், சாதிசம்பந்தமான உயர்வுதாழ்வுகள் மிகவாய் எண்ணப்படுவதில்லை. சாதியிற் சிறந்த பிராமணரும் மற்றவரோடுகலந்தே தமக்குரிய வேலைகளைச் செய்துவருகிறார்கள். சேனையிற்சேர்ந்து ஆயுதப்பயிற்சியடைந்தவர் யுத்தகாலத்தின் மாத்திரமன்று மற்றெக்காலத்திலும், அந்தக் கூட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரோடுங் கூடி, எல்லா விவகாரங்களையும் நடத்தவேண்டுமென்றே சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. யார் இதற்கு ஒவ்வார்களோ அவர்கள் சேனையிற் சேரக்கூடாது. இவ்விதமே அநேக வைத்தியசாலைகளிலும், வித்தியாசாலைகளிலும், சிறைச்சாலைகளிலும், மற்ற இராச்சியாதிகாரவிஷயங்களிலும், கோர்ட்டுகளிலும் ஜாதி முறைமைகள் ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை. அரசினரிடம் சம்பளம்பெறும் [Doctor] வைத்தியன் பிராமணனாயினும் ஒருசமயம் தற்செயலாய்ச் சம்பவிக்கும் மரணவிஷயங்களில், மரண ஏதுவைக் கண்டறிதற்பொருட்டு, புலையர் பிணமாயினும் அதைத் தொட்டறுக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் இதைத்தொடுதல் நமக்கு முறையன்றென்று அவ்வேலையைச்செய்யாதொழியின், தடையின்றி அவர் அவ்வுத்தியோகத்தை யிழப்பர். வட்டேசங்களிலே அநேக பிராமணர்கள், இராஜாங்கவைத்தியசாலைகளில் உத்தியோகம்பெற்று, பல இழிவான செய்கைகளைச் செய்துவருகிறார்கள். சென்னையிலும் சர்வகலாசாலையில், சில நீசசாதியாரைச் சேர்த்தபொழுது, ஓர்தினத்தில் சிலர் அதாவது நாற்பதுபிள்ளைகள் பாடசாலையை விட்டு அகன்றார்கள். அவர்களை மீண்டுஞ் சேர்க்க ஓர் முயற்சியும் அவ்வித்தியாசாலைத் தலைவர் செய்திலர். ஆயினும், அடுத்ததினத்திற்றானே இருபது பிள்ளைகள் வந்து சேர்ந்துகொண்டார்கள். கிரமமாக ஏனையோரும் வந்து சேர்ந்தனர். அதுமுதல் இதுகாறும் பிராமணர்முதல் பறையீருக அனைவரும் ஓரே யாசனத்துட்கார்ந்து, வித்தியாப்பியாசஞ் செய்துவருகிறார்கள். இவ்வித ஏற்பாடு, நமது அரசினர் ஏற்படுத்திய நிரமான ஏற்பாட்டின் பயனே. அவ்வாறே புகைவண்டியிலும், ஒவ்வொரு சாதியார்க்கும் வெவ்வேறிடங் கொடுப்பதில்லை. யாவரும் தாம் தாம் கொடுத்த பணத்திற்குத் தக்கபடி, வேண்டுமிடங்களில் சுதந்தரமாய் உட்கார்ந்து யாத்திரைசெய்கின்றார்கள். முதன்முதல் இத்தேசத்தில் இப்புகைவண்டி வந்தவுடனே, அநேக பிராமணர்கள் அதிலேறுதற்குச் சமுசயமுற்றார்கள். பின்பு யாத்திரையின் சௌகரியத்தால் அச்சமுசயம் நீங்கி, அதில் யாத்திரைசெய்வது சாதாரணமாயிற்று. பின்னர்ச் சிறிதுகாலம் உயர்ந்தசாதிப் பெண்கள் புகைவண்டியில் யாத்திரை செய்யலாகாதென்று எண்ணப்பட்டிருந்தது. அவ்விதமான அபிப்பிராயமும் காலத்தாற் பின்விட்டது. இப்பொழுது ஸ்திரீகள், புருஷர்கள் ஆகிய அனைவரும் ஒருங்கே கலந்து யாத்திரைசெய்வதுமன்றி, விடாமல் அதிற்றானே உணவாதியவற்றையும் உண்ணுகின்றார்கள். இவையெல்லாம் கலிகாலக்கொடுமை யென்பாரேயன்றிப் [illegible]

[illegible]

சொல்லக்கிடப்பதென்னே? ஓர் சூத்திரஸ்திரீ தான் மாசதர்மத்தையடைந்து, அதனுடன் புகைவண்டியிலேறி யாத்திரைபுரியுங்கால், நல்ல சுரோத்திரியனான பிராமணனொருவன் காரியவசத்தால் அதேயிடத்தி லுட்கார நேர்ந்தால், அவனை அந்தப் புகைவண்டி யதிகாரிகள் வேறிடம் செல்லும்படி யநுமதிப்பி யமாட்டார்கள். இவ்விதம் சர்வசமமாய் அரசபுரிவதே நம்மிராசங்கத்திற்குப் பலம். பக்ஷபாதமின்றி ஜனங்களைப் பரிபாலிக்க முயன்றுவரும் நம் பிரிதிய ராஜாங்கத்தார், இவ்வளவு நிஷ்பக்ஷபாதமாய் அரசாள்வது உசிதமே. இத்தேசத்தில் மேற்றிசையார் நாகரீகம், மதம், ஆசாரங்க ளிவைகளை விருத்திசெய்தற்பொருட்டு, அதற்கு மாறுகவுள்ள ஜாதி முதலியவற்றை யொழித்தற் கெண்ணமுற்று, அதற்குத்தக்க பல பிரயத்தனங்களைச் செய்யும் பாதிரிமார் எண்ணங்கள் பயன்படுவதுமாத்திரம் அருமையே. இத்தேசத்தவர்க்கும் அரசினர்க்கும் உள்ள சம்பந்தம் யாதெனில், அவர்கள் அரசரும் இவர்கள் குடிகளும் என்பதே. இந்துக்களுக்கும் கிறிஸ்துமதபோதகர்களான பாதிரிமார்களுக்கும் சம்பந்தம் அங்ஙனமன்று. ஆதலின், அப்பாதிரிமார்கள் ஆங்காங்கு உபதேசித்துவரும் விஷயங்கள் பெரிதும் பயன்படாமலும், தமது கோரிக்கைக்கு நேர் மாறாகவும் முடிகின்றன. ஒருவேளை இவர்கள் இந்துக்கள் நெடுங்காலமாய் நடத்திவரும் ஜாதியாசாரங்கள் யதோசிதமாய் ஒப்புக்கொண்டே, தம்மதத்திலுள்ள பற்பல பெருமைகளை, அல்லது பிறமதங்களிலுள்ள வழக்களை உபதேசித்துவருவராயின், ஒருசமயம் இவர் கொள்கை நிலைபெறினும் பெறலாம். கிறிஸ்துமதத்திற் புக்க ஓர் இந்து, உடனே ஜாதிப்பிரஷ்டனாகித் தமது பந்துஜனங்களால் தமது கூட்டத்தினின்று விலக்கப்படுகின்றான். ஒருசமயம் புதிதாய்க் கிறிஸ்துமதத்தை யடைந்தவன் பணமுள்ளவனாயிருப்பானாயின், அவன் தன்போற் புதிதாய்க் கிறிஸ்தவரான நீச்சாதியாரோடு கலக்கும்படிக்கும், அவனுக்கு மற்றவரினும் மேலாய்க் கிடைத்திருக்கும் பணப்பெருமை முதலியவற்றைப் பாராட்டாமலிருக்கும்படிக்கும் நிர்ப்பந்தஞ்செய்தல் கூடாது. ஒருவன் கிறிஸ்துமதத்தை யடைந்தபோதிலும், அவனை மற்ற நீசசாதியாருடன் கலந்து புசிக்கும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்வது மிகவும் அநுசிதம். மதம் என்பது ஒருவருடன் மற்றொருவர் கலந்து உண்பதாலும், குடிப்பதாலும் ஏற்படுவதல்லவே. இக்காலத்தில் கிறிஸ்தவராரும் நீசசாதியாருக்கும் தக்கவர்கள் தமது கூட்டத்தில் சேர்கொள்ளாமையில் இடந்தருவதில்லை. ஐரோப்பாதேசத்திலே பிறந்த தனவான்கள், ஆசாராதிகளில் மதப்பிரஷ்டரான இந்துக்கிறிஸ்தவர்களைச் சேர்ப்பதில்லை. இங்ஙனம் திரிசங்கு ஸ்வர்க்கமாய், இந்துவும் ஆகாமல் கிறிஸ்தவனுமாகாமல், நடுவில் தொங்கவேண்டிய நிலைமையொன்றே நம் தேசத்திலுள்ள மேற்குலத்தவரை அம்மதத்திற் சேராமலிருத்துவதற்குக் காரணமாகின்றதென்பது சிலர் கருத்து. மகமதியர்மட்டும் தம்மதத்தில் வந்துசேர்ந்த இந்துவைப் பேதமின்றி நடத்துகிறார்கள். தேவ அசுரர்களுக்கும், ஆரிய அநாரியர்களுக்கும், இன்னும் அநேகர்க்கும் உண்டான ஜாதிவிரோதம் ஒருநாளும் அழிக்கப்படமாட்டாது. கிறிஸ்துமதத்தையடைந்தால், இந்துமத ஜாதிப் பிரம்சம் நிச்சயமாய் ஏற்படும். அதனால் விளையும் கெடுதி யாதெனில், அவனைத் தம்மினத்தார் கூட்டத்திற் சேர்க்காது தள்ளுவார்கள். இதனினும் துக்கம் பிறிதுளதோ? தம்மினத்தைவிட்டுப் பிரிந்தவொருவன், பிறவாதி

[illegible]

ருப்பதே நன்று. தம்மினத்தாரை விட்டுத் தனித்திருப்பவன் எவ்வித புருஷார்த்தத்தை யடையலாம்? எக்காலத்தும் ஓர் சமுதாயமிருந்தாலன்றோ சர்வகாரியங்களும் சித்திக்கும். ஒருவன் தன் ஜாதிக்கட்டுப்பாட்டை முற்றிலுந் துறந்தால், தமக்குள்ள எல்லாவித சமுதாயாசாரங்களும் மறந்தொழிந்துபோய்விடும். இந்துமத சுபாவத்தை நன்கு கற்றுணர்ந்த ஒவ்வொரு ஐரோப்பியகனவான்களும், இந்துமதத்தைச்சார்ந்த சாதியாசாரங்களைத் தவிர்ப்பது மிக்க கெடுதியென்றே எண்ணுகின்றார்கள்

[மொழிபெயர்ப்பு.] வரும்.

பாகவத வசனம்.

முதலாவது ஸ்கந்தம்.

[முன் தொடர்ச்சி]

இரண்டா மத்தியாயம்.

இரண்டாமத்தியாயத்தில், சூதர், சௌனகர்முதலிய மகாரிஷிகள் கேட்ட மூன்று கேள்விகளுக்கு உத்தரமளித்தார். அவை வருமாறு:—புராணிகர்குலமணியாய சூதமுனிவர், முற்கூறியபடி அம்மகாரிஷிகள் தம்மை வினவிய வினாக்களைக் கேட்டு அகமகிழ்ந்து, தாம் அவ்வினாக்களுக்கு விடைபகர்வாராயினார்.

ஓ! சௌனகாதி மகாரிஷிகளே! யான் இப்பொழுது நம் வேதவியாசாசாரியருக்கு அருமைப்புதல்வராயவதரித்து, பிரமநிஷ்டையிற் சிறந்து, யோகிகள் குலபதியாய் உபநயனமுதலிய சம்ஸ்காரங்களையும் வேண்டாது பிரமஞானம்பெற்று, எல்லாக் கருமங்களையுந் துறந்து பரமதுறவியாய் வெளிவந்து, புத்திரவாஞ்சையினால் குழந்தாய்! என்று பெருங்குரலாயழைத்த தம் பிதாவான வாதராயணமுனிவர்க்கு, எல்லா விருக்ஷங்களுள்ளும் புகுந்திருந்து ஏன் என்றவரும், எல்லா மகரிஷிகளின் இருதயங்களிலும் நிலைபெற்றவரும், கருணைக்கடலாய் சகல வேதாகமங்களின் உட்பொருளை உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல் எடுத்துக்காட்டி ஆன்மகோடிகளையநுக்கிரகிக்கும் நாவலினை பெற்றுப் பெரும்புகழடைந்த சுகமுனியை முன்னர்த் தொழுது, பங்கஜஸம்பவர்பத்தினியைப் பணிந்து, சத்தியவதிபுத்திரனான ஸ்ரீ வாதராயணமுனிவருடைய சரணாரவிந்தங்களைத் துதித்து, நீவிர் வினவிய வினாக்களுக்கு விடைகூறுவேனாக. ஓ! மகாரிஷிகளே! நீவிர் அனைவரும் ஸ்ரீபகவானுடைய திவ்யசரித்திரத்தினைக் கேட்க முயன்ற விஷயத்தில் எமக்கு ஆனந்தம் பொங்குகின்றது; அங்கம் புளகிக்கின்றது. நீவிர் முதலில் எல்லாச் சாஸ்திரங்களின் சாரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டீராதலின், அதனை இங்கே கூறுகின்றேம்: தருமங்களிற் சிறந்தது நிவிர்த்திதருமமே. அது பரமைகாந்ததருமமெனப்படும். அதுதான் ஸ்ரீவாசுதேவன் திருவடிகளில் நிலைபெற்ற பக்தியையுண்டாக்கும். அதுவே புருஷனுக்குச் சகல சுபகாரணம். இப்பக்தியொன்றே பரமவைராக்கியத்திற்குக் காரணம். வேதவதர்க்கமுதலியவற்றிற்கெட்டா உபநிஷதப்பொருளை எடுத்துக்காட்டுங் கருவி. உலகத்திலே ஒருவன் எவ்விததருமத்தை யனுஷ்டித்தும் ஸ்ரீ வாசுதேவசரணாரவிந்த பக்தியிலனேயாயின், அவன தருமம், ஜன்மம் இரண்டும் பயனற்றதே. ஸ்ரீ வாசுதேவ திவ்யசரித்திரத்தைக் கேட்டும் எவன் சரீரம் மயிர்ச்சிலிர்ப்ப

ஶ்ரீமத்பாகவதம்

(மூலம்)

ப்ரத²மஸ்கந்த⁴:

த்ருதீயோ(அ)த்⁴யாய:

[illegible]

ய்தவில்லையோ, எவன் கண்கள் ஆனந்தவருவிபொழிந்திலவோ, எவன் நெஞ்சம் உருகவில்லையோ அவன் எவ்வளவு உணர்ந்திருப்பினும், அவை பயனிலவென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். ஆதலினால், எமது தாம்பரியத்தின்படி சர்வசாஸ்திரத்துணிபு என்னவெனில், ஸ்ரீஹரிபக்தி, வைராக்கியம், ஆத்மபோதஞானம் இவையே பரதர்மமெனப்படும். உலகத்திலே பொருட்செல்வமடைதல் அப் பெருந்தருமத்தின் பயனாகாதென்பது திண்ணம். இத்தருமத்தின் பயனே காமமாமென்பதும் தவறே. மனிதர் உயிர்த்திருக்க வேண்டி ஏற்பட்ட காமபுருஷார்த்தத்திற்குப் பயனும், இந்திரிய சுகம் ஒன்றேயாமன்று. உலகத்தில் ஆன்மதத்துவஞானத்தினும் வேறான மிக்கபயன் மாநுடப்பிறப்பிற் கிடையாது. பெரியோர் அதனையே தத்துவமென்று சொல்வர். அதுவே ஞானமெனவும், பரமான்மாவெனவும், பரப்பிரமமெனவும் சொல்லப்படும். இதனையுணர்ந்த பெரியோர்கள் உபநிஷத்துக்களின் உட்கருத்துக்களையும் பரமான்மாவையும் பருத்ததிற்து, போன்றெய்தி, தமதுள்ளத்திற்றனே பரமான்மாவைப் பார்த்து மகிழ்வார்கள். ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வருணாச்ரமங்களுக்கேற்பச் செய்யும் தருமங்களும், மற்றெவ்வித கடமைகளும் ஸ்ரீவாசுதேவன் திருவாராதனமெனப்பேற்றுவிப்பு. அதுகொண்டே ஒரே மனதாய் ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீ வாசுதேவனைத் தியானித்தல்வேண்டும்; அவர் பெருமைகளைக் கேட்கவேண்டும்; அவர் திருநாமங்களை ஸ்மரித்தல்வேண்டும். இதுவே சகலசாஸ்திர சாரம். இப் பரமபுருஷ தியானமென்னும் படையிருலன்றோ பெரியோர்கள் சமுசாரபாசத்தை யறுப்பார்கள். எவன்றான் அவரது திவ்விய சரித்திரத்தில் அபிருசியற்றிருப்பான்? உலகத்திலே பற்பல புண்ணியதீர்த்தங்களை யடைவதால், அங்காங்கு பெரியோர்கள் சேவை கிடைக்கும். அவர்கள் சகவாசத்தால் மனிதனுக்குச் சுருசிரத்தையுண்டாகும். பின் புண்ணியசரித்திரங்களில் ஆசை விளையும். அப்பால் ஸ்ரீவாசுதேவன் திருவடித்தாமரைகளில் அன்புண்டாகும். அவரது திருவடிகளிற் போன்றடர்ந்து, அவரைத் தியானஞ்செய்து, அவரது குணங்களைக் கொண்டாடிக்களிக்கும் பெரியோர்களுக்கு, சிஷ்டபரிபாலனம், துஷ்டநிக்கிரகம், இவ்விரண்டையும் செய்வதே விருதாய்க் கொண்ட ஸ்ரீவாசுதேவன் பிரசன்னராய், சகலவித சுகங்களையும் கொடுத்தருளுவர். ஸ்ரீ பரமாத்மாவின் கிருபையால் நமது பாவங்கள் ஒழிந்தபின், அவரிடத்தில் அன்பு பெருகிவர, நமக்கு ஞானமுண்டாகும். பின்பு நமதுள்ளங்குளிர்ந்து, சாத்துவிகம் எழுந்து மற்றைத் துர்க்குணங்களொழிந்து, காமமுதலிய கெட்டகுணங்கள் மாறி மகாஞானமுண்டாகும். அப்பரம்பொருளை யறிந்தவர்க்கு உடனே பேரின்பமுண்டாகும்; சங்கைகள் ஒழியும்; கர்மபந்தங்கள் நீங்கும். ஆதலால், ஸ்ரீலக்ஷ்மிமணவாளன் திருவடிகளைப் பெரியோர்கள் தமதுள்ளத்து இடைவிடாது எக்காலத்தும் தியானம்பண்ணுகின்றார்கள். ஏகனாகிய அப் பரமான்மாவே சத்துவம், இராசதம், தாமதமென்னும் முக்குணசம்பந்தத்தால், விஷ்ணு, பிரமா, உருத்திரனென்னும் மும்மூர்த்திகளாய்நின்று, காத்தல், படைத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் நடாத்திவருகின்றான். அம்மும்மூர்த்திகளுள், சாத்துவிகமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீவாசுதேவனைத் தொழுவதே சகலவிதப் பயன்களையுந் தரும். உலகத்தில் காஷ்டமுதலியவற்றில் புகையும், தேஜோரூபனான அக்கினியும்

[illegible]

தோன்றுவதுபோல், தமோகுணத்திலிருந்து ரஜோகுணமும், பரப்பிரமவஸ்துவை விளக்கும் சத்துவகுணமும் விளங்கும். மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ள எவரும் சத்துவகுணமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீவாசுதேவனையே உபாசிக்கின்றார்கள். மற்ற ஸகாமர்களாயுள்ளவர்கள் ஏனைய மூர்த்திகளை யுபாசிப்பார்கள். வேதங்கள், யாகங்கள், யோகங்கள் முதலிய பல சிரவணங்கள், இம்மூர்த்தியின் மகிமையையே வெளிப்படுத்துகின்றது. இதுவே சர்வசாஸ்திரசங்கிரகம். இனி, அப்பரமான்மாவின் முதன்மைத் தொழிற்பெருமைகளைக் கூறுகின்றேன். அதனைக் கேட்பீராக.

அப் பரமான்மா தாம் நிர்க்குணனாயிருப்பினும், தமது மாயாபலத்தால் சேதநாசேதனப் பிரபஞ்சங்களைச் சிருஷ்டித்து, தமது மாயாசத்தியால் உண்டான ஆகாயமுதலிய வஸ்துக்களை யதிட்டித்து, அவைகளில் அந்தர்யாமியாய்நின்று, தமது நித்தியசிற்சத்தியால் தாம் சகுணனாகத் தோன்றுகிறான். ஒரே சூரியன் பல நிர்மலவஸ்துக்களில் பலரூபமாய்த் தோன்றுவதுபோல், இப்பரமான்மா பல மாயாகாரியவஸ்துக்களில் வெவ்வேறாகத் தோற்றப்படுகிறான். இப்பரமான்மாதாமே எல்லாப்பிராணிகளினுள்ளங்களிலும் அந்தரியாமியாய்நின்று, அவ்வவர் கருமங்களுக்கேற்பப் போகங்களை யமைத்து, ஞானேந்திரியங்களாகிய மனமாதிபாவங்களால் இவர்களை நடத்தியருளுகின்றார். ஒவ்வோர்காலங்களில் பரமான்மா இவ்வுலகத்திலே சிஷ்டர்களைப் பரிபாலிக்கவும், துஷ்டர்களை நிக்கிரகிக்கவும், தமது பக்தர்களை யநுக்கிரகிக்கவும் தேவர்கள், திரியக்ஜந்துக்கள், மனிதர்கள் இவர்களுட் பிறந்து, லோகரக்ஷணம் செய்வதே தமது தொழிலாகக்கொண்டவர் என்றறிவீராக.

இரண்டாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

—:○:0:○:—

மூன்றுமத்தியாயம்.

மூன்றுமத்தியாயத்தில் பகவான் அவதாரங்களைப்பற்றி மகாரிஷிகள் வினவியதற்கு உத்தரமாக, ஸ்ரீ சூதமுனிவர் புருஷாவதாரமுதலிய பல பகவத் அவதாரங்களைச் சரித்திரங்களோடு எடுத்துக்கூறுவாராயினர்.

ஓ! மகாரிஷிகளே! முராசுரசத்துருவான ஸ்ரீவாசுதேவனது திவ்வியசரித்திரங்களை எடுத்துக்கூறுகின்றோம். அதனை நீவிரெல்லீரும் சிறிது கவனத்தோடு கேட்பீராக.

பரமான்மாவான ஸ்ரீ வாசுதேவன் தமக்கு உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டிய இச்சையையடைந்தவுடனே, மகத்தத்துவமுதலிய தத்துவங்களாலமைந்து, பதினாறு அம்சங்கள் பொருந்தியதுமான விராட்புருஷவடிவத்தை எடுத்தார். அப்பரமபுருஷன் திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டு யோகநித்திரையிலிருக்குங்கால், ஸ்ரீ பரமான்மாவின் உந்திக்கமலத்திலிருந்து சகலபுவன சிருஷ்டிகருத்தனான ஸ்ரீ பிரமதேவன் உதித்தனன். அவருடைய சரீரத்தினின்றே இவ்வுலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களும் உண்டாயின. அவருக்குச் சிரங்கள், முகங்கள், காதுகள், மூக்குகள் பலவுள. அம்மூர்த்தி சகலவித அவதாரமூர்த்திகட்கும் மூலமூர்த்தியெனப்படும். அவரது அம்சபூதர்களான மூர்த்திகளால் இப்பிரபஞ்சங்கள் யாவும் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. அப்பரமன் முதலில் அவதரித்த காலம்

[illegible]

அத த்ருதீயோऽத்யாய:-

[illegible]

குமாரசிருஷ்டியென்னப்படும். அந்த அவதாரத்திலே இப்புவனங்கள் யாவற்றிலுமுள்ள எவராலுமநுஷ்டிக்கவியலாத பிரமசரியவிரதம் நிலைபெற்றது. அதன்பின் கொண்ட அவதாரத்தினை வராகாவதாரமென்னப்படும். அவ்வவதாரமூர்த்தியே பாதலத்தின்மூழ்கிய இப்பூமண்டலத்தைத் தாக்கி நிலைநிறுத்தினார். மூன்றாவதோ ஸ்ரீ நாரதாவதாரமாம். அவ்வவதாரத்தினின்று, கர்மவல்லமை யகற்றிப் பரமுத்தியைக்கொடுக்கும் வலிமைபெற்ற ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திராகமரகசியம் வெளியிடப்பட்டது. நான்காவது அவதாரம் நரநாராயணமூர்த்திகளாம். அவ்வவதாரத்தில் சமதமமுதலிய பல நற்குணங்களுடன் அரிய பெருந்தவமுறைமை வெளியாயிற்று. ஐந்தாவது திருவவதாரம் ஸ்ரீ கபிலமாமுனியென விளங்கும் ஓர் சித்தசொரூபம். அவ்வவதாரத்தில் ஸ்ரீ பகவான் ஆசுரியென்னும் முனிவர்க்குத் தத்துவங்களைக் குறிக்கும் சாங்கியநூலை வெளியிட்டார். ஆறாவது அவதாரம் தத்தாத்திரேயயோகி. அலர்க்கன் என்னும் மகாராஜனுக்கும், பிரஹ்லாதர்முதலிய பாகவதசிகாமணிகளுக்கும் பிரமவித்தையை யுபதேசித்தார். பின்பு ருசியென்னும் மகாரிஷிக்கு ஆகுதியென்னும் பத்தினியாரிடம், ஸ்ரீயஞ்ஞதேவனாய்ப் பிறந்தார். அவர், யாமன்முதலிய தம் புத்திரர்களால் சுவாயம்புவமநுவந்தரத்தில் மிகப் புகழ்பெற்றிருந்தார். எட்டாவது ஸ்ரீரிஷபயோகியா யவதரித்து, அவர் மேருவின் புத்திரரான் நாபியென்பவருக்கு அதிசய வருணாச்சிரமநெறியை யுபதேசித்தருளினார். பூதேவியைப் பசுவாக்கி, சமஸ்தவஸ்துக்களையுங் காத்த பிருதுச்சக்கிரவர்த்தியென்னும் அவதாரம் ஒன்பதாவது. பின் சாக்ஷுஷமநுவந்தரமொழிந்தவுடனே உண்டாகிய ஜலப்பிரளயத்தில் இப்பூமியைத் தெப்பமாக மிதக்கச்செய்து, அதில் வைவஸ்வதமநுவை வைத்து ரக்ஷித்தற்கெடுத்த மச்சாவதாரமாம். பதினோராமவதாரத்தில், சமஸ்ததேவர்கள், அசுரர்கள் இவர்களிச்சையிறைவேறற்பொருட்டு, மந்தரபருவதத்தைத் தன் முதுகிற்றாங்கியதால், அதைக் கூர்மாவதாரமென்னப்படும். பன்னிரண்டாமவதாரம் ஸ்ரீ தன்வந்தரிபகவான். பதின்மூன்றாமவதாரம் மோகினிவடிவம். இவ்வவதாரமே தேவர்களுக்கமிர்தளித்து, அசுரர்களுக்கு அமிர்தமில்லாமல் மோசஞ்செய்தது. இரணியகசிபுவின் மார்பைத் தமது நகங்களாற் கிழித்த, நரசிம்மாவதாரம் பதினான்காவதாம். மூவுலகங்களையும் மூன்றடிகளாக அளக்கக்கருதி, பலிச்சக்கிரவர்த்தியை மூன்றடிநிலம் யாசித்த வாமனாவதாரம் பதினைந்தாவதாம். பதினாறாமவதாரமாய பரசுராமன், உலகத்தில் தருமத்துரோகஞ்செய்யத்துணிந்த பல அரசர்களை வேரறுத்து, அவரிரத்தத்தால் ஐந்து மடுக்களை யேற்படுத்தி, அதில் பிதிர்தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்தார். வேதங்களின் சாகைகளைப் பிரித்து, புராணங்களைச் சுருக்கி லோகோபகாரஞ்செய்த சத்தியவதிபுத்திரனான வேதவியாசாவதாரம் அதற்குப் பின்னதாம். உலகனைத்தும் புகழ அரசுபுரிந்த தசரதமகாராஜன் மனக்குறையை யொழித்து, அவரது அருமைப்புதல்வராயவதரித்து, இராவணன்முதலிய துஷ்டர்களையழித்து கோதண்டதீக்ஷாகுருவெனப் பெயர்பெற்ற ஸ்ரீராமாவதாரம் அதன்பின்னையதாம். பத்தொன்பதாமவதாரம் பலராமன். இருபதாமவதாரம் கண்ணபிரான். இப்பிறப்பிலே பூபாரம் பெரிதுமொழிந்தது. கலிகாலத்திற் பிறக்கப்போகிற புத்தாவதாரம் இருபத்தொன்றாவது. கலியுகத்தின் முடிவில் விஷ்ணுயசஸ் என்னும் பிராமணனுக்கு

[illegible]

மைந்தனாய், கற்கியென்னனும் பெயருடன் ஓரவதாரம் நடக்கப்போகின்றது. பெரிய ஏரிகளினின்று கால்வாய்கள் பல உண்டாவதுபோல, வாசுதேவனிடமிருந்து பல அவதாரங்களுண்டாகின்றன. இவ்வவதாரங்கள் பரமபுருஷனது அம்சங்களே. ஸ்ரீ கண்ணபிரான் மட்டில் பூர்ணாவதாரம். இவ்வண்ணம் பகவான் பல யுகங்களில் பல லீலாவதாரங்களையடைந்து, உலகத்திலுள்ள புண்ணியபுருஷர்களை யிரக்ஷித்து வருகிறார். இவ்வவதாரங்களின் சரித்திரங்களை உண்மையிலறிந்தவன் சாந்தமாய் சமுசாரபந்தத்தைவிட்டு நீங்குகிறான். ஆகாயத்தில் மேகமானது தோன்றுவதுபோலவும், வாயுவில் தூசுகள் தோன்றுவதுபோலவும் இவ்வண்ணம் பரிபூரணனாய், நிர்க்குணனாய், விகாரமற்ற பரமான்மாவின் ஸ்தூலமான ரூபம் தோன்றுகின்றது. இவ்விதமே கை, கால், மூக்கு முதலிய அவயவங்களெல்லாவற்றிற்கும், அனைத்திற்கும் மூலகாரணமாயும், ஜீவர்களுக்குபாதியாய் நின்றது சூக்குமமென்னப்படும். எக்காலத்து ஆன்மாவிற் தோன்றும் ஸ்தூல சூக்குமமென்னும் இருவகை ரூபங்களும் பரப்பிரமசொரூபஞானத்தால் ஒன்றுபட்டு, ஒழிந்துநிற்கும் நிலைமையுண்டாகுமோ அச்சமயத்தில் ஜீவன் பிரமசொரூபமாயிருப்பன். எதுவரையில் அஞ்ஞானம் அவித்தை ஜீவனைச் சேர்ந்திருக்கின்றதோ அதுவரையில் ஜீவனுக்கு ஒழிவுண்டாவதில்லை. அந்த அவித்தை வித்தையாக மாறினால், ஜீவனை உபாதிவிட்டொழிந்து, எரிதுரும்பற்ற அக்கினி ஓய்வதுபோல் ஓயும். அது நிர்விகாரமாய ஜீவன் பரப்பிரமத்தில் கலக்குமென்று பெரியோர் கூறுவர். அக்காலநிலை அகண்டாகாரநிலையெனப்படும். இவ்வண்ணம் உலகத்திற்கு அந்தர்யாமியாய், தொழிலற்றதாய், அநாதியாய் நின்ற பரம்பொருளுக்கு ஜன்மகருமங்கள் இவ்வகைப்பட்டனவே. அப்பரமனே இச்சகத்தைப்படைத்துக் காத்து அழிக்கின்றான். ஆயினும், அவன் தமது இந்திரியங்களுக்குச் சாக்ஷியாய், நித்தியனாய், நிஷ்களனாய்; மகான்களுள்ளத்தி லெழுந்தருளி, விஷயங்களின் பற்றற்றவனாய் நின்று, அவைகளின் சுபாவத்தை யறிகின்றான். தமது சேஷ்டிதங்களால் ஒருவன் பகவானுடைய அவதார உண்மைகளையறிதல் மிக அரியதாம். எவன் அப்பரமபுருஷனுடைய திருவடிகளை இடைவிடாது தியானிப்பனோ, அவனே அந்த உண்மையை அறியவல்லவன். ஆதலால், எவன் வாசுதேவனிடத்திற் பேரன்புடையனோ அவன் உலகத்தில் சிறந்தவன். இப்பாகவத புண்ணியசரித்திரத்தை வேதவியாசாசாரியர்செய்து, தமது குமாரனான சுகமுனிவர்க்குபதேசித்தார். அப் பிரமநிஷ்டசிகாமணியான சுகமுனியும் அநேக மகாரிஷிகளோடு கங்காதடத்திலிருந்த பரிக்ஷித்துமகாராஜனுக்குபதேசித்தார். அம்முனிவரிடமே நான் இப்பாகவதத்தைப் பெற்றேன். நீவிர் இம் மகாயாகத்தில் சாவகாசமாய் இப் பாகவத தத்துவங்களை எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று கேட்டதனால், நான் அறிந்தமட்டில் எடுத்து விஸ்தாரமாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்.

மூன்றாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

[மொழிபெயர்ப்பு.] வரும்.

இங்ஙனம்

சிதம்பரம்,

மலேந்குடி; ரா. ஹாலாஸ்யநாதசாஸ்திரி.

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா.

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

ஆக்ஷேபம்.

[முன்தொடர்பு.]

நாம் இராமாயணத்திலே உத்தரகாண்டத்தில், வசிஷ்டமுனிவர் வசிசம் பராசரோவிருந்ததாயிருப்பதாயும், அதற்குப் பின் அவதரித்த வாதராயணமுனிவர் பாரதம் செய்தாரென்றும் எழுதியிருக்கின்றோம். சிலர் இதற்கு மாறுபாய்ப் பாகவதத்திலே மூன்றாமத்தியாயத்தில், இராமாவதாரத்திற்கு முன் வாதராயணமுனிவர் அவதரித்திருப்பதாயிருப்பதால், நாம் எழுதியது வழுவென்று கூறுவாராதலின், அதன் தாற்பரியத்தை வெளியிட்டு, அவ்வாக்ஷேபத்தையும் மறுக்குமாறு இவ்விடம் எழுதுகின்றோம்.

அவ்விடத்தில் சூதமுனிவரை சௌனகாதிமகாரிஷிகள் கேட்ட ஆறுவினாக்களுள், நான்காம்வினாவாகிய "பகவான் எதன்பொருட்டு எவ்வளவு அவதாரம் செய்தனர்?" என்பதற்கு உத்தரமாகச் சூதர் எடுத்தோதிய சிலவசனங்களுக்கு அவர் அங்ஙனம் பொருள்கொண்டது எட்டுணையும் பொருந்தாவாம். அவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள அவதாரங்களின் முறைமாத்திரம் ஆவசியமற்றதென்பது கருத்தென்க. அங்ஙனமன்றி வேறுவிதம் சொலற்கிடமையாம். எவ்வெனில், பல புராணங்களிலே பிரசித்தமான பல அவதாரமுறைகள் அவ்விடத்தில் மாறியே எடுத்துரைக்கப்பட்டன. மச்சாவதாரத்தின்பின் கூர்மாவதாரம், அதற்குப் பின் வராகவதாரமென்பது பல புராணங்களின் அபிப்பிராயமிருக்க, அதற்கு மாறாக இப்புத்தகத்தில், முன் வராகவதாரமும், பின்பு மச்சகூர்மாவதாரங்களும் என்று எழுதியிருப்பதால், நாம் கூறியவாறே அதற்குப் பொருள்படுத்தல்வேண்டும். அதுபற்றி நாம் சொல்லுவதென்னையெனில், பாகவதத்தில் அவதாரங்களிரண்டு ஒன்று இரண்டென்று எழுதியிருப்பது, எண்ணிக்கைப்பொருட்டன்றி, அவ்வவதாரங்களின் முறைமை காட்டற்கன்றாம். அவ்வவதாரங்களின் முறை அக்கினேயபுராணம், வைஷ்ணவபுராணம் முதலிய புராணங்களால் நன்கு விளங்கும். மேலும், இப்பாகவதத்தில் மற்றெந்தப் புராணங்களுடன் விரோதம்தோன்றினும் அவைகளையெல்லாம் சமாதானஞ் செய்யவேண்டிய வழிகள், இனி நாம் பாகவதத்தைக்குறித்து எழுதும்பொழுது வெளியாகும். ஆயின், இந்தப் பாகவதத்தில் அவதாரமுறையே கூறப்பட்டதாயினும், வியாசர் முன்னே பிறந்து, பின் பிறந்த இராமனுடைய சரித்திரத்தையும் பாரதத்திலெழுதியதாய்ச் சொல்வாராயின், அவர்க்கு நாம் சொல்லவேண்டியதொன்றுண்டாம். அஃதாவது:—திரேதாயுகத்திலே இராமன் அவதரித்ததாகவும், சுவேத வாராகயுகங்களின் சந்தியில் பிறந்தவர் வாதராயணமுனிவரென்றும் பல புராணங்களிற் கண்டிருப்பது புகழ்ச்சி, பல மகரிஷியாகா எடுத்துக்காட்டியும் உள்ளதென்பது யாவரும் அறிந்ததேயாம். ஆயின், நம்மவருட் சிலர் உ

[illegible]

ண்மையைவிசாரியாமல், சாதாரணமாய்ச் சிலர் வழங்கும் கதைகளையே நம்பி, எத்தனையோ யுகங்கள் மாறிமாறி வருகின்றமையால், இவைகளில் எந்தத் துவாபரயுகத்தில் வியாசர் பிறந்தனரோ, எந்தத் திரேதாயுகத்தில் இராமர் அவதரித்தாரோ இதில் என்ன ஆக்ஷேபமிருக்கின்றதென்று சமாதானஞ்செய்தல்லவோ, தமக்குள் தாமே மகிழ்ந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நாம் சொல்வதென்னையெனில், அடிக்கடி சுழன்றுவரும் சதுர்யுகங்களில் எந்தச் சதுர்யுகத்திலேனும் இராமாவதாரம் ஆகியிருக்கலாம். வாதராயணமுனிவர்மட்டும் இந்தச் சதுர்யுகத்தில், இந்தக்கலியின் முன் துவாபரயுகத்திறுதிப் பிறந்தாரென்பது நிச்சயம். ஏனென்றால், இக்கலியிலும் பரிக்ஷித்து மகாராஜன் குமாரனான ஜனமேஜயமகாராஜன் சிலகாலம் இப்பாதகண்டத்திலே இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்ததாகத் தெரியவருகின்றது. அவர் அரசியற்றிய அ தொடங்கிச் சந்திரகுப்தன் அரசுபுரிந்தவரையில், கதைகள் தொடர்ச்சியாய்ச் சேர்க்கப்பட்டால் கதாசரித்சாகரத்தி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதே கதை பிரகத்கதையிலும் இருக்கின்றது. அதில் விட்ட கதையைத் தொட்டு இந்துதேசசரித்திரம் நம்காலம் வரையிற் சந்திலவந்த அரசுனான மேற்றிசையார் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆகையால், இந்தத் துவாபரத்தில் வியாசாசாரியர் பிறந்ததாய் வெளியாகும். முன் துவாபரத்திற் பிறந்து பின் துவாபரம்வரையிலிருந்து இந்தத் துவாபரத்தில் இதனையெழுதினாரென்று சொல்வதும் முற்றிலும்பொருந்தாது. ஏனெனில், இப்பாரதத்தின் நாயகனான தருமபுத்திரன் பிரபிதாமகனான சந்தனுமகாராஜன் மனைவியே, முன் பராசரைக்கூடி வாதராயணமுனிவரைப் பெற்றதாகப் புராணங்களிலிருப்பதால், இவ்வியாசரைப்போல அவர் தாயார், சந்தனுமகாராஜன் முதலிய அனைவரும் சிரஞ்சீவிகளென எவர் சொல்லத்துணிவர். இராமாவதாரத்திற்குமுன் சந்தனு, சத்தியவதி இவர்களும் பிறந்தார்களென்று எங்ஙனம் சொல்லத்தகும்? மேலும், கூர்மபுராணத்தில் "ஒவ்வொரு கற்பங்களிலும் வேதாசாரியரென்கிற வியாசாசாரியப்பட்டம் அடையும் ரிஷிகள் அநேகர் உண்டு: அவர்கள் யாவரும் விஷ்ணுவின் அம்சங்களே" என்று இருப்பதால், பாகவதத்தில் இராமனுக்கு முன் பிறந்த வியாசர் வேறொருவராயிருக்கலாம், இந்தத் துவாபரயுகத்திற் பிறந்து பாரதம் எழுதிய வியாசர் வேறொருவராயிருக்கலாமென்று சமாதானஞ்சொல்வதும் பொருந்தாது. அப்புராணத்திலும் "வசிஷ்டர், மார்க்கண்டேயர் முதலிய ரிஷிகளும் அந்தப் பதவியை யுகாந்தரங்களில் பெற்றார்கள். இந்த யுகத்தில் அப்பதவியைப் பெற்றவர் பராசமகாரிஷியின் புத்திரராகிய வாதராயணமுனிவர்" என்றிருப்பதாலும், இப்பாகவதத்தில் சத்தியவதியின் மைந்தனான வியாசாசாரியனென்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் அவரே இவரென வெளியாகின்றது. நாம் இங்கெடுத்துக்கூறிய பல காரணங்களால், பாகவதத்திற் சொல்லிய அவதாரங்களின் முறை அவ்விடம் சொல்லப்படவில்லையென்பது அபிப்பிராயமென்க. அதுகொண்டே பலகாரணங்களால் சுமார் [௫000] வருஷங்களுக்குமுன் பாரதம் எழுதப்பட்டதும், அதற்குமுன் னுயிரத்திற் பிறந்தனர் வாதராயணமுனிவரென்பதும் துணியப்பட்டது. இனி, எழுதவேண்டிய சங்கதியை எழுதுவோம். நம்மவர் பலவிடங்களில் திக்குப்பாலகர்களுடைய உலகங்களிருப்பதாய்ச் சொல்லுகிறார்களல்லவா? அந்த உலகங்களிருக்கும்

[illegible]

(America) [illegible]

[illegible]

வரிசை பாரதத்தில் ஒருவிதமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரலோகஞ்சென்ற படலத்தில், காம்போஜத்திரமண்டலங்களாகக்காணும் அண்டங்களில் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு லோகபாலகர்களுலகங்களென்றும், அதைப்போல இப்பூமண்டலத்திலும் ஒவ்வொன்றுண்டென்றும் பலகதைகளால் தெரியவருகின்றது. அதுகொண்டே இவ்விந்துதேசத்தின் மேற்புறத்திலே தருமபுத்திரர் தேவேந்திரலோகத்தைக் கண்டதாகவும், அவ்விடம் விட்டபின் இந்திரலோகம் சென்ற அருச்சுனன் விமானத்தால் அவரிடம் வந்ததாகவும், பீமசேனன் சௌகந்திகம் என்னும் புஷ்பத்தைத் தொண்டிரச் சென்று, இமயமலையின் ஓர் பாகத்தில் குபேரலோகத்தைக் கண்டு யக்ஷர்களுடன் போர்புரிந்ததாகவும், அருச்சுனன் தவஞ்செய்யப்போகும்பொழுது, ஓர் அண்டத்தைக் கந்தருவலோகமென்று தேவராஜசாரதியான மாதலி சொல்லத் தெரிந்துகொண்டான் என்று எழுதப்பட்டிருப்பதும் காண்க. அதனால், இப்பூமண்டலத்திலும் ஒவ்வோருலகங்களுக்கு ஒவ்வோர் பிரதிபிம்பமிருப்பதாய் வெளியாகின்றது. ஆதலினாற்றான் இமயமலையின் கைலாசபருவதத்தில் ஸ்ரீகண்டபரமேசுரனென்னும் பிம்பமிருக்கும் ஸ்தானமாய் ஓர் கைலாசமிருப்பதாகவும், அநேக அண்டங்களுக்குமேல் ஒரு தேஜோமயமான கைலாசமிருப்பதாகவும் கூர்மம், ஸ்காந்தம் முதலிய புராணங்களால் வெளியாகின்றது. இக்காரணங்களினாற்றான் காவிதத்திரத்தில் ஸித்தபுரியென்றும், இராமாயணத்தில் ஸித்ததேசமென்றும் தற்காலத்தவர் (America) அமெரிக்காவென்று வழங்கும் தேசம் குறிக்கப்படுதலறிக.

இன்னும் வரும்.

மதமும், அதன் பிரயோசனமும், அதன் ஆசிரியரும்.
-[உ-வது சஞ்சிகை உ௬-ம் பக்கத் தொடர்பு.]

வித்தியாரண்யகுருவின் சரித்திரம்.

அன்பர்களே! இத்தேசத்தில் அநேக வைதிகர்கள் புகழ்ப்பதம் பெற்றுப் பிரசித்தியடைந்து, வித்தியாரண்யரெனப் பெயர்படைத்த ஓராசிரியமணி இருந்திருப்பது எல்லோருமறிந்திருக்கலாம். அவர் பிறந்தகாலம் சாலிவாகன சகாப்தம் [1200.] அதாவது இங்கிலீஷ் வருஷக்கணக்கின்படி [1277.] அவர் பிறந்த ஊர்மட்டில் இதுவென்று குறிப்பாய்ச் சொல்லத்தக்க சரியான காரணம் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் சிலர் சொல்வது அவர் பிறந்தவிடம் பம்பாக்ஷேத்திரம் எனப்படும் ஹம்பி என்கிறவிடம். அவரைப் பலபெயர்களிட்டுப் பலவிடங்களில் வியவகரிப்பதுவழக்கம். "[illegible]" "அம்மாதவஸ்ஸர்வஜ்ஞன்" என்று அவர் இத்தென்னாட்டில் சிறப்புப்பெற்றவர். அவர் சந்நியாசம் செய்துகொண்டபிறகே வித்தியாரண்யர் என்கிற திருநாமமுண்டாயிற்று. வைத்தியம், யஜுர்வேதபாஷியம், வியாகரணம், தருமசாஸ்திரம், நீதிசாஸ்திரம், மீமாம்சை இவைகளைப்பற்றி அவரெழுதிய கிரந்தங்களில் அவர்பெயர், மாதவாசாரியார் எனவிருக்கிறது. காவியத்தில் கவிராஜனர், என்று விவகாரம். சிலவிடங்களிற் புள்ளவர்கள் அவரை வியாஸாசலர் என்று சொல்வர். இருக்குவேதபாஷியத்தில்

[illegible]

ஸாயனாசாரியர் என்று அவருக்குப் பெயர்வழங்குகின்றது. அவர் சரித்திரம் மிக விரிவானதாகவிருப்பினும், இங்கு அதனைச் சுருக்கிச் சிறிது எழுதுகின்றோம். அவர் பம்பாஸ்தலத்திலே, கர்ணாடப்பிராமணகுலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்தருளினர். அவரைத் தாய்தந்தையர் ஆசைப்பெயராகச் சாயணனென்று ஓர் பெயரிட்டழைத்தனர். ஆயினும் அவர்க்குத் தந்தையார் இட்ட பிள்ளைத்திருநாமம் மாதவர் என்பதே. அவருக்கு எல்லா வேதங்களிலும், எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும், சோதிடம், வைத்தியம், ஸ்மிருதி, காவியம், நீதி முதலிய சகல பிரத்தியக்ஷவிஷயங்களிலும், பற்பலதேசபாஷைகளிலும் நல்லபயிற்சியிருந்தது. அவருக்கு வித்தை எப்படிப் பூர்ணமோ அப்படியே தரித்திரமும் குடிகொண்டது. அவர் பிறந்தநாடுக்குச் சமீபத்திலேயிருந்த ஆனகுந்திசமஸ்தானமென்னும் விஜயநகர சமஸ்தானத்தரசனாகிய ஸ்ரீபுக்கண்ணராஜாவின் அவைக்களத்திலிருந்தும், அவருக்குப் போதியவளவு பொருள் கிடைத்திலது. [illegible] அவரெழுதிய கிரந்தங்களில் "ஸ்ரீபுக்கண்ண [illegible] மந்திரி ஸ்ரீமாதவாசாரியர்" என்று ஓர் விருது எழுதியிருப்பதனாலும், பலகிரந்தங்களிலும் அவர் தாமே மந்திரி மாதவனென்றெழுதியதாலும் வெளியாகின்றது. அவர் இருந்தகாலத்திலிருக்கபொழுது வேதங்களுக்குப் பாஷியங்களையும், வைத்தியசாஸ்திரத்தில் [illegible] களையும், காலமாதவீயம், பராசரஸ்மிருதிவியாக்கியானம் இவ்விரண்டையும், தருமசாஸ்திரத்திலும் வியாகரணசாஸ்திரத்தில் தாதுவிருத்தியென்பதையும், பூர்வமீமாம்சையில் பாட்டசாரமென்பதையும், வேதாந்தத்தில் [illegible] ஸ்ரீசங்கரவிஜயகாவியம் என்னுமிரண்டும் ஆகிய இவற்றை எழுதினார். அவர், தாம் பெரிய வித்துவான்களாயிருந்தும் வறுமை மேலிட்டது கண்டு, அதனைச் சகிக்கலாற்றாது, தாம் பொருட்செல்வம்பெறவேண்டி, ஸ்ரீபுவனேஸ்வரியைக் குறித்துத் துங்கபத்திராநதிக்கரையில் விருபாக்ஷமென்னும் ஸ்தலத்திலே தவஞ்செய்வாராயினர். பின் தமக்குப் பிரசன்னமாகி அருள்புரிந்த தேவியாரால் வேறுசன்மத்திற்றான் பொருள்கிடைக்குமெனத் தெரிந்துகொண்டு, உடனே விரக்தியடைந்து, சந்நியாசாச்சிரமம்பெற்று, உடனே ஸ்ரீசிருங்கேரியில் ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகளது சிஷ்யபரம்பரையிலொருவராய், அநேக உபநிடதங்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தவராய், ஸ்ரீ வித்தியாசங்கரரெனப் பௌருஷநாமந் தரித்தவராய் ஸ்ரீசங்கரானந்தசுவாமிகளென வழங்கப்படும் ஓர் துறவிமணியிடம் சென்று உபதேசம்பெற்று, ஸ்ரீசாரதாதேவியைப் பூஜை செய்துகொண்டே சிலகாலமிருந்தனர். அப்பொழுது வேதாந்தசாஸ்திரத்தில் அதிகரணரத்னமாலை, பஞ்சதசப்பிரகரணம், சிவகீதாபாஷியம், முப்பத்திரண்டுபநிடதங்களின் விருத்தி, அநேக சிவ விஷ்ணுஸ்தோத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளைச் செய்தருளினர். பின் மீண்டும் பிரத்தியக்ஷமாகி "உமக்கு ஜனனம் வேறாயிற்று. நீர் இனிச் சம்பத்தைப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீ புவனேஸ்வரியின் திருவாக்கைக்கேட்டு, தாயே! தமியேன் அதனைப் பிறிதோர்காலத்திற் பெற்றுக்கொள்கின்றேன் என்று கூறி, தமக்கு வைராக்கியம் நிலைபெறத் திருவருள்புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, தமது கிரந்தங்களை உலகத்திலே வெளியிடுதற்கு முயலுவாராயினர். பின்பு தாமியற்றிய வேதபாஷியங்களைத் தம்மினுஞ் சிறந்த ஓர் பண்டிதரைக்கொண்டு பிழை

[illegible]

[illegible]

திருத்த பிரோக்த தேடியும் கிட்டாமையால், மிக்க வியாகுல முற்று, ஓரிடத்தில் சுகாநுஷ்டிரகத்திருல் இருக்கப்பட்டனென்றும் ஓர் பிர்மராக்ஷதன் கிரேகத்தால் சாதிக்குச்சென்று, வேதவியாசாசாரியனைக் கண்டு, அவரால் வேதபாஷ்யங்களைத் திருத்துவித்துக்கொண்டு, மீண்டு தமதிருப்பிடத்தையடைந்து சன்னியாஸித்தர் சுதிகுரியாக அந்தப் பிர்மராக்ஷதனுக்கு ஸ்ரீச்சேரியிலும், விருபாக்ஷஸ்தலத்திலும இரண்டு பீடப்பிரதிட்டை செய்தருளினார். பின் அவ் விருபாக்ஷக்ஷேத்திரத்தின் சமீபத்தில், கர்னாடதேசத்திற்கு வித்யாநகரமென்னும் ஓர் இராஜதானியை ஏற்படுத்தி, ஸ்ரீ புவனேஸ்வரியின் திருவருளினால் கிடைத்த பொன்மாரியால் பொக்கிஷத்தை நிரைத்து, அவ்விராஜதானியில் அந்வைகபிரதாக்கத்தை நிலைபெறச்செய்து, இருபத்தைந்து வருஷகாலம் இராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்துவந்தனர். பின் அவ்விராஜ்யத்திற்குப் புக்கண்ணராயனென்னும் ஆரியவரசனைப் பட்டத்தரித்துவைத்து, தாம் ஸ்ரீங்கேரிக்குச்சென்று அவ்விடத்திலே வெகுகாலமிருந்து, எப்பொழுதும் ஸ்ரீ விருபாக்ஷரதனையே தியானித்துக்கொண்டு என்பத்தைந்து வருடம் பூமியிலேயிருந்து, பின் பரலோகத்தையடைந்தனர். இவர் திருவவதாரஞ்செய்த காலம் முன்னமே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதன்றோ? இவர் வித்யாநகரம் அமைந்தகாலம் சாலிவாஹனசகாப்தம் 1258-க்கு இங்கிலீஷ்வருஷம் 1335 என்று ஏற்படுகின்றது. அவர் பரமபதமடைந்த காலம் சாலிவாஹனசகாப்தம் 1235-க்கு இங்கிலீஷ் 1362. ஆகின்றது. இங்குச் சமயமெழுதிய விஷயங்களெல்லாம் பெரியோர் சொல்லுங் கதைகளைக்கொண்டன்றோம். இதற்கு ஆதாரமான பல கிலாலிபிகள் ஸ்ரீங்கேரி, ஸ்ரீவிருபாக்ஷம் முதலியவிடங்களிற் காணலாம். அவர் எழுதிய கிரந்தவிஷயங்களைப்பற்றிப் பின்னெழுதுவாம்.

வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதங்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்ல.

வேதாந்த சங்கிரகம்.

அப்பய்யதீக்ஷிதர் உபந்யாசம்.

கூ. பிரகதாரண்யகோபநிடதத்தில் "ஆன்மாவைக் காண்டலும், கேட்டலும், நியாலித்தலும் வேண்டும். நிதத்யாஸிக்கவேண்டும்" என்று ஆன்மாவை அபரோக்ஷமாகக் காண்டற்கு விதிக்கப்படும் சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனம் ஆகிய மூன்றும், உலகத்திலுள்ள எல்லாவித முறைகளைப்பற்றி பெறுகின்றனவோ, அன்றி சில முறைகளைப் பற்றி மட்டிலே நடக்கின்றனவோ என்று ஓர் ஆசங்கை நிகழ்கின்றால், உத்தமனும், ஜன்மாந்திர புண்ய பரிபாகத்தால் மனமாசுகள் நீங்கப்பெற்று தெளிந்த சித்தத்தையுடைய ஓர்வகை அதிகாரிகட்கு, ஓர்கால் மகாவாக்யார்த்தங் கேட்டமாத்திரமே அபரோக்ஷப்பிரமஸாக்ஷாத்காரம் சித்திக்குமாதலின், இம்முறைகள் விதிக்கும் பிர மந்தாதிகாரிகட்கென்றே தெளிதல்வேண்டும். அவ்வித அதிகாரிகட்கே பரப்பிரமாக்ஷாத்காரமடைதற்கு ம

[illegible]

ளிருத்தற் பொருட்டுத் தியானப்பியாசம் வேண்டியதாம் ஆதலின், இவ்வகை அதிகாரிகளை நோக்கியே இவ்வாக்கியம் எழுந்ததென்னலே யுசிதமாமென்க. இவ்விஷயமே ஸ்ரீ பதாசாரியசுவாமிகள் பாஷ்யத்தில் வற்புறுத்தி நிலைநாட்டப்பட்டது. சாந்தோக்யோபநிடதத்திலே சுவேதகேதுவைக்குறித்து ஒன்பதுமுறை மகாவாக்யோபதேசம்புரிந்தது நிதித்தியாசனம்போன்றதாதலின், அஃது யதார்த்தாகாரத்தை நோக்கியேயாம். ஓர்முறை மகாவாக்யத்தைக் கேட்டு, அஞ்ஞான அந்தக்கரணவிருத்தியொழிந்து தன்மயனாகும் உத்தம புருஷனுக்குப் பன்முறை உபதேசிக்கவேண்டிய ஆவசியகமில்லை. உலகத்திலே நெல்லை உமிநீங்கியபின்னர்க்குத்துவருண்டோ? உலகத்தில் மடமை, சந்தேகம், விபரீதம் முதலியவற்றை யொழித்தற்கன்றோ சிரவணாதிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஜன்மாந்திரபுண்ணியவசத்தால் நின்மலசித்தனுக்கு ஓர்கால் கேட்டதே போதியதாதலின், அவனிடத்தில் இவையெல்லாம் பயன்படாவாம். அன்றியும், விதிவிலக்குகள் ஒன்றுக்கொன்று மற்றவிடம் அதாவது பிரமத்தினிடம் பொருந்தாமையால், இம்மூன்று விதிகளும் எங்ஙனம் நிலைபெறுமெனில், இவை விதிகள்போலத் தோன்றினும் விதிகளன்றென்பது கருத்தென்க. [விதியென்பது வேறு பிரமாணங்களால் அறியப்படாத வொன்றினை எடுத்துரைப்பது. அநுவாதமென்பது வேறு பிரமாணங்களாலறியப்பட்டதை எடுத்துப் பின்னுரைத்தல்.] இச்சொல் அஃது அநுவாதமென்பதே அபிப்பிராயமாம். கன்மவிஷயத்தில் விதிப்பகுதியாடும் சுருதி ஏன் பிரமவிஷயத்தில் விதிக்காதெனின், கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் இவ்விரண்டற்கும் விஷயம், பிரயோஜனம், சம்பந்தம், அதிகாரி இவைகள் வேறுபட்டிருப்பதால், அங்ஙனங் கூறல் பொருந்தாது.

இன்னும் வரும்.

[மொழிபெயர்ப்பு.]

அமிர்தபஜார்பத்திரிகை.

பாபுஜாய் கோவிந்தஸோமன் என்பவர் அமிர்தபஜார்பத்திரிகையில் ஓர்கடிதம் வெளியிட்டாரென்பதைப் பலருமறிந்திருக்கலாம். இப்பத்திரிகை, நமது தேசத்தில் சிலவிஷயங்களில் நாகரீகங்குறைந்திருப்பதாயும், அவைகளைச்சீர்திருத்த வேண்டுமென்று பலர் சொல்லுங்காரணங்கள் முற்றிலும் ஒழிக்கவெழுந்தது. அப்பத்திரிகையிலுள்ளது இது:—குழந்தைகளைவிவாகம்செய்வித்தல் இவ்விந்தியாவில் மற்றவிடங்களைப்பார்க்கிலும் பங்காளதேசத்தில் அதிகமாய்நடத்தப்படுகிறது. அவர்களில் பெண்கள்தொகையில்நூற்றிற்கு நாற்பத்தொன்பது மணவாளனுடன் வாழும்பெண்கள். மற்ற ஐம்பத்தொரு பெயர்கள் விவாகமாகாமலும், விதவைகளுமாயிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் மிஸ்தர் போர்டிலன்என்பவர் ஜனத்தொகைரிபோர்டில் காணப்படுகிறது. இதனுலங்களத்தில் நூற்றிற்கு நாற்பத்தொன்பது பெயர்கள் மணவாளனுடன் உள்ளபெயர்களென்றுவெளியாகிறது. பெண்கள் யௌவனமடைந்தபிறகே விவாகஞ்செய்யும் வழக்கம் நிலைபெற்றுவரும் தேசாந்தரங்களைப்பற்றிச் சற்று கவனிப்போம். விதவைகள் இத்தேசத்தில் அதிகமா, அன்றி வேறுதேசங்களிலா என்பதைப்பற்றியுஞ் சிறிது விசாரிப்போம். முற்கூறியமிஸ்தர் போர்டிலன் என்பவர்கணக்கின்படி இங்கிலாந்துதேசத்திலுள்ளஸ்திரீகள் கணக்கில் நூற்றிற்கு முப்பத்

[illegible]

றமன்றே. ஸ்காத்லாந்து தேசத்திலோ அதிலுங்குறைந்து நூற்றிலிருபத்தெட்டே இருக்கிறார்கள். அயர்லாந்தில் அதிலும் கொஞ்சங்குறைந்தவெனக்கேகாணப்படுகிறது. இங்கிலாந்துதேசத்தில் நூற்றில் முப்பத்துமூன்றுபெயர்கள் சம்பவிக்கின்றதும், ஸ்காத்லாந்தில் 100-ல் 28 என்றும் வெளிபடுகிறது. உலகத்தில் விதவையாய்இருத்தல், கல்யாணமில்லாமலிருத்தல் இவ்விரண்டும்கஷ்டமானால், அதையதிகமாயநுபவிப்பவர்மேற்றிசையாரே. அவர்களுள் இங்கிலாந்தியர் தேர்ந்தவர். இது ஸ்திரீகளுக்கு காலாதீத விவாகத்தால் சம்பவிப்பது என்பதே நிச்சயம். நந்தேசத்தில் சோரஸ்திரீகள் தொகையதிகப்படுவது இத்தேசத்தில் மற்றவர் குற்றமாய்க்கொள்ளும் பால்யவிவாக பலமெனறே நம்பவேண்டியது. எந்தேசத்தில் குணங்களில் ஒன்றுபக் கணக்கிடத்தக்க பால்யவிவாகம் தோஷங்களிற்சேர்த்து கணக்கிடப்படுமேல், இதிலும்மேலானகஷ்டம் இத்தேசத்திற்கு யாதிருக்கின்றது. யாம்முற்காட்டிய கணக்கினின்றே மேற்றிசையார்மனக்குளிர ஏதேனும் இத்தேசத்தில் செய்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்கிற அவாகொண்டு தொட்ட காரியத்தை முடிக்கவேண்டி, குணத்திலும் குற்றங்கூறமுயன்றவரும் சிலருக்குச் சரியானசமாதானம் அளிக்கப்பட்டதென்று யாமெண்ணுகிறோம். அவர்களே நம்மித்தேசத்தில் பிறக்கும் ஸ்திரீகள்பிழைப்பு வெகுகஷ்டமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவேகஷ்டமானால் மேற்றிசையில் இங்கிலாந்துமுதலிய விடங்களில் பிறக்கும் ஸ்திரீகள் பிழைப்பு கஷ்டத்திலுங் கஷ்டமெனச் சொல்லவேண்டியதாய் முடியும். இத்தேசத்திலுள்ளஸ்திரீகளைக்காட்டிலும் அதிக கஷ்டத்தை யநுபவிக்கும் இங்கிலாந்து முதலியவிடத்து ஸ்திரீகளவிஷயம் சுகத்தை யநுபவிப்பதாக நம்மவரைப்பார்த்து வருந்தப்படுவது மிகவும் விசித்ரமே!! மேலும் கர்னல் ஆல்காட் என்பவர் அமெரிக்காவில் பிறந்தவராகலால், அவர் நமக்கு வேறுதேசத்தவர் என்பதில் தடையில்லை. அவர் பிறந்த தேசமோ சர்வ விஷயங்களில் உந்நதமான நாகரீகம் பெற்றதென்பது எல்லோருமறிந்த விஷயம். அத்தேசத்தில் நமதேசத்தார் அருவருக்கும் விவாக விஷயத்தில் தமதபிப்பிராயத்தை இவ்விதம் வெளியிடுகிறார்: "யான் இந்ததேசத்தில் சுமார் பத்து வருஷமாய் இந்துக்களுடன் கூடிப் பழகிதமாய் அவர்களுடன்பயின்றிருக்கிறேன். யான்செய்த பயிற்சியினால் அறிந்தமட்டில் நம்தேசமாகிய இவ்வமெரிக்காதேசத்திலும் அதிகசுகத்தைத் தாந்தங்கவிவாக சம்பந்தங்கள் இந்துதேசத்திலுள்ளனவென்பது நிச்சயம்" என்று. அதுகொண்டு நமது தேசத்தில் நடத்தப்பட்டுவரும் விவாக விஷயத்தில் சிற்சில சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவருஞ்சிலரை கோபிப்பதில்லையோங்காணுகிறோம் நோம்.

ஆரியமதபருமானி.

[மொழிபெயர்ப்பு.]

Printed and Publishd for she Proprietor at the BRAHMAVIDYA PRYSS, OHIDAMBARAM.

ப்ரம்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திராதியம். [illegible] 1-க்கு ரூ 1 12 0; 6-க்கு ரூ 1 0 0; 3-க்கு ரூ 0 9 0; 1-க்கு ரூ 0 3 6; இலங்கைக்குவருஷம் ரூ 2—4—0.

[illegible]

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்துவருஷம் ஐப்பசிமீ கசு-உக்கு கஅஅளவருஷம் அக்டோபர்மீ உக-உ திங்கட்கிழமை. { இலக்கம்-ரு.

[illegible]

[illegible]

—:(*):—

[illegible]

ஓர் உபந்நியாசம்.

[முன் தொடர்பு.]

கிறிஸ்துமதம் விருத்தியடையவேண்டுமென்று விரும்பிய ஓர் ஐரோப்பியபாதிரி "ஜாதிகளினின்றும், அவரவர் குலத்திற்கேற்ற ஆசாரங்களினின்றும் வெளிவந்தவர்களுக்குப் புதிதாய் அவர் கொண்ட மதத்தவர் கூட்டங்களில் சேர்க்கையில்லாமையே, இக்காலத்தில், கிறிஸ்துமதம் விசேஷமாய் இத்தேசத்திலே பரவுவதற்குப் பெருந் தடையாகவிருக்கின்றது. அவர்களுள் உயர்ந்தோர்க்கு ஓர்விதம் சமுதாயம் ஏற்படுத்தி, அவர்களை அதிற் சேர்த்து, அவர்களுக்குத் தக்கபடி உபபலங்களும் பலவித சகாயங்களும் செய்யவேண்டும். அவருள்ளும் நல்ல புத்திமான்களாயுள்ளவர்களுக்கு மற்றவரினும் அதிகமான ஆதரவும், பெருமையும், தக்க அதிகாரங்களும் அர்சினரால் ஆவசியகம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இவ்விதம் அவர்களுக்குத் தக்க கௌரவம் கொடுத்து நம்மிடம் விசுவாசம் பெருகச்செய்தால், அநேகர், உயர்குலத்தோராயினும் நான் முன், நான் முன் என்று ஒவ்வொருவரும் தடையின்றிக் கிறிஸ்துமதாநுசாரியர்களாவர்கள்" என்று சொல்லுகிறார். உலகத்தில் எல்லா இராச்சியாதிகாரத்தையும் ஒருவனுக்குக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லி ஆசைகாட்டினும், அவன் புத்தியுள்ளவனாயின், ஒருபொழுதும் தம்மதத்தைவிட்டுப் பிறமதத்திற்கிணையாகி, தம்தாஸ்திகத்தை யிழந்து மகாபாவியாய்ப்போகத் துணிந்திடான். நடுத்தெருவில் நின்று சந்தையிரைச்சல்போட்டு, கிறிஸ்துமதத்தாலன்றி வேறுவழியால் முத்தி சித்தியாதென்று சொல்லிக் கூச்சலிடுவதாற் பயனென்னோ? உலகத்திலே ஓர்வகையாலும் ஜீவனஞ்செய்து வயிற்றைவளர்த்தற்கு வழியற்றவனும், இழிந்தஜாதியிற் பிறந்தவனும், சுயமதப்பயிற்சி சிறிதேனுமில்லாதவனும், பிறர்வார்த்தையை ஏதுவின்றிக் குருட்டுத்தனமாய் நம்புகிறவனுமான எவனேனும் ஒருவன், அவரிடம் ஞானஸ்நானம்பெற்று அவர் மதத்தவன் என்றுசொல்லி வெளிவருகின்றானேயன்றி, வேறில்லை. ஆயினும், கிறிஸ்துமதச் சித்தாந்தத்தையேனும், மகமதியமத சித்தாந்தத்தையேனும், மற்றெவர் சித்தாந்

[illegible]

தத்தையேயும் படிப்பதிலும், அவற்றினுண்மையையறிவதிலு ம் மட்டில், சிறிதேனும் குற்றமில்லை. இப்பொழுதும் இந்து தேசத்தவராய நம்மவர் மதத்தின் உண்மையை அறிந்தொரு ட்டு, பல மேற்றிசைப்பண்டிதர்கள், நமது வேதசாஸ்திரங்களி ல் படும் பரிசிரமத்தை நாம் அறிகிலமோ? அவர்களுள் ஒருவ ரேனும் தம்மதத்தை விட்டு நம்மதத்தில் வந்திலரேயென்று, அதையே திருட்டாந்தமாகக்கொண்டு, நம்மதத்தை நாம் ஒரு பொழுதும் விடக்கூடாது. இதரமதங்களுக்கும் நம்மதத்திற் குமுள்ள வேற்றுமைகளென்னையெனில், நம்மதத்தில் வருணு சிரமதருமங்களுண்டு; மற்றையவற்றில் அஃதில்லை. ஆதலி னுற்றான் கிறிஸ்துமதப் பாதிரிகள், அவ்வருணுசிரமங்களை ஒழி த்தால் தடையின்றித் தம்மதம் விருத்தியடையுமென்று என்ன முற்று, அடிக்கடி முயன்றுவருகிறார்கள். உண்மையில் இப் பொழுதுள்ள ஜாதியாசாரங்களை ஒழிக்கில், அதனால் பல சங்க டங்கள் நேருமேயன்றி, வேறு நன்மை யொன்றுமில்லை. ஜா தி ஜாதியென்ற பெயர் எத்தேசங்களிலும் வழங்குகின்றன வாயினும், அப்பதப்பொருள்மாத்திரம் தேசந்தோறும் வேறு பட்டேயிருக்கின்றது. நம் தேசத்தில் எங்ஙனம் பிராமணன் பிராமண குலத்திற் பிறந்தமாத்திரையால் மற்றவரினும் சிற ந்தோனெனப்படுகின்றனே, அங்ஙனம்,மேற்றிசையாருள் வெ வ்வேறு காரணங்களால் ஒவ்வொருவன் உயர்வடைவான். எல் லோரும் கடவுளிடத்தில் ஒரேகணக்கில் எண்ணப்படுவார்கள். ஆகையால், எல்லாஜனங்களும் அவ்விதக்கொக்கில் ஒரே ஜாதி களே. அதுகொண்டு உலகநடைவடிக்கைகளில் ஜாதிகளைவிட் டு ஒரேஜாதியா யிருக்கவேண்டுமென்பது சிறிதும் கூடாதாம். உலகத்திலே ஒற்றுமை எல்லாவித காரியங்களையும் தருமேனும், ஆதிகாலந்தொடங்கிச் சுபாவமாய் ஏற்பட்டு நடந்துவருகிற தர் மமான ஜாதியை அவசியமில்லையெனச் சொல்லுதல் பொருந் தாது. எக்காலத்தில் பிராமணுதி ஜாதிகள் நன்றாய் மற்றவ ரதியும்படி வெளியாகத்தோ அக்காலத்தில் அந்த ஜாதிகளிலிரு ந்த ஏற்பாடுகள் இப்பொழுதிருக்கின்றனவா? இன்னும் சிறி துகாலம் செல்ல இப்பொழுதுள்ள ஜாதியமைப்புகளும் குறைவ டையும். இவ்விஷயத்தில் கிறிஸ்துமதபோதகர்களைக் குற்றம் சொல்லவேண்டுவதில்லை. இது உலகசுபாவம். ஏதோ ஒரு விஷயத்தில் ஓர்வித உயர்விருந்தால் அதையடைய மற்றவர் வி ரும்புவது இயல்பேயாயினும், எமக்கு இத்தேசத்தில் இக்காலத் தில் கிடைத்திருக்கும் ஜாதிப்பெருமையை மற்றவர் ஒருக்கால் பெற்றாலும் பெறுவர். இவ்விதம் தானே "பெருமையது குறை யும்" என்பதை அநுசரித்து, குறைந்துவரும் ஜாதியாசாரங்களை யங்களைக்கெடுக்க முயலும் கிறிஸ்துமதபோதகர் பெருமுயற்சி, ஆட்டங்கண்ட பல்லை அசைத்துப்பிடுங்குவதுபோல அதிக வரு த்தத்தைக் கொடுப்பதன்றி, பயனற்றதுமாகும். "பணமே கலியில் ஜனங்களுக்கு ஜாதியாசார குணங்கள்; தர்மம், நியா யம் இவைகளை நிலைநிறுத்துவதிலும் காரணமாகும்." என்று பாகவதத்திலே சொல்லியபடி படிப்படியாய்க் கலிகாலதர்மங் கள் இப்பூமியில் அடிவைக்கக் காண்கின்றோம். ஆயினும், நெ டுங்காலமாய் நிலைபெற்றமைந்த இந்த ஜாதியமைப்புகள் ஒருகால த்திலும் முற்றிலும் அடியோடழியாது. இது வேதங்களிலே யுள்ளதாதலால் இதை நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்னென்ற ஆஸ்திகபுத்தியுடன் இதை அநுஷ்டித்துவராமற் போனபோதி

[illegible]

[illegible]

......*

[illegible]

......*

[illegible]

[illegible]

ணும், இது குணமுள்ள ஒரு பொதுக்கட்டுப்பாடென்றாவதுகொ ண்டு அநுஷ்டிக்கப்பட்டேவரும். சில சீர்திருத்தங்களையும் பெ றும். தமக்குரிய தர்மத்துடன் சத்தியம் முதலிய நற்குணங்க ளும் பொருந்திய ஒவ்வொருவனும் மதிக்கப்படத் தக்கவனே. அவன் ஜாதியில் தாழ்ந்தவனாயினும் அவனை இகழ்ச்சிசெய்தல் நன்றன்று. அதுபற்றியே "ஜாதியில் நீசனாயிருந்தாலும் ஸ்ரீ பகவானுடைய சரணாரவிந்தங்களில் மனத்தைப் பதித்துநின்ற வன் உலகத்தில் பெரியவனே. அங்ஙனஞ் செய்யாதவன் பிரா மணனாயினும் அவன் உயர்ந்தவனாகான்." என்று ஆன்றோர் அ ருளினர். சிலர், மதியீனத்தால் தமது மதாசாரங்களைத் துற ந்து பரமதப்படுகுழியில் விழுந்தாலும், நெடுங்காலமாய் நமது தேசத்தில் நிலைபெற்றுவந்ததும், நம் முன்னோர்களுக்கு மிக்க சுகந் தந்ததுமான இந்துமத ஜாதியாசாரங்களை விட்டுவிட, அறிவுடையோனாகிய எவனும் துணிந்திடான். "உலகத்தில் மெய்ப்பது ஓர் நிலையுடையதல்ல; வேதமுடிவுகளோ பல தன் மைத்து; ரிஷிகளோ பல முடிவுகளைக் காட்டினார்கள்; எவர் மதத்தை நாம் நம்புவது! தருமத்தின் உண்மை யறிவதோ, மி க அரிது. ஆதலால், மகாஜனங்கள் எந்தவழி யேகின்றனரோ அது வே நமக்கு நல்வழி," என்ற பெரியோர் உரைத்த நியாயத்தை யநுசரித்து, நமது பெரியோர் சென்ற வழியே மேலென்பது நமக்கு உசிதமாகத் தோன்றுகின்றது. இதனால் நாம் ஜாதிவி ஷயத்தைக்குறித்துச் சொல்லிவந்தனவற்றில், எமது சொந்த அபிப்பிராயம் இன்னதென்று அறிய விரும்புகின்ற எமது நண் பர்கள்; இப்பொழுது முடிவில் நன்றாய் எமது அபிப்பிராயத் தை வெளியிட்டோமாதலால், ஒருவாறு திருப்தியடைந்திருப் பார்களென்று நம்புகிறோம். தற்காலத்திலுள்ள புத்திமான்க ளிலும் அதிக புத்திவாய்ந்து, பல கிரந்தங்களைக் கண்டுபிடித் துப் பெருமைபெற்ற நம் முன்னோர்கள், ஜாதியென்பது எவற் றினும் சிறந்ததாகையால் அது ஒருக்காலும் கெடுதியடையலா காது என்று அபிப்பிராயப்பட்டதாய்த் தெரிகிறபடியால், தரு மம் இதுவென்றும், அதர்மம் இதுவென்றும் அறிந்த பெரியோ ர்கள் முடித்த முடிவே மிகவும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதா யிருப் பதால், அதுவே எமக்குச் சம்மதமென்க.

[மொழிபெயர்ப்பு.]

பாகவதவசனம்.

[முன் தொடர்பு.]

நான்காம் அத்தியாயம்.

முற்கூறியவாறு அருளிச்செய்து சூதமாமுனிவர் ஓய்ந்த வுடனே, அதனைக் கேட்டிருந்த மகாரிஷிகள் அனைவரும் சித்தி ரத்திலமைந்த பதுமைகள்போல அசைவற்று, ஆனந்தசாகரத் தின் மூழ்காநிற்க, அங்கெழுந்தருளியிருந்த ரிஷிகுலோத்துங்க ரும், இருக்குவேதியுமான ஸ்ரீசௌனகமகாரிஷியானவர், கண் களில் ஆனந்தபாஷ்பந் ததும்ப, சூதமுனிவரை நோக்கிப் பல வாறு துதிசெய்து பின்வருமாறு வினவுவாராயினர்: நாவன் மையிற் சிறந்த உபந்யாசகரான புராணிகமணியே! தாம் அடியேங்கள்மாட்டு வைத்த பெருங்கருணையினால், ஸ்ரீசுகமுனி வர் உபதேசித்தருளிய ஸ்ரீபாகவதசரித்திரத்தைத்தமியேங்கட்

[illegible]

கு அருளிச்செய்வதாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளியதற்குத் தமியேம் பரமானந்தபரிதரானேம். அதவிஷயத்தில் அடியேங்கட்கு ஓர் சங்கைதோன்றுகின்றமையால், அதனைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும். வாதராயணாசாரியரென்னும் ஸ்ரீ வேதவியாசபகவான் எந்த யுகத்தில், எந்தவிடத்திலிருந்து, யாதுகாரணம் பற்றி, எவருபதேசத்தால் இந்த ஸ்ரீபாகவதத்தை யருளிச்செய்தார்? யோகிகட் கிறைவராய், பிரமநிஷ்டையிற் சிறந்தவராய், குழந்தைகள்போல் ஓர் பொருளினும் பற்றற்றவராய் நின்ற அச்சுகமுனிவர், குருஜாங்கலதேசத்திற்கு எதன்பொருட்டு வந்தனர்? பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் கண்ணுக்கு எவ்வாறு புலப்பட்டனர்? இம்மகான்மா ஆண், பெண் முதலிய உலகநடையைக் கடந்தவராயிற்றே! அதுகொண்டன்றோ முன்னோர் சமயத்துச் சில மங்கையர், திருவாளிகளாய் ஓர் தடாகத்தில் ஜலக்கிரீடை செய்துகொண் டிருக்கும்பொழுது, அவ்வாதராய சுகமுனிவர் யௌவனப்பருவமுடையராயிருப்பினும், அவர் வரவைக்கண்டு ஆடைகளைத் தரியாது, விருத்தராயும், வஸ்திரமணிந்தும் வரும் வியாசமுனிவரைக்கண்டு ஆடைகளைத் தரித்துக்கொண்டனரென்று சொல்லுகிறார்கள். இங்ஙனம் ஏகாந்தப்பிரியராய் வனத்திலே சஞ்சரித்துவரும் அம்மகானுடைய தரிசனம் பரிக்ஷித்துமகாராஜனுக்கு எங்ஙனங் கிடைத்தது? அம்மகான், ஓர் பசுக் கறக்குநேரமன்றோ ஓர் கிருகஸ்தன்வீட்டில் பிக்ஷையேற்க நிற்பது? அபிமன்யுவின் குமாரனும் அப் பரிக்ஷித்தவும் மகா பாகவதனாயிற்றே! ஆகையால், இவற்றிற்கு உத்தரமும், அவரது ஜன்மசரித்திரமும் கேட்டற்குப் பேராவலுற்றேம். தாமே சகல சத்துருசங்காரஞ்செய்து, ஏகச்சக்ராதிபத்தியம் புரிந்துவந்த பரிக்ஷித்துமகாராஜன், தனது குலபாரம்பரியமாகக் கிடைத்த இராச்சியத்தை விடுத்து, கங்காநதியின் மத்தியில் பிராயோபவேசம் [அஃதாவது மரணபரியந்தம் செய்யும் உபவாசம்] பண்ணினதற்குக் காரணமென்னை? பரோபகாரமே குலவிரதமாய்க் கொண்டு அங்ஙனியற்றுதற்குப் பெருங்கருவியாகிய சரீரத்தைத் துறக்க அவன் எவ்வாறு துணிந்தான்? இவைகளுக்கு உத்தரமளித்தருள வல்லவர் நீரே. உமக்கே வேதவியாசர் வாயிலாகப் புராணரகசியங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. நீரே இதன் உண்மையை அருளிச்செய்தல்வேண்டும் என்று சௌனகர் பிரார்த்தித்தலும், சூதர், அன்புகூர்ந்து அவைகட்கு உத்தரங்கூறுவாராயினர்: ஓ முனிவர்களே! மூன்றாந்துவாபரயுகம் முடியுங்காலத்தில் [அதாவது கிருதம் ௧. திரேதை ௨. துவாபரம் ௩. ஆய இவற்றின் மூன்றாவதென்றே பொருளாம். வேறுவிதங்கொள்ளின், பல விரோதம் வருமென்பதைச் சென்ற சஞ்சிகை இதிகாசத்திற் காண்க.] பராசரமகாரிஷிக்கும் சத்தியவதிதேவிக்கும் ஸ்ரீ நாராயணாம்சமாக ஸ்ரீவேதவியாசர் அவதரித்தருளினார். அவர், ஒருநாள் சரஸ்வதியாற்றின் கரையை அடைந்து, சகல பாவங்களையும் போக்கவல்ல அந்நதியின் பிரவாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, சூரியோதயமாகும்பொழுது அக்காலத்திற்செய்யவேண்டிய நித்தியகருமங்களை முடித்து, தமது தவப்பயனாகிய ஞானதிருஷ்டியினால் தருமசகியர்களனைத்தையும் ஒருவாறுணர்ந்து, அவைகள் குன்றிவரும் நிலைமையையும், அத்தருமக்குறைவால் பிராணிகளுக்குண்டாகும் சக்திக்குறைவையும், நற்செய்கைகளில் அவநம்பிக்கையையும் நிதிது சிந்தித்து மன்

[illegible]

முருதி, இனி நாம் வருணாசிரமங்களைக் காப்பதெங்ஙனமென்பதைப்பற்றிச் சிலகாலஞ் சிந்திப்பாராயினர். பின், அனேகமாய் ஒன்றுபட்டுப் பெரிதாயிருந்த வேதத்தை நான்காகப் பகுத்து, அப்பாகங்களாகிய இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வம் என்பனவற்றை, தமது சிஷ்யர்களாகிய பைலர், வைசம்பாயனர், ஜைமினி, சுமந்து என்போர்க்கு முறையே உபதேசித்து, அங்ஙனமே ஒன்றாயிருந்த புராணங்களைப் பதினெட்டாகப் பகுத்து, அவற்றினையும் தமது சிஷ்யராகிய சூதமுனிவருக்கு உபதேசித்தருள, பின்னர், அவர்கள் சிஷ்யபரம்பரையால் வேத புராணங்கள் எங்கும் விருத்தியாக்கப்பட்டன. அவ் வியாசசிஷ்யராகிய நான்கு முனிவர்கள் வியாசரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட வேதங்களைக் காண்டங்கள், பிரஸ்னங்கள், அநுவாகங்கள் என்று பல பகுப்புகளாக்கித் தமது சிஷ்யர்களுக்குபதேசிக்க, அவைகள் விருத்தியாயின. வேதாதிகாரமில்லாத சூத்திரர், ஸ்திரீகள், பதிதப்பிராமணராதியோர்க்கு நற்கதியையுபதேசிக்கக் கருதி, ஸ்ரீ மகாபாரதமென்கின்ற ஓர் பெரிய இதிகாசத்தை இயற்றியருளினார். இங்ஙனம் உலகத்திலே பிறந்து வாழும் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் கருணைமாரிபொழிந்து களமக்கடலைக் கடந்து நற்கதிபெறும் வழிகாட்டக் கங்கணம்பூண்ட ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவர், தமது சித்தம் தெளியாததுபற்றி மிக்க விசனமுற்று "நாமோ வேதங்களின் பொருளை வெளியிட்டோம். சற்குருவின் கிருபையைப் பெற்றேம். பாரதத்தால் சகல தருமரகசியங்களையும் வெளியாக்கினேம். இங்ஙனமாகவும் எம்மனம் பரிபாகமடையாததென்னை? எக்காலத்தும் இடையறாது பிரமத்தியானஞ்செய்து ஆன்மசுகமடைய்க்கானேம். ஒருவேளை நாம் பாகவததருமங்களைப்பற்றி யொன்றுமெடுத்துரைத்திலமோ! வேறென்செய்வோம்! யாதுசெய்தால் மனம் ஓய்வுறும்" என்று பலவாறு துக்கித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ வேதவியாசமுனிவர் இருப்பிடத்திற்கு அகஸ்மாத்தாய் ஸ்ரீ நாரதமகாமுனிவர் எழுந்தருளினார். உடனே வேதவியாசமுனிவர் அங்கெழுந்தருளிய நாரதமுனிவரைப் பலவித உபசாரங்களால் சந்தோஷிக்கச்செய்தார் என்று நான்காமத்தியாயம் கூறுகின்றது.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

பின் அங்கெழுந்தருளிவந்த நாரதமகாமுனிவர் ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவரைப் பார்த்து, ஓ! வியாசாசாரியரே! நீர் வேதார்த்தங்களனைத்தும் அமைந்த ஸ்ரீமகாபாரதத்தை அருளிச்செய்தீரன்றோ? அதனால் உமக்கு மனத்தெளிவும், ஆன்மசுகமும் உண்டாகின்றதா? நீரோ, கற்கவேண்டியவனைத்துங் கற்றீர்; உணரவேண்டியவனைத்தும் உணர்ந்தீர்; செய்யவேண்டியவனைத்துஞ் செய்தீர்; பரவஸ்துவை நன்றாக அறிந்தீர்; மிக்க மேன்மையையும் பெற்றீர். அங்ஙனமிருக்க, உமது திருமுகமண்டலத்தின்கண்ணே ஏதோ ஒருவிதம்தோன்றும் வாட்டத்திற்குக் காரணமென்னை? என்றின்னவாறு வினவுதலும், அதுகேட்ட ஸ்ரீ வேதவியாசமுனிவர், அந் நாரதமுனிவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்: ஓ நாரதமுனிவரே! நீர் கூறியவண்ணம் எல்லாவிஷயமும் என்னிடத்தே பூரணமாயமைந்திருத்தல் உண்மையே. ஆயினும், யாதுகாரணத்தாலோ அறியேன்!

[illegible]

என்னனம் ஒருவாற்றானும் ஒய்வடைந்திலது; ஆன்மாவும் சந்தோஷித்திலது. எல்லாவற்றையும் அறிந்து, எங்கும் சென்று, திரிகாலநிலைமையையும் செவ்வேயுணர்ந்து, பிரமநிஷ்டையிற் றவிராத தவமுனியே! நீரே, என்னிடத்து ஆன்மதிருப்திக்குத் தடையாக நேர்ந்திருக்கும் குறையை இன்னதென்று அருளிச்செய்தல்வேண்டும் என்றனர். இங்ஙனம் வேண்டிநின்ற ஸ்ரீவேதவியாசமுனிவரை நாரதமுனிவர் பார்த்து, நீர் உலகத்தாரறியவேண்டிய பலவித தருமங்களையுங் கற்றுணர்ந்தீர். அவைகளைப்பற்றி அநேக நூல்களையும் இயற்றினீர். அந்த சாஸ்திரத்தையும் வெளியிட்டீர். ஆயினும், ஸ்ரீபகவானுடைய திருவுள்ளங் குளிரவைக்கும் கருவியாய ஸ்ரீ பாகவததருமங்களைப்பற்றிச் சிறிதுங் கவனித்திலீர். உலகத்தில், எவ்வளவு சிறப்புவாய்ந்த நவரசபரிதமாயிருக்கும்வாக்கியமாயிருந்தாலும் அவை ஸ்ரீ பகவத்குணங்களைப்பற்றிச் சிறிதேனும் சொல்லாவிடில், அவைகளைப் பெரியோர் மதிப்பதுமில்லை; செவிக்கு விருந்தாகக் கொள்ளவுமாட்டார். ஒவ்வோரெழுத்தும் இலக்கணப் பிழையாகவே நிரம்பியிருப்பினும், அவை ஸ்ரீ பகவானுடைய குணங்களை வர்ணிக்க எழுந்த வாக்கியங்களாயிருக்குமாயின், அவைகளைப் பெரியோர்கள் மிக ஆவலுடன் கேட்பார்கள். அவற்றின் பொருள்களையும் உள்ளத்தமைப்பார்கள். உலகத்திலே ஜனனமரணவலையைக் கடத்தற்குப் பெருங்கருவியாகிய மெய்ஞ்ஞானமும் ஸ்ரீபகவானிடம் கற்பனைசெய்யப்படாதாயின், பெருமையடையாவாம். காமியகன்மம், நித்தியகன்மம் ஆகிய இருவகைக் கன்மங்களும் பகவதர்ப்பணமாகாவிடின், ஒருபொழுதும் அதற்குரிய பயனைத் தாரா. நீர் காமியகன்மங்களையே எடுத்து விரித்துக்கூறினமையால், ஒவ்வோருயிர்க்கும் பிரவிருத்திவழி பெருகி நிவிருத்திவழி குன்றுமாதலின், அஃதோர் பெருங்கொடுமையே. எவ்வளவு அறிவுள்ளவனாயினும் அவன் நிவிருத்திமார்க்கத்தை யடையாதவரையில் ஒருபொழுதும் ஸ்ரீபகவானுடைய இயல்பையும், குணங்களையும்பற்றிச் சிறிதுமுணரமாட்டான். ஆதலால், ஸ்ரீவாசுதேவனுடைய திவ்வியகுணங்களை எக்காலத்திலும் மறவாது தியானித்துக்கொண்டு, லோகோபகாரமாக ஸ்ரீவாசுதேவகுணங்களை வெளியிடும் ஓர் நூலினையும் அருளிச்செய்யக்கடவீர். ஒருவன் தன் குலதருமத்தையும் விட்டு, ஸ்ரீ பகவத்குணானுபவங்களிலாழ்ந்து முடிவெய்தானாயினும், இடையே இறக்கினும் அவன் சுயதருமத்தை விடுத்ததாலுண்டாகுங்கெடுதி, அவனை ஒருகாலத்தும் வந்தணுகாவாம். எந்தத் தருமத்தான் கேவல கருமானுஷ்டானஞ்செய்துவரும் மனிதர்களால் சாதிக்கக்கூடியதாகும். ஜன்மாந்தரங்களிற் செய்திருக்கும் புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்பக் கன்மவாசனை யுண்டாகுமாதலாலும், மோக்ஷேச்சை அங்ஙனம் எளிதில் உண்டாகாதாதலாலும் இவ்வுலகின்கண்ணே மனிதப்பிறப்பையடைந்த ஒவ்வொருவரும் மோக்ஷத்திற்காகப் பிரயாசைப்படவேண்டியது அத்தியாவசியகமாம். உலகத்திலே கன்மபரனாயுள்ளவன் அடிக்கடி சம்சாரவலையிற் சிக்குவதுபோல, வாசுதேவபக்தனானவன் ஒருபொழுதும் அவ்வலையில் அகப்படான். அந்த ரசிகன் அப்பெருமானது திருவடிமலர்களை எக்காலத்தும் மறக்கமாட்டான். சாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனே சமாயவதரித்து அறியவேண்டியதும், அறியக்கூடியதுமான யாவற்றையும் அறிந்துகொண்ட உமக்கு நான் அதிசயமாக உபதேசிப்பதற்கு

[illegible]

ன்னே? அதுவன்றியே நான் ஏதோ ஞாபகப்படுத்தினேனேயன்றி வேறில்லையென்றெண்ணுக. ஆதலின், உமது நிஜாம்சத்தைச் சற்றே கவனித்து ஸ்ரீஹரியின் பெருமையை நன்றாக விளக்கக்கடவீர். முற்காலத்துதித்த மகாரிஷிகள் பகவத்குணானுபவமே சகல யாகங்களுக்கும் வினைக்கருமங்களைத்திற்கும் பயனென்று கூறினார்கள். யான் முன் சனனத்திலே ஒருவனுக்கு ஓர் தாசியிடத்துப் பிறந்தவனாயிருந்தேன். தாயானவள் என்னைப் பாலியத்திலேயே சாதுர்மாசியகாலத்தில் ஓரிடம் நிலைபெற்று வசிக்கும் சந்நியாசிகளுக்குப் பணிசெய்ய நியமித்தனள். நான் தாய்சொற் றவறாது, அம்மகாங்கள் சித்தங்களிகூரும்படி அவர்கள் கட்டளையிட்ட பணிகளைத் தவிராது செய்துகொண்டேவருதலும், அவர்களுக்கு என்மீது மிக்க கிருபை தோன்றிற்று. அவர்கள் தாம் உபயோகித்துக்கொண்ட உணவின் சேடத்தைக்கொண்டு என் பசியைத் தணித்துக்கொள்ள உத்தரவளிக்க, நான் அங்ஙனமே செய்துவந்தேன். இவ்வாறு அந்தச் சத்துக்களின் அன்னத்தைப் புசித்த எனக்கு நாளுக்குநாள் உள்ளந்தெளிந்து பகவத்குணானுபவத்தில் மனம் புக்கது. அவர் திருவடிகளில் அன்புண்டாயிற்று. நின்றோரும் அவர்கள் வாசுதேவன் குணங்களைக் கானஞ்செய்ய, நான் அவைகளைப் பேரன்போடு கேட்டுவருதலுண்டு. அதனால் எனக்கு வாசுதேவனிடத்திலே வரவர அன்பு மிகுந்தது. பின் காலக்கிரமத்தில் எனக்கு இப் பிரபஞ்சவிகற்பம் ஒழிந்து, என்றும் சத்தியமாய் பிரமபொருளிற்றோன்றியதே இவ்வுலகம் என்னும் பாவனையுமுண்டாயிற்று. இங்ஙனம் அவர்களுக்குத் தொண்டுபுரிந்து வாசுதேவபஜனையுஞ் செய்து அந்த நான்கு மாசங்களையுங் கழித்தேன். பின் அவர்கள் வெளிச்செல்லும்பொழுது என்னிடம் கருணைகூர்ந்து எனக்கு வாசுதேவபக்தியைப் பெருக்கி மாயாவஸ்துவினியல்பைக் காட்டிப் பிரமானந்தசுகத்தை நிலைபெறச்செய்யும் பாகவதத்தை உபதேசித்தார்கள். அந்தச் சாஸ்திரத்தில் பகவதர்ப்பணமாகிய கன்மங்கள் சமஸ்த பாசங்களையும் அறுக்குமென்பது சொல்லப்படுகிறது. எங்ஙனம் உலகத்தில் வியாதியை விருத்திசெய்யும் நெய்முதலிய வஸ்துக்களே மருந்துகளிற் சேர்ந்து வியாதியை நிவிருத்திசெய்கின்றனவோ அங்ஙனமே ஜன்மவலையிற் கட்டும் கன்மங்கள் பகவதர்ப்பணமானால் அவைகளே சம்சாரபாசத்தை அறுக்குங் கருவிகளாகும். பகவதர்ப்பணமாகச் செய்யப்படுங் கன்மங்கள் ஸ்ரீபகவத்பக்தியையும், ஞானத்தையும் உண்டாக்கும். பெரியோர்கள், தமக்கு உத்தமமான ஞானங் கிடைத்திருப்பினும் ஸ்ரீ பகவானிட்ட கட்டளையென்றெண்ணி அவரது ஆஞ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளை முடிப்பார்கள். எப்பொழுதும் பகவந்நாமங்களையே உச்சரிப்பார்கள். அவற்றையே தியானஞ்செய்வார்கள். "வாசுதேவப்பிரத்தியும்னஸங்கருஷணரூபனாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம். அவனை எப்பொழுதும் தியானிப்போம்." என்னும் மந்திரத்தால் தமதுள்ளத்தில் பகவத்குணங்களை இடைவிடாது அனுபவித்துவருபவனே உலகத்தில் ஞானியெனப்படுவன். நான் பெரியோர் உபதேசித்தவழி மாறாமல், அவ்வாறே பஜனை செய்தேன். அதனால், ஸ்ரீ பகவான் என்னிடத்தே கிருபாகோங்கம்புரிந்தருளி எனக்கு நிலைபெற்ற ஞானத்தையும், தம்மிடத்து நீங்காத பக்திச்செல்வத்தையும் தந்தருளினார். ஆத

[illegible]

லால், நீரும் இவ்விதமே ஸ்ரீ வாசுதேவனிடத்தே அன்பைப் பெருக்கி அவரது திவ்யசரித்திரங்களைக் கானஞ்செய்து பெரியோர் மனங்குளிர அவரைக் குறிக்கும் ஓர் நூலையும் அருளிச்செய்வீராக என்று சொல்லிமுடித்தாரென்று ஐந்தாமத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆறும் அத்தியாயம்.

அதுகேட்ட வியாசாசாரியர், அந்தச் சந்நியாசிகள் தேசாந்தரமடைந்தபிறகு, பாலனுயிருந்த நீர் யாதுசெய்தீர்? எவ்விதம் உமக்கு அந்த ஜன்மம் தொலைந்தது? இவ்வுண்மையை எனக்கு அருளிச்செய்தல்வேண்டும் என்று கேட்டதும், நாரதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்: அங்ஙனம் உபதேசித்து அம்மகான்கள் சென்றவுடனே, என்னையே புத்திரனாகக்கொண்டு எனது வியோகத்தைச் சகிக்காத எனது தாயின் சரீரம் நீங்குங் காலத்தை எதிர்பார்த்து, அவளிருக்குமிடத்திலேயே சிலநாளிருந்தேன். பின் ஒருநாள் பசுக்கறக்கும்பொருட்டு வெளியே சென்ற என் தாயானவள், அரவின்வாய்ப்பட்டுப் பரலோகமெய்தினள். காருண்யகாலத்தில் ஐந்துவயதுள்ள சிறுவனேயாயினும், தாயார் பரலோகஞ்சென்றதும் பரவாசுதேவனருளையென்றே யெண்ணி, அவ்விடத்தை விட்டு உத்தரதேசத்திலே பலக்ஷேத்திரங்களை அடைந்து வணங்கிக்கொண்டு பலதேசங்களையும் கண்டு களித்து, பல கிராமங்களையும், காடுகளையும், மலைகளையும், மற்றப் பலவித இடங்களையும் அடைந்து, அவ்விடங்களில் பகவத்பஜனஞ்செய்துகொண்டு, அனேக புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து முடிவிலே கொடிய மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் ஓர் பெரிய வனாந்தரத்தை அடைந்தேன். அவ்விடத்தில் எனக்கு உண்டான பசியைத் தணித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஓரிடத்திற் சென்று அங்கு ஓர் தடாகமிருக்கக் கண்டு அதை அடைந்து அதன் மதுரமான தீர்த்தத்தைச் சிறிது உட்கொண்டு திருப்தியடைந்து அங்குள்ள ஓர் அரசமரத்தின் நிழலில் உட்கார்ந்து பரமாத்மாவை உள்ளத்திலே தியானஞ் செய்தேன். இங்ஙனந் தியானஞ்செய்யுங்கால், எனது உள்ளத்திலே பகவான் பிரத்தியக்ஷமாகி அலங்கரித்ததும் நான் தன்னைமறந்து தானாய்த் தனித்துநின்று பரமானந்தபரிதனானேன். ஒரு கணத்தில் அத்தகைய ஜகன்மோகனரூபம் காணப்படாது மறைந்ததுகண்டு, உடனே நீங்காததுயரொடு எழுந்து பலவிடங்களிலும் அலைந்துதிரியும்பொழுது ஆகாயத்தில் "உனக்கு இச் சனனத்திலே எமது தரிசனங் கிடைக்கமாட்டாது. நாம் காமக்குரோதாதிகளில் ஆழ்ந்தவர்களுக்குத் தரிசனங்கொடேம். ஆயினும், நீ நெடுங்காலமாகச் செய்துவந்த பெரியோர் பக்தியால் உனக்குண்டான பகவத்பக்தி ஸ்திரமாகவிருக்கும். இப்பொழுது நீ செய்த ஓர் பக்தியின் பயனுக உனக்கு மேல்வரும் சனனங்களிலும் இந்தச் சனனஞானமிருக்கும். இப்பொழுதுள்ள உனது பௌதிகசரீரம் நீங்கித் திவ்யசரீரத்தையடைந்து எனக்குப் பாரிஷதனுயாகும்பொழுது தான் உனக்கு எமது தரிசனங்கிடைக்கும்" என்று ஓர் அசரீரி தோன்றிற்று. அங்ஙனந் தோன்றிய அசரீரிவாக்கைக் கேட்டு ஆனந்தங்கொண்டு பேரன்புடன் பகவானுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துப் பணிந்து அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுப் பலவிடங்

Office of the Registrar of Books, Madras.

[illegible]

இதி ஷஷ்டோऽத்யாய:

[illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா.

[illegible]

[illegible]

—:(*):—

[illegible]

களுக்குஞ் சென்று அப்பெருமானது திவ்யகுணலாபங்களைச் செய்துகொண்டு காணநீங்கி பகவத்பக்திசெய்துகொண்டு இறுதியில் சரீரத்தைவிட்டு உலகமொடுங்கும்பொழுது ஸ்ரீநாராயணயோகநித்திரைசெய்ய உத்தேசிக்கும் பிரமதேவன் சுவாசமார்க்கத்தால் அவரது கருப்பத்தை யடைந்தேன். பிரளயம் முடிந்து மறுபடி சிருஷ்டிசெய்ய ஆரம்பிக்கும் பிரமதேவன் பிராணவாயுவினின்று புலஸ்தியர், மரீசி முதலிய மகாரிஷிகள் உதித்தாற்போல நானும் அவர்களோடு அப்பிரமதேவனுடைய பிராணவாயுவின்வழியாக வெளிவந்தேன். அதுமுதல் எவ்வுலகங்களுக்குஞ் செல்லத் திறமைபெற்று எங்குஞ் சென்று அங்குள்ள விசேஷங்களைக் கண்டு களிப்புற்றும், பிரமதேவன் எனக்கு ஈய்ந்தருளிய சத்தப்பிரமஸ்தானமாகிய வீணையைக் கொண்டு பகவத்குணங்களைக் கானம்பண்ணிக்கொண்டு மூவுலகங்களிலுஞ் சஞ்சரித்துவருகிறேன். அவருடைய திவ்யகுணங்களைத் தியானஞ்செய்யுந்தோறும் எனதுள்ளத்தில் ஸ்ரீபகவான் குடிகொண்டேயிருக்கிறார். சம்சாரசாகரத்தைக் கடக்கக் கருவியாயுள்ளது ஸ்ரீஹரிகீர்த்தனமேயென்பது உண்மையேயாம். என்று இவ்வாறு சொல்லி வாதராயணமுனிவரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவரிஷியாகிய நாரதர் அவ்விடத்தைவிட்டு எழுந்தருளினர். ஓ! சௌனகாதி மகாரிஷிகளே! உலகத்திலே பிறப்பையடைந்த ஆன்மாக்களெல்லாம் நற்கதிபெற்றுய்யுமாறு வீணாபாணியாய் எழுந்தருளி யநுக்கிரகிக்கும் நாரதமகாமுனிவருடைய பெருமையை யாதென்றுகூறுவேன்! என்று சூதர் சொல்லி ஓய்வுற்றனர்.

[மொழிபெயர்ப்பு.] வரும்.

இங்ஙனம்
சிதம்பரவாசி,
மலங்குடி, ரா. ஹாலாஸ்யநாதசாஸ்திரி.

ப்ரம்மவித்யா.

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

இதிகாசம்.
[முன்தொடர்ப்பு.]

நாம் ஸ்ரீ மகாபாரதத்தைக் குறித்துப் பற்பல விஷயங்களை எழுதிவருகின்றோமென்பதை அனேகர் அறிந்திருக்கின்றார்கள். அதுவிஷயத்தில் பலர் பலவாறு அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவருள்ளே ஒருசிலர், இப்பாரதம் புராணமென்று சாதிக்கிறார்கள். வேறுசிலர், அஃது புராணமன்று, வேறாகும் என்கின்றனர். மற்றுஞ்சிலர், இது ஐந்தாம்வேதமென்று வழங்குகிறார்கள். பின்னுஞ்சிலர், அங்ஙனமன்றென்று நிலைநாட்டுகிறார்கள். சிலர், இது புராணங்களின் சாரமாமென்கின்றார்கள். சிலர், வேறோ வேதசாரமென்கின்றார்கள். சிலர், இதிகாசமென்பதிதுவேயென்கின்றார்கள். சிலர், வேறுசில இதிகாசங்களும் இருக்கின்றனவென்கின்றார்கள். சிலர், இதிகாசங்கள் வேறுபல விருப்பினும் இதுவே அவற்றுட் சிறந்தது என்கின்றார்கள். சிலர், வேறு இதிகாசமிருப்பதாயும், அதுவே இ

[illegible]

றந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், மேற்கண்ட வாதிகளின் கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமாயுள்ளவைகளை இனிது விளக்கிக்காட்டி, பின்பு, எல்லா வாதிகளும் ஒன்றுபடவேண்டிய சித்தாந்தத்தையும் எமது புத்திக்கெட்டியமட்டில், பெரியோரிடத்து நாம் கேட்டறிந்த செம்பொருள்களையும் இவ்விடத்தில் எழுதுவாம்.

அவற்றுள்ளே முதற்கண் இது புராணமா, புராணமன்றோ வென்பதைக் குறித்து விசாரிப்போம்: இது புராணமென்று சொல்வதற்குக் காரணம் அப்பாரதத்திலேயே பலவிடங்களில் பாரதத்தைப் புராணமென்றுஞ் சொல்லா லமைத்தலேயாம். எவ்விடத்திலெனில்; ஆதிபருவம் முதலாமத்தியாயத்திலே (பௌலோமம்...) "வாதராயணமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய புராணம்" என்றும், அதே பருவத்தில் அறுபத்திரண்டாமத்தியாயத்தில் (...) "பல ரிஷிகள் போற்றும் தகைமைபெற்ற இப்புராணம் கேட்கத் தக்கனவற்றுள் உத்தமமானது" என்றும் பெறப்படுவனவற்றால் நன்கு வெளியாகின்றது. ஆகையால், இதனைப் புராணமென்று சொல்வதில் தடையென்னை யெனில், அங்ஙனமாயினும் புராணங்கள் ஈதுவகைக் கிரந்தங்களுள்ளனவென்று முன்பு புராணங்களைப்பற்றி யெழுதியபோழ்தே வெளியிட்டிருக்கின்றோம். அவைகள் "பிராம்மம்" "பாத்மம்" முதலிய பதினெட்டுப் பாகங்களையுடையன. அது அனாதியான புராணங்களிலிருந்து சுருக்கியெழுதப்பட்டது. அவைகளின் சாரமாக இந்தப் பாரதம் எழுதப்பட்டதாய் மச்சபுராணத்தில் "பதினெண்புராணங்களையருளிச்செய்து வியாசபகவான் அதன் கருத்துக்களையடக்கிப் பாரதத்திலமைத்தார்" என்னும் வசனமிருப்பதால், இது புராணசாரமென்றே வெளியாகின்றது. பாரதத்திலும் மற்றோரிடத்தில் "இதிகாசபுராணங்களின் உண்மையை இது விளக்கும்" என்று இருத்தலும் "இந்தக் கிரந்தத்தின் விஷயத்தில் புராணமிருக்கின்றது" என்று இரண்டாமத்தியாயத்தில் வசனங் காண்டலும் இந்த விஷயத்திற் சாக்ஷியாகும். மேலும், இதிலுள்ள விஷயங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் "எல்லாப் புராணங்களினுண்மையும் இதிலுண்டு" என்றிருத்தலாலும், இது புராணசாரமேயன்றிப் புராணமன்றெனபது வெளியாகும். அதுகொண்டே "இந்தக் கிரந்தத்தின் விஷயத்தில் புராணம் இருக்கின்றது" என்னும் வாக்கியத்தை வியாக்கியானஞ்செய்த ஸ்ரீ நீலகண்டதீக்ஷிதரென்பவர் நன்றாய் "விஷயத்தில் உள்ளே 'புராணம்' பிராமம் முதலிய பதினெண்வேற்றுமைபெற்ற கிரந்தம்" என்று உரைசெய்தார். இதனால் முடிந்தமுடிவு யாதெனில், இதனைப் புராணமென்றழைப்பது உசிதமன்று. இது புராணமுமன்று. மகரிஷியால் அருளிச்செய்யப்பட்டதாதலின், இது புராணமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டதென்பதே உசிதமாம். இதுநிற்க. இனி, இது வேதமா, அன்றி வேதார்த்தத்தைக் காட்டும் வேறு நூலா என்னும் இரண்டாமாசங்கையைப்பற்றி விசாரிப்பாம்: இதை வேதமென்று பலவிடங்களில் எழுதியிருக்கின்றார்கள். "வியாசர் அருளிய வேதம் ஐந்தாவது; பாரதத்தை ஐந்தாவதாகக்கூட்டி வேதங்களை முறைவகுத்தார்" என்பதாதிப் பிரயோகங்களைக் காண்க. ஆசாரியசுவாமியின் பாஷியத்திலே "ஐந்தாவதான பாரதத்துடன்கூடிய வேதங்களின்" என்றும்

[illegible]

எழுதியிருக்கிறார். இவ்வளவு இருப்பினும், அப்பாரதத்தை யருளிச்செய்தவர் "இதிகாசத்தாலும், புராணத்தாலும் வேதத்தினை பொருளறிக" என்று இதிகாசம் வேதத்தைப் பொருள் படுத்துங் கருவியென்று எழுதியதுமன்றி, பாரதத்தில் தாமே நேரில் பிரமதேவனிடம் தாம் செய்த பாரதத்தைக்குறித்துச் சொல்லும்பொழுது "நால்வேதப்பொருளுடன்கூடியது" என்று எழுதியும், இதிலடங்கிய விஷய அட்டவணையில் "இருக்கு, யஜுர், சாமம், வேதாந்தம்" என்பன இதிலடங்கியதாய்க் காட்டியும் இது வேதசாரமேயொழிய வேதமல்லவென்று வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதுபற்றியே அவர் கருத்தறிந்த சூதமுனி, "நான்குவேதங்களின் பொருள்களை அடக்கியது பாரதம்" என்றார். அதனால் இங்கே பெறப்பட்ட துணிவு யாதெனில், ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதமுதலியவிடங்களில் வேதமென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் கொள்வதுபோல இவ்விடங்களிலும் பொருள்கொள்ளவேண்டுமாகையால்; இது வேதமல்ல வேதம்போல ஆவசியகமான கடமைகளைக் காட்டும் நூலென்று ஏற்பட்டது. இனி, மூன்றாவதாகிய இதிகாசம் என்பது இதுமட்டுந்தானோ, அன்றி வேறு இதிகாசங்களும் உண்டா என்பதைப் பற்றி விசாரிப்போம்: இது இதிகாசமென்பதில் தடையில்லை. இதை இதிகாசமென்று பலவிடங்களில் "சிலர் படித்தார்கள். இப்பொழுது படிக்கின்றார்கள். இனியும் படிப்பார்கள். இந்த இதிகாசத்தை பலரும் பரிசிலனை செய்வார்கள்" என்றும், புண்ணியமான பாரத இதிகாச சரித்திரத்தைச் சொல்லின், "தன்னெறியும், தருமார்த்தகாமங்களும் மகா மேன்மைபெற்றுநின்ற இந்த இதிகாசத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்றும், "இவ்வித அற்புத இதிகாசம் பாரதவம்சத்தார் பெருமையை விளக்குகின்றது" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வசனங்களைக் காண்க. இதனால் இது இதிகாசமென்பது திண்ணம். வேறு இதிகாசங்களுமுளவென்பது அப்பாரதத்தில் "இதிகாசங்களினுண்மையும் புராணங்களினுண்மையும் இதில் அடங்கியது" என்றும், "இதிகாசங்களிற்சிறந்தது இது" என்றும், பாரதம் என்னும் பெயர்வாய்ந்த இவ்விதிகாசம் என்றும் எழுந்த வசனங்களால் வெளியாகின்றது. அதுகொண்டே பெரியோர் ஞானவாசிட்டமுதலிய கிரந்தங்கள் இதிகாசங்களெனச் சொல்லுகிறார்கள். அங்ஙனம் பல இதிகாசங்களிருப்பினும், இப்பாரதகண்டத்திலுள்ள எல்லா மதஸ்தரும் ஆசாரியரென்று கொண்டாடத்தக்க மேன்மைபெற்ற நமது வேதவியாசாசாரியர் அருளிச்செய்ததாகையால் இந்நூல் யாவரும் கொண்டாடவேண்டியது அத்தியாவசியகமாம். இதிலே கீதைமுதலிய பல தத்துவங்கள் அடங்கியிருத்தலாலும், இவ்வளவு விஷயங்களுள்ள பெரிய இதிகாசம் வேறில்லாமையாலும் இதற்குப் பெருந்தன்மை வாய்த்திருக்கின்றது. இதனை மூன்றுவருஷகாலத்திற்செய்து முடித்தனரென்பது "மூன்றுவருஷத்தில் இந்தக் கிரந்தத்தை வியாசர் செய்து முடித்தார்" என்றும், "இவ்வற்புதமான இதிகாசத்தை மூன்று வருஷத்தில் வியாசர் செய்து முடித்தார்" என்றும் பாரதம் ஆதிபருவத்திற் கூறுதலால் வெளியாகின்றது. இப்பாரதம் பதினெண்புராணங்களின்பின் பிறந்ததென்று ஒருவாறு சொன்னோம். அதுபற்றியே இப்பாரதத்தின் முடிவில் "பதினெண்புராண பாராயண பலன் இதின் பாராயணத்தால் உண்டாகும்" என்றிருக்கின்றது. இவ்விஷயங்களைக்குறித்து வேதவியாசபகவான் ஒருவிதம் சொல்லி

[illegible]

யிருக்கிறார். அதாவது; ஆதிபருவத்திலே பிரமதேவனோடு செய்த சம்வாதத்தில் "இப்பாரதத்திலே வேதரகசியமும், உபநிடதங்களின் உண்மையும், இதிகாசபுராணங்களின் தாற்பரியமும், இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னும் முக்காலநிலைமைகளும்,, என்று தொடங்கி "நான்கு வருணங்களும், எல்லாப் புராணங்களின் உண்மைகளும், தவத்தின் நிலைமை, பிரமசரியத்தின் பெருமை, பூமி, சந்திரன், சூரியன் இவைகளின் உண்மை, கிரகங்கள், நக்ஷத்திரங்கள், தாரைகள் இவைகளின் பிரமாணம், யுகப்பிரமாணம், இருக்கு, யஜுர், சாமம் என்பவற்றின் உண்மை, நியாயம், சிக்ஷை, சிகிச்சை, பாசுபதஞானம்,, என்றும், "ஏதுக்களுடன் தேவமனிதஜன்மங்களும், சர்வபரிபூரணவஸ்து நிலைமையும் வெளியிட்டேன்" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கு கிரகம் என்பதால் சூரியன், சந்திரன், பூமி இவற்றையொழித்து, மற்றைப் புதன்முதலிய கிரகங்களைக் கொள்ளவேண்டியது. ஏனைய கிரகங்கள் நேரே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நக்ஷத்திரமென்றால் அச்சுவினிமுதலியன. தாரைகள் மற்றையவை என்று அருத்தங்கொள்ளல்வேண்டும். "பாசுபதஞானம்,, என்னும் பதத்தால் தற்காலத்திலே சிலர் மதத்வேஷத்தால் உபமன்னியமகாமுனிவர் சரித்திரம் பாரதத்திலே சேர்க்கப்பட்டதெனச்சொல்லும் வாதம் நிலைபெறுதொழிந்தது. ஏனைய வேதசித்தாந்தங்கள் கீதைமுதலிய கிரந்தங்களில் நன்றாய் விளக்கப்பட்டனவென்பதை அறியாதார் யாவர்? இவ்விடத்திலே பாரதத்தின் விஷய அட்டவணையில் பாஞ்சராத்திரத்தை வியாசபகவான் எடுத்துரைத்திலராயினும், மோக்ஷதருமத்தில் அதைப்பற்றிச் சில பாகம் சொல்லிப் புகழ்ந்திருக்கின்றார். அதனால், அதுவே அவருக்கு முக்கியமான கருத்தென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதுமாத்திரம் ஆராயுமிடத்துச் சரியென்று எமது புத்திக்குத் தோன்றவில்லை. இது முக்கியமாயின், முதலில் இதைச் சொல்லியேயிருப்பார். அங்ஙனம் சொல்லாமையால், இவ்விடத்திலே சொல்லாதுவிடுத்த அனேக சரித்திரங்களைப்போல இதுவும் ஒரு அமுக்கியவிஷயமென்றே நடுவுநிலைமையாய்ப் பார்ப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தோன்றும். அங்ஙனமே பாசுபதமும் அவருக்கு முக்கியமோ, அன்றோ என் ஆசங்கை நிகழின், 'பாசுபதஞானமும்' என்று அட்டவணையிற் சேர்த்தாராகையால், பாசுபததந்திரத்துள்ள ஞானபாகத்தின் சங்கிரகம்மட்டு மிகுஸ் முக்கியமாகச் சொல்லியிருப்பதாய் ஒப்பவேண்டும். அதுவொண்டே பலவிடங்களில் பரமசிவமான்மியம் அநேகமாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றைய பாதங்களிலுள்ள சரியை, கிரியை முதலியன அவ்விடம் காணப்படவில்லை. எந்தவிடத்திலும் வியாசாசாரியர் பாசுபதத்தை ஞானமெனவே குறிப்பிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார். "இந்தப் பாசுபத ஞானத்தை மயக்கமின்றிச் சிவபிரான் அருளிச்செய்தார்,,என்று மோக்ஷதருமத்தில் ஸ்ரீ பஞ்சமதசித்தாந்தாத்தியாயத்தில் வேதவியாசர் கூறினார். இங்ஙனம் பலவிடங்களிற் கூறியிருப்பதைப் பாரதத்திற் காண்க. இது இவ்விடத்தில் சங்கிரகமெனவறிக. இங்கு காட்டிய அட்டவணையிற்கண்ட விஷயங்களை முறையே காட்டுவோம். இது வேதமுமன்று; புராணமுமன்று; வேதத்தைப்போன்றதாம். மகரிஷியின் வாக்காதலால் இதனைப் புராணமென்று உபசாரமாய்ச் சொல்வது வழக்கம். மற்றைய இதிகாசங்கள் பலவிருப்பினும், இது பதினெண்புராண

[illegible]

சாரமாகையாலும், வேதவியாசர் அருளிச்செய்ததாதலாலும், வெகுகாலங்கண்டதாதலாலும் இது இத்தேசத்தவருக்கு ஓர் பெருநிதியென்றறிக.

இன்னும் வரும்.

மதமும், அதன் பிரயோசனமும், அதன் ஆசிரியரும்.

வித்தியாரண்ணியகுருவின் சரித்திரம்.

[முன் தொடர்பு]

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியசுவாமிகளியற்றிய கிரந்தங்கள் பலவற்றுள் முக்கியமானதும் முதன்மைபெற்றதும் வேதபாஷியமேயாம். அதிலே வேதங்கள் அநாதியென்பதற்கு நியாயமும், மந்திரங்களின் இலக்கணங்களும், இலக்கணங்களுக்கேற்ற பதப்பொருள்களும், அவைகளின் விநியோகமும், விதிவாக்கியங்களின் பெருமையும், அவற்றுள் முக்கியமாய்க்கொள்ளத்தக்கனவும், வேதாந்தியயனவிதியும், கிரமமாயறியவேண்டிய தத்துவபாசங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. அங்ஙனம் வைத்தியத்திலே நிதானசங்கிதையென்னுங் கிரந்தத்தில் ரோகங்களின் காரணங்களையு, அவற்றின் உட்பிரிவுகளையும் வெளியிடும். காலமாதவீயம் என்பது சகல கருமானுஷ்டானங்களுக்குமுபயோகமானகாலத்தை நன்றாய் விளக்கித் திதிமுதலியவற்றின் உண்மையைத் தெரிவிக்கும். பராசரஸ்மிருதிவியாக்கியானம் வருணாசிரமதருமங்களையும், சகல ஸ்மிருதிகாரரபிப்பிராயங்களையும் நன்றாக வெளிப்படுத்தும். ஜீவியாகரணசாஸ்திரத்திலுள்ள தாதுவிருத்தியென்னும் நூலில், வியாகரணப்பயோகிகளுக்குயிர்போன்ற வினைச்சொற்களின் சொரூபம் விளக்கும். பூர்வமீமாஞ்சையென்னுங் கருமநூலில் அவரியற்றிய பாட்டாரமென்பது தெள்ளிய நடையில், சிறு சுலோகங்களாக மீமாஞ்சையின் உட்கருத்துக்களை நன்றாய் அறிவிக்கும். சூதசம்ஹிதாபாஷியம் ஸ்ரீ பரமசிவப்பெருமானது மகிமையை நன்றாக விளக்கி, ஆன்மாக்கள் பாகதிபெற்றுய்தற்குரிய வழிகளை எடுத்துக்காட்டும். அவ்வாறே சங்கரவிஜயமென்னுங் காவியத்தில் ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் சரித்திரமும், அவர் ஸ்தாபித்த சித்தாந்தத்தின் பெருமையும் தெரியவரும். சந்நியாசம்பெற்றுக்கொண்டபின்பு எழுதிய கிரந்தங்களில் அதிகரணரத்தினமாலையென்பது ஸ்ரீ வேதவியாசபகவான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரமசூத்திரத்திற்கு ஒத்ததாய், அதன் கருத்தை ஸ்ரீசங்கராசாரியசுவாமிகள் வெளியிட்டவழி எல்லோருமறியும்படி எளிய நடையில் எழுதப்பட்டது. அங்ஙனம் பஞ்சதசப்பிரகரணம் என்பதோ, அற்பஞானமுள்ளவரும் பார்த்துத் தெளியத்தக்க ஓர் மோக்ஷநூல். முப்பத்திரண்டுபெரிதிகளின் விருத்தியுரையென்பது வேதாந்திகளுக்கு ஓர் பெருஞ்செல்வம். சிவகீதையின் பாஷியத்தில் அனேகமான சிவதத்துவங்கள் வெளியிடப்பட்டன. இவ்வளவு கிரந்தங்களே பிரசித்திபெற்றவை. மற்றுஞ் சில ஸ்தோத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் கணக்கில் அடங்கினவையன்று. சில கிரந்தங்கள் இறந்துபோனதாகத் தெரியவருகின்றது. இப்பொழுது நமக்கு அகப்பட்ட கிரந்தங்களைக் கணக்கிடின், சுமார் ஒன்றரையிலக்ஷ கிரந்தமாகும்.

இன்னும் வரும்.

[illegible]

கடிதங்கள்.

கடிதங்கள், அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

ஓர் சந்தேகம்.

ஐய, பத்திராதிப!

யான எழுதப்புகும் சில வரிகளைத் தயைகூர்ந்து நம் பத்திரிகையின் ஓர் கோணத்திலே பதித்து வெளிப்படுத்துவான வேண்டுகின்றனன்.

என் உள்ளத்தே நெடுங்காலமாக ஓர் சமுசயம் உதித்து நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அதற்குச் சரியான சமாதானம் இதுகாறும் எவரும் அளித்திலர். இப்பத்திரிகையில் எழுதிவரும் நிருபர்கள் கல்விச்செல்வங்களிற் சிறந்தவராதலால், அவர்கள் இப்பத்திரிகையின் வாயிலாக எனக்குச் சமாதானமுரைத்து என் சந்தேகத்தை நிவிர்த்திசெய்வார்களென்று எண்ணி, இப்பத்திரிகையின் முதற்புத்தகம் முதற்சஞ்சிகையிற்றானே அச்சமுசயத்தை வெளியிட்டு அதற்குச் சமாதானம் வருமென்று இதுகாறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ஓர் மூலையில் மௌனமுற்றிருந்தேன். ஒவ்வொரு பத்திரிகையையும் தவிராது பார்த்தும் எனக்குச் சமாதானமளிப்பார் ஒருவரையுங் காணேன். எனது கேள்வியும் நெடுநாட்கழிந்தபடியால் இப்பொழுது பண்டிதர்கள் மனத்திலே படாதொழியினும் ஒழியும். ஆதலால், அதனைச் சுருக்கி மீட்டுஞ் சொல்வேன். ஸ்ரீ நாராயணனுடைய திருவடிகளைச் சரணமாய் நம்பியவருள் அவரவர் வெவ்வேறு அடையாளங்களையும், வெவ்வேறு ஆசாரங்களையும் அநுஷ்டிக்கும்படி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் யாது என்பதே எனது கேள்வியாம். இதன் விரிவு வேண்டுமாயின், முதற்புத்தகம் முதற்சஞ்சிகையிலே காண்க. இங்ஙனம் நான் கேட்ட கேள்விக்குச் சமாதானங்கூறாமலே நடுவில் ஓர் வைணவரொன்றும் ஒருவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருநீறுதரித்தலே உரியதென நிலைநாட்டுபவர்போல வெளிவந்தார். அவரது கொள்கையைச் சித்தாந்தியென்னும் ஒருவர் தழுவினர். இவர்கள் கொண்ட தாற்பரியத்தைக் கண்டித்தலே எமக்கு உசிதமென்றெண்ணி, ஓர் வைகானஸமணியும், வஞ்சி வைஷ்ணவரும் முன்வின்றனர்கள். இஃதின்னமிருக்க, வைதிகசித்தாந்தரத்தினவனியென்னும் மகுடத்தின்கீழ் சிலவரிகளை யெழுதி, தாம் நடுவுநிலைமையுடையாரென்றும், பண்டிதரென்றும் தாமே தம்மைக் கண்டு களித்து, எமது கேள்விக்கு உத்தரமளிக்காது உலகத்திலே பரமசிவப்பெருமானை வழிபடும் பலரும் அநுஷ்டித்துவரும் திருநீறணிதலை அவைதிகமென்று தாம் தாபித்ததாய்த் தம்முள் தாமே களிகூர்ந்தார். இவ்வித மகாகோலாகலத்தில் நாம் இடைவிழுந்து ஒரு சங்கதியைக் கேட்டல் உசிதமன்றென்றெண்ணி, அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எழுதிக்கொள்ளும்வழியில் எமது கேள்விக்குச் சமாதானங் கிடைக்குமேயென்று இதுகாறும் எதிர்நோக்கியும், ஒரு வித்துவானாவது எனது சங்கையை ஒழித்திலர். ஆதலால், இவர்கள் யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து எனது சங்கையை ஒழிக்கும்படி மிக வணக்கமாய்க் கேட்கின்றேன். எனக்கு விதண்டாவாதத்தில் இஷ்டமில்லை. ஆன

[illegible]

யால், ஏதேனும் இவனுக்கு உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று வித்துவான்கள் ஆக்கிரகங்கொள்ளவேண்டிய ஆவசியகமில்லை. என்னையெனில், "வேதங்களிலே வெண்ணிறத் திருமண்ணினால் ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா" என்று ஓர் கேள்வி தோன்ற, அதற்கு "ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்து" என்று தொடங்கிய சில வசனங்களால் சாமானியமாய் ஊர்த்துவபுண்டரத்தைத் தரித்தல் வேதத்திற்சொல்லியதேயென வைகானஸமணி சமாதானமளித்தாராயினும், அது தெளிவாய் வெண்ணிறமுற்ற மண்ணினாலென்று வெளியாகவில்லையாதலால், அதை நேரியெடுத்துக்காட்டும் வைகானஸதந்திரத்தையும் வைதிகமெனஸ்தாபிக்க விரும்பிக்கொண்டார். இதுநிற்க; இவ்விடம் எழுந்த வினாவிற்கு இது சமாதானமாக வைணவரும், சித்தாந்தியும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டாரென்பதற் றடையில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் வெண்ணிறமுற்ற திருமண்ணைத் தரிக்க வேதத்திலாதாரமுண்டோவென வினவ, அவ்வித ஆதாரத்தைக் காட்டாமல் ஏதேதோவெழுதினால், அது இதற்கு விடையாமா? இதுவும் நிற்க; பெருமைபொருந்திய வஞ்சி வைஷ்ணவரென்பவர் இதற்குத் தெளிவான ஆதாரமாக வராக உபநிஷத்து என்னும் உபநிடதத்தை எடுத்துக்காட்டி, அது பிரமாணமென்கிறவிஷயத்தில் பத்திராதிபரையே சாக்ஷியிட்டார். அதுவுஞ் சரியென்று என் சிற்றறிவுக்குப் புலப்படவில்லை. பத்திராதிபர் நூற்றெட்டு உபநிடதங்களின் விஷயங்களைக் குறிக்குமிடத்தில் வராக உபநிடதமென்றும் ஓர் உபநிடதமுண்டென்று எழுதினாரேயொழிய, அது இரண்டுவிதமென்று காட்டினாரில்லை. இவ்வுபநிடதம் பிரமாணமென்னும் விஷயம் வைணவர்களெல்லோருமே ஒன்றுபட்டு ஒப்பியதல்லவே! ஏனெனில், சமீபகாலத்தில் வைணவர்களுக்குள் நடந்த ஓர் உட்சண்டையில், ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் அருளிய சித்தாந்தத்தைச் சார்ந்த வடகலையாரென்பவர் தாம்கொண்ட ஆசாரத்திற்குப் பிரமாணமாக இவ்வராக உபநிடதத்தை யெடுத்துக்காட்ட, அதைப் பொய்யென்று மறுத்துத் தென்னாசாரிய சம்பிரதாயஸ்தரென வழங்கும் தென்கலையார் "நின்றவிங்ஙனின் இருகால்களுள்வடிவமாய்" என்று தொடங்கிய சில வசனங்களை யெடுத்து உதாகரித்துநின்றார்கள். உடனே அங்கிருந்த ஓர் வடகலைவைஷ்ணவர் எழுந்து ஜனங்களை நோக்கி, ஐயா! இந்த வேதம் உண்மையே. இதை நான் படித்ததுண்டு. இதற்கு மேல்வசனமெனக்குத் தெரியும். "இவ்வித புண்டரத்தைத் தரித்தவன் பிரமஹத்தி பிடித்தவன்" என்பதாகியாய் வெளிவந்த சில வசனங்களை, ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரில் வாழும் சம்பிரதாயவைணவர்களுள் ஒருவரெழுதிய "தென்னாசாரிய பிரபாவகண்டனம்" என்னும் புஸ்தகத்திற் கண்ணுற்றோம். மேலும், இக்காலத்து வைணவர்களுட் பலர் ஆசௌசகாலங்களில் ஸ்ரீசூர்ணமிடுவதில்லையே. அது வேதத்திற் சொல்லப்பட்டதானால் அதை அக்காலத்தில் விடக்கூடுமா? இஃது இங்ஙனமிருக்க; மற்றொரு ஆச்சரியம் வெளிப்பட்டது. அஃதியாதெனில், வைதிகசித்தாந்ததினவனிக்காரர் சந்நியாச உபநிடதத்தில் "குடீசகன் வெண்ணிறம்பூண்ட திருமண்ணினால் ஊர்த்துவபுண்டரந் தரிக்கவன்" என்று இருத்தலால் அது அவ்வளவுகொண்டே வைதிகமாகுமென்று எண்ணி அதனை வெளியிட்டு, அநேகம் உபநிடதங்களில் முக்கியமாய் ஒருவிதமாய் வெளிப்படையாய்க் கூறப்பட்டுள்ள திருநீறுதரித்தலை,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சாம்பவம் பாசுபதம் முதலிய சில பதிகள் அவ்வுபநிஷத்துக்களிலிருத்தலால் அது தாந்திரிகமென ஸ்தாபித்து, இதுவொரு பதே! இதுவிஷயத்தில் எமக்கேதும் ஆக்கிரகமில்லை. ஆயினும், நமது நண்பரை நாம்கேட்கவேண்டிய தொன்றுண்டு. அதாவது, இவர் வைதிகமெனக்கொண்ட தெது? அவைதிகமெனக்கொண்ட தெது? வேதத்திற் சொல்லப்பட்டதுமாத்திரம் வைதிகமென்பாராயின், சந்தியாவந்தனமுதலிய நித்திய கருமங்கள் வேதங்களிலும், தருமசாஸ்திரங்களிலும், தந்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அவை வைதிகங்களாவதெப்படி? வேதங்களில் இது வைதிகர்களுக் குரியதென்று சொல்லப்பட்டதே வைதிகமென்னில், அக்கினிஷ்டோம முதலிய யாகங்கள் இவர் கூறும் வழியில் வைதிகங்களா? அன்றி, வேறு? ஓர் தேவதையின் பிரீதியைப் பயனாகக் குறிக்காது, வேதத்தில் வெளிப்பட்ட வசனங்களே வைதிகங்களென்னில், இவர் கொண்டது பயன்படாது. ஆக்நேயம், வைஷ்ணவம் முதலிய பெயர்களால் அவ்வத்தேவதைகளை உத்தேசித்து அவைகளுக்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி செய்யத்தக்கதாய்ச் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களும் அவைதிகங்களாமொழியும். பின் எமக்கு எது இஷ்டமோ அது வைதிகம்; மற்றவை அவைதிகமென்று இவர் இலக்கணங்கட்டிக்கொள்வாராயின், இதிற் பிரதிவிவாதமில்லை. இவ்வித இலக்கணமே இவர் இஷ்டப்படி திருமண் தரித்தலே வைதிகமென ஸ்தாபிக்கும். இனி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டதே வைதிகமெனக் கொள்வாராயின், திருநீறுதரித்தல் வைதிகமாகாமற்போவ தெப்படி? ஆதலால், எல்லோரும் கண்டு களிப்பெய்த எனதீது கருத்தைக்கூர்ந்து ஸ்ரீ வைகாநஸமணி, வஞ்சி வைஷ்ணவர், நடுநிலைமைநாடும் நாவலர் ஆகிய மூவரும் ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை வாயிலாகக் கிடைப்பார்களென எதிர்பார்க்கின்றேன். இஃதன்றியும், சொற்பகாலத்தின்முன் தத்துவவிவேசினியென்னும் பத்திரிகையில் ஓர்துதந்துவப்பிரபாவம் என்னும் தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்ட சில சங்கதிகளுக்குக் கலியுகவித்தையென்னும் மகுடத்தினையுடைய சில வரிகளால் யான் வெளியிட்ட மறுப்பு இதுவரையில் அப்பத்திராதிபரால் ஆக்ஷேபிக்கப்படாதபடியால், அதைக்குறித்து வித்துவான்கள் தமது தாத்பரியத்தை வெளியிடுவார்களாக. இங்ஙனம், அறிஞர்கண்முன் அறிகையிடும்

ஓர் தமிழன்.

[illegible]

கிறிஸ்தவர் ஸ்கூலில் பெண்களை அனுப்பக்கூடாதென்பது.

இந்துமதாபிமானிகளே! நமது பெண்களைப் பாதிரிகள்ஸ்கூல்களில் அனுப்புவதால் கேடுடும் அனர்த்தங்களை யுணர்ந்தும் மறுபடியும் விடுவது தருமமாகுமா? கல்வியில்லாமற்போனாலும் போகட்டுமேயொழிய அவர்கள் ஸ்கூல்களில்மாத்திரம் அனுப்புவது கூடாது. நம்மவரே ஸ்கூல்கள் பதித்தலாம். கவர்ன்மெண்டார் சகாயமும் செய்கின்றார்கள். பிரபுக்களும் மடத்தாரும் ஒத்தாசைசெய்வார்கள். அப்படியில்லாவிடில் "பாதிரிகள் ஸ்கூல்களில் விடுவதில் எங்கள் மதாசாரம் கெடுகின்றமையால் அவர்கள் ஸ்கூல்களில் விடுவதை நிறுத்திவிட்டோம். இனி நீங்களே ஸ்கூல்களேற்படுத்தித்தரவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டால் அவர்கள் அப்படியே வைத்துத்தருவார்கள். இதைவிட்டு நமது அரிய பெண்மக்களைப் பாதிரிகள்வாய்க்கு இலக்காக்குவது தருமமல்ல,

நன்மைநாடுவோன்.

Printed and Publishd for the Proprietor at the
BRAHMAVIDYA PRESS, CHIDAMBARAM.

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திராசயம். ரூ அ பை
ரூ 1-க்கு 1 12 0
ஷ 6-க்கு 1 0 9 0
ஷ 3-க்கு 0 3 6
தனி 1-க்கு [illegible]
இடைக்கு ரூ—2—4—0.

[illegible]

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்துஸு கார்த்திகைமீ கசா-உ-க்கு ௧௮௮௭ஸு நவம்பர்மீ ௩௰-உ புதன்கிழமை. { இலக்கம்-சா.

[illegible]

[illegible]

கிறிஸ்துமதத்தைத் தொலைத்தல்.

கிறிஸ்துமதம் ஓர் மதமல்லவென்று நம்மவர் அறிந்த விஷயமே. ஆயினும் அம்மதம் விருத்தியடைந்ததற்குக் காரணம் பணம், தந்திரம், யுத்தம், கொலை, விடாமுயற்சி, அவிவேகம் முதலானவையே. விஷயங்களை நுட்பமாய் யாராயும் புத்திமான்கள், தங்களைக் கிறிஸ்தவனென்று சொல்லிக்கொள்ள வெட்கப்படுவார்களென்பது ஐயமின்று. கிறிஸ்து யாரென விசாரிக்குமிடத்து, பைபிளின்படி ஒரு மனிதனிருந்தானென்பதும் வெறும் பொய்யாகின்றது. ஐரோப்பியரே பல நியாயங்களால் கூறியிருக்கின்றார்கள். இப்படியிருக்க அதை, எல்லா மதங்களுக்கும் பிறப்பிடமான இத்தேசத்தில் பரவச்செய்வதும், அதைக்கண்டிக்காமல் நமக்கென்னவென்றிருப்பதும் அழகாமா? இல்லாத மனிதனை உண்டென்று ஸ்தாபித்து, அதிலும் அவனைக் கடவுளென்று கூறி, அதோடு அதை மதமாகவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு இவ்விடத்தில் வந்து போதித்து அதில் சேரும்படி அழைத்தால் புத்திகெட்டு அதில் போகலாமா! போவானைத் தடுக்காமலிருக்கலாமா! நமது தேசத்திற்கே யவமானமல்லவா! இதைச் சிந்திக்கும் ஆண்பிள்ளைகளைக் காணோமே! யாவருமே பேடிகளா! பணக்காரர் என்னசெய்கின்றார்கள்! பிரபுக்கள் தூங்குகின்றார்களோ! மடத்தார் நித்திரையிலிருக்கின்றார்களோ! மதாபிமானிகளெங்கே! மதப்பிரசங்கிகள் வெளியில் வரப் பயப்படுகின்றார்களோ! அவர்கள் சொந்த லாபத்தில் மாத்திரம் கண்ணாயிருக்கின்றார்களா! ஒருவரை யொருவர் திட்டியும் மதச் சண்டைபோட்டும் பிறரையும் சண்டைக்கேவிவிட்டுச் சுகமாய்வாழ்கின்றார்களா! வடகலை தென்கலைக்காரர் சண்டைபோட்டு யுத்தம் செய்கின்றார்களா! இவர்களெல்லாம் கிறிஸ்துமதத்தைத் தொலைக்க எழும்பப்படாதா! எப்போது இப்படிப்பட்ட எண்ணமுதிக்குமோ! எத்தனை தாய்தந்தையர் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துத் தவிக்கின்றார்கள்! எத்தனை ஸ்திரீகள் புருஷர்களையிழந்து கண்ணீருங் கம்பலையுமாய்ப் புலம்புகின்றார்கள்! எத்தனை குடும்பங்கள் பந்துக்களையிழந்து பரிதபிக்கின்றார்கள். மாமிசம் தின்னாத எத்தனை உயர்குலத்தவர் மா

[illegible]

[illegible] தந்த

[illegible]

[illegible]

டிக்கதி, பள்ளிக்கூடத்தைத் தின்றுகொண்டியாதர்கள்! இவர்கள் பெண்களைக் கல்விப் பயிற்சியிலும் [illegible] இல்லை! பாதகமான டீநிதிகள் [illegible] பட்டார்! அவர்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுவாய் [illegible] கண்டிக்கப்பட்டார்! [illegible] எல்லோரும் கண்களைக் கட்டிக்கொண்டனர்! ... அதில் வெறுப்புடையரென்னப்பட்டார்! [illegible] வீட்டில் இருக்கப்பட்டார்! [illegible] அவர்கள் புகலிடமும் [illegible] முடிவுப்பட்டார்! [illegible] பெண் [illegible] போதிப்பட்டார்! [illegible] இப்படிப்பட்ட [illegible] கொடிகளில் படவில்லை. [illegible] புண்ணியமில்லையென்று அறிய கூறலாம்.

நன்மைநாடுவோன்.

—:():—

அரிந்தமஜார்பத்திரிகை.

"லீதர்ப்பதேசத்திலே அநேகவாலிகையர் ஒர் நகரமிருக் கின்றது. அவ்வூரில் அதிசயமான [illegible] ஒர் [illegible] அங்கு கூடியிருந்த [illegible] அடியிற்கண்ட பத் தாவிகள் செய்யப்பட்டன.

1. [illegible] செல்வதற்கு முன் பெண்களுக்கு விவாகம் செய்யக்கூடாது.

2. ஸ்திரீ புருஷர்களுள் [illegible] மேற்பட்டிருப்பவரே கலவைதம்பதி.

3. [illegible] பொழுது அவனுக்குப் புத்திர ப்பேறில்லை. [illegible] [illegible] நிலையை நடப்பிக்க வேண்டும். [illegible] செய்வதொன்றாலாகது.

இவ்வாறாம் எங்குப் பிரியமான சங்கதியைப் [illegible] பிரகாசிகையென்னும் பத்திரிகை வெளியிடுகின்றது. [illegible] நாம் [illegible] கேட்க. அவர் முயற்சி [illegible] [illegible] கருத்தைப் [illegible] இவ்விடம் நாம் சொல்லவேண்டியது [illegible] [illegible] பாடு செய்வார்களானால் [illegible] முற்கூறிய சங்கதிக்கு [illegible] [illegible] ஆரம்பித்தவர்களே இந்த முடிவைச் சொல்வார்கள்" என்று [illegible] இவ்வளவு அச்சங்கத்தார் செய்ததற்கு நாம் [illegible] புள்ளவராயிருக்கிறோம்."

ஆரியாதபதுமனி.

[மொழிபெயர்ப்பு]

[illegible]

ஸ்ரீ... [illegible]

வ்யாஸவிம்ர்ச.

—:*:(*):*:—

விடிம்பாம். [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

பிரம்மவித்தியா

சிதம்பரம்: [illegible] நவம்பர்மீ [illegible] புதன்கிழமை.

நம்மவரும் மடத்தாரும்.

நம் தேசத்தில் முன்னைவதரித்து மதாசாரியர்களெனப் பெயர்பெற்ற ஸ்ரீ மத் நீலகண்டசிவாசாரியார், ஸ்ரீ மத் சங்கராசாரியசுவாமிகள், ஸ்ரீ மத் ராமாநுஜாசாரியார், ஸ்ரீ மத் ஆனந்த தீர்த்தர், ஸ்ரீ வல்லபாசாரியார் முதலாயினோர் அவ்வக்காலத்து இவ்வுடம்பிற்கு மாறாக எழுந்த புறமதங்களையும், அவற்றால் நம்மவர்க்கு நேரிட்ட பிரமைகளையும் பலவிதமாக கண்டிக்கப்பட்டு அகற்றி, தமது மதத்தை நிலைநாட்டினார்களென்று நாமெல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். அக்காலத்தில் அவர்கள் தங்கள் சரீரசுகத்தை முற்றிலும் மறந்து, பற்பல முயற்சிகளால் உயர்ந்த கீர்த்தியையும் அடைந்து பின்னுள்ளோர்கள் கொண்ட மதாசாரங்களை நிலைநாட்ட உலகத்திற்கு உபகாரம்புரிந்து பரம்பொருளை வழிபட்டதன்றமேயால் உண்மைப்பொருளை உலகத்தாருள்ளத்தில் விதைத்து நம் தேசத்தில் நிலைபெற்ற ஞானத்திரமுகசிய மாஸ்திரமதங்களை வேரறுத்து நமது தேசத்திற்குப் பலவித சுகங்களைத் தேடிவைத்தார்களென்பதும் நாம் அறிந்தவிஷயமே. அவர்கள் இவ்வுலகத்தைத் துறந்து பரலோகமேகும்பொழுது தாம் ஸ்தாபித்த மதத்தின் உண்மையை ஒருகாலும் அழியாமற் காக்கத்தக்க சாமர்த்தியமுடைய சீஷர்களை, பற்பல இடங்களில் மடங்களை அமைத்து அவைகளில் இருக்கச்செய்து உலகத்திலுள்ள தமது சீஷர்கள் எக்காலத்தும் தமது கட்டளைப்படி நடக்கும்படியாகவும் அந்த வாறு நியமங்களுக்குரிய சகுனங்களை நிலைபெறச்செய்யவும் அவ்விதருமங் நிறைவேற வேண்டும். அங்ஙனம் ஒவ்வொரு தேசத்தை ஆராயினும் இவர்கள் அந்தந்தக் காலங்களில் நமது தேசத்திற்குண்டாகும் புன்மதங்களை அகற்றவும் அவர் செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் குறிக்கும் விருதங்களை அவர்களுக்கேற்படுத்தி, தாம் பரலோகமடைந்தார்கள். ஆதலால் இவ்விதம் தேசத்தில் விளங்கும் ஒவ்வொரு மடாதிபதிகளும் செய்யவேண்டியது வித்தியா பரிபாலனமும் மதபரிபாலனமுமன்றோ? அவ்விதத் தொழிலை ஆரம்பத்தில் அபிவேகம் பெற்ற முன்னோர்கள் செய்தே முடித்துவந்தார்கள். அக்காலத்தில் அதுவே அவர்களுக்கு முக்கியமான காரியமாயிருந்தது. பின் அந்தந்த மடங்களுக்கு வாய்த்த ஆசிரியர்கள் [illegible] ஒரு காலம் பரித்தால் உண்மைச்சண்டைகளில் பணத்தைப் போக்கி, அதிகாரமும்வர ஆசனத்தைப் பெற்றதாலோ, தம்மைச் சான்றும் அபிமானத்தால் தம்மவருள் வைத்த பக்ஷபாதத்தாலோ, பொருள் சம்பாதித்தலில் விளைந்த பேராசையாலோ, தமது சரீரசுகத்தில் மிக விருப்பங்கொண்டதனாலோ, எல்லையற்ற அக்ஞையாலோ, மடமையே குடிகொண்டதனாலோ, பற்பல காரணத்தாலோ தம்மை நியமித்த ஆசிரியர்களுக்கு நேர்மாறாக முன்னோர் வழியை முற்றிலும் ஒழித்துப் பற்பல வழிகளால் பொருளைப் பறித்து அவற்றால் தமது சொந்த அங்கங்களை நினைத்து, தாம் செய்யவேண்டிய வேலைகளை மறந்து கவனியாது பல லௌகிக விவகாரங்களில் பணத்தைச் செலுத்

[illegible]

இக் காலங்கழித்துவருகிறார்கள். ஆ்தோ! இஃதென்ன விபரீதம்!! நமது மதத்திற்கு உண்டான ஓர் துரதிர்ஷ்டத்தைப் பார்த்தீர்களா! இவர்கள், தமது சரீரசுகத்தை லட்சியஞ்செய்யாமல் உயிரைத் துரும்புபோல் மதித்து உண்டியுறக்கமற்று இம்மையில் உள்ள வாழ்வை ஒழித்து லோகோபகாரமே ஞானிகள் விவகாரமென்றுகொண்டு நமது மதத்தைக் காததலே தமக்கு மிக்க தருமமென்று கருதி பலர் கொண்டாடப் புகழ்பெற்ற இத்தமதாசாரியர்களின் வித்தியாவம்சத்திற் பிறந்தும், தாம் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று சிறிதும் சிந்திக்கின்றாரில்லையே! இக்காலத்து இந்துக்களுட் சிலர், இந்துக்களின் குலத்திற் பிறந்தும் இந்துக்களிடத்து வளர்ந்தும் இந்துதேசத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தும் தம் நிலைமையை முற்றிலும் மறந்து தேசாபிமானமற்று மேலோர் சன்மார்க்கநெறி கடந்து அளவில்லாப் பாவங்களைச் செய்து தம்மதத்தைத் தாமே நிந்தித்து ஆரியர் குலதனமான சம்ஸ்கிருதபாஷையை ஆதரிக்காது அன்னியர் பாஷையை மேன்மையுடையதெனப்பேசி அனேக விஷயங்களில் அன்னியர் நடைகளையே கொண்டு அவர்போலத் தாமும் ஆகவேண்டுமென்று பாடுபட்டு நமது முன்னோர் ஏற்படுத்திய ஆசாரங்கள் சுகந்தராது துன்பம் விளைக்கின்றதென்று கேர்ந்தவாறு பிதற்றிப் பெரியோரைத் தூஷித்து வேதங்களையும் பரிகசித்துவருகின்றார்கள். ஆசாரியர்களவ்விதமாகச் சேஷர்களிவ்விதமாயினர்! அதுமட்டோ! பின்னும் கேண்மின்! குருக்களாமாரிடத்தே குருலக்ஷணமுமில்லை; சிஷ்யர்களிடத்தே சிஷ்யலக்ஷணமுமில்லை. இங்ஙனமிருக்க; "அறக்கமாட்டாதவன் இடுப்பில் ஐம்பத்தெட்டரிவாள்" என்றதுபோல ஒவ்வொரு மடாதிபர்களுக்கும் மூன்றுசிரியர்களிலும் அதிகமான விருதுகள் உண்டாயின. அவருள்ளே சிலர், நாம் ஜகத்குருவாமென்ன, வேறு சிலர் நாமன்றோ ஜகத்குருவெனவும்; சிலர், நாமே சைவசித்தாந்தாசாரியரென்ன, வேறுபலர் நாமென்னவும்; சிலர், நாமே இத்தருமத்தை நடாத்தும் அதிகாரமுடையேமென்ன, மற்றொருவர் அதற்குரியார் நாமென்னவும் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைசெய்து தம் மடத்தையடுத்த சில பாமரஜனங்களால் சுலைகளையே மிக வண்டாகி வருகின்றார்கள் இதுதானோ முற்காலத்தாசிரியர்கள் கருத்து? அவர்கள் கொண்ட கருத்துகளுக்கெல்லாம் நேர் மாறாக இவர்கள் நடக்கின்றார்களே! இவர்களுள் ஒற்றுமையில்லாமையும், இவர்கள் தமது வேலையை மறந்ததும், இவர்களைப்பிடித்த டம்பாசையும், இவர்களுக்குப் பெயர்மாத்திரையால் வாய்த்த ஆசாரியத்தன்மையும் ஆகிய எல்லாங்கூடி முடிவில் நம்மவர் மதத்திற்கு ஓர் பெரும்அபாயத்தை விளைவிக்கின்றதே! நம்மதமானது புத்திமான்கள் பலராலும் போற்றத்தக்கதாயிருந்தும் இந்நிலைமை அதற்கு வந்ததற்குக் காரணம் நமது அநாதரவேயன்றி வேறன்றோ! நம்முன்னோர்களெல்லோரும் இவ்வாசாரிய மடாதிபதிகள் எவ்விடத்திலும் நமது மேன்மையான மதங்களை ஸ்தாபித்து நமது தேசக்ஷேமத்தை நிலைநாட்டுவார்களென்று நம்பியே அவரது ஆணைக்கடங்கித் தமது சுகத்தை லட்சியஞ்செய்யாமல் மதாசார விஷயங்களுட் சம்சயம் நேர்ந்தால் அவர் சொல்வதையே தப்பிலைபத்திப் பிரமாணமாகக்கொண்டு வெகுகாலம் பரமானந்தமடைந்தனரே. அதுவொன்றோ, இல்லை அவர் தாமறிந்த வித்தையின் பயனை எங்கும் விளைக்காமல் தம்மையடைந்த சிலருக்கே உபதேசித்துவந்தார்கள்! உலகத்தி-

[illegible]

லே மதாசாரியர்களென அதற்காக ஏற்பட்டவர்களே மதபரிபாலனஞ் செய்பவர்களென்றன்றோ அவர் எண்ணியிருந்தனர்! தம்மாசிரியர்கள் செய்யவேண்டியவற்றைத் தாம் செய்தல் முறையன்றென்றே அவர்கள் மௌனஞ்சாதித்தார்கள். இம்மௌனம் வித்துவான்கள் மௌனஞ்சாதித்ததையும், மடாதிபதிகள் வயிற்றைவளர்த்துக்கொண்டு வாளா காட்கழிப்பதையும் கண்ட மேற்றிசைப் பாதிரிமார், தருணம்பார்த்து நம்மவர் மதாசாரங்களைப் பல்வாறு கெடுத்துவிட்டனரே! நமது மதம் இப்படிப்பட்ட கதியை அடைந்திருக்கின்றதென்பது இன்னும் மடாதிபதிகள் புத்தியில் சிறிதும் படவில்லையே! எக்காலத்தும் அவர்க்குச் செல்வமும் சரீரசௌக்கியமும் குறைவுபடாதிருத்தலினாலல்லவா அவர்கள் இதிற் சிறிதுங் கவனஞ்செலுத்தவில்லை! இவ்விதநிலைமை மதத்திற்குச் சம்பவித்திருப்பதைச் சிலர் அறியவேயில்லை. சிலர் அறிந்தும் பொருளாசையால் அவ்வாபத்தைத் தடுக்க முயல்கின்றார்களில்லை. மற்றுஞ் சிலர் பொருளையும் பாதுகாவாது பல உட்சண்டைகளால் அதையும் நாசப்படுத்துகின்றார்கள். தேசாபிமானிகளே! மதாபிமானிகளே! சற்றுக் கேண்மின்! இக்காலத்திலோ வைதிகநெறி குன்றிவருகின்றது; நாத்திகம் ஓங்கத் தலைப்படுகின்றது. சருமங்களோ பெரிதும் ஒழிந்துபோயிற்று. அந்தோ! பண்டிதர் படுத்துறங்குகின்றனரே! ஓர் மடாதிபதியும் கண்விழிக்கக் காணோமே! என்செய்வோம்! அவர்கள் பிரமானந்தநிஷ்டையை மாற்றி, அதற்குப் பதிலாகப் பொற்சிவிகைப் பவனி, பீதாம்பரமுடுத்தல், பொற்பணியணிதல், இரத்தினகுண்டலந் தரித்தல், மணிமுடி புனைதல் முதலியவற்றால் பேரானந்தவெள்ளம்பொங்கி, தம்மை மறந்து, ஏனோர் கஷ்டத்தையும் மதத்தின் கேட்டையும் சிறிதுங் கவனியாது மடங்களின் ஓர் மூலையிலே உட்கார்ந்து காலங்கழிக்கின்றனரே! இந்துக்களே! இவர் இவ்வாறு சுகமநுபவித்துக்கொண்டு நன்றாய்ப் படுத்துறங்கத்தானோ நம் முன்னோர்கள் தம் பிராணனையும் லக்ஷியஞ்செய்யாது அரும்பாடுபட்டுத் தேடிய பெரும்பொருளையெல்லாம் இவர்க்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தார்கள்? நமது மதங்களுக்கு வருங் குறையை நீக்குவாரென்றல்லவா? அவ்வாறு இம்மடாதிபதிகள் எவரேனுஞ் செய்கின்றனரா? மேற்றிசைப் போதகர்கள் செய்யும் பெருமுயற்சியைப் பார்த்தீர்களா! அவர்கள் ஒவ்வொரு பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் சிறு குப்பங்களிலும் புகுந்து புகுந்து, பொய்யே வடிவானதும், மூடர்களே கொண்டாடத்தக்கதும் கீழ்மக்களுக்கெனவே ஏற்பட்டதும் பல அநியாயங்கள் நிறைந்ததுமான யேசுமதமென்னும் ஓர்மதத்தை எங்கும் பரவச்செய்தும், ஜனங்களைப் பற்பல உபாயங்களால் மோசஞ்செய்தும், அனேக பத்திரிகைகளை வெளியிட்டும், நமது மதத்திலுள்ள குணங்களையே ஆபாசமாகக்காட்டி மற்றவைப் பகட்டியும், தம்மதங் கொண்டவர்க்கு உத்தியோகங் கொடுத்தும், ஆங்காங்கு கோவில்களைக் கட்டியும், இந்துக்களின் ஆலயங்களில் நடக்கும் உற்சவாதிகளில் பல கெடுதிகளைச் செய்தும், நம்மவருள் செல்வக்குறைவைக் கண்டுணர்ந்து பொன் பெண் முதலிய பல கருவிகளால் அரசர்கள் நால்வகையுபாயங்களால் வெல்வதுபோல் மற்றவரை மாயவலையில் சிக்கச்செய்து, கீழ்மக்களேனும் ஓர் கிறிஸ்தவன் கிடைத்தால் போதுமென்றும், பின் கீழ்மக்களெல்லாம் அம்மதங்கொண்டால் அப்பால் அவர்களைக் கொண்டு எவ்விதத்திலும் மற்றவர்களையுங் கிறிஸ்தவராக்கிவிட-

[illegible]

லாமென்னுக் அபிப்பிராயங்கொண்டும் எங்குபார்த்தாலும் நிறிகின்றனரே! இஃதென்ன சோதனை! இதுகாறும் நமது மதத்திற்கு இவ்வித ஆபத்துச் சம்பவித்ததேயில்லை. ஆயின், முன்பு மகமதியர் தம்மதத்தைக் கொள்ளும்படி பலவாறு நிர்ப்பந்தஞ்செய்யவில்லையோவெனில், அக்காலம் அவர்கொண்ட அபிப்பிராயம் யாவரும் நன்றுயறிந்திருந்தமையாலும் அரசினரும் அதற் கிடங்கொடுத்திருந்தமையாலும் அவ்விஷயத்தில் வேண்டிய முயற்சி நம்மவர் எடுத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது அரசினர் அவ்வளவு ஆதரிக்காதபோனபோதிலும் இவர் செய்யுங் கொடுமைகள் எல்லோரும் அறியும்படி செய்யப்படாமையினால், அதைத் தடுக்க முயல்வோர் மிகச் சிலராயினர். இவ்வாறு நமது மதத்திற்குண்டான நிலைமையை ஓர் பண்டிதரேனும் ஓர் மடாதிபதியேனும் அறியவும் கவனிக்கவுமில்லையே! அறிந்தாலும் சிலர் லக்ஷியஞ்செய்வதேயில்லை. சிலர் உதாசீனமாக இருக்கின்றார்கள். இங்ஙனம் நமது பண்டிதரும் மடாதிபதிகளும் கண்மூடிக்கொண்டிருப்பது அவர்செய்த பாக்கியமே. அன்றி, இக்காலத்தில் வைதிகசிரத்தையோ படிப்படியாய்க் குறைந்துவருகின்றது. உற்றுநோக்கில் சிலர்மட்டும் மறுபடியாரிதியில் வித்தைகளை யப்பியசித்து நமது மதவுண்மைகளை அறிந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களும் இக்காலத்தில் மதத்திற்கு வரும் ஆபத்தை நிவர்த்திக்காமற்போனால், இனி யாவர்தான் வந்து செய்வார்கள்! இனிப் பிறக்கும் நம்மவர் நமது மதக்கொள்கைகளை அன்னியர் தாறுமாறாய் மொழிபெயர்த்த புஸ்தகங்களிற் கண்டு நம் முன்னோர் கருத்துக்கு நேர்மாறாகவே தப்பரியங் கொள்வார்களென்பதில் தடையில்லை. புன்மதப் பெருவெள்ளம் பெருக்கெடுத்துவருகின்றது! இப்பொழுதே அதைத் தடுத்து கரைபோட்டுவிடவேண்டும்! அந்தோ! பெரியோர் குலங்களிலும் அந்நியமதப் பெருவெள்ள நூற்றங் காண்கின்றதே! சிறக; நம்மவரே நம்மவர்களுக்கு மதத்தைக் காக்கவேண்டிய பொதுவேற்பாடு ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லுகிறார்கள். மடாதிபதிகள் ஏற்பட்ட வேலையைச்செய்யாததினால் அங்ஙனம்சொல்ல நேர்ந்தது. மேற்றிசையார்க்குற்ற பலமெல்லாம் பணமேயன்றி வேறில்லை. அப்பலம் நம்மவர்க்கில்லை. அஃதின்றி ஒன்றும் நடவாது. ஆதலால், அதன்பொருட்டு ஓர் பொதுநிதி சேகரித்து அதற்கென்று ஓர் சபை ஸ்தாபித்து பலவிடங்களிலே பல கிளைச்சபைகளை உண்டாக்கி ஆங்காங்கு மதவாராய்ச்சியின் வல்ல பண்டிதர்களைக்கொண்டு புன்மத ஆபாசங்களைத் தூற்றி நன்மத உண்மைகளைப் போதித்து விருத்திசெய்துகொண்டுவந்து இம்மட்டிலேனுங் காக்காதவிடுவோமாயின், நமது மதம் சிறிதுகாலத்திற்குள்ளே ஒழிந்துபோய்விடுமென்று சில அபிமானிகள் சொல்வது உண்மையே. இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கொண்டே அதற்காக நமது முன்னோர்கள் பலமடங்களை ஸ்தாபித்தார்கள். அதிலும் சந்நியாசிகளையே அதற்கு அதிபதிகளாக்கினார்கள். அற்றாயின், மடாதிபதிகளுக்கு வேறு தொழில்தானென்னை? நம்மவர் அளவிறந்த இப் பொருள்களையெல்லாம் அவர்க்கு எதன்பொருட்டுக் கொடுத்தார்கள்? இப்பொழுதும் அவர்கள் நம்மிடத்தே எந்த உரிமையினாற்பெற்றுவருகிறார்கள்? எதனால் நாம் அவர்களைக் குருவென்று வழங்குகின்றோம்? குருவென்னும் பெயர் அவர்களைப் பெற்றுவிட்ட பெயரல்லவே! தொழிலாலமைந்ததன்றோ? என்பர்களே! பாருங்கள்! இத்தேசத்திலே எத்தனை மடங்களிருக்கின்றன! ஒவ்வோர் மட

[illegible]

ங்களிலும் எவ்வளவு பொருள்கள் இருக்கின்றன! எம்மடத்திலாவது மதகாரியம் ஏதேனும் நடக்கின்றதா? ஆராய்வோம்: ஸ்மார்த்தரென வழங்கும் அத்வைதமதஸ்தருக்குள்ள மடங்கள் ஸ்ரீ சிருங்ககிரி, விருபாக்ஷம், புஷ்பகிரி, சடலீ, ஆமனி, சிவகங்கை, இராமசந்திரபுரம், கும்பகோணம், அவாமனை, ஐகரதாம் முதலியன. வைணவர் மடங்களோ ஸ்ரீபரகாலசுவாமிமடம், அஹோபிலமடம், வானமாமலைமடம், திருமலை மடம் முதலியன. மாத்துவர் மடங்கள் ஸ்ரீவ்யாஸராயமடம், இராகவேந்திரமடம், உத்தராதிமடம் முதலியன. வல்லபமதஸ்தர்மடங்களோ எண்ணிறந்தன. சைவர் மடங்களில் பிராமணரதீனமாயுள்ளன சில; மற்றவருள் அதீனப்பட்டன சில. ஆராயுமிடத்து இம்மடங்களுக்கு, பூமியாயும், ஆபரணமாயும், பணமாயும் உள்ள பொருளின் தொகை, சுமார் ௨0. கோடிக்குக் குறையாது. இவ்வளவு பொருள்களும் அம்மடங்களிலையதிபேசும்பெற்றவர் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்ததல்ல. அவையெல்லாம் நம்மவர் மதவிஷயத்திற்கெனச் சேகரித்துவைக்கப்பட்டனவே. பாருங்கள்! அப்பொருள் இப்பொழுது எவ்வித உபயோகமாகின்றது! முற்காலத்தவர் தாமுடம் சம்ருபேம்பத்தாரும் வேலை உண்ணுதும் உடாதும் தம் செலவைச் சுருக்கி அரும்பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த பொருளை மதவிஷயத்திற்கென ஒரிடத்தே வைத்து, அவைகளைக் காக்கச் சக்தோசிகளை தகுந்தவரென்றும் அவர்களுக்கு மோக்ஷவிருப்பேயன்றி வேறு விருப்பில்லமையினால் அவர்கள் பிரமபாசப் பொருளைக் காத்து உத்தேசப்படி மதவிஷயத்திலேயே செலவழித்து மதத்தைக் காத்துவருவார்களென்றும் எண்ணியே அவ்வாறு செய்தனர். இக்காலத்திலேயது முற்றிலும் மாறிற்று. இக்காலத்தவர் அறப்பதர் ஆசைகளேயில்லை; பரப்பொருளினிடத்தே உள்ள அன்பையும், லோகோபகாரத்தையுமே. வேறோர் அனர்த்தமும் இருக்கின்றது. இக்காலத்துள்ள பட்டாதிபதிகள் அன்னமளித்தலொன்றே தமக்குரிய தொழிலெனக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் விருதுடனக்காலத்து அன்னமளிப்போமென்னுவிருந்துமாத்திரம் எவரும் எங்கும் கூறக் கண்டிலேம். அவ்வவ் மதங்களை நிலைநிறுத்தினவர்கள் என்றே விருதிருக்கின்றது. குறியுள்ள சோதுமை மாத்மை சேர்ந்த சிற்றண்டிகளுடன் கூடிய போசனமே மதத்தொரு பொருளாக்கிக்கொண்டார்போலும்! அதையன்றோ இவர் எப்பொழுதும் ஸ்தாபிப்பது! அஃதல்லவோ மடாதிபதிகள் வேலையாய்ச் சாமானிய ஜனங்கள் விசாரிப்பது! இவர் விருதுகளில் எழுதியபடி மதத்தைக் காவாதொழிந்தார். தாம் எழுதிக்கொள்ளாத அன்னமளித்தலை மட்டும் ஒருபாண்மை செய்துவருகிறார்கள். [இதனால் நாம் அன்னதானக் தியமென்று சொல்ல வந்திலேம். அது இவர் வேலையென்றெண்பதுமட்டில் எமது கருத்தென்க.] இஃதன்றி, அச்சேலவுகள் செய்து எஞ்சிய பொருளால் பொற்பணிப்பிரதிஷ்டை செய்வார்கள். தம்மை யடுத்தவரும் நம்மவருள் நகச்சண்டையில் வல்லவருமான சிலருக்குச் சிறிது கொடுப்பார்கள். இதெல்லாம் மிஞ்சினாலும், மிஞ்சாவிடிற் கடன்பட்டாயினும் ஒரு மடத்தாரோடு மற்றொரு மடத்தார் வியாஜ்யமுக்காடிவக்கீல்களுக்கும் மற்றும் அகேகருக்கும் வாரிச்சொரிந்து, பணம் வரும் வழியைச் சிறிதும் லக்ஷியஞ்செய்யாது சேர்த்தவாறு ஒழிக்கின்றார்கள். இப்பொருளை இவர் தாம் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்திருந்தால் இவர் ஒருவரும் இப்படிச் செலவழிக்கத்

[illegible]

அனியமாட்டார். இவர் அப்பொருள்களைத் தமதென்றெண்ணிக் காப்பதுமில்லை; வேறொன்றற்காக ஏற்பட்டதென்றெண்ணி உத்தேசப்பிரகாரம் க்ரமத்தில் உபயோகிப்பதுமில்லை. இங்ஙனமிருக்க; நம்மவரோ பொருள்வரவு குன்றி அரசினரால் விதிக்கப்பட்ட பலவித வரிகளால் நொந்து தளர்ந்திருக்க, மதத்திற்காக அபரிமிதமாய்ப் பணங்கொடுக்கும்படி கேட்டால் அவர்கள் என்செய்வார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்காலத்திற்குதவுமென்றெண்ணி முன்னோர் கொடுத்த பொருளையும், இப்பொழுதும் நம்மவரிடம் நிறைநிறைதாய்ப் பெற்றுவரும் பொருளையும் ஏதேதோ விஷயங்களில் விநியோகித்துவரும் மடாதிபதிகள் தன்மையைப் பார்த்தீர்களா! இப்பொழுது ஒரு மடாதிபதியாவது, இத்தேசத்திலே தோன்றிவரும் கெடுதியை உணர்ந்து மதங்களைக் காக்க முயன்று பலவிடங்களில் தமது சிஷ்யரைக் கூட்டமாகச் சேர்த்துப் பண்டிதர்களைக்கொண்டு ஆங்காங்கு பிரசங்கங்களைச் செய்வித்துப் புறமத ஆபாசங்களை வெளியிடச்செய்து இவைகட்கு இன்றியமையாச் சாதகமாகிய அச்சியந்திரசாலைகளைக் கருவிகளாய்க்கொண்டு சிறு துண்டுப்பத்திரிகைகளால் புறமதத்தைத் தூற்றி பற்பல மதபாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி இன்னும் இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யும் உபகாரிகளுக்குச் சிறிது பொருளுதவியுஞ் செய்து பிரசங்கிகளுக்குச் சம்பளமேற்படுத்திப் பலவிடங்களுக்கனுப்பி அவர்களால் புறமதப் பைசாசங்களை யோட்டிப் பலதேச பாஷைகளால் நமது மதவிஷயங்களை எடுத்துரைத்து இந்துமதத்தை நிலைநாட்டக் கருதுவாராயின், நமது மதம் புன்மதப்பெருவெள்ளத்திற் சிக்காது நிலைபெறுமென்பதிற் றடையில்லை. மேற்றிசையார் நம்மவரைத் தம்மதத்திற் சேர்க்க, நம்மவர் உள்ச்சண்டைசெய்து தம்வீட்டு வீரராய் உறங்கி நமது மதத்தைக் காக்கவலிமையற்றிருப்பது நம் பண்டிதருக்கும் மடாதிபதிகளுக்கும் ஆண்மையாமா! மதங்களொழிந்தபின் மதாசாரியரென்பவர்கள் எவரிருப்பார்கள்! நம்மவன் ஒருவன் பிறர்மதத்திற் புகுந்தால், அவர்க்கு ஒருவன் லாபம், நம்மவர்க்கு ஒருவன் நஷ்டம். மேற்றிசையார் செய்யவேண்டியது மற்ற மதஸ்தரைத் தம்மதஸ்தராக்கவேண்டியது; நம்மவரோ நம்மதஸ்தரைப் பிறர்மதத்திற் போகாமல் நிலைநிறுத்தவேண்டியதே. இது செய்யவே இவரால் முடியவில்லையே! இவர் எப்படிப் பிறர்மதத்தை வெல்லுவார்! பரமதகண்டனமென்று விருது சொல்வதில் இவர்க்கு அவமானமில்லையே! ஆதலால், இந்துக்களே! நம் முன்னோர் மதத்திற்காக வைத்த மூலதனம் இருக்கும் இடங்களை அறியுங்கள்! அவர்கள் தம் வேலையைச் செய்யாது ஏதேதோ செய்து பணத்தை வீணாக்கினால் நீங்கள் கூடி அவற்றைத் தடுக்கவேண்டும். அப்பொருள் மதாசாரங்களின் பொருட்டே செலவழிக்கும்படி செய்யவேண்டும். இப்பொழுதோ அனேகமாய் மடங்களில் கடன் மிகுதியாயிற்று! பணம் வழிதப்பிப்போகின்றது! நீங்கள் காலஞ்சென்று முயன்றால் காரியமாவது கடினம்! அனேக மடங்கள் ஒழிந்துபோய்விட்டன! இச்சமயத்தில் சும்மாவிராது ஒன்றுசேருங்கள்! நாம் சொல்வனவற்றில் ஏதேனுங் குற்றமிருந்தால் எடுத்துச்சொல்லுங்கள்! ஓர் திருஷ்டாந்தமாகப் பாருங்கள்:—அவாரசாமடத்தின் நிலை எவ்வாறாயிற்று! சைவர் மடங்களில் திருப்பனந்தாள், தருமபுரம் முதலியவைகள் எவ்விதமிருக்கின்றன! இவ்விருமடங்களின் பணத்தால் எவ்வளவுபேர் தலைவந்தானார்

[illegible]

[illegible]

—:(*):—

[illegible]

கள்! எத்தனை வக்கீல்கள் அரசனையொத்தார்கள்! சூரனூர் கோவிலாதீன நிமித்தம் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் எவ்வளவு பொருள் செலவழிந்தது! அகோபிலமடத்தில் சடகோபசுவாமிகள்காலத்தின் கோலத்தை யறியாதவர் யாவர்! வானமாமலைமடத்தில் சென்ற மூன்றுவருஷங்களுக்குமுன நடந்த சங்கதியும் அறிந்திருப்பீர்களே! ஆதலால், எம் சகோதரர்களே! வீண முயற்சியை விடுங்கள்! ஆங்காங்கு கூடுங்கள்! மடாதிபதிகளின் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி முயலுங்கள்! நமது மதத்தை விருத்திசெய்யும் வழிகளைத் தேடுங்கள்! அவர் தொழில் இன்னதென்பதை அவர்க்கு உணர்த்துங்கள்! புறமதத்தைக் கண்டிக்க வித்வான்களை ஆங்காங்கு அனுப்புங்கள்! பெரியோர் அருளிச்செய்த அரிய நூல்களை வெளியிடுங்கள்! சிறு துண்டுப்பத்திரிகைகளால் பரமத ஆபாசங்களை யெடுத்துத் தூற்றுங்கள்! நம்மதத்தைக் காருங்கள்! வீண்செலவு செய்யாதீர்கள்! உண்மதச்சண்டைகளை விட்டுவிடுங்கள்! இவைகட்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள்! ஆபாசமே மலிந்த புறமதப் பைசாசங்களை ஓட்டுங்கள்! எமது வார்த்தையை உள்ளத்திலிருத்துங்கள்! எயபோலிகளையும் உண்மையறிவுடனைத்தால் அனுக்ரகியுங்கள்! பெரியோர் விதித்த நல்லொழுக்கங்களை இயன்றமட்டில் கைவிடாதீர்கள்! பண்டிதர்களை ஆதரியுங்கள்! ஒற்றுமையடையுங்கள்! நமது தேசத்தில் பெருமையையும், கல்வியையும், செல்வத்தையும், பற்பல நன்முயற்சிகளையும் நிலைநாட்டுங்கள்! உங்கள் முயற்சி கைகூடுவதாக! உங்கட்குப் புத்திபலம் மென்மேலும் உண்டாவதாக! உங்கட்கு நல்லிருப்புண்டாவதாக! கிருபாசமுத்திரமாகிய கடவுளின் திருவருள் பெருகுவதாக! நம்மவர் மதம் ஓங்குக! நமது மடாதிபதிகள் சீர்திருந்துவாராக! நமது கோரிக்கை முற்றுக! கடவுள் துணை.

—:0:—

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

இதிகாசம். [முன்தொடர்பு.]

நாம் முற்பத்திரிகையில் மாபாரதத்திலே அறியவேண்டிய அரும்பொருட்டொகுதியை எடுத்துக்காட்டுவதாய் உரைத்தாமன்றோ? அதுவிஷயத்தைப்பற்றி மாபாரதத்தில் முதலிற்றானே தாம் எழுதிய மாபாரதத்தின் விஷயங்களைப் பிரமதேவனுக்கறிவிக்க ஸ்ரீவாதராயணமுனிவர் "ஓ பிரமதேவனே! இப்பாரதத்தில் வேதரகசியமும், உபநிடதங்களின் உண்மையும், இதிகாசபுராணங்களின் தாற்பரியங்களும், இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் முக்காலநிலைமைகளும்" என்று தொடங்கி "நான்கு வருணங்களும், எல்லாப் புராணங்களின் உண்மைகளும், தவத்தின் நிலைமை, பிரமசரியத்தின் பெருமை, பூமி, சூரியன், சந்திரன் இவைகளின் உண்மை, கிரகங்கள், நக்ஷத்திரங்கள், தாரைகள், இவைகளின் பிரமாணம், யுகப்பிரமாணம், இருக்கு, யஜுர், சாமம் என்பவற்றின் உண்மை, நியாயம், சிக்ஷை, சிகிச்சை, பாசுபதஞானம்" என்றும், "ஏதுக்களுடன் தேவ மனித ஜன்மங்களும்; சர்வபரிபூரணவஸ்துவின் நிலைமையும் வெளியிட்டேன்" என்றும் தாம் நேரே சில வசனங்களை எழுதியிருக்கின்றார். இவ்விடம் ஆசிரியர் நேரே எடுத்துரைத்தபடி வேதரகசியம் முதலிய விஷயங்கள்

[illegible]

இம்மாபாரதத்தில் கேரே எடுத்துக்காட்டப்பட்டதாய் ஒரு பிரசங்கமும் காணப்படவில்லை. ஆசிரியர் வார்த்தையும் அர்த்தமற்றதாகாது. இவ்விடத்தில் சொல்லப்படாத கதை முதலியவைகள் இவ்விடமுள்ள விஷயங்களாய்த் தெரியவருகின்றது. சிலவிடங்களில்யாத்திரம் சிலதருமங்களும், ஞானம, யோகம், பக்தி முதலியனவும் வெளியிடப்படுகின்றன. மற்றுசில சித்தாந்தங்களும் ஆங்காங்கு விரிக்கப்படுகின்றன. இங்கு எடுக்கப்பட்ட விஷயங்கள் முக்கிய விஷயங்களானால், இவைகளைப்பற்றியே செங்க எடுத்துரைத்திருப்பார். அங்ஙனமில்லாமையால், இவை முக்கியமான விஷயங்களன்றென்றே நாம் சொல்லவேண்டியதென்று கூறும் சிலரைநோக்கி நாம் அறிந்தபட்டில் சில கூறுவாம்:—வேதவியாசர், பிரமதேவனிடம் சொல்லும்பொழுது இப்பாரதத்தின் உண்மைவிஷயங்களை ஒளித்து, முக்கியமற்ற விஷயங்களை எடுத்துக்காட்டி ஏதோவழியாய் எழுதினரென்பது அவ்வளவு உசிதமன்றல்லவா? ஆராயுங்கால், அங் கெடுத்துரைக்கப்பட்டவைகளே முக்கிய விஷயங்களாம். ஆயின் அவை முறையே எடுத்துக்காட்டப்படாத தென்னையெனின், முதலிற்றானே “பகவானே யாவரும் பூஜிக்கத்தக்க இக்காவியத்தை யான் இயற்றினேன்” என்று வேதவியாசசாரியார் தாமே பாரதத்தைக் காவியமென்னும் பெயரால் அழைத்தார். அங்ஙனமே பிரமதேவனும் “நீரும் காவியமென்றழைத்தீர். அதனால் அது காவியமாகக்கடவது.” என்றநுக்கிரஹித்தாராதலாலும், “கவிகளுக்கு இது வெகு ஆதாரமாகும்” என்று எழுதப்பட்டிருத்தலாலும் இது காவியமாதல்பற்றி, காவியங்களுள் உயர்ந்ததென்க. தமது குறிப்புப்பொருளை மேன்மையுள்ளதாய்க் கொள்வ தியற்கையென்று எல்லோரு மறிந்த விஷயமாதலால், தாம் “எல்லோரும் பூஜிக்கத்தக்க காவியமொன்றியற்றினேன்” என்றுரைத்தபடி தமது வார்த்தைக்கேற்பச் செம்பொருளென்பதும், சொற்பொருளாய் நின்ற மற்றறையவற்றினும் மேன்மையை யடையத்தக்க குறிப்புப்பொருளாய் இவைகளை யமைத்தாரென்பதுவே உண்மையாம். ஆதல்பற்றியே ஆராயுமிடத்து இவ்வெடுத்த விஷயங்கள் இப்பாரதத்தில் எங்கும் சொற்பொருளாய் எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. எல்லாம் குறிக்கப்பட்டமையினாற்றான், இவை முக்கிய விஷயங்களாம். அதுபற்றியே ஆன்றோர் பலரும் இதனைக் காவியமென வழங்குகின்றார்கள். தத்தம் மதங்களுக்கு வேண்டியபடி தாற்பரியப்படுத்துகிறார்கள்.

இன்னும் வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதர்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

[☞ கடிதம் எழுதுவோர் சங்கதியை விளங்கவைத்தால் சுருக்கமாகச் செய்விய நடையில் கல்லமை கொண்டு காகிதத்தின் ஓரேபக்கத்தில் எழுத்துக்களை ஒன்றோடொன்று பிணைக்காமல் தெளிவாக எழுதல்வேண்டும். பொருளமைவை காட்டாத கடிதங்களும், வீண் தூஷணை மலியப்பெற்ற கடிதங்களும், மேற்கண்டபடி செவ்வையாக எழுதப்படாத கடிதங்களும் இடம்பெறா. கடிதத்தில் தாம் எப்பெயரையிடினும் பத்திராதிபர்க்குமட்டில் தம் சொந்தப் பெயர் ஊர் விலாசம் முதலியவற்றைத் தெரிவித்தல்வேண்டும்.]

வஜ்ரஸூசி:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓர் விண்ணப்பம்.

—:0:—

ஸ்ரீ ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபரவர்காள்! அநேக வந்தனம்!

ஒருவர் திருமண்காப்புத் தரித்தலைக்குறித்து ஏதேதோ எழுதினர். தாங்களும் அதனை அங்ஙனமே வெளியிட்டீர்கள். அவர் எழுதிய அத் தமிழ்வசனத்தைப் பார்த்து நானும் அதற்கு மறுப்பாய்ச் சமஸ்கிருதத்தில் ஒன்று எழுதினேன். ௫-ம் பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருந்ததுங் கண்டேன். ஆயினும், அத் தமிழ் நிருபகேசர் எவ்விதம் திருமண்முதலியவற்றை எடுக்கும் வழிகளை எழுதினரோ அவ்விதமே யானும் கோமயமுதலியவற்றைக் கொண்டுவரும் வழிகளை எழுதினேன். தாங்கள் அவர் கடிதத்தை முழுதும் வெளியிட்டதுபோல என் கடிதத்தையும் வெளியிடாது, அதிற் சிலபாகத்தை விட்டுவிட்டீர்கள். அது எனக்கு விசனமே! இதுநிற்க; தங்கள் பத்திரிகையில் ஓர் தமிழறிஞனும் வித்துவான் எழுதிய விஷயத்தைப் பார்த்தேன். அவர், வைதிகசித்தாந்தத்திறுவனி எழுதினவரா “தாம் பண்டிதரெனத் தாமே நிச்சயித்து” என்று தொடங்கிய வசனத்தால் ஒருவாறு மறுத்ததாக எண்ணியது அறிஞர் உள்ளத்தில் படுமா. அவர் திருநீறுதரித்தல் பாசுபதத்திற்கே யுரியதென்று கூறினர். ஆகையால், அவரை இவர் அப்பண்டிதராக எண்ணினர்போலும். இஃதுங் நிற்க; “வேதங்களில் வெண்ணிறத்திருமண்ணைத் தரிக்கவேண்டிய பிரமாணமுண்டா” என்று தொடங்கி “இதனால் யாதும் சமாதானம் செய்யப்படவில்லை” என்பதிறுதியாய்க் கூறியுள்ள வாக்கியங்கள் உற்றுநோக்கில் வியாகவிரோதமே. வைகானசமணியாய நமது ஸ்ரீமான் சுந்தரராஜசாஸ்திரிகள், வைகானசம் வேதமூலமன்று அறிந்தல்லவோ வெண்ணிறத்திருமண்ணைத் தரித்தல் வைதிகமென்பதற்கு மூலவேதவசனத்திற்கு அந்த வைகானசவசனங்களை எடுத்துக்காட்டினார். அவ்வைகானசம், வைதிகமென்று தாபிக்கப்போவதாயும் கூறினர். உடனே அது வைதிகம் எனபதற்கு வேண்டியவைகளை எழுதினர். அக்கடிதத்தைத் தாங்கள் யாது காரணத்தாலோ நெடுநாள் உள்ளழுந்திப் பின் சென்றபத்திரிகையில் வெளியிட்டீர்கள். நூற்றெட்டுபநிடதங்களில் ஒன்றாகிய ஸீதோபநிஷத்தில் வைகானசமதத்தின் பரத்தன்மை வெளியாகின்றதே. “ஸ்ரீஹரிமுகத்தில் நாதம் பிறந்தது. நாதத்தில் விந்து பிறந்தது. விந்துவில் பிரணவம் உண்டாயிற்று. பிரணவத்தில் வைகானஸமலை தோன்றிற்று. அம்மலையில் கர்மம், ஞானம் முதலிய பல கிளைகள் உண்டு. அது வேதமயம். எல்லாப் பொருள்களையுங் காட்டுங் கருவி.” என்றும், “ஆதியில் வைகானஸமதம் பிரத்தியக்ஷதரிசனமாயிற்று. முனிவர்கள் அதைச் சிறந்ததாகச் சொல்வார்கள்.,, என்றும் தொடங்கிய வசனங்களால் என்றறிக. இதுவிஷயத்தில் அவ்வைகானஸமணியே உதகரித்த பல வசனங்களையும் இவர் கண்டுணர்வாராக. மேலும், “அதற்கு இவர் காட்டியது,, என்று தொடங்கி “அதை எவ்விதம் தள்ளலாம்,, என்பதுவரையில் அவர் எடுத்துக்காட்டிய விஷயம் மட்டில் விசாரிக்கவேண்டியதே. உபநிடதங்கள் ஆயிரமா? நூறா? அன்றிப் பத்தா? பத்தெனில், எல்லாப் புண்டரங்களும் ஒன்றுபோலவேயிருக்கும். நூறெனில், ஆயிரம் என்று ஏன் சொல்லக்கூடாது? மூத்திகோபநிடதம் நூறு உபநிடதங்களைப் பிரமாணமெனச் சொல்லுகின்றதேயெனின், ஆயிர உபநிடதங்களையும் பிரமாணமென்றே சொல்கி

[illegible]

ர்றது. ஆதலாற்றான் அங்குள்ள நூறு உபநிடதங்களிலும் அகப்படாத ஆதர்வணம் முதலிய உபநிடதங்களை வைத்திராத தீக்ஷிதர்முதலாயினோர் எடுத்து உதகரித்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால், ஆயிர உபநிடதங்களிலுள்ள லகுவராகோபநிடதமும் பிரமாணமேயாம். ஆனால், தென்கலையாரென வழங்கும் தென்னாசாரியசம்பிரதாயஸ்தர் அதைக் கற்பிதமெனச் சொன்னாரேயென்னில், அதனால் இவருக்கென்ன சாதகம்? வெகுகாலமாய் நம்மவருட் சிலருக்கு இத்துரப்பியாசம் ஒன்றுண்டு. அதாவது தமது கொள்கைக்கு மாறான வசனங்களைக் கற்பிதமென்று கூறுதல். கிறிஸ்தவரும் நான்குவருணங்களை வெளித்தரைக்கும் வேதங்களைக் கற்பிதமென்றல்லவா சொல்லுகின்றனர். சத்திமதஸ்தர் ஸ்ரீபாகவதம் கற்பிதமென்கின்றார்கள். மதவாதிகள்மாத்திரமல்ல; மற்றவெனேகரும் நியாயமறிந்த நியாயவாதிகளும் தமக்கு விரோதமானவை கற்பிதமென்றே வாதிகிறார்கள். ஆதலால், நாம் வேதங்களைப்பற்றிச் சத்தியமா கற்பிதமாவென்று விசாரிக்கவேண்டுமோ? வராகோபநிடதமாவது கபிலோபநிடதமாவது கற்பிதமாயின், நம்மிலும் ஞானிகளான பெரியோர்கள் எப்படி அதை அங்கீகரித்தார்கள்? அவர்களுக்குள்ள வேதவாக்கியங்களை விட்டுக் கற்பிதவாக்கியங்களை அநுசரித்த காரணமென்னை? சிலவிஷயங்களில் வேதம் நேரே ஒதப்படும். வேதம் மூலமாய் அகப்படாவிடினும் சிஷ்டர்கள் ஆசாரத்தைக்கொண்டு பிரமாண வேதத்தை அநுமித்தலைகூட நம்மவர் வழக்கமாயிற்றே. "தென்னாசாரியபிரபாவகண்டனமென்னும் புஸ்தகத்தில் "அவன் பிரமஹத்திசெய்தவன்,, என்று ஒருவர் தூஷித்திருக்கின்றார்,, என்று அவர் எழுதியதும் சாதனமாகாது. உட்சண்டைகளில் ஒருவரையொருவர் நிந்திப்பது வழக்கமேயாம். இதனால் அவருக்கு லாபமென்னை? வராகோபநிடதமும் கபிலோபநிடதமும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டால், அவ்விரண்டும் அப்பிரமாணமாமா? உதித்தபின் ஹோமஞ்செய்தலையும் உதிக்குமுன் ஹோமஞ்செய்தலையும் விதிக்கும் இரண்டு வேதங்களும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபடுதலால், அவை கற்பிதமேனும் அப்பிரமாணமேனும் ஆகுமா? அனேக ஸ்மிருதி புராண இதிகாச வசனங்கள் ஒன்றைச் சொல்லி மற்றொன்றை நிந்திப்பது வழக்கந்தானே. இதற்கல்லவோ நம்முன்னோர்கள் "நிந்தையென்பது ஒன்றை நிந்திக்க வந்ததல்ல; மற்றொன்றைத் துதிக்கவே,, என்று ஒரு நியாயத்தை ஒத்துக்கொண்டார்கள். இனி, அவர் ஸ்ரீசூர்ணத்தைப் பற்றிச் செய்த ஆக்ஷேபத்தையும் கவனிப்பாம்: அவர், ஆசௌசாதிகளில் திருநீறிடுதலில்லாமையால் அதை அவைதிகமென்றும், திருமண்மாத்திரம் தரிக்கப்படுவதால் அது வைதிகமென்றும் ஒப்பவேண்டுமே. திருச்சூர்ணத்தில் மட்டில் அவர் ஆக்ஷேபித்தாரெனின், அது எமக்கு மிகச் சந்தோஷமே. ஸ்ரீசூர்ணம் உபநிடதங்களில் உளதாயினும் ஆசௌசகாலத்தில் மங்களகரமான செய்கை ஒன்றும் செய்யக்கூடாதென்று சாமானியமாய் விலக்கியபடியால் அவைகள் அக்காலத்திற் கூடாதெனவும்பட்டது. அன்னமே தேவதைகளைப் பூசித்தலும் அக்காலத்திற் கூடாதென்றிருப்பதால்தான் அநேக வேதங்களில் சொல்லியதாயினும் ஈசுவராராதனம் அக்காலத்தில் அநுஷ்டிக்கப்படவில்லை. இதுநிற்க; இனி, அவர் திருநீறுதரித்தல் அவைதிகமாவதெங்ஙனமென்று வினவியதற்கும் சமாதானங் கூறுவாம்: திருமண் வைதிகமென்பதில் "குருகவேன் வென்

[illegible]

ஸமேமன்னனை ஊர்த்துவபுண்டரமாய்த் தரிப்பன்,, என்பது ஒரு பிரமாணம் போதாதா? இவருக்குப் பிரமாணமென்றால் எவ்வளவு? பத்தா? நூறா? ஆயிரமா? பாசுபதமென்பதும் ஓர் பதம் திருநீறு தாந்திரிகமென்று காட்டக் கருவியாகுமோ? திருநீறுதரித்தற்குப் பாசுபதரேயதிகாரிகளென்று சொல்லவேண்டியதன்றோ வேதம் "இதம் பாசுபதவிரதம்,, என்று கூறுகின்றது. இனி இவ்விஷயத்தில் விளக்கவேண்டியதென்னவிருக்கின்றது. வேதத்திற் சொன்னதே, தந்திரத்திலுமிருந்தால், அது வைதிகமாகாது. ஓர் தேவதையின் பிரீதியைச் சேர்க்க ஒரு கருமஞ் சொல்லப்படினும், அது அவைதிகமன்று. வேதத்தில் இது வைதிகருக்கென்று சொல்லப்பட்டதும் அவைதிகமன்று. பின்னர் எவரெவருக்கு எந்தெந்தக் கருமம் சொல்லப்பட்டதோ அவரவருக்கு அது வைதிகமாகவே கொள்ளற்பாலதாம். நமது கண்பார்வையில் வெகுகாலமாய் இருந்த சமுசயம் இங்கு நாம் எடுத்துக்காட்டிய வழியால் ஒழிந்திருப்பினும் நன்றாய் மறுபடியும் விளக்கிக்காட்டுவாம்: ஸ்ரீஹரியினுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பூசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் "ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்து,, என்று தொடங்கிய வேதவாக்கியத்தை நம்பி ஊர்த்துவபுண்டரமாகவே தரிப்பதில் வர்ணபேதமும், ஆசாரபேதமும் உண்டாவதற்குக் காரணம் யாதெனின், சிலர் வாசுதேவோபநிஷத்திற் சொல்லியபடி கோபிசந்தனத்தைத் தரிக்கின்றார்கள். சிலர் சந்நியாசோபநிஷத்து, வராகோபநிஷத்து முதலிய உபநிடதங்களிற் சொல்லியிருக்கிறபடி வெண்ணிறத்திருமண்ணைத் தரிக்கின்றார்கள். மற்றவர் வேறு பிரமாணங்களைக் கொண்டு வேறுவிதம் தரிக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஸ்ரீஹரிபக்தர் ஒரேவடையாளத்தை மாற்றித் தரித்ததனால் அவர் அவைணவராதலெங்ஙனம்? உலகத்திலே வேதங்கள் சூத்திரங்கள் ஒன்றாயிருந்தும், வழிபடுங் கடவுளும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அல்லது ஸ்ரீபரமசிவனாயிருந்தும் சிலர் சிகையைப் பின்தலையிலும், சிலர் முன்பக்கத்திலும், சிலர் உச்சியிலும் வைப்பதனால், அவர்களில் எந்தப் பிராமணனாவது சிகையற்றவனாவனோ என்பதை நமது நண்பர் சிறிது கவனிக்கக்கடவர்.

பத்தமடை, S. இராமசேஷய்யர்.
ஹிந்துகாலேஜ் உபாத்தியாயர்.
திருநெல்வேலி.

[மொழிபெயர்ப்பு]

—:0:—

சிவன் துரியமென்பது.

கனம்பொருந்திய ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபரவர்கட்கு வந்தனம்.

ஐயா!

தங்களுடைய பத்திரிகையில் ஏப்ரல்மீ 30-உயில் ஒருவரும், மேமீ 30-உயில் ஒருவரும், ஜூலைமீ 31-யில் ஒருவருமாகத் தனித்தனி மூன்று பண்டிதர்கள் சில விஷயங்களை எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவை முழுதும் சிவோத்கர்ஷத்தையே தேடித் தியங்குகின்றன. அவைகளைக் கண்ணுற்ற யாம் அவைகளைப் பரிகரித்து மகிழ்வது சிவபுண்ணியமெனக் கொண்டு ஈண்டு சில வரைகின்றாம்.

[illegible]

—:(*):—

[illegible]

ஏப்ரல்மாசத்தில் வெளிப்பட்ட வைஞ்சொட்டார் சித்ரு ர்த்வபுண்டரம் வேதத்திலுள்ளதெனவும், அதுவே விஷ்ணுவுக்குத் தாரியமெனவும், அவருக்கு விபூதிதாரணங் கூடாதெனவும் சில பிரமாணங்களையும் நியாயங்களையுங் காட்டித் தமது கக்ஷியைத் தாபித்துவிட்டதாகச் சந்தோஷித்தார். அவர் காட்டிய உபநிஷத்துக்களும், அவரது நியாயங்களும் எத்தகையனவென்பதைப் பின்னர்ச் சாவதானமாக வெளிப்படுத்துவாம். அது நிற்க.

மேமாசத்தில் வெளிப்பட்ட வேப்பத்தூராரையும், ஜூலை மாசத்தில் வெளிப்பட்ட எலத்தூர்ப்பண்டிதரையும் கொஞ்சம் ஏறெடுத்துப் பார்க்கத் துணிந்தாம். இவருள் நமது வேப்பத்தூர்ப் பண்டிதர் இராமதாபனியென்னும் உபநிஷத்தில் "சிவமத்வைதம்,, என்னும் வசனமானது [அத்துவிதனுன சிவனை நான்காவது பொருளாக எண்ணுகிறார்கள்] என்று தெரிவிக்கிறதெனவும், மாண்டூக்கியத்தில் "சாந்தம் சிவ மத்வைதம்,, என்னும் வசனமானது [சாந்தியினிடமாயும், அத்துவிதனுயுமுள்ள சிவனை நான்காம்பொருளா யெண்ணுகின்றனர்] என்று தெரிவிக்கிறதெனவும், பிரம்மோபநிஷத்தில் "துரியமக்ஷரமாதித்யோ விஷ்ணுஸ்ச ஈஸ்வரஸ்ச,, என்னும் வசனமானது [துரியம் அழிவற்றது, ஆதித்தியனும், விஷ்ணுவும், ஈசுரனுமாயுள்ளது] என்று தெரிவிக்கிறதெனவும் பொருளுரைத்து இராமனைப் பிரதிபாதிக்கு முபநிஷத்திற் பெறப்பட்ட சிவசப்தம் அவ்விராமனது பரமார்த்தமே ஸமர்த்திக்கத்தக்கதெனவும், அதனுலவ்வுபநிஷத்திற்போந்த துரியப்பொருள் இராமனேயாவனெனவும், அப்படியே யேனை யுபநிஷத்துக்களிற்போந்த சிவசப்தங்களையும் அவறாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் துரியநிலையையும் ஸமர்த்திக்கவேண்டியதெனவும், இந்த நியாயத்தால் மாண்டூக்கியத்திற் போந்த சிவசப்தமும் துரியநிலையும் இராமனையே பற்றுமெனவும், பின்னர்க்காட்டிய பிரமோபநிஷத்தில் சிவனைக்குறிக்குஞ் சொல்லே யில்லாமையாலும், விஷ்ணுவென்னுஞ் சொன்மாத்திர மிருக்கின்றமையாலும் இந்த மூன்றுபநிஷத்துக்களாலும் விஷ்ணுவுக்கேயன்றிச் சிவனுக்குத் துரியநிலை கூறுவது கூடாதெனவுஞ் சாதித்தார். அன்றியும், அதர்வசிகையில் "த்யாயீத ஈசாநம்,, என்னும் வசனத்தில் சிவன் துரியனென்கிற சொல் லில்லாமையால், அது சிவனையே துரியப்பொருளென்று விளக்க வலியற்றதெனவும் ஓர் நியாயங்கூறித் தமது பக்ஷத்தைச் சமர்த்தித்தார். இன்னும் இதனை வலியுறுத்தற்குச் சுபாலோபநிஷத்தில் "யோப்ரஹ்மாணி,, என்னும் வசனமானது [எவன் பிரமனிடமுள்ளான், எவன் விஷ்ணுவினிடமுள்ளான், எவன் உருத்திரனிடமுள்ளான்] என்று தெரிவிக்கிறதெனவும், திரிபாத்நாராயணோபநிஷத்தில் "நாராயணாம்சைரஜோகுணப்ரதாநேஃ,, என்னும் வசனமானது [நாராயணாம்சமாயுள்ளவரும், ரஜோகுணப்பிரதானரும்] என்று தெரிவிக்கிறதெனவும் பொருளை விளக்கித் தாமெடுத்துக்கொண்ட சுபாலோபநிஷத்தானது ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதியே பரதத்துவமென்றும், ஏனைக் கடவுளர் அவர்க்கிளையராவர், அவரினுந் தாழ்ந்தவரேயென்றுங் கூறுகின்றதெனவும், இவற்றால் நாராயணனே பரதத்துவப்பொருளாயினனெனவுந் தாபித்துச் சந்தோஷித்தார். அன்றியும், சாந்தோக்கியத்தில் "ஏகமேவாத்விதீயம்,, என்றதேயன்றி "ஏகமேவாத்விதீயப்ரஹ்ம,, என்று கூறப்

[illegible]

படவில்லையென்வும், அதனுல், "ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தே,, என்னுஞ் சுருதியிற் போந்த ருத்ரன் பிரஹ்மமாகமாட்டானெனவும் ஓர் அரிய நியாயங் கண்டுபிடித்துக் கூறினர். இதற்குமேல் ஊர்த்வபுண்டரதாரணம், துளசீகாஷ்டதாரணம், பஸ்ம ருத்ராக்ஷநிந்தை, இத்தியாதிகளைக் கூறி யுபசாந்தியடைந்தார். இவற்றுள் ஊர்த்வபுண்டரதாரணாதிகளையும், பஸ்மநிந்தாதிகளையும் வருஷகாட்டாருக்கு யாம் பின்னர்க் கூறும் பகுதியிற் சேர்த்துச் சமாதானங் கூறுவோம். இவை நிற்க, ஏனைப் பகுதிகளை முறையே யெடுத்து விவகரித்து எமது பக்ஷத்தை நிறுத்துவாம்.

நமது வேப்பத்தூரார் இராமதாபனியில் தமது இராமமூர்த்திகுத் துரியத்துவத்தை இராமசப்தத்தாற் சமர்த்திக்காமல் சிவசப்தத்தாற்சமர்த்தித்தது பரிதாபமாயிருக்கின்றது. அந்த இராமதாபனியமேயன்றி, மாண்டூக்கியத்தாலும் சிவசப்தத்தையே துரியபதத்துக்கு ஆதாரமாகத் தேடியிருப்பதை நம்பவர் கவனிக்கவில்லை. துரியத்வ ஸமர்த்தனைக்குச் சிவசப்தமேயன்றி விஷ்ணு நாராயணுதி சப்தங்கள் யோக்கியமாகாவென்று பூர்வபக்ஷியாரது பிரசங்கமே யிடந்தந்தமையால், எமக்கு இவ்விஷயத்தில் அதிக பிரயாசமில்லாமற்போச்சுது. பஞ்சருத்ராங்களிலொன்றாகிய சுவேதாசுவதரத்தில் "வேதஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ, வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவசாஹம்,, என்று பெறப்பட்ட சிவவசனத்தால் ஸர்வ வேதவேதாந்தங்களாலும் வேத்யராயுள்ளவர் சிவபெருமானேயென்று வெளிப்படுகின்றது. எல்லா வேத வேதாந்தங்களாலும் சிவனே பரம்பொருளெனத் துணியப்பட்டபின்னர், இராமதாபனீமாத்திரம் சிவனைக்கவிழ்ட்டாதாதென்பது யாங்ஙனம்? இராமதாபனி ஸ்தூலப்பார்வையில் இராமமூர்த்தியான விஷ்ணு பரமாகத் தோன்றுமே தவிர, ஸூக்ஷ்மப்பார்வையில் பரசிவ பரமாகவே வெளியாகாநிற்கும். இப்படியே, ந்ருஸிம்ஹமூர்த்திபரமான ந்ருஸிம்மதாபநீயத்திலுங் காண்க. இந்த வுபநிஷத்தில் "ஸ்ரோமாசப்ரஜாபதி" என்று ஆரம்பித்து "ப்ரதமம் பாதம் ஜாநீயாத்" என்று முடித்து, அகாரம், ருகாரத்தை இரண்டாவது பாதமாய், மகாரத்தை மூன்றாவது பாதமுமாகச் சொல்லி "ஸப்ரஹ்மா ஸ சிவஸ்ஸஹரிஸ் ஸேந்த்ரஸ் ஸோக்ஷர: பரமஸ் ஸ்வராட்" என்றதற்றொடக்கத்து வசனத்தால் திரிமூர்த்திபுத்திரனான துரியவஸ்துவையே நாலாவது பாதத்தின் அதிஷ்டானமாக நிலைபெறுவித்தது. பின்னும் இந்த ஸாமத்தினது நாலு பாதத்தையுஞ் சொன்ன பிரஜாபதியானவர் "ருதகும்ஸத்யம் பரம்ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்களம், ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் ஸங்கரம் நீலலோஹிதம், உமாபதி: பசுபதி: பிநாகீஹ்யமிதத்யுதி: ஈசானஸ்ஸர்வவித்யானாம் ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதானாம்" என்றித்தியாதிசுருதிகளையுஞ்சொல்லி அந்தப் பிரகரணத்தை யுபஸம்ஹாரஞ் செய்திருக்கின்றனர். இதனுல், ந்ருஸிம்மதாபநீயம் சிவபரத்வபோதகமென்பது சொல்லாமே யமையும். இனி இந்த வுபநிஷத்திலுள்ள சிவநாமங்களையெல்லாம் விஷ்ணுபரமாக அர்த்தஞ்செய்து இலக்ஷணவழியில் திருப்பவேண்டியது நமது பூர்வபக்ஷியாருக்குத் தீவிச்சுமையாக முடிந்திருப்பது துக்கிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. விஷ்ணுபரமான வுபநிஷத்துக்களிலெல்லாம் சிவநாமங்களைப் புகட்டி அச்சிவசப்தங்களினடியாகவே பரத்வத்தைக் காட்டியிருக்கும் ரஹஸ்யம் பூர்வபுண்ணியமுடையார்க்கே விள

[illegible]

வாழ்வகம்

[illegible]

க்கும். வைஷ்ணவோபநிஷத்துக்களில் சிவசப்தங்களை வருவித்துப் பாரத்வஸ்தாபனஞ் செய்திருப்பதொழிய; சைவோபநிஷத்துக்களில் விஷ்ணுபரமான சப்தங்களை வருவித்துப் பாரத்வஸ்தாபனஞ் செய்திருக்கவில்லை. இவ்வுண்மையை விளப்பித்தற்குத் தைத்திரீயத்தில், நாராயணம் என்னும் ஸமாக்கியையில் "ஸத்யோஜாதம்ப்ரபத்யாமி" த்யாதி மந்திரங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையே சான்றாகும். இந்த ஸத்யோஜாதாதிமந்திரங்களைப் பிரதிபாதிக்கும் பிரதக்குபநிஷத்தொன்று பஞ்சப்ரம்மோபநிஷத்தென்று நாமத்தால் பிரஸித்தியடைந்திருக்கின்றது. சுருதிஸ்மிருதிகளுக்காவது, சுருதிநிவாசங்களுக்காவது ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுண்டாகில், சுருதிக்கு அவிரோதமாக ஏனைய நூல்களிற் பொருள்கொள்ளவேண்டும். ஏனைய நூல்களுக்கவிரோதமாகச் சுருதியிற் பொருள்கொள்ளுதல் கூடாது. அதுபோல், சுருதிகளுள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுண்டாகில், முக்கியசுருதிக்கவிரோதமாகவே கௌண சுருதியில் பொருள்கொள்ளவேண்டும். கௌணசுருதிக்கு அவிரோதமாக முக்கியசுருதியிற் பொருள்கொள்ளுதல் கூடாது. இதனால், பஞ்சப்ரம்மோபநிஷத்தென்னும் விசேஷத்தால் முக்கியமான இந்தப் பிரகரணம் பிரபலமும், தைத்திரீயோபநிஷத்தென்னும் ஸாமாந்யத்தால் கௌணமான, அந்தப் பிரகரணம் துர்ப்பலமுமாகி, ஸத்யோஜாதாதி மந்திரங்கள் சிவைகநிஷ்டமாகவே காட்டப்பட்டது. இப்படி யோசிக்குறபோது, இராமதாபனியில்வந்த சிவதுரியத்வம் இராமனுக்குப் பாரத்வாரோபணஞ் செய்வதற்கான கௌணமாயிற்றேயன்றி, முக்கியமாகாதொழிந்தது. இராமனுக்கு அமுக்கியமாகவே, சிவனுக்கே முக்கியமாகி அவரது துரியத்துவத்தையே நிலைபெறச்செய்ததாயிற்று. இதை விசாரத்தால், சைவோபநிஷத்துக்களில் சிவன் துரியப்பொருளாயிருப்பதோடு, இதரதேவதாபரமான வுபநிஷத்துகளிலும் அச்சிவனே துரியப்பொருளாகுதலன்றே அமைவுபெற்றது? அநேக வுபநிஷத்துக்களால் துரியப்பொருளாகச் சாதிக்கப்படுஞ் சிவபரஞ்சுடரை, இராமதாபநியில் பரத்வமில்லாததாக ஸமர்த்திக்கவந்தது சிந்துபுலமாயிற்று.

இன்னும் வரும்.

☞ கடிதங்களிடமிருந்து நமக்கு முழுமையும் வரப்பெற்றும் இடமில்லாமையால் சிறிது வெளியாக்கப்பட்டது. மற்றது பின்வரும். பத்திராதிபர்.

விஜ்ஞாபகம்.

[illegible]

PRINTED AND PUBLISHED FOR THE PROPRIETOR AT THE BRAHMAVIDYA PRESS CHIDAMBARAM.

ப்ரம்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

[illegible]

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்துவருஷ மார்கழிமீ கஅ-உக்கு கஅ௲அளவருஷ டிசம்பர்மீ ௨௧-உ சனிக்கிழமை. {இலக்கம்-எ.

விஜ்ஞாபனம்.

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

—):o:(—

ஸ்ரீ ஜகதீசனுக்கு வந்தனம் புரிவாம்.

ஐயா,—வேதமார்க்கங்களைக் கண்ட கண்பர்களே! யான் சொல்லப்புகும் சில வசனங்களைத் தயைகூர்ந்து சற்றே செவிசாய்த்துக் கேட்பீர்களாக.

இக்காலத்தில் ஏதோ ஒரு நிலிலிருந்து சிலர் இங்குவந்து ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒவ்வொரு பட்டணங்களிலும் ஒவ்வொரு சந்து பொந்தாய்த் திரிந்து திரிந்து கையிற் சில படங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கையாட்டித் தலையாட்டி ஆடிப்பாடி ஏதேதோ செய்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்களன்றோ. அவர் சொல்லும் வழியை நம்பிக் கெட்ட சிலர் அஞ்ஞானிகளும் பதிதர்களுமாய்த் துன்பத்தையடைகின்றார்கள். இதற்குக் காரணம் கலியின் மகத்துவமே. அப் புறத்தேசத்தார் ஆக்கிரகத்துடன் விக்கிரகாராதனஞ் செய்யக்கூடாதென்றுசொல்லி நம்மவரைப் பட்டி யுருட்டி நமது ஒற்றுமையைத் தொலைத்து நமது கூட்டத்தினின்று பலரை வேறுபடுத்துகின்றனரன்றோ? அவர்களை வாதத்தால் தொலைக்க எத்தனஞ்செய்ய விழித்துக்கொண்டோம். ஐயா! உலகத்தில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் நிறைந்து பரிபூரணமாய் அந்தர்யாமியாய் விளங்கும் பரம்பொருளை யோகம முதலிய தவவலிமையால் மனமாசையொழித்துத் தன்மயசமாதியில் இருக்கத்தக்கவர் ஒருக்கால் நியாஞநிகளால் உபாசிப்பினும், வெளிவிஷயத்தில் சித்தத்தைச் செலுத்தும் நாம் அவ்வஸ்துவை நேரில் வழிபடுதல் கூடாமையால், சிலை லோகம் முதலியவற்றில பாவனசித்தியால் சாந்நித்தியமடைந்த அப்பொருளின் வழிபாட்டைக் கொள்ளுதல் உசிதமாமன்றோ. அஃதெங்ஙனமெனில், மிருந்த கோடைக்காலத்தில் இளைப்பாற்றவேண்டுவோர் எங்கும் நிறைந்த வாயுவை ஓர் விசிறியின்வாயிலாகச் சேர்த்துத் தமதிளைப்பையாற்றிக்கொள்வதுபோலவும், இருளிலகப்பட்டவன் அவ்விருளை விலக்கவேண்டிப் பரிபூரண அக்கினியை ஓர் அரணி [அக்கினியைக் கடையும் ஓர் மரத்துண்டு] க்கட்டையைக் கடைந்து எடுத்துக்கொள்வதுபோலவும் சர்வவியாத்தியுள்ள தனிமுதற்கடவுள், அறிஞர்கள் செய்யும் பாவனசம்ஸ்காரத்தால பிர

[illegible]

உ.கி. விஜ்ஞாநசிரோமணி:

[illegible]

மைகளில் ஆவிர்ப்பவித்துத் தொண்டர்களின் வேண்டுகைக்கு அருள்செய்வர் என்பதே நமது சாஸ்திரங்களின் கருத்தாம். ஓர்வித உருவமும் அற்ற அப்பரமனுக்கு ஓர் போலியுருவத்தை யமைத்தல் முறையோவெனின், அவர் சரீரமற்றவரென்னல் அவருக்கு எப்பொழுதும் நிலையாய் ஓர்சரீரம் இல்லையென்பதே அபிப்ராயம். தமதிச்சையாற் பல உருவங்களைக் கொண்டு தொண்டர்களுக்கு அருள்புரிய அவர் சக்தியுள்ளவரே. வேதங்களும் அவ்விதமே சொல்லுதலால் அவருக்கும் ஓர்வித ஆகிருதியுண்டென்று யாவரும் ஒப்பவேண்டியதே. அன்றி, அவரை மனத்தால்மட்டில் எவ்விதம் பாவித்தல் கூடும்? ரூபமற்ற ஈசுரனை ரூபமுள்ளவராக்கி நாம் பாவிகளாகின்றோமென்று அவர் சொல்வரேல், வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத வஸ்துவைத் தோத்திரத்தாலும் தியானத்தாலும் எட்ட முயலும் இவர்கள் மட்டில் ஏன் பாவியாகமாட்டார்கள்? தமது புத்தகத்தில் அவனைத் தோத்திரம்பண்ணவும் நினைக்கவும் சொல்லியிருக்கிறபடியால் அவர் அப்படிச் செய்கின்றாரெனில், நமக்கும் வேதாகம புராணாதி பிரமாண நூல்களில் சொல்லியிருப்பதால் விக்கிரகங்களில் ஏன் பரமாத்மாவை ஆராதிக்கக்கூடாது? “[illegible]” என்று தொடங்கிய வேதவாக்கியம் ஸ்ரீ பரமாத்மாவுக்கு விக்கிரகவுருவம் ஒன்றுண்டென்று வெளியிடவில்லையா? அந்த வேதவசனத்தை விளக்கவெழுந்த உபபிரும்மணவசனங்கள் அநேகம் உண்டு. இவைகளை நம்பி நம்முன்னோர் அறிஞர்களாயிருந்து அநேக திரவியங்களைச் செலவுசெய்து பல ஆலயங்களைக் கட்டி, அவற்றில் ஸ்ரீபகவானைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்துவந்தார்கள். சர்வவல்லமையுடைய கடவுள் மெய்த்தொண்டர்கள் வேண்டியவாறு விம்பங்களில் எழுந்தருளி அருள்புரியாரோ? பாரதத்தில் ஏகலவனென்னும் ஓர் வேடன் துரோணாசாரியரிடம் ஆயுதப்பயிற்சி செய்துகொள்ள விரும்பி அவரிடத்திற் சென்று அவர் ஒப்புக்கொள்ளாவிடினும் அவரைக் குருவாக நம்பி அவரைப்போல் ஒரு விம்பத்தை ஸ்தாபித்து அதன் வழிபாட்டாற்றனே அவன் ஆயுதவித்தையில் வல்லவனாயினன் என்று ஓர் கதையும் உள்ளது. இங்ஙனமிருக்க, தமது சுய[illegible] தியானத்துக்கெட்டாததலால் அதை ஏதோ ஒருவிதமாய் விம்பங்களில் ஆராதிக்கிறவிடம் கிருபாசமுத்திரமாகிய கடவுள் அருள்புரியாரோ? உலகத்தில் சாதாரணப் பிரபுவாயினும் அவன் விம்பத்தை மற்றொருவன் ஆராதிப்பனாயின், அவனிடம் அவனும் அன்பாயிருப்பனென்றே எண்ணுகிறேன்.

ஸ்ரீசுந்தரராஜசர்மா.

[மொழிபெயர்ப்பு.] விஞ்ஞானசிந்தாமணி.

ஓர் சிறு விண்ணப்பம்.

—:000:—

ஐயா, பத்திராதிபரே!

யான் அடைந்த ஆனந்தத்தை வெளியிட தங்கள் பத்திரிகையிற் சிறிதிடந் தருமாறு வேண்டுகின்றனன்.

இதுகாறும் நமது தேசத்திற் புகுந்து [illegible]த் தம் மனம்போனபடியெல்லாம் நமது மதத்தைத் தூஷித்துவந்த கிறிஸ்தவர்கள், தாங்களும் தங்கள் நண்பர்களிற் சிலரும் வெளிவந்து செய்த பெருமுயற்சியினால், பலவிடங்களில், வாயடங்கித் தமது வயிற்றுப்பிழைப்பை நினைத்து மூலைமுடுக்குத் தேடி அக்கம்பக்கம் பார்த்துப் பிரசங்கஞ்செய்யும்படியான கதி

[illegible]

யை யடைந்தார்கள். ஆயினும், நமது தேசத்தில் குருமுகமாய் வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்து தேசபாஷையிலும் தேர்ந்து மேற்றிசையார் கொள்கை யறிந்து மதத்திறகாக முன்னின்று பல இங்கிலீஷ்படிப்பாளிகளும் வியக்கும்படி பிரசங்கம்புரிந்து தேசாபிமானியாய் வெளிவந்தோர் தாங்களொருவரேயென்றெண்ணியிருந்தோம். அதற்கிணையாய் ஸ்ரீமான உ. வே ஸ்ரீநிவாச சாரியசுவாமிகளும் அநேகமாய் மதோபகாரத்தை இச்சென்னையில்மாத்திரம் செய்துவருகிறாரென்பது இச்சென்னைவாசிகள் பலரும் அறிந்திருப்பார்கள். இங்ஙனமிருக்க, தென்பாண்டியில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்பொழுது ஓர் வித்துவசிகாமணி வெளிவந்து கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டிப்பதாகக் கேட்டு மிக மகிழ்ந்தேன். பின், மலையாளநாட்டில் பட்டாம்பியென்னுமிடத்தினின்று வெளியாகிவரும் “விஞ்ஞானசிந்தாமணி” யென்னும் சம்ஸ்கிருதபத்திரிகையில் ஒருவர் விக்கிரகாராதனத்தைப்பற்றி எழுதிய சில வாக்கியங்களைப் படித்துப் பார்த்து அவரே தென்னாட்டுச் சூரியனென்று நிச்சயித்தேன். அவ்வித்துவான் தங்கள் பத்திரிகையில் சென்றபத்திரிகைவரையிலும் சைவவைஷ்ணவ விதண்டாவாதத்தில் ஓர் சார்பினராயிருந்ததைப் பார்த்து வெறுப்புற்ற எனக்கு இப்பொழுது அவர் செய்துவரும் அம்முயற்சி அளவற்ற ஆனந்தத்தை விளைவித்தது. ஆகையால், இப்பத்திரிகை வாயிலாக அவர்களுக்குச் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பம் யாதெனில்,—சைவவைஷ்ணவ விஷயங்களில் அவர் இதுகாறுமுள்ளபடி எழுதுவதை யான் மறுக்கவந்தவனல்ல; கட்டாயம் தொட்டதை விடாமல் விக்கிரகாராதனம் முதலியவற்றைக் காரணங்களாலும் நியாயங்களாலும் நிலைநாட்டவேண்டும். ஆங்காங்கு பிரசங்கங்களால் அவர்கள் கொட்டத்தை அடக்கவேண்டும். தாம் எழுதும் அருமையான விஷயங்களை இப்பத்திரிகாநேயர்களும் கண்டு களிக்கும்படி இப்பத்திரிகையிலும் வெளியிடவேண்டும். நாஸ்திகர், கிறிஸ்தவராதியோரை வெல்ல இப்பத்திரிகை ஓர் பெருங் கருவியாம். நான் அவர்க்குச்செலுத்தும் வந்தனங்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்வாராக. இனி இந்துமதவிஷயத்தில் விடாமல் பிரயாசைப்பட்டுப் புறமதங்களை அநுகரொட்டாது தடுக்கமுயலவேண்டும். நண்பர்க்கும் பத்திராதிபர்க்கும் வந்தனம் வந்தனம்.

ஓர் சென்னைவாசி.

☞ இங்ஙனம் பண்டிதர்கள் தாமே புறமதத்தைக் கண்டிக்க முயன்று வெளிவருவது எமக்கும் பேரானந்தமே.

பத்திராதிபர்.

சிவன் துரியரென்பது.

[முன் தொடர்பு.]

நமது பண்டிதர் பிரஹ்மோபநிஷத்தில் சிவனைக்குறிக்குஞ் சொல் லில்லாமையால், அது சிவபரமாகாதென்று ஓர் நியாயங் கூறியதை இங்கு மறந்தார். சிவன் நாலாவது பொருள் என்று வெளிப்படையாகக் கூறிய இராமதாபநி, மாண்டூக்யம் என்னு முபநிஷத்துக்களில் ஏன் சிவனே பொருளாகாதொழிவர்? பிரஹ்மோபநிஷத்தில் விஷ்ணுவென்னும் பெயரிருப்பதாகக் கண்டு கூறினர். அதில் ஈசுரனென்னும் பெயரிருப்பதை யெவ்வாறு கொண்டனரோ வறியேம். ஈசுரசப்தத்தை விஷ்ணுவுக்குக் கூறும் விசேஷணமாகக் கொண்டாரெனின், அப்படியே விஷ்ணுவென்பதை ஈசுரசப்தத்துக்கு விசேஷண

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மாக மதித்தவர் கொள்வார்களென்று அவர் யோசிக்கவேண்டியது அவசியம். விஷ்ணுவென்பது நாராயணருக் குருடியும் ஈசுவரனென்பது சிவபெருமானுக்கு ருடியுமாகு மென்பதை ஸாதாரணரு மறிவார்களாகையால், சம்மவர். அவ்வுபநிஷத்தில் சிவனைக்குறிக்குஞ்சொல் இல்லையென்றது தெரியாமையென்க. இருவர்க்கும் ருடியான இரண்டு நாமங்களாண்டுப் படிக்கப்படாமையால், சிவனுக்கே துரியத்வங் கூடுமென்ப தெங்ஙனமெனின், ஆதித்யோ என வொன்றும் ஆண்டு படிக்கப்படாமையால், விஷ்ணுபரத்வஞ் சிதைந்து சிவ பாரம்யமே சீர்பெற்று நிலைத்தது. எங்ஙனமெனின், ஆதித்யனையாவது, விஷ்ணுவையாவது, வேறெந்தத் தேவதையையாவது நாலாவது பொருளாக வேதங் கூறாமையாலும், சிவனையே துரியப்பொருளாக வேதங் கூறுகின்றமையாலும், சிவனுக்கே ஈசுவரசப்தம் ருடியாயின்றமையாலும், அந்தப் பிரஹ்மோபநிஷத்தாற் பெறப்பட்ட துரியப்பொருள் ஈசுவரசப்தத்தாற் றணியப்பட்ட சிவபரஞ்சுடரென்பதே திண்ணமாயிற்று. அன்றியும் "த்யாயீதேசானம்" என்பதும் சிவ துரியத்தை விளக்க வலியற்றதென நமது பண்டிதர் கூறினாரன்றோ? இதற்கேதேனும் நியாயஞ்சொல்லி ஸமர்த்தித்தாரா? ஈசானன் என்னு நாமம் அமரகோசாதிகளில் சிவனுக்குப் படித்த முக்கிய நாமங்களில் ஒன்றென்பது நபண்டிதராயுள்ளபேரறிந்த விஷயம். சிவனுக்கு ருடியாகிய இந்த நாமத்தைப் புரட்டித் தங்கள் தெய்வத்தின் றலையிலேற்றப் பார்ப்பது சுமக்கமுடியாத பாரமாய் முடியும். இந்த நாமம் "உதாம்ருதத்வஸ்யேசாந:" எனவும் "ஈசானோ யோநிரவ்யய:" எனவும் "ஈசானஸ்ஸர்வவித்யானாம்" எனவும் போந்த உபநிஷத்துக்கள்வாயிலாகவும் சிவனுக்கு நிலைபெறுகும். தியானமார்க்கத்தா லுபாசிக்கத்தக்கவர் ஈசானர் என்பதையே அந்த வசனந் தெரிவிக்கின்றது. அவ்வீசானரே த்யேயப்பொருளென்பதை "சிவயேகோத்யேய:" என்னுஞ் சுருதியும் டலப்பிக்கின்றது. நாராயணரோவெனில் "நாராயணபரோத்யாதா" என்று படிக்கப்பட்ட சுருதியால், ஈசானராகிய சிவனைத் தியானிக்கின்ற வுபாஸகஸ்ரேஷ்டரென்று வெளியாகின்றனர். உபாசகராகிய நாராயணருக்கு உபாஸ்யராகிய ஈசானரது நாமத்தை ஸமர்த்திப்பது யாங்ஙனம்? இத்தவுண்மைகளால் பூர்வபக்ஷியாரது எடுப்பு நிஷ்பலமாயிற்று. இதுநிற்க.

சுபாலோபநிஷத்தில் "எவன் பிரமனிடமுள்ளான், எவன் விஷ்ணுவினிடமுள்ளான், எவன் ருத்ரனிடமுள்ளான்" என்று பொருள்விளங்கும் வசனமொன்றை நமது பண்டிதர் உதகரித்தனர். இந்த வசனம் அவருக்குப் பாதகமும் எமக்கு ஸாதகமுமாக முடிந்தது. எங்ஙனமெனில், இதில் விஷ்ணுவுக்குத் திரிமூர்த்திகளி லொருவராகுந்தன்மையேயன்றி நாலாவதுபொருளாகுந் துரியத்வம் நிலைபெறவில்லை. ஸ்ரீலக்ஷ்மிபதியே பரதத்துவமென்றும், ஏனைக்கடவுளர் அவர்க்கினையர்களென்றும், யாவரும் அவரிற்றாழ்ந்தவரேயென்றும் அந்தச் சுபாலோபநிஷத்துக் கூறுவதென்னையெனின், ஒருவசனத்தானே முன்னுக்குப் பின் முரணுவது கூடாதாகையால், இந்த முரணை முன்னரே நமது பண்டிதர் தீர்த்திருக்கவேண்டும். அது அவரான் முடியாத காரியம். விடுக்கத்தொடங்கினால், தமது மதத்துக்கு சேத்திரபங்கமுண்டாம். ஆதலால், அவர் வாளாமூ வென்று குறிப்பிலைத்தார். இனி அந்த விரோதத்தை யாம்

[illegible]

நிவிர்த்தித்து, எமது பக்ஷத்தை நிலைபெறச்செய்வாம்.

விஷ்ணுவைத் திரிமூர்த்திகளி லொருவராக வாண்டுக் கூறியிருப்பதன்றித் திரிமூர்த்திகளின் மேம்பட்ட நாலாவது மூர்த்தியாகக் கூறினதின்று. ஆண்டு ஸ்ரீலட்சுமிபதியே பரதத்துவமென்கையால் அவரே நாலாவதுமூர்த்தியுமாகக்கூடுமெனின், இரண்டாவது மூர்த்தியும் நாலாவது மூர்த்தியும் ஒருவரேயாதல் யாங்ஙனம்? - இரண்டாவது மூர்த்தி மூன்றாவது மூர்த்தியிற் குறைந்தவரும், நாலாவது மூர்த்தி மூன்றாவது மூர்த்தியி லுயர்ந்தவருமாகின்றமையால், தாழ்வு முயர்வுமாகிய தன்மைகளோ ரோர் மூர்த்தியினிடம் கூறுதல் கூடாது. இரண்டு தன்மையு மொருபொருளினிடத் தமையுமெனின், அப்போது விஷ்ணுவையுயர்வாகக் கூறுவதில் ஸந்தோஷிப்பதுபோல, அவரைத் தாழ்வாகக் கூறுவதிலுஞ் சந்தோஷிக்கவேண்டியது. அவ்வாறு செய்ய நமது தோழர் நினையாராகையால், இனி வேறு கதிதேட வேண்டும். அன்று, இரண்டாவது விஷ்ணுவும் நாலாவது விஷ்ணுவும், ஒரு விஷ்ணுவல்ல, வேறுவேறு விஷ்ணுக்களென்பதே. இந்த ஸித்தாந்தம் பாஞ்சராத்திரர்க்குக் குடும்பாட்டாகாது. நமது பண்டிதர் ஸ்ரீசங்கராசாரியரது ஸித்தாந்தத்தையே தாமநுசரித்தவராகக் கூறியிருக்கின்றாராகையால், இது சங்கரரது அபிமதமாகவேனும் முடியுமோவெனின், சங்கரபகவத்பாதர் ஸ்ரீபரமேச்வர ஜகத்துக்களை மிச்சையெனக்கொண்டு, தமது பாஷ்யாந்தருணத்தில் நாலாவது பொருள் நிர்க்குணமாயிருப்பதென்றுங்ஙே, நாமரூப ரஹிதமாவதென்றும் நிர்ணயஞ்செய்திருத்தலால், அத்வைதஸித்தாந்தத்துக்கும், அதனைப் பிரதிஷ்டிப்பித்த ஆசாரியரபிமதத்துக்கும் அதுஒவ்வாது. இதனால் நமது பண்டிதர் ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாசாரியர் மதத்தை வெளியிற்கொண்டிருந்தும் நிஷ்பலமாயிற்று. நிருபாதிகமாயிருப்பதொன்றையே அவர் விஷ்ணுநாமத்தால் ஸமர்த்தித்தாரெனின்; நமது பண்டிதர் அப்போது விஷ்ணுவென்னுஞ் சொலுக்கு ஸகுணத்தில் வர்த்திக்கிற தப்பிதம் கூடாது. அன்றியும், "ஸர்வபரிபூர்ணஸ்யவிஷ்ணோஸ்ஸர்வாவஸ்தாரிணீ:" என்றதுடக்கத்து ஓர் வசனத்தை யுதகரித்து, விஷ்ணுவின் அசர்வாங்கதேவதையும், அனந்தனையும், ஸ்ரீலட்சுமியையும், அனைவையும் நமது தோழர் பூஷித்ததும் அவலமாகும். இப்படி விஸ்தரிக்கிறபோது நமது பண்டிதர் எக்கவழியிலும் தப்பவிடமுண்டாகாமையால், அவர் விஷ்ணுவுக்கு நாட்ட முந்துகின்ற போட்டி வருந்துர் துரியத்வம் நிலைதளர்ந்திறந்தது. இப்படியுடியவே, சுபாலோபவசனத்திற் போந்த விஷ்ணு பாரம்யம் பிரஹ்மாதியளாகிய தம்மைக் கிழிட்டவர்களை நோக்கவென்றறியத்தக்கது. அவ்வளவேயன்றிக் குணருத்ரர், துரியருத்ரர் இவர்களை நோக்க அமையாதென்க. யாம் துரியருத்ரருக்கே பிரதான்யங்கூறினும், விஷ்ணுவை நோக்கக் குணருத்ரருயர்ந்தவரென்பதே யெமது கருத்து. இனி நமது பண்டிதர் காட்டிய "நாராயணச்சைக ரஜோகுணப்ரதானே:" என்னும் வசனத்தை யாம் அமுக்கி விவகரிப்பது அனாவசியமாகத் தோன்றியது. முன் வசனத்தை விசாரித்து யாம் முடிவுசெய்ததை யுணர்ந்தபேர்க்கு, இதன்முடிவு சொல்லாமலே விளங்குமாதலால், இம்மட்டி லிதை நிறுத்தினோம்.

மேல் "ஏகமேவாத்விதீயம்" என்ற சுருதி விளக்கலால் "ஏகஏவருத்ரோநத்விதீயாயதஸ்தே" என்னுஞ் சுருதியால் உ

[illegible]

ருத்ரனுக்குப் பிரம்மத்வம் நீங்காது என்று நம்மவர் கூறிய தைக் கொஞ்சம் பரியாலோசிப்பாம். முதல் சுருதியில் ஏகம்-ஏவ-அத்விதீயம் என்னும் பதங்கள் அமைந்தபடி, இரண்டாவது சுருதியில் ஏக-ஏவ-ருத்ர-அத்விதீயம் என்னும் பதங்கள் அமைந்தன. இரண்டாவது சுருதியில் முதற்சுருதியிலில்லாத ருத்ர சப்தம் அதிகமாயிருக்கின்றது. இதனால், ஒன்றையொன்று விரோதிக்கமாட்டாது. முதல் சுருதியில் ஒன்றாயும், இரண்டாவதின்றாயும், ஏகாரத்தேற்றத்தால் மற்றொன்றைப் பிரதிஷேதிப்பதாயுமுள்ள ஓர் வஸ்துவை நிருபித்ததாயிற்று. இரண்டாவது சுருதியில் முதல் சுருதியின்படியே முற்றுந்திரும்பி அந்த வஸ்துவை உருத்திரனென்று பிரகாசிப்பித்ததாயிற்று. இதனால், இரண்டு சுருதிகளும் ஏகார்த்தத்தைப் பயப்பனவாதல் ஸித்தியாயிற்று. இரண்டாவது சுருதியில் உருத்திரனுக்குக் கூறிய ஆதிக்யத்தை முதல் சுருதியில் நிஷேதித்திருந்தால் மாத்திரமே யாம் துக்கிக்கவேண்டியது. ஒன்றிற் சுருக்கச்சொல்லியது மற்றொன்றில் விளக்கச்சொல்லியது. இரண்டாவது சுருதியில் உருத்திரனைச்சொல்லியதுபோல், முதல் சுருதியில் விஷ்ணுவைச் சொல்லியிருக்கக் காட்டுவாரெனினும் நம்மவருக்குக் கொஞ்சம் குணமுண்டாகும். அஃதொன்றுமின்றி, வீண் பொறாமைகொண்டு விபரீதம்பட விவகரித்து உண்மையைக் கெடுக்க முயல்வதனால் வரும் பயன் யாது? அந்தோ! அவிமான்மியம் மிகப் பெரிது! பெரிது!! இதுநிற்க. "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்,, என்பதே நம்மவருக்குள்ள ஆஸ்தி. இதில் ஏகமென்பதேயொழிய ஏவ-அத்விதீயம் என்பவையில்லாமையால், இந்தச் சுருதி "ஏகமேவாத்விதீயம்,, என்பதனோடொத்து வாராது. இது இந்திர சந்திரர்களைக்கூற மமவற்றோடு சேர்த்தக்க சாமானிய சுருதியேயொழிய ஜகஜ்ஜன்மாதி காரணத்வத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் பரதத்வ சுருதியாகாது. பிரம்ம சப்தமும் ருத்ரசப்தமும் பரியாயநாமங்க ளென்பதற்கு "ஸர்வம் கல்விதம்பிரஹ்ம,, என்பதும், "ஸர்வோஹ்யேஷருத்ர:,, என்பதுமே சான்றுதல் தெளிக. அன்றியும் "சிவஏவகேவல:, என்னுஞ் சுருதியையும் நமது பண்டிதர் பார்த்து மகிழ்வாராக. இப்படி ஒவ்வொன்றும் பரிக்ஷிக்கப்பட்டமையால், நமது பண்டிதர்க்குச் சிவபாஞ்சுடரே நாலாவது பொருளாகிய துரியம் என்னுமுண்மையைப் பின் சுருதிகளாலுமே தெரிவித்துத் தெளிவிக்கின்றோம்.

அதர்வசிகையில் "ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ராஸ்ஸம்ப்ரஸூயந்தே ஸர்வாணி ... காரணந்துத்யேயஸ்ஸம்புராகாச மத்யே,, என்னும் வசனத்தால், பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்திரன் என்னுமிவர்கள் சிவனால் பிறப்பிக்கப்படுகிறார்களெனவும், அதனால், அவர்கள் காரணர்களாகமாட்டார்களெனவும் காரணர் சம்பு சப்தவாச்சியரெனவும், அவனையே யாவரும் தியானமார்க்கத்தா லுபாசிக்கின்றார்களெனவும், அவர் தஹராகாசமத்யவர்த்தியாயிருக்கின்றாரெனவும் பெறப்படுகின்றது., அன்றியும், "த்ரிஷு-தாமஸு-யத்போஜ்யம் போக்தாபோகஸ்சயத்பவேத். தேப்யோவிலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷி சின்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவ:,, என்னுஞ் சுருதியில் ஜாக்ரமுதலான ஸ்தானங்களில் எது புஜிக்கத்தக்கதோ, எவன் புஜிக்கிறவனோ, எது போகமோ அவைகளுக்கு விலக்ஷணமும், ஸாக்ஷியும், சின்மாத்ரமுமான நான் ஸதாசிவன் என்று வெளிப்படுகின்றது. மூன்றவஸ்தைகளுக்கும் பிரமம விஷ்ணு ருத்திரர்

[illegible]

இதி கஸ்ரீசவிதாந்தீ.

ப்ரஹ்மவித்யா

ஶிவார்ணவாஷா.

[illegible]

—:(*):—

[illegible]

கள் அதிஷ்டானமூர்த்திகளாதலைப் பிரம்மோபநிஷத்தில் "அதாஸ்யபுருஷஸ்யசத்வாரிஸ்தானானிபவந்தி ... நாபிர்ஹ்ருதயம்கண்டம் மூர்த்தாசதத்ர சதுஷ்பாதம் ப்ரஹ்மவிபாதிஜாக்ரத்ஸ்வப்ன ஸுஷுப்திதுரீயமிதி ... ஸ்வயம்ரேவிஷ்ணுஸ்ஸ்வப்னே ருத்ர:" என்னும் வசனமானது தெரிவிக்கின்றமையாலும், இப்போது இங்கே யுதகரித்துக்காட்டிய சுருதியில், மூன்றவஸ்தைகளைக் கடந்தும், மூன்றவஸ்தை நுக்கும் சாக்ஷிமாத்திரமாயுள்ளதுமாகிய துரியத்துவத்தை ஸதாசிவநாமத்தால் பிரகாசம்பண்ணியிருத்தலாலும் நாலாவதாகிய துரியப்பொருள் பரசிவமேயென்பது பசுமரத் தாணியறைந்ததுபோல் காட்டப்பட்டது. இந்த நியாயங்களாலும், நம்மவர் பிரம்மோபநிஷத்தில் "விஷ்ணுஸ்ஸ" என்னும் பதம் வந்ததுகொண்டே விஷ்ணுவுக்குத் துரியத்வஸ்யர்த்தனைத் தேடியது நிரஸ்தமாயிற்று. மேலுதகரித்துக் காட்டிய அதர்வசிகையில் விஷ்ணுவை காரணமென்று பிரதிஷேதித்துத் துரியப்பொருளும் காரணப்பொருளும் சம்பு வாச்யத்தால் இம்பெறுவித்தலால், சிவபரஞ்சுடரே துரியப்பொருளென்பது சந்தேகாக்ரமுடைய ஸாதுக்களுடைய துணிபாயிற்று. நமது வேப்பத்தூரார் விஷயத்தை இம்மட்டி லுபசியடைந்து மறுசஞ்சிகையில் நமது புலத்தூரார் விஷயத்தைக் கொஞ்ச மெடுத்திசைக்கத் துணிந்திருக்கின்றோம். சுபம்.

ஸித்தாந்தீ.

ப்ரம்மவித்தியா

சிதம்பரம்: ... டிசம்பர் ... ... பூமை

சம்ஸ்கிருதபாஷை.

இதிகாஸம். [முன்தொடர்பு.]

நாம்சொல்வது னைத்துப்பார்த்தால் இவ்விடம் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களெல்லாம் மாபாரதத்துக்குள் ... மாய் விளங்குவதில் தடையில்லை. அவைகளுள்ளவிடத்தை அறிந்தமட்டிற் காட்டுவோம். அஃதாவது, முதலிரண்டோவாதாயனமுனிவர் அவதாரசரித்திரங் கூறுமிடத்து வேதங்களின் முன்னொற்றுமையும், பின் வேதவியாசமுனிவரால் ஏற்பட்ட விபாகமும், அது நான்காய்ப் பிரிந்து நான்கு சிஷ்யர்களால் வெளியிடப்பட்ட விதத்தையும் குறிக்கப்படுவதால், வேதரகசியமும்; இதிகாசபுராணங்களின் உண்மை, பலவித ரஸங்கள் பொருந்திய பல கதைகளடங்கி, பல விரதங்கள்முதலிய தருமங்களைக் காட்டும் ஆநுசானிகபருவத்திலும், தவத்தின் மகிமை பல மகரிஷி சரித்திரங்களாலும்; பிரமசரியப்பெருமை வீஷ்மர் சரித்திரத்தாலும்; பூமியின் பிரமாணம் பூகோளத்தாலும், க்ஷேத்திரசொருபத்தாலும், ஆரணியபருவத்தில் ... பிரவேசத்தாலும்; சந்திர சூரியர் பிரமாணம் வினதை சாபந்தீர்த்த சரித்திரத்தில் கருடன் பாம்புகளைச்சுமந்தபோது கத்துருவென்பவள் செய்த தேவேந்திரஸ்தோத்திரம், சூரியஸ்தோத்திரங்களாலும்; கிரக நக்ஷத்திரங்களின் பிரமாணம் சபாபருவத்தில் திக்குப்பாலகர் சபைகளை வர்ணிக்குமிடத்தாலும், முன் யாம் கூறியபடி அருச்சுனன் இந்திரலோகஞ் சென்று

[illegible]

டலத்தாலும்; யுப்பிரமாணங்கள் மேரோயும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. இருக்குமுதலிய வேதங்களை வர்தராயனர் பிறகு ப்டலத்தால் வெளிப்பட்டதென்று முன்னரே கூறினோம். மெய்யறிவைக் கீதைமுதலியவற்றிற் காணலாம். நியாயம் [நீதி] இராஜதருமத்திலும், சிக்ஷை [குதிரை முதலியவற்றைப் பழக்குதல்] விராடபருவத்திலும், சிகிச்சை [வைத்தியசாஸ்திரம்] ஆர்ஷ்டிஷேணராஜரும் தருமபுத்திரரும் சம்வாதம் செய்தவிடத்திலும், முக்காலநிலைமை ஆரண்யபருவத்தில் மார்க்கண்டேயர் வாக்கியத்திலும், தேவமானுடப் பிறப்பின் வேறுபாடுகள் "எவ்வித எண்ண முடையோனும் மரிப்பனோ அவ்வித ஜன்மமே பின் அடைவான்?" என்று தொடங்கிய கீதைமுதலியவற்றின் வசனங்களாலும், பரிபூரணவஸ்துவின் நிலை சனத்ஸுஜாதீயம் முதலிய பலவிடத்தும் வெளிப்படுதல் காண்க.

இங்ஙனமாயில் நாம் பாரதத்தின் பெருமையை ஒருபான்மை சுருக்கி எழுதிமுடித்தோம். இனி ஸ்ரீ இராமாயணத்தைக் குறித்துச் சிறிது கவனிப்பாம்.

இராமாயணம்.

நண்பர்களே!

எப்போலியன், நம் தேசத்தில் முக்காலத்திலுமவதரித்த மகாபுருஷர்களியற்றிய மகாகாவியங்களின் விஷயங்களையுங் காலங்களையும் வகுத்தெடுத்துரைக்க முயல்வது ஓர் பெருஞ் சாகசமாகவே முடியும். இவ்விஷயம் எவ்வித புத்திமான்களையும் ஒருவாறு மயக்குமென்பது யாவருமறிந்த விஷயமாயினும், இவ்விஷயத்தில் யாம் பெரியோர்வாயிலாகக் கேட்டறிந்தவளவையிலும் பிரமாணங்களாகப்பட்டவரையிலும் எமது புத்திவலிமைக்கு எட்டியவரையிலும் சில விஷயங்களெழுதுவோமாயின், பெரியோர்களிடத்து வழிமாறாது விஷயங்களைக் கற்றுப் பிறர்க்குணர்த்த வலிமைபெற்ற பிறரும் இவ்விஷயங்களின் அருமைகளைத் தாமறிந்தமட்டில் எடுத்துக்கூறுவாரன்றோ. அதுகொண்டே நாம் இவ்விஷயத்தில் முயன்றோம். இப்பொழுது நாம் எழுதிவரும் சம்ஸ்கிருதபாஷையின் பெருந்தொடரில் பிரகிருதமாய்ச் சேர்த்த இராமாயணம். அஃது அநேக வேதவேதாந்தங்களை அடக்கிக்கொண்டிருப்பதென்றும், ஸ்ரீசதுர்முகன் திருவருட்பிரசாதம்பெற்ற வால்மீகிமகரிஷியால் இயற்றப்பட்டதென்றும், வேதங்களுக்கடுத்த பிரமாணமென்றும், காவியங்களில் முதன்மைபெற்றதென்றும், பாரதர்களெல்லோருக்கும் இந்துக்களுக்கு முக்கியமான கிரந்தமென்றும், சம்ஸ்கிருதபாஷையின் செய்யுட்களுக்குலகத்தில் முதல்வழியென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. இத்தேசத்தில் தற்காலம் அநேக நூல்களுக்கு இராமாயணமென்னும் பெயர் வழங்குகின்றது. தத்துவசங்கிரகராமாயணம், வாசிஷ்டராமாயணம், அத்தியாத்மராமாயணம், ஆனந்தராமாயணம் முதலிய பல இராமாயணங்களிருத்தலே போல். இங்ஙனமிருக்க, சில மேனாட்டவர்கள் மூலமற்றது; இன்னகாலத்தில் இன்னாரெழுதப்பட்டதென்று நிச்சயமறியப்படாததும், பெரியோரெழுதிய பிரமாணகிரந்தங்களிலே ஒரிடத்திலு மெடுத்தாளப்படாததுமான சமஸ்கிருதகண்ட சந்தர்ப்பமான இராமாயணங்களையும் இராமாயணமென்றே வழங்கிவருகின்றனர். இங்ஙனே உம்மை நோக்கில் இது அவ்வாறு உண்மையான புத்தகமென்றறியுங்

[illegible]

கூடாதிருக்கின்றது. ஏனெனில், ஜனங்கள் ஒவ்வொருவிதமாயும் ஏற்றத்தாழ்வாயிருப்பதனாலும், பண்டிதர்கள் கல்விக் கலப்பிருப்பதாயேற்படுகின்றமையாலுமென்க. சாதாரணமாய்ப் பார்ப்பவர்களுக்கு இப்பொழுதும் இராமாயணக்கூட்டத்தில் மேன்மைதங்கிய மகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய உண்மையிராமாயணத்தை எடுத்துக்காட்டுவது காசுக்கற்களிற் கலந்த கனகத்தைப் பெறுப்பதுபோல் மிகக் கடினமே. ஆயினும், இக்காலத்திலும் உலகத்துப்பாக்கியமே யுருவெடுத்ததெனச் சொல்லத்தக்கவரும் அறிவிற் சிறந்தவருமான சில பண்டிதர்களினாராய்ச்சியி னுண்மை வெளியாவெனபதற்குத் தடையில்லை. ஆதலால், பெரியோர்களுபதேசித்ததை உள்ளத்திலிருத்தி, கண்ட கதைகளையெல்லாம் உண்மைப் புராணமெனக்கொண்டவரும் புராணிகர் கோபத்தைச் சற்றுங் கவனியாது ஆரியாவியவென வழங்கும் நமது மேலான உண்மையிராமாயணத்தை விசேஷமாயெடுத்தெழுதாவிடில், மேற்றிசையார் எழுதிய புத்தகங்களைப் படித்து அவர்கள் தாற்பரியத்தை நமது தாற்பரியமாய்க் கொண்ட நமது சகோதரர்கள் இப்புத்தகங்களின் அருமையறியாது இதைகளைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள். நமது புத்தகங்களுஞ் சிலகாலத்து ளொளித்துப்போய்விடும். ஆதல்கொண்டே அவைகளைப்பற்றி எழுதவேண்டிய ஆவசியகம் நேரிட்டது. பண்டிதர்களே! இவைகளில் கொள்ளத்தக்கவைகளைக் கொள்ளுங்கள். தள்ளத்தக்கவைகளைத் தள்ளுங்கள். நாம் மகாபாரதத்தைக்குறித் தெழுதிவருமிடத்து அப்பாரதமெழுதிய காலம் சுமார் 5,000 வருஷ மிருக்கலாமென்றும், அதற்கு முற்காலத்திலேயே இராமாயண மெழுதப்பட்டதென்றும், அதற்கு மாறாகப் பிறர் சொல்லுங் காரணங்களுக்கு மறுப்பு அவ்விடத்திலெழுதியிருப்பதையும் யாவருமறிந்திருப்பார்கள். இதற்கு இராமாயணமெனப் பெயரிட்டது மிகப் பொருத்தமுடையதே. ஏனெனில், [இராம-அயன] இவ்விரு பதங்களுஞ் சேர்ந்து இராமாயணமென்கிற பதம் உண்டாயிற்று. அயனமென்பது இருப்பிடமெனப் பொருள்படும். இராமனுக்கு அயனமெனப்படுதால், இராமசரித்திரத்தை யெடுத்துக்காட்டும் ஓர் கருவியேயாம். மேலும், இராமாயணமென்னும் பதத்திற்கு வால்மீகியின் கருத்தின்படி அடியில்வரும் பொருள்களையுங் காண்க. [க] இரகுவம்சஸ்தரை இரகுக்களென்று சொல்வதுபோல், இராமன்வரையிலுள்ள இராமன் முன்னோர்களிற் சிலர் சரித்திரமும் இதிலடங்கியிருப்பதுகொண்டு இதற்கு [இராமர்களுக்கு அயனம்] இராமாயணம் என்றாயிற்று. இதற்குப் பிரமாணம் "இரகுவம்சத்தின் சரித்திரத்தை மகரிஷியெழுதினார்" என்னும் பாலகாண்ட சுலோகமேயாம். [௨] இராமாயணமென்னுங் காவியமுழுவதும் சீதையின் சரித்திரம்" என்று அவ்விராமாயணத்திற்றானே காணப்படுவதால், இராமாயணமென்பது சீதாசரித்திரமெனவும் பொருள்படும். [இராமா ஓர்பெண். அயனமென்பது முன்போலவே கொள்க.] [௩] "சச்சிதானந்தரூபமான எவ்வஸ்துவை யோகிகளுள்ளத்திலிருத்திக் களிகொள்வார்களோ அப் பரப்பிரமமே இராமனெனப்படும்" எனவும் உபநிடதத்தை ஆராய்ந்த சில பெரியோர்கள், நிரடம்பமான பிரமப்பொருளை யெடுத்துரைக்கும் புத்தகம் இராமாயணமென்பர். [இராமன்; பிரமம்; அயனம் முன்போல்.] இவற்றால் முடிந்தது யாதெனில், ஸ்ரீராமனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும் குறித்த சில சரித்திரங்களடங்கிய ஓர் புத்தக

[illegible]

ப் இல்லையென்பதாம். இவ்விஷயத்தில் தெளிவாய் எழுதியகாலம் வெளிப்படாமற்போயினும், அது ஸூசித்திருப்பதுபோலே காட்டப்படும். இதனைப் பலவிடங்களில் காவியமென்றே சொல்வது வழக்கம். அஃதெங்ஙனெனில், "இராமாயணமென்னும் ஸ்ரீய புருஷ ஸீதையின் பெரிய சரித்திரம்" என்றும் "இராமாயணகாவியம் முழுதும் இவ்விதமே செய்வோம்" என்றும், "மஹாயோகீசுவரராகிய முனிவர் இப்பெரும் புகழ்பெற்ற ஸ்ரீராமன் புகழ் விளக்க சமாசுரங்களையுடைய ஆயிரம் சுலோகங்களால் ஓர் காவியத்தைச் செய்தார்" என்றும், [சமாசமென்பது சமஸ்கிருதமென்னும் ஓர்வித யாப்புருப்பெயராதலால், இதிலுள்ள செய்யுட்களெல்லாம் அவ்வித யாப்புள்ளவையென்றே கொள்ளற்பாலது.] "வால்மீகியென்னும் முனிவர் அக்காவியத்தின் பிற்பகுதியில் சிலவற்றை புனைந்தார்" என்றும், "சுவர்க்கலோகத்தில் நின்றும் இராமாயணகாவியத்தைக் கேட்கின்றார்கள்" என்றும் இராமாயணத்திலே பலவிடங்களிலு மிருப்பதாலும், "இராமாயணமும் பாரதமும் ஆதிகாவியமும் இதிகாசமுமாம்" என்று வேறு புராணத்திலு மிருப்பதாலுமென்க. இது காவியங்களில் முதன்மைபெற்றதென்பது முழுதும் செய்யுட்களால் நிறைந்த புத்தகமென்றும் இதற்குமுன் இல்லாமையினாலேயாம். அதுகொண்டே இதற்குமுன் பாரதமுதலிய வேறு புத்தகங்களில்லையென் றறியக்கூடும். பாரதம் காவியமாயினும் அது முக்கியமாய் இதிகாசமென்றே வழங்குவதுபோல், இது இதிகாசமாயிருப்பினும் இதைக் காவியமென்றே பெரும்பாலும் வழங்கப்படும். பாரதத்தைச் சில விடத்தில் காவியமென வழங்கியதுபோல, இதையும் இதிகாசமென்னுஞ் சொல்லுக்குப் பரியாயமான ஆக்கியானமென்னும் பதத்தால் வியவகரிப்பதுண்டு. "ஆயுளைக் கொடுக்கத்தக்க இவ்விராமாயணமென்னு மாக்கியானத்தை படித்தன் படிப்பான்" என்றும், முதலிலும் முடிவிலும் "இவ்வாக்கியானம் பாடுவோர்க்கொடுக்கும்" "இவ்விதம் முன் நடக்க வாக்கியானம்" என்று மிருப்பதைக் காண்க. பாரதத்தில் இதிகாச லக்ஷணங்கள் வெளிப்படையாயும், காவியலக்ஷணங் குறிதாகவு மிருப்பதுபோல், இது காவியலக்ஷணம் பூரணமாயும் இதிகாசலக்ஷணங் குறிதாயுமிருக்கின்றது. இதுவே இத்தேசத்திலுள்ள காவியவிலக்கணங்களுள் முதன்மைபெற்ற விலக்கணம். அதுகொண்டே பாலகாண்டத்தின் நான்காவது சர்க்கத்தில் "சிருங்காரமுதலிய ஒன்பது ரஸங்களுங் கூடிய இக்காவியத்தைப் பாடினர்" என்றும், இரண்டாம் சர்க்கத்தில் "சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறைந்த விக்காவியத்தைச் செய்தருளினர்" என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இனி வேறு விஷயத்தைக் கவனிப்பாம். இவ்விடம் சிலர் செய்யும் ஆட்சேபங்களாவன:—இது பாரதத்திற்கு முந்தியதேயாம் சொற்பகாலமே முந்தியதாக விருக்கவேண்டும். ஏனெனில், கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திலே நாற்பதாவது சர்க்கத்தில் வானரர்களைப் பார்த்துச் சுக்கிரீவன் சொல்லுமிடத்தில் "பிரத்தலம், பரதம், குருமத்திரகம்" என்று சில தேசங்களின் பெயர்களில் குருவென்னும் பெயரு மிருக்கின்றது. குருவென்னும் பேர் சந்திரவம்சத்திலுள்ள ஓர் அரசனுடைய பிரபிதாமகன். அவன் பெயரைக்கொண்டே அத்தேசத்திற்குக் குருவென்னும் பெயராயிருக்கலாம். இதற்கு ஒருசமயஞ் சமாதானமளித்தபோதிலும், அதற்கு முதற்சர்க்கத்தில் அவதாரபுருஷனுடைய பிறந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வசனத்தைக் காட்டி ஓர் வசனமிருக்கின்றது.

[illegible]

அஃதி யாதெனில், "அவ்விடம் பஞ்சஜனன், ஹயக்கிரீவனென்னும் அசுரர்களிருவரைக் கொன்று சங்கத்தையும் சக்கரத்தையும் புருஷோத்தமன் பெற்றார்" என்பதாம். இவ்விடத்தில் அதற்கு முந்தியே கிருஷ்ணாவதாரமென்று சொல்லி ஓர் வழி காட்டப்பட்டது. ஏனெனில், விஷ்ணுபுராணம் ஐந்தாம் அம்சமென்று இக்கலிக்கு முந்திய துவாபரத்தையே கிருஷ்ணாவதாரகால மாகக் காட்டுகின்றது. அவ்விஷயம் பாகவதத்திலுமிருக்கின்றது. கிருஷ்ணன், இறந்துபோன தமது குருபுத்திரனை மீட்கப்போய் வழியில் பஞ்சஜனசுரனைக் கொன்று சங்கத்தைப் பெற்றானென்றுங் காணலாம். அவ்விஷயத்தைப் பாகவதத்தாந்தசந்திரிகையையெழுதியபுராணம் ஹயக்கிரீவசாஸ்திரியு மொப்பியிருக்கின்றார் எனபது. இவ்விஷயத்தில் சமாதானம் வருமாறு காண்க. நாம் முன் எடுத்துக்காட்டிய காரணங்களால் இராமாயணம் பாரதத்திற்கு முந்தியதென ஏற்பட்டும், பாரதத்தைச் செய்த வேதவியாசர் பிதாவான பராசரர் இராமாயணகாலத்தி லிருந்ததாகத் தெரிவதால், இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியகாலம் சொற்பமாகவே யிருக்குமென்று ஊகிக்கக் கூடியதாயினும், அவர்கள் யோகிகளும் நீண்ட நாட்களைப் பெற்றவர்களுமாதலால், அதைக்கொண்டு ஒருவிதமாய் நிச்சயிக்கக்கூடாது. குருதேசமென்கிற பெயர், குரு என்னுந் தேசன் பெயரிருப்பதும் ஒரு காரணமாகாது. அத்தேசத்திற்குக் குருவென்னும் பெயர் அநாதியாயுள்ளதே. அவ்வரசன் பிறந்தபிறகு குருஜாங்கலமென்னும் பெயர் அதற்கு வந்ததாய்மாத்திரம் பாரதத்தின் ஆதிபருவத்தில் "அவர் பெயரால் குருஜாங்கலமாயிற்று" என்றிருக்கின்றது. (ஜாங்கலமென்பது சிறிது த்திய ஓர்வித நாட்டுக்குப் பெயர்.) அதுகொண்டே "குருக்ஷேத்திரம் தேவர் தவத்தல். புண்ணியம் பெற்றது" என்று உடனே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் குருவென்ற பெயர் அநாதியென்று ஏற்படுகின்றது. அதனாற் குருவின் தரிசனே லக்ஷத்திலும் குருக்ஷேத்திரமென்கின்ற பதமிருக்கின்றது. அவ்வரசனுக்குப் பிறகே உண்டாகத் தோன்றியதாய்ச் சொல்வதும் அவ்வளவு யுக்தமன்று. ஆதலால், ஓர் காலநிர்ணயஞ்செய்தல் முடியாதென்க.

இரண்டாவது காரணத்தை விசாரிக்கப்புகுவோம். அதற்கு யாம் சமாதானஞ்சொல்லுமுன் பாகவததாத்பர்ய சந்திரிகை முதலிய சிலபுத்தகங்களை யெழுதி தாம் பெரியோரிடஞ் சரியாக் கல்வியைக் கற்றவரென்றும், பலவிடங்களிலெழுதி பரதன் பெரியவனா, மற்றவன் பெரியவனா வென்ற பல ஆக்ஷேபங்களைக் கிளப்பி அவைகளுக்குச் சமாதானமளித்து கிருஷ்ணன் இக்கலியின் முதற்றினத்திலே பரலோகமடைந்தாரென்று எழுதி முடித்தார். —அவரிவ்வாக்ஷேபத்திற்கு யாது சமாதானங்கூறுவரோ அறியேம். யாமறிந்த மட்டில் இதுவே சமாதானம். முன்பு புராணங்களைப்பற்றி யெழுதியவிடத்தில் புராணங்கள் பல அர்த்தவாதங்களால் உண்மையை விளக்குகின்றனவென் றெழுதினோமல்லவா? அவ்விதமே பாகவதமும் பகவானுடைய நித்தியமாயுள்ள சங்கதாரணத்தை அவ்வவதாரத்தின் கதையாயிலாக வெளிப்படுத்தியதே தவிர வேறில்லை. அதுகொண்டே ஆக்னேய புராணத்தாலும், வேறு பெரியோர்கள் வசனத்தாலும் பகவானுடைய திவ்விய சரித்திரங்கள் ஒவ்வொரு காலங்களிலும் முன்னதாகவே கம்பப்படுமென்று வெளியாகின்றது. உலகம் அடிக்கடி மாறிப் பலவேற்றுமைகளைப்பெறுவதால்,

[illegible]

அநேக ஏற்பாடுகளை முன்போலத் திருப்பவுங்கூடும். ஆனால் அவைகள் சிலபாகங்களில் வேறுபட்டிருக்குமெனின், அவதாரமூர்த்திகளின் சரித்திரமும் அவ்விதமே சிலபாகம் வேறுபட்டிருக்கின்றது. இவ்விடம் சுக்கிரீவன் சொன்னதாக வெடுத்துக்காட்டிய வசனமும், கிருஷ்ணனுடைய சரித்திரத்தையே குறிக்குமென்பதும் நிச்சயமாய்த்தெரியவில்லை. அயக்கிரீவன் என்னுமசுரனைக்கொன்று சக்கரத்தைக் கொண்டுவந்ததாக அவர் சரித்திரத்தால் காணப்படவில்லை. ஆதலால் பஞ்சஜனாசுரனையும், அயக்கிரீவாசுரனையும் சம்ஹரித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் சக்கரத்தைப்பெற்றது பாகவதத்திற் சொல்லிய கதையாவென்று நம்பத்தக்கதாயில்லை அதற்கு யாம் வேறுவழியுள்ள கதைகளையுங்காரணங்களையும் பின்னெடுத்துரைப்பதுடன்கூட, பல ருட்சுமகாரணங்களாலிதன் காரணத்தையு மெடுத்துரைப்பாம்.

இன்னும்வரும்.

நம்மவருக்கு ஆவசியகம் வேண்டியது யாது?

விவேகிகளே!

இவ்விந்தகேழ்வி வைதிகர்கள் கூட்டத்திலும் லௌகிகர் கூட்டத்திலும் ஆங்காங்கு வெளியாகிவருகின்றது. இதற்குச்சமானமும் பற்பலவிதமாய் ஆலோசித்து மேதாவிகளாற் சொல்லப்பட்டது யாதெனில், நம் தேசத்திற்குத் தற்காலம் உபயோகமுள்ளதும், மதம், ஆசாரம், பொருள், தைரியம், தேசபலம் முதலிய யாவற்றையுங் காப்பாற்றக்கருவியாய் நின்றுள்ளதும் உபந்நியாசமே. அனேக தேசாந்திர சரித்திரங்களையும், நம்தேசத்துப் பூர்வாசிரியர்சரித்திரங்களையும் கற்றவர்கள், இதை அறிந்தவிஷயமே. பற்பலவிதங்களான ஜனங்களினுள்ளங்களைக் கவர்ந்து ஓர்வழியிற் செலுத்துவது வேறுவழியால் முடியாது. பரோபகாரசிந்தை, பண்டிதர்களினிலக்கணமல்லவா? அவர் தங்கருணைப்பெருவெள்ளமே பாமரர்களுக்குப் பாக்கியமாய்முடியும். உலகத்தில் தன் வயிற்றை நிரப்பி வீட்டைவிட்டகலாது தன் பெண்டீர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும், அல்லது பந்துக்களுக்கும் சுகமளிப்பவர் பண்டிதராவார்களோ? இவ்விலக்கணம் பூண்ட மகான்களவதரிக்கவா உலகமெதிர்பாக்கும். பாமரர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யத்தக்க நாவன்மை பூண்ட ஓர்மகான்மா அவதரிக்கவல்லவோ உலகமெதிர்பார்க்கும். அன்னியர்களுக்கு அறிஞர்களனுக்கிரகம் அவசியமில்லையே. மற்றவரல்லவோ பண்டிதர் எடுத்துரைக்கும் விஷயங்களை எதிர்பார்ப்பவர். பண்டிதர் தாமறிந்ததும், தாமநுபவிப்பதும், அநுபவிக்கத்தக்கதுமான சுகத்தை பிறரோர்களுக்கு எடுத்து வெளியிடாரேல், அவர் பெயர்மாத்திரையில் பண்டிதரென்பது உண்மை. உலகத்தில் ஓர் சித்திரிகன் சித்திரமெழுதாவிடத்து அவனைச் சிற்பியெனப்படுவோன். அவன் பலரறிய ஓர் சித்திரத்தை வரைவானாயின் அவனுக்கு அப்பெயர் வழங்கிவரும். அங்ஙனமே ஓர் பண்டிதன் தமது ஞானத்தைப் பிறர்க்குபயோகப்படுத்தாவிடின், ஒருபோதும் பண்டிதனெனச் சொல்லப்படான். உலகத்தில் எவ்வளவு சொம்புடையவனாயினும், தன் வயிற்றைப் பெரிதாயெண்ணின்வனாயினும், தன்னினத்தாரையாவ தாதரியாதும் அவருள்ளமுந் தம்முள்ளமும் கலக்காதும் ஒருபொழுதுஞ் சுகமடையான். உலகத்தில் தான் உபயோகப்படு

[illegible]

த்திக்கொள்ளாமலும் மற்றவர்களுக்கு ஈயாமலும் பணத்தைச் சேர்ப்பவனைப் பலரும் நிந்திப்பதுபோல், பண்டிதனும் மற்றவர்களுக்குத் தன் அறிவைப் புகட்டாவிடில், அவன் பலராலும் இகழப்படுவனேயன்றி ஒருக்காலும் ஒருவராலும் புகழ் பெறான். அதுகொண்டே நம்முன்னோர்களாகிய மதாசாரியர்கள் பிரசங்கத்தாலன்றி வேறுவழியால மற்றவர்க்குத் தத்துவம் விளங்காதென்றெண்ணி, அவ்விதமே யுபதேசஞ்செய்துவந்தனர். ஆதலின்றன்றோ இக்ஷ்வாகு மன்னிலைமையடையும்பொருட்டு பகவான் முதலிய பெரியோர்கள் வைதிக லௌகிகவிஷயங்களைப் பெருங்கூட்டத்திற்றானே வெளியிட்டனர். நம்மவரோ வைதிக லௌகிகமாகிய சாவகாரியங்களிலும் சபைகளை முன்னிட்டே எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிவந்தனர். இப்பொழுது மயது உபாத்தியாயர்கள் பொருளிலவர் தமதேனும், சபை [பரிஷத்] என்னும்பேர் சொல்லை ஒவ்வொரு சுருக்கத்தின் தொடக்கத்திலும் ஓர் பணிதமை வைத்துவந்து சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள். சபைகளைச் சேர்வதற்கே டெருமபாலும் ஆலயங்கோட்டாறும் சபாமண்டபங்களேற்பட்டிருக்கின்றன. நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய ஏற்பாட்டைச் சற்றுற்று நோக்கில், பற்றவர் வழியை ஒருவரும் புகழ்த்துவரியார். ஆயினும், இவ்வித வழக்கம் நம்நாட்களிற் பிறந்த பலரால் கைவிடப்பட்டது. அதனா லுண்டாகும் ஒற்றுமை நமக்கின்றியமையாததாம். அவ்வொற்றுமை மூன்றுவிதமாய் நம்தேசத்தில் நிலைபெற்றிருந்ததாய் முன்னோரெழுதிய புத்தகங்களால் வெளியாகின்றது. அதில் முதலாவது இராஜகாரியங்களிலாவசியகமானது. இரண்டாவது, மதகாரியத்தில். மூன்றாவது, தனித்தனியே ஒவ்வொருவருமடைய வேண்டிய விஷயத்தில். மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்க்கும் ஒற்றுமையில்லாது கூடுவதில்லை. அவர்க்கும் குருசிஷ்ய ஒற்றுமை ஆவசியகமன்றோ. இவ்வித ஒற்றுமையை உண்டாக்குவதற்குத் தமதுள்ளத்திற்றோன்றிய கருத்துக்களை மற்றவரறியும்படி பெருங்கூட்டங்களிற் பிரசங்கிப்பதைவிட வேறுவழி யாதுமில்லை. அவ்விதம் ஒருவன் செய்யின் அறியாதவிஷயங்களை மற்றவர்களுக்கு அறியப்படுத்தவும், அறிந்தவிஷயங்களை உறுதியாக்கவும் இதுவே பெருங் கருவியாக ஏற்படும். நம்முன்னோர்கள் மூவகையொற்றுமையையும் காப்பாற்றிய வழியையும், அவைகளுக்கென்று செய்த உபநியாசங்களின் சிறப்புகளையும் காட்டுகின்றோம். நாம் முன் சொல்லிய மூன்றுவித ஒற்றுமைகளில் இராஜரீகவிஷயங்களுக்காக மந்திரிவேற்றுமைகளை யென்னும் ஒன்றுகூட்டுங் காரியங்களை முடிப்பதில் நம் முன்னோர்கள் வழக்கமெப்படியென்பதில் உதாரணமாக இராமாயணத்தில் ஓர் சங்கதியை எடுத்துக்காட்டுவோம். இராமாயணத்தில், தசரதமகாராஜன் தனது புத்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யவுத்தேசித்து, அவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கக் கருதி, ஓர் பெரிய கூட்டங் கூட்டியதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக் கூட்டமும், அதில் நடந்த விஷயங்களும் இக்காலத்தில் நடக்குங் கூட்டங்களிலுஞ் சிறந்ததாகத் தெரியவருகின்றது. எங்ஙனமெனில், முதலில் "பலவிடங்களிலுள்ள பற்பல அளவற்ற ஜனங்களையும், மகா அரசர்களையும் தனித்தனியே அழைப்பித்தான்" என்பதால், அரசர்களை அழைத்த சிறப்பும், "அவ்வரசர்கள் அனைவரும் தத்தமக்களிக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் அரசனை நோக்கி வீற்றிருந்தனர்" என்பதால், உட்காரவேண்டிய ஒழுங்கும், "அரசர்களும் அந்

[illegible]

கரத்தாரும் பிறதேசத்தாரும் அரசனால் வெகுமானிக்கப்பட்டுச் சமீபத்தில் சூழ்ந்திருந்தார்கள்" என்பதால், அரசன் அவர்களைச் சமீபத்திலே தாரதம்மியமின்றி ஆதரித்ததும், சபையாரனைவரையும் நோக்கி அநுமதி கேட்டான்,, என்றதால், ஒவ்வொரு உபந்நியாசத்தின் ஆரம்பத்திலும் சபையோர்களையழைக்கும் வழியையும், "எல்லோரும் அறியத்தக்க உசித சதஸ்தோரே,, என்பதால், மற்றவர் கேட்கத்தக்கபடி சொல்லும் விஜ்ஞாபனையையும், "சபையார்களே இது நானறிந்த விஷயம்,, என்பதால், ஆரம்பத்திலேயே பிற விஷயங்களையும் எடுத்துக்காட்டி, "நான் இப்பொழுது எடுத்துரைத்த விஷயம் உசிதமானால் அதைத் தாங்கள் ஒப்பவேண்டும், இல்லாவிடில் எனக்கு வேண்டிய வழியை எடுத்துக்காட்டவேண்டும்,, என்று முடிவில் ஜனங்களிடம் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டதால், தன் தாற்பரியத்தைத் தான் நம்பாது அவ்விஷயத்தில் மற்றவர் பலர் தாற்பரியங்களையும் அதற்கிணையாய்ப் பிரார்த்தித்ததும் "இது எனது தாற்பரியம் உசிதமின்றி மாறாது வேறாயின் அதைத் தாங்கள் உரைக்கவேண்டும். நடுநிலைமைகொண்டு ஆலோசித்தாற்றான் உண்மை வெளிப்படும். ஆலோசனைசெய்து நிர்த்தியவிஷயமே அதில் பலமுள்ளதாகும்,, என்று தெளிவாய் ஜனங்களைக் கேட்கும் வழியும் "இவ்விதம் அரசன் சொல்ல, மிகவும் ஜனங்கள் அதை யாமோதித்தார்கள்,, என்பதால், ஓர் பிரசங்கத்தின் முடிவில் கேட்போர் சொல்லுமுறையும், "சகல இராஜகுணமும் பொருந்திய ஸ்ரீ இராமன் எங்களுக்கரசனாயிருக்கச் சம்மதம்,, என்று ஜனங்கள் சம்மதிகொடுத்த சிறப்பும் "நான் இராச்சியத்தை நியாயமாகப் பரிபாலனஞ்செய்திருக்க, நான் சொல்லிமுடிப்பதற்கு முன்னரே என் குமாரனை அரசனாயிருக்க விரும்புகிறீர்களே, நான் ஏதேனும் அநியாய முங்கட்குச்செய்ததேனோ,, என்று கேட்டதனால், தன் குற்றத்தைத் தான் நீக்கவேண்டிய ஒரு மேலான எண்ணமும், "இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற் பிறந்தவருள் இவ்வளவு சர்வவல்லமையும் பொருந்திய வேறு ஒருவருமில்லையாதலால் இவரே எங்களுக்கரசராகவேண்டு" மென்று ஜனங்கள் சொல்லியதால் அரசர்களில் நீதியின் பெருமையும் "அவர்கள் அஞ்சலி வந்தனம் செய்தார்கள்,, என்பதால் கேட்பவர்கள் பிரசங்கத்தின் முடிவிற் செய்யவேண்டிய முறையும் "அவர்கள் வந்தனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அரசன் அவர்களுக்குசிதமான உத்தரமளித்தான்,, என்பதாற் பிரசங்கியார் செய்யவேண்டிய தொழிலும், "அரசன் உபந்நியாசம் முடிந்தவுடன் ஜனங்கள் சந்தோஷத்தாற் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள்,, என்பதால் பிரசங்கத்தின் முடிவில் ஜனங்கள் களிப்பும், "கீழ்த்திசை, தென்றிசை, மேற்றிசை முதலியவிடத்து அரசர்கள் மிலேச்சாசிரியர்கள், மலைநாட்டார்கள், காடுகளில் வசிப்பவர்கள், மற்றும் அனேகர் அச்சபையில் நிறைந்து, தேவர்கள் தேவேந்திரனைச் சூழ்ந்ததுபோல் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள்,, என்பதாலும், "வசிஷ்டரும் வாமதேவரும் அங்கிருந்தார்கள்,, என்பதாலும், அச்சபையில் மிலேச்சர் பிராமணர்முதலிய எல்லோருமிருந்தார்களென்று வெளிப்படுதலால், இராஜகாரியங்களிற் சபைசேரவேண்டிய முறைமையும் நன்றாய் வெளிப்பட்டது. இனி இரண்டாவது ஒற்றுமையைப்பற்றி விசாரிப்பாம். இப்பரதகண்டத்திற் பிறந்த முதல்வருணத்தார்முதல் ஐந்தாம் வருணஸ்தர்வரையில் அதிகாரங்கள் ஒவ்வொருவர்க்கும் வேறுப

161191

[illegible]

டனும், மதங்களைக் காத்தல் யாவர்க்கும் பெருமையான தொழிலென்று ஏற்படுகிறபடியால், அதுவிஷயத்திற் செய்யும் பிரசங்கங்களில் இத்துக்கள் எல்லோரும் கேட்கிறதென்று எமது துணிபு இவ்விஷயமொன்றே, ஆகமங்களின் இரகசியங்களைக் கற்றுணராது தம்புகழ்ச்சிக்குறைவைத் தடைசெய்வதொன்றும் நம் பண்டிதர்கள் ஒப்பார்கள். இதுவிஷயம் நாம் புதிதாக எடுத்துச்சொல்லவில்லை. பாகவதம் முதலிய கிரந்தங்களிலும் பல புராணங்களிலும், சூதர் உபதேசிப்பவரும் ரிஷிகள் கேட்பவருமாயிருந்ததை எடுத்துக்காட்டுவோமாயின், நம் பண்டிதர்கள் அதைக்கேட்டுச் சொல்பவர்களை நாஸ்திகரென்று திட்டுவார்களேதவிர வேறொன்றும் அறியார். பண்டிதர்களே! ஆகம இரகசியங்களை அறியுங்கள், "ஸ்திரீகள், சூத்திரர், தாசர்கள் இவர்களுக்குச் சம்ஸ்காரம் வைணவத்திலுண்டு" என்று பாகவத வசனங்களை அறியுங்கள். "பஞ்சமருக்கும் திருநோக்கு தீக்ஷையுண்டு,, என்னும் சிவாகம உண்மையை உணர்ந்து தெளியுங்கள். அவர்கள் வைதிககர்மங்களி லதிகாரிகளல்லரென்று நீங்கள் எண்ணினால், அவர்களுக்குப் புராண தர்மங்களை பேசும் போதியுங்கள். இனியேனும் நான்காம்வருணத்தவருள் உங்களுக்குள்ள துவேஷத்தையெல்லாம் அகற்றுங்கள். அவர்களுக்கு உசிதமாய் ஆகம புராண இதிகாசங்களிலுள்ள விதிகாரங்களை வெளியிடுங்கள். இன்னும் அநாதரத்துடன் மற்ற வருணத்தவரை ஆதரிக்காமலிருந்தால், சிறிதுகாலத்திலே நமது மதம் முற்றிலும் ஒழிந்துவிடும். அல்லது அவர்கள் குருவும் நீங்கள் சிஷ்யருமாக நேரிடும் நேரும். வைதிககர்மங்களில் அவர்க்கு அதிகாரமுண்டோ இல்லையோவென்று விசாரித்தற்கு இது காலமல்ல. நாஸ்திகம், கிறிஸ்துமதம், அஞ்ஞானம், அசிரத்தை முதலியன ஓங்கி வளரும் இக்காலத்தில் நமது ஆசாரம் முற்றிலும் நிலைபெறுவது அரிதாகும். இனி நம் பண்டிதர்கள் வெளிவந்து பிரசங்கவாயிலாகப் பிறமதக் குற்றங்களையும் நம்மத மேன்மைகளையும் வெளியிடாதொழிவராயின், இம்மதம் அழிந்துபோதற்குத் தடையென்னை? ஆசாரத்திற்குச் சிறிது குறை நேரிடினும் ஆபத்துக்காலத்தில் தோஷமில்லை. அதுகொண்டே நமமுன்னோர்களும் அவ்விதம் அனுட்டித்தார்கள். பாருங்கள்! நமது தேசத்தில் ஜகத்குருவெனப் பெயர்பெற்ற ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள் பௌத்தர், நாஸ்திகர், பாஷண்டர் முதலாயினோருடன் வாதித்து அவர்களுக்கு மதவுண்மைகளைப் போதித்து அவர்களை அத்வைதிகளாக்கினமையை அவர் சரித்திரங்களில் நீங்கள் கண்டதில்லையா? அவ்விதம் ஸ்ரீமான் இராமாநுஜமுனிவரும் திருக்கோட்டியூரில் யாவரும் கேட்கத் திருமந்திரார்த்தோபதேசம் புரிந்தமையும், அதுவிஷயத்தில் அவருக்கும் அவர் குருவுக்கும் நடந்தசம்பாஷணையைப் பற்றியும் சிறிதும் நீங்கள் கேட்டதில்லையா? ஆதலால் இக்காலத்து யாதும் விசாரியாது வெளிவந்து மதத்தை நிலைநாட்டுங்கள். இக்காலத்திலோ உதங்கமுனி போன்ற சிஷ்யர்களும், உபமன்யுபோன்ற குருவும் அகப்படுவது அரிது. அதனாற்றான் இரண்டாவது ஒற்றுமை நிலைபெறும். மூன்றாவதோ இல்லறவாழ்க்கையில் விருப்பமற்று மோக்ஷத்தை விரும்பும் துறவிகளிற் குருவுக்கும் சிஷ்யர்களுக்குமுள்ளது. அதில் குருவின் பிரசங்கம் சிஷ்யனுள்ளத்தைக் கவருமென்றறிக. இதில் முதல்வகுப்பில், உலகத்தில் மனிதர்கள் எல்லோரும் அதிகாரிகள். ஆதலால் அதில் ஆவசியகம் முய

Rm 211, M?6B
M6.2

[illegible]

லவேண்டும். இரண்டாவதோ பண்டிதர்களுக்கு இன்றியமையாத தொழில் நம்தேசங்களுக்கும், மதங்களுக்கும் பெரும்புகழ். அதற்கு நம்மவரே அதிகாரிகள். அதனாலுண்டாகும் பயன் நம்மவருக்குள்ளே நிலைபெறும். மூன்றாவதோ, இவருக்குள்ளடங்கியது. ஆதலினால் ஸ்ரீமத் கண்ணபிரான், முன்னர் ஸ்ரீ இராமதர்மத்தையும், பின்னர் மோக்ஷதர்மத்தையும் உபதேசித்தார் என்றறிக. உலகத்தில் தவம் புரிவோராயினும் நல்லவிடங் கிடைத்தாலொழிய அவ்வுக்குத்தவம் நிறைவேறாது. உலகம் இராஜநீதியால் வருந்துங்காலத்தில் அவ்வித தேசங்கிடைக்குமோ. காட்டிற்செல்லினும் காட்டிற் கடுமாய் அவ்விடத்தில் நிர்ப்பந்தங்களிருக்கின்றனவே. ஆதலால், நண்பர்களே! பல பிரசங்கங்களால் இராஜநீதியைத் திருத்துங்கள்! மதங்களைக்காருங்கள்! உங்களிடம் நூலறிவும், நுண்ணறிவும், பிரசங்க சக்தியும், பெரிய கல்வியுமிருக்கின்றன. அவைகளை வீணுக்காக வெளியில் வந்து பிறருக்குபதேசியுங்கள்! ஞான விஞ்ஞானங்களை நிலை நிறுத்துவது இக்காலத்திற் பிரசங்கமொன்றே. அஃதில்லாவிடின் பொன் மலர்போன்ற முகமேனும் பொட்டைக்கண்ணுமிருந்தால் உபயோகப்படாததுபோல், மற்றென்றும் பயன்படாது. இனி நம்மவருக்கு ஆவசியகம் வேண்டியது யாதெனில், பிரசங்க சக்தியே என்று விடையளித்து, முனைநின்று அப்பிரசங்கத்தை நிலைநிறுத்தக் கருணாகரரான கடவுள் உங்களுக்கு அருள் புரிவாராக.

வரும்.

அறிவிப்பு.

இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி.

தாய் தந்தைகள் கெடுகாள் அருந்தவம்புரிந்து பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளைப் பாதிரிகள் துர்ப்போதனைசெய்து வெகு சுலபமாய்க்கிறிஸ்தவராக்கின்றதைத் தடுக்கும் பொருட்டும், இந்துமதாபிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டும் 1887௵ மப்ரல்௴ 27௳ சென்னையில், இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டியென ஓர் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் மெம்பராகச்சேர விருப்பமுள்ள உள்ளூரார்க்கும் வெளியூரார்க்கும் குறைந்தது சந்தா 1-4-0 இச்சங்கத்துக்குத் தருமமாகப் பொருளளிப்போர் அளிக்கலாம். இச்சங்கம் திரவியசகாயம் செய்யும் தாதாக்கள் கையையே நோக்குகின்றது. இந்துமதாபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும். இச்சங்கத்தில் தற்காலம் ஒவ்வொரு தடவைக்கும் பதினாயிரம் வீதம் ஈறு பத்திரங்கள் அச்சடித்து மெம்பர்களுக்கனுப்புவதோடு, கிறிஸ்தவரால் உபத்திரவமுண்டாகும் பலவூர்களிலும் அனுப்பி, இலவசமாகப் பரவச்செய்யப்படுகின்றன. இன்னும் அநேக காரியங்கள் செய்யவேண்டும். யாவும் பொருளாலேயே ஆகவேண்டுமென அறிந்துவிடயமே. இதற்காக இந்த டிராக்ட் ஸொஸைட்டி தருமமென இங்கிலீஷ், தமிழ் தெலுங்கு இம்மூன்று பாஷைகளிலும் சேர்ந்து அச்சிட்டு, ஸ்டாம்ப்புட்லே புத்தகங்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் இவ்விடமான தொகைகளையொப்பமிட்டு, பொக்கிஷதார் கையெழுத்திட்ட ரசீதுபேரில் ஏஜெண்டுகளிடத்திலாவது, பில்கலெக்டரிடத்திலாவது பணம் கொடுக்கவேண்டியது. மற்றப்படி யாரிடத்திலும் பணம் தரப்படாது.

☞ இச்சங்கத்தைப்பற்றி யாதேனுமறிய விரும்புவோர் அரை அணா ஸ்டாம்ப் லேபிலாவது ரிப்ளைகார்ட்டாவது அனுப்பவேண்டியது.

௧௮௮௭௵ நவம்பர்௴ 30௳ சென்னை	இங்ஙனம், பொன்னம்பலம்பிள்ளை, மேற்சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதி.

Printed and Published for the Proprietor, at the Brahmavidya Press, Chidambaram.

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திராயம். [illegible]

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து௵ தை௴ கக-உக்கு க௮௮௮௵ ஜனவரி௴ ௩க-உ செவ்வாய்க்கிழமை. { இலக்கம்-அ.

[illegible]

விக்கிரகாராதனம்.

[முன் தொடர்பு.]

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளான தன்னைத் தனித்து ஓர் சிறு பிம்பத்தில் தியானிக்கின்றார்களாகையால், இவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்று விக்கிரகாராதனை செய்வோரைக் கடவுள் கடிந்துகொள்வாரெனில், எங்கும் நிறைந்த கடவுளை ஓர் பக்கத்தில் நோக்கிப் பணிந்துகொள்ளும் மற்றவரையும் அவர் அங்ஙனமே செய்யத் தடையென்னே, அறியேம்! கருணாகராய கடவுள் தமது தொண்டர்கள் செய்யும் குற்றங்களையெல்லாம் பொறுத்து அவர் வேண்டியவாறு அளித்து அநுக்கிரகிப்பவராதலால், அவர் தம்மைச் சிலாமயமான உருவதனில் பூஜித்ததற்குக் குற்றமாய்க்கொண்டு தமது தொண்டர்களைத் தள்ளிவிடுவாரா? அரணியைக் கடையும்பொழுது அங்கு நெருப்பு வெளிவந்தால் அதனால் தேயுவுக்குச் சர்வவியாபகம் அழிந்துவிடுமோ? கடவுள் பெரியோர் செய்யும் பாவனாசம்ஸ்காரத்தால் பிம்பத்தில் எழுந்தருளியதால் அவர்க்குச் சர்வவியாபகத்துவம் கெடுத லெங்ஙனம்? ஐயா, "எந்தச் சிலைகளை நாம் காலால் மிதிப்போமோ அதேவித சிலைகளைக் கடவுளென வணங்குவது எப்படி?" என்று எம்மை வினவும் இவர், காலில் மிதிக்கத்தக்க தோலைப் பதப்படுத்தித் தலைமட்டும் அங்கங்களுக்கு அலங்காரமாக்குவது என்ன மதிகொண்டோ? மனிதர்களுக்குப் பாவனையாற் சித்தியுண்டென்பது அவருக்கு எப்படித் தெரியும்? எவர்கள் பிம்பத்தை யாராதிக்கும் நம்மவரைத் தூஷிக்க முயன்றவருகின்றார்களோ, அவர்கள், நமது மாக்ஷிமைதங்கிய இந்தியா சக்கரவர்த்தினியார் இராஜ்ஜியபாரத்தின் ஐம்பதாம்வருஷபூர்த்தி மஹோற்சவத்தில், அவ்வம்மையின் ஓர் புகைப்படத்தை அங்கீகரித்துக் கனப்படுத்தி ஆராதித்தார்களே. அது உசிதமாமோ? இதிலுள்ள பேத மிதுவேயாம். தமது திருவுருவை இவ்விதம் மகாஜனங்கள் ஆராதித்த சங்கதிகளைப் பத்திரிகைகளாலும், சில மனிதர்கள்முகத்தாலும் அறிந்து இந்தியர்க் கருள்புரிவாள் அவ்வம்மை. கடவுளோ தாம் சர்வஞானம் பொருந்தியவராதலால், எங்கும் நிறைந்துநின்று ஆங்காங்கு நடக்கும் ஆராதனைகளை நேரே ஏற்றுக்கொண்டு தொண்டர்களுக்கு அருள்புரிவார். அவரைப் பணித்தாலாவது துதித்தாலாவது அவர் கருணைமாரி

[illegible]

(விஜ்ஞாநசிந்தாமணி:)

वेदान्तसारः (Grantha) [illegible]

[illegible]

பொழிவாராயின், அவரைப் பிம்பத்தினிடமாக ஆராதித்தால் அன்னனஞ் செய்யாதொழிவரோ? ஆதலினால், இச்சகமே! நமது ஆசாரமே மேலான கருத்துடன் அமைக்கதாக நம்புங்கள். நம்மவர்கள், கால்கள் பகவதாலயங்களை வலம்வருதலினால் புண்ணியம் பெறும். கைகளும் அத்திருவுருவின் பூஜைக்கு மலர்கொய்தலினால் சாதகமாகும். கண்களும் அத்திருமேனியின் அமைப்பைக் கண்டு களிப்புறும். நிர்மாலியங்களை மோந்து மூக்கும் பாக்கியமடையும். செவிகளும் அக்கடவுளினது திவ்யமங்களங்களைக் கேட்டு மகிழ்வெய்தும். உள்ளமோ அவர் அடிக்கமலங்களில் படியும். "பிரதிமைகளிலே கடவுள் தாம் நேரில் எழுந்தருளி இவர் செய்யும் ஆராதனைகளைப் பெறுகின்றாரென்பதற்குப் பிரமாணம் என்ன" என்று சிலர் வினவுகின்றனர். கடவுளின் உண்மைக்காரணங்களாற் பிறக்கும் சாஸ்திரமே பாவனாசம்ஸ்காரத்தால் பிம்பத்தில் கடவுள் அருள்பெறும் என்று காட்டியிருத்தலால், அதுவே அதற்குப் பிரமாணமாம். "பிம்பத்தே கடவுள் பரிபூரணித்திருப்பாராயின் தமது திருமேனியில் அணிந்திருக்கும் திருவாபரணங்களைக் கவரும் கள்வரை ஏன் அங்கே தண்டிப்பதில்லை" என்கின்றார்கள். இதுவும் ஓர் கேள்வியாமா! எவ்விடத்தும் நிறைந்த பொருளாகிய கடவுள் தமக்கே நேரில் பாவஞ்செய்பவர்களைத் தண்டிப்பதில்லை; பின்பே தண்டிக்கின்றார் என்று இவரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கவில்லையா? பின்னும், நம்மவருள்ளே சிலர் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியையும், சிலர் பரமசிவமூர்த்தியையும், மற்றுஞ் சிலர் வேறுவேறு மூர்த்திகளையும் பூஜிப்பதால், இந்துக்கள் சாஸ்திரங்களில் விக்கிரகாராதனத்தைப்பற்றிச் சரியான ஓர் வழி இல்லை என்கின்றார்கள். இதுவும் பயனற்ற கேள்வியென்பதில் தடையில்லை. உலகத்தில் நாம் மேலே காட்டியவாறு முக்கியமாய்க் கடவுளை அவரவர் மனதிற் கிசைந்தபடி பாவிப்பதால் குற்றம் என்ன இருக்கின்றது. ஒரேவித சுவர்ணத்தை ஒருவர் கங்கணமாகவும், மற்றொருவர் வேறு ஆபரணமாகவுஞ் செய்தால், அவர் பூண்டது பொற்பணியன்றி வேறாகுமோ? பலவித வியாபாரங்களில் அழிந்து நிற்கும் நமது சித்தநிலைக்கேற்ப நாம் இக்கலியுகத்தில் கடவுளைப் பிம்பத்தில் ஆராதனைசெய்வதே மிக உசிதமாம். அதுவே சாஸ்திரங்களின் கருத்து. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி எமது நீ ராமாயணத்திலும் அங்கவிஜ சாபமோக்ஷப்பிரகரணத்தில் ஓர் சுலோகம் உண்டு. அதன் கருத்து "தருமசீலராகிய பெரியோர் தாம் சாஸ்திரங்களின் கருத்தை யைச் செய்யும் கிரியையால் சிலையேயாயினும் தடையின்றிக் கடவுளின் தன்மையைப் பெறும்" என்பது. ஆதலால், விக்கிரகாராதனத்தை நிந்தித்தல் யுக்திக்கும் அநுபவத்திற்கும் விருத்தமாதலால், அதை வீண்வம்பெனக் கொள்க.

[மொழிபெயர்ப்பு.] சுந்தரராஜசர்மா. வி. பி. எவி.

வேதாந்த சங்கிரகம்.

அப்பாதீக்ஷிதர் உபந்யாசம்.

[௩௮. பக்கத்தொடர்பு.]

மேலும், சாலோக்கியம், சாமீப்பியம், சாருப்பியம், சாயுச்சியம் என்னும் நால்வித முத்திகளினும் வேறாய் ஐக்கியமான கைவல்யமுத்தி இருவகைப்படுமென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகிற்

[illegible]

கும். கிரமமுத்தி ஒன்று; உடன் முத்தி ஒன்று. அவற்றுள் முதன் முத்தியாகிய கிரமமுத்தி "வேதாந்தங்களை யறிந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து சந்நியாசத்தாற் சத்துவகுணம் மேலிட்ட எதிகள் பிரமலோகஞ் சென்று பிரம்முடன் முத்தியடைகின்றார்கள்" என்றும், "ஹிருதயத்தில் நூற்றொரு நாடிகள்" என்றும் போந்த வசனங்களால், பிரமலோக கிரமமாய்ப் போகும் வழியால் கிடைப்பது. இரண்டாவதோ "இவ்விடமே பிரமத்தை யடைவான்" "இவ்விடமே உண்மையிற் கலப்பன்" என்றற்றொடக்கத்த வசனங்களாலும், இச்சரீரமிருக்குங்காலத்தே பரம்பொருளை யறிவானேல்" எனப் போந்த வசனத்தாலும் வெளியாகின்றபடி, உயிருடனுள்ள காலத்திலேயே உண்டாவது. இப்படிப்பட்ட ஜீவன்முத்தியை விசிஷ்டாத்வைதிகளும், துவைதிகளும் ஏன் ஒப்பிலரெனில், பிரமநிஷ்டர்களிடத்தும் பல விகாரங்களிருத்தலால் அவ்விடம் அவருக்கு முத்தியுண்டென்பது உபசாரமொழியென்று அவர் கொள்கையாம். "சாக்ஷியும், சேதனனும், தனித்தவனும், நிர்க்குணனும்", என்றும், "அம்சமற்றது, தொழிலற்றது, சாந்தமுள்ளது, மாசற்றது, பற்றற்றது", என்றும் தொடங்கிய பல வசனங்களுக்கு உண்மையிற் குணமுள்ள வஸ்துவே பொருளெனக் கொண்டு, நிர்க்குணமான வஸ்து இல்லையென்று சொல்வது போல், தம்மதிகாரத்திற்கெட்டாத ஜீவன்முத்தியையும் விரும்பாதொழிந்தார். இதனால் அவர் அறிவில்லாதவரென்று சொல்லப் பொருந்தாது. சில அத்வைதிகளும் "அவன் அங்கு செல்வான், உண்பான், கிரீடைகளைச் செய்வான், தோழர்களுடன் கூடுவான்", என்பதாதிய வேதவாக்கியங்களைப் பிரமலோகத்தே யநுபவிக்கும் போகவிஷயங்களாக அர்த்தங்கொள்ளாது இவ்விடத்தே கிடைக்கும் ஜீவன்முத்தியே அதற்கும் பொருளெனக்கொண்டு, ஒருவித விதிவிலக்குகளுமின்றி, மனம்போனவழி திரிகின்றார்கள். இவர்போன்ற அத்வைதிகளைச் சீவன்முத்தர்களென்றும் பதப்பொருளென்றெண்ணிப் பிறர் பரிகசிப்பின், அவருக்குப் புத்திக்குறைவு யாதிருக்கின்றது. உலகத்திலே "எவனைக்கண்டு உலகம் அஞ்சாது, எவன் உலகத்திற் கஞ்சான், எவன் மகிழ்வு, அழுக்காறு, அச்சம் என்பவைகளை நீத்தவன், அவன், ஜீவன்முத்தன்", என்று தொடங்கிய பல வசனங்களால் ஏற்படும் ஜீவன்முத்தியை இல்லையெனச்சொல்ல எவராலும் முடியாது. ஜீவன்முத்தனுக்கு விவகாரங்களிருப்பினும், கொளுத்திய வஸ்திரமும், வறுப்பிய வித்தும்போலத் தோற்றமாத்திரையாயிருப்பினும் புனர்ஜன்மத்திற்குக் காரணமாகாது. அவன் இவ்வுடலையொழித்து வேறு உலகங்களுக்குச் செல்வதுமில்லை. அவனுடைய உயிர் அங்ஙனமே நிட்கலமாய் நின்றுவிடுகின்றதெனப் பெரியோர் கருத்தென்க. இங்ஙனமிருக்க, "அவன் பிதிர்லோகத்தை விரும்பினால், அவனது இச்சைக்கிணங்கிப் பிதுர்கள் அங்கேதோன்றுவார்கள்", என்று தொடங்கிய வசனத்தால், பிரமலோகத்தையடைந்த முத்தனுக்கும் அணிமாதி அஷ்டசித்திக ளிருந்தனவென்று வெளியாகின்றமையால், இங்குதானே பிரமநிஷ்டனுக்கலாம். பிரத்தியக்ஷ பலன் கிடைப்பதால் ஜீவன்முத்தியை உண்மையென்றெப்புவோம். பிரமநிஷ்டர்களிடத்தில் ஓர்வித சித்தியையுங் கண்டிலேம். முற்காலத்தில் வசிஷ்டர்முதலாயினோரிடத்தில் அணிமாதி சித்திகள் காணப்படுதலால், அவர்கள் ஜீவன்முத்தரென்றே சொல்லுவோம். சித்திகளன்றோ முத்திக்கிலக்கணம். யாதொரு சித்திகளுமின்றி நான் பிரமநிஷ்டனென்றால், அந்நு

[illegible]

ல் முத்தி கிட்டுமோ. முத்தியோ சகுணனுகிய ஈசுரனருளி ன்றிக் கூடா. ஆதலால், சகுணனுன ஈசுரனை வழிபடுதல் யோகம் முதலியவற்றை வெறுத்திருக்கும் அத்வைதிகளுக்கு முத் தியுண்டோ. அவர்களுக்கு வார்த்தைகளின் மாத்திரம் முத்தி யுண்டேயன்றிக் காரியத்திலில்லை,, என்கின்றார்கள். அவர்களு க்கு நாம் அளிக்கும் விடையாவது,—ஜீவன்முத்திக்கு அணிமா தி சித்திகள் இலக்கணங்களாகா. சமதம முதலிய குணங்க ளே அதற் கிலக்கணங்களாகும். வசிஷ்டாதியோ அதிகாரிக ளாதலால் அவரிடம் சித்தியும் முத்தியுங் கூடிற்று. அவர் முற் பவத்திலே சகர்மம், நிஷ்கர்மமென்னும் இருவகைத் தவங்க ளைச் செய்தவர். நிஷ்கர்மமென்னும் ஓர்விதத் தவத்தையே செய்தவர்களுக்குச் சித்திகளில்லா முத்தியே யுண்டாகும். சித் திகளோ, அதிகாரிகளுக்கு மோக்ஷவிரோதமே. அன்னபூர் ணோபநிடத்து முதலிய உபநிடதங்களில், முத்தர்களுக்குச் சித் தியில் விருப்பமிராதென்பது வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட் டிருப்பதால், மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் பிரமத்தை விசாரித்தல்வேண்டும். பூமியிலே செய்த புண்ணியங்களின் பலத்தை அவன் பிரமலோகத்தி லநுபவிப்பான். ஆதலினுற் ருன் அவன் உடன்முத்தி பெற்றவனல்லன். சில பெரியோர் கள் காலங்கழித்துவருவதாலும், சுகதுக்காதி சம்பந்த முள்ள தாதலாலும் கிரமமுத்தியினு முடன்முத்தியே சிரேஷ்டமெ னக்கொண்டு அதற்கென நிர்க்குணத்தியானஞ் செய்துவருகி ருர்கள். ஓர் சமயம் வதேனுஞ் சங்கற்பத்தால் ஓர் சித்திஉண் டாயினு, அது தமது நிஷ்டைக்குக் குறைவெனத் தமது சக்தி யை வெளியிடார். இப்பொருளே பிரமசூத்திரங்களில் அடங் கியிருக்கின்றது. ஆதலால், யாதொரு சித்திகளுமில்லாமல் சமஸ்த விஷயவியாபாரங்களுமொடுங்கிப் பிரமநிஷ்டையடை ந்தவருக்கு உடனே சம்சாரபந்தம் விடுமாதலால், ஜீவன்முத் தியுண்டென்பதே துணிபாயிற்று. வரும். [மொ—பு]

"ப்ரம்மவித்யா" பத்திராதிபரவர்கட்கு வந்தனம்.

ஐய!

தங்கள் பத்திரிகையில் "விதண்டாவாதம்,, என்னும் பதம் சில சமயங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருவதைப் பார்க்கின் ரேம். அஃது சைவவைஷ்ணவர்களுக்குள் நடக்கும் விவகா ரத்தைக் குறிக்குஞ் சந்தர்ப்பங்களிலேயே உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதில் யாம் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் விஷயங் கள் இரண்டே: ௧. விதண்டையென்னும் பதம் எந்தத் தாது வினின்றும் பிறந்தது? அந்தத் தாதுவுக்கும் அப்பதத்திற்கும் சரியான [Litteral] அருத்தம் யாவை? ௨. விதண்டாவாத மென்னும் பதம் சைவவைஷ்ணவாது சம்வாதத்திற்கேதா னுப யோகிக்கப்படல்வேண்டுமோ? ஆமெனில், என்ன நியாயத்தால்? இவற்றிற்குத் தாங்களாயினு, அல்லது, விதண்டையென்னும் பதத்தைப் பிரயோகிக்குந் தங்கள் நிருபர்களாயினு தயை செய்து பதில்விடுத்து உபகரிக்க வேண்டுகின்றனம்.

சுரோடு. தினகரன்.

ஒருவர் எழுதுகிறார்,—ஐயா! நமது இந்தேசத்திலுள்ள ஜனங்களினும் அதிகமாய் ஐரோப்பாதேசத்திலே பல வியாபாரஸ் தலங்களில் ஸ்திரீபுருஷர்கள் கூடியும் பிரதிவாதியுமாயிருந்து ஒருவர் மற்றொருவர் குற்றங்களை யெடுத்துக்காட்டிப் பெண்களுக் கும் புருஷர்களுக்குமுள்ள விவாகசம்பந்தத்தைகேவிவிடும்படி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஐரோப்பியர்களைப்போல் இந்தே சத்தவர்களுள் பலவிதமான விருப்பப் புருஷர்களும், புருஷர்களை நீக்க விருப்பமுள்ள பெண்களும் பெருவாதம் பிணங்களில் வருவதைக் கண்டிலம். ஆதலால், ஐரோப்பியர்களில் ஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு ஒற்றுமைக்குறைவு உண்டாகத்தக்க பல ஏதுக்கள் இருக்கின்றமையால், அது ஏற்படுத்தக்கதாகவேயிருக்கின்றது. அநேகமாய் ஒருவர்க்கொருவர் மனவெறுப்புண்டாகும்படியான பலகாரணங்கள் பிரத்தியக்ஷமாகவுங் காணலாம். அவற்றுள் முக்கியகாரணம் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் பல அபிப்பிராயங்களில் வேற்றுமையை வகித்திருப்பதே. பாருங்கள், அவர்கள் தேசவித்தியாசத்தைக் கவனிப்பதில்லை. உள்மதவேற்றுமைகளை யோசிப்பதில்லை. புருஷர்களும் பெண்களும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளும் விஷயத்தில் அவர்கள் பாஷையின் வேற்றுமைகளையும் பார்ப்பதில்லை. அவர்களில் ஆங்கிலேயர்களான புருஷர்கள், ஆங்கிலேயதேசத்தவளாயினும், பிரான்சுதேசத்தவளாயினும், ஜர்மனிதேசத்தவளாயினும், அன்றி மற்றெத்தேசத்தவளாயினும் பெண்ணென்றால் அவளை விவாகஞ்செய்து கொள்ளுகின்றனர். தாம்புரொடெஸ்டாண்டுக் [Protestant] கிறிஸ்தவனாயினும், கத்தோலிக்க [cotalhi] கிறிஸ்தவப் பெண்ணை மணம்புரிவான். இந்துக்களோ, அவ்வவ் மதஸ்தர் அவ்வம்மதப் பெண்களையும், உள்நாட்டு வேற்றுமைகளை உற்றுநோக்கி அவ்வவ் நாட்டவர்கள் அவ்வவ் நாட்டுப் பெண்களையும் விவாகஞ்செய்து கொள்ளுகிருர்கள். அதுகொண்டே இந்துதேசத்து ஸ்திரீபுருஷர்களுக்குத் தாம் பிறந்த தேசத்தாலேனும், தாம் கொண்ட மதத்தாலேனும், தமது தொழிலாலேனும், வழக்கச்சொற்களாலேனும், உண்டிகளாலேனும், உடைகளாலேனும் வேற்றுமை ஏற்படுவதில்லை. அவ்விதமே அவ்வவர்க்கேற்றபடி நல்லொழுக்கமுதலிய நற்குணவிலட்சணங்களாகிய அகவிலக்கணங்களும், உடைதரித்தல் முதலிய புறவிலக்கணங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் ஓரிடத்தில் வசிப்பவர்களாதலால் அதிகமாய் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரிய நேரிடுவதில்லை. அன்றியும், உசிதமான வயதையும் எதிர்பார்த்து விவாகம் செய்யப்படுவதால் ஒருவருக்கொருவர் இயலாத வயோதிபவித்தியாசத்தாலுண்டான துக்கமும் நேரிடுவதில்லை. பொருளல்லவோ பெருங்கலகத்தை விளைவிக்குங் கருவி. ஆங்கிலேயர்களுள்ளே விவாகஞ்செய்துகொண்டவுடன் பெண்களின் பொருள் புருஷர்களையடையாது அவரிடமே சுதந்தரித்திருக்கும்படி நேரிடுகின்றது. இந்துக்களிலே கணவனுடன் வாழும் பெண்களுக்கு ஒருபொழுதும் அவ்வித சுதந்தரங் கிடைப்பதரிது. ஆங்கிலேயர்களுள் விவாகமான பெண்களும் தாமே தம்பொருள்கொண்டு தம் வ்யவகாரத்தை நடத்திவரக்கூடும். இந்துக்களிலோ, புருஷர்களே பெண்களைப் பரிபாலிப்பது அவசியமாயிருக்கின்றது. அதுகொண்டே இந்துதேசஸ்திரீகள் புருஷர்களிடம் அன்பு கௌரவம் முதலியவற்றை முக்கியமாய்ப் பாராட்ட நேரிடுகின்றது. ஆங்கிலேயர்களுக்குள் அவ்விதமில்லாமையால், அந்தப்பாகங்களமட்டில் குறைந்திருக்கக்கூடும். இத்தேசத்து ஸ்திரீகளுக்குப் புருஷன்வசமாயிருத்தல் தொன்றுதொட்டு நடந்துவரும் தர்மமென்றெண்ணி, அவரது ஆணைக்கடங்கியே நடந்துவருகிருர்கள். ஒருசமயம் தமக்கு விரோதியாய கணவன் அமைந்தாலும், அவனுக்கு விரோதமாய் ஸ்திரீயள் செய்யத்துணிவதில்லை. புரு

[illegible]

வர்களும் வைதிககாரியங்களிலும் மற்ற லௌகிககாரியங்களிலும் அவர்களுடன் கூடவேயிருந்து வேலைகளை முடித்துவருகின்றார்கள். இவ்விதம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பூர்ணசுகத்தை யளிக்கவல்ல விவாக ஏற்பாடு இந்துக்களுக்கு அமைந்திருக்கின்றதேயன்றி, மற்றவருக்கு இல்லை. மற்றவருள் ஒருவனை விவாகஞ்செய்த ஓர் பெண், ஒருசமயம் வேறொருவனை விவாகஞ்செய்வாள். அவ்வித வழக்கம் இந்துக்களுள்ளே மிகவும் குறைந்தது. அல்லது இல்லையென்றே சொல்லலாம். ஒருவர்க்கொருவர் விவாக உடன்பாட்டைக் கடந்து வியபிசரிப்பாராயின், மேற்றிசையாரிலும் இத்தேசத்தாருக்குக் கடிய அபவாதங்களுண்டு. மேலும், இந்துக்களுக்கு இவ் விவாகமென்னுந் தொழில் மேற்றிசையார் கொள்வதுபோ லில்லாமல், வெகு ஜாக்கிரதையால் முடியவேண்டியதாக விருக்கின்றது. ஆகையால், இவ்வித விவாகசம்பந்தத்தை விலக்கிக்கொள்ளுதல் மிகுந்த பொருட்செலவுக்குக் காரணமாகின்றது. ஐரோப்பியர்களுக்குள் விவாகம் நிச்சயிப்பது, காதல் குடிகொண்டு கரைகடந்த காமமார்க்கங்களிற் செலுத்தும் பல குற்றங்களுக்கு இடமான வெளவளைப்பிலுள்ள உலகநடவடிக்கைகளிற் றேறுதலிபெறும் மாதருமே. இந்துக்களிலோ, உலகநடவடிக்கைகளிற் றேர்ந்த குணகுணங்களைப் பகுத்தறிய வல்ல பெரியோர்களால் விவாகம் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. மேலும், இந்துக்களுக்கு ஐரோப்பியர்களிலும் அதிகமாய்த் தமது குணங்களைக் காக்கப் பெண்களையே நம்பவேண்டியிருக்கின்றது. ஐரோப்பியர்களோ, மனிதரெனப் பிறந்தவரைக் கொண்டாவது அக்காரியத்தை நிறைவேற்றுகின்றனர். உலகத்திலே குலங்கள் அதிகமாவதற்கு மதுபானமே ஓர் பெருங் காரணமன்றோ? அவ்வித மதுபானத்தில் மற்றைய தேசத்தவர்களைக்காட்டிலும் இத்தேசத்தவர்கள் வெறுப்புள்ளவர்களென யாவரும் ஒன்றுபடுவர். பெண்களுள் அவ்வித வழக்கம் சிறிதுமின்றென்பதற்கு ஐயமில்லை. இவ்விதம் குணநிறைந்த நம் மதாசாரங்களைக் கெடுப்பது உசிதமுமன்று; சாத்தியமுமன்று. இவைகள் மாற்றப்படுமாயின், நம் தேசத்திலுள்ள அபூர்வமான விவாக மரியாதையும் கெட்டுப்போய்விடும். அந்தோ! இத்தேசத்திலே சிலசீர்திருத்தங்களைச் செய்வதாக வெளிவந்த சிலர், தாம் பேதை மேற்றிசையார் கருத்திற்கிணைந்து குணம் நிறைந்த நமது குலாசாரங்களை மாற்ற முயன்று, நன்மாதுப் புல்லுருவிகளாகின்றார்களே! என்செய்வோம்!!

ஈரோடு. ஆரியமதபாதுமானி.

(மொழிபெயர்ப்பு).

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்: ௧அஅ௯௵ ஜனவரி௴ ௩௧-௨. செவ்வாய்க்கிழமை

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

இராமாயணம், [முன்தொடர்பு.]

இவ்விராமாயணத்தில் மற்றைய புராணங்களிலுள்ள விவாதத்தைப்போல் பிரமாணத்தன்மையைக் குறித்து இந்துக்களுக்குள் எவர்க்கும் ஓர் விவாதமுமில்லை. ஆயினும், இதற்கு உள்ளுட்பொருளென ஒவ்வொன்றை ஒவ்வொரு சாரார் கூறு

ஐ[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ[illegible]ராமாயணம்.

[illegible]

வர். இத்தேசத்தில் பிரசித்திபெற்றவர்களான இராமாநுஜாசாரியமதஸ்தர் விபீஷணன் செய்த சரணாகதியை வழியாகக் கொண்டு அதையே வெளியிடவந்தது இராமாயணமெனவும், வேறுசிலர், சர்வலோகநாதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனது மகிமையை இஃது விளக்குமெனவும், மற்றுஞ்சிலர், காவியங்களிலே சிறந்தான இக்கிரந்தத்திற் சொல்லப்படும் கதைகளிலும் மேலான குறிப்புப்பொருளொன் றிருக்கவேண்டுமாதலால், வெளிப்படையாக இராமாயணத்தில் வெளிவரும் ஸ்ரீமந்நாராயணமான்மியத்திலும் மேலான பரமசிவமான்மியமே இதில் அடங்கியிருக்கின்றதெனவும் சொல்லுகின்றனர். காவியங்களை அறிந்தவரோ, உலகமனைத்தும் புகழத் தகைமைபெற்ற குணங்களுக்கு உறைவிடமும் மகாராஜருமான ஸ்ரீராமனை யாசிரயித்து ஒன்பது ரசங்களும் இதிற் றெள்ளென விளக்கப்படுமெனவும், அவற்றுள்ளும் "இரகுவம்சத்தையுடைய சரித்திரம் பௌலஸ்தியவதமெனப் பெயரியது" என்றிருப்பதால், இதில் வீரரசம் பிரதானமெனவும் மற்றையவை அங்கமெனவும் சாற்றுகின்றனர். இவ்விதம் பற்பல மதஸ்தர்களாற் பற்பல்விதமாய்க் கொள்ளப்பட்டு அனைவருக்கு மானந்தம் விளைவிக்கு மிப்புத்தகம் அற்புதமான அமைப்புடன் கூடியதென மீட்டுஞ் சொல்லவேண்டுமோ. இதனை முற்றிலும் படிப்பவர்க்குச் சம்ஸ்கிருதபாஷையின் சிறப்பும், வேறுய பாஷைகளிற் காணக்கூடாத அருமையான அலங்காரங்களும்; முற்காலத்து இந்துக்களின் நடைகளும்; அக்காலத்துப் பட்டணங்களின் தன்மைகளும்; அரசர்களின் தர்மங்களும், அர்ஜுனர்களின் கொடுமைத்தன்மையும், பாவமானது மிகுந்த கேட்டை விளைவிக்குமென்பதும், ஸ்திரீகளின் தர்மமும்; பற்பல நீதிகளும் மனத்திலே உறுதியாய் நிலைபெறுமென்பதிற் றடையில்லை.

அப்புத்தகத்திலுள்ள பல பிரகரணங்களால் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் பலவுள. அவைகளை அடியில் வருமாறு காண்க. முதலில் அயோத்திபட்டணத்தை வர்ணித்தலால் பட்டணங்களைக் காக்கும் வழியும், தேசத்தின் செல்வம் பெறுமுக்கியகாரணமான வியாபாரமும், காஸ்திகர், பொய்யர் முதலியவர்களை அரசர்கள் அடக்கவேண்டிய வழியும், சிற்பகர் அநேகக் கைத்தொழிலாளர்கள் இருப்பது நகரச்சிறப்பெனப்படும், சைனியங்களை ஆதரித்தல் அரசர் தர்மமென்பதும் வெளியாகின்றது. பிறகு தசரதர் ஆலோசனை செய்யப்பட்டதிலுள்ள கூட்டுக்கோட்டுமாமுனிவர் கதையால் வித்தைகளின் சௌரவர், ஞானத்தின் மேன்மை, தைரியமும், சாதுவுமும் தெய்வங்களுக்குரியதென்பதும் மங்கையின் மாயவலையில் மாமுனிவர்களும் சிக்குவார்களென்பதும் அரசர்கள் அமைச்சருடன் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டிய முறைமையும் படலப்படும். அசுவமேத பிரகரணத்தால் குரர்களுடைய தொழிலும், ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்கண்ட படலத்தால் கடவுளுடைய கருணையால் அருமையான ஆபத்துகளைத் தாண்டலாமென்பதும், விசுவாமித்திர முனிவின் வரவை வர்ணித்தலாற் பிள்ளைகளிடம் பெற்றோர்களின் அன்பும், பெரியோர்களுடைய சொல்லின் மகிமையும், பெரியோர்கள் காரணமின்றிக் குறைபரிவார்களென்பதும், அதிதிகளுக்குமோர் ஆசாரியன் வேண்டுமென்பதை, தாடகையைவதைத்த படலத்தால், லோகோபகாரம் செய்பவர்களிடம் ஒருவிதத்திலும் குறைகூடாதென்பதும், விசுவாமித்திரர் சொல்லிய படலங்களால் பற்பல நீதிகளும், பல்

[illegible]

முடித்த கதையால் நாயகனிடம் அமைந்த நற்பெரும் வீரியமும், உசிதமான விவாக சம்பந்தமும், பரசுராமகர்வபங்கப்படலத்தால் தமது தொழிலுக்கடுத்த போர் முகத்தில் பிறப்பவரிடம் வர்ணாசிரம தர்மங்களைப்பாராட்டுவது அநாவசியகமென்பதும், விசுவாமித்திரர் விடைபெற்றுச் சென்ற கதையால் பெரியோர்கள் பரோபகாரஞ்செய்வது உசிதமெனவும், சீதையின் சரித்திரத்தைச் சிறப்பித்தலால் சிற்சில ஸ்திரீதர்மங்களும் பாலகாண்டத்திலடங்கியுள்ளன. அயோத்தியா காண்டத்திலோ தொடக்கத்தில் தசரதர் மந்திராலோசனை செய்த படலத்தால் சபைகளிலிலக்கணமும், அவைகளை நடத்தும் வழிகளும், கைகேயியின் கதையால் சபத்தினிகளிடமும் அவர்களின் குழந்தைகளிடமுமுள்ள குரூரத்தன்மையும், சத்தியசந்தர்களுக்கும் ஓர் சமயம் தமது சொல்லை நிர்வகித்தலாலுண்டாகும் கஷ்டமும், பெற்றோர் வார்த்தையைக் காத்தல் பிள்ளைகளுடைய கடனென்பதும், லட்சுமணன் வனவாச சங்கற்பத்தால், உடன்பிறந்தவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் நேசித்தலும், சீதா ராம சம்வாதத்தால் அநேக ஸ்திரீதர்மங்களும், லட்சுமண சுமித்திராசம்வாதத்தால் ஞானவதிகளாகிய தாய்களின் தன்மையும் கடமைகளும், கௌசல்ய ரக்ஷைசெய்த சரித்திரத்தால் பெண்களுக்குப் பிள்ளைகளிட முண்டான பேரன்பும், இராமன் கானகத்திற்கேகிய படலத்தால் ஜனங்களுக்கு இராஜவம்சத்திலுள்ள பக்தியும், குகனைக்கண்ட படலத்தால் சிநேகத்தின் தன்மையும் பிரதிஞ்ஞையை நிறைவேற்றும் வன்மையும், சித்திரகூடத்தை யடைந்த கதையால் பெரியோர்கள் வார்த்தையை அநுஷ்டிக்கும் வழியும், பரதன் சரித்திரத்தால் இராஜதர்மம், சகோதரவாஞ்சை முதலாயினவும், ஜாபாலிமுனிவர் சரித்திரத்தால் உபாயங்களின் உண்மையும், பரதனைத் திருப்பியனுப்பிய சரித்திரத்தால் ஸ்திர புத்தியின் சுபாவமும், கானகம் புகுந்த கதையால் நாயகன் தைரியமும், இன்னும் பல விஷயங்களும் வெளியாகின்றன. ஆரண்ணியகாண்டத்திலும் பல ரிஷிகளைக் கண்ட கதையால் தேசாந்தர சஞ்சாரத்தின் பலமும், சூர்ப்பனகையின் சரித்திரத்தால் அகாலத்தில் ஸ்திரீகளைத் தண்டிக்கும் வழியும், கரவதைப்படலத்தால் யுத்த மரியாதையும், சீதையை அபகரித்த படலத்தால் காலவிபரீதத்தாலுண்டாகும் அனர்த்தங்களும், ஸ்திரீகளுக்குச் சமயத்திற்கொருவிதமாகப் புத்தி மாறுபடுதலும், மாயாவிகள்செய்யும் தந்திரங்களும், ஜடாயுவின் சரித்திரத்தால் பறவைகளிலுமுள்ள அநேக தர்மமும், இராமன் விசனமுற்ற கதையால் தமக்கேற்ற களத்திரம் நீங்குதலாலுண்டாகும் துயரம் சகிக்கக்கூடாதென்பதும், ஜடாயுவைச் சம்ஸ்கரித்ததால் உபகாரிகளுக்குப்பிரதியுபகாரஞ்செயவேண்டுமென்பதும், தென்னாட்டின் காட்டிற் புகுந்த கதையால் ஆபத்துக்காலத்தில் விடாமுயற்சி வேண்டுமென்பதும் தெற்றென விளங்குகின்றது. கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திலோ சவரியைக்கண்ட கதையால் பெண்களுக்கும் பெரியோர்கள் சகவாசத்தாலுண்டாகும் பேரறிவின் பெருமையும், அநுமனைக்கண்ட படலத்தால் மேதாவியான மந்திரி செய்யவேண்டிய வேலையும் சுக்கிரீவனை சிநேகித்த படலத்தால் சிநேகமென்பது பெரும் பலமென்பதும், வாலிவதைப்படலத்தால் மித்திரகாரியத்தைச் செய்யும் வழியும், இலட்சுமணனைத் தூதனுப்பிய கதையால் காதல் கொண்டவர் காரியத்தை மறப்பார் என்பதும், கபிசேனையனுப்பியதால் அக்காலத்து பூகோளத்திலிருப்பும், சம்பாதி சரித்தி-

Office of the Registrar of Books Madras

[illegible]

ரத்தால் பட்சிகளிலும் சகோதரவாஞ்சையும், மகரிஷிகள் முக்காலமுமறிவாரென்பதும், சமுத்திரத்தைக் கடக்க வாலோசித்த படலத்தால் தற்புகழ்ச்சியில்லாதவன் வீரனென்பதும், இன்னும் பல நீதிகளும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சுந்தரகாண்டத்திலும் தூதர்களின் தொழில், மந்திரிகளின் வேலை, காமுகனுடைய கரைகடந்த நடைகள், பதிவிரதைகளின் மகாத்மியம், சத்துருக்களுக்குத் தூதகாரியமான தேஜோவதை, நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களின் நடவடிக்கைகள், கொடுங்கோன்மன்னர்களின் அரசாட்சி, சிநேகிதர்களைத் தூண்டுதல், பிரபுக்களிடம் குற்றஞ்செய்தவர்கள் குற்றங்களை மன்னிக்கவேண்டும் வழி, காரியங்களை முடித்தவர் தமது கௌரவத்திற்கேற்ப அரசர்களிடம் பேச மறந்து, பெரியோர்கள் எவ்வித ஆபத்துக்காலங்களிலும் ஒரேநிலையுள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்பதும் ஆகிய இவையெல்லாம் முறையே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. யுத்தகாண்டத்திலோ இராசதூதர்கள் செய்யவேண்டிய வழிகளும், விபீஷணன் சரணடைந்த கதையால் இராஜதர்மங்களின் ரகசியமும், கருணையின் பெருமையும், அர்த்தவர்களிடம் அன்பும், சேதுபந்த சரித்திரத்தால் மகான்களுக்கும் காரியவிஷயங்களில் பெருமையும், கீழ்மக்களுக்குத் தண்டமே குணங்கொடுக்குமென்பதும், யுத்தங்களை வர்ணித்தலால் பலவித யுத்தவழிகளும், சீதாதேவியைப் பரீட்சித்த கதையால் லோகாபவாதத்தில் பெரியோர்களுக்குள்ள பயம், சிவபிரான் திருவாக்கைத் தழுவியதாலும் தமது பிதாவைக்கண்டு உபசரித்ததாலும் தேவ பிதுர்வாக்கியங்களை மீறுதல்கூடாதென்பதும், பரதனைக் கண்ணுற்ற கதையால் சகோதரவாஞ்சையின் பெருமையும், பட்டாபிஷேகத்தால் சத்தியமுள்ளவன் சகல ஆபத்தும் நீங்கி நித்தியசுகம் பெறுவானென்பதும் முறையே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. உத்தரகாண்டத்திலே விஷயங்கள் பல வுளதாதலால் அவைகளைச் சமயம் நேருங்கால் எடுத்துக்காட்டுவோம். இவ்வேழு காண்டங்களுள் சுந்தரகாண்டமென்பது மிகச் சிறந்தது. எங்ஙனமெனில், பெரும்பாலும் அக்காண்டத்திலடங்கிய சுலோகங்களெல்லாம் அலங்காரம் நிறைந்து அதிலாசம் பொருந்தியன. வேறும் இங்கு ஓர் விசேஷமுண்டு. உலகத்தில் நேரில் கடவுளைத் தாம் வழிபடுவதிலும் அவர் தொண்டரை வழிபடுவது மிக நலமெனக்கொண்டு, ஸ்ரீராமச்சந்திரனது சரித்திரத்தைப் படித்து அவனை வழிபடுவதிலும் அவரது தொண்டராகிய அநுமனை அவரது சரித்திரவாயிலாக வழிபடுவது மிக நலமெனக்கருதிப் பலர் இதை அன்போடு படித்துவருகிறார்கள், இப்புத்தகத்தில் மற்றுமோர் விசேஷமுண்டு. அஃதியாதெனில், இச்சிறந்த கிரந்தத்தைச் சிலர் காவியங்களுக்கு ஆதியானதென்றும், சிலர் நாடகவிலக்கணம் பொருந்திய பெரிய விலக்கியமெனவும், இதிகாசங்களிற் புகழ்ப் பதம்பெற்றது இதுவேயென்றும், பற்பல புராணங்களில் இதுவே கொண்டாடப்பட்டதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதை ரசிகர்கள் காவியமெனவும், கவனசம்பிரதாயத்திற்குக் கற்பலதை போன்றதென்றும், சாஸ்திரிகள் சாஸ்திரமெனவும், வைதிகர்கள் வேதம்போன்றதெனவும், சாமானிய ஜனங்கள் வெகு அழகிய அமைப்புடன்கூடிய கதையெனவும், பிரமநிஷ்டர்கள் உபநிடதங்களிற்றோன்றும் குற்றமற்ற வித்தையெனவும், சைவாசாரிகள் பரமசிவப்பிரான் பெருமையை விளக்கும் பெரிய கருவியெனவும், ஸ்ரீவைணவர்கள் பரம்-

[illegible]

— ஆநந்தவிருத்தி.

"[illegible]"

[அநுவாதம்.]

[illegible]

ரியாசவித்தையெனவும், சாக்தர்கள் பராசக்தியின் திருவவதாரத்தைக் குறிக்கும் ஓர் புத்தகமெனவும், பௌத்தர்கள் போதிசத்வனென்னும் மகாசத்வனெனவும் [இவ்விருசொற்கள் பௌத்தர்களால் அம்மதத்தில் யோகிகளைச் சொல்லுங்கால் பின்சேர்க்கும் மரியாதை வார்த்தைகள்] ஓர்யோகியினது கதை யென்றும், மீமாம்சகர்கள் அங்கங்கள் நிறைந்து பல புத்திமான்கள் புகழத்தக்க இதிகாசங்களின் ஓர் காவியமெனவும்; யோகிகள் யோகசாஸ்திரமெனவும், நீதிமான்கள் நீதிசாஸ்திரமெனவும், சந்திரர்கள் பண்ணுக்கிசைந்த தென்றும், மாந்திரிகர்கள் மந்திரங்களில் முதன்மை பெற்ற காயத்திரியின் பொருளை விளக்குங்கருவி என்றும்; கதையால் ஜீவனம்பண்ணுபவர்கள் தமக்கு இன்றியமையாக் குலதனமென்றும் வழங்கிவருகின்றார்கள். ஆதலால், இது எவர் எவ்விதம் கருதினும் அவருக்கு அவ்விதம் நின்று ஆனந்தமளிக்கும் அற்புதகற்பக மென்றறிக.

இவ்விப் பாரதம் முதலிய கிரந்தங்களைப்போல அதிக விரிவையுடையது மல்ல. புராணங்களைப்போல் பலருங்கேட்க இனிமையானகதைகளற்றது மல்ல. ஆகையாலிப்புத்தகத்தை ஆக்ரியாதார் ஒருவரும் இலர். இக்காலத்திலும் அப்புத்தகத்தின் கிரந்தசங்கியைக் குறைவின்றி முழுமையுஞ் சுலபமாகக்கிடைக்கும். தேசவேற்றுமையால் சிலவிடம் சுலோகங்களின் வேற்றுமைகளும் இருப்பன்பது அரிது. ஆராயுமிடத்துப் பெரும்பாலும் அவ்வித வேற்றுமைகளை எங்கும் கண்டிலேம். இப்புத்தகத்தில் உத்தரகாண்டமட்டில் வால்மீகிஎழுதியதன்றென்று சிலரபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அவருரைக்கும் யுக்திகளையும், கிரந்தசங்கியையையும், முடிந்த சித்தாந்தத்தையும் பின்னர்க் கூறுவாம். முடிவில் இவ்விந்துதேசத்திற் பிறந்த அநேக கவிகளுள் கவிகுலகுருவான இவ்வால்மீகிமகரிஷிக்கு ஒப்பு பெருமைபெற்றவர் ஒருவருமில்லையென்பது எமது அபிப்பிராயம். "கிரியைச்சீயில் லாதவன் காவியம் செய்யான்" என்றவிடத்திலுள்ள கிரியை என்பதும் இவ் வால்மீகமகரிஷியையே புணர்த்துமென்பது காண்க.

வரும்.

நம்மவருக்கு ஆலயங்கள் வேண்டியது யாது?

[முன் தொடர்ச்சி.]

மேலிந ஒற்றுமைகளும் உபந்யாசத்தால் இன்றியமையாதென்று முன் னிருத்துக்காட்டினோமல்லவா? அதற்கு இன்னும் பல காரணங்களுண்டு. அவையாவன: இத்தேசத்தில் குருவெனப் புகழ்பெற்றவர்கள் ஸ்ரீசங்கராசாரியர் முதலாயினோரென்பது நிவிரதிர்த்ததேயாம். அவர்களை வழிபடுவதே பரமதர்மமெனவும், அஃதே முத்தியளிக்குமெனவும், இக்காலத்தவர்சிலரும் நம்புகிறார்கள். இதனைச்சற்றுக் கவனிக்குங்கால் இதற்குக்காரணமாயிருப்பது அக்குருவின் நாவன்மையே. அவர்கள் தமது திருவாக்காகிய ஆயுதத்தாலல்லவோ துர்மதப்பைசாசம்பிடித்த-மற்றவர் கோட்பாடுகளை வேர் களைந்தார்கள். அதுகொண்டே அவரிலும் முன்னோர் அனேகர் அவ்வம்மதங்களுக்கு ஆசிரியர்களாயிருந்தும், கேட்பவர் உள்ளங்குளிர உபந்யசித்து தங்கள் கோட்பாடுகளுக் கேற்பப் புத்தகங்களை எழுதிவைத்தவர்களாதலாலும், அக்காலத்து காந்திரர்முதலிய ஜைனமதஸ்தர்களைவென்றாராதலாலும் அவருக்கு ஓர் பெரும்புகழ் விளைந்தது. மதாசாரியார் என்னும் பெயரும் வெளிவந்தது. முற்காலத்தில்

[illegible]

இத்தேசத்தில் பௌத்தமதம் விர்த்தியானதும் எத்தேசத்திலும் உபந்யாச வல்லமையாற்றுனென்பதற்கு ஐயமில்லை. ஏனெனில், சுத்தோதனனென்னும் ஓர் மகாராஜனின் அருமைபுதல்வனான சாக்கியமுனி என்பவன் தானரசனாயினும் அப்பெருமை பாராட்டாது வெளிவந்து பலவிடங்களிலும் தமது கொள்கையையுபந்யசித்து வெளிவந்தானாதலால், அவர் மதத்தைப்பலர் கைக்கொண்டார்கள். அவ்வித விர்த்தியடைந்த அம்மதத்தை இத்தேசத்தினின்று அகற்றுவது "உஷ்ணத்தை உஷ்ணத்தால் மாற்று" என்றபடி அதேவழியால் மாற்றவேண்டுமென்று எண்ணிய ஸ்ரீசங்கரமுனி முதலாயினோர்களும் அவ்வழியே கொண்டனர்கள். ஆதலால், நம்மவர்க்கு எல்லாவிஷயத்திலும் சபைகளும் சபாநாயகர்களும் வேண்டுமென்று ஆவசியகம் என்பது ஸ்மிருதிகளின் இரகசியங்களைக் கற்றுணர்ந்த பண்டிதர்கள் அறிந்த விஷயமே. இந்துக்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு கருமத்தின் தொடக்கத்திலும், சதசகு நமஸ்காரஞ்செய்வதும், புகழ்பெற்ற ஒருவனைச் சபைக்கு நாயகனாக வரித்தலும், பொருள் கொடுக்கத்தக்க மந்திரம் மாத்திரையில் தற்காலத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். சபைகளும் சபைத்தலைவர்களும் கூடுவது அலங்காரத்திற்கல்லவே. தம்முள்ளத்திற்றோன்றும் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு அதனைப் பலருமறிந்து அநுஷ்டிக்கச்செய்தலல்லவோ அதன் கருத்து. இக்காலத்திலுள்ள நமதிந்துதேசத்தவர்கள் இவ்விஷயத்தில் சற்றுங் கவனியாது ஒவ்வொரு கருமங்களிலும் சபையென்னும் பொருள்படத்தக்க (ஸபிஷ்டி) என்னும் பதத்தை மரியாதைக்குமட்டில் சொல்லுகிறார்கள்: இதுவும், சில ஜனங்கள் பெரியோர்கள் எழுதிய நூல்களின் பயனறியாது, அப்புத்தகத்திலுள்ள எழுத்துக்கள் இத்தன்மையதெனத் தாமும் பாராது பிறர்க்குங் கொடுக்காது, அவற்றைப் பூஜையில்வைத்துப் பூஜாம் கயிற்றினாற் கட்டிப் புட்ப தூபதீபங்களால் பூஜித்துவருதல் போன்றதே. இத்தேசத்தில் இவ் வுபந்யாசமென்னும் வழக்கம் தொன்று தொட்டுள்ளதென்பதற்குத் தகுந்த பிரமாணமாய் ஸ்ரீராமாயணம், அவ்வம்மதாசாரியர் சரித்திரம் முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்டினோமல்லவா. அவ்விதமே இத்தேசத்திலுள்ள வாலயங்கடோறும் சபாமண்டபமென்று ஓர் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக்காலத்தில் அம்மண்டபம் ஏற்பட்ட நோக்கத்திற்கு விரோதமாய்ப் பல ஆலயங்களில் அவ்விடத்தைச் சிற்றுண்டிகள் விற்குமிடமாக வாடகைத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. அந்தோ! இந்துக்களின் குலத்திற் பிறந்தும், மேன்மைதங்கிய புராணங்களிற் புகழப் பதம் பெற்று முக்கியக்ஷேத்திரஸ்தானமாய் அநேக சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களுக்குத் தருமபரிபாலனத் தொழிலைக் கைக்கொண்டிருக்கும் சிலர், ஆலயத்திற்கு ஏதோ பணம் சேர்க்கவேண்டுமென்று கருதி அவ்விடத்தை ஏற்பட்ட நோக்கத்திற்கு மாறாக வேறு காரியத்திற்கு உபயோகித்துவருகின்றார்களே! கற்றுணர்ந்த சுதேச பண்டிதர்களே! ஆகமங்களில் சபாமண்டபங்கள் சிற்றுண்டிகளுக்காக ஏற்பட்டதோ? வித்யாபிரசங்கத்துக்கன்றோ அவ்விடத்திற் செய்யற்பாலது. இக்காலத்தில் எந்த இந்துதேவாலயத்திலேனும் அக்கருமம் நிறைவேறிவருகின்றதா? அந்தோ! இஃதென்ன விபரீதம்!! இதற்குக் காரணம் இத் தருமபரிபாலனஞ் செய்பவர்களுக்கு நல்லறிவில்லாக் குறையேயொழிய வேறென்னையுளது! ஒருசமயம் உபயோகப்படினுமே, என்

[illegible]

ஸ்ரீலோகாநந்தபத்ரிகா

[illegible]

சொல்வோம்! உலகோபகமற்ற அசுசிக் களஞ்சியங்களான வேசிகர்களின் கூத்துகளுக்கும், மற்ற ஏதேதோ விஷயங்களுக்குமே விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாம் அறிந்தமட்டில் நம் முன்னோர்கள் லௌகிககாரியங்களிலும், வைதிககாரியங்களிலும் சபைகளை முற்கொண்டு தம்முள்ளத்திற்றோன்றிய தாற்பரியங்களைப் பிரசங்கவாயிலாக நிறைவேற்றினார்கள். ஆதலால், இந்த சகோதரர்களே! நம்முன்னோர்க்குக் குலதனம் நாவலி வென்றறியுங்கள்; உங்கள் நண்ணறிவின் வலிமையை வெளியிடுங்கள்; ஆங்காங்கு சபைகளைச் சேருங்கள்; விடாமுயற்சியைக் கைக்கொள்ளுங்கள்; ஐய மச்சமின்றி உமதபிப்பிராயங்களை வெளியிடுங்கள்; உன்மதச்சண்டைகளை ஒழியுங்கள்; மேற்றிசைப்பாதிரிமார் விதண்டாவாதங்களை அகற்றுங்கள்; உங்களாலியன்றமட்டும் ஆங்காங்கு சபைகளை நிலைநாட்டுங்கள்; ஆலயங்களோடமுள்ள சபாமண்டபங்களை விளக்குவீர்கள்; எம் போலிகள் வார்த்தைகளுக்குஞ் செவிசாயுங்கள்; வீணிற் காலத்தைப் போக்காதீர்கள்; நமது முயற்சிக்குக் காலம் நேர்ந்ததாக எண்ணுங்கள்; உங்கள் முயற்சி கைகூடப் பரமகிருபாநிதியான பரமன் அருள்புரிவாராக.

ஸ்ரீலோகாநந்த பத்ரிகை.

இப்பெயர் வாய்ந்த ஓர் கன்னிகை பிறந்த மூன்றுமாதங்களுள் தமது திருமேனியை நோக்கும் ஒவ்வொரு ரசிகர்களையும் மானந்திக்கச் செய்தும் அவருள்ளங் கவர்ந்து போனதவெள்ளம் பெருக்கித் தம்மை மறக்கச்செய்யத் தைரியங்கொண்டனளென்பது மிக வியக்கத்தக்கதே. இம் மாது பிறந்தவுடனே பெருந்தன்மை பெற்று உலகெலாங் களிக்க வுபாய மிதுவென "லோகானந்தத்தை" ஆராய்ந்து தேர்ந்தாள். கல்விக்கடலைக் கரைகடக்கக் கருதி அதனுண்மையை ஒருவாறு விசாரித்தாள். நீதிகளையும் அறிந்து மற்றவர்க்குப்புகட்ட அதன் விசாரணையையும் கைக்கொண்டாள். நமது தேசத்தார் பெருநிதியாய்க் கொண்டாடிய வடமொழியின் பெருமைகளை வெளியிட்டு மற்றைய புன்மொழிகளை நோக்கி மயங்கிவரும் நம்மவர்களுக்குப் பரம உபதேசம் செய்துவருகின்றாள். இவளது நடைகளையும் இனிய மொழிகளையும் காணும் எப்புலவனேனும் இவளைத் தமதாக்கொள்ளாதுவிடுவனோ. இந்நங்கைக்கு ஏற்ற தோழியான மற்றொரு மாது தம்மினத்தாரிடமும் இந்நங்கையை யழைத்து அவர் கையிலும் சேர்ப்பிப்பாளென்று நம்புகிறோம். இவளது திருமேனி இரண்டு தேவபாஷைகளா லமைந்தது. வலதுபக்கத்தில் தேவரென்பவர் அமரர்; மற்றைய பக்கத்தில் தேவரென்பவர் அரசர் எனப் பொருள்கொள்க. தமது பெயரையே தக்க முடியாய்க்கொண்டும், உலகத்தோரைக் களிக்கச்செய்வது உத்தம அமிர்தமெனக்கொண்டும், பற்பல நூல்களை ஆராய்ந்தும் உண்மைநிரம்பிய உத்தமபாஷையாகிய எமது வடமொழியின் பெருமையை ஓங்க வளர்க்க உத்தேசங்கொண்டு, ஒற்றுமையின்மை யென்னுமோர் அராசகத்தை யொழித்த முன்னவர்துயின்ற பண்டிதர்களாலமைந்த லோகானந்த சமாஜத்தாரால் பரிபாலிக்கப்படுகின்றனள். இவ்விஷயத்தில் மற்றவர்களிலும் எமக்கு ஓர் பெரிய ஆனந்தமுண்டு. அஃதியாதெனில், நமது தேச மதாபிமானிகளான சகோதரர்கள் மனமிழ வெளிவந்து மதுரமான நடையைக்கொண்டு நேசமேத

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சந்திரப்பிறந்த "விந்நாளசிந்தாமணி" யென்னு நங்கைமட்டும் தமக்குத் தோழியாயமைய, சமயம் வாய்த்தபொழுது அவளுடன்மட்டில் சில மொழிகளை மொழிந்து அம்மட்டில் களித்து, எமக்குக் கண்டவிடமெல்லாம் நகர்ந்து விளையாடத் தோழிகளில்லையேயென்று கவலையுற்றிருந்த இப் "பரம வித்யா" வென்னுந் தோழியுமிவ் இவ்வாறு சேர்ந்து பரமானந்தங்கொண்டனளென்பதே. இனி, சகலலோகநாதனை கடவுளினது நித்தியமான இச்சை, ஞானம், கிரியை என்னும் முச்சக்தியைப்போல் ஒரே மண்டலத்திற்றோன்றி நீடூழிவாழ அவளைக் குறித்துப் பிரார்த்திக்கின்றோம். இவ்விரண்டு பத்திரிகைகளும் பேர்கொண்ட பத்திரிகையைத் தோழியாய்க்கொண்டிருப்பதில் குறையில்லையென்பதே எமது அபிப்பிராயம். ஆயினும், நம் தேசத்துப் பண்டிதர் முதலாயினோரிற் பலர் முன்னோர் தாற்பரியத்தில் நினைவகாது, தமது பரமசத்ருவாகிய ஆங்கிலேயபாஷையில் ஆழ்ந்து, அக்குள்ள மோகத்தால் முன்பிறந்தோரை மறந்து செல்லாமல், மூவரும் ஒற்றுமையுடைய முக்குணங்கடந்த மூலப்பொருளருளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இராமாயணநீதித்திரு வலியும், ஆரியப்பிரஸ்னோத்தரத்திரு வலியும்.

இவ்விரு மகுடஞ்சூட்டிய இரண்டு புத்தகங்கள் எமக்குக் கிடைக்க அவைகளைக் கண்டு களித்தோம். ஆரியர்களின் சாஸ்திரம், ஜாதி, ஆசாரம் முதலியவற்றின் மேன்மை எடுத்துக்காட்டவிருதுபூண்ட சிவசங்கரபண்டியா B. A. அவர்களால் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றுள், ஆரியப்பிரஸ்னோத்தரத்திருவலி என்பது ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு சங்கராசாரியசுவாமியவர்களுடைய வாக்கியமாகிய பிரஸ்னோத்தரரத்னமாலையென்னும் புத்தகத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்டுளது. இராமாயணநீதித்திருவலியென்பதோ, வால்மீகிமாமுனிவ ரருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாயணமென்னும் கிரந்தத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் முகவுரையாய் இங்கிலீஷ்பாஷையில் ஒரு உபநியாசமும், அதன்கண் அவ்விராமாயணத்தின் மகிமையை நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், ஸ்ரீராமாயணத்திலுள்ள இரகஸ்யார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கும் உபநியாசத்திற்றோனாமலாம். அதில் சிலபாகம் கற்புடைய பெண்களுக்கும், சில உத்தம புருஷர்களுக்கும் அத்தியாவசியமான "சாத்வீகசூடாமணி" என்றும், "சாதுசூடாமணி" என்றும் இரண்டுபாகங்களிருக்கின்றன. அத்துடன், கல்விபயிலும் மாணாக்கர்களின் சௌகரியத்திற்காகத் தமிழ், தெலுங்கு, இங்கிலீஷ் பாஷைகளில் தெளிவான உரையுமிருக்கின்றது. இதனைப் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் பாஷையின் தேர்ச்சியுண்டாவதன்றி, நமது ஆரியர்களின் தவர் மத ஜாதியாசாரங்களின் உண்மையான தத்துவத்தை யறிந்துகொள்வதிற் குறையில்லை. ஆதலால், இப்புத்தகத்தைப் பலருங் கொண்டாடுவார்கள். அதில் ஒன்றுகாப் பார்வைக்கு அனுப்பிய மேற்கண்ட பண்டியா அவர்களுடைய முயற்சி கைகூடக் கடவுளை வேண்டி, அவருக்கு மிகவும் ஆனந்த வந்தனம் அளிக்கின்றோம்.

"சிவஞானந் தேவறு"

என்னும்

தியாநாவுக்கு ஆப்பு.

இக்கலைப்பெயர்வாய்ந்த சிறந்த புத்தகம் ஒன்று "கிறிஸ்துமதகண்டன குடாரி" என்பவரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதில், மிக்கமேன்மையுடையதாகிய இந்துமதத்தையும், அதன் உண்மையை யாவரும் எளிதில் உணர்ந்து உ

[illegible]

வ்வழியொழுகி உய்யும்பொருட்டு, அவ்வவர் பக்குவபக்குவப் படி எவ்வெவ்வதிகாரிகட்கு எவ்வெப்படியுணர்த்தவேண்டுமோ அவ்வவ்வதிகாரிகட் கவ்வவர் அறிவிற்கேற்ப வேத புராண இதிகாசங்கள் வாயிலாகப் பலவழியாலும் போதித்து பெருஞா னவீடுபேற்றை யுதவிக்கும் இச்சாஸ்திரங்களின் உள்ளு றைகளையும் இதத்தையுமென்று எட்டுணையும் அறியு மறிவு மில் லாமல் தம் அறியாமையினாலும், அபிமானத்தினாலும் நியாய ங்களாகிய தராசுகளுக்குச் சிறிதும் குறைகொடாது பற் பல அவஸ்தைகளையடைந்து இச்சாஸ்திரங்களையெல் லாமொழித்துத் தம் அற்பப் போலியுறவிற்கு எட்டிய சிலவீன் வுஷயங்களாகிய ஆயுதங்களினால் பிளக்க முயன்று அறி வு முட்டிக்கொண்டவர்களாய் பிதற்றித்திரிவதுமன்றி, "வேதாந் தேயுணு" என்ற சில வினைத்தாவுதலையுடைய பத்திரம் ஒன் றை அச்சிட்டுப் பரப்பித் தெளிந்த அறிவிலார் நெஞ்சத்தைக் கலக்க முயன்றதனால், அவர் உண்மைதேராது அறியாமையி னாற் காட்டியுள்ள போலி நியாயங்களும் வீண்வாதங்களும் சிறிதும் பயனற்றதென்பதை யாவரும் எளிதில் உணரும்படி, அதன் உட்கருத்து இன்னதாமென்பதை நன்கு விளக்கிக்காட் டப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட செய்பொருள், குறிப்பு ப்பொருள்களால் பெருஞானத்தையுணர்த்தும் இத்தமதநூன் மை யறியாது வீணே பல பதர்மொழிகளைப் பேசித்திரியும் ம திமயக்கரும், அன்னோர் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மயங்கும் ஏனை யோரும் அவ்வுண்மைகளைக் கண்டு தெளிவாராக. இதுகாறும் சைவசித்தாந்திகள் இப்படிப்பட்ட உண்மைகளைப் பலர்க்கும் எடுத்துக்காட்டாமையினாலேயே சம்பவர் அவர் துர்ப்போதனை கட்கு மயங்க நேரிட்டமையினால், இனிமேலும் நம் வித்துவா ங்கள் இதுவிஷயத்தில் தக்க பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு நம்மவரைக் காத்துவரல் அத்தியாவசியமாகும். இதிலுதாரணமாக காரணகுருவாகிய ஶ்ரீமத் செய்த இப்பெருநயம் நம்மவர் யாவராலும் என்றும் இனிது பாராட்டத்தக்கதே. இப்புத்தகங்களிற் சில எமது பார்வைக்கு அனுப்பியதற்காக நாம் அவர்களுக்கு அநேக வந் தனஞ் செய்கின்றோம். இப்புத்தகம் பிரதியொன்றுக்கு விலை அணா அரை. இதுநிற்க.

நம் இந்துமத சகோதரர்களான சைவ வைணவர்களே!

எம்மைப் பலஜென்மங்களாகப் பீடித்துவருத்துகின்ற பெருந்தலை வலிக்குரிய விரதமாகக்கொண்டு பலமோச உபாயங்களைத் தே டிவரும் கிறிஸ்தவர்கள், மற்றதைவெல்லாம் விடுத்து இப்பொ ழுது சிவனுந் தேவனு என்ற சில புன்மொழிகள் கூறத்துணி ந்தமையை உற்றுநோக்கில், சைவவைணவர் தம்முள்ளே மூர் க்கமுற்றிருக்கும் இத்தருணத்தில் நாம் சிவனை நிந்தித்து ஒன்றை யெழுதுவோமாயின், அதுகண்ட சைவர்கள், இதனை வை ணவர்தாமெழுதியிருக்கவேண்டுமென்று தாம் விஷ்ணுவை நிந் திக்கப்புக, இப்படியே இவர்கள் தம்முள்ளே ஒருவர்க்கொருவ ர் கலகம்விளைத்து இருக்கும் ஒற்றுமையையும் இழந்துவிடுவார்க ளாகுவ, தம் காரியத்தை இலகுவில் முடித்துக்கொள்ளலாமெ ன்றுதாமபிப்பிராயங்கொண்டே இப்படிச் செய்தனரென்று யோசிக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. ஆதலால், இந்துமதமெ னும் ஒரேமதசகோதரர்களாகிய நாம் புறமதப்பைசாசங்களாகி ய அவர்களை ஜெயங்கொண்டு துரத்தி எய்யவை அவர்

[illegible]

வஜ்ரஸூசி

[illegible]

[illegible]

மாயவலையிற்சிக்காவண்ணம் பாதுகாத்தல் நம்மவர் யாவர்க்கு ம் ஒத்த கடனாதலின், இச்சமயத்தில் உண்மதவிரோதங்களைப் பாராட்டி ஒருவரோடொருவர் மறுபுரிந்து புறமதத்தினர்க் கி டங்கொடுக்காது ஒற்றுமையாயிருந்து அவர் மோசங்களை நாச மாக்குதல் அத்தியாவசியகமென்பதைப் பல்காலும் சிந்தித்துத் துணிந்து அங்ஙனமே செய்துவரல்வேண்டும். சைவவைண வச்சண்டைகளைத் தலைக்கொள்ளுதல் பெரும்பாலும் கேட்டை யே விளைவிக்கும்.

கடிதங்கள்.

கடிதர்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

கடிதமெழுதுவோர்க்கு ஓர் விஞ்ஞாபனம்.

ஐயா,—கடிதரேயர்களே! யாம் வணக்கமாய் செய்துகொள் ளும் ஓர் விண்ணப்பத்திற்குச் செவிசாயுங்கள். வித்துவாங்க ளுக்குக் குற்றங்களைக் காணடலியல்பாதலால் அவ்விதம் எமது வார்த்தைகளில் குற்றங்களை ஆராய முயலவேண்டுவதில்லை. நீங்கள், இத்தேசத்தில் நம்மவர் வைதிக காரியங்களில் பெரும் பாலும் சிரத்தையை யொழித்தார்களென்றும், ஸ்மார்த்தகாரி யங்களில் அதிகமாய்க் காட்டப்படுவதில்லை என்றும், புராண ங்களை முற்றிலும் பொய்யெனச்சாற்றுகின்றார்களென்றும், ஆக மங்களை ஆதரிக்காமல் அலைகின்றார்களென்றும் அறிந்திருப்பீர் களே இதற்கு முக்கிய காரணம் நம்தேசத்தில் தற்காலத்திற் பிற ந்த குழந்தைகள் முற்றிலும் நம்மதத்தை யறியாது பற்றவர் பாஷையையே கற்றுணர்ந்து, ஆரியர்களுக்கும் குலதனமான ஆரியபாஷையைத் தொலைத்து, அரிய பிரமசாரியாச்ரமத்தை ஆங்கிலேய பாஷையைக் கற்பதால் நிறைவேற்றி நமது மதத்தி ற்கு நேர் விரோதிகளாற் கற்பிக்கப்பட்டு, நமது பண்டிதர்களை யே விரோதிக்குந் தன்மை யுள்ளவர்களாய் தினந்தோறும் நடையுடைகளை மாற்றித்திரிகின்றார்கள் என்பதல்லவோ. இவ் விதமிருக்க, நமது மதசாதி ஆசாரங்களுக்கு நேரிட்ட இப்பெரு ஞ்சங்கடத்தைச் சற்றும் கவனியாது வீடுகளிற் படுத்துறங்குவ தும், சமயம் நேர்ந்தால் தமது சாமர்த்தியத்தை அயல் பண் டிதர்களுக்குக்காட்டி இல்கே மகிழ்ந்திருப்பதும் இவர்களுக்கு அழகோ. இவர்கள் எல்லோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து பிறமதப் பைசாசங்களை ஓட்டுவதல்லவோ இவர்களுக்கு விருது. இப் பொழுதோ நாஸ்திகக்கொள்கை நம்மவரை நாடி வருகின்றது. சில சமயம் ஈச்வரபக்தி எவனுக்கேனு முண்டானால் அவனும் நாத்திகத்தில் ஓர் வகையான கிறிஸ்துமதத்தில் விழுந்து வீணு கின்றான். அவ்விதம் மதப்பிரஷ்டராவோரைத் தடுப்பவரும், அவ்விதம் அவர் சென்றதால் மனவருத்தமடைவோருமாய் ஓர் பண்டிதருமில்லையே. இச்சமயத்தில் நாம் ஒருவர்க்கொருவர் உண்மதச்சண்டைசெய்து தெருவில் நிற்போமாயின், இருவ ரும் ஒருவர் மற்றவர்மேற் சொல்லுங் குற்றங்களைக் கண்டு இரு வரையும் நாலிக்க எதிரிகள் முயல்கின்றார்கள். ஆகையால், இச் சமயத்தில் கருணைகூர்ந்து நாம் சொல்லும் மொழிகளைக் குற்ற மாகவெண்ணாது, நாஸ்திக கிறிஸ்த மதங்களை ஒழிக்க முன்வா ருங்கள். எழுதும் விஷயங்களைத் தெளிவாய் பல ஏதுக்களா ல் பல நூல்மமுண்டென்றும், ஓர் பரமாத்மா உண்டென்றும்

[illegible]

வே. வி. வ.

[illegible]

அதிக்கமட்டில் கிறிஸ்துமதமுதலிய பேரமதங்களின் குற்றங்களையும் எடுத்து வெளியிடவேண்டுவதே ஆவசியகம். சைவரூபிஷ்ம வைணவ ஞயமும் எவ்விதத்திலும் அவள் வைதிகனே. ஆகலால், அதுவிஷயத்தில் முயலவேண்டிய ஆவசியகமில்லை. அவ்விவாதத்திற்கு ஓர் முடிவுமில்லை. ஓர் இனிவிட்டு மறுயிலை தாவிக்கொண்டேயிருக்கும். ஆகலால், இம்முறை ஸ்ரீசுந்தரராஜசாஸ்திரிகள், ஈரோடேச் செத்தாத்தியார், ஸ்ரீமது வஞ்சிகாட்டின் சபிகரான வைணவர், ஸ்ரீவெங்கடரமணதாசர், ஸ்ரீமது சந்திரசேகரசாஸ்திரியார் முதலிய கடிதநேயர்கள் வரைந்த கடிதங்களெல்லாம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டன. சமயமேருங்கால் ஒவ்வொன்றாய் வெளிவரும். ஆகலால், மேற்கண்ட விதயவான்கள் நமது விண்ணப்பங்களுக்குச் செவிசாய்த்துக் கிறிஸ்த நாஸ்திகமதங்களை ஆங்காங்கு கண்டிக்கப்புகுவாரங்களென்றும், நமது உண்மைச்சண்டைகளை ஓர்புறத்தில் வைப்பார்களென்றும், யமது விண்ணப்பத்திற்கு கன்னியர்கள் செவிகொடாமலிருக்கமாட்டார்களென்றும் நம்புகின்றோம்.

பி. வி. ப.

“ப்ரம்மவித்தியா” பத்திராதிபரவர்கட்கு வந்தனம்.

ஐய, எமது நன்பரான பத்திராதிபரே! இந்தியாவென்னும் பெயர்கொண்டு இமயமலைதொடங்கி சாமசேதுபர்யந்தமுள்ள இப்பரதகண்டத்தின்கண் வசியாநின்ற ஆரியர்களின் கூட்டத்திற் சிலகாலமாகப் புகுந்த கிறிஸ்தவரென்னும் ஓர் வகுப்பினர், இந்துமதத்தினரான அநேகரைத் தம்மதத்திற் சேரச்செய்துவருகிறார்களென்பது பலரு மறிந்த விஷயமே. நம்மவருட் சிலர் நம்மதத்தின் பிரயோஜனத்தையும், உண்மையையும், பெருமையையும் சிறிதும் அறியாது வேபங்களைபோன்ற அவர் வார்த்தைகளை இனியதென நம்பி, சிவன், விஷ்ணு முதலிய பிரபல தெய்வங்களை வணங்காது, வீணில் நரகத்துக்காளாகின்றார்கள். இதுக்களது ஜாதி, மதம், ஆசாரம் முதலியவற்றிற் சிறந்தவரான பூசாரும் “யவனரென்னு மோர் ஜாதியாரிடம் அடிமையாய் வயிற்றிற்கென தமது சரீரத்தையும் விற்றோர்கள்” என்று விசுவகுருதரிசனமென்னும் புத்தகத்திற் சொல்லியபிரகாரம் வயிற்றுப்பிழைப்பைத் தேடுகிறவர்கள். இங்ஙனமிருக்க, இப் புன்மதங்களைத் தொலைத்துச் சன்மதங்களை நிலைநாட்டப் பலவித்துவான்களாதரிக்கத்தக்கதான “ப்ரம்மவித்தியா, பத்திரிகை வெளிவந்தது இத்தேசத்தின் பாக்கியமென்றே எண்ணுகிறோம்.

[மொழிபெயர்ப்பு.] உதயவர்மராஜா.

ஐயா, பத்திராதிபரே! தமது பத்திரிகையிற் சில பெரியோர்களின் சரித்திரங்கள் எழுதியிருப்பதைக் கண்டு அகமகிழ்ந்தோம். ஆலாசியநாதசாஸ்திரிகள் முதலிய பத்திரிகாநேயர்கள் பலரிருக்கும் இத்தேசத்து மகா பண்டிதருள ஸ்ரீஹரிகவியினது சரித்திர வரலாறு இதுகாறும் வெளிவரவில்லை. ஆதலால், தமது பத்திரிகாநேயர்களை யாம் கேட்டுக்கொள்வது யாதெனில், இத்தேசத்துக் கவிமன்னிய ஸ்ரீஹரிகவியின் சரித்திரத்தை கூடிய சீக்கிரத்தில் எழுதி வெளியிடவார்களென்பதே. உதயவர்மராஜா.

(மொழிபெயர்ப்பு)

Printed and Published for the Proprietor,
at the Brahmavidya Press, Chidambaram.

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து ஹூ மாசிமீ ௧௬-உ க்கு ௧௮௮௮ ஹூ பிப்ரவரிமீ உ௯-உ புதன்கிழமை. { இலக்கம்-௯.

[illegible]

பெண்களை அன்னியரினஞ்சேர்த்தலினு லுண்டாகு மனர்த்தம்.

ஐயா!

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யாமும் “இந்துசேநதார்” ஒருவரும் சிலவாரங்களுக்குமுன் தங்கள் பத்திரிகைமூலமாய் விளக்கிக்காட்டிய வினத்தையும் தங்கள் பத்திரிகையை வாசிக்கும் பலர் கவனித்திருப்பார்களென்று நம்புகிறோம். இவ்விஷயத்தை நம்மவர்கள் இலேசாயெண்ணாமல் மிகக் கவனமாய் யோசிக்கக்கடவர். பாதிரிமார் தங்கள் பாடசாலைகளில் நம் பெண்களைப் படிப்பிக்குங் காரணத்தைப் பகிரங்கமாய்ச் சபைகளிற்பேசியே படிப்பிக்கின்றார்களென்பதையும், அக்காரண மின்னதென்பதையும் பூர்வ கடிதத்திற் காட்டியிருக்கின்றோம். அவர்களப்படிக்கெல்லாம்பாடுபடவேண்டுவது அவர்கள் கடமைதான். ஆனால் அதனையறிபச் சோம்பலுற்று அசமர்த்தமாயிருத்தல் நமது கடமையாகாது. சர்வலக்ஷணங்களும் பொருந்தி விளங்கும் நமது வேதாகம சாஸ்திரங்களாகும் அஸ்திவாரத்தின்மீது கட்டப்பட்டிருக்கும் நமதுமதாசாரங்களையுங் குடும்பங்களையுங் கலைத்து மிலேச்சாசாரங்களை நம்மவர்க்கு வருவிக்கக்கருதி நம் மதவைரிகள் முயன்றுவருவது யாவரு மறிந்தவிஷயம். அம்முயற்சி பலிதமாக நம் பெண்களை அவர்கள்வழியிற் பழக்கவேண்டுவது அத்தியாவசியமென அவர்கள் கண்டார்கள். ஆனதுபற்றியே பெண்குழந்தைகள் அவர்கள்வைக்கும் பள்ளிக்கூடத்தேடப்போவதற்கான பல நயங்களைக் காட்டுகின்றவராயினர். பொம்மைமுதலிய விநோத விளையாட்டுப் பொருள்கள், துட்டு, தின்பண்டங்கள் ஆகிய இவை குழந்தைகளையும் அவர்களைப் பயந்த பேதைத் தாய் தந்தையரையு மயக்குங் கருவிகளாம். வெள்ளைக்காரர்கள் வெகு தந்திரசாலிகள். அதை யறிந்துகொள்ளாது நாம்தான் பக்ஷிகள்.

இராஜாங்கத்தார் பாடசாலைகளேற்படுத்தி நம்மக்களைப் படிப்பிப்பது சகஜம். அதற்கொருவருங் குறைவுசொல்லப்படாது. மிஷனெரிகள் பெருமிதகள் சேர்த்துப் பாடசாலைகள், ஜனனுமிஷன் முதலியவை ஏற்படுத்துவது யாதுக்கு? அவர்கள் மதாசாரங்களைப் போதிக்கவும் நமது மதாசாரங்களைச் சே

[illegible] (Zanana) [illegible] (Zanana) [illegible] (Catechism) [illegible]

றிக்கவுமன்றோ? வேடனொருவன் நெடுந்தூரத்திலுள்ள காட்டிற்குச் சென்று அங்கு வசிக்கும் பக்ஷி மிருகங்களுக்கு இரைவிடுகிறான். அந்த இரையைப் பக்ஷி மிருகங்கள் புசித்துச் சுகித்துத் தத்தமிச்சையிற் றிரியட்டுமென்று அங்ஙனஞ் செய்கின்றானா? இந்த உண்மையை நம்மவரறியாமல் ஏன் மண்மூடிகளாகின்றனர்? "கொள்ளேகாலநேசரும்" இவ்வுண்மையை அறியமாட்டேனென்கின்றார்? இவர், "சுவிசேஷபோதகர்கள் அதிகப் பெருமிதமடைந்து, எடுத்தகாரியத்தை விடாது சாதிக்க வல்லோராய், வலியவந்து உங்கள் மக்களுக்குக் கல்வியளித்து உபகரிக்கிறோமென்று கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள்" என்றார். பக்ஷிகள் சுலபமாயகப்படுவதாயிருந்தால் வேடன் ஏன் "வலியவந்து" வலையை வீசான். ஆங்கிலேயநாட்டில் தங்கள் சொந்த ஜாதியார் பலர் கஞ்சிக்குங் கல்விக்குமலைய அவர்களை விடுத்து, இவ்வளவு தூரம் ஏன் வலியவந்து நம்மைக் "கெஞ்ச" வேண்டும்? நம் மக்கள் அவர்களது பாடசாலைகளிலும், ஜனனமரணமுதலியவற்றிலும் கல்வி கல்லாது மூடராயிருப்பதனால் சுவிசேஷபோதகரும் மற்றைக் கிறிஸ்தவர் கூட்டத்தவரும் உண்ணப்போஜனம் ஜீர்ணத்துக்கு வராமலா அப்படிக் கெல்லாங் கெஞ்சிக் கேட்கின்றார்கள்! அவர்கள் "கெஞ்சிக்" கேட்குங் காரணநோக்கியே நாம் அஞ்சிப் பிழைப்பதை விடுத்து இருபிடின் றகுரங்குகள்போல் அனர்த்தம்வந்தபின் விழிக்கவேன் இடர்த்தல்வேண்டுமோ? அந்தோ! நம்மவரறியாமை அநியாயம்! அநியாயம்!! நம்மில் கொ-நேசனைப்போன்றவர்களையல்லவா ஆயுதமாகக்கொண்டு நம் மதவைரிகள் நம்மதத்தை ஜயிக்க முயலப்படுகின்றனர். அதனையறியாமல் அவர்கள் கை ஆயுதமாவதற்கு நாம் முயல்வது எவ்வளவு நலக்குறைவு?

நம் மதவைரிகள் வைக்கும் பெண்பாடசாலைகளினாலுபோகம் எமக்கநேகமாயுண்டு. நம தேசப்பெண்கள் அதிகப்பாலகரொன்றும் பாராது அவர்களுக்கு நம் மதாசாரங்களில் வெறுப்பும் அவர்கள் மதக்கொள்கையில் விருப்பும் வர நம்மதவைரிகள் படும் பாடு கொஞ்சமல்ல. சில பள்ளிக்கூடங்களில் "காட்டிகிசம்" என்னும் வினாவிடைரூபமான ஓர் தமிழ்ப்புத்தகத்தை நம் பெண்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி வருகின்றனர். அதில் பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் இவர்கள் தேவர்களாவெனக் கேட்டு, பொய் களவுகளை முதலிய செய்து சர்வவல்லபமும் ஞானமுமின்மையைக் காட்டியிருக்கிறபடியால் தேவர்களாகார்களென்றும்; இந்துமதம் உண்மையாவெனக் கேட்டு, இன்னின்ன நியாயங்களால் உண்மையல்லவென்றும்; தானம் தவம் முதலியவற்றால் மோட்சமடையலாமாவெனக்கேட்டு, ஏதேதோ யுக்திகளைச் சொல்லி அடையக்கூடாதென்றும்; இந்து வேதாகமங்கள் கடவுள் சொன்னவையாவெனக்கேட்டு, அதற்கு மேதேதோ நியாயங்களைச்சொல்லிக் கடவுள்வாக்கல்லவென்றும் இன்னுமிவ்வாறு நமது வர்ணாச்சிரம சமய தருமங்களையெல்லாம் பக்தி வினவி, மனம்போனவாறெல்லாம் விடையளித்து அவையனைத்தும் நம்பத்தகாதனவென்றும் கிறிஸ்துமார்க்கமொன்றே சத்தியமென்றும் போதித்துவருகின்றனர். இவ்வாறு எம்மையத்திற் சிலவருஷங்கட்குமுன் ஓர் பாதிரிபள்ளிக்கூடத்தில் நடந்துவந்ததுண்டு. இத்தூர்ப்போதனையில் இளமதியினராயுள்ள நம் செல்வப்புதல்வியர் பழகிவருவதனால் ஓர்காலத்தும் கெடுதியில்லையென்று கொ-நேசரவது வேறியாரவது கூறட்டும். எமதபிப்பிராயமாவது நம்மதவைரிகள் பாடசாலைகளில் நம்மக்கள் படிப்பதிலும் பாதகமில்லை; அவர்கள் மதக்கிரந்தங்

[illegible]

களை நம்மக்கள் கற்பதிலும் பாதகமில்லை; இன்னும் நம்மதத்தில் குற்றங்களுளவாகக்காட்டும் பாடங்களையுங்கூட நம்மக்கள் படிப்பதிற் பாதகமில்லை. எவ்வண்ணமிருக்கில்? அந்தப்பாடங்களோடிணையாகக் கிறிஸ்தமதத்திலுள்ள அனந்த குற்றங்களைக் காட்டும் பாடங்களையும் நம்மக்களுக்குக் கற்பித்துவரில், கிறிஸ்தவபாடசாலைகளில் அவர்கள் படித்தலினும் பாதகமில்லையென்றே கூறமாட்டுவோம். அங்ஙனமின்றி, நம் மதாசாரங்களை மாத்திரம் குற்றமுள்ளனவெனக்காட்டி ஒருதலைப்பக்ஷமாய்ப் போதிக்கும் பாடசாலைகளில் நம்மக்கள் பயிலுவது பெருங்கேட்டையே பயக்குமென்று மழுவேந்திக் கூறப் பின்னிடேம்! பின்னிடேம்!! இதுகாறும் போராது கொ-நேசர், நம்மதாசாரங்களுக்கு ஜன்மசத்துருக்களானோர்க்குச் சகாயஞ்செய்ய முன்வந்து "மாற்றுவைக்கிடங்கொடு"க்கின்றனர். இத்தவறினும் மேன் கேடுமுண்டா? இவர் சுவிசேஷபோதகர்க் கநுகூலமாய்ச் செய்த பிரசங்கத்தைக் கண்ணுற்ற சுதேசாபிமானமும் சுயமதாபிமானமுமுள்ளவர்களில் இவரது மூளை திவ்லாமையைக் குறித்துப் பரிதபியாதவ ரொருவருமிரார்களென்றே தீர்மானிக்கிறோம். "சுவிசேஷபோதக" ரென்னும் பெயரும், அவர்கள் "கெஞ்சிக்" கேட்குந் தன்மையுமே நமக்கெச்சரிக்கையூட்டப் போதுமானவையாயிருக்க, பிறர்நோக்கமறியாது நாமடங்கிகளாவதற்கிப்போதென்ன அவசரம் நேரிட்டது? கல்வியொன்றை மாத்திரந்தானோ நாம் கவனிக்கவேண்டுவது? அதைப்பெறும்வழியால் விளையும் பயனையும் யோசிக்கவேண்டாமா? தீயபயன் விளைவதாயிருக்கில் அக்கல்வி கற்பதினுங் கல்லாமை ஆயிரமடங்கு நலமன்றோ? ஒருவன் கொடுப்பது அமிர்தமேயாயினும், அது விஷத்தோடு கலந்திருந்தாலக் காலில் அதனை யுண்ணுதொழிக்கின்றோமல்லவா? அதுபோல், கிறிஸ்தவ பள்ளிக்கூடங்களால் வருங் கல்வியால் எப்போதாவது நம்மதத்தருமங்களுக்குப் பங்கம் நேரிடக்கூடியதாயிருக்கில் அதனை யொழிக்க முடலாது முயல்வது எவ்வளவு ஞானக்குறைவான காரியம்? ஆம். சுவிசேஷபோதகர்களும், ஏனைப் பாதிரிகூட்டத்தவரும், நமக்குக் கல்வியுண்டாக்கி நாகரிகமடையச்செய்யவேண்டுமெனக் காட்டும் பரிவு வாஸ்தவமாயிருக்கில், அவர்கள பாடசாலைகளில் அவர்கள் மதக்கிரந்தங்களை யொழித்து நம்மதகிரந்தங்களைப் பாடமாக வைக்கட்டும் பார்ப்போம்! அல்லது, எந்த மதக்கிரந்தங்களையும் வையாது வெறுங் கல்வியைக் கற்பிக்கட்டும் பார்ப்போம்! அப்பொழுதுதான், அவர்கள் வஞ்சகமற்ற பரிசுத்த எண்ணமுடையவர்களெனத் துதித்து அவர்களை வெஞ்சிரசா வகிட்டோம். அன்றியும், காலையத்தினம் இராஜாங்கத்தார் தாங்கள் வைக்கும் பாடசாலைகளைப்போல் மிஷனெரி பாடசாலைகளிலும் கிறிஸ்துமதக் கிரந்தங்களைப் போதிக்கப்படாதென்று ஓர் சட்டம் பிறப்பிக்கட்டும். மறுதினம் மாநிலத்தேனும் ஓர் மிஷனெரி பாடசாலை யிருக்குமா பாருங்கள்! அப்போதவர்களை நோக்கி எம்மீது முன்னிருந்த பரிவு எங்கேயென்று கேட்கில், எங்கள் மதம் போதிக்கப்படாதவனாயினும் எங்கள் கஷ்டார்ஜிதமாயுள்ள பொருளை யுங்கள்விஷயத்திலேன் செலவழிப்போமென்றல்லோ சொல்லுவார்கள்! இதனை நாமேன் உய்த்துணரப்படாது?

கொ-நேசர், கிறிஸ்தவபாடசாலைகளிற் கல்விகற்றவரில் நம்மதத்தை விட்டுக் கெட்டொழிந்தோ ரில்லையென்றார். இவ்வெந்நாட்டில் வசிக்கின்றனரோ அறியோம்! நந்தேயத்திலு

[illegible]

ள்ள சுதேச கிறிஸ்தவரிற் பெரும்பாலார் நம் மதத்திலிருந்து வழுவினோரன்றோ? எப்படி வழுவினார்கள்? கிறிஸ்தவர் போதனைகளினாலும் பல தந்திரங்களினாலுமல்லவா? சென்னையில் சிலகாலத்திற்குமுன் நற்குடியிற் பிறந்து மங்கைப்பருவமடைந்திருந்த நம்மினத்துப் பெண்ணொருத்தி, ஜனானாமிஷனைச்சேர்ந்த ஒருத்தி தினே தினே செய்துவந்த துர்ப்போதனையினால் மதிகெட்டு வீட்டைவிட்டுச் சொல்லாமலோடிக் கிறிஸ்தவரிடஞ்சேர்ந்து அவள் பிறந்த குடிக்கு அழியாப்பழியை வருவித்த கதையையும், கூடலூரில் பிராமணச்சாதியனொருவன் சிலகாலத்திற்குமுன், பாதிரிச்சியொருத்தியின் போதனையால் புத்திகெட்டுப் பாதிரிகூட்டத்திற் சேர, அவனைப்பெற்ற மாதாபிதாக்கள் வயிறெரிந்து பட்டபாட்டையும் இதுபோ லின்னும் பல வநுபவங்களையும் நமது "கொ-கேசரி" மறக்க நேர்ந்தது இவர் சுவிசேஷபோதகர்பால் பயின்ற கல்வியின் பயனென்றது வேறென்னென்று சொல்வோம்! அதவா கிறிஸ்தவர் போதனைகளைக் கேட்ட தக்ஷணமே கெடுபவரில்லையென்றெப்புக்கொள்ளினும், அவர் மதாபாசங்கள் விளங்கலாராயிடத்துங், காலாந்தரங்களி லவ்வண்ணமாகக்கூடுமென்பதைக் கொ-கேசரி அறியாதது ஆச்சரியம்! விதையை நிலத்திலிட்டுச் சிலகாலஞ் சென்றபின்னரே முளையெழும்பி வளர்ந்து பலன்றருமென்னும் இயற்கையிதியை யிவ ரறிகின்றாரில்லை. இவ ரறியாதொழியினும், சுவிசேஷ போதகர்க ளறிந்தேயிருக்கின்றனர். "நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்தற்றாகும்,, என்னுந்தெய்வவிதியையும் அவர்களறிந்துதானிருக்கின்றனர். ஆதலாற்றான் நம்மக்களைப் படிப்பிக்க "வலியவந்து செஞ்சிக்,, கேட்கின்றனர்! இந்த அற்பவிஷயத்தை யறியுந்தரம் நம்மவர்க்கில்லையே. அந்தோ! இக்காலத்தில் நம்மில் சேர்ந்திருந்த ஏற்படுவோரைச் சேர்ந்திருத்துவதல்லவா கஷ்டத்திலிருக்கின்றது!

ஓ! எமது பிரியமிருக்க சுதேச நண்பர்களே! இனியாயினு மசமந்தத்தை யொழியுங்கள். இயன்றமட்டில் சொந்தத்திற் பாடசாலைகள் வைக்க முயலுங்கள். ஆரம்பத்திலற்பமாயிருப்பினும் பாதகமில்லை. நம் மததருமங்களுக்குங் குலதருமங்களுக்கும் வருமாபத்தைத் தனவான்களுக்குப் பலமுறை பண்ணிப்பண்ணி விளக்குங்கள். "எறும்பூரக் கற்குழியுமே,, என்ற தெய்வவாக்கின்படி அவர்கள் மனம ஓர்காலாவது நம் பரிதபிப்புக் கிரங்கி யுருகாமற்போகாது. ஐஸ்வரியவான்கள் மனம் வைத்தால் ஆகாத காரிய மொன்றுமில்லை. ஆங்காங்கு அஞ்சஞ்சு தனவான்க ளொன்றுகூடில் "பஞ்சகர்த்தாக்கள்,, போல் பெருங்காரியங்களையுஞ் சிறக்கச்சிறக்கச் சாதித்துவிடலாம். ஊர் மெச்சவும் அதிகாரிகள் மெச்சவும் சந்தேகபயனுள்ள காரியங்களிற் பெருந்தனங்களைச் சில சமயங்களில் நமது இலக்ஷ்மீபுத்திரர்கள் செலவழித்தலிற் பயன் யாது? பெருங்கீர்த்தியும் பெரும்புண்ணியமுமாயுள்ள சுயமதசம்ரக்ஷணார்த்தமான கல்விமுதலியவற்றில் அந்தச்செலவில் அரைத்தாஞ்செலவழிக்கினும் அவர்கட்கோர் குறைவும் வாராது. நமது மடாதிபதிகளிடம் போய் ஒருமுறையல்லப் பலமுறை முறையிடுங்கள். இன்னும் சிறிது காலம்போனால் அவர்கள் மடங்களை யாதரிக்க ஆளில்லாமற் போருமென்பதையும் எடுத்துக்காட்டுங்கள். அவர்களசமந்தத்தை யோட்டுங்கள். இக்காரியங்களி லவர்களுக்குச் சிரத்தையை மூட்டுங்கள். கடைசியாக நம் மதவைரிகளால் வருங்கேடுகளை மாட்டுங்கள்,' மாட்டுங்கள்.

தீயமரர்.

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயம். (த்ருக்த்ருஶ்யம்)

[illegible]

அறிவே உலகம். (திருக்கே திருசியம்.)

அறிவென்பது பொருள்களின் வேற்றுமைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுந் தன்மையது; உலகென்பது அங்ஙனந் தெரிந்துகொள்ளாத் தன்மையது. அறிவெனினும் சித்தெனினும் திருக்கெனினு மொக்கும்; உலகமெனினும் சடமெனினும் திருசியமெனினும் பொருந்தும்.

இவ்விரண்டில் ஒன்று காரணமும் ஒன்று காரியமுமாகும். "வெற்றிலை பாக்குச் சுண்ணம் இம்மூன்றுஞ் சேர்தலிட்டதுச் சிவப்பு நிறமுண்டாவதுபோல், பூதக்கலப்பில் அறிவென்னுந் தர்மமுண்டாவதால், தேகமே காரணமெனவும் முன்னோனவும் அறிவெனவுங் கூறப்படும், இதுகொண்டே உலகே அறிவெனவுரைக்கப்படும்,, மெனின், அறிவின்றிற் உலகு தோற்றிதலின்றேயே தேகம் நிகழலின் அறிவே உலகாம். யாங்ஙனமெனின், சொப்பனத்தின்கண் அறிவே உலகாகி மேற்படி உலகான சமட்டியில் வியட்டிசரீரங்கள் நிகழ்ந்து, அதில் அறிவு காணப்படுவ தன்மையன்றோ? அச்சரீரங்கட்கு அவ்வறிவு அபேதமாய்த் தோற்றினும், சொப்பனவுலகிற்கு முதற்காரணமாயுள்ள அறிவின் பிரதிபலனமெனவே கொள்ளத்தக்கது. எங்ஙனமெனின், ஏகமான சூரியன் கண்ணுடியிற் பிரதிபலித்துப் பிரகாசத்தைத் தருங்காலன்று, பிரதிபலன பிரகாசம் கண்ணாடியினின்று தோன்றினும் உண்மையில் சூரியனிலிருந்தே தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சொப்பனவுலகிற்கு முதன்மையான அறிவு, சொப்பன சரீரத்தின்கண் பிரதிபலித்து அச்சரீரத்திற் கபேதமாய்த் தோற்றினும் உண்மையில் வேறன்றோ? இத் திருட்டாந்தவாயிலாக ஆராயின் நூலே எங்ஙனம் ஆடையோ அங்ஙனமே அறிவே சொப்பனவுலகமாகவும், ஆடையில் நூல் எங்ஙனம் நிறைவோ அங்ஙனமே சொப்பனவுலகில் அறிவு நிறைவாகவும், நூலையன்றி ஆடை எங்ஙனமுக்காலுமின்றோ அங்ஙனமே அறிவையன்றிச் சொப்பனவுலகு முக்காலுமின்றாகவும், ஆடைக்குப் பொருளின்றி எங்ஙனஞ் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாமோ அங்ஙனமே சொப்பனவுலகுக்குப் பொருளின்றிச் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாம்.

சாக்கிரத்தினகனுள்ள அறிவு, சொப்பனத்தில் காணும் அண்டபிண்ட சராசரமாயிருத்தலினாலும், அவ்வளவிலும் அவ்வறிவு பூரணமாயிருத்தலினாலும், அவ்வறிவையன்றி அவையின்மையாலும், அறிவே சொப்பனவுலகெனவும் அறிவு வியாபகமும் உலகு வியாப்பியமெனவுங் கூறத்தகும்.

"அறிவின் காரியம் சொப்பனமென்பதுபற்றி அறிவே சொப்பனவுலகேனும், அறிவே சாக்கிரவுலகென லெங்ஙனம் பொருந்துமெனின், கயிற்றை மயக்கத்தால் அரவெனக் காணும்போது அரவாகவும் தெளியும்போது கயிறாகவும் காணப்படுதல் கண்கூடே. அறிவு, கருநிறவண்ணம் காணப்பட்டதன்றிக் கயிற்றின்கண் அரவு தோற்றமும் நிகழ்தலும் அழிவுபாடெய்தலுமின்றென்பதே துணிபுடைத்து. "அரவு தோற்றமேனும் எந்நிலையினின்றும் தோன்றிற்,, றெனின் அறிவினின்றே தோன்றிற்று; இதனானே அரவுக்கு அறிவே முதற்காரணமாம். இங்ஙனமே மண்ணின்கண் கடம், தோற்றலும் நிகழ்தலும் அழிவுபாடெய்தலுமின்றாம். இவ்வாறு விசாரித்தற்கு முன்னர் உண்மையாகத் தோற்றின கடம், அறிவினின்றே தோற்றி நிகழ்ந்து தெளிந்தநேரத்து அழிவுபாட்டைந்தது. ஆகலின், அறிவே கடமாம். சோதனைக்குமுன் உண்மையாகத்தோற்றியகடம், அறிவினின்றே எழு

[illegible]

கது தெளிபுலனாயில் நிகழ்ந்து தெளித்தபின்பு இன்றெனத் துணியப்பட்டது. "அறிவும் மண்ணுமிருந்தாலன்றிக் கடந்தோற்றப்படா,, தெனின், மண்ணையல்லது கடமென்பன மின்றே அம்மணமே அணுவையன்றி மன்றாம்; பரமாணுவையன்றி அணுவுமின்றாம், அதுவும் ஆராய்ச்சியில் இன்னவென்றெனத் துணியப்படுகின்றது. அறிவையன்றிக் கட மென்பனவின்றே அம்மணமே மண்முதலிய யாவு மின்றெனத் தீர்வாம். இவ்வாறு உலகிலுள்ள எந்தப் பொருள்களையும் ஆராய்ச்சி செய்யின் அறிவின் காரியமாகின்றது. இதனானே அறிவே உலகெனக் கூறப்பட்டதென்க.

ஓர் நண்பன்.

கதகர்கள்.

இவ்வமயமேதோட்டிராமசேதுகராமுள்ள ஆசிரியரென்றும் கருது பரதகண்டத்தின்கண் பண்டைக்காலந்தொடங்கி நன்னாக்கு அப்போதப்போது நமது மகாசாரியர்கள் நம் மதகுல தேசாசாரங்களை நிலைநிறுத்துவதற்கெனப் பற்பல வழிகளைக் காட்டி அவற்றைக்கொண்டு தாமும் தெரிந்து பிறர்க்கும் அவ்வழிகளைக் காட்டி மெய்யறிவை யூட்டி மதமுதலியவற்றின் ஆசாரங்களைக் காட்டி வெற்றிபெற்றுவந்தனர். அவ்வழிகளிலொன்று கதகநெறியு மொன்றெனக் கூறப்படும். கதகர்களெனின், ஆயேகப் பாடகானமின்றிச் சிற்சில கதைகளால் பூர்வராஜர்களின் உற்பத்தி வழிவ முதலியவற்றைக் கூறி ஈசுவரனது சத்தஸ்வரூபத்தை விரித்துக்காட்டுபவரெனப் படுபடுகின்றது. இவர்கள் பாகவதர்களெனவும், ஹரிகாதிகர்களெனவும், பௌராணிகரெனவும் மூவகைப்படுவர். இப்பொழுது இவர்களைப் பார்த்துப்பார்த்துப் பரதேசத்து மிருகங்கள்கூட இசைவயியசபையென்றும் மதப்பிரசங்கமென்றும் செய்யக் கற்றுக்கொண்டு தேசங்களெங்கும் திரிந்துவருகின்றார்கள். இவ்விஷயம் யண்டு பண்டிதர்க ளறியவில்லை? அறிந்திருப்பாராயின், இப்பொழுது நமது கதகர்களிருக்கும் ஸ்திதியைக் கண்டு மகிழ்வார்களா? அவர்களை நமது மதத்தையும், ஆசாரத்தையும், சாஸ்திரத்துவத்தையும் எங்கு மெறித்தொழிக்கச் செய்துவைப்பார்களோ. முற்காலத்தில் பாகவதர்களெனின், பாவனாது பக்தியால் ஐம்புலனையு மடக்கி ஆசையை நீக்கிப் பெருமையும் புகழையும் பாராட்டாது பிரஜைகளுக்குத் திவ்யோபதேசம் செய்து கல்வழி வெளிகாத்துப் பிறரை நம்மினத்திற் புகவிடாது நீக்கி லோகோபகாரார்த்தமாய் நாடெங்கும் சுற்றி கன்னெறியை உலகத்தில் நாட்டுபவராம். இவ்விதமாய பரமபுருஷர்களைக் கண்டவுடன் கசடெலா மறுமே. இக்காலத்திலோ பாகவதர்களெனப்பவர் லஜ்ஜையைவிட்டுப்போடவும் கச்சையைக்கட்டிக்கொள்ளவும் கொடிக்கவும் உடுசெலிருத்திவென்று சொல்லாம் ஒருதெருவிடாது சுற்றி உள்ளிருப்பவரை வெளிவருத்தவேண்டிச் சிப்பளா தம்புரு மிருதங்கம் தாளம் முதலிய ஜாலங்களைக் கொண்டு பட்டுப்பாயையும் நெட்டோடாவும் குமிழ்மிகுடியும் குடைபோன்ற செம்பும் வெய்யிறைக் குடையும் வெய்யொவைக்குறிசிறியும் அரிசிக்கு ஆளும் அங்கத்திருக்கு ஆனவரையும் சேர்த்து வெளிவருகின்றார்களே. இதற்குப் பிரமாணம் யாதெனின் பெருவிரலிலும் பூணூலிலும் கழுத்திலும் பல முடிகளும்... படிகைவிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு "ஹும் ஹும்" என்கின்றார்களே. அதற்குப் பிரமாணமென்னே? ... கோகுலாஷ்டமி, ஸ்ரீராமநவமி, ... முதலிய தினங்களில் கூட்டமாய்க்கூடி உட்கார்ந்து ... ஸ்ரீ...

[illegible]

என்று ஒருவர் சொல்லவும் மற்றொருவர் மங்காரால்கூடியிருந்தனம் டாங்கிறார்களே, 'ஸவயாஸ்ய' என்பதற்கும் இவர்கள் பாடுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஸவயாஸ்ய என்றால் பாடு என்றாவது கியானஞ்செய்யென்றாவது அர்த்தமில்லையே. இதற்குப் பிரமாணம் யாது? உடனே யாவரும் எழுந்திருந்து ஓர் தீபத்தைச் சுற்றிவருவதும் கும்மியடிப்பதும் கோலாட்டம்போடுவதும் சோணங்கிபாடுவதும் குரங்குபிரயம் செய்வதும் கொருந்திய கிரியை யுணைப்பதும் நீயமெடுத்து நிற்பதும் நிரசது ராமலதும் செய்துவருகின்றார்களே. இதற்குமுண்டோ பிரமாணம்! இதுமிற்க. கதைகள் செய்பத்தொடங்கி பதினென் புராணங்களும், பாரதமும், பாகவதமும், வேதமும், இராமாயணமுமிருக்க, இவற்றையெல்லா மொழித்து இவற்றின் கதைகளையும் இவற்றின் அற்புதச்செய்யுட்களையும் விட்டு கபீர் சொல்லியது நாமதேவர் சொல்லியது ஞானவெட்டி சொல்லியது கோராகுபவர் சொல்லியது என்று பிரமாணங்கள் கூறலதும், சுகமைசரியை சாத்வ ஆறுரன்றால்; துளசிபதியின் சேருதாக்கச் சுதர்சனரோங்கிய சௌரிவந்தாரென்றும் வாயில்வந்தபடியெல்லாம் கதைகள்கற்பிப்பதும், கூத்தப்பாட்டும் மேலாகிக் குதித்துக்குதித்து விகடம்செய்வதும், இங்கிலீஷ் அலுக்கு முதலிய பாஷைகளை இடையிடையே பிதற்றியும், கால்பாட்டும் அரைக்கால்தாளமும் விசும் உண்மையும் விஸ்தார விகடமுமாய்க் கதையென்று ஒன்று செய்கின்றார்களே. இதனால் சுண்டல் வெற்றிலைப் பட்டியும் சுஷ்கமான விகடமும் தவிர சுரோத்ருசனங்களுக்கு என்ன கிடைக்கின்றது? ஒன்றுமில்லையே. இந்தக் கதைக்குத்தான், இந்தக் கூத்துக்குத்தான் என்ன பிரமாணம்? பிரசித்தமாய் ருக்மிணிமுதலிய பிராட்டியார் எண்மாருக்கு முழிபவர்களை விட்டுப் புகழ்பெற்ற புராணங்களொன்றிலுமிராத ராதையென்னுங் கோதையின் கலியாணத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர்களே. இவற்றுக்கெல்லாம் மானம் விமானந்தான். இது, இக்கனம் கதகர்களாவதினால் ஆசாரத்துக்குச் சம்சயமில்லையென்று அதைவேண்டியே இவர்களாலாதரிக்கப்படுகின்றதன்றி வேறில்லை. பட்டஸ்ரீ சாஸ்திரிகளவர்கள் "பிரம்மவித்யா" நாடகத்திற்கூறியிருக்கும்வண்ணமிருப்பபோல் இவர்கள் வைக்குமடிக்கெல்லாம் மாப்ரணஞ்சாத்தலாமே. அதாவது, "வேதாகமங்கள் வேண்டாம் ராதாகிருஷ்ணவென்றால் போதும்,, மென்பதை விட்டுக் கற்றுணர்ந்தவர்களைக்காடி யவரிடமிருந்து "கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்கவதற்குத் தக,, வென்பதுபோல் கற்றுவது கேட்டுக்தெரிந்தாவது வேதபுராணங்களுக்குச் சம்பந்தமாகிய நெறியில்நின்று தாம் ஆத்திகத்தைத் தழுவி ஈசுவரனை நாடுவதும், பிறரை நாட்டுவிப்பதற்காகப் பொருள்வெறியின்றிப் பேராலயங்களிலும் பேருத்சவங்களிலும் பெரிய சங்கங்களிலும் பகவத்குணங்களைப் பாடிப் பிறர்க்குபதேசித்து எடுத்துக்காட்டியும் மதகுலதேசாசாரங்களை நிலைநாட்டுவரேல், இரக்ஷணிபசபை யோங்குமா! அந்நியமதங்கள் தங்குமா! புனேயோரர் பிரசங்கம் செல்லுமா! விலியம் இதனை வெல்லுமா! இதனால், வருமே தேசக்ஷேமம்; தருமே சர்வஜனசுகத்தை; பெறுமே பாரதகண்டம் பெருமையை. நமது பாகவதர்களும் என் வாக்கைக் கண்டு இவன் நம்மை யிகழ்ந்தவனென் றெண்ணாது எழுப்பவந்தவனென்றெண்ணித் தூக்கத்தை நீக்கித் துவக்கதைகளைப் போக்கி உதரவெறியைத் துறந்து உண்மையறிவைக் கறந்து சபைக்கதோ

[illegible]

“ [illegible] ”

[illegible]

ம் கூட்டங்கூட்டமாய்நின் றபகியசித்து நீடூழிவாழும் நமது மதாசாரங்களை நிலைநாட்டுவார்களா! நமது நாட்டாரும் பிற நாட்டாரைப்போல் மதாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் தேசாபிமான மூ முள்ளவர்களாவார்களா! நமது நாடும் செழிக்குமா! மதமும் ஓங்குமா! பாஷையும் பிரகாசிக்குமா! இவையெல்லா முண்டாம் மிர்தயோகம் யாதெனப் பரிதபிக்கும்,

பாபடிவெறும் சாதகம்.

ஏசு கிறிஸ்து.

ஏசுகிறிஸ்து உலகிலிருக்கும்போது ஜனங்களை நோக்கி உங்களில் சிலர் சாவதற்கு முன்பே (அதாவது உயிரோடிருக்கும் போதே) உலகமழிந்து நியாயத்தீர்ப்புநாள் வரும், அப்போது நான் வந்து நியாயந்தீர்ப்பேனெனக் கூறினார். ஆடி சிலர் செத்து இப்போது 1800-வருஷங்களாயும் அவர் வரவில்லை. இந்த 1800-வருஷங்களாக அடிக்கடி ஏசுகிறிஸ்து இதோ வருகிறார், அதோ வருகிறார், மேகத்தினடுவே வருகிறார், கள்ளனைப்போல் வருகிறார், இதோ வந்துவிட்டார், அதோ வந்துவிட்டார் என்று பாதிரிகள் சொல்லிவருகின்றார்கள். அக்காலங்களில் சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம் வந்துவிடுமானால் உலகமழியும் காலம் வந்துவிட்டதென்று பயந்து பாதிரிகளுக்கு வாழி ஞ்செய்து அவர்களிடத்தில் அடைக்கலம்புகுவார்கள்; குகைகளில் போய் ஒளித்துக்கொள்வார்கள். சிலவருஷங்களின் முன்னரும் உலகமழியும் காலம் வந்துவிட்டதென்று ஓர் புரளி இங்கு நடந்தது; அதை மெய்யென்று நம்பிச் சிலர் பயந்ததுமுண்டு. இவ்வளவுக்கும் காரணம் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி யின்மையே.

உண்மையை விசாரிக்குங்கால் ஏசு என்னும் ஓர் மனிதனிருந்தான் என்பதாய்த் தெரிகின்றது. ஆனால் அவன் சாலங்காரனாயிருந்தமையால் அவனோடு சில அற்பர் திரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்த யேசு, தான் தேவகுமாரனென்றும் இராசனென்றும் சொல்லிவந்தான்; அதனால் யூதர்கள் அவனைச் சிலுவையிலறைந்து கொன்றார்கள். பிறகு அவனோடு திரிந்தவர் அவன் இப்படிப்பட்டவன், இப்படிப்பட்டவன், செத்தபின் பிழைத்தான் எனச் சொன்னார்கள். இதை யாரும் பொருள் செய்யவில்லை. இதுதான் உள்ளவிஷயம். மற்ற யாவும் பின்னுள்ளோர் கட்டிய கட்டுக்கதைகளே. பைபிலிலுள்ள விஷயங்கள் யாவும் மதாபிமானிகளால் எழுதப்பட்டவையேயாம். அவ்வளவேயன்றி [அற்பவிஷயங்களையும் விடாது எழுதும்] சரித்திராசிரியர் ஒருவரும் அவ்விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதினார்களில்லை. அதனாலேதான் அத்தேசத்துப் பண்டிதர்கள் ஏசுகிறிஸ்து சரித்திரம் சுத்தப்பொய்யென்று வெறுக்கிறார்கள்.

இங்ஙனமாகவும் பாதிரிகள் வயிறுவளர்க்கவேண்டியதின் நிமித்தம் ஏசு சரித்திரம் உண்மையாய் நடந்ததுபோலப் பகட்டிவருகின்றார்கள். அப் பாதிரிகள் உண்மையான மதங்களையெல்லா மிகழ்ந்து, பொய்யான கிறிஸ்துமதத்தைப் புகழ்ந்து திரிகின்றார்கள். கிருஷ்ணன் சரித்திரத்தை அநுசரித்துப் பெருக்பாலும் கிறிஸ்துசரித்திரம் எழுதப்பட்டதென்று ருசுவிருக்கவும், கிறிஸ்துவின் காலத்துக்குக் கிருஷ்ணன் காலம் எவ்வளவோ முன்பென்று யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளவும், ஐரோப்பிய அமெரிக்க பண்டிதர் பறையடிக்கவும், நியாயமின்றிக் கிறிஸ்துவை நம்பு நம்பு என்று வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு நத்தெருவில் நின்று லபா லபாவென் றடித்துக்கொள்ளும் சில பாதிரிகள், கிறிஸ்துவின் சரித்திரத்தைப் பார்த்துக் கிருஷ்ணன் சரித்திரம்

[illegible]

எழுதப்பட்டதெனப் பிதற்றித்திரிகின்றார்கள். இப்படியும் பிரத்தியக்ஷமான பொய்பேசி வயிறுவளர்க்கவேண்டுமா? “சேற்று வயிறுவளர்க்கைக்கு மானமழியாது உயிர்விடுகை சாலவுறும்” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தை அலக்ஷியஞ்செய்த அவர்கள் முகாலோகனமுஞ்செய்யாமலிருப்பது விவேகிகளுக்கு அழகாம். பூர்வத்தில் கிறிஸ்து பதம் விருத்தியான காரணத்தை “ஏசுகிறிஸ்து பவித்ரன்” என்னும் புஸ்தகத்தைப் பார்த்தால் விவேகமுள்ள கிறிஸ்தவர், தம்மைக் கிறிஸ்தவரென்று சொல்லிக்கொள்ள நாணுவார்கள். கிறிஸ்துமதம் அதிகமாய்ப் பரவியதால் அம்மதமே மேலென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த நந்தல் இனி ஒழிந்துபோமென்பதில் சந்தேகமின்று. திருக; குற்றஞ்செய்து சிலுவையிலறையுண்டு கொல்லப்பட்ட ஏசு, திரும்பி உயிர்த்தெழுந்தானென்றுகட்டிவைத்த கட்டுக்கதையை நம்பி அம்மதத்தில் செல்லும் புத்தியீனர்க்கு யாதுரைப்போம்! இத்தேசத்தில் அம்மதப்பேயையோட்ட யாவரும் கங்கணங்கட்டிக்கொள்வோமாக.

கிறிஸ்துமத வைரி.

ப்ரம்மவித்யா

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

இராமயணம். [முன் தொடர்பு.]

இத்தேசத்தவருள்ளே சிலர், ஸ்ரீராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டமென்னும் பாகம் ஸ்ரீவான்மீகமுனிவர் செய்ததல்லவென்று வாதிக்கின்றனரென்று முன்னர்க் கூறினோமன்றோ. வேறு சிலரோ அங்ஙனஞ்சொல்லாது சில சருக்கங்கள்மட்டிற் கற்பிதங்களென்று சொல்லி, ஏனைப்பாகங்கள் அம்மகாத்மா வெழுதியதாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர். இவருண் முற்கூற்றினர் வாதமாவது: ஆறுகாண்டங்களுடன் கூடிய இராமாயணத்தின் முற்பாகத்திற்கும உத்தரகாண்டமென்னும் பிற்பாகத்திற்கும் நடை வேறுபட்டிருப்பது காவியங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்க்கு நன்கு விளங்குமன்றோ? முற்பாகத்திலே எல்லாக் கவிகளும் எதிர்பார்க்கத்தக்க அநேக காவியலக்ஷணங்களமைந்த பல செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. உத்தரகாண்டத்திலோ, புராணங்களைப்போன்ற பல செய்யுட்களும் அதைப்போன்ற கதைகளுமே யிருக்கின்றன. அவ்விதம் சில கோசங்களில் முற்பாகத்திலே ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முடிவில் “இஃது ஸ்ரீராமாயணமாகிய ஆதிகாவியத்தில்” என்றும், பிற்பாகத்தில் “இஃது உத்தர ராமாயணத்தில்” என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால், இப்பெயர்வேற்றுமை அவ்விரண்டுபாகங்களையும் வெவ்வேறு புஸ்தகங்களெனச் சொல்லச் சாக்ஷியாகும். சில பெரியோர்கள் வீடுகளில் பூஜைசெய்யப்பட்டுவரும் கோசங்களுள் இவ்வுத்தரகாண்டமென்பதனைக் காண்டலே யரிது. மேலும்,

[illegible]

"ஏகஸ்மிந்ஸ்வத்யாமிநதே" [illegible]

[illegible]

[illegible] ....* [illegible]

TRANSALTED BY B S N S. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இக்காவியத்தில் தொடக்கத்திற்றானே "தசவண்டன் வதையைச் சொருங்கள்" என்றும் "இராவண வதையையே அம்மகான் செய்தருளினார்" என்றும் இருத்தலால், இக்காவியம் இராவண வதையைத் தெரிவிக்கவே யெழுந்ததாமாதலினாலும், அக்கதை முற்பாகத்திற்றானே முடிவெய்தினமையினாலும் அக்கதையை எழுதவேண்டி வெளிவந்த அம்முனிவர், உத்தரகாண்டத்தை யெழுதவேண்டிய அவசியமிராது. தாம் பிரதிஞ்ஞைசெய்து எழுதப்புகுந்த விஷயத்தை விடுத்து, பலவேறுவிஷயங்களையும் சம்பந்தமின்றி அம்மகான் எழுதினாரென்று சொல்வது அவரது பெருமைக்கு அழகாமோ. மேலும்; ஸ்ரீராமனது திருவவதாரமெத்திரகாலத்திற்றானே வான்மீகிமுனிவர் இராமாயணத்தைச் செய்தருளினார். அதுபற்றியே அம்மகானது சிஷ்யர்களான குசலவர்கள் அவ்விராமாயணத்தை ஸ்ரீராமனது திவ்யாசுவமேத மண்டபத்தில் கானஞ்செய்தார்கள். அங்ஙனமாயின், உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமன் சுவர்க்கத்தையடைந்த கதை எங்ஙன மெழுதக்கூடும்? ஒருசமயம் அசுவமேதம்வரையிலுள்ள கதையையே அவர் செய்ய அதைக் குசலவர்கள் படித்தார்கள்; மற்றது மற்றெவரோ சொல்ல மற்றெவரோ படித்தார்களெனச் சொல்லவும் வகையில்லையே. இறுதியிலும் அவர்களே காவியபண்ணிமுடித்ததாகவன்றோ தெரியவருகின்றது. இதுகடைசியில் அவர்களுக்கு இராச்சியபட்டாபிஷேகம் எவ்வாறுநிறைவேறியதோ அறிகிலேம். மேலும், "இவ்விதம் முன் நடந்த கதை, உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாவதாக, கூச்சமின்றி இக்கதையைப் படியுங்கள், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் பெருமை விளங்குவதாக" என்ற முடிவைக் குறிக்கும் ஓர் செய்யுள், முற்பாகத்திறுதியிற் காணப்படுகின்றதே. இத்தகைய பல காரணங்களால் நாம் ஸ்ரீராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தைச் சேர்க்க அச்சமுறுகின்றோம்." என்பது. இவ்வாதத்தை மறுப்போர் வாதமிது:

"இவ்விஷயத்தில் இவர்கள் கூறிய ஏதுக்கள், எப்போலிகளேயன்றிப் பயனுடையனவன்று. எங்ஙனமெனில், தொடக்கும்பொழுதே ஸ்ரீநாரதமுனிவர் வான்மீகமுனிவருக்கு ஸ்ரீராமசரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்து "இராமன் மீண்டும் சீதையையடைந்து இராச்சியத்தையும் அடைந்தான்" என்று முற்பாகத்தைச் சொல்லிப் பின்பு ஐந்தாறு செய்யுட்களால் "இராமன் இராச்சியத்தையாண்டு பிரமலோகமடைவான்" என்னும் செய்யுள்வரையில் உத்தரகாண்ட கதையைக் குறித்திருக்கின்றார். பின்பு ஸ்ரீபிரமதேவன் வான்மீகிமுனியை நோக்கி யுபதேசிக்குங்கால் "நீர் நாரதரிடம் கேட்டபடி அம்மகாவீரனது சரித்திரத்தை யெழுதுவீர்" என்று நாரதர் சொல்லியபடியே யெழுதும்படி கட்டளையிட்டனர். பின்பு அவ்விருவர்வார்த்தையையும் கேட்டு அகமகிழ்ந்து வான்மீகியெழுதிய விராமாயணத்தின் விஷயங்களைச் சுருக்கிக்காட்டுமிடத்தும் "இராமபட்டாபிஷேகமும் சைநியங்களைத் தத்தமிடத்தனுப்புதலும்" என்பதால் முற்பாகக் கதையைக் காட்டிப் பின்பு "தம்மு

[illegible]

இராச்சியத்தைப் பரிபாலித்ததும் சீதைபிராட்டியாரை மறுபடி காட்டுக்கனுப்பியதும் எதிர்காலத்திலுள்ள ஸ்ரீராமசரித்திரத்தையும் உத்தரகாண்டத்தில் அவ்வான்மீகி எழுதினார்" என்று இருப்பதால், உத்தரகாண்டமெழுதியது வான்மீகியேயெனத் தெள்ளிதின் விளங்குகின்றதல்லவா. அங்ஙனமே முடிவில் "இதுவரையில் உத்தரகாண்டம் வரும் சரித்திரம் கூடிய விஸ்தாரம்" என்றிருப்பதுமறிக. நடையின் வேற்றுமையைக் காட்டியது அவ்வளவு பலமான யுக்தியாகாது. சிற்சிலவிடங்கள் அவ்வித செய்யுட்கள் முற்பாகத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஆயின், முற்பாகத்தில் அவ்வித நடை குறைந்திருப்பதும் பிற்பாகத்தில் அதிகமாயிருப்பதும் ஓர் வித்தியாசமேயன்றி அதனால் பாதகமில்லை. சில புஸ்தகங்கள் முற்பாகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் இறுதியிலும் "இஃது இராமாயணத்தில் ஆதிகாவியத்தில்" என்று எழுதுவதும், பிற்பாகத்தில் "இஃது உத்தரராமாயணத்தில்" என்று எழுதுவதும், வான்மீகிமுனிவரே இது பூர்வகாவியமென்றும் உத்தரகாவியமென்றும் வேறுபடுத்தியதாலென்க. இவ்விதமெழுதுவதும் எங்கும் உள்ளதல்ல. சிற்சில புஸ்தகங்களில் முற்பாகத்தைப்போலவே பிற்பாகத்திலும் "இஃது ஸ்ரீராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தில்" என்றே காணப்படுகின்றது. சில பெரியோர் பூஜைகளில் இல்லையென்பதும் சிலவிடங்களில் பூஜையில் வைத்திருப்பதும் சாதாரணமே. உத்தரகாண்டம் அமுக்கியமானதால் அதன்விஷயத்தில் அவ்வளவு சிரத்தை வைப்பதில்லையென்பது திண்ணம். மேலும் "தசகண்டவதையைக் கேளுங்கள்" என்பதும், இராவணன்வதையெனச் செய்தார்" என்பதும் இவ்விராமாயணத்தில் முக்கியமாய்ச் சொல்லப்படுவது அதுவே என்பதுவேகாண்டே வேறு கதைகளில்லையென்பதாலல்ல. முற்பாகக் கதைகளுடன் பிற்பாகக் கதைகள் சம்பந்தமற்றனவுமல்ல. முற்காண்டக்கதையினங்கமாகவே உத்தரகாண்டக் கதை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாருங்கள், சுந்தரகாண்டத்தில் "இவர் தந்தி தேவனே" என்று ஆரம்பித்து அநுமனைக்கண்டு சந்தேகித் தவாகங்களும், யுத்தகாண்டத்தினிறுதியில் பரமசிவப்பிரான் அருளிய திருவாக்கை ஸ்ரீராமன் அநுஷ்டித்ததும் உத்தரகாண்டத்தாலன்றி நிறைவேறியது அறியமுடியாது. இஃது வேறு முடிவுள்ள கதை. எடுத்த கதையின் நடுவில் தொடங்கிய கதையின் முடிவேயாதலால், அதற்கு இது அங்கமேயாகும். ஆரண்யகாண்டத்தில் மகரிஷிகளுக்குச் செய்த ராக்ஷஸவத பிரதிஞ்ஞையைப்போல், யுத்தத்தின் முடிவில் எழுந்தருளி ஸ்ரீபரமசிவப்பிரானது திருவாக்கையும் தசரதமகாராஜனது அபிப்பிராயத்தையும் நிறைவேற்றவேண்டியது ஸ்ரீராமனுக்கின்றியமையாததன்றோ? ஸ்ரீராமன் அநுஷ்டித்த தருமங்களில் முக்கியமாயுள்ளது பிதுர்வாக்கியபரிபாலனமன்றோ? ஸ்ரீராமன் இவ்வுலகில் தமது தந்தையின் வாக்கியத்தைக் காலகஞ்சென்றநுஷ்டித்தார். மேலுலகில் நின்றவர் வாக்கியத்தை நாட்டுக்கேத் அநுஷ்டித்தார். அவர் வாக்கியத்தின் வரலாறு வருமாறுகாண்க: "நீ இராச்சியஞ்செய்து தம்பிகளுடன் கூடி நீடூழி வாழ்வாயாக" என்பதே.

[illegible]

அவ்விஷயத்தை விரித்துரைத்தது முக்கட்பிரான். அதுவே உத்தரகாண்ட ஸங்கிரகமென்றுஞ் சொல்லலாம். அதாவது "வருந்திய பரதனையும் தாயான புகழ்பெற்ற கௌசலையையும் தேற்றி அயோத்திமாநகரின் ஆட்சியையடைந்து அண்டினோரைக் காத்து இக்ஷ்வாகுவம்சத்தை நிலைநாட்டி அதில் இராச்சியபாரத்தை வைத்து அசுவமேதயாகஞ்செய்து பெரும்புகழ் பெற்று அந்தணர்களுக்கு அரும்பொருளீந்து இவ்வுலகைவிட்டு மறுவுலகுக்கேகுவாயாக" எனபதே. மற்றைய வாக்கியங்களும் மனஞ்செய்யா. ஏனெனில், "ஸ்ரீராமாயணத்தை அசுவமேதமண்டபத்தில் குசலவர்கள் கானஞ்செய்யும்பொழுது அசுவமேதகதை வந்தவுடனே இவர்கள் சீதாதேவியினிடம் தமக்குப் பிறந்த குமாரரென அறிந்து வான்மீகமகரிஷியை வரவழைத்து அவர்வாயிலாக உண்மையை விசாரித்துச் சீதாதேவியை இராமன் அழைக்க அம்மங்கைமணி பூமியில் அடங்கத் தமது குமாரர்களை அழைத்துக்கொண்டு அவர்முகமாகவே மகரிஷி தபோபலத்தினால் அறிந்த வரிய விஷயங்களையுங் கானம்பண்ண வுத்தரவளித்துத் தாமே கேட்டு முடித்தார்" என்று அவ்வுத்தரகாண்டத்திலேயே இருத்தலாலென் றுணர்க. அங்கு "அவர்கள் கானஞ்செய்தார்கள்" என்று தொடங்கிய சில வசனங்கள் மட்டில் பின் வந்தனவென்பதுண்மையே. ஆகலாற்றான் புஸ்தகத்தின் வெளிப்பட்ட வாக்கியங்களுடன் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் கொஞ்சம் அதிகமான [உசூ௲] இருபத்துநாலாயிரம் காணப்படுகின்றது. "இவ்விதம் முன் நடந்த கதை, உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாவதாக, அச்சமின்றி இக்கதையைப் படியுங்கள், ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினது மகிமை விளங்குவதாக" என்கிற செய்யுளும் இராவணவதத்தின் முடிவையும், அயோத்தியிலுள்ள கதையின் முடிவையும் காட்ட வெழுந்ததேயன்றிப் புஸ்தகத்தின் முடிவைக் காட்டவந்ததல்ல. இங்ஙனமாயின் உத்தரகாண்டமுள்படச் சருக்கங்கள் [கூ௪0] அறுநூற்று நாற்பதாகின்றனவே. "அங்ஙனம் சருக்கங்கள் ஐந்நூறு" என்று வான்மீகி சொல்லிய பிரதிஞ்ஞையின் பெருமை எங்ஙனமெனின், கூறுதும்: அங்குள்ள வசனமிது "இருபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்களைச் சொன்னார்; ஐந்நூறு சருக்கங்கள் ஆறு காண்டங்கள் உத்தரகாண்டம் இவைகளைச் செய்தார்" என்று. இதை ஆலோசிக்குமிடத்து [ஐந்நூறு சருக்கம்] என்பது ஆறுகாண்டங்கள் என்பதுடன் ஒன்று. அவ்வாறுகாண்டமத்திமே சருக்கம் ஐந்நூறென்ப்பொருள் கொடுக்கும். அங்ஙனமின்றி ஆறுகாண்டமட்டில் இராமாயணமாயின் "அறுபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்கள் எழுதப்பட்டன" என்கிற முன்வாக்கியம் பொருளற்றதாகும். இப்பொழுது முற்பாகமான ஆறுகாண்டங்கள் கணக்கிடில் [20373] இருபதினாயிரத்து முந்நூற்றெழுபத்துமூன்றே ஆகின்றன. ஆகையால் இவ்வாறு காண்டங்களுடனே இராமாயணமே வான்மீகி எழுதியதாகும் என்பதின்னை... ஆயினும், உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமசரித்திரத்திற்கு

[illegible]

யினாதசீதாவியோகம் சொல்லப்படுவதாலும், சுவர்க்காரோகணம் எழுதப்பட்டிருப்பதாலும் அது அமங்களமெனக்கொண்டு சிலர் படிப்பதில்லை. கதைசொல்பவரும் சொல்வதில்லை. ஆகலாற்றான் இக்காண்டம் அதிகமாய் பிரசாரமடையவில்லை. உற்று நோக்கில வான்மீகி மகரிஷி அதை எழுதினார் என்பதில் சம்சயமே இல்லை. அக்காண்டத்தில் சிலபுஸ்தகங்களில் காணுகின்ற அதிகபாடங்களும், சில உரையாசிரியர் "சேர்க்கப்பட்டது" என்று சந்தேகிக்கும் சிலபாகங்களும் உண்டு. அவைகளுள் அதிகபாட சுலோகங்கள் [540] சேர்த்ததாக எண்ணப்படும் சுலோகங்கள் [143] நூற்று நாற்பத்துமூன்று. இவைகளைச்சேர்த்து ஸ்ரீராமாயணம் முழுமையும் [23851] இருபத்துமூவாயிரத்து எண்ணூற்றைம்பத்தொன்று அதிகபாடமட்டில் சேர்த்தால் [24391] இருபத்துநாலாயிரத்து முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று. சேர்த்தசுலோகங்களுள்பட [24534] இருபத்துநாலாயிரத்து ஐந்நூற்றுமுப்பத்திநான்கு. இதுவிடயத்தில் எமது அபிப்பிராயம், 'அதிகபாடமென்று சொல்லும் சுலோகங்களும் கதையின சம்பந்தமுள்ளதாகையால், வான்மீகபகவான் எழுதியதாகவேயிருக்கலாம். சேர்க்கப்பட்டது என்பது மட்டில் அவ்விதமேயிருக்கலாமென்பதே எமக்கும் தோற்றுகின்றது. ஆகல்கொண்டே உத்தரகாண்ட கதையை காவியமாகச் செய்த ஸ்ரீ பவபூதி, ஸ்ரீ வெங்கடேசர், ஸ்ரீ வெங்கடாத்துவரி முதலாயினோர் உத்திரகாண்டம் வான்மீகி செய்த தாகவே எண்ணங்கொண்டனர். அதுகொண்டே காயத்திரி மாமந்திரத்தின் ஒவ்வொருவெழுத்துக்களை ஒவ்வொருஆயிரத்திற்கு முதலில் வைத்துச் செய்தது இராமாயணமென்று சொல்ல எவரும் அவ்வெழுத்தடங்கியசில சுலோகங்கள் உத்திரகாண்டத்தில் உள்ளனவென உதகரிக்கின்றார்கள். இராமாயணம்பாராயணம்செய்ய வேண்டியவழியையும், பலனையும் சொல்லும் பிரம்மாண்ட புராணமும் ஆறுகாண்டங்களுக்கு வெவ்வேறாக பலன் சொல்வதுபோல் உத்திரகாண்டத்திற்கும் சொல்லுகின்றது. ஆதலால், ஏழுகாண்டங்களும் சேர்ந்ததே இராமாயணமென்பது. இவ்விராமாயணமியற்றிய ஸ்ரீவான்மீகிமாமுனிவர் பெருமபுகழ்பெற்ற பிருகு மகரிஷியின் வம்சத்தில் பிறந்த பிரசேதஸ் என்கிற மகரிஷியின் பத்தாவது புத்திரர் தபவலிமை பெற்றவர் ஸ்ரீராமசரித்திரத்தை நாரதமுனிவர் முகமாய்க்கேட்டவர் பிரமதேவனனுக்கிரகம்பெற்றவர் இவ்வாதிகாவியத்தைச் செய்தவர் என்று உத்தரகாண்டத்திலுள்ள சில வசனங்களால் தெரியவருகின்றது. உத்தரகாண்டத்தில் "இருபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்களடங்கிய ஓர் பெரியபுஸ்தகம் பிருகுமகரிஷியின்வம்சத்திற்பிறந்த ஓர் தபசியால் எழுதப்பட்டது" என்றும், நான் "பிரசேதஸ்ஸு என்பவரின் பத்தாவது புத்திரன் பொய்பறியேன்" என்றும் இருக்கின்றது. இவருக்கு வான்மீகியென்னும் பெயர் மட்டில்புற்றினின்று மறுமுறைவெளிவந்ததால் வாய்த்ததெனத் தெரியவருகின்றது. இக்கதை அத்தியாத்மராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம் ஆறுவது சருக்கத்தில் காணலாம். இன்னும் சில புராணங்களிலும் உண்டு. இனி, இவ்விராமாயணம் செய்யுட்கலம்பகங்களாய காவியங்களுள்ளே முதன்மைபெற்றது. இதற்குமுன் சில காவியங்களிருந்ததாகத் தெரியவரினும், அவை செய்யுட்களாக ஏற்படவில்லையென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. அக்காலத்துச் சில காவியங்களிருந்தனென்பது

[illegible]

வரம்பரா[illegible]

உத்தரகாண்டத்தின் இராமாயணகானத்தைக் கேட்டவனைக் குறிக்குமிடத்து "அங்ஙனம் காவியமறிந்த ஜனங்களும்,, என்னும் வசனத்தால் வெளியாகின்றது. இது ஆதிகாவ்யமென்பது 'இவ்வித சுலோகங்களால் இவ்விராமாயணம் முழுதும் செய்வேன்,, என்று அவர் செய்த பிரதிஞ்ஞைப்படி சுலோகரூபமான காவியங்களுள் ஆதியாதலால் என்பது தெளிவு. ஆங்கு கேட்டவருள் யாப்பறிந்தவரிருந்தாரென்பது வேதங்களைப்பிரதோனைப் பொருள்படியும் குற்றமற்றதாகும். ஆதலால், அக்காலத்துப் புராணமும் மற்றக்காவியங்களும் வசனரூபங்களென, ஏற்பட்டது. ஆதிகாலத்து ஜனங்களுக்கு முன்வழக்கம் வசனங்களிலும் பின்பே அப்பியாசசௌகரியத்திற்கெனப் பின் வழக்கம் செய்யுட்களிலும் ஏற்பட்டிருப்பது முசிதமேயாம்.

வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதர்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

பைபிளும் வேதமா?

வேதமென்பது சடம், சீவன், ஈசுவரனென்னுமிம்மூன்றினிலக்கணங்களையும் அவற்றின் உண்மையான நிலைமையையும் இன்னதெனத்தெரிவிப்பதும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நால்வகைப்புருஷார்த்தங்களையும் பெறும் வழிகளையும் கூறுவதுமாகிய ஓர் நூலாமன்றோ. அவ்விதமாய் இந்தப் பைபிலில் எவ்விடத்தில் "சடமிஃது, சீவனிவன், ஈசுவரனிவன்,, என்று விரித்து இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன? இல்லையே. புருஷார்த்தங்களேனும் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றனவா? அதுவுங் காணப்படவில்லையே. அல்லது கூறியிருக்கின்றவைகளாவது பிரமாணங்களுக்கு ஒவ்வுமா? எமது பிரமாணங்களுக்கன்று; அன்னோர் சாஸ்திரங்களிற்குத்தானும் ஒத்துவரவில்லையே. அவர் சாஸ்திரங்கள் [Astronomy and Philosophy] சூரியனுண்டாகி எவ்வளவோ ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப் பின்னர், பூமியின் முதலுருவுண்டாயிற்றென்றும், அதற்குப்பின்னர் எவ்வளவோ ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப்பின் இவ்வுருவுடன் கூடிற்றென்றும், பின்பு எவ்வளவோ வருஷங்களுக்குப் பின் புல் பூண்டுகள் மிருகபக்ஷிகள் உண்டாயினவென்றும், பிறகு வெகுகாலங்களுக்குப் பின்னர் மனுஷசாதிகளென்றும் கூறிவருகின்றனவே. அவர் பைபிலோ ஆறுநாட்களில் சர்வசிருஷ்டியையும் செய்துவிட்டதே. இந்தப் பைபிளிற் கூறிய நாட்கள் இந்தியா நப்படைப்போல் இருந்தவையாயிருப்பதுமோ! அதிலும் முதற்றின மிருபட்டாரம் இரண்டாந்தின மிருபடாதோ? இருந்தவையாயி [illegible] முற்கூறிய அவர் சாஸ்திரமே யிதற்குமுன் இப்பொழுதிருக்கும் நாட்களுக்கு முன்னிருந்த நாட்கள் மணிக்குறைவுடையனவாயிருந்தனவென்று சொல்கின்றதே. அதிகமாய்ச் சொல்ல [illegible] சாஸ்திரங்களில்லையே. இஃதென்ன பிருவிந்தையா [illegible] டிக்கையுமாகவிருக்கின்றதே! இதுநிற்க; கடவுள் படைத்ததில் சாத்தான் [Satan] சிருஷ்டி சொல்லப்படவில்லை அதுவென்ன கடவுளுட்பட முன்னர்த்தானே யுள்ளதோ? அல்லது தேவருளுபதிதங்கொண்ட ஓர் படைசார்த்தாரோ? அதனைத்

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

[illegible] [Astronomers and Evolutionists] [illegible]

தையாது? அக்கடவுள் ஞானவிருக்ஷத்தின் [TREE OF KNOWLEDGE] கனியைத் தின்றவிட்ட ஆதாமிடத்திலும் ஏவாளிடத்திலும் கோபித்துக்கொண்டு சாடமியர்ந்ததும், அவர்களுக்கு ஞானமிருக்கப்படாதென்ற அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்ததுமாக எழுதிய பைபில் சாஸ்திரியர்களின் அபிப்பிராயம், பிரஜைகளுக்கு ஞானமிருந்தால் இப்பெரும் பொய்களை நம்பமாட்டார்கள்; ஆனதுபற்றி ஞானமிருக்கவொண்ணாதென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள்போல் தோற்றுகின்றது. அதுகொண்டே இப்பொழுது அநேக மிஷநரிகள், ஞானம் வந்து கெடுத்துவிட்டது சகத்தையென்று கூறிவருகின்றார்கள். அதனுல் எமக்குத் தோற்றுகின்றதென்னவெனின், ஒன்றுமறியா மூடரே அவரது கடவுளுக்கும், அவர் பைபிலுக்கும், அம்மதத்திற்கு முரியவரென்பதுவாகின்றது. உண்மையில் அச்சுவிசேஷமென்பது சிற்சில புராணகதைகளைக் கேட்டுக்கேள்வியாய் சிறிதறிந்து அறிந்துகொண்ட சில அம்பலிந்தவர்களால் ஆதியில் எழுதப்பட்டது. அஃதெங்ஙனமெனில்; மாத்ஸ்யம் முதலியற் கூறியிருக்கும் அவதாரபிரளயமும், வைவஸ்வதமநுவை மகாவிஷ்ணு காத்த வழியும் கேட்டு, ஏறக்குறைய அதுபோல் நோவாவின் சரித்திரம் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. பாகவதத்திலுள்ள கிருஷ்ண சரித்திரத்தின் முதற்பாகத்தையெடுத்து, கிருஷ்ணன் என்பதற்குக் "கிறஸ்ட்,, என்றும், அவன் யாதுகுல மேய்த்தானென்பதை இவன் ஆடுகளை மேய்த்தானென்றும், அவர் வியாதராலடிபட்டும் ஈசுரத்தன்மையால் தாருவாயெழுந்தருளியிருக்கின்றுளென்பதை, இவர் யூதராலடிபட்டுத் தாருவிலறையப்பட்டாரென்றும் அக்கதையைத் திருடித்திருடி மாற்றியுருத்தெரியாமலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய கிறிஸ்துவென்பானொருவன் இருந்ததேயில்லையென்று மேனாட்டுப் பிரபலபண்டிதர் சிலர் சாதிக்கின்றனர். அன்றி, அப் பைபிலிற் கூறப்பட்டுள்ள கடவுள் இந்திரனைப் புலப்படுகின்றது. அவருக்கு வாகனம் மேகமெனவும், குறி வானவில்லெனவும் கூறப்படுவது முதற்பிரமாணம். நாம் மேகவாகனனென்னும் இந்திரனையும், இந்திரதநுவென்று வானவில்லையும் கூறுவது வழக்கமாதலினென்க. இரண்டாவது பிரமாணம் கூறுகின்றாம்: அம்மதத்திற் பத்தியுடையவரும் மகாகவிகளாற் புகழப்பட்டவரும் ஈடற்ற கவியுமான மில்டன் [Milton] என்பவர் தன் இருதியில் [ParadiseLost] சாத்தான்தான் முந்திச்சுவர்க்கத்தையாண்டுகொண்டிருந்ததாகவும் விதியினுல் தன்னை, யிப்பொழுது வந்துவிட்ட ஜிஹோவா என்பவன் தள்ளிவிட்டதாயும், தனக்குமிவ்வாறு விருந்து நரகத்தில வருந்துவதாயும் புலம்பும் வழிகளை விரித்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அதனுல், இந்திரனுயிருந்து அகஸ்தியமுனிவரது சாபத்தால் வந்துவிழுந்த நஹுஷராஜன்றான் இவனெனவும், நஹுஷனுக்கிடந்த விந்திரன்றான் இவர்கள் தேவனெனவும் தெரியவருகின்றது. அதுமுதற்கொண்டு தான் மேற்குநாட்டில் அரவமாகின்ற என்னுமர்த்தமுடைய மொழியை அரவம் என்பதற்குப் பதிலாய் உபயோகித்து வருகின்றார்களென்பதை வடமொழியிலுள்ள [ஸர்ப்ப:] என்றமொழியையும் அவர்களுள்ள [Serpent] என்னுமொழியின் மூலகாரணங்களையும் (Fr, and Pr. serpent; It. serpente, Sp, serpiente, Lat. serpens, serpentis (Sepestin), fr. serpens. p. pr. of serpere) கவனித்தால் நன்கு தெரியவருமே. அகஸ்தியமுனிவருடைய சாபமும் (ஸர்ப்ப:(ஸர்ப்ப:)) என்னும்

[illegible] (Old Testament) [illegible] (New Testament) [illegible] [Serpent] [illegible] [Asyria] [illegible] சாவாஸ்! [illegible]

[illegible] இதி [illegible]

BALASARASWATHI BHATTASREE
C. R. NARAYANA SASTREE.

இந்த மொழியைக்கொண்டே செல் அரவமாய்விடு மன்றி பொருள் தருகின்றது. இதற்கு மற்றோர்காரணமுமுண்டு. வடமொழியில் ஸகாரத்திற்கு ஹகாரமும் ஹகாரத்திற்கு ஸகாரமுமாயெழுத்து மாற்றிக்கொண்டு மேனாட்டுப்பாஷைகளில் வெகுபதங்களுண்டாயின. (San. Hiran. per. Zeran. S. Ahi. P. Azi. S. Ahem. P. Azem. S. Hemaka. P. zemaku. S. Mahath P. Mazda. S. Asura. P. Ahura.) அதுகொண்டு அவர்கள் கடவுளுக்கு அவர்கள் மூலாகமத்தின் (zend-a-Vesta) பிரகாரமாய் [Ahura-Mazda] என்று பெயர்கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது [அஸுர. மஹத்.] என்ற வடமொழியின் பதம். அதனால் பெரிய அசுரன் என்று கூறப்படுகின்றது. தேசத்தின் பெயராகிய அசிரியா [Asyria] என்பதும் அசுரர்களைச் சேர்ந்த வெனும் பொருள்தரத்தக்க [அஸுரீயா] என்னும் வடமொழியேயாம். அசுரர்களுக்குப் பூர்வதேவர்களென்று வடமொழியில் [அஸுரா: பூர்வதேவா: ...] என்று இருப்பதினால் தேவத்துவேஷிகளென்று புலப்படுகின்றது. அன்றியும், ஹீப்ரு பாஷையில் சாத்தானென்னும் சொல் சாத்துரவென்றர்த்தமுடையது. அது (To whom the Arch-enemy, And hence in heaven called Satan. Milton. "Paradise Lost,, bk. 1.) இப்பிரயோகத்தால் நன்குவிளங்குகின்றது. ஆகையால் தேவத்துவேஷத்தாலும் பிராமணத்துவேஷத்தாலும் அரவமாய்ப்போன அக்ரமனென்றுள் சாத்தானென்பது நிச்சயம். இதனால் பைபில் வீரன் இருளன் முதலிய சிறுதேவதைகளைக் கொண்டாடுகிற பறையனைப்போல் இந்திரனைத் தேவனாய்க் கொண்டாடும் ஒரு சாதியாரின் பூர்வசரித்திரமென்று புலப்படுகின்றது. அந்தப் பைபிலும் முதலில் ஹீப்ரு பாஷையில் எழுதப்பட்டதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அது இப்பொழுது எங்கேயோ மறைந்துபோய் விட்டது. இப்பொழுதிருக்கின்ற பைபிலையும் அதிலேயே வேறு மதஸ்தர்களான (Catholics) என்பவர் ஒப்பாமல் வேறொன்று மறைத்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்வி. அது இருந்தால் வெளிக்குவராதா. இந்தப்பைபிலும் முன்பதிப்பு ஒருவிதம். பின் பதிப்பு ஒருவிதமாம். இனி எந்தப்பதிப்பு வருமோ. இதிலும் சிலர் [Old Testament] எனும் முன்பாகம் பிரமாணமன்று [New Testament] பிரமாணமெனக் கூறுகின்றனர். இவ்விதமொழிபெயர்ப்பை யெப்படி வேதமென்னலாம்? அந்தோ! இது வேதமாயின் எற்றுமிறைக்கும் பாட்டும் இனி ஒருக்கால் வேதமாம். ஆனதுபற்றி மாறாதனும் மகாதேவனைக் கூறுவதும் மகா பாஷையாயுள்ளதும் சர்வசாஸ்திரங்களுக்கும் ஒத்ததுமான ஆரியர்களின் வேதத்தின் முன்னர் மின்மினிப்பூச்சிபோல் காக்கை கரட்கரட் என்றதுபோல் இந்த வேதாபாஸமும் தான்வேதம் வேதமெனவதிர்கிறதே. கை தட்டினால் பறக்குமே இந்தக்காகம். இந்தப் பைபிற் காகத்தையோட்டி மின்னரியைப்போல் செவிகட்கினிதாய் ஒலிக்கும் சுருதி முடிகளைக்கேட்டு அறிந்து கூறிய உத்தம மதமாகிய ஆரியமதத்தை நாடியானந்திக்கப் பாக்கியமற்ற பாவிகளாமவர் வேதமும் ஓர் வேதமா! அம்மதமும் ஓர் மதமா! பளா! பளா!! இஃது எமக்கோர் எதிரிருளா.

பாலஸரஸ்வதி
பட்டஸ்ரீ நாராயணசாஸ்திரி.

PRINTED AND PUBLISHED FOR THE PROPRIETOR AT THE BRAHMAVIDYA PRESS CHIDAMBARAM.

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திரிகை விலை. [illegible]

[illegible]

உம் புஸ்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து வருஷம் பங்குனி மாதம் உ௰க்கு கஅஅஅ வருஷம் மார்ச்சு மாதம் ௩௧-உ சனிக்கிழமை. { இலக்கம் ௰.

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

மடாதிபதிகளுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்.

உசிதமான விருதுகளுடன் கூடியும் சமயாசாரிய பதவியைப் பெற்றும் சர்வ ஜனங்களும் பணியும் பெரும்புகழ்பெற்றி ஸ்ரீமடாதிபதிகளாகிய எமது குருமணிகள் மேலான சரணத்தை வணங்கி அவரது கனத்தின் திருநோக்கை எதிர்பார்த்து அத்திருநோக்கே எமக்குண்டாகும் எவ்வித குறைவையும் விலக்கி அறமுதலிய நாற்பயனையும் தருமென்னும் முழு நம்பிக்கையுடன் ஓர் விண்ணப்பத்தை ஸ்ரீ மகாசந்நிதானத்தில் வைக்கத் துணிந்தோம்.

சிங்கர்கள் விண்ணப்பத்திற்குச் செவிசாய்த்து எங்கள் கஷ்டநிவர்த்தி செய்வதே தமது மேலான கனம் விளங்குமென்பதும் இவ் விண்ணப்பத்தால் மனமகிழுமென்பதும் எமது துணிபு.

இப் பரதகண்டத்தில் கனம்பொருந்திய தங்கள் மேலான முன்னோர்களான முனிவர்கள் இவ்விந்துதேசத்தில் பிறந்து இந்துக்களென்று வழங்கப்படும் பரதகண்டத்து ஜனங்கள் கொண்ட திவ்விய சித்தாந்தங்களை நிலைநாட்டிப் பலவித பிடாபங்களால் புறமதங்களை வென்று கருணைநாரி பொழிந்து உண்மையைக் காட்டி அக்காலத்திருந்த எம்முன்னோர்களை அநுக்கிரகித்து அவருக்குப் பேரானந்தவெள்ளம் பெருகச்செய்தனவென்று வெகுவாய் எங்கும் பல சரித்திரங்களாலறியத்தக்க விஷயமே. அக்காலத்துதித்த எம்முன்னோர் தமக்கு அம்மகாவாசாரியர் பாதகமலங்களே துணையென்று நம்பி வின்றனர். அவரது நம்பிக்கையும் அவருக்குசிதமான பயனையீந்தது. யாமோ அவ்வித பூர்வகால மனிதர்களின் குலத்தில் பிறந்தோர். தமது மேலான கனமே அவ்வாசிரிய மணிகளின் கல்விவழி மாறாது இருக்கை மலர்வழி பிறந்தது. ஆகலால், அரசர்கள் இராஜ்யத்திற்கும் பொருளுக்கும் அதிபதிகளாவதுபோல தங்கள் மேலான கனம் எமது மதம், வருணம், தருமம் இவைகளுக்குப் பெருமதிபதியாம். அங்ஙனமே அநேகமாய்த் தங்கள் மேலான கனத்தின் முன்னோர் அநுஷ்டிக்கவும் எமது முன்னோர் அவரது ஆணைக்கடங்கிநின்று தொண்டுபுரியவும் வெகுகாலஞ் சென்

[illegible] (Tracts) [illegible]

றது. அக்காலத்திலிருந்த தங்கள் மேலான கணத்தின் முன்னோர் தலைமையாயும் கல்வித்திறமையாயும் நமது மதம் பெருகி வளர்ந்து பேரானந்தமளித்து வந்தது. அவ்விதம் தலைமையால் மதங்களைக் காத்ததலே தங்கள் மேலான கணத்தின் குறிக்கோளென்பது அங்கு திருவுளமறிந்ததே. நூல்களை வாசிக்களைத் துறந்த உத்தமர்களுக்கு நீரேமுக்கிய தருமமென நான் சொல்லவும் வேண்டுமோ. லோகோபகாரமில்லாதவர் ஞானிகள் விவகாரம். இக்காலத்தில் நமது தர்ப்பாக்கியத்தாலோ நம்மவர்க்கு ஒற்றுமை யற்றதாலோ மேற்றிசையாருக்குள்ள பெருமையாலோ மற்றவர் சாதனத்தின் பலிமையாலோ பெரியோர்கள் பெரும்பாலும் ஒதுங்கியதனாலோ நமது சமயாசாரியர்களுக்குள் ஒற்றுமையின்மையாலோ தங்கள் மேலான கணத்தின் உதாசீனத் தன்மையாலோ ஆசிரியர்களுக்கு மாணாக்கரிடம் அன்பு குன்றியதாலோ பிறதேசசாரணத்தாலோ அறியேன், பெரும்பாலும் வேதங்கள் வழிமாறின; யோகம் ஒழிந்தது; புராணங்களோ சிதறுண்டன; ஸ்மிருதிகளை ஸ்மரிப்பாருமிலர், அதன்வழி அநுஷ்டிப்பாருமிலர்; மிகுந்த காலங்களை ஆதரித்த வித்தையிற்று; தேவாராதனம் குன்றியது; பெரியோர் பக்தி பெரிது மொழிந்தது; மதாசாரிய விசாரம் மலிந்தது; நம்மவர்க்கு வயிற்றுப்பாடே பெரும்பாடாயிற்று. இந்நாட்டிலேயும் "நம்மவர் குற்றமற்றிருப்பதே பெருங்குண" மென்று எண்ணிமொழியவும் இடமில்லை. பெரியோர்களே! ஆசிரியமணிகளே! இப்பெருங் கொடுமையைச் சிறிது கேண்மின்! அந்தோ! இச்சமயம் நம்மவர் மயங்கியது கண்டு, மார்க்கமவர்களான பாதிரிமாரென்னும் ஜாலவித்தைக்காரர், பட்டணங்கள், கிராமங்கள், சிறு குப்பங்கள் எங்கும் நுழைந்து பல உபாயங்களைக் கைக்கொண்டு பலவிதமாய் சமயமதங்களைத் தூஷித்துப் பல புஸ்தகங்களைப் பதிப்பித்தும், பிரசங்கமாய்ப் பல இடங்களில் நின்று பிரசங்கித்தும், சிறு துண்டுப்பத்திரிகைகளை இலவசமாகக் கொடுத்தும் பலரைப் பலவித ஆசைவார்த்தைகளால் ஏமாற்றியும், பட்டல் கோவில்களைக் கட்டியும், கல்லாச் சிறுவர்களைத் தம் தாய் தந்தையர் பெண்டுபிள்ளை சுற்றத்தார் முதலானோரை இழந்து, தம்மினத்தாரை அஞ்ஞானிகளென்று சொல்லிப் பெற்றோர் வீடு பற்றியெரிக்கப் பார்த்துக்க விட்டு, தம் கிறிஸ்துமதப்படுகுழியில் விழும்படிசெய்தும், அனாதைகள் அறியாப் பேதைச் சிறு பெண்குழந்தைகளிலும் பலரை மோசஞ்செய்தும் வருகின்றார்கள். அம்மதப் படுகுழியில் விழ்ந்த நம்மவரோ நம்மதத்தை இகழ்ந்து பேசத் துணிந்து வெளிவந்திருப்பது நமக்கு எவ்வளவோ குறைவாயிருக்கின்றது. இவ்விதமிருக்க, இதனிடையில் சிலர் முற்றிலும் தெய்வபக்தியற்று நாஸ்திகமார்க்கத்தைக் கையாடுகின்றார்கள். உலகம் பலவிதமாக மாறிற்று. மேலும் மேழுமாய்ப் புரண்டாற்போலிருக்கின்றது. எமது குருநாதர்களே! இவ்வனர்த்தம் மதத்திற்கு நேரிட்ட சங்கடம், தங்கள் கணத்தின் கவனத்திற்கு வரவில்லையே. இக்கஷ்டத்தை ஒழிக்கவில்லையே. நம்மதத்தைப் பெருக்கவில்லையே. மேற்றிசையார் துர்ப்போதனையால் மயங்கிய எம் மனத்தைச் சற்போதனையால் குளிரச்செய்யவில்லையே. அவரது முயற்சியைத் தடுக்கவில்லையே. நம்மத உண்மைகளை உபதேசிக்கவில்லையே. கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களைக்கொண்டு ஆங்காங்கு வித்யாசாலைகளை ஏற்படுத்தவில்லையே. ஆசாரங்களைச் சீர்திருத்தவில்லையே. நாஸ்திகத்தைக் களையவில்லையே. நீதி

[illegible] (Hindoo Tract Society) [illegible]

இதி. [illegible]

உபஹாரம்

[illegible]

இதி. [illegible]

களைப் போதிக்கவில்லையே. இங்ஙனமிருந்தால் எமக்குத் தங்கள் மேலான கணத்தைத் தவிர வேறு கதியாதனது? தங்கள் கணத்தின் முன்னோரைக் கதைகளிற் கேட்டோம். தங்கள் கணத்தைப் பிரத்யக்ஷமாக எண்ணிக் கண்டோம். கண்டோம் மிக ஏழைகள். இக்காலக்கொடுமையால் எமது வைதிகதருமங்களும் அழிந்துபோயின. அதிகவிதனால் வரும் எமக்குத் திருவடித்தொழிலும் வெறுக்கத்தக்கதாயிற்று. இவ்விதம் படைத்துக் கொண்டிருக்கும் எம்மிடம் தங்கள் கணமும்பராமுகமானால் யினி என்செய்வோம். எங்கு செல்வோம். எமது துர்ப்பாக்கியத்தின் புதுமை யிதுவோ. உலகத்தில் உண்மையான மதத்தை ஸ்தாபித்தல் எல்லாவற்றிலும் உத்தமமுருவாகிய தங்கள் கணத்தின் பாரமல்லவோ. உதாசீனஞ்செய்தல் முறையாமோ. சிறுவர்களுக்கு மதாசாரியத்தில் முயலுங்கள். பேதைகளைக்கொண்டு ஆங்காங்கு சன்மார்க்கங்களைப் பிரசங்கம் புஸ்தகம் பத்திரிகை முதலியவற்றால் வெளியிடுங்கள். தெருவிலேயும் தேவாலயத்திலேயும் மடங்களிலேயும் வீடுகளிலேயும் உண்மை மதத்தை உபதேசிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். சாத்திரத்தைக் கேட்க விரும்புங்கள். கிறிஸ்துமதப் பெருவெள்ளத்தைத் தடுக்க முயலுங்கள். அதற்கென வெளிவந்த பண்டிதர்களை ஆதரியுங்கள். உபநிஷத்மார்க்கத்தைக் கற்பிக்கும் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துங்கள். சென்னையில் இதற்கென ஏற்பட்ட "இந்துடிராக்ட் சொஸைட்டி" என்னும் சங்கத்தை ஆதரித்துப் போஷியுங்கள். இப்பொழுதும் உதாசீனராயிருந்தால் இனி நமது மதம் ஒழிந்தேபோம் என்பதற் கையமில்லை. இந்த விஷயத்தில் தங்கள் மேலான கணத்தினும் வேறெவர் முயன்றால் முடிவுபெறும். இவ்விஷயத்தில் தமது கணத்திற்கு பணக்குறைவிருக்குமேல் நம்மவரிடம் பெறலாம். விருப்பங்களை ஒழியுங்கள்! தமது மேலான கணத்தின் முன்னோர் பெற்ற பெருமையையும் புண்ணியத்தையும் பெறுங்கள். இஃதொழிந்து தருமவழியை யினி தங்களுக்குக் காரியம் வேறுண்டோ? சொன்னதுமியற்றப் பெறுதற்கு வேண்டும். குருமணிகளே! அநேகவந்தனம் வந்தனித்தோம். பரமகிருபாநிதியாகிய பரமேசுவரன் தமது கணத்திற்கு எப்பொழுதும் அருள்புரியக்கடவதாகப் பிரார்த்திப்போமாக. இங்ஙனம் மகாபண்டிதர்களையும் ஆசிரியர்களிடம் அநேககோடி வந்தனங்களுடன் தர்மத அரப்பேரனத்தால் வருந்திய பேதைகள் செய்த ஓர் சிறு விண்ணப்பம் தமது மேலான கணத்தைச் சந்தோஷிக்கச்செய்யுமென்றும் தங்கள் மேலான கணத்தின் கருணையால் எமது கோரிக்கை விரைவாக நிறைவேறுமென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுநர்,

சில இந்துக்கள்.

☞ இவ்விஷயத்தில் மடாதிபதிகள் கவனிக்கவேண்டியது ஆவசியகமே. அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் சப்பாதுகாருணை செய்வாரென்று நம்புகிறோம். அங்ஙனால் அவர் மேலான கணத்திற்கு எவ்விதம் சமயாசாரியத்தன்மையும் வித்யாபீடாதிபத்தியமும் நம் ஆசிரியரென்பதும் உசிதமாகும். இதுக்களே கல்வழிச்சென்றீர். இவ்விதம் மத ஆபத்துக்காலத்தில் மற்றெவரை நாம் வேண்டத்தகும். இவ்விண்ணப்பத்தைப் பார்த்து இது ஏட்களுக்கு அக்கறையும் அறிவரேல் அவருள்ளம் எவ்வேறு முருகிவிடும். அவர்கள் உண்மையான வைதிகமத குருமணிகளன்றோ.

பத்திராதிபர்.

கௌஷீதகீ.

[illegible]

"ப்ரம்மவித்யா" பத்திராதிபரவர்களுக்கு வந்தனம்.

ஐயா,—பத்திராதிபரே!

யாம் எழுதும் விஷயத்தைத் தமது ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகையின் ஓர் கோணத்தில் பதிப்பிக்கவேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

முற்காலத்தில் இத்தேசத்திலுள்ள பிராமணர் என்பவர்கள் வேள்வி முதலிய ஆறு கருமங்களையே சாதித்து வந்தார்கள். அத்தன்மையோர் இக்காலத்திலும் சிலர் இருப்பார்கள். அவர்கள் இருப்பதாய் அநுமானமே யன்றிப் பிரத்தியக்ஷமாய் அவர்களைக்காண்டல் அரிதாயிற்று. இக்கலியின் மகாப் பிரவாகத்தில் மூழ்கிக்கொண்டுவரும் இவ்வுலகிற்கு ஏதோ ஒரு புண்ணியவசத்தினாலே சுகிலில் ஓர் சிற்றிடம் கிடைத்திருக்கின்றது அந்தோ! முற்காலத்துதித்த பெரியோர்களின் பெருமை என்சொல்வோம். அவர்கள் நமது தேசத்தவர்க்குச் செய்த பெரிய உபகாரம் எவ்வளவு மேலானது பாருங்கள்! அவர்கள் ஏற்படுத்திய பெரிய ஏற்பாடுகளின் பெருமையால் நன்றாக வேரூன்றி நிற்கும் அபிமானம் இவர்களால் அடிக்கடி பலவிதம் தொலைக்கப்படினும், ஆசாரங்களும் தர்மதயாசங்களும் மேன்மேலும் அழைத்துத் தவறினும், இக்காலத்திலும் இதுவரையிலும் பிராமணன் என்கிற பெயர் மாத்திரையிலாவது இருக்கின்றதே யொழிய முற்றிலும் ஒழியவில்லை. அந்தோ! ஒருவரேனும் போனத்தின் பெருக்வழி இதுவென்றறிந்து அதைத்தேடிச்செல்ல முயல்வதில்லை. ஐயா, பத்திராதிபரே! இக்காலத்தில் எங்கு செல்லினும் குதர்க்கங்களும் குமார்க்கங்களும் மேன்மேலும் விருத்தியடைந்து வருகின்றன. அவ்விஷயங்களைத் தாங்கள் ஏன் முயல்கின்றீர்கள்! இந்தவேலை முடிவது மிகக்கடினம். ஐயா, இனியேனும் அசாத்தியமான இவ்வித வேலையை விடுங்கள். இது முடிவு பெறும் என்று தோன்றவில்லையே. ஆயினும் தங்களைப்போன்றவர்க்கு அசாத்தியம் யாதிருக்கின்றது. ஓர் சமயம் விடாமுயற்சியால் காரியம் கைகூடினும் கூடுமாகையால் இவ்விதம் செய்வது உசிதமே. தங்கள் முயற்சி கைகூடக் கருணாகரனை வாசுதேவன் அருள் புரிவார். பாருங்கள்! உயர்குலத்தோரும் முற்றிலும் நமது ஆரியவம்ச குலதனமான ஸம்ஸ்கிருத பாஷை ஒழிந்து வேறு ஏதேதோ பாஷைகளைக்கற்று வருகின்றனர். சிற்சில் உற்றுநோக்கில் புத்திக்கும் அநுபவத்திற்கும் ஒத்ததும் சுதந்திரப்பிரமாணமுமான சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணம் முதலியவைகளைத் தான் பார்த்தும் அநேகம் பெரியோர் முகம் கேட்டும் சிறிதும் அதிற் கவனம் செலுத்துகின்றார்களில்லை. ஐயோ! எவ்வளவு யுக்திகளுடன் நம்மவர் ஓர் சங்கதியை வெளியிடினும் அது அவர்காதுக்கெட்டுவதேயில்லை. பாருங்கள்! காலக்கொடுமை! இதே சங்கதி ஓர் மேற்றிசை வித்துவான் எடுத்துரைப்பானேல் அதை வெகு ஆதரவாய்க் கேட்பார்கள். அவ்விதம் பிரசங்கிப்பவன் எத்தெய்வத்தால் முறையுள்ளவனாயினும் அவர்களெவ்வெனறு தேடி ஓடி அவரைச்சூழ்ந்து அவர் சொல்வதை நம்புகின்றார்கள். இவ்விஷயத்திற் காரணர் இத்தேசத்தில் ஆங்கிலேயர் அரசாட்சி செலுத்துவதுமாகாது. ஆங்கிலேய பாஷையைக் கற்பதும் ஆசாரக்கேடுக்குக்காரணமன்று. இதெல்லாம் கலிகாலக் கொடுமை என்பதே எமது துணிபு. மேலும் இக்காலத்திலும் எவ்விதத்தொழிலிலும் முன்வருபவர் பிராமணர்களே. இப்பொழுது எந்தக் கூட்டத்திலும் அவர்கள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிக் கவனிப்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோமல்லவா? இவர்களுக்கு மற்றவரால் அடையக்கூடாத

[illegible]

கலெக்டர் ஜில்லாஜட்ஜி முதலிய அதிகாரங்களை அடையத்தக்க வல்லமையும் அதற்கேற்பக் கல்வித்திறமையும் சுபாவத்தில் ஏற்பட்டன.

அவ்விதமே இத்தேசத்தில் இப்பொழுது நிலைபெற்றவரும் ஒவ்வொரு பாடசாலைகளிலும் படிக்கும் பிள்ளைகளில் பிராமணப்பிள்ளைகள் நூற்றிற்கு எழுபத்தைந்து இருக்கின்றனர். மற்றவரோ நூற்றிற்கு இருபத்தைந்தே யிருக்கின்றனர். அவர்களுக்குள்ள கடினபாடங்களைப் படித்துத் தேறுபவரும் அநேகமாய்ப் பிராமணப்பிள்ளைகளே. மேலும், எவ்வித நியாயசபைகளிலும் நியாயவாதிகளாய் நின்று பேசுபவருள் பெரும்பான்மையோர் பிராமணரே. மற்றைய அதிகாரங்களிலும் அதிகமாயிருப்பவர் அவரே. மற்றவர் சிறுபாலாரே யிருக்கின்றனர். இதனால் இவர்கள் நன்முயற்சியுள்ளவரென்றும் மிகுந்த புத்திமான்களென்றும் ஏற்படுமல்லவா. இவ்வளவிருந்தும் நம்மவர் தம்பெருமை யறியாது வீணில் கஷ்டப்படுகின்றனரே. இப்பொழுதே இவ்விதமாயின் இனி எப்படி முடியுமோ அறியோம். பாருங்கள்! இவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கமிருந்தும் வல்லமையிருந்தும் இவரிடம் பெரியோர்வழி நல்லொழுக்கம் குடிகொண்டும் எவ்வித சக்தியிருப்பினும் எல்லாம் வீணாகி நமக்குள்ள சுதந்திரத்தை இழந்து பரதந்திரர்களாய் யானைகள் யானைப்பாகனிடம் அடங்குவதுபோல் மற்றவருக்கிட்டுக்கொடுத்து அவரிடம் அடங்கி நிற்கும்கதி இவர்கட்கு நேர்ந்ததே. அவர்களோ புத்திமான்கள். விரல் நுழைய இடமிருந்தால் தலைநுழைப்பார்கள். அச்சூதை இப்பேதைகள் அறிந்தார்களில்லை. தம்முன்னோரிருந்த நிலைமையைச் சிறிதும் கவனியாது எவ்வளவு இழிவான தொழிலையும் கைக்கொண்டு வயிற்றைநிரப்பிவருகின்றார்கள். அந்தோ! பரிதாபம்! பரிதாபம்!! இவ்வித வேலைகளுக்கு நான் முன் நான் முன்னென விழுந்து பலரை அநுசரித்து வெகு கஷ்டப்பட்டுச் சொற்பவேலையையேனும் சம்பாதிக்க, அவர் படும் கஷ்டம் அம்மட்டிம்மட்டல்லவே. இவர் கதியிப்படியிருக்க, மேற்றிசையாரோ சிறிதும் பக்ஷபாதமின்றிப் பரிபாலனஞ்செய்யும் புகழ்பெற்றவராயினும் தம்மினத்தாரெனவும் மற்றவரெனவும் சம்பளவிஷயத்தில் ஓர் வேற்றுமை செய்துவருகிறார்கள். சிறிதும் குறைவின்றி ஒவ்வொரு வேலையையும் பார்த்துவரும் நம்மவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் சம்பளம் வேறுபடுதல் இவ்விராஜாங்கத்துக்கு அழகாமா. பாருங்கள்! மேற்றிசையாரில் ஒருவர் கலெக்டராயின்; அவருக்கென்ன சம்பளம்? இத்தேசத்தில் பிறந்து இத்தேசத்தவர் மாதிரிகளை நன்கு பழகி அறிந்த அவர்களிலும் அதிக திறமையுடன் வேலைபார்க்கத்தக்க நம்மவர் ஒருவர் அதே வேலைக்கு வந்தால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் எவ்வளவு? மற்றவரிலும் குறைந்ததன்றோ? நம்மவர்க்கு அறிவு குறைந்ததென்றோ? அல்லது நம்மவர் அறிவிற் சிறந்தவரென்றோ? நம்மவர் கறுத்த நிறத்தவரென்றோ? நம்மவர் வெள்ளை

[illegible]

மைக்குரியோனென்றோ? அதிகப்படணத்தை எவ்வளிக் கனவர் கைக்கொண்டு காப்பாற்றிக் குபேரர்களுக்கு உபயோகித்த இடையர்ப்பணங்களால் வேமே கிடைப்பி உசிதமான தானதருமங்களையும் செய்ய நம்மவர்க்குச் சக்திக்குறை விருக்கின்றதென்றோ? அன்றது எவ்விதச் செலவுமின்றி வாக்கிச் சகலம் சேர்க்கப்படும் டவைமரீக்ஷாக்கு பெற்கப் பாதிரிகளிடம் கொடுத்த பெயர்களை மதத்தைவிட்டுப் புறம்பாக்க ஏவப்படச் செய்வதும் திறமை நம்மவர்க்கேயுண்டல்லோ? நம்மவர் லஞ்சத்தில் ஆசைகொள்வாரென்றோ? தம்மவர் தப்ப பணத்தை விரும்பாரென்றோ? யாரையும் வென்றவரோ அறியோம். தம்மவர் மற்றவரை எப்படியாயினும் காக்கும் நமது கவர்ன்மெண்டாரும் இவ்விதம் வேற்றுமையைக் காட்டுகின்றனர். இவ்விதம் தம்மை அண்டி சேவைசெய்பவரிடம் சம்பளவிஷயத்தில் பக்ஷபாதம் அவர் அடக்கிவைக்கும் கோழைமை பெருமைக்குக் குறைவுண்டாகாதோ? ஐயோ! தேவேக்குமிடத்தப் புத்திரர்களுக்கு இது புலப்படாதோ? இவ்விதம் நாம் வருத்தப்படவேண்டிய விஷயங்கள் பல்லிருப்பினும் நம் தேசத்துப் புத்திமான்கள் உண்மை அறிகின்றார்கள். சிலர் இட்டமுடன் ஆனந்திக்கின்றார்கள். விசேஷமாய்ச் சொல்லவேண்டிய விஷயத்தைவிட்டுச் சிலவிடங்களில் வேறு பல விஷயங்களை எழுதுகிறோம். இனி விஷயத்தைக் கவனிப்போம். இவ்வித வேலைகளைப்பற்றி எத்தனையோ முயன்று வெளிவந்த பிரசங்கிக்கத் தக்கபேர்வழிகள் அநேகர் இருக்கின்றனர். இப்பொழுது சமீபகாலத்திற்கு முன் சென்னையிற் கூடிய இந்தியசபை கூடியதும் அதில் நடந்த சங்கதிகளும் தாங்கள் அறிந்திருப்பீர்களே. ஆயினும் நம்மவருக்குள்ள ஒற்றுமை போதாததால் இவ்விதம் பிதற்றினேன். நம்மவர் தாமே யானைதன் தலையில் தானே மண்ணைவாரிப்போட்டுக்கொள்வதுபோல் பிறருடன் கலந்து அவர் தடைபடைக்கு கையாளுகிறார்கள். ஒட்டகம் மார்க்கமின்றி பேர்க்கு வேடனைப் பின்பற்றிப்போல நமது மதாசாரங்களை ஒழித்துப் பிறர் மதாசாரங்களைக் கொள்வதேன்? இக்காலத்துப் பிராமணர் திருக்கோலத்தைக் கவனியுங்கள். தலைமுழுதும் குடுமி. இடையில் முண்டமுடையே. பக்கமே எருதும் பூண்டனை. மார்பில் பூணூலில் இருப்பு. இவ்விதம் வேதாகமமென்ற இந்த வேஷம் யாது? ஐயா, ஜாதியபிமானமொன்றிருப்பின் எல்லாமுண்டாகும். அஃது ஒன்று குறைந்திருப்பதால் மற்றதெல்லாம் குறைந்தது என்றறிக. இவ்விதக் கஷ்டம் நம்மவர்க்கு சேரிட்டது எனது முலதனமான ஒற்றுமையையும் உயர்ந்த கல்வியையும் ஒழித்ததாலன்றி வேறில்லை. ஐயா, அக்கினிஹோத்திரி தகப்பனாயின் அவர் குமாரர் வக்கீலாயிருக்கின்றார். அவர் குமாரர் பாடகராகின்றார். ஆங்கிலேய பாஷையில் வல்லவர் தகப்பன்; பிள்ளை பக்ஷணக்கடைக்காரன். பேரன் மிருதங்கம் வாசிப்பான். இவ்விதமாயின் எத்தொழிலில் நிலைபெறும். எப்பெருமை கிடைக்கும். ஆதலால் இவ்விஷயத்தில் எனது அபிப்பிராயம் யாதெனில், ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும்,

[illegible]

ஒவ்வொரு பக்ஷம் அல்லது ஒவ்வொரு மாசத்திலும் தில்லது வருஷத்திற் கிருமுறையேனும் பெருங் கூட்டங்கள் கூடிச் சபைகளை நடத்தவேண்டும். அதில் ஆஸ்திகராயுள்ள நம்மவர் சேர்ந்து நமது மத ஜாதிகளின் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களை வெளியிடவேண்டும். அவ்வித விஷயங்களைச் சேர்த்துத் தள்ளற்பாலனவைகளைத் தள்ளிக் கொள்ளற்பாலவைகளைக் கொண்டு நமது பிரம்மவித்தியா பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடவேண்டும். பல சில்லரைப் பத்திரிகைகளில் அனுப்புதல் செய்தலவசியம்வேண்டும். இவ்விதம் விடாது முயன்றால் நம்மவர்க்கு ஒற்றுமையுண்டாகும். அதவிஷயத்திற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களுக்கு அடிக்கடி கூட்டத்தார் அரசினர்க்கு விண்ணப்பங்களை அனுப்படவேண்டும். நாம் வேண்டிக்கொள்ளில் ஒருசமயம் நமக்குச் சகாயம் கிடைக்காமற்போயினும் நமக்குக் கெடுதியில்லை. நாம் விடாது முயன்றால் இக்குறைகள் இப்பொழுதே கவனிப்பதாகேனென்று எண்ணி ஏதேனும் செய்வார்கள். இவ்விப் பெருங்கூட்டங்கள் நமக்கு தோன்றி விலக்கல் இவ்வபிப்பிராயம் பாவமாமில்லவா? இக்கடிதமாயின் இதை வெளியிடவேண்டும். அக்கவனிப்பில்லாவிடில் ஓர் மூலையில் வெளியிட்டுவிடவே எதிர்பார்க்கிறோம். ஏதோ எழுதியதாய்த் தள்ளவேண்டாம். இப் பிரம்மவித்தியாபத்திரிகை ஓங்கி வளர்வதாக.

பத்திரிகாபிமானி.

(மொழிபெயர்ப்பு.)

பிரம்மவித்தியா.

வம்ஸவிருதபாஷை.

(தொடர்பு)

ஸ்ரீராமாயணம்.

ஐயா,—தலைவர்களே!

இப்பொழுது ஸ்ரீராமாயணத்தின் காலத்தையும் அதை இயற்றிய ஸ்ரீமத் வான்மீகி மகரிஷியின் காலத்தையும் குறித்து எழுதவேண்டியது அவசியம். ஸ்ரீராமாயணத்தை முற்றிலும் பார்த்தாலும் கால விஷயத்தை யாதும் நிச்சயமாய்த் தெரியவில்லை. ஆயினும் ஸ்ரீராமசந்திரன் அயோத்தியா நகரை ஆண்டுவந்த காலத்திலேயே அவர் எழுதியதாய் அவ்விராமாயணம் எழுதப்பட்டதாய் தெரியவருகிறது. சில இத்தேசத்துப் பெரியோர்கள், ஸ்ரீராமன் திரேதாயுகத்தில் அவதரித்ததாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இச்சங்கதி சில வேதபாகங்களிலும் புராணங்களிலும் உண்டு. உலகத்தில் ஞானமார்க்கத்தை வெளியிடவேண்டி ஸ்ரீசிவபெருமானது அம்சங்கள் அவதரிப்பதுபோல ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் ஒவ்வொரு யுகங்களிலும் உண்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

டென்பதுண்மையே. ஆயினும் "பெரியோர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றார்கள்" என்று மூலம் தெரியாது சிலர் ஸ்ரீராமசந்திரனது திவ்யாவதாரம் இரண்டு மூன்று திரேதாயுகங்களுக்குமுன் நடந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குச்சரியான மூலப்பிரமாணம் அகப்படாமை. அதையறிந்தவர்கள் எமது பத்திரிகை வாயிலாக வெளிவந்தால் மிக நலமாக விருக்குமென்று அவரது கனத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இதுவரையில் யாம் கண்டமட்டில் சமீபத்துத் திரேதாயுகத்திற்றானே அவரது திருவவதாரம் என்றேதுணியப்படுகின்றது. ஏனெனில், உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமரும் ஸ்ரீலட்சுமணபெருமானும் பேசிக்கொள்ளும்போது ஸ்ரீராமன் தனது தம்பியைநோக்கி ஸ்ரீயயாதி மஹாராஜனுடைய கதையையும் அவனுடைய குமாரர்களான யது, புரு, இவர்கள் கதையையும் சொல்லியிருப்பதாய் தெரியவருகிறது. ஸ்ரீக்ருஷ்ணபிரான் இதே கலியுகத்திற்கு முந்திய துவாபரத்தில்பிறந்தவென்று முன்னமே சொன்னோமாதலால், அவரதுகுலத்திற்கு மூலபுருஷனுகிய யது என்பவர் கதை, ஸ்ரீராமனால் வெளியிடப்படுமேல் அக்கதையின் நாயகனுகிய யது மகாராஜாவிற்குப்பிற்காலமல்லவோ ஸ்ரீராமன் பிறந்திருக்கவேண்டும். அதுகொண்டே யாம் ஸ்ரீராமாவதாரம் சமீபமாயதென்று ஊகிப்பது. ஆதலாலன்றே ஸ்ரீராமாயணத்திலும் பாரதத்திலும், தப்பல் பின்னவனின் கதைகளிருக்கின்றன. பிந்தி நரகாசுரன், குமாரன் பகதத்தன்; உத்தரகோசலில் இவ்விராமாயணம் அனேகலக்ஷ வருஷங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லக்கூடும். அக்காலத்துள்ள வானரங்கள் நாகரீகம்பலவே வேலை செய்ததாயும் அவ்விதமே கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஸீதாதேவியைத்தேட வானரங்களை யனுப்புமிடத்து, ஓரிடத்தில் "ஒட்டகங்கள் பக்ஷிகளுடன்" இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்படுதலால் அவ்வித ஜந்துக்கள் இருந்தகாலத்தில் வான்மீகி இருந்திருக்கவேண்டுமாகில், அவ்விதஜந்துக்கள் அநேகலக்ஷவருடங்களுக்கு முன்னிருக்கவேண்டும். இக்காலத்தவர் யூகிப்பதாகும் இராமாயண மெழுதிய காலம் அநேகவருஷங்களுக்குமுந்தினதாகவேயிருக்கலாம். இதைநிற்க, வேறுவிஷயத்தைக் கவனிப்பாம். இவ்விராமாயணத்தில் அறியவேண்டியபலவரிய விஷயங்களுள; அவைகளை யாம் அறிந்துகொண்டால், நம்மவர்க்குள் ஒவ்வொருசந்தர்ப்பங்களிற்றோன்றும் ஒவ்வொரு வித ஐசங்கைகளும் நமது மதத்தவரிடமுண்டாகும் ஆக்ஷேபங்களும் முற்றிலும் ஒழியும். அவற்றினுள் முதலில் ஒன்றை இங்கெடுத்துக்காட்டப்புகுவாம். இக்காலத்தவர் அறியக்கூடாத அதிக கடினமாயிருக்கும் நமது முன்னோர்சரித்திரங்களைப் பற்றி ட்டபலசாதனங்களைக்கொண்டு அறியவேண்டி, சரித்திரப்பத்தகங்களை எழுதுமுன்னமே, இவ்வுலகின் இந்தேசத்தில் முதற்குடியேறினவர் எக்காரியமா? இவ்வுலகம் ஆதியில் எவர்க்குள் இருந்தது? ஆரியர்கள் எவர்களுக்குப்பின் வந்தவர்கள்? திராவிடர் என்பவர் யாவர்? திராவிடர்கள் எந்த மனிதருள்

[illegible]

ஞானக்கண் திறக்கப்பட்டவர்? ஆரியர்களின் முன் வழியாது? ஆதியில் ஆரியர்களை விரோதித்தவர் யாவர்? என்று தொடங்கிய பல வாசகங்களை எடுத்து இவ்வாசகங்களுக்குத் தத்தமக்குத் தோன்றியபடி அனேக வழிகளில் சமாதானம் எழுதி ஒரு வழி முடிந்துவருகிறார்கள். எல்லா ஆதி ஜனங்கள் மட்டில் மூடர்களாயும் மூர்க்கர்களாயும் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று மாத்திரம் சொல்லுகிறார்கள். ஏனெனில், இந்தேசத்தவர்க்கு ஆரியர் என்னும் பெயர் இருப்பதே இதற்குச் சான்றாகும், உலகத்தில் வேறு மறு பொருள் இல்லாவிடத்து நன்மை என்றல்லது தீமை யென்றுவது ஒன்றையே பற்றிய சொற்கள் எங்கும் வழங்கா முன்னிருந்தவர் சுபாவத்தில் முரட்டுத்தன்மையைப் பெற்றிருந்ததால் சாந்த குணமுடைய நம்மவரை ஆரியர்கள் என்று அழைக்கலாயிற்று. அனேரியர் சிலர் இல்லாவிடில் ஆரியமதம் மணம் பெறுதல்லவா? ஆரியர் என்பது இடுகுறியல்ல; நடை என்பதைச்செம்பொருளாயும், ஞானத்தை அருபொருளையும், மேன்மையைக் குறிப்புப்பொருளாயும் அடைந்து (ஜ) என்கிற வடமொழி, வினைமுற்றுப் பகுதியினின்று நல்லொழுக்கம் நல்லறிவு மேன்மை இவைகளைப் பெற்றதால் வினையாலணையும்பெயராய் நம்மவர்களுக்கு இச்சொல் ஏற்பட்டது. இவ்விடம் வழிநோக்க சங்கதி ஒன்று விரிப்போம்: ஆரியசகோதரர்களே! இக்காலத்தவருட்சிலர் தமக்கு ஆரியத்துவம் வேண்டுமெனக்கருதி ஏதேதோ புத்தகங்களில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு நம்மவரிடம் வெகுகாலமாய் அதாவது அனாதியாய்க் குடிகொண்ட ஆரியமதத்தை அபகரிக்கவும் எத்தனிக்கிறார்கள். அவர்கள் காட்டும் யுக்திகள் பின்போர் பிரகரணத்தில் மறுக்கப்படும். அதேவிடத்து மிலேச்சர், யவனர் இவர்கள் சுருபத்தைப்பற்றியும் எழுதுவாம். இங்கு மற்றவர் ஆரியர்கள் அல்லவெனபதற்கும் நம்மவரே அத்தன்மை உள்ளவரெனச் சொல்வதற்கும் முக்கியகாரணம் ஒன்றுண்டு; அது இது. அனேககாலமாய் "ஆரியகுலத்தை இரக்ஷித்தான்" என்று வேதவாக்கியந்துவக்கி இக்காலம்வரையில் யாதும் விகற்பமின்றி நம்மவருள் இவ்வாரியபதம் உபயோகிக்கப்பட்டுவருகின்றது. அது கொண்டே நமது தேசத்திலுள்ள காவியங்களில் பெரியோரை அழைக்க "ஆரிய" என்னும் சொல்லே உபயோகிக்கப்பட்டுவருகின்றது. மற்றைய தமிழ் முதலிய தேசபாஷைகளிலும் பிராகிருதபாஷையில் திரிந்து (அஜ்ஜ) என்றிருந்த ஆரியபதத்தை ஐய! என்று வருவித்து விநியோகித்துவருகிறார்கள். மற்றவர்கள் முன்னோர்காவியங்களிலேனும் இக்காலத்தவர் வழக்கத்திலேனும் இச்சொல்லைக்கொண்டு தம்மவரை வழங்குவதில்லை என்பது திண்ணம். இஃது மாத்திரம் போதுமல்லவா? யாம் ஆரியர் என்பதற்கும் மற்றவர் அங்ஙனம் அல்லாதவர் என்பதற்கும் இனி விஷயத்தைக் கவனிப்போம். இவ்விதம் எல்லோரும் நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாகவே இருந்திருப்பின், ஓர் சாரிடம் இவ்விதச்சொல்லை உபயோகிப்பது எங்ஙனமென

[illegible]

யா? இச்சொல் எல்லா மனிதர்களையும் குறிக்குமென்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததன்றோ? ஓர் சார்பினர் ஆரியராயின், இவருக்கு முன்னும் பின்னும் அநேகர் எவர் என்பதை ஆராய வேண்டியது. அவர்களுள் பின் வந்த அநேகர் கதையைப் பின் சொல்வோம். முன்னுரியர் யாவர் என்று தேடிப்பார்க்கில் அவர், இவர் என்பது ஸ்ரீராமாயணத்தின் உத்திரகாண்டத்தில் தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. அதில் ராக்ஷதர்களைப் பற்றிய கதையைச் சொல்லும்பொழுது முதலில் ஜல ஸ்ருஷ்டியும் உடனே சில பூதங்களின் ஸ்ருஷ்டியும் அவைகள் முன் ஆகாரத்தைப் பற்றி யக்ஷஸ் எனவும் ரக்ஷஸ் எனவும் பெயர் பெற்றதும் வெளியாகிறது. பிறகு கேதுவாஸ் என்ற ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவர் பூதேவர் முதலியோர் இவர்களை பொறுக்காது ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சரணமடைந்து அவரைக்கொண்டே ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றுவிட்டு தாம் வசமடைந்தார்கள் போலும். இராமாயணத்தை ஆக்கியோன் சேக்கின் அவர்களே இத்தேசத்து முதற்குடிகள். அவரை அதுகொண்டே பூர்வதேவர்கள் எனச்சொல்வது. தேவர்களுக்கும் பூதேவர்களுக்கும் முன் பிறந்தவர்கள் ஆனதால், தற்காலத்தப்பாஷையில் பூர்வதேவர்கள் என்கிற பதம் அசுரர் என்கிற ஓர் சார்பினருக்குப் பெயராகவே வழங்கிடினும் அது முன் காட்டியபடியான காரணத்தால் ராக்ஷஸர்களுக்குப் பெயராகவிருந்து பிறகு அந்தக் கொடுமை சம்பந்தம் பற்றி துருபெயராய் அவர்களிடம் வந்திருக்கலாமாகையால், யாம் ராக்ஷஸர்களென்றும் சொல்லக் குற்றமாகாதென்க. இவ்விராமாயணத்தின் உத்தர காண்டத்தில் இக்கதை விஸ்தாரத்தை மட்டில் கவனித்தால் முன் வெளிப்பட்ட ஆசங்கைகளிற் சிலதொழியும். என்னவெனில், ராக்ஷஸர்களே முன் பனிதர்கள்; முதலில் அவர்களே பூமியிற் குடியேறினவர்கள்; அவர்கள் கொடுமை மிக்கவர்கள்; எல்லா ஈசுவர்களையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்திக் கொண்டவர்கள்; அவர்களுக்குப்பின் வந்தவர்கள் ஆரியர்கள் முதலிய சங்கதிகளை முன் வெளிவந்த பத்திரிகையிற் காண்க.

கடிதங்கள்.

கடிதங்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

சிவன் ஆரியரென்பது.

(முன்-வந்த பக்கத்தொடர்ப்பு.)

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரவர்களுக்கு வந்தனம்.

ஐய!

சென்ற இரண்டு மாதங்களின் சஞ்சிகைகளில் வேப்பத்தூர் பண்டிதர் [illegible] எழுதியிருக்கிறார். இந்த சஞ்சிகையில் யாழ்ப்பாணத்தார் பண்டிதர் வியாபகம் கொடுத்திருக்கிறோம்.

வதிரகாரம்.

வதிராரோவகாவியாயோணாவஅரயிவரநவதி [illegible]

ஶிவஸ்ய ஸ்ரீயஜஷி.

[II. [illegible]]

ஶ்ரீ [illegible]

[illegible]

இவர் சென்றமாதத்தில் சிலாபகமான சிலவித வசனங்களைத் தங்கள் பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதன் சொல் அர்த்தங்கள் இன்னதென்பதை மீண்டும் விளக்கிக் காட்டி, எம்முண்மையைச் செல்வீர்களாக்கி டிப்பணி எழுதுகிறோம்.

[illegible] வியாபகத்தில் விஷ்ணுவானவர் சிவனின் வழிபட்டாரென்று கூறியிருப்பதைக்கொண்டே விஷ்ணுவுக்கு விபூதி தாரணம் கூறுதல் கூடாதெனவும், விஷ்ணு வழிபட்டாரென்பதே அர்த்தவாதமாகையால், அவர் விபூதிதரித்தாரென்பதும் வுணக்கூடாதெனவும், அவர் சிவனை வழிபட்டாரென்பது அர்த்தவாதமென்பதற்குப் பலசுருதிகள் சான்றெனவும், அச்சுருதிகள் "அக்கினி தேவர்களுக்குள் கீழானவன், விஷ்ணுவே பிரமன்; நாராயணனே பரப்பிரமம்; நாராயணனே பரதத்துவம்; நாராயணனொன்றே இருந்தனன்; பிரமனிருந்திலன்; ஈசானன் இருந்திலன்; நாராயணனிடமிருந்து ருத்திரன் பிறந்தனன்; உன்ருந்ப்புறமும் வியாபகன் நாராயணன்; நாராயணனொருவனே யிருந்தனன்" என்னும் பொருள்களைக்கொண்டனவெனவும், இவ்வாறு "நாராயணனொருவனே யிருந்தனன்" என்னும் வாக்கியத்தால் இரண்டாம்பொருளைக் காலத்திலிருந்ததென்சொல்வது அமையாதெனவும் "பிரமனிருந்திலன் ஈசனிருந்திலன்" என்று ஏனையோரின்மையைப் புகழ்ந்து வாசுதேவன் பெருமையை விளக்கியிருத்தலால், அவ்வாசுதேவன் பெருமையை யாம் சொல்லவும் வேண்டுமோவெனவும் ஒரு பண்டிதர்க்குத் தோன்றித் தப்பெண்ணம். இவர் ஆக்ஷேபின் வெகு அற்பமேன் அறிஞரும் எம்மைப்போலவே பண்டிதர்களெல்லாரும் நிஸ்ப்ருகமாயிருந்துவிட்டால், பாமரர் யாவருக்கும் இவரது பிரசங்கத்தால் பிரமிக்கவிடமுண்டாகுமெனவெண்ணிக்கொண்டு யாமிந்நாவளவில் இலகுமாதானத்தைக் கூறிச்சிவபுண்ணியத்தைப் பிரபலிக்கிறோம்.

இம்மவர் சுட்டிய வசனங்களில், முதல்வாக்கியம் "அக்கினி தேவர்களுக்குக் கீழானவன்" என்பது. இரண்டாவதாக "விஷ்ணுவே பரமன் அல்லது 'மேலானவன்'" என்பது. இவற்றை விசாரிப்பாம். தேவர்களில் அக்கினி தானோ கீழ்ப்பட்டவன்? சூரியன் சந்திரன் முதலிய சோதிகளுக்கெல்லாமுன் சோதியாயிருந்து பிரகாசிப்பிக்கும் சுடர்ப்பிழம்பாகிய அக்கினியை யாவரும் கீழ்ப்பட்டவனுக்குக் கூறுதல் யாங்ஙனம்? அக்கினி காரியத்திலேற்றுமே அந்தணர் ஆகுதி பெறுகிற அவர்க்குவாழ்வுண்டாமெனின், அவ்வக்கினியைத் தாழ்ச்சியாகக் கொள்வ யாங்ஙனம்? இவைகளையோசிக்கும்பொழுது அக்கினியைத் தேவர்களிற் கீழ்ப்பட்டவன் என்பது ஒரு வசனமேயன்றி ஸார்வத்ரிகமல்ல. அவனுக்கு மேலிட்டவர்களில் அவன் கீழானவன் என்பதையே ஆங்கீகரிக்கவேண்டியது. இப்படியே "விஷ்ணுவே பரமன் அல்லது மேலானவன்" என்றவிடத்திலுங்கொள்ளவேண்டியது. விஷ்ணுவானவர் ஜலதத்வாதிஷ்டான தேவதையேயன்றி வேறில்லை. ஜலத்துக்குமேல் அக்கினி, அக்கினிக்குமேல் வாயு, வாயுவுக்குமேல் ஆகாசம் என்னும் தத்துவங்களுள்ளாகையால், அவ்வத் தத்துவாதிஷ்டான தேவதைகளை நோக்க விஷ்ணுவுக்கு யாண்டு பாரம்மியம் நிலைக்கும்? இப்படியே பொருளைக்கொண்டு கொள்க. என்னவெனில், எல்லாஞ் ஜலர்ணவமாகின்ற காலத்தில் நாராயணர் வடபத்திர சாயியாய், அந்த வெள்ளத்தின் மேற் படுத்துக்கொண்டிருப்பாரென்று வேதங் கூறுகையால், அதுவரிய [illegible]

[illegible]

மாயமாயதென்றிருக்கும். ஐஶமதிக்கமித்தனையால் பிருதிவி அதில்லீனமாயினதென்பதே. "விஷ்ணுரேவபரமன்,, என்னும் வாக்கியத்தின் கருத்தென்ன அமிமையொழிந்து பார்ப்போர்க்கு விளங்கும். விஷ்ணுவே பரமனென்பது, பிருதிவிக்கதிஷ்டானமாகிய பிரமமே, அவனிற்கிழிட்ட காரியமோடி களுமாகிய தேவர்களில் மேலானவன் என்பதையே தெரிவித்தது. இவனேயன்றி, அக்கினி தத்துவாதிஷ்டான தெய்வமாகிய வுருத்திரனே நோக்கவிட்டுணுவக்குப் பிரமன் அல்லது மேலானவன் என்னுஞ்சிறப்பு கிடைக்கமாட்டாது. "பராத்பரதரோப்ரம்மா தத்பராத்பரதோஹரிஃ. தத்பராத்பரதோஹஸ்ஃ. தஸ்மாத்புக்தோநிதோநந்தீ,, என்னுஞ்சுருதியைப்பார்த்திருந்தால் "விஷ்ணுரேவ பரமன்,, என்ற வாக்கிய தரிசனமாத்திரத்தானே சமது தோழர் வெளிவக்கவிடமாட்டார். முதில் பிரமன் பரம், அவனில் விஷ்ணு பரம். அவனில் ஈசன் பரம். அவனுக்குத் தம்பரமும் பரமுமில்லையென் றசொறப்பட்டமையால், விஷ்ணுவே பரமன் என்னுஞ்சொல் வைத்திடைப்பதறிக. "தமீஶ்வராணாம் பரமம்மஹேஶ்வரம் ,, என்னுஞ்சுருதியால், ஈசுவரர்களை நோக்க மகேசுவரரும், தேவர்களை நோக்க மகாதேவரும், பசுக்களை நோக்கப் பதியாய் விளங்குகின்றார் சிவபெருமான் என்றசொறப்பட்ட அர்த்தபாஹுள்யத்தை இனியேனும் சமது தோழர் அறிவாராக.

இனி "நாராயணனே பரப்பிரம்மம், நாராயணனே பரதத்வம்,, என்னுஞ் சுருதி "அன்னம் பிரம்மம், பிராணன் பிரம்மம்,, என்பனவற்றைப்போலுக்கே உபசாரமாகக் கழியும். "விட்டுணுவே பரமன்,, என்பதனோடுஞ் சேர்த்தொழுங்கும். இந்த நாராயண பரப்பிரம்மத்வ நிருபண வசனம், சிவனையுபாஸ்யனாகவும், நாராயணனை யுபாஸகனாகவும் கூறிய பகுதியிலுள்ளமையால், உபாஸ்யமாகிய சிவனது உத்கர்ஷத்தர்மாரோபணத்தை உபாஸகர்ஸிரேஷ்டனாகிய நாராயணனிடம் வைத்துப் பிரதிபாதித்தபடியேயாம். அங்கே நாராயணருடைய ஹ்ருத்கமலத்தை வர்ணித்து, அதன் மத்தியில் பரமாத்மாவுக்கு இருப்புக் கூறினமையால், நாராயணன் ஜீவகோடியும் பிரம்மமாயிருனென்றறிக. விரிக்கிற்பெருகும். இது நிற்க.

"நாராயணனொருவனன்றே யிருந்தனன்" என்பது குணசம்ஹாரத்திற்கு அர்த்தம், ஸர்வஸ்ருஷ்டிக்குப்பூர்வம் பிரயோஜனமாகத்தக்கது. "நாராயணனொருவனே யிருந்தான் பிரமனிருந்திலன், ஈசனிருந்திலன்,, என்பது கற்பபேதத்தாலென்றுணரத்தக்கது. அப்பாலிருதமாகிய குணஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் நாராயணராயிருந்தமாகிய தேவதையென்றவேண்டுமாயால், பிரகிருத்த சுவேதாசுவதரர்வ சிரஸிகாத்புபநிஷத்துக்களிற் கூறியபடியே ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டியும், விஷ்ணுவாதி மூர்த்திகளின் ஸ்ருஷ்டியும் சிவபெருமானாலேயே யுண்டாயிற்றென்று சாதக்கள் ஸாதித்தாற் சரியாகிறார். சுவேதாசுவதரத்தில் "யதாதமஸ்தந்நதிவாநராத்ரிஃ. நஸந்நசாஸச்சிவயேவகேவலஃ,, என்னும் வசனமானது தமோமாத்ரமேகமாகிய ஸ்ருஷ்டிப்பூர்வம் சிவபெருமானொருவனேயிருந்தானென்று தெரிவிக்கின்றது. இந்த வாக்கியத்தில் "சிவயேவ கேவலஃ, என்று சிவநாமதொருவரைக்கே சுப்ரயோகங் கூறி "ஏவ, என்றதினால் ஏகம் வெளிப்பட்டதனால், [illegible] ஆகிய [illegible] ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு சிவபெருமானொருவரே யிருந்தாரென்பது வெளி

[illegible]

ப்பட்டுப் பரமகாரணத்துவம் அவருக்கே சாதிக்கப்பட்டது. ஸ்ருஷ்டிக்குப் பூர்வம் எப்படியவரொருவரே யிருந்தனரோ, அப்படியே ஸர்வசம்மாரகாலத்தும் அவரொருவரே யிருந்தாரென்று கூறுஞ் சுருதியையும் எண்டெடுக்கிறோம். "ப்ரத்யாஞ் ஜநஸ்திஷ்டதி ஸஞ்சுகோசாந்தகாலே, ஸம்ஸ்ருஜ்ய விஶ்வா புவநானி கோபா,, என்னுமிந்த வாக்கியம் ஸர்வசம்மாரகாலத்தில் உருத்திரமூர்த்தி யொருவர் தவிர இரண்டாவது வஸ்துவுக்கு இருப்பிடமில்லையாதென்றும், பிரம்மா, விஷ்ணு, சூரியன் அக்னி, சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் முதலாகவொன்றுமில்லையென்றுந் தெரிவிக்கின்றது. இந்த வசனங்களுக்கு முன்னே நமது பூர்வபக்ஷிகள் காட்டியவசனங்கள் எங்கே கனம் பெறும்? உலகத்தைச் ஸ்ருஷ்டித்துங் காத்து ஒடுக்கிவைத்தல் அல்லவோ முக்கிய பிரம லக்ஷணம்? "ஈசானனிருந்திலன்" என்பது குணருத்ர பரமாகக் கற்பபேதத்தால் சமர்த்திக்கத்தக்கது. யாம் காட்டிய வசனத்தில் "விஷ்ணு விருந்திலன்" என்பது "அந்தகாலே,, என்னும் பிரயோகத்தால் ஸர்வசம்மாரகாலத்தை யபேக்ஷித்தமையால் "ஏகோ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தே,, என்னுஞ்சுருதி பரியாலோசனையால் மூலவிஷ்ணுவையே (அப்படி யொருவர் நமது நண்பர் இஷ்டப்படியிருக்கில்) தொடர்ந்து பற்றி அவருக்கே அபகர்ஷத்தை காட்டியதென்றறிக. குணருத்ரர் வேறு, அரியருத்ரர் வேறு என்பதை "ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரேந்த்ராஸ்ஸம்ப்ரஸூயந்தே- ந காரணம் காரணாநாம் த்யாதா,, என்னுஞ் சுருதி தெரிவிக்கின்றது. திரிமூர்த்திகளுங் கற்பங்களில் மாறி மாறி யொருவரிடத்திலொருவர் ஜநிப்பதுண்டாகையால், அதுகொண்டே அவர்களுக்குப் பரமகாரணத்வம் சாதிக்கமுடியாது. இந்த மூவர்களுக்கும் ஈசனாய் விளங்குந்துரியசிவனுக்கே பரமகாரணத்வம் நைஜமென்க. இப்படி யோசிக்கிறபோது நமது பூர்வபக்ஷிபாரது வாதம் எங்கே பயன்படும்? இதனால், நாராயணருக்கு நம்மவர் காட்டவெழுந்த காரணத்வம் வெயிலுள் பஞ்சளாகியதென்க.

இனி "நாராயணனிடம் உருத்திரன் பிறந்தான்,, என்று எழுதியதைக் கவனிப்பாம். "நாராயணாத்ருத்ரோஜாயதே,, என்னும் வசனமே அவர்கொண்டது. இது "தஶரதாத்ராமோ ஜாயதே,, என்பது போல்வதேயாம். தசரதனிடத்து இராமன் பிறந்ததனால் இராமனுக்கு அபகர்ஷமும், தசரதனுக்கு உத்கர்ஷமு முண்டாகுமா? அங்ஙனமுண்டாயினன்றோ உருத்திரனுக்குத் தாழ்வும் விட்டுணுவுக்கு உயர்வும் ஸித்திக்கும். நாராயணனிடம் ஓர் கற்பத்தில் பரசிவ சங்கல்பத்தின்படிப்பிறந்த குணருத்ரனையே யது தெரிவித்தமையால், பிரம்மவிட்டுணுருத்திரர்களாகிய யாவர்களுக்கும் ஜனகராகிய துரியநாதனை அது பாதிக்கமாட்டாதென்க. இந்த விசாரத்தால், நமது பூர்வபக்ஷியார் "உருத்திரன் மந்திரப் பொருளாகான், அவன்

[illegible]

பிரமனுடைய புத்திரனென்றும், பிரமன் நாராயணனுடைய புத்திரனென்றும், பலவிடங்களிற் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது,, என்றெழுதி சக்தோஷித்ததும் உசிதமில்லாததாமெனறிக. பிருதிவியிலாவது, ஜலத்திலாவது அக்னி பிறக்கமாட்டாததனையால், பிரமனிடத்திலாவது விட்டுணுவினிடத்திலாவது உருத்திரன் பிறந்தானென்பதைத் தத்துவ சாஸ்திரமறிந்தவர் கேட்டால் பல முறை நகைத்துப் பரிகசிப்பரென்க. இவ்வளவேயுமன்றி.

"உள்ளும் புறமும் வியாபகன் நாராயணன்,, என்று ஓர் சுருதி யுரைப்பதாகப் பூர்வபக்ஷியார் கூறினார். இவர் "சர்வவிஸ்வபகாரன் தஸ்மாத்ஸர்வகத சிவ:,, என்னுஞ் சுருதியை மட்டும் ஏன் ஒளித்தார்? அன்றியும், "பிருதிவியிற் பவராயும், அப்புவில் சர்வராயும், அக்னியில் ருத்திரராயும், வாயுவில் ஈசராயும், ஆகாசத்தில் மகாதேவராயும், சூரியனில் உக்ரராயும், சந்திரனில் ஸோமராயும், ஆத்மாவினிடத்தில் பசுபதியாயும் சிவம் விளங்குகின்றது,, என்பது முதலிய பல சுருதிகளையும் அவர் மறந்தார் போலும். மறவாதிருப்பாரேல், "நாராயணன் வியாபகன்,, என்ற வசனமொன்றைக் கைவிடப்பிடித்துக்கொண்டு காட்டவரமாட்டார். ஆயின், அந்தவசனத்துக்குக் கதியாதெனின், பிருதிவியில் அப்பு வியாபக முடையதாகையால், அந்த நாராயணர் பிருதிவிமுதன்றும் புறம்பும் வியாபகராவதில் எமக்கொரு ஆக்ஷேபமுமின்று. அது அங்ஙனமிராது வேறு எங்ஙனே யிருக்கும்? அப்புவுக்குத் தேயு வாயுக்களில் வியாபகமில்லாதவாறு நாராயணாது வியாபகத்தையும் மேலிடங்களில் யோஜிக்கவேண்டியது. சகல தத்வாதீதமாய் விளங்குஞ் சிவமொன்றே எல்லாத் தத்துவங்களிலும் வியாபகன் எனக் கூற முடியுமாகையால், சிவன் ஒருவரே சர்வ பரிபூரணரென்று அறியத்தக்கது.

மேல் "இச்சகத்திற்கு ஈசவரி விட்டுணுவின் தேவி; சர்வ பூதங்களுக்கும் ஈசவரி ஸ்ரீதேவி,, எனவும், "எவன் பிரமனைச் சிருட்டித்து வேதங்களை யவனுக்குபதேசித்தானோ,, எனவும் பெறப்பட்ட வுண்மைகளைப் பிரஸ்தாபித்து நாராயண பரத்வத்தைச் சாதிக்கவந்தார். "ஈசாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம், ஈசவரஸ்ஸர்வபூதாநாம்,, என்னும் மந்திரப்பொருளை யோசிப்பரேல், ஈசுவரனும் மந்திரப்பொருளானவர் சிவபராசக்தியே யென்று வெளிப்படுகின்றது. ஈசுவரனுடையசக்தியே ஈசவரியாதல் பிரத்தியக்ஷம். யஜுர்வேதத்தில் சிவனுடைய தாதாத்மியமாய் விளங்குமிசாசக்தியே தெய்வமென்றசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், பக்கத்தில் உமாதேவியாரையும் மடியில் ஸ்கந்தரையுங்கொண்டு விளங்கும் ஸோமாஸ்கந்தரையும், அவருடைய துவாரபாலகர்களையும், அவருடைய பத்தினியாகிய உமாதேவியாரையும், தேவசேனையாகிய ஸ்கந்தருடைய பத்தினியாரையும், ஸ்கந்தரையும், க்ஷேத்திரபாலகர்களை

[illegible]

யும் பூசிக்கவேண்டுமென்று அவ்யஜுர்வேதந்தானே பிரகாசிப்பிக்கின்றது. இவைகளை நோக்கும்பொழுது, விட்டுணு பத்தினியை ஈசவரி யென்றது ஔபசாரிகமாம், ஸரஸ்வதி முதலினோரை நோக்க வாஸ்தவமுமாகும். ஸரஸ்வதிக்குக் கல்வியும், இலக்குமிக்குச் செல்வமும், பார்வதியாருக்கு ஞானமும் நிருபேணியாயினமையால், நமது பண்டிதர் காட்டிய ஸ்ரீதேவியினது பரத்வம் தலைகாட்டாதென்க. "எவன் பிரமனைச் சிருட்டித்து,, என்றுதொடங்கியவசனம் சைவ வாசகமென்றறியப்பாலது.

இதுமட்டோ, நம்மவர் வேறு ஒருவிசித்திரம் பசார்ந்தனர். அது, கீதையில் "வேதங்களாலறியப் பட்டவனும், வேதாந்தத்தை யருளிச்செய்தவனும், வேதங்களையறிந்தவனும் யானே,, என்று கண்ணன் கூறினானென்றும சந்தோஷித்ததேயாம். கண்ணன் உபமன்யுவினிடத்தில் பாசுபத தீக்ஷை பெற்று ஸோகம்பாவனை யடைந்திருந்தவனாகையால், சுவேதாசுவதரத்தில் "வேதைஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ, வேதாந்தக்ருத்வேதவிதேவ சாஹம்,, என்று சிவன் கூறியதையே ஸோகமென்னுமநுசந்தான முடிவாற் கூறினானென்க. சிவனுக்கும் தமக்கும்பேதமில்லாமையைச் ஸோகம் என்னும் பாவனையால் இத்தகைன்மையன்றி வாமதேவாதிகளுங் கூறியுள்ளாராகையால், நம்மவர் கண்ணனிடத்துக் கூறிய வுபிதம் பயன்படாதாயிற்று.

இனி ஸ்ரீசங்கராசாரியஸ்வாமிகள் பகவத்கீதைக்கும் விட்டுணு ஸஹஸ்ரநாமத்திற்கும் பாஷியங்கள் செய்தாரெனவும், அங்ஙனஞ்செய்தது அவற்றின்கௌரவத்தை நோக்கியெனவும் ஓர் விசேஷங்கூறினார். ஸ்ரீசங்கராசாரியரவைகளைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டே அவை யோக்கியமுடையவையாக. அவர் பரமசாம்பவர் என்பதைப்பற்றி அவரெழுதிய பாஷியங்கள் விட்டுணுவைப் பரம்பொருளாய்க்கொண்டு வெளிவந்தனவல்லவென்று சமயம் நேர்ந்தபோது எழுதுவாம். அதுவாவவர் தழுவிய வியர்வையே அந்நூல்களில் யாங்கொண்டாலத்தும், அவை அத்வைதத்திற் பரிவசானமுற்று விட்டுணு பாரம்மியத்தை நிலைக்கப்பண்ணமாட்டா. ஆத்மபரமாகவே ஸமர்த்தனத்தைப் பெற்றமையைப்பெறும். அதனால், விட்டுணு பரத்வம் நாட்டவெழுந்த நம்மவருக்கு அவை விருதாவாகவே முடிந்தன. விரிக்கிற் பெருகும்.

இவ்வளவிலமையாது, சிறுவர்களுக்கு வித்யாப்பியாசஞ் செய்யும்பொழுது ஹரியென்று சொல்லிவைப்பதும், அச்சுதனென்றே ஆசமனஞ்செய்வதும், கோவிந்தனென்றே ஸங்கல்பஞ்செய்வதும், ஹரி ஓம் எனவே வேதமோதுவதும், கர்மங்களின் பிராயச்சித்தமாக நிறைவேறுவதும், ஹருடனே விட்டுணுவென்று தொடங்கும் மந்திரத்தால் பிதிர் தேவதைகளு

[illegible]

விஷ்ணு ....

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.

1837-௵ மார்ச்சு மீ தில் சென்னை "வேதாந்த விசாரணை சபையார்" உலகமும் ஆத்மாவும் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? என்னும் வினக்களைச் சிற பத்திர வாயிலாகக் கிறிஸ்தவரைக் கேட்டார்கள். அவ் வினக்களுக்கு விடை பைபிளின் கண் ஆதாரமில்லாதிருந்தும் நான்கு கிறிஸ்தவர், தனித்தனியே பொருத்தமில்லாத விடையளித்தார்கள். அதனுபாசம் வெளிப்படும்பொருட்டும், உண்மையை யாவரும் உணர்தற்பொருட்டும் "ஸ்ரீ சம்ஸ்கிருதபண்டிதர்" அவ்விடைகளைக் கண்டித்து, "கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு" என்னும் புத்தகமொன்று ஒன்பது பாரத்தில் அச்சிட்டிருக்கின்றார். சமய ஆராய்ச்சிசெய்யும் யாவரும் அதை வாங்கி வாசிக்கவேண்டியதே. விலையும் சொற்பம்; காகிதமோ உயர்ந்தது. வேண்டியவர், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதி 316 ௳. மதராஸ் சிப்பன் பிரஸில் ம-௱-௱-ஸ்ரீ வை. ர. நமசிவாயசெட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ கு. ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியாரிடத்திலும் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணா 2. தபாற்கூலி பை 6.

க்குத் தத்தஞ்செய்வதும், அகாதஸம்ஸ்காரத்தில் கோவிந்தவென்றுச்சரிப்பதும், ஸந்யாஸிகள் நாராயணவென்றுசொல்வதும், அவர்களுக்கு நாராயணபலியே செய்வதுமாகிய யாவும் விஷ்ணுவே தெய்வமென்பதை காட்டுகின்றனவென வேறொருவர் கூறினர். இவைகள் பரோக்ஷ்ந்தனார் என்மையால் இவைகளுக்குப் பிரமாணப்படி அர்த்தமிட்டதைக் கொண்டு இம்மட்டிலே சரியடைந்தோம். மேற்கூறியபடியேதான் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதென்று சுருதி நியமமில்லாமையாலும், ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் பின்ன பின்னமாகத் தத்தமிஷ்டப்படியே அனுஷ்டிக்கின்றமையாலும், இவைகளைக்கொண்டே பரத்துவத்தை காட்டவேண்டியதென்பது பொருப்பானமையாலும் நம்மவர்காட்டிய அஃதெனைக்களை யாம்மதியாது ஒழிந்தோம். பிரபதமந்திரம் "தயம்சதே ஜயம்சதே" என்று உபக்கிரமித்து "கர்மாதிபதயே நமோ நீலருத்ராய நமோ பாதேஷு..." என்று நிர்ப்பிரசம்சை செய்து, "த்வாம்ப்ரபத்யே த்வாம் ஸ்துதிம் கரிஷ்யாமி" என்றது முதலாகக் கூறுகின்றது. காத்யாயனருக்கவத்தில் "நமோருத்ராயாப்ஸுஷதே ஸ்வஸ்திமாஸம் யாஸயேதி" என்றது முதலாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் சகல கர்மங்களுக்கும் சிவனே அதிபதியாயினர். அன்றியும், ஸப்தஹவிர்யஜ்ஞம், ஸப்தபாகயஜ்ஞம், ஸப்தஸோமயஜ்ஞங்களாகிய இருபத்தொரு யஜ்ஞங்களுக்கும் கர்த்தாவென்னும் பேருடைய சிவனே கர்த்தாவென்று "ஸ்யம்ஸோமா" என்னும் ஸ்ருதியானது ஸ்தாபிக்கின்றது. இத்யாதிப் பிரபல பிரமாணங்களைச் சித்தபேர்கள் சம்பவராத போதத்தை எங்ஙனம் கொப்புவார்கள்? இனியேனும் பூர்வபக்ஷியார் ஊன்றி விசாரித்து வெளிவருவாராகில் அவருக்கும் ஏனையோர்க்கும் சுகம் பயக்கும். இவ்வளவேயன்றி, யாம் நமது வேபத்தார்ப்பண்டிதர்க்கு எழுதிவிட்ட முன் சஞ்சிகையிலுள்ள விஷயங்களையும் நமது தோழர் கவனிக்கக்கடவர். இவைகளைக் கவனித்துப் பார்ப்பாரேயின், பஸ்மஜாபாலத்தில் விஷ்ணுவானவர் சிவனை வழிபட்டாரென்று கூறியிருப்பதை அர்த்தவாதம் என்று பேச நமது அன்பர் ஆசைகொள்ள மாட்டார். அது சத்தியமென்று மகிழ்வர்.

இதனாலும் நம்மவர் விஷ்ணுவுக்கு ஏற்ற பண்டாரே பரமாகத்தக்கதென்று சில வசனங்களை யெழுதினமையால் அவைகளை நமது வந்சொட்டுப் பண்டிதர்க்குப் பிரத்தியேகமாகயாவையும் பிரயோகத்திற் சேர்த்துக்கூறவாமெனக் கருதி நமது தோழராகிய இவ்வேலைத்தாரரும் வெழுதியதைக் கேட்குமாறு சகலரும் கவனிக்க வேண்டுமென்பது எமது விருப்பமன்க. சுபம்.

ஸமித்ரத்ந.

Printed and Published for the Proprietor, at the Brahmavidya Press, Chidambaram.

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திர கிரயம். [illegible]

சிதம்பரம்:—சர்வதாரி ௵ சித்திரை மீ உ௰௨க்கு ௲௮௱௮௰௮ ௵ ஏப்ரல் மீ ௩௰-௨ திங்கட்கிழமை.

உ-ம் புத்தகம். இலக்கம்-௰௧.

ஸமித்ர.

[illegible]

ஸத்வித்யா.

ஐயா பத்திராதிபரே!

தமது பத்திரிகையின் அனுபந்தத்தில் ஸ்ரீமத் சுந்தர ராஜாசாரிய ரெழுதிய விஷயங்களைக் கண்ணுற்றேன். அதில், ஸ்ரீராமன் சிவ பக்த ரல்லாமலும் சிவாவதாரம் அல்லாமலிருந்தலால், அவர் திருநீறு தரித்தல் கூடாதென்று வெகு விரிவாய் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார். ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாத முனிவர் சோமா னருளிய திவ்விய ஸித்தாந்தத் தைக்கொண்ட எமபோலியர்க்கு இச் சைவ வைஷ்ணவ விவாதம் ஆவசியமில்லாமலிருப்பினும், நம்மவ ரெழுதியதைக் கண்டு திகைக்கும் கண்ணுதற் பிரான் திருத் தொண்டர்கள் மனங்களிக்க, யாம் சாஸ்திரங்களில் கண்டுணர்ந்த பல பிரமாணங்களால், நமது ஆசாரியா ரவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய பல நியாயங்கள், அந்தப் பிரமாணங்களால் ஸ்ரீ இராமனுக்குச் சித்திக்கும் நிலைநிற்றை மாற்ற வலிமையற்றன என்பதை யெடுத்துக்காட்டப் புகுந்தோமே யன்றி வேறல்ல.

துவக்கத்திற்றானே நமது ஆசாரிய ரவர்கள் "இராவணனால் வருந்த முற்ற தேவர்களின் வேண்டு கோளின்படி பரமகிருபாநிதியாகிய, பரம பதநாத ஸ்ரீமந் நாராயணன், தாமே ஸ்ரீ இராமன் திருவடிவமாய் அயோத்தி மா நகரிற் றிருவவதாரஞ் செய்தா ரென்று இராமாயணங் கூறுகின்றது" என்றும் "அதனால் ஸ்ரீஇராமன் விஷ்ணுவின் அவதாரமே யன்றி, சிவாவதார மாகுதல் எவ்விதத்தாலுங்கூடாது" என்றனர். இஃது எவ்வித மொப்பக் கூடும்? ஒருவர், வேதப் பிரமாணத்தைக்கொண்டு "ஸ்ரீஇராமன் பரமசிவ பிரானது திருவவதார" மெனவெடுத்துக்காட்டப் புகுந்தால், அதற்கு விரோதமாய் அவ்வேதப் பிரமாணத்திற்கு ஒப்பில்லாத அநேகமான மற்றைய எப்பிரமாண வசனங்களை எடுத்து விரித்திடினும் அஃது ஒப்புமோ? "இராமதாபினீய" மென்னும் உபநிடதம், ஸ்ரீஇராமன் சிவாவதார மென்பதில் அஃது பிரமாண மாகுமோ? என்பதைப் பற்றிப் பிறகு விசாரிப்பாம். மேலும் "ஜனகர் முதலிய விட்டுணு

[illegible]

பந்நிகள் என்று ஸ்ரீ இராம இரகஸ்யோபநிஷத்தி லிருப்பதால், இராமன் விஷ்ணுவின் அவதாரமென்பதற் கருவிமோர் பிரமாணம்,, என்றார். அவ்விடத்தில் எந்தச் சொல் ஸ்ரீ இராமன் விஷ்ணுவின் அவதாரமென்று வெளியிடுகின்றதோ அதைக் கட்டிலயாமறிய விளக்கித் திட்டிக் காட்டுவாரில்லை. நமது ஆசாரியரவர்கள் சொன்ன கொள்கைக்கு நேர்மாறாகவே, அவ்விராம ரகஸ்ய உபநிஷதம் ஸ்ரீ இராமன் பரமசிவனைத் தியானிக்குமென்பதைக் குறிக்கத்தக்க வசனங்களையே பெற்றிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனில், அவ்வுபநிஷத்தில் "ஸ்ரீ இராமன் அங்கங்களெவைக்கு கூறு,, என்றோர் வினாவை யெழுப்பி அதற்கு விடையாய் "விக்கினேசுவரர், சரஸ்வதி, துர்க்கை, க்ஷேத்திரபாலர், நாராயணன், நரசிம்மன், வாசுதேவர், வராகமூர்த்தி,, என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தவாக்கியத்தில், நாராயணன் ஸ்ரீ இராமனுக்கு அங்கதேவதையாக வெளியாகின்றார், பரமசிவன் அவ்வித அங்கதேவதையாகக் கூறப்படாமையாலும், அங்கு முக்கிய தேவதையாய்க் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ இராமன், எமது பிரானரும் பிரான்திருவம்சமா யமையவதரிதோ? இது நிற்க. மற்றவர் கூறியதை மறுக்க வெழுந்த நமது ஆசாரியர், விஷ்ணு பதத்திற்கும் மகாவிஷ்ணு பதத்திற்கும் பொருள் வேற்றுமையில்லை யென்றார். அது அவ்வளவாக உசிதமானதன்று. "மகேந்திரன், மகாராஜா என்கிற சொற்கள் இந்திரனையும் இராசாவையும் குறிப்பதுபோல, மகாவிஷ்ணு வென்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவைக் குறிக்குமென்று சாற்றினார். அவ்விடம் இந்திர னென்னுஞ் சொற்றிற்கும் மகேந்திர னென்னுஞ் சொற்றிற்கும் ஓர்வகைப் பொருள்வேற்றுமையிருப்பினும், ஒன்றுக்கொன்று பொருள்பகுதியில் ஏற்றத்தாழ்வுண்டு. இந்திரனென்னுஞ் சொல், செல்வத்தில் மிகுந்தவனென்பதைப் பொருளாகக் கொள்ளும். மகேந்திர னென்னும்பதமோ! விருத்திரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றவனென்றும் சேர்த்துணர்த்தும். அதுகொண்டே சோமயாகஞ் செய்பவர்கள் ஓர் ஸம்வத்ஸரம் வரையில் இந்திரனைக் குறித்து யாகமும், பிறகு மகேந்திரனைக் குறித்து யாகமும் செய்வதாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் என்பதற்கும் மகேந்திர னென்பதற்கும் பொருள் வேற்றுமையில்லாவிடில், இவ்வித ஏற்பாடு பொருந்தாதன்றோ? இங்ஙனமே மீமாம்சையிலனேக சித்தாந்தங்களுண்டு. இராசா வென்னுஞ் சொற்றிற்கும் மகாராஜா வென்னுஞ் சொற்றிற்கும் எக்காலத்துந் தாரதம்மிய முண்டென்பதற்கையமின்று. திருவனந்தபுர முதலிய விடங்களில் பட்டம் பெற்றவரே மகாராஜாக்களென்றும் மற்றவர் ராஜாக்களென்றும் அழைப்பதை அவர் அறிந்திருக்கலாம். மகேசுவரனென்னும் பதமோ சிவனொருவனிற்றானே பரமசிவனுக்குப் பெயராக வமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால், விஷ்ணுவென்னுஞ் சொல் எக்கருத்தில் நாராயணனது பெயராகின்றதோ அக்கருத்திலிருந்து வேறாய் மற்றொரு கருத்தைக் கொண்டே மகாவிஷ்ணு வென்கிற பதத்தை விநியோகித்தல் வேண்டுமென்பது திண்ணம். இனி அக்கருத்தின் வேற்றுமை எங்ஙனமெனில் "யோகிகள் ஆநந்திக்கின்றார்கள்,, என்று தொடங்கி இராம பதத்தின் பொருளை விளக்க வெழுந்த வசனத்தில் பரம்மசப்த மிருத்தலாலும், அது பெரிதென்னும் பொருள் கொடுத்தலாலும், இங்கு சர்வகாரணத் தன்மையே விஷ்ணு பதத்தினும் மகாவிஷ்ணு பதத்திற்கு அதிகப் பொருளென்றறிக. காரண

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வஸ்துவைப்பற்றி ஆராயுங்கால் "இவையெல்லாம் பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், இந்திரன் அவர்கள் பிறக்கின்றார்கள்; காரணம் பிறப்பதில்லை; காரணங்களைச் சிருஷ்டித்தவனும் ஆதியில் உலகச் சிருஷ்டியைச் சங்கற்பித்தவனும் சர்வகாரணனுமாயுள்ளவனே தியானிக்கத் தக்கவன்; அவனே ஆகாயமத்தியிலுள்ள சம்பு,, என்று தொடங்கிய வாக்கியங்கள் குறோபசங்கார நியாயத்தால் பரமசிவனே காரணவஸ்துவென வெளிப்படுத்துகின்றன. வைகானசத்திலும் நான்குவித வைகுண்டங்களில் விஷ்ணு, மகாவிஷ்ணு, சதாவிஷ்ணு, சர்வவியாபி நாராயணன் இவர்களிருப்பதாகச் சொல்வதில் இப்பதங்களெல்லாம் ஒரே பொருளைக் குறிக்குமாயின், அங்கெடுத்துக் காட்டப்பட்ட வைகுண்ட தாரதம்மிய மெங்ஙனம் பொருந்தும். "விஷ்ணுவின் பரமபதம்" என்னும் வசனமும் உபக்கிரமத்தைத் தழுவி, விஷ்ணுவினு லடையப்படத் தக்க விடமென்றே பொருள் கொடுக்கும். மேலும், "ஸ்ரீமோ யாராம சந்திர மந்திரத்தின் தேவதையான ராமன், "இராமன் முக்கண்ணன்,, என்று தொடங்கிய வசனங்களால் சிவனென்று வெளிப்படுவதும்; காமபீஜத்துடன் கூடிய பஞ்சவக்த்ர அநுயந்த மந்திரத்தை ஜபிக்கும் பொழுது, அவ்வநுபந்தின நரஸிம்மனுக்கு நியாஸித்த போல, இவ்வசனம் இத்தந்திரத்தில் வேறு தேவதைகளின் பீஜாக்ஷரங் கலந்திருப்பதால், அவ்வித உருவத்தை இராமனுக்குக் காட்டியிருக்கலாம்" என்றார். இவ்விதம் திருட்டாந்தத்தில் மந்திர தேவதையி னுருவத்துடன் சேர்ந்த பீஜாக்ஷர தேவதையி னுருவஞ் சொல்லப்படுகின்றது. தார்ட்டாந்திகத்திலோ! உள்ளுருவத்தை மாற்றி அப்பரமசிவனுடைய ருபத்தையே தியானிக்கும்படி வெளியாகின்றது. ஆதலால், முன்சொல்லிய யுக்தி உபயோகமற்றதென்றறிக. இனி மூக்திகோபநிஷத்தில் "விஷ்ணுவாகியவனது நிச்வாசம்" என்று தொடங்கிய ராமன் வசனங்களும், அவர் சிவரூபமென்று முக்கிய பிரமாணத்தாலேற்பட்டதால் அதற்குத் தக்கபடியே பொருள் படுத்தவேண்டும். மீண்டும் இராமன் சிவபக்தனெனக் கொண்டாலும், அவர் வாக்கியங்களிலுள்ள தன்மைச் சொற்களுக்கு பிரதர்த்தனோபதேசப் பிரகரணத்தில் இந்திரனது தன்மைச் சொற்களைப்போல் கௌணவிர்த்தி முடியும். இனி "இராமனது மந்திரத்தை ருத்திரன் ஜபித்தான்" என்று தொடங்கிய வசனங்களும், குணிருத்திரனைப் பற்றினவாதலால், இராமன் பரமசிவ பக்தரென்பதில் யாதுந்தடையில்லை. அநாமனைச் சிவபீடத்தில் பூஜித்தலால், அவ்வாச்சிவாவதார மெனச்சொல்வதமையாது. விஷ்ணு பாதத்தில், பிதிர் தேவதைகளுக்குப் பிண்டமளித்தலால் அப்பிதிர் தேவதைகள் விஷ்ணுவினவதாரமாவார்களோ? "இராமனைச்சிவன் பூஜித்தால் அவ்விராமன் சிவபக்தரும் சிவாவதாரமாகமாட்டார்" என்பதும், விஷ்ணுவினவதாரமாகிய பரசுராமனை இராமவென்ற கதையாலும், இராமன் அசுவமேதத்தால் பரமசிவாராதனஞ் செய்தகதையாலும் அவருக்கிருந்த விஷ்ணு அவதாரத்தன்மை கெட்டதோ? துரிய விஷ்ணுவே இராமாவதாரஞ் செய்தாரெனில் எங்கு யாதொரு ஆசங்கையுமில்லை. அப்பொருளொன்று, அதற்குப் பெயர்கள் சதாசிவனென்றும், மகாவிஷ்ணுவென்றும், பரப்பிரமமென்றும் பலவுள. ஆயினும் இராமானுஜாசாரியர் முதலிய வைஷ்ணவசித்தாந்த பிரவர்த்தகர்களாகிய முன்னோர்களறியாத "துரியவிஷ்ணு ஒருவருண்டு" என்கிற புதுமையொன்றே இங்கு இவ ரெழுதின் பெருகும்.

மொழிபெயர்ப்பு. கல்லிடைக்குறிச்சி சந்திரசேகரசாஸ்திரி.

[illegible]

ஸ்ரீரஸ்து.

ஒருவர் எழுதுகிறார்.

ஐயா,

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரவர்களே! தமது மேன்மை தாங்கிய பத்திரிகையின் மூலமாய் இவ்விஷயத்தை பிரகடனஞ் செய்யும்படிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

யான் தமது பத்திரிகையின், ரூபப ஒன்றாவது நம்பர் புஸ்தகத்தில், ஓர் சிறந்த பண்டிதர் நமதேசத்துப் பாகவதர்களைப் பற்றி வரைந்த ஓர் உபந்யாசத்தைக் கண்டுமிக ஆனந்தமடைந்தேன். அவர் மொழிய சொல்லின் சுவையால் மனம் பரவசமாயிற்று. ஆயினும் எல்லை கடந்த பெரியோர் நிந்தையால் உடனே மனம் வாடியது. இவ்வித்துயான் எழுதியபடி அவர்களுள் எதைத் துணைக்குத் தக்க சிலகுற்றங்களிருப்பதுண்மையே. ஆயினும், அவைகளை அம்பட்டில் எடுத்துரைப்பது குற்றம்பிடிப்போர்க் கழகே யொழிய, குணத்தை யுணர்பவருக் கழகல்லவே? பெரியோர் அவர்களிடம் பலகுற்றங்களிருப்பினும், அவர்கள் நாராயணனிடம் பரமபக்தி செய்தல் ஒன்றுமாத்திரையேற்றுனே அவர்களைக் கொண்டாடுவார்கள். ஆயினும் நம் பண்டிதர் அவர்களிடம் குற்றங்களை யகற்றி குணங்களை மேல் காட்டிச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று இவ்விதம் எழுதியிருக்கிறார். ஆயினும் இவ்விதக் கருத்தை யறியக்கூடாதவ அறிஞர் சிலரே. இதைக் கண்ணுற்று, இதில் தமக்கு வேண்டிய பாகத்தை மட்டில் எடுத்து மற்றவைகளை தூஷிக்க வேகங்கொண்டவர் பலரிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு உபநியாசகர் நோக்கம் அவசியமில்லை. ஆதலால் அவர்களை நோக்கியான் இவ்விதம் எழுதத் துணிந்தேன்.

உலகத்தில் எப்பாடுபட்டாயினும் தனது குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று மனு முதலிய பெரியோர்கள் சொல்லியிருப்பதால், அவ்வித முக்கிய தருமத்தை நிறைவேற்றக் கருதி இதை விருத்தியாகக் கைக்கொண்டால் அதற்குக் குற்றம் ஏது? உலகத்தில் தமது குடும்ப விருத்தியை துறந்து எக்காலமும் மனதில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை யாதல் ஸ்ரீபரமசிவனை யாதல் வழிபட்டு வருபவர்க்கு, தேசகால தோஷங் குடிகொண்ட இக்கலியுகத்தில், ஸ்ரீபகவானேனும் பரமேசுவரனேனும் தாமே தமது திருவாக்கின்படி நேரில் வந்து அவரது குடும்பத்தை ரக்ஷிப்பாரோ? அல்லது மிருதங்க முதலிய உபவாத்தியங்களை விட்டொழித்துத் தனியே வெளிவந்து பகவானை பஜித்துக் கொண்டு தெருவுடன் போகும் ஒருவனைப் பார்த்து எந்த மனிதனாவது தனது வேலைக்காரனை அவருக் கன்னமிடும்படி ஏவுவானோ? எந்தப் பெண்ணேனும் பெரிய பாத்திரத்தில் தண்டுலபிக்ஷை அளிப்பளோ? அவர்கள் வீதிதோறும் சுழன்றலைவலாம். ஆனந்தங் கொண்டாடலாம். வாயில் வந்தபடியெல்லாம் சொல்லலாம் கையில் சூத்திரத்தைக் கொள்ளலாம் கழுத்தில் பெருங்கயந்தைத் தூங்கவிடலாம். வெட்கத்தை ஒழிக்கலாம். தம்புரா மீட்டலாம். தாளத்தைப் போடலாம். இறுமாப்புடன் நடக்கலாம். எல்லாக் குற்றங்களையும் அகற்றி அவனைச் [illegible] பகவான் நாமமே. "சங்கேதமாயாதல் பரிஹாசமாயாதல் வீண்வார்த்தையாயாதல் வசைபாட்டாகாதல் வைகுந்தன் திருநாமத்தை வழங்கின்

[illegible]

அது பலபாவங்களைப் போக்கும்,, என்றிருப்பதை அவர் கண்டிலரோ? ஜாபாலி மகரிஷியும் "வீட்டை விரும்புவோன் ஸ்ரீஹரியினது திருநாமங்களை ஜபிப்பான், தியானிப்பான், கானஞ்செய்வான்,, என்றனரல்லவா? இனி யது பிராமண தர்மங்களைச் சொல்லுமிடத்து "ஆட்டம், பாட்டு, வாத்தியம் வாசித்தல் இவைகளைக் கொள்ளற்க,, என்று சொன்னதில்லையோ? எனில், அது பகவான் நாமத்தை நீக்கிய வேலை காலவிஷயம் என்றே கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், நாம் முற்காட்டிய ஜாபாலி வசனத்தாலும் "கேட்பார்கள், கானஞ் செய்வார்கள், சொல்வார்கள் சாதுக்கள்,, என்று ஸ்ரீபாகவத வசனத்தாலும் விளக்கும். இனி நமது தோழர், பண்டிதர் அவர்களிடம் சொன்ன குற்றங்களைக் கவனிப்பாம். "கிருஷ்ணாஷ்டமி இராமநவமி முதலிய காலங்களில்,, என்று தொடங்கி அவர் எழுதினது அவ்வளவு உசிதமல்ல. அப்பாகவதர்கள், அவதாரயினை என்னுஞ் சொல், ஆடல் பாடல் முதலியவற்றைக் குறிப்பதென்றெண்ணினுரில்லை. கடவுளை நோக்கிப் பிரார்த்திக்குங்கால் கவனிக்க வேண்டுமென்கிற பொருளிற்றானே உபயோகிக்கிறார்கள். மற்றும் நமது நண்பர் "இவ்விதம் எழுதியதால் சத்குரு, தியாகையஸ்வாமிகள் முதலியவர்களை யாம் நிந்திக்க வந்தோமில்லை,, என்று சொல்லியும், உடனே ராதை என்பவள் அபுண்ணிய சரிதை என்றும், அப்பிரமாணமான பிரபந்தங்களில் கூறப்பட்டவளென்றும் மற்றுமேதோவெழுதினார். இஃதிப்படியிருக்க ஜயதேவரை தூஷிப்பது யாங்ஙனம்? அவர் தாமெழுதிய கீதகோவிந்தமென்னும் புஸ்தகத்தில், அவ்விராதையினிடம் ஸ்ரீகண்ணபிரானுக்குக் காதலை வர்ணித்தாரல்லவோ? அவர் பிரபந்தத்தையும் பிரபந்தகர்த்தாவையும், தூஷித்தலவரை தூஷித்ததாகவாகாதோ? அவ்விராதையின் சரித்திரத்தைப்பற்றி எங்கு யாதொரு பிரமாணமும் கிட்டாவிடினும், இருக்குமென்றே யெண்ணவேண்டும். அவர்கள், பிரமாணமாகிய பாகவத முதலிய கிரந்தங்களிற் கிட்டிய ருக்குமணி விவாகம் முதலியவற்றை விடுகிறார்களா? இல்லை. சொல்லுகிறார்களே. ஏகாதசி முதலிய தினங்களில், கண் விழிக்கும்பொருட்டு, கட்டுக் கதைகளாலும் வேடிக்கைகளாலும் காலத்தைப் போக்குவது, பகவத்குணங்களைக் கேட்கத் தடையாய நித்திரையைத் தடுக்கவேயன்றி வேறில்லை. ஹும் ஹும் என்று சொல்வதால் யாது குறைவு. அது ஸ்ரீஇராமனது ஏகாக்ஷர மந்திரமல்லவோ? அம்மந்திரத்தினும் உத்தமமான மந்திரம் வேறுளதோ? இம்மந்திரத்தின் மகிமை முக்திகோபநிஷத்திலும் கலிசந்தரணோபநிஷத்திலும் நன்றாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கலியுகத்தில் கபீர்தாஸ் முதலியவர்கள் பகவத்பக்தி செய்தவர்களானதையால், அவர்களுடைய பாஷாந்தர கானங்களை [illegible]? பாகவதம் முதலிய புத்தகங்களிலுள்ள குசேலவன் சரித்திர முதலியவற்றை அவர்கள் தள்ளுகிறதில்லை. அனேகர் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிற்றானே கதை செய்கிறார்கள். சிலர் அம்மொழியை யறியாது தாமறிந்த பாஷையிற்றானே கதையை நடத்துகிறார்கள். அதுவுமொரு குற்றமாகுமோ? உலகத்தில் குற்றங்களை ஆராய்ந்தால் எங்குமகப்படும். அதை உரைப்பது எமக்கழகோ? நம் பண்டிதர், தாம் வரைந்ததற்குப் பதிலெழுதக் கிளம்பினதாக வெண்ணாது, குற்றங்களுளதேல் அவைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மொழிபெயர்ப்பு. இங்ஙனம்,

சுந்தரராஜசாஸ்திரியார் [illegible].

[illegible]

மடாதிபதிகளுக் கோர் விண்ணப்பம்.

ஐயா பத்ராதிபரே அனேக வந்தனங்கள்.

மடாதிபதிகள் விஷயமாய் யானெழுதிய சில மொழிகளை ஆராய்ந்து அது உசிதமாயின், உமது பத்திரிகையில் ஓர் கோணத்தில் வெளியிடவும்; அப்படிக்கில்லாவிடில் காரணத்தை விளக்கவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மடாதிபதிகளுக் கனேக வந்தனங்கள்.

ஐய! வேதாந்த சம்பிரதாயத்தைத் திட்டக் காட்டவெழுந்தருளி, உலகத்தார் பூஜிக்கத்தக்கவுயர்ந்த பதவியையடைந்து, அவ்வம் மடங்களின் ஆதிபத்தியத்தை வகித்த பெரியோர்களின் திருவடித் தாமரைகளிலனேக வந்தனஞ்செய்து யாந்தெரியப் பணிந்து கொள்வது யாதெனில்.—

முன் ஓர் சமயம் ஸம்ஸ்தபத்தில் துன்மத வெள்ளம் பெருகி சன்மார்க்கம் ஒழிய, அதைக்கண்டு மனமுருகிய அதிருர்களை அநுக்ரஹிக்க அனந்த திருவம்சத்துடன் ஆதிசங்கரர் அவதரித்தாரென்றும், அவர் பூமியிற்பிறந்து பல துன்மதங்களை வென்று ஸம்மதமே உண்மையென்று அதையே பாராட்டி பல மடங்களை ஏற்படுத்தி அவைகளை எங்கும் பரவச்செய்ய, அவ்வப் பொழுது உதிக்கும் துன்மதங்களை அடக்கவும், தம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மடங்களில் சேர்க்காததாயிருந்தும் மாதேவன் திருவடியை யடைந்தாரென அவரது திவ்விய சரித்திரத்தில் வெளியாகின்றது. இவ்விதமே ஸ்ரீமது ராமாநுஜாசாரியர் முதலிய பெரியோர்களுடைய சித்தாந்தத்தைக் கைக்கொண்டு அவரை வழிபடும் அவ்வச்சித்தாந்திகளும் அவ்வாசாரியர்களை அவதார புருஷரென்றே சாற்றுகின்றனர். நிற்க. உன்மதங்களில் ஆராயவேண்டியது எமக்கு யாதுமில்லை. இக்காலத்தில், கலியின் கொடுமையாலோ? ஆரியமதத்தின் அதிர்ஷ்டக் குறைவாலோ? நம்மவர் உன்மதச் சண்டை ஒழியாமையாலோ? அல்லது நம்மவர் யோகாநுஷ்டானத்தால் உலகத்தை மறந்திருப்பதாலோ? கிறிஸ்துவசமயம் மறுக்கக்கூடாத வலிமைபெற்றிருப்பதாலோ? அம்மதத்தார்கள் உத்தமாதிகாரங்களைப் பெற்றிருப்பதால் அம்மதத்தைக் கண்டிக்கப் பகுதல் அவர்களுக்குச் சினமுண்டாகு மென்றோ? அம்மதம் ஓர்மதமாமெனெ லட்சியம் செய்யாமையாலோ? அல்லது இம்மத பண்டிதர்களால் இங்ஙனம் கண்டிக்கப்பட்ட விஷயம் அதைக் கண்டித்தல் எமக்கு அநாவசிய மென்றோ? எக்காரணத்தாலோ? அறியேம். நமது மேலான சனம் இவ்வுலகத்தின் ஆரிய சகோதரர்களுக்கு அந்நியமதத்தார்களாலுண்டாகும் குறைவுகளைக் கவனிக்கவில்லை. அந்தோ! கலியின் கொடுமையை யாதுரைப்போம். இனி சொற்பகாலம் இம்மௌன விட்டையை சனாதனம் கைக்கொண்டு மேல் நமக்குக் கிடைக்கும் மோட்சம் எமது மதத்திற்கும் கிடைக்குமென்பதிற் றடையில்லை. ஆதலால், ஆரியர்கள் விஷயத்தில் தயை கூர்ந்து ஆங்காங்கு பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும் மற்றெங்கும் பண்டிதர்கள் நிறைந்த ஓர் சபையை உண்டாக்க வேண்டும். சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், இங்கிலீஷ் முதலிய பாஷைகளில் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் வெளியிட வேண்டும். இவ்விஷயம் சந்நிதானத்திற்கு முக்கியமான காரியமும் அதி சுலபமும் ஆஞ்ஞை மாத்திரத்தால் முடிவுபெறத்தக்கதா யிருக்கிறது. இக்காலத்திலோ! ஏதோ [illegible] ஆங்காங்கு பலர் கிறிஸ்துவ மதத்தைக் கண்டிக்கி

[illegible]

றார்கள். என் மதத்தை ரக்ஷித்தலல்லவா சந்ததிகளின் தொழில். நம் மதத்திற்கோ! அபாயங்கள் வெகுவாக இருக்கின்றன. திருமாலின் திருமார்பில் லக்ஷ்மிப்பிராட்டியார் உறைந்திருப்பது போல், தங்கள் திவ்விய சந்நிதானத்தில் சர்வவித்தைகளும் ஜகத்குருத்துவமும் பொருந்தியிருக்கின்றதல்லவா? செல்வத்திலும் சிறிதுகூட குறைவில்லையென்பதும் எல்லோரு மறியற்பாலதே. ஆதலால், தங்கள் ஊழியர்களை ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கு மனுப்பி வீட்டொன்றுக்கு ரூபா ஒன்று வசூல்செய்யும்படி தங்களது சந்நிதானத்தில் உத்திரவாகலாம். மதவிஷயங்களில் தங்களது சந்நிதானத்தின் ஆஞ்ஞையைக் கடந்து நடக்கமாட்டார்கள். இனி கிறிஸ்தவர் விஷயத்தில் தாட்சண்யம் வைத்தல் தகுந்ததன்று. கிறிஸ்தவர்களோ! இத்தேசத்தில் தளராத வேலை செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது யாமதை தடுக்கமுயலாது விட்டோமாய் போர்க்களத்தில் ஆயுதப் பயிற்சியை யொக்கும். அந்தோ! கிறிஸ்தவர்களின் உபாயத்தைக் கேண்மின்! இவர்கள் கைவிற்சில புத்தகங்களைக் கைக்கொண்டு வீதிகடோறும் நின்று நம்மவர்களைக் கண்டு ஏதோ சிலசங்கதிகளையுபதேசிக்கிறதுபோல் நடிப்புக்காட்டி உபதேசிக்கிறார்களையா! உண்மைவேதத்தை அசத்தியத்தினிடமும் ஞாயமென்பது சிறிதுமில்லாமலும், ஆரியர்களுக்கு கஷ்டத்தை கொடுக்கத்தக்கதும், மனத்திற்கு சோர்வையும், மனக்கலக்கத்தை உண்டாக்குவதும், பல யத்தனங்களால் நமக்கு வர்த்தமான கிறிஸ்துவமத மகா சமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தலைதெரியாமலிருப்பவரை யாம் கண்டோமில்லையா? எவ்வளவு பெண்கள் தமது அருமைக் கணவனைப் பிரிந்து புலம்புவதைக் கேட்டதில்லையோ? கண்ணுதற்பிரானது திருவருளால் தமக்குக் கிட்டிய பிள்ளைகளைக் கிறிஸ்துவர்களுக்குப்பலி கொடுத்து, ஐயோவென்றுக் கதறிப்புலம்பும் தாய்தந்தையர்கள் பலருமே! இனியேனும் ஸ்ரீமகா சந்நிதானத்தில் இவ்வித விஷயங்களைத் தடுக்க முயலாவிடில் வெகு சீக்கிரத்தில் அனேக மடங்கள், அனேக விருதுகள், நாங்கள் எல்லோரும் பாதிரிமார் வலையிற்சிக்குவோமே யென் மனம் பதறுகின்றது. இக்காலத்திலோ! அனேக பண்டிதர்கள் ஆங்காங்கு கிறிஸ்துவமதத்தைத் தகர்க்க முயல்கிறார்கள். இதுவே சமயம். சென்றதைப்பற்றி யாமாலோசிப்பது அநாவசியம். தமது யஞ்ஞோபவீதலம் மென்மேலும் வளர ஆசீர்வதியுங்கள். சொற்குற்றமுளதாயின் பொறுத்தருள்க. அனேக சாஷ்டாங்கத்துடன் எழுதிக்கொண்டது.

இங்ஙனம்

மொழிபெயர்ப்பு. ஓர் மதாபிமானி.

தினகரர் கேள்விக்கு விடை

ஐயா!

சென்ற ஒன்பதாவது ப்ரம்மவித்யாவின் 116-ம் பக்கத்தில் ஈரோடு தினகரனென்னும் கையொப்பமிட்டு ஓர் வினா வெழுப்பப்பட்டிருந்தது. அஃதாவது "ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகையின் ஒவ்வொரு விடங்களிலும் சைவ வைணவ விவாதத்தில் விதண்டா வென்கிற ஓர் சொல் ஆங்காங்கு உபயோகிக்கப்படுகிறது. அது எக்காலத்திலிருந்து உண்டானது? அதற்குப் பொருளென்னை? இஃது சைவ வைணவ விவாதங்களில் மாத்திரம் பிரயோகிக்கத்தக்கதா? இவ் விஷயத்தில் எமக்குண்டாகும் ஐயங்களைப் பத்திராதிபராவது அல்லது அப்பத்திரி

[illegible]

உபயோகிக்கும் ஏனையாவது விலக்குவாரென வெதிர்பார்க்கிறேன். இனி அப்பதத்தை உபயோகிக்கிறவர்களுள் ஒருவனுயினுமாம், எனதறிவிற் கெட்டியவரையில் அப்பதப்பொருளை விளக்கிக்காட்டுவோம். இப்பதம் எல்லாவிவாதங்களிலும் ஏற்றுமைக்கப்பாலதாம். இது (வி) என்னுஞ்சொல்லுடன் சேர்ந்த (தண்டு) என்னும் வினைமுற்றுப்பகுதியின்மேல் (டு) என்னும் விகுதியைச்சேர்க்க விதண்ட என்னும் வினையாலணையும் பெயராகி அதில் பெண்பால்குறியான (ஆ) என்பதைப்பிணைக்க விதண்டா என்னுஞ்சொல்லமைந்தது. (வி) என்பது விபரீதம், மாறுகோடென்னும் பொருள்கொடுக்கும். தண்டுஎன்பது அடித்தலெனப்பொருள் கொடுக்கும். அதன்மேல்விகுதியின் பொருள் அந்தொழிலைக் கொள்ள. இங்ஙனமாயின், ஒருவனுண்ணுற்குமாறு(சண்டையில்) அடிக்குந்தொழிலைக்கொள்ளல். அதாவது:— ஒருவன் தான் சொல்லும் விஷயத்தில் குற்றஞ்சொல்லில், அக்குற்றத்தை அவன் பக்கத்திலேயேசாற்றுதல். இதேபொருளைக்கொண்டு பதிஞ்சு பதார்த்தங்களைக் குறிக்குமிடத்து, இப்பதத்தை கௌதமரிஷி ந்யாயசூத்திரத்தி லெழுதியிருக்கிறார்; அன்னப்பட்ட தென்னும்மோர் பக்ஷமிருக்கும் சுயபக்ஷத்தைத் தாபியாது பரபக்ஷத்தை மறுத்தலே விதண்டா என்றார். அது வ்யாகரணப்பொருளன்றறிக. கலா வென்பது கலை என்பதுபோல தமிழ்பாஷையில் விதண்டா வென்பது விதண்டை யெனவிளங்கும்.

மொழிபெயர்ப்பு இங்ஙனம்
கும்பகோணம்.
ரா- ஞாலாசியநாதசாஸ்திரி.

ப்ரம்மவித்தியா

[illegible] சனிக்கிழமை.

சம்ஸ்கிருத பாஷை.

இராமாயணம்.
[முன்தொடர்ச்சி]

ஐயா!

கடந்த பத்திரிகையில் யாமெடுத்துக்காட்டிய கேள்விகளுக்கு விடை யெழுதா தொழிந்தோமாதலால், அவைகளைப்பற்றி யிங்கு எழுதுவாம். அதில் "தமிழர் என்பவர் யாவர்? திராவிடர்களுக்கு அறிவு ஊட்டினவர் எவர்?,, என்ற இரண்டு கேள்விகளைப் பற்றி இங்கு விசாரிப்பாம். இவ்விஷயம் இராமாயணத்தைப் படித்தவர்களுக்கும், ஸ்மிருதிகளைக் கண்டவர்களுக்கும் எளிதில் வெளியாகக் கூடுமாயினும், மற்றவர்களுக்குந் தெரியும்படி, எடுத்துக்காட்டுவது அவசியமாயிற்று. இத்தேசத்தில் சிலர் [illegible] தொடரை ஒர் ஏட்டையாக்கி, ஆரிய தேசமென்றும் திராவிடதேசமென்று இருவிதப்பகுப்பாகு செய்திருக்கின்றார்கள். இக்காலத்திலுஞ்சிலர், தென்னாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் தங்களென்றும், வட நாட்டார்களே ஆரியர்களென்றுஞ்சொல்லி அதற்குச்சில காரணங்களையுங் காட்டுகின்றார்கள். அவையாவன:— இத்தேசத்தி லிருக்கும் ஜனங்களுக்கும் அத்தேசத்தி லிருப்பவர் வேற்றுமையொன்று. இத்தேசத்தவர்கட்கு மத்தேசத்தவர்கட்கும் ஆசாரவேற்றுமை மறக்குஞ் சொலவேற்றுமை இவையே. இதற்குச் சில கதைகளையுஞ் சொல்லுகின்றார்கள். இத்தேசத்தில் முன் வசித்த அநாரியர்களான இராக்ஷதரென்னும் சிலர் சார்பினராகு வம்சத்தினர் இக்காலத்துத் தென்னாட்டாரென்றும் அவரது குலாசிரபுத்திரனே ஆகின்றனராம். இவையெல்லாம் நம்தேசத்தில் முன்னாவதரித்த முன்னோர்களியற்றிய நூல்களை ஆராயாத குற்றமே. இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில், சம்புகன் என்னுமொருவனை சம்ஹரித்து, உடனே ஸ்ரீமத் அகஸ்தியரைக் காணக்கருதி அவரது ஆச்சிரமத்திற்கு இராமன்செல்ல, அங்கு அகஸ்தியர் ஸ்ரீஇராமனுக்குரைத்த ஸ்லவசனங்களால் சொற்பமாகவெளியாகின்றது. அதாவது:— "முன் விந்திய பர்வதத்தின் தென்பாகமாகிய இத்தேசம், இராக்ஷதர்களென்கிற ஒர் காரியர்களால் தன்வசமாக்கப்பட்ட பெரிய ஆரண்யமென்றும், பிறகு மனுவின்புத்திரனாகிய தண்டகன் என்னுமரசன் தன்தகப்பனிடம் காட்டைத் தன்வசமாகப்பெற்று அதை வெகு நாரமழித்து, அதில் பலநகரங்களை உண்டாக்கி, சுக்கிராசாரியனைக் குருவாக்கிக்கொண்டு, ஆரியாவர்த்தத்தி லிருந்த பலரை அங்கு வரவழைத்து அவர்களுடன் கூட அரசாண்டானென்றும், பிறகு ஒருக்கால் அவ்வரசன் காமவெறிகொண்டு சுக்கிரன் குமாரத்தியாகிய அரஜை என்பவளைக்கற்பழிக்க, அதைக்கண்டு கோபமுண்ட சுக்கிரனது சாபத்தால் ஏழுதினம் மண்மாரி பெய்தழிந்தது அந்தேசமென்றும், பிறகு அங்குமுன் குடியேறிய பல ஆரியர்கள் சிதறுண்டு தென்னாடுகளில் பலவிடங்களில் புகுந்தார்களென்றும், அதுமுதலே அதற்குத் தண்டகாரண்ய மெனப்பெயரென்றும், அவ்விடத்திற்கு அகஸ்தியர் ஏதோ காரணவிசேஷத்தால் வந்துசேர்ந்தாரென்றும்" புலப்படுகின்றது. ஆரண்யகாண்டத்திலோ! இக்கதையின் தொடர்பு காணப்படுகிறது. ஸ்ரீஇராமனை நோக்கி அதே அகஸ்தியமுனி சொன்னதாக இவ்விஷயத் தின்பிற்பாகம் வெளியாகின்றது. அங்கு "அகஸ்திய மகாமுனிவர் வருங்காலத்துத் தென்னாடு முற்றிலும் பெரும் பாலவனமாயிருந்ததாகவும், அதிலிரண்டொருவிடங்கள் தவிர மற்றவிடங்களில் மரங்கள், மிருகங்கள், பட்சிகள், நதிகள், ஜனங்கள் முதலியவற்றை இடைப்படசரி தென்றும், அவ்விடத்தில் அவர்தமதேசிடர்களான அநேகரைக்கொண்டு நதிகளைப்பல வுண்டாக்கியும், பூமியைப்பல சீர்திருத்தியும், அநேக செடி கொடிகளை உண்டாக்கியும், அநேக ஆச்சிரமங்களை கட்டுவித்து ஆங்காங்கு சிதருண்ட ஆரியர்களை யிருக்கச்செய்தும், இத்தேசத்தை மிகவும் செழிக்கச்செய்தார்" ரென்றிருக்கின்றது. அதுகொண்டல்லவா இத்தேசம் அகஸ்திய திக்கென்றும் அவ்வகஸ்தியமகாமுனிவரே திராவிடர்களுக்குக் குருவென்றும் ஏற்படுகிறது. அம்முனிமணி இத்தேசத்தில் வருங்கால், இத்தென்னாட்டின் விஸ்தீரணம் எவ்வளவிருந்ததோ அவ்வளவு தற்காலம் இல்லையென்பது அனைமையே. ஆகையினாற்றானே, இத்தென்பாஷையாகிய தமிழ்பாஷையை விர்த்திசெய்ய ஒர்சங்கங்கூடி, அது தற்காலம் கன்னியாகுமரி க்ஷேத்திரத்தின் தென்பாகத் திலிருந்ததாகவும், காலக்கிரமத்தில் அவ்விடம் சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்துபோய்விட்டதாகவும், அச்சங்கத்தி லொருவராயும் தலைவராயுமுள்ள அகஸ்திய முனி தமிழ் பாஷைக்கிலக்கண மெழுதியதாயும், சேர சோழ பாண்டியரென்பவர்கள் அவருக்குச் சீடர்களாயிருந்தார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இத்தேசத்திலிருக்கும்

[illegible]

[illegible]

காவேரி தாமிரபருணி முதலிய நதிகளும் அகத்தியர் முண்டானவையென்றே சொல்லுகின்றார்கள். இது உண்மையேயிருக்கலாம். ஏனெனில், இத்தென்மொழிக்குத் தமிழென்றும் வடமொழியில் திராவிடமென்றும் பெயர். ஸம்ஸ்கிருத திராவிடமென்பதைத் தமிழ்ச்சொல்லில் ஆராயுங்கால், (த்ரு)கை தல் (நடை)யில் ட, டி மொழியிற்றிரிபுள்ள வுச்சர, புணர்ச்சியில் அவ் வெழுத்திரிப, திராவிடமென ஏற்படுகிறது. அல்லகரம் மகரமாய் மருவி திராவிடமென்பது, பிராகிருதத்தில் தமிளோ வென்றும், அதுவே தென்மொழியில் தமிழ் என்றுந்திரிந்திருக்க வேண்டும். ஆயின் இம்மொழியை முதலில் வழங்கியவர்கள் எச்சாதியர் என்பது விளங்கவில்லை. ஆயின் ஆதியில் ஆர்யாவர்த்தத்திலிருந்து தென்னாட்டிற்குக் குடியேறிய ஆரியர்களே என்று வெளியாகிறபடியால், இத்தென்னாட்டாரை அநாரியரென்றாவது, இத்தென்மொழியை அநாரியபாஷையென்றாவது சொல்லுதல் மறக்கப்பட்டதென்றறிக. தமிழ் என்னுஞ் சொற்கும் சரியான மூலம் தென்மொழியிலப்படாமையால் வடமொழியென்றே எடுத்துரைத்தோம். இவர்களுக்கு ஆசார வேற்றுமைப்பட்டதும் தேசகால வேற்றுமைகளாலென்றறிக. ஆதலால் வடநாட்டாரியர்களே இத்தேசத்தில் குடியேறினவர்களென்று புலப்படுகின்றது. நம் முன்னோர்களாகிய தென்னாட்டவர் மநுமுதலியவரியற்றிய தர்மசாஸ்திரங்களைக் கைக்கொண்டவர்கள் ஆரியர்களுக்கு முன்னிருந்த அநாரியர்களென்னும் பிராக்ருதர்கள் அநேகராய் ஸ்ரீராமருமொழித்தார்களென்றும், பின்னாரியர்களான மிலேச்சயவனர்கள் அக்காலத்திலே உண்டானவர்களென்றும், அயோத்தியா காண்டத்தில் (3) சர்க்கத்தில் மிலேச்சனெனுஞ் சொல்லிருப்பதால் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் (63) சர்க்கத்தில் யவனரென்னுஞ்சொல்லாலும் இனி அறிகிறோம். யவனமிலேச்சர்களைப்பற்றி விசாரிப்பாம். மிலேச்சர் என்னுஞ்சொல், மிலேச்ச என்னும் பகுதியினின்றே உண்டாகிறது. அப்பகுதியின் பொருள் இலக்கணவழுவுள்ள சொற்களைச்சொல்லுதல். அதுகொண்டே மாபாடியம் எழுதிய பதஞ்சலிமுனிவர் "மிலேச்சத்திற்கூடாது" என்பதற்கு "வழுச்சொற்களை யுச்சரித்தல்கூடா" தென்றுரைசெய்தார். வேதத்தில் வாஜசநேயஸம்ஹிதையில் "மிலேச்சனும் செய்யற்க, குற்றமுள்ள சொற்களை சொல்லற்க" என்றிருக்கின்றது. இவைகளையெல்லமாராய்ந்த ஸ்ரீமான் காசேசபட்டாசாரியரென்பவர் தாம் எழுதிய பஞ்சிகை என்னுங்கிரந்தத்தில் "மிலேச்சன் என்பவன் வழுச்சொற்களைச் சொல்லுபவ" னென்றார் ஆதலால் பொதுவாக பொருட்படுமாட்டததால் சொற்களை மாற்றுபவன் மிலேச்சனென வேற்பட்டது. நம்தேசத்து தர்மசாஸ்திரக்காரர்களோ! "கோமாம்சத்தைப் புசிப்பவன் மிலேச்சனென்று, சோமாம்சம் புசிப்பவர்களுக்கு மிலேச்சரென இடுகுறிப்பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால், ஆரியர்கள் ஆசாரத்தைக் கடந்து, ஆரியர்களின் பாஷைகளில் வேறுபட்டவர்கள் மிலேச்சரெனத்தெரியவருகிறது. இவர்கள் வெகுகாலம்வரையில் வடமொழிச்சொற்களையே பொருட்படுமாட்டமாய் உபயோகித்து வந்தார்களென்று வெளியாகின்றது. எங்ஙனமெனில், ஜைமுனி மகரிஷி தாமெழுதிய கருமமீமாஞ்சா சாஸ்திரத்தில் "யவம், வராகம், பர்ஜிஸ், ஆசயம்" முதலியபலசொற்கள் ஆரியர்களால் ஓர் பொருளிலிடத்தும், மிலேச்சர்களால் மற்றோர்பொருள்களிலிடத்தும் விநியோகிக்கப்படுதலால் இச்சொற்களுக்கு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உண்மைப்பொருளிதுவென விளக்கக்கருதி, ஆரியன் மிலேச்சரிரண்டின் என்றும், "பர்ஜிராச்சியாதிகரண,, மென்னுமிரண்டிப்பிரகரணங்களை வெழுதி முடித்திருக்கின்றார் அதுகொண்டே உலகத்தில் சொற்களுக்கும் பொருள்வழக்கத்திலுற்றானே அறியவேண்டுமாதலால், அவ்வழக்கம் வேதங்களிலிருந்தாலும், ஆரியர்களிடமிருந்தாலும், மிலேச்சர்களிடமிருந்தாலும் எதற்குங் குற்றமில்லை யென்று நியாயசாஸ்திர பாஷ்யக்காரருரைத்தார். பிறகு யாமாலோசிப்பது யாதெனில், மிலேச்சர் கொண்ட பாஷையே வடமொழிக்கு முதற்றிருப்பு அம்மிலேச்ச பாஷை இக்காலத்துபாஷை யில்லையெனத்துணியக்கூடாதாயினும் அதேபாஷை காலஞ்சென்று மருவி வேறுபாஷைகளாய இந்துஸ்தானி முதலிய பாஷைகளில் கலந்திருக்கலாமென்று யெண்ணத்தக்கதாயிருக்கின்றது. யவனர்களுக்கும் முந்தியவர்கள் மிலேச்சர்களே. மிலேச்சர்கள், யவனர்களித்தேசத்திற்கு வருவதற்கு முன்னரே யித்தேசத்தில் புகுந்தார்களென்று தெரியவருகிறது. இராமாயணத்தில், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் இமயமலையின்மேற்புறத்தில் யவனர்களிருந்ததாகவும், அயோத்தியாகாண்டத்தில் மிலேச்சர்களித்தேசத் தவருடன் கலந்திருந்ததாகவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இராமாயணகாலத்தில் சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், மிலேச்சபாஷை இம்மூன்று மிருந்திருக்கவேண்டும். ஆகையினாற்றான் இராமாயண ஆரண்யகாண்டத்தில் "இல்வலன் சம்ஸ்கிருதத்தைச் சொன்னான்,, என்றிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் வடமொழியை நீங்கி வேறுசொற்களில்லாவிடில், அவன் சம்ஸ்கிருதத்தைச்சொன்னானென்றெழுத வேண்டியது அவசியமில்லையல்லவா? இவைகளால் இராமாயண காலத்தில் வேறுபாஷையிருந்தது தோன்றுகிறதெனினும், வேறுசில பாஷைகளிருந்தாகவே யூகித்தற்கதாயிருக்கின்றது. இனி யவனர்களுடைய ஸ்வரூபத்தையும், அவர்களுக்கும் நம்மவர்களுக்குமுள்ள ஆசாரவேற்றுமையையும், வைதிகங்களிலுள்ள ஒற்றுமையையும், வேற்றுமையையும் விஷயங்களையும், அதர்வணவேத சம்பந்தமுள்ளவர்களவர்களென்பதையும்பற்றி மற்றோரிடத்தில் காட்டுவோம். இவையெல்லாம் ஸ்ரீஇராமாயணத்திற்கு சம்பந்தப்படாத விஷயங்களாதலால், இவைகளைப்பற்றி மீண்டெழுதுவது உசிதமல்லவென்று யிம்மட்டில் விட்டோம். இன்னும்வரும்

ஸ்ரீஹர்ஷ கவி சரித்திரம்

ஐயா!

நம் பத்திரிகா நண்பர்களில் ஸ்ரீமான் உதயவர்மராஜா முதலியபலர், பண்டிதர்களின் மணியாய ஸ்ரீமத் ஸ்ரீஹர்ஷகவியின் திவ்ய சரித்திரத்தைப்பற்றி அறியவிரும்புகிறார்கள். ஆகையால், யாமறிந்தமட்டில் அவரது சரித்திரத்தை விளக்கமுதப்புகுந்தோம். இப்பரதகண்டத்தில் ஸ்ரீஹர்ஷன் எனப் பெயர்பெற்ற இரண்டுகவிஞர்களிருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பிராமணன், மற்றொருவன் க்ஷத்திரியன். இதில்முதல்வன், நைடதம், கண்டனகண்டகாத்யம் முதலியபல கிரந்தங்களை எழுதினவன். மற்றொருவனோ! புஷ்பபூதி யென்னும் அரசனது குமாரன். அவ்வரசனது சரித்திரம், பட்டபாணகவியியற்றிய ஸ்ரீஹர்ஷ சரித்திரமென்னும் கிரந்தத்தில் உள.

[illegible]

அவ்வரசனது சபையின் கண்ணிருந்தாவகன் என்னும் ஓர் "பௌத்தகவி "நாகானந்தம், ரத்நாவளி, பிரியதர்சிகை என்கிற மூன்று காவியங்களையியற்றி அவ்வரசன் பெயரால் வெளியிட்டாரென்றும், அதனாற்திரவியலாபத்தையடைந்தாரென்றும், காவியப்பிரகாசக்காரராகிய ஸ்ரீமான் மகாமகோபாத்தியாய மம்மடபட்டரவர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் பிராமணஸ்ரீ ஹர்ஷன்து சரித்திரத்தையே நீட்டிக்காட்ட வேண்டியது அவரது கொள்கையன்றறிகிறோம். அச்சிரீஹர்ஷர், (சாரஸ்வதர், கான்யகுப்ஜர், மைதிலர், உத்கலர், கௌடர்) என் ஐவகை கௌடப்பிராமணர்களில் கான்யகுப்ஜரென்கிற ஓர்வம்சத்தவர். இவரது தகப்பன் ஸ்ரீஹீரர். தாயோ மாமல்லா. இவர் ஸ்ரீ நாமக்கமருளின ஸ்ரீசிந்தாமணியென்னுமோர் மந்திரத்தால் ஆராதித்து அவரது திருவருளால் சர்வ வித்தைகளையும் பெற்றவர். அவரைப்பற்றிய இதிஹாசமிது. முற்காலத்தில் ஸ்ரீஹீரகவி பலவிடங்களிலுமுள்ள புலவர்களை ஜயிக்கக் கருதி அவனருஞ் செய்துகொண்டு வருகையில், ஸ்ரீகாசிக்ஷேத்திரத்திலுண்ணுள்ள பண்டிதர்களவனை வென்றுவிட்டார்கள். உடனே பொறுமையால் ஆகாரத்தை வெறுத்து உயிரைத்துறந்தார். அவரது பத்தினியான மாமல்லை, தனது நாயகனை வென்றவிதத்தவர்களைத் தனது குமாரனைக்கொண்டு வெல்லும்படி சங்கற்பித்து, தமக்குத்தன் நாயகன உபதேசித்த சிந்தாமணி என்னும் மந்திரத்தைத் தமது குமாரனுக்கு உபதேசித்தருளினவமையாய் தமது குழந்தையைத் தவப்புரியச்செய்து பரமசிவனது திருவருளால் மகாபண்டிதனாக்கித் தமது கோரிக்கையை நிறைவேற்றினள். அப்பொழுது சகஸ்ரபண்டிதர்களின் மதத்தையும் கண்டித்தபடியால், அவனுக்குக் கண்டனகாரனெனப்பெயருண்டாயிற்று. அச்சிரீஹர்ஷகவி உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பண்டிதரையும் வெல்லவேண்டி, இத்தேசத்தில் பரவிநாட்டுவரும் அறவகை நாஸ்திகத்தையும் நாஸ்திகத்தையும் கண்டித்தார். பிறகுதன் சரிதத்தில் உண்டாகிய வெண்குட்டரோகத்தை விலக்குமுறி, உத்தமபிலோகனாகிய நளமகாராஜனது சரித்திரத்தை நைடதகாவியமென ஓர்காவியமெழுதினர். பிறகு எல்லா பண்டிதர்களையும் வென்று கான்யகுப்ஜராசனிடம் இரட்டைத்தாம்பூலமும் ஓர் ஆசனமும் விருதாகப்பெற்றனர். இவ்விஷயத்தைப்பற்றித் தாம் எழுதிய கண்டனக்கிரந்தத்தில் "கான்யகுப்ஜராசனிடம் இரட்டைத்தாம்பூலமும் ஆசனமும்பெறுகிறு" என்றெழுதியிருப்பதின் வெளியாகின்றது. அவனது பெற்றோர்கள் பெயரும், அவன் சிந்தாமணியென்னும் மந்திரத்தையுபாசித்ததும், அவரியற்றிய நைடதமென்னுங்காவியத்தில் ஒவ்வொரு சுவர்க்கத்திலும் இறுதியிலுள்ள சுலோகத்தால் புலப்படுகின்றன. அவர் கண்டனகிரந்தமெழுதியது அதனை நைடதப்புத்தகத்தில் வேறு சுவர்க்கத்தின் கடையில் "இச்சர்க்கம் கண்டனகண்டத்திலும் இனிது" என்றிருப்பதை யறியலாம். அக்கண்டனக்கிரந்தம் கௌடதேயத்தில் மிகப்பிரசித்திபெற்றது. அதேபுத்தகத்தில் அறுவகைமதத்திக்களும் நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டு மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிறகு அவர் இப்பாதகண்டத்தில் திக்விஜயஞ்செய்துவரும் சங்கர பகவத்பாதாசாரியரவர்களுடன் வாதஞ்செய்து தோல்வியடைந்து அவருக்குச்சீடராய், தாம் எழுதிய கண்டனகிரந்தத்திற்கு இறுதியில் "சங்கரபகவத்பாதவிஜயம்" சம்பந்தமான தத்துவித்தை எழுதினதாகவொப்பினர்.

[illegible]

ஆ ஹ் வ ந ம்

[illegible]

வ த்ர க ா:

[illegible]

[illegible]

ஆர்ய!

[illegible]

இவ்விஷயம் வித்தியாரண்யமுனிவரியற்றிய சங்கரவிஜயமென்னுங்கிரந்தம் பதினாறாவது சுவர்க்கத்தில் "அநேகயுக்திகளால் சர்வசாஸ்திரங்களையும் கண்டித்து பிரபாகரர், பட்டர் உதயனர் முதலியவர்களால் வெல்லப்படாது கொழுத்த கண்டனகாரரை வெகுகாலம்விவாதஞ்செய்து தமது சீடராக்கினார்" என்றிருப்பதில் புலப்படுகிறது. இதனால், ஸ்ரீமத்உதயனாசாரியர் முதலியமுன்னோர்களும் இவர்களும் சமமென்று ஏற்படுகிறது. இவருக்கு உபாசனாதேவதை நமதுகண்ணுதற்பிரான். அதுகொண்டே எல்லாமதங்களையும் கண்டிக்கத் தொடங்கிய கண்டனக்கிரந்தத்தின் முலக்கத்திலும் "நிர்விகல்ப சமாதியின் விஷயன் ஒருவன் தானு புருடன், இச்சொற்களால் வேதங்களில் வழங்கப்படுவான். தமது அபின்ன சிற்சக்தியாகிய உமையுடன் கூடியவன் அநாமனந்தா ஸுரிபந்நக்கவன் எவனோ, அவனைவழிபடுவேன்" என்றான். இதனாலும், அக்கிரந்தத்தினிறுதியில் அத்துவைதத்தைத் தாபித்தாலும் இவன் சிவாத்துவைதி எனவெளியாகின்றது. இவ்விதமே நாஸ்திகமதத்தை வேருடன் களையக்கருவியாய ஞாயகுசுமாஞ்சலி என்னுங் கிரந்தத்தை யியற்றிய உதயனாசாரியரது ஹிருதயமும் வெளியாகின்றது. அவர் ஞாயகுசுமாஞ்சலியில் "மற்றவர்களாலென்ன பயன், எமக்கு பரமசிவனேகதி" என்றார். இதனால் அவர் தாம்வழிபடுங் கடவுளின் சுவரூபத்தை விளக்கினாரல்லவா? இவ்விதமே இத்தேயத்தில், ஸ்ரீவாசஸ்பதிமிச்ரர் முதலியபலருண்டென்பது அவர் சரித்திரத்தால் தெற்றெனவிளங்கும். அதிகவிஷயத்தை வசீயவித்துவான்கள் வெளிப்படுத்துவாரென எதிர்பார்க்கிறோம்.

குறிப்பு.

ஐயா, நமதுபத்திரிகையில் இம்முறையில் வெளிப்பட்ட பாகவதர்விஷயமான உபன்யாசத்திலும், மடாதிபதிகள் விஷயமாய் உபன்யசித்ததிலும் சேர்த்துவரையவேண்டியது எமக்குண்டு. அவைகளை இம்முறை அவகாசமில்லாததால் நிறுத்தினோம். மறுமுறை வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதக்காரர் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் பாத்தியரல்லர்.

இந்துவுக்கும் பாதிரிக்கும் சம்பாஷணை.

ஐயா,

என்னை நெகிரானாகக் கிறிஸ்துமதமாக்க எண்ணியிருந்த ஓர் அங்கிலேயபாதிரியார், ஒருநாள்கிறிஸ்துமதத்தில் சேரும்படி வருந்தி அழைத்தார். நான், கிறிஸ்துமதம் அவ்வளவு சிரேஷ்டமதமா வென்றேன்; அதற்கென்ன சந்தேகமா வென்றார். ஆனால் எனது சந்தேகங்களைத் தீரும், தீர்த்தால் நான்மாத்திரமன்று; என்குடும்பத்தாருடனே வருகின்றேன் என்றேன். என் குடும்பத்தில் பத்துப்பேர்வரையி லிருக்கின்றனரென அவர்க்கு முன்பே கூறியிருக்கின்றேனாதலால் அவர், வெகுசந்தோஷத்தோடு எனது சந்தேகங்களை விரைவில் சொல்லும்படி கேட்டார். நான் பைபிளைச்சும்மா நம்பமாட்டேன்; நியாயங்காட்டினு

[illegible]

ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]

...ம்தான். வர்புலென்னென்றேன் பாதிரியார். அப்படியே ஆகட்டுமெ ன்றார். இரண்டேக்கிறிஸ்தவர்கள் வேண்டுமென்றேன் மத்திய ஸ்தர்கள் [illegible] இருவர்படித்த கிறிஸ்தவ பிரா மணர்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமே என்றேன். வேண்டாம் வேண்டாம் என்றார். நான் [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாய் கேட்ட து. பிறகு நடந்த வாதங்களாவன:—

இந்து. பாதிரியாரே! கடவுள் ரூபியா? அரூபியா?
பாதிரி. அரூபி.
இந்து. கடவுள் தமது சாயலாக ஆதியில் மனிதனைச் சிருஷ்டித்ததாய் பைபிலில் கூறுகின்றதே. கடவுள் சாயல் மனிதனென்றால் மனிதனைப்போல் கடவுளும் ரூபி யாகவேண்டுமே.
பாதிரி. அரூபியாகவுமிருப்பார்; ரூபியாகவுமிருப்பார்.
இந்து. முன்பு கடவுள் ரூபியா அரூபியாவென்று கேட்டபோது, அரூபியென்று மட்டும் சொல்லி, இப்போது அரூபி ரூபி யென இரண்டும் சொல்லுகின்றீரே. இரண்டில் எது சரியென நம்புவது?
பாதிரி. பின் சொன்னதே சரி.
இந்து. முன் சொன்னதே சரியென மற்றொருமுறை சொல் வீரோ?
பாதிரி. பின்பு எப்படியாகுமோ வென்றுயோசித்து இனியா துசெய்வதெனத் துணிந்து இல்லையென்றார்.
இந்து. உமது பைபிலில் கடவுள், அரூபி அரூபியென்று பலவி டத்துஞ் சொல்லியிருக்கின்றதே; அப்படியிருக்க அரூ பி ரூபி யென்று இரண்டுஞ் சொல்லலாமா?
பாதிரி. அப்படியிருப்பதால சொல்லலாம்.
இந்து. அவர், ஆதாமைப் பண்ணும்போது ரூபியாயிருந்தாரென் றிருந்தார்.
பாதிரி. ஆம்.
இந்து. ஆதாம் கண்ணுக்குப்புலப்பட்டது கடவுளுடைய சரீ ரமா? வேறொன்றா?
பாதிரி. சரீரமே.
இந்து. உமது சரீரமும் ஆத்துமாவும் ஒன்றா? இரண்டா?
பாதிரி. இரண்டு.
இந்து. சரீரம் வேறு, ஆத்துமா வேறுதானே.
பாதிரி. வேறுதான்.
இந்து. சரீரம் ரூபியா? அரூபியா?
பாதிரி. ரூபி.
இந்து. ஆத்துமா ரூபியா? அரூபியா?
பாதிரி. அரூபி.
இந்து. சரீரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் ஒரு உவமானஞ்சொல் லும்.
பாதிரி. கூண்டிற் கூண்டிலுள்ள கிளியும்போல.
இந்து. நான் என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் ஆத்துமாவா? சரீரமா?
பாதிரி. ஆத்துமாதான்.
இந்து. கடவுளுடைய ஆத்துமா அவரா? அவர்சரீரம் அவரா?
பாதிரி. ஆத்துமாதான் அவர்.
இந்து. முன்பு கடவுள் அரூபியும் ரூபியுமென்றீரே. அதில்

வ-டீவயல்-

ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. (க-ப்-ஒ-ஊ) [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible] (கடவுளை [illegible])
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. [illegible]
ஊமி. [illegible]
ஊமு. (க்ஷிவிவகீ)

எந்தன் ரூபன்? அரூபியன்?
பாதிரி. முன் பின் நுழைக்கப்பட்டது.
இந்து. இரண்டும் எப்போதும் உள்ளனவோ?
பாதிரி. ஆம்.
இந்து. கடவுளுக்கு ரூபம் அரூபம் இவ்விரண்டும் இலக்கண மோ?
பாதிரி. ஆம்.
இந்து. ரூபம் அரூபம் இவ்விரண்டும் நேர் விரோதமான தர்ம மல்லவா?
பாதிரி. ஆம்.
இந்து. நேர் விரோதமான தர்மம் ஒருபொருளின்கணிருப்ப துகூடுமா?
பாதிரி. கூடாது.
இந்து. கடவுளின்கண் ரூபம் அரூபமான மறுதலைப்பட்டவிர ண்டு குணங்கள் ஏனையிருத்தல் கூடும்?
பாதிரி. பேசவில்லை.
இந்து. உமது சரீரத்துக்கு ளிருக்கும் ஆத்துமா, சரீரத்துக்குள் மாத்திரமிருக்குமா? சரீரத்தைவிட்டப்புறமிருக்குமா?
பாதிரி. சரீரத்துக்குள் மாத்திரமிருக்கும்.
இந்து. மண்ணையெடுத்து ஆதாமைச்சிருஷ்டிக்கச் சரீரத்தோ டேயத்தகடவுளுடைய ஆத்துமா, அவருடைய சரீரத்து க்குள் மாத்திர மிருக்குமா? அப்புறங்கூடவிருக்குமா? (கடவுளென்னுஞ்சொல்லுக்குப் பொருள் ஆத்துமா வென முன் சொன்னது ஞாபகத்திலிருக்கட்டும்.)
பாதிரி. ஆத்துமா சரீரத்துக்குள் மாத்திரந்தா னிருக்கவேண்டி யது. கடவுளுடைய ஆத்துமாமாத்திரம் அங்ஙனமன்று எங்கும் நிறைந்ததே.
இந்து. நியாயங்கடந்து பேசுகின்றீரே.
பாதிரி. கடவுள் பரிபூரணரென் றுரைப்பதால் அங்ஙனங்கூற வேண்டியதாகின்றது.
இந்து. பைபில் சொல்லுகிறபடி மாத்திரம் சொல்லுகின்றீரே யன்றி, நியாயவரம்புக் குட்படவில்லையே.
பாதிரி. எந்தமதஸ்தரும் இதற்கு உத்தரவு சொல்லமாட்டார் கள்.
இந்து. எல்லாமதங்களும் பொய், கிறிஸ்துமதம் ஒன்றே மெய் யென்றுகூறும் கிறிஸ்தவர்கள், மற்றபொய் மதஸ்தர் கள் சொல்லவில்லையென் றுரைக்கவேண்டிய அவசிய மில்லையே; பொய்மதஸ்தர் சொல்லாததுபோல் மெய் மதஸ்தரும் சொல்லாவிடில் மெய்ம்மதமென் றுரைப்ப தில் விசேஷம் யாது? மொட்டைத்தலையுடையவனைக் கூர்தலமுடி யென்பதற்கு ஒக்குமே.
பாதிரி. பேசவில்லை.
இந்து. கடவுளுக்கு அரூபம் ரூபம் இரண்டும் இலக்கணமாகச் சொல்லி, கடவுளுடைய ஸ்வரூபம் ஆத்துமாவென்றும் அவ்வாத்துமா அரூபமென்றும் அவருடைய சரீரம் ரூப மென்றும் அது அவரல்லவென் றுமுரைத்தால் கடவு ளுக்கு அரூபம் ரூபம் எப்படிச்சித்திக்கும்?
பாதிரி. அரூபம் ஒன்றுமாத்திரந்தான் சித்திக்கும்.
இந்து. கடவுளுக்கு அரூபம் ரூபம் இவ்விரண்டுமிலக்கணமெனச் சொல்லி, அவ்வுண்மைப்பிரகாரம் இல்லையென்று முன் புரைத்தீரே.

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

ஹா௮. [illegible]

ஷி. [illegible]

[illegible]

பாதிரி. பேசவில்லே.

இந்து. கடவுள் உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு கடவுள்மாத்திரந்தானே யிருந்தார்?

பாதிரி. ஆம்.

இந்து. அப்போது உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் முன்பு உண்டாய்த்தானே பின்பு உலகத்தைச் சிருஷ்டித்திருக்கவேண்டும்?

பாதிரி. ஆம்.

இந்து. உலக சிருஷ்டிக்குமுன் கடவுளிடத்தில் எண்ணமிருந்ததல்லவா?

பாதிரி. ஆம்.

இந்து. விஷயமில்லாமல் எண்ணம் எப்படி உதிக்கும்? உலகமின்றி விஷயம் இராதே?

பாதிரி. 10. நிமிஷ்வரையில் யோசித்து இதற்கு உத்தரவுசொல்ல நம்மாலாகாது; கடவுளுக்குத்தான் தெரியுமென்றார்.

இந்து. கடவுளுக்குத் தெரிந்தால் தெரியட்டும்; நியாயமென்றதாம் ஒப்புக்கொள்ளப்படாதே.

பாதிரி. கடவுள் வாக்கியம் எப்படி யிருந்தாலும் நியாயமாகத்தான் அங்கேரிக்க வேண்டும்.

இந்து. ஒவ்வொருமதஸ்தருமிவ்வண்ணமுரைப்பாராகில் அம்மதங்களெல்லாம் பொய்யென்றும் உமது மதமாத்திரம் மெய்யென்றும் எவ்வாறு கூறலாம்?

பாதிரி. கிறிஸ்த்துமதம் சத்திய மதமாகையால் கூறலாம்.

இந்து. ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் தத்தம்மதமே சத்தியமென்றுரைக்கின்றார்களே.

பாதிரி. கிறிஸ்துமதம் சத்தியமதமாகையால்தான் எங்கும் பரவியிருக்கின்றது.

இந்து. இங்கிலாந்தில் 1200. வருஷத்துக்குமுன் பரவாமலிருந்தபோது அது அசத்தியமதமாயிருந்ததோ? உலகில் அசத்தியமானது, சத்தியத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய்ப் பரவியிருக்கின்றமையால் அதுவே சத்தியமென்று கொள்ளலாமோ? இந்த கிறிஸ்துமதம் பரவினது, அரசன்மற்றவர்க்கு அநியாயமான சட்டம் பிறப்பித்தமையாலும், [illegible], [illegible] போட்டுக்கொளுத்தல், சித்திரவதை செய்தல், பொருளொத்தல், [illegible], [illegible] ஜெயிலில் போடல், [illegible] முதலிய [illegible] முதலியவற்றாலென்று அநேக இங்கிலீஷ் புத்தகங்களும் சரித்திரப்புத்தகங்களும் "[illegible]" என்னும் [illegible] பிரசுரபுத்தகமும் கூறுகின்றனவே. ஒருவருமது இந்தமதங்களைத் [illegible] செய்து [illegible] கிறிஸ்துமதத்தால் [illegible] கிறிஸ்துமதத்திற்குச் சொல்லவில்லையே. கிறிஸ்துமதம் [illegible] விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லவுமில்லையே.

பாதிரி. தத்துவத்திற்கும் மதத்திற்கும் பொருத்தமது-

(இன்னும் வரும்)

Printed and Published for the Proprietor,
at the Brahmavidya Press Chidambaram.

[illegible]

ப்ரஹ்மவித்யா

[illegible]

பிரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

[illegible]

[illegible] சிதம்பரம்:—சர்வதாரி [illegible] வைகாசி [illegible] உ-ம் புத்தகம். [illegible] வியாழக்கிழமை. { இலக்கம் [illegible]

[illegible]

மந்திரங்களுண்மை யென்பது

[illegible]

இப்பொழுது இத்தேசத்திலுள்ள [illegible] ஒன்றை மட்டில் கற்று, பாலியர்முதல் [illegible] கிறிஸ்தவரின் [illegible] மயங்கி, நம்மவர்கள் கைபாடிவந்த மந்திரிகமுதலியவற்றை முற்றும் அப்பிரமாணங்களென்று சொல்லிவருகிறார்கள். [illegible] அதாவது:— [illegible] இவ்விருவகையும் [illegible] அவ்வமந்திரம் [illegible] சொல்லுதலமையாது. [illegible]

[illegible]

[illegible]

பிசாசங்களையும் கண்ணினால் பார்க்கின்றோமல்லவா? பிசாசமென்பதே பொய்யென்று நம்மவர் சொல்லும். பிசாசம்பிடித்தவர்களுக்கு சரீரத்தில் அநேக உபத்திரவங்களைக் காணலாம். அவ்வுபத்திரவங்கள் ரோகங்களாலுண்டாயிருக்குமோவெனில், உரோக உபத்திரவங்களுக்கும் பிசாச முபத்திரவங்களுக்கும் வேறுபாடு பலவுள. உலகத்தில் சன்னிபாத முதலிய ரோகங்களையடைந்தவர்கள் தாமுணர்ந்த பாஷைகளைக் கொண்டே பேசுகின்றார்கள். பிசாசம்பிடித்தவர்களோ! தாமுணர்ந்திராத பாஷைகளைக் கிரமமாய் பலவார்த்தைகளைச் சொல்லயாம் கேட்கலாம். ரோகங்களில் ஆகாரக்குறைதால் தேகம் இளைப்பதும் பலக்குன்றலதுமுண்டு. பிசாசம்பிடித்த சிலருக்கு அவ்விதமாவதில்லை. உரோகமுள்ளவர்கள் அதிகமாயாகாரத்தை உட்கொள்ளார்கள். பிசாசம் பிடித்தவர்களங்ஙனம் செய்வார்கள். ரோகங்கள் ஔஷதங்களால் நிவர்த்தியாகும். பிசாசத்தினுபத்திரவமோ! ஔஷதமில்லாமல் மந்திரமுதலியவற்றால் நீக்கும். சிலவிடங்களில் மந்திரங்கள், விஷமுதலியவற்றை நிவர்த்திக்காமலிருப்பதால் அவைகளுக்கு அச்சக்தியில்லையென்றும் சொல்லவொண்ணாது. அவ்விதமாயின், சில மருந்துகள் சிலவிடம் பயன்படாமையால், அவைகளுக்கும் அவ்விதச்சக்தியில்லையெனச் சொல்வதமையுமன்றோ? அவ்விடத்தில் எவ்விதக்காரணக்குறைவிருக்கின்றதோ அவ்விதமே இதற்கும் குறைவிருக்குமென்றே யூகிக்கவேண்டும். மருந்தும், மந்திரமும் மாந்திரிகர்களுக்குப் பிணிநீக்குங்கருவியென்றறிக.

வரும்.

இங்ஙனம்

ஒலந்தூர்- சுந்தரராஜசாஸ்திரி.

விஷ்ணு வித்தியா

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரவர்களே! என்றும் கிருபையுள்ளவர்களாதலால், யான்வரைந்த சில வாக்கியங்களைத் திருத்துமுறையுடன் சேர்த்துத் தமதுபத்திரிகையில் வெளியிட மிகவணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஏப்ரல் மாதத்திய ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையின் "சத்வித்யா" என்னுமகுடத்தின்கீழ் வெளிவந்த சிலவிஷயங்களைக் கண்டயான், என்புத்திவுதித்தபடி ஸ்ரீவிஷ்ணு வித்தையை எழுதத் தொடங்குகிறேன்.

ப்ரம்மஸ்ரீ சந்திரசேகர சாஸ்திரிகளவர்கள், ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் எழுதிய ஸ்ரீமத் இராமாயணம், உபப்ருஹ்மணங்களிலும் மேலான பிரமாணமென்று வைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ இராமச்சந்திரன் சிவாவதாரமென்றும், சிவபக்தரென்றும், அவர் திருவவதரித்தவரென்றும் இன்னும்பல விஷயங்களை எழுதியிருக்கி

[illegible]

[உ] [illegible]

[ரு] [illegible]

ன்றார். இவ்விஷயத்தில், ஸ்ரீ இராமாயணத்தைக் கலிகாலத்தில் பிறந்தவர் கற்பித்தாரென்றோ, வேறு சரித்திரங்கள் விஷயத்தைவிளக்க வில்லையென்றோ எக்காரணங்கொண்டோ இராமாயணத்தை வேதத்திற்குச் சமானமான பிரமாணமென்று ஸ்ரீ சாஸ்திரியார் கூறியுளர். இராமாயணமும் உபநிடதமும் சமமான பிரமாணமென்று மெய்ப்பித்த பிறகு அதில் அநேககாரணங்களுள. இராமாயணமும் வேதரூபமென்றும்- இராமாயணத்திற்கும் வேதத்திற்கும் அதிகாரியும் ஒன்றென்று முன்னோரெடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள் ஆதலால், அவ்விரண்டும் சமமான ப்ரமாணங்களே. இவ்விரண்டும் சமமானப் பிரமாணமாதலால், ஸ்ரீமந்நாராயணனே தேவர்களுக்கும் ஓர் விரோதியாய் வெளிவந்த இராவணனை ஒழிக்கக் கோதண்டத்தைக் கைப்பிடித்து ஸ்ரீ-இராமபத்திரனாய் அவதரித்தாரென்று இராமாயணத்தில் வெளியாகின்றது. ஸ்ரீ இராம இரகஸ்யோபநிடதத்தில் இராமனுடைய அங்கதேவதைகளில் சிவனைச்சேர்த்திருப்பதாலுங்கூட அவர் சிவாவதாரமல்லவென்பது வெளியாதலால், இராமன் சிவாவதாரமென்பது பயன்பெறாது. அவ்விடத்தில் விஷ்ணுவுக்கும் சிவனுக்கும் ஏற்பட்ட அங்கதேவதைகளின் பெயரில்லாமையால் அவர்களையும் சிவாவதாரமெனக்கூறுதலமையுமன்றோ? சிவன் வில்லைமுறித்ததாலே சிவாவதாரமென்றுரைத்தல் எவ்வாற்றானு மமையாது.

2 இனி ஸ்ரீமந்நாராயணன் தரிக்கும் புண்டரம் யாதென்று விசாரிப்பாம். ஸ்ரீவாசுதேவோபநிடதத்தில், ஊர்த்துவபுண்டரவிதியை எமக்குச்சொல்லியருளவேண்டுமென, நாரதர் வினவ, கருணைக்கடலாய கண்ணன் "பாவத்தையொழிப்பதும், விஷ்ணுவின்சரீரத்தி லுண்டானதும், சங்கியாகனம் பெற்றதுமான கோபீசந்தனத்திற் கோர்வர்த்தனம் தரிந்தவர்க்குது முக்தியளிக்கும்" என்று பிரார்த்தித்த விஷ்ணுகாயத்திரியால் ஊர்த்துவமுகமாய் தரிப்பதே எனக்குப் பிரியமென்றும், ஆதுவீ ப்ரம்ம ஈசானன் முதலியவரால் தரிக்கத்தக்கதென்றும், அம்மந்த முக்தியளிக்குமென்றும் "கேசவாய..." என்றதொடங்கிய சிலமந்திரங்களால் திருதய கழுத்தில் மூர்த்தினி தரிக்கவேணுமென்றும் "தனது ஹிருதயத்தில் ஹரியை நிரம்பாய் மனதில் தியானஞ் செய்பவன் முத்தியடைவான்" என்றும் "சுவயம்பிரகாசனும், சச்சிதானந்த ரூபனும் பக்தியாலடையத்தக்கவனும், குறைவற்றவனும் ஆகிய ஒரே விஷ்ணு சராசரங்களையதிட்டித்து எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போலும், கட்டைகளுள் தீபோலும், பாலில் நெய்போலும், புஷ்பத்தில் வாசனைபோலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பிரகாசத்திதும், ப்ருவத்தில் [illegible] கோபீசந்தனத்தைத்தரித்து அச்சுதனைத் தியானஞ்செய்பவன் கதியடைவான்" என்று நாரதருக்குக் கண்ணபிரானுபதேசித்தபடியால், நாராயணனுக்கு ஊர்த்துவபுண்டரமே சாதிக்கப்பட்டது. வெண்ணிறத்திருமண் விஷயத்தில், சுந்தரராஜசாஸ்திரி,

[illegible]

(ஏ) [illegible]

[illegible]

(ர) [illegible]

[illegible]

பகர்கள் விரியாவெழுதியுள்ளதால் அவ்விஷயத்தை விரிக்கவில்லை.

3. இனி குலத்திற்குக் காரணமாய் நிற்கும் யாதென்று பார்ப்பாம். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் "நாராயணனிடம் உருத்திரன் பிறக்கின்றான்" நாராயணன் திருவனாயிருந்தான்; பிரமனிருந்திலன், சங்கரனிருந்திலன்" என்றிருக்கின்றது. மகோபநிஷத்தில் "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்று தொடங்கி ஸ்ரீஹரி ஒருவனே யாவர்க்கும் முதல்வன் என்று கூறுகின்றது. மற்றுள்ளவைகளெல்லாம் பிரம்மதேவர் முதலானவர்களும் அப்பரவாசுதேவனது திருவடிகளைத் தியானித்து நிற்கின்றனர். இதுநிற்க.

4. ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியாரவர்கள் எழுதிய வாக்கியங்களில் ஏதோ அலங்கார குறைவு இருப்பதாகக் கருதி சாஸ்திரிகளெழுதிய தமுசிதமல்ல. இந்திர சப்தத்திற்கும், மகேந்திர சப்தத்திற்கும் வெகுவாய் வேற்றுமை யிருப்பதாயும், இந்திரயாகம் சிலகாலம், மகேந்திரயாகம் சிலகால மசெய்து வருவதால், இந்திரனென்பதற்கு ஐசுவரிய முள்ளவனென்பது பொருளும், மகேந்திரனென்பதற்கு ருத்திரனே சங்கரித்தவனென்பொருள் தருமென்று மெழுதியிருக்கின்றார். இரண்டும் இந்திரனையே சொல்வதென்பது சம்பிரதாயம். லக்ஷ்மி என்பதும், மகாலக்ஷ்மி என்பதும் ஒரேவஸ்துவைக் குறிப்பதுபோல்; விஷ்ணுவென்றும் சொல்லும் மகாவிஷ்ணுவென்றும் சொல்லும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே குறிக்கும் என்பது அமைக.

மேற்பேசிப்பு [illegible]

இங்ஙனம் [illegible]

திருவெங்கடராமதீக்ஷிதர் [illegible]

[illegible] திருமலைசாஸ்திரி [illegible]

[illegible] குறிப்பு [illegible]

[illegible]

[illegible] பத்திரிகாசிரியர்களே!! ப்ரம்மஸ்ரீ திருமலைசாஸ்திரிகளவர்கள் வரைந்த பத்திரிகையைப் படித்துவிட்ட சந்தோஷமடைந்தேன், அவர்களுடைய வேண்டுகோட்கிணங்கி முதலில் அவர்கள் பத்திரிகைக்கு எழுதத் துவக்கினதை மறக்கக்கூடாதென்பது ஒன்றும், நமது கந்தசபண்டிதர் மற்றோருடன் [illegible] ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு [illegible] பத்திரிகை [illegible] ஒன்றமே. அ[illegible] பத்திரிகையில் ப்ரம்மஸ்ரீ திரும[illegible] ப்ரம்மஸ்ரீ சந்திரசேகரசாஸ்திரிகளே [illegible] [illegible] இவ்விஷயத்தில் யாமேதேனும் சொல்வதால் [illegible]

[illegible]

(உ) [illegible]

[illegible]

(ங) [illegible]

[illegible]

(ச) [illegible]

[illegible]

ன்றூ; ப்ரம்மஸ்ரீ சந்திரசேகரசாஸ்திரிகளும் ஸ்ரீயாசமும் மறுக்கப்படாது; இவர்சித்தாந்தமும் இதுவேயாகும், மற்ற வைதிகர்களும் ஒப்பார்கள்.

I. சற்றுக் கவனியுங்கள். இவ்வாரிய தேசத்திற் பிறந்த வைதிகர்களனைவரும், பிரமாணசாஸ்திரங்களிற் சிறந்ததாயும், தனக்கு நிகரற்றதாயும், ஓர்மனிதனால் செய்யப் படாததாயும், அநாதியில் தோன்றியதாயும், ஆரியமத மூலதனமாயும், ஆனமாவின் சப்தமயமான அபரசரீரமாயுமுள்ள வேத மொன்றையே ஒப்பி வருகின்றனர். யாமெல்லோரும் ஸ்மிருதி இதிகாசம், புராண முதலியவற்றையும் அதற்குச் சமானபிரமாணமெனச் சொல்லித் துணிவதில்லையே. இவ்வித சித்தாந்தம் வைதிகர்களெல்லோரு மதைக்கொண்டதல்லவே. இங்ஙனமிருக்க நமது சாஸ்திரிகள் மகரிஷியாயினும், மனிதராகிய வான்மீகியாலியற்றப்பட்ட இராமாயணத்தை வேதத்திற்குச் சமானப்பிரமாணமெனக்கூறியதியாங்ஙன மொக்கும்? "வேதங்களைப் பொருள்படுத்தக் கருவியாய அவ்விராமயணத்தை அவர்களுக்குபதேசித்தார்" என்று தெளிவாய் ஸ்ரீ வான்மீகி பகவானே, இவ்விராமாயணம் வேதத்தைப் பொருட்படுத்தக் கருவியாகிய இதிகாசபுராணங்களைப் போன்றதெனச் சொல்லிநிற்க, நமது சாஸ்திரிகளதைச் சற்றேனும் செவிகொடாது வேதத்திற்குச்சமானமென்று கூறினது யாதுகாரணமோ அறியேன். ஸ்ரீ இராமானுஜீய மதத்தை ஸ்தாபித்தவருள் முன்னணியான வேதாந்தாசாரியரும், வேதத்திற்குச் சமானமாய் வேறுயாதொரு பிரமாணசாஸ்திரமு மில்லையென்று தாமெழுதிய தத்துவமுக்தாகலாபம் என்னுங்கிரந்தத்தில் ஸ்தாபித்ததுமல்லாமல், "பாரதமுதலிய சில பிரமாண கிரந்தங்களில் எடுத்துப்புகழப் பட்டபடியால் இவ்விராமாயணம் பிரமாணமெனச் சொல்லி, பாரதமுதலியவற்றில் இவ்விராமாயண விஷயமிருத்தலால் இதைப் பிரமாணமெனக் கொண்டாரேயொழிய வேறில்லை. அங்ஙனமாயின் "வேதமே வான்மீகியினிடம் இராமாயணமாய்த்தோன்றியது, என்று தொடங்கிய வசனங்கள் வேதத்தில் அக்கினிஹோத்திரம், அமாவாசியாயாகம், பௌர்ணமியாகம் இவைகளைமுறையே அக்கினிஷ்டோமயாகம், (உக்த்யாகம்) உக்தியாகம், அதிராத்திரயாகம் ஆகிய இவைகளுக்குச்சமானமாகச் சொல்லியது போலும். இதிகாசத்தில் "பாரதத்தையும் வேதங்களையும் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் எடுத்து நிறுத்துப்பார்க்க, பாரதம் அதிகமாய் நின்றது,, என்றவேதத்திலும் சிரேஷ்டம் பாரதமெனச் சொன்னதுபோலும். அர்த்தவாதமாய் முடியுமேயன்றி வேறல்ல. ஆகலால் ராமாயணம் வேதத்திற்குச் சமானமும் பாரதம் வேதத்திற்கு அதிகமுமாவதில்லை. சாஸ்திரிகளெழுதியபடி பிரமாணமாதல் எவ்வாற்றானு மமையாதென் றறிக தெளிக.

2. இனிஇரண்டாவது பாகமாய் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குவுர்த்துவபுண்டரத்தை ஸ்தாபிக்க வெழுந்து வாசுதேவோபநிஷத்தில் பலவசனங்களை எடுத்துதாகரித்தார். அதில் ஒன்றேனும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அப்புண்டரத்தைக் குறிக்கவில்லை. ஆதலால் எட்டுணையேனுமிவருக்குசாதகமுமல்ல, ஏனையவர்களுக்குப் பாதகமுமல்ல.

3. மூன்றாவதாய் ஸ்ரீமந்நாராயணனே முதற்கடவுளாக ஸ்தாபிக்கப் பெரும் பீடிகையை வெழுப்பினார். அங்கு அவர்

[illegible]

கட்டியது இரண்டுபேதத்துவசனங்கள். இவ்வித மெழுதுவ [illegible] பண்டிதர்கள் வாதிக்க வேண்டிய இவ்விஷயங்களில், இரண்டொருவிஷயங்கள் மாத்திரம் எழுதப்பட்டு, அதைக்கொண்டே முடிவுபெறப் பயன்பெறுது.

4- இனி இந்திரன் என்னும் சொல்லிற்கும், மகேந்திரனென்னும் சொல்லிற்கும் [illegible] சாஸ்திரிகளொப்பியும், வேதத்தில் கூறப்பட்டதாயுள்ள பொருள் வேற்றுமை ஒருபொழுதும் சாமான்ய யுக்திகளால் மாறுதென்பது திண்ணம். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி எழுதிய ஸத்வித்தியா என்ற பத்திரிகையில் விரிவாயிருந்தலால், யாமெழுதவேண்டியது அவசியமில்லை. இனி எல்லா வைதிகர்களும் ஒப்பத்தக்கதும், தமது பக்ஷத்திற்கு முக்கியமாய் சாதகமாயுள்ள பிரசித்தப்பிரமாணங்களைக் கொண்டு வேண்டிய பத்திரிகைகளை தமது சாஸ்திரியார் எழுதுவாரென வெதிர் பார்க்கிறேம்.

பத்திராதிபர்.

விக்ஞாபனம்

[illegible]

ஐயா!

கற்கத்தா ஆரிய சமாஜத்தார் விக்ஞாபனமான து வேதத்திலின்றும் ஒரு [illegible] காட்டுவோர்க்கு 5000- ரூபாய் இனாம் கொடுப்பதாய்ப் பிரகடனப் படுத்தியதாக சுதேசமித்திரன் கூறுகிறான். அஃதென்ன விந்தை? அது வேதத்திலில்லாமலா அறிவிற்சிறந்த மேதாவிகளாகிய நம்முன்னோர் வானசாஸ்திர கிரந்தங்களை எண்ணிறந்தனவாய்ச் சோதிடமெனக்கான திரவிய விரயம் செய்து உண்டாக்கி யாராதித்து வந்தார்கள். சமாஜத்தார் வேதப்பிரமாணத்தைமட்டும் தேடுவதால் யுக்தியாலது தாபிக்கப்படு மென்பதை அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார் போற்றோன்றுகிறது. அதற்காதாரமான சில வேதோபநிஷத் வசனங்கள் எம்மிடத்து முள்ளன. ஆனால் நம் சென்னைராஜதானிக்கு ஓர் சாரதா விக்ரபாவநாசித்த மகாமகோபாத்தியாய பட்டம்பெற்ற இராஜமன்னார்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பண்டிதமணியவர்களும் அவர்கள் சிஷ்யர்களும் இருக்க யாம் மூத்தவது அழகு தாதென நினைத்து மௌனமுற்றேன். பண்டிதமணிகளின் கருத்துகள் நமதுபத்திரிகையில் வெளிவருமென வெதிர்பார்க்கின்றேன்.

இங்ஙனம்
ஓர் அந்தணர்

குறிப்பு

இவ்விஷயத்திற் றினே வெளிவந்த சங்கரம்பூண்டி கித்கு [illegible] பத்திரிகா கண்பாரிய இலத்தார் சுந்தரராஜ சாஸ்திரிகளவர்களே பிரமாணங்களுடன் பிம்பாராதனத்தை எடுத்துக்காட்டி அதற்காதாரமான வேத வாக்கியங்களையும் எமது பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடுவாரென்று நம்புகிறேம்.

[illegible]

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

(ரு) [illegible]

[illegible]

பத்திராதிபரைக் கேட்கும் கேழ்விகள்

ப்ரம்மஸ்ரீ வேதமூர்த்திகாள்!! நம்மவருள்ளே பற்பல மதங்களிருப்பினும், சைவ வைஷ்ணவ ஸ்மார்த்த மாத்துவம் என்பவைகள்தான அதிப் பிரபல்யமாயிருக்கின்றது. அவைகளே த்வைதாத்வைத விசிட்டாத்வைதமாகிய திரிமதங்களென்றுமழைக்குகிறது. வேத வேதாந்தங்களை ஆதாரமாகக்கொண்ட இம்மூன்று மதங்களும் ஸ்ரீ நீலகண்ட, சங்கர, ராமானுஜ ஆனந்த தீர்த்தாசாரியர்களாகிய பாஷ்யகாரர்கள் காலத்திலேயே தோன்றினதா? அவர்க்கு முன்பேயிருந்து அவர்களால் விளக்கிக்காட்டப்பட்டதா? பிரமணாகிய ஒரே ஜாதியாரில் தனித்தனி ஒவ்வொரு மதத்தைபற்றி நிற்போர் ஒன்றைவிட்டொன்றில் மாறலாமா கூடாதா? அப்படி மாறினவர் முற்காலத்திலும் தற்காலத்திலும் யாவரேனும் உண்டா இல்லையா? அப்படி சைவராயிருந்தவர் ஸ்மார்த்தராகவும் மாத்துவராயிருந்தவர் ஸ்மார்த்தராகவும் வைஷ்ணவராயிருந்தவர் சைவ ஸ்மார்த்தராகவும் மாறிவருவார்களானால் அம் மதத்தவர் அன்னை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, கொள்ளல் கொடுத்தல் உண்ணல் உடுத்தல் முதலியவைகளிற் கலந்தொழுகலாமா கூடாதா? காசிபர் அத்திரியர் முதலிய முனிவர் பேரால் வழங்கப்படுகிற கோத்திரங்கள் திரிமதஸ்தருள்ளும் இருக்கக் காண்கிறேம். உதாரணமாக, யான் காசியபகோத்திரத்தன். இதேகோத்திரம்ஸ்மார்த்தருள்ளும் மாத்துவருள்ளும் வைணவருள்ளும் வழங்குதல் கண்டேம். இம்முனிவர்கள் காலத்திலே இம்மதங்கள் உண்டா? இல்லையா? இல்லையெனில் அம் முனிவர்களிட மதந்தான் யாது? உண்டெனில், ஒவ்வொரு மதத்திற்கு ஒவ்வொரு காசிபராக அநேகம் காசியபர் இருந்தார்களோ? கோத்திரமென்பது எதுபற்றி வழங்கப்படுவது? யான் ஒரு விசேடக்கருத்தைக் கொண்டு இவ்விசாரணை செய்யப் புகுந்தேனுகையால், தாங்கள் இதில் வினவப்பட்ட ஒவ்வொரு வினாக்களுக்கும் தக்க பிரமாணங்களோடு விரிவாய் விடை விடுக்க வேண்டுகிறேன்; எனது விசேடக்கருத்தைப் பின்னர் அறிவிப்பேன். தாங்கள் இவைகட்குக்கொடுக்கும் விடைகள் தற்காலத்திய வைதிக பண்டிதர் யாவரும் நிராக்ஷேபமாய் அங்கீகரித்துக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கவேண்டுமென்பது எனது முக்கிய பிரார்த்தனை.

இங்ஙனம்
ஓர் அந்தணர்

ப்ரம்மவித்தியா
சிதம்பரம்
சர்வதாரி ஹு வைகாசி மீ உ௰௨

புஸ்தகசாலா,

ஐயா,— மாயூரத்திற்கருகிலுள்ள திருவாலங்காட்டில் சிலவருடமாய் ஓர் புத்தகசாலை ஏற்பட்டு நடந்தேறி வருவதை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சம்பத்திரிகையைப்படிக்கும் எல்லோர்களு மறிந்திருப்பார்கள். நமது ஆரிய வம்சத்திற் பிறந்த கண்மணிகளாகிய முன்னோர்கள் இயற்றியதும், அவர்களது மாண்பைப் பெருக்கும் பெருங்குவிகளாகிய பலகிரந்த கோசங்கள் அங்கிருப்பதால், அவைகளைக்கண்டு நம்முன்னோர்கள் பெருமையையறிந்து களிப்புறும் வித்துவான்கள் பலருளர். ஆயினும், அப் புத்தகசாலை இதுவரையில் எவ்வளவோ பெருமையை யடையவேண்டியிருக்க, அவ்விதமில்லாமலிருப்பது எம்போலிகளுக்கு மனத் துயரத்தை உண்டாக்குகின்றது. மேற்றிசையார் இததேசத்திலங்கு புத்தகசாலைகளைஸ்தாபித்து, அவைகள் வளர்ந்த வழிகளைச்சற்று கவனித்தீர்களா? வெகுதூரம் சென்றும், மிகுந்த திரவியத்தைச்செலவிட்டும் காலங்கழித்துக்கொண்டு அப் புத்தகசாலையில் அப்புத்தகங்களைப் படிப்பவர் யாவரோ அறியேம். நம்மவருட் சிறந்தமேதாவிகளும் அங்குபோய்ச்சேருவதரிது, இதுநிற்க. மேற்றிசையார், புத்தகசாலையை விர்த்திசெய்யும் வழியைக்கண்டார்களா? அவர்கள் தம்மிட மிருக்கும் அனேக புத்தகங்களை பெருஜனங்களுக்கு உபகாரமாகுமென்று கருதி புத்தகசாலைகளுக்கனுப்பிவருகிறார்கள். அந்தோ! நம்பண்டிதர்கள், அனேகமாய்ப்பழுதாயும், செல்லரித்துச் சிறிதும்பயோகமற்றதும், பெயர்மாத்திரமாயின் புத்தகமெனச் சொல்லத்தக்கதுமான ஓர் பழைய ஏட்டைக்கட்டிச் சுருட்டிப் பெட்டியிற்போட்டு, அவைகள் பெரியோரால் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களென்று பூஜை செய்து வருகிறார்கள். அவைகளின் மகத்தியச் சக்தியுள்ள பண்டிதர்கள் அப் புத்தகங்களின் பேரிலுள்ள அபிமானத்தால் அவ்விதஞ்செய்யினும், அவர் வார்சுகளாயுள்ளவர்கள், தாங்களுமறியார்கள், மற்றவர்களுக்கு முபயோகிக்கார். "பேடி பெண்டாள்வதுபோல,, வீணில் கெடுத்துவருகிறார்கள். பரமேஸ்வரனது கருணையால் இப்பழைய புத்தகங்களைப்புத்தகசாலைகளுக்கு அனுப்ப எக்காலம் மனங்கொள்வார்களோ அறியேம். புத்தக சாலைகளின் மானேஜர் இனாமாகக் கொடுக்கும்படியும் அவர்களை எதிர்பார்ப்பதில்லை. அப்புத்தகங்களுக்குத்தகுந்த பிரயோசனமாகத் திரவியமாய்க் கொடுக்கச்சித்தமாயிருப்பதாயுந் தெரியவருகிறது. அது கொண்டு நம்தேசத்துப்பண்டிதர்களும் அவர்கள் வார்சுகளும் தம்மாலியன்றமட்டும் புத்தகங்களைச்சேர்த்து புத்தகசாலைகளுக்கனுப்பி பெரும்புகழடைவார்களென்று அவர்களது மேலான மனத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். இவ்விதமவர்களுக்குக் கருணையுண்டாவது நமது பாக்கியமே. அன்றியும் நமதேசத்தி லுள்ள குற்றங்களில் ஒன்று குறைவதாயுமெண்ணலாம். இப்புத்தகசாலை விருத்தியடையவும், அதைக்கண்டு எம்போலிகளுக்கு பரமானந்தம்பெருகவும் பரமேசுவரன் அருள்புரிவாராக.

கதாகர்களுக் கோர் அறிவுறுத்தல்.

ஐயா,— எமது பத்திரிகா நண்பர்களி லொருவர்: நம்தேசத்து கதைசெய்யும் பாகவதர்களைக் குறித்து ஓர் கடிதமெழுதி நமது பத்திரிகையில் வெளியிட்டாரல்லவா? அது கதைசெய்பவர்களுக்குள் குறைவைக் காட்டுவதாமென்னில் ஸ்ரீமத்இலந்

[illegible]

தூர் சுந்தரராஜசாஸ்திரிகளின் மாணாக்கரான ஒருவர் சென்றபத்திரிகையில் அக்கடிதத்தை மறுப்பதாய் ஓர் கடிதம், எழுதினார். அதுவிஷயத்தில் எமக்குத் தோன்றும் ஆக்ஷேபணைகளிவையே? அவர்கள் "பாகவதர்கள் ஸ்ரீராமகல்யாணம் செய்வதுபோலவே ருக்குமணி கலியாணமும் செய்கிறார்கள்" என்றார். அதுவிஷயம் விசாரித்தால் ஓர் மயம் வெறோமும் அடேதலித்தால் அனேகஸ்தலங்களைப்போல ருக்மணி கலியாணக் கதையும் செய்கிறார்களோ பொழிய வருஷந்தோறும் நியமமாய் உற்சவத்தினை உற்சவங்களோட செய்கிறார்களோ? அன்றியும், ஒருக்கால் கதை செய்யினும் செய்வார்கள், ஸ்ரீராமச்சந்திரனை "ஸீதாபதி" என்றழைப்பதுபோல, எமது கண்ணனை "ருக்குமணிபதி" என்றழைப்பதேயில்லை. ஸ்ரீமத் கண்ணபிரானுக்கு இருமனைவராகத்தால் பார்வையின் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்காயிருக்கவும், இராதாபதி என்றழைப்பதேயன்றி மற்றெவ்விதமும் சொல்லாததற்குக்காரணம் யாது? இவ்வித சாம்பிரதாயம் அநாதியாயித் தேசத்திலிருக்கவே, மகா புராணங்களிலெங்கேனு மிவ்விதசரித்திரமிருக்குமே. ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் "ஸ்ரீராமருக்கு பகவான் அவதரித்த காலத்தில் சீதையாகவும், கண்ணனாயவதரித்தகாலத்தில் ருக்குமணியாகவும் ஸ்ரீ மகாலக்ஷுமி யவதரித்தாளென்றிருக்கின்றது. பாகவதத்திலும் ருக்மணியினது திவ்யசரித்திரத்தைத் தெளிவாய்க்காணலாம். அங்ஙனம் இராதையின் சரித்திரம் மகா புராணங்களிலெங்கும் புலப்படவில்லையே. அநேகமாய் ஒவ்வொரு புராணங்களிலும் ஸ்ரீகண்ணபிரானது திவ்யசரித்திரத்தையெழுதிவரும் வாதராயணமுனிவர் அவ்விடங்கு இராதையை மறந்துவிட்டது எக்காரணம்பற்றியோ? ஐயா, வைஷ்ணவர்கள் சாதுவிக மூக்கியபிரமாணமெனக்கொண்ட விட்டுணுபுராணங்களில் இவ்விராதையின் சரித்திரமில்லையென்பது எல்லோருமறிந்த விஷயமே. இனி வேறெங்கேயாவது இருக்குமென்று நினைக்குங்கால், அது பிரமாணமாகுந்தன்மையைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமல்லவா? உலகத்தில் பொழியும் சுலோகமெல்லாம் பிரமாணமாகுமா? பாருங்கள்! கண்ணன் எழுந்தருளிய திவ்யதேசங்களில் ருக்மணி சுதைபாமைபோல இராதாபிம்பம் எங்கேனுமுளதா? சில்பசாஸ்திரங்களில் வைஷ்ணவ பிம்பங்களையும் விஷ்ணுசக்தி பிம்பங்களையும் சொல்லுமிடத்து இராதையைப்பற்றி ஏன் ஒன்றுங்கூறப்படவில்லை? அனேகமாய் மந்திர நியாசங்களில் இராதையைச் சேர்க்காதது யாது காரணம்பற்றியோ? வாசுதேவமந்திரத்தின் ஆபரணதேவதைகளில் அஷ்டமஹிஷிகளென்றும் விட்டுணுசக்திகளிருக்கின்றனவேயன்றி, இவ்விராதையைக்காணவில்லையே. கிரகங்களில் பூஜை செய்யுமிடத்திலும் ருக்மணி சமேதராய் பூஜைசெய்வதேயன்றி இராதையைச்சேர்த்துப் பூஜிப்பது ஆசாரத்திலில்லையே. இன்னுமனேக காரணங்களைப்பின்னெழுதுவோம். இவ்வாசகங்களைமட்டில் சீக்கிரத்தில் நிவர்த்தி செய்வீர்களென எதிர்பார்க்கிறேன். ஸ்ரீ வல்லபாசாரியரவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இருஷ்ண மதத்தை அநுசரித்தசிலர், இத்தேசத்தில் பஜனை முதலியவற்றுள் இவ்வாசாரம் ஏற்படுத்தினதாகத் தெரியவருகின்றது. ஆதலால் நான் வருட்களுக்குமுன் ஓர் பணிதனுடைய பெயராயினும் "ராதாக்ருஷ்ண" வென்று வழங்கியதாகப்புலப்படவில்லை. விரிவாய்ப் பின்னெழுதுவாய்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மடாதிபதிகளுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்.

மேன்மைதாங்கிய மடாதிபதி அவர்களின் முன்னணைக்குந்தடனேர் சிடனெழுதிக்கொள்வது:—

ஐயா, தமது மேலான கனத்தின் கடவிழிப்பார்வையற்ற இக்காலத்துத்தமது சேர்க ளெல்லோரும் வூதிகளில்மட்டில் ஆரியர்களும், உள்ளத்தில் அகாரியர்களுமாகி வருகிறார்கள். இக்காலத்தில் முற்றிலும் உலக வாசனையைத் துறந்து அசங்கியமாய் பாப்சம்மத்திற்கலந்து துரியநிட்டையை க்கைக்கொண்டு தமது மேலானகனமிருக்குமேல், தன்மயமாகி சீக்கிரத்தில் குருவும் சீடனும் தாமேயாக வேண்டியதாக வரும் போலிருக்கின்றது. நமது ஆரிய மதத்திற்குண்டாயிக்கும் இம்மகத்தான விபத்தைச்சிறிதுணர்ந்து நம்முன்னோர் கைக்கொண்டுவந்த ஈயபரிபாலன தருமத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். யானை, குதிரை, ஆடை, ஆபரணங்களிற் செலுத்தும் கவனத்தைச்சிறிது ஒழித்து, தோத்தாரண விஷயத்தில் சிறிது சிரமமெடுத்தாலொழிய தமது திருவடி சம்பந்தப்பெற்ற மற்றவர்களுக்கு உள்ள கலக்கம் ஒழியாது. இனி அந்தர்முகநிட்டைக்கு அவகாசங்கொடோம். யாம்மதகாரியங்களிற்றமது கனத்தை யே நம்பியிருக்க, தாங்கள் எங்களைக் கைகழுவி விட்டுத் தவநிட்டையைக் கைக்கொண்டால், அதை அழிப்பது எங்களுக்கு பாவமுமன்று. உலோகோபகாரமாக வெழுந்தருளிய தாங்கள், தங்கள் தொழிலையே யல்லவோ நிறைவேற்றவேண்டும்.

ஆசிரியமணிகளே!! கருணையிருந்தால் எமது வேண்டுகோளைப்பயன்படச்செய்யுங்கள். இக்காலத்திலே! மேற்றிசைப்பாதிரிமார் கல்விகற்பிக்குங் கூடவழியைக்கொண்டு கிறிஸ்துவமதப்படுகுழியில் நம்புதல்வர்களை வீழ்த்தி வருகின்றார்கள். தமது மேன்மையின்கருணை சிறிது வெளிவரின் அதே வழியில் நின்று தமதரிய அடியார்களைக் காப்பாற்றுமென்று நம்புகிறோம்.

சுதேச சர்வகலாசாலை

இப்பொழுது ஒவ்வொருவிடங்களிலும், ஒவ்வொருபத்திரிகைகளிலும் இதைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் நடக்குகிறது. முக்கியமாய் இதற்குக் காரணம், [Christian College]கிறிஸ்டியன்காலேஜில் நடந்த ஓர்கலகமே. இங்ஙனமிருக்க, அவைகுவதற்குமுன்னரே அப்பாடசாலை விஷயத்தைப்பற்றி நம்மவர்க்குள் ஏதோசிலசம்சயங்கள் நிகழ்ந்த தாகத்தெரியவருகிறது. அவையெல்லாங்கூடி நம்தேசத்திலுண்மதவேற்றுமைகளிற்சம்மந்தப்படாத பொதுவிஷயங்களை க்கற்பிக்கத்தக்க புத்தகங்கள் இல்லையென்பதாம். இஃதென்னவிந்தை. நம்மவர்கள் அறியாமையின் பெருமையைக்கண்டீர்களா? அவைதிகமும் அகாரியர் கைக்கொண்டதுமான புத்தகங்களையும், மதங்களையும்தமது புதல்வர்கள்படிக்கக் கண்டு பார்க்கின்றார்கள். அதற்குப்பொருளுதவியும் செய்கின்றார்களே; உலகத்தில் வேதங்களைக்கற்க அதிகாரமுண்டாக்கும் உபநயனமென்னும் ஸம்ஸ்காரமும் இங்கில்லை விந்தியாப்பியாசத்திற்கென்றே காலவித்தியாசத்

[illegible]

[illegible]

தால் முடிந்தது. இங்ஙனமிருக்க, நம்து வைதிக மதங்களுக்கு ஏதேனுமோர்மதத்திலுள்ள புத்தகங்களைநமது பிள்ளைகள்படித்தால் அதனால் வருங்குறை யாது? இவ்வாரிய மதங்களுக்குள் எதைநமது பிள்ளைகள் அநுசரித்தாலும், இவர்களாரியத்தன்மையும் வைதிகத்தன்மையும் போய்விடுமோ? ஏன் நம்மவர்களிதற்காக கலங்கவேண்டும்? "தேளுக்குப் பயந்தோடி பாம்பின்வாயிலகப்பட்டுக்கொள்வது போல". இச்சிறிய வேற்றுமைக்கஞ்சி, நமதருமைக் கண்மணிகளான பிள்ளைகளை அவைதிகமதப்படுகுழியில் வீழ்த்தலாமோ? அந்தோ! அவிவேகத்தின் கொடுமையை யாதுரைப்போம். நிற்க; எமதபிப்பிராயமிதுவே. நம்மவருள் மும்மதத்தவருமொப்பிய புத்தகங்கள் பலவுள. உதாரணமாய், ஸ்ரீமகாபாரதம், ஸ்ரீமத் இராமாயணம், பகவத்கீதை, விஷ்ணுபுராணம், மநு முதலியோர்களாலியற்றப்பட்ட தர்மசாஸ்திரங்கள், காமந்தகர் முதலிய பெரியோர்களெழுதிய நீதிசாஸ்திரங்கள், பர்த்ருஹரி நல்மொழிகள் முதலியன. இவைபோன்ற புத்தகங்களைப் படிப்பிக்கவே அநேகவருடங்கள்செல்லும். அப்புத்தகங்களில் மதங்கள், தர்மங்கள், ஆசாரங்கள், நீதிகள் இவைகளெல்லா மடங்கியிருக்கின்றன. இனி த்வைதம், அத்வைதம், விசிட்டாத்வைதம் என்கிற மும்மதங்களிலுள்ள புத்தகங்களிலும் சிற சிற புத்தகங்களைப்படிப்பித்து வரலாம். இவற்றுள் எப்புத்தகத்தைப் படிப்பித்தபோதிலும் நம்பிள்ளைகளுக்குக் கிறிஸ்துமத ஆபாசம் வேரூடன் ஒழிந்துபோமென்பதிற் கையமின்று. இதனால் குறைவு யாது நமக்கு ஏற்படுமென்பது எமது துணிபு. எவ்வித உள்வேற்றுமையிருப்பினும் யாமெல்லோரும் ஆரியர்களே. மநுமுதலியோரியற்றிய ஸ்மிருதிகளையும்; சதாசாரங்களையும்; வர்ணாச்ரமங்களையும் ஆதரிக்கும் உரிமை பூண்டவர்கள். ஆஸ்திக சிகாமணிகள்; நமமவர்களுக்குப்பொதுத்தன்மை பெரிது; வேற்றுமைசிறிது; ஆதலால் இனி வீண் ஆக்ஷேபங்களை விலக்குங்கள்; உசிதம்போல பாடசாலைக்கு உதவிபுரியுங்கள்; பாதிரிமார்பாடசாலையில் நம்பிள்ளைகள் படிப்பதாலுண்டாகும் அனர்த்தத்தை உணருங்கள்; விடாமுயலுங்கள்; ஐயாதித்திரியை ஒழியுங்கள்; இவ்வித தர்ம்ம நீடூழிவாழ ஈசன் அருள் புரிவாராக. வைதிக மதங்களி னொற்றுமையைப்பற்றி விரிவாயறிய விரும்புவோர் சமீபத்தில் வெளிவந்த ஞானமிர்தப் பத்திரிகையைக்கண்டு ஆசங்கைகளை நிவர்த்திசெய்துகொள்க.

ஞானமிர்தம்.

ஐயா,— ஓர் சுபசமாசாரத்தைக் கேளுங்கள்:— தென்னாட்டிற் பிறந்த ஆரியர்களுக்கு இஃது ஓர் விசேஷ மகோற்சவம். இப்பொழுது நாஸ்திகமுதலிய துர்மதவிஷா வேசத்தால் துயரமுற்ற நம்மவர்கள் உள்ளங்குளிர "ஞானமிர்த"மென்னுமோரமிர்தம், புத்தியென்னு மந்திரத்தால் கடைய ஓர்காலசென்னைத் திருப்பாற்கடலில் பிறந்துலாவுகின்றது. இதற்குமதற்குமுள்ள வேற்றுமை பின்வருமாறு காண்க:— அத்திருப்பாற்கடல் ஜடம்; அவ்வமுதுபொருள்; இங்குறுந் திருப்பாற்கடல்சேதனமாகிய ஓர் பண்டிதன்; இவ்வமுது சொற்கூடர்; இப்

[illegible]

பத்திரிகை யித்து இத்தன்று உடை அலங்கரிப்பது எமக்கு மிகப் பரமாநந்தமே. சமய பிரம்மவித்தியா பத்திரிகை இரண்டு வருடகாலமாய் தனித்திருந்து மத விடயங்களில் மன்றாடி தங்குச் சமயிக்காணுதவருக்கு; ஓர்பக்கம் விஞ்ஞான சித்தாமணியும்; மற்றோர் பக்கம் லோகோபகாரப் பத்திரிகையும் மிகுந்த சகாயமாய் வெளிவந்தன. பிறகு, (அமிர்தபோதினி) என்று முற்றசந் தோன்றியதுமுதல் இருவரும் சமய அபிப்பிராயங்களைக் கலந்துவந்தார்கள். இப்பொழுது இப்பத்திரிகை நம்மை சம் பிரம்மவித்தைக்கு இனியதோழியாயிருப்பாளென்பதற்றடையில்லை.

இப்பொழுது ஒவ்வொருபத்திரிகாசாரியர்களும் இப் பத்திரிகையின் நன்மையைக் கண்டுத்துப் பேசி அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டுவருகிறார்கள். இந் ஞானசித்திப் பத்திரிகாசாரியரவர்களது காவலிமையை வெகுகாலமனுபவித்தும், ஸ்நேகமாய் அவரிடங்கலந்து அவர் குணங்களையறிந்த எம்பாலிகளுக்கு ஓர் புதிய சுகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது, கவில் நல்லாவமைச்சுக்கிடைத்த லரிதாகி, மீண்டும் அதேசுசம்பவித்ததுவன்றோ. அதைக்கண்டவமக்கு ஆனந்தக்கடலைவிடாமற்போக்கியதைக்கூறப்படாலதோ? அப்பத்திரிகையில் அவசியமாக அறிந்துகொள்ளத் தக்கஅநேகலோகசமாசாரங்களும், இக்காலத் தவைதிகமதத்தவருள் உண்டாகிப்பெருத்துவரும் உட்கலகங்களையொழிக்கும்பெருமைபெற்ற வைதிகசித்தாந்தப்பிரகரணமும், தமிழ் இலக்கணவிலக்கியப் பிரகரணங்களும அடங்கியிருக்கின்றன. இஃதென்னவியப்பு! பத்திரிகாசாரியராய நற்றமிழ்க்கடற்காவலர் ஆரியபாஷையின் வரைமுறையறிவார்; சைவாத்வைதமுதலியமதங்களின் நுட்பமிற்கைபற்றவர்; கேவலதர்க்கவாதிகளைப்போல் வேதாதிப்பிரமாணமிருக்க வாய்ந்து ப்பிராமாண்யமெனு நனறபெருநர்; ஓர்விதயபக்தியும்பிடிவாதமுள்ளவரல்லர்; எப்பொழுதும் உண்மையைவிரும்பினவர்; நியாயவாதி; வெகுகாலமாய்ப்பரமதகண்டனப்பிரசங்கம்புரிபவர். இனி இப்பத்திரிகையில் ஒவ்வொரு விஷயமும் எமக்குச்சந்தேகமடைவைவிளைவிக்கின்றது; ஆயினும், ஓர்விஷயமாத்திரம் அவ்வளவு சுகத்தைக்கொடுக்கவில்லை. அதுயாதெனில் தத்துவப்பிரகாசமென்று எழுதிய ஓர் பிரகரணத்தில் கடவுளுண்மையைப்பற்றி எழுதியிருக்கின்றார். அதைப்பார்த்து அதுடன் எதிர்த்துப்போர்புரிந்து ஏட்டம்பிடிக்க நாஸ்திகர் பத்திரிகையமன்றதருவாகிவேதிகள் பத்திரிகை இல்லாமற்போகதென்டதேயாம். அப்பத்திரிகை சமய பிரம்மவித்தியா பத்திரிகையுடன்கூடின் மகரிஷிவேத்துஞைலைவிசயமாய்விருவாய்தாகி, இப்பொழுது விலாசங்களும் எங்கேயோ ஒளிந்துபோயிற்று. ஆயினும் வெளியில ஆரியவேத புண்ட அசாரிய மாஸ்திகர் அர்வர்த்திர்த்துப்பேறிய உண்மை ஆரியர்களுக்கு ஓர் ஆசையாகும். இப்பத்திரிகைநீடுழிவாழவும், இப்பத்திராதிபரின் கீர்த்திபெருகவும் ஈசுவரனைவேண்டி வாழ்த் கூறுகோம். கிறக, சமது பிரம்மவித்தியாவையொப்பக்காசர் ஒருவர் உமக்கு ஓர் பத்திரிகை அனுப்பினார். அக்கம் சந்நிதி ஏதோ நான் சொன்ட வெள்ளைகளை ஞானமேதிர் பத்திரிகை மறந்திருப்பதாய் எழுதியிருக்கிறார். மற்றவர்க்கு அவ்வாசனை உண்டாகவழி அப்பத்திரிகாசாரியர் உட்

[illegible]

[illegible]

கருத்தை வெளியாக்கி [illegible] தெளிவைப்போம். இத்துறை [illegible] செய்யவேண்டியது [illegible]. அதிலுள்ள விஷயம் இது:— [illegible] தமிழ் பாஷையின் உற்பத்தியைப் பற்றியும், தமிழ் சாதியாரைப் பற்றியும் [illegible] தமிழ் இலக்கணவிலக்கியப் பிரகரணத்தில் [illegible] தமிழ் என்னுஞ் சொல்லைப்பற்றி சிலவரிகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. [illegible] இனி சமது அடிதக்கார்களுக்கு யாம் தெரியப்படுத்த வேண்டிய விஷயம்:—

[illegible]

[illegible — Sanskrit passage in Grantha script, continued from the previous page; it quotes « தெக்ஷம », « தெகமா » and « தெகமா—தெட »]

(உ) [illegible — Sanskrit passage in Grantha script; it quotes «மகிழ்», «ழ», «தமிழ» and «தமிழ்»; later words: சிரமாயீ ... «யவநாநீ»]

[illegible — Sanskrit passage in Grantha script]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

ஷம் ஒப்புதலையோது. இவ்விதம் தாய் தகைதஞருக்கும், சிலசத்திபாசிலங்களுக்கும் தாரதம்மியப் விசாரிப்பது போல ஏற்படுகின்றது. இங்கு அடியிற்கண்டபடி எழுதிவந்த சமத காவலரவர்கள், எமது சம்பிரதிக்கு விரோதிமாயாதுமெழு தியதாகப் புலப்படவில்லை. ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு பாஷையில் பலபொருளைக்கொடுக்கின்றது. ஒருபொருளிலொரு சொல்லுக்குப் பிரயோகமிருந்தமாயிருந்து மற்றொரு பொருளை யுணர்த்தாக்கால், அச்சொல் வேறுபாஷைகளினின்று உண்டானதாகச் சொல்லக்கூடமாட்டுவாங்களா? அதுவிஷயங்களில் அடியில் விரிவாய் வருவதைக்காண்க. (௧) உலகத்தில் ஒருபாஷையில் வழங்குவரும் ஓர்சொல் சிறிதுவேறுபட்டு மற்றொருபாஷையில் பிரயோகிக்கப்பட்டால், இவ்விரண்டும் ஓர்பாஷையினின்று பிறந்ததென்றாவது, ஒன்றிலொன்று பிறந்ததென்றாவது சொல்வது இலக்கணவித்துவான்களுக்கு (Philologist) உசிதமே. இங்கு வடமொழி தென்மொழிகளில் 'த்ரவிட,'என்பதும் தமிழ் எனவும் இரண்டு சொற்கள் ஓர்பாஷையைப் பொருளாகக்கொண்டு பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. அவ்விஷயத்தில் யாமும் சம்மதிக்கிறோம். நமது காவலர் அவர்கள் கூறியபடி 'தமிழ்,' என்னுஞ்சொல்லுக்கு இனிமை என்னும்பொருள் வெளிப்படினும், ஓர்பாஷையை அடையாளமாகப் பொருள் இல்லாமற் போகவில்லை. இனிமை என்னும் பொருளில் பகுதி விகுதி முதலியவற்றைக் காட்டுகின்றனராதலால், அப்பொருளில் காரணப்பெயராகவும் (யௌகிக)இனிமைபொருந்திய ஓர் பாஷையின்கண் காரண இடுகுறிப் பெயராகவும் (யோகரூட) ஏற்படுகின்றது. இனி காரணமாற்றுலொன்றையே கொண்டு இனிமை என்னும்பொருளில் உபயோகிக்கப்படுமாயின், (பங்கஜ)பங்கயம் என்னுஞ்சொல் காரணவிகுதிவாற்றலால், தாமரையை யுணர்த்தி ஆம்பல் முதலியவைகள் சேற்றிலுண்டாதலால் காரணவாற்றலொன்றையேகொண்டு பிரயோகிக்கப்படுகிறது. விட்டும்விடாத இலக்கணையால் (ஜஹதஜஹல்லக்ஷணா) ஆகுபெயராய் முடிவதுபோல் இங்கும் ஆகுபெயராகுமெனத் துணிக. இவ்விதமே (ஸ்வர்ணம்) என இலக்கணவழக்கம்பெற்ற தெலுங்குபாஷையிலும், ஸம்ஸ்கிருதத்தில் (தேஜஸ்)என்னுஞ்சொல் பிராகிருதத்தில் (தெஜம)என்றுருவி, (தெகமா)என்ற பாஷையின் பெயராக முடிகிறது,(தெகமா, தெட) என்று அத்தேசத்தார் இனிமை என்னும்பொருளிலும் அச்சொல்லை வியோகிக்கிறார்கள். அவ்விதமே தமிழிலும் (கா)என்னும் வடமொழிச்சொல்லின்திரிபாகிய கை என்னுஞ்சொல் வெறுப்பு முதலிய வினைப்பொருள்களையுங்கொண்டு நின்றமை காண்க. (உ) இனி(த்ரவிட)என்னுஞ்சொல் தமிழ் எனத்திரியுமாயின் வடமொழியில் வகரம் தமிழில் மகரமாயும் அம்மொழியில் ளகரமும் இம்மொழியில் ழகரமுமாம். அன்றியும் வேறுதாரணமுண்டோவெனில்,(லக்ஷண) என்பது 'மகிழ்,' என்றும் ... 'தமிழ்,' என்றும் இதுபோன்ற இன்னுமநேகசொற்களுமுண்டு. விரிக்குவிரித்தலாம்.

முக்கியத்திரிகை முன்னேர் பத்திரிகைகளொரு வருக்கொருகர் விவாதத்தை மூட்டிவிட்டு வெளிவரும் இலர்கள

வத்ரகா:

[illegible — Grantha-script heading line]

[illegible — Grantha-script subheading]

[illegible — bracketed Grantha-script line]

[illegible — Sanskrit dialogue in Grantha script, with speaker labels in the left margin]

[illegible — Sanskrit dialogue in Grantha script, continued; final speaker lines end with «?» and «!»]

க்கி இஃது வகைத்ததே தவிர, தமிழ் என்னுஞ்சொல் இனிமை எனப்பொருள் கொடுப்பதிலும் எமக்கு விரோதமில்லை. ஞான மிர்தப் பத்திரிகாசாரியரும் (ஜ்ஞாநாம்ருத, ..., ஸர்வதோமுகீ, ...) என்ற ஏழைய பாஷைகளுக்கும் வடமொழிச்சொல்லே பெயராயமைந்திருப்பது போல்" இத்தென்மொழிக்கு அமைதலால், தன் மதத்திற்கு ஓர் விரோதமென்றெண்ணுர். நமது 'நீளம்பிறை சூடியஎம்பிரான், தாமே 'திருவாய்மலர்ந்தருளிய இத்தென்மொழிக்கு அவர் அம்மொழியினின்றே பெயரிட்டிருப்பார்,, என்பதும் அவ்வளவு மூக்தியுக்தியாகாது. அவ்வருளிய திருமொழிகளுக்கும் அவர் பெயரிட்டாரில்லை. பிற்காலத்தவர்கள் வடமொழியை ஆரியபாஷையில் எவ்வாறு ஸம்ஸ்கிருதமென்கிற சப்தத்தினால் வழங்கிவந்தார்களோ அவ்வாறே பார்சிகர்களும் அதுபற்றித்துவந்தார்கள். பிறகு அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டு வெகுகாலம் வரையில் வழங்கிவரப்பட்ட வேதாகமபுராண இதிஹாசப் ப்ரஞ்சாஸ்திரம் முதலிய மந்திரங்களும் அப்பாஷைசம்பந்தமாகவே ஏற்பட்டதெனப் புலப்படுகிறது. இப்பத்திரிகை மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்க ஈசனருள் புரிவாராக. சுபம்.

இராமாயணம்.

இம்முறை இடமில்லாததால் அடுத்த பத்திரிகையில்வரும்

இந்துவுக்கும் பாதிரிக்கும் சம்பாஷணை

(முன்தொடர்ப)

பாதிரி. தத்துவத்திற்கும் மதத்திற்கும் பொருந்தாது.

இந்து. தத்துவத்திற்கும் மதத்திற்கும் பொருந்தாதென்று சொல்வதைவிடக் கிறிஸ்துமதத்திற்கும் தத்துவத்திற்கும் பொருந்தாதென்றுரைப்பது நியாயமாயிருக்கின்றது. கிறிஸ்துமதத்திற்கும் தத்துவத்திற்கும் பொருந்தாதெனநீரே யொத்துக்கொள்ளுகின்றீர். மற்ற மதங்களைப்பற்றி நாமொன்றுமிப்போது பேசவில்லை. நிற்க, தத்துவமென்றால் உண்மை; தத்துவ சாஸ்திரமென்றால் உண்மையான சாஸ்திரமாம். பைபில் உண்மையான சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமென்றால் அப்பைபில் பொய்யென்று விளங்கவில்லையா? எது தத்துவசாஸ்திரத்திற்கிணங்கவில்லையோ, அது பொயமென்றாவது, உண்மையென்றாவது, விவேகிகளால் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதென்றாவது, கடவுள் வாக்கென்றாவது சொல்வது ஒருபோதும் யுக்தமாகாது. அவ்வாறான புத்தகத்தைச் சரியென்றுகொள்வதும், நம்புவதாகச்சொல்லுவதும், பிறர்க்குப் போதிப்பதும், அதன் மார்க்கத்துக்குப் பிறரை அழைப்பதும் மனச்சான்றுக்கு விரோதமாம்.

பாதிரி உபாத்தியாயரே! உமக்கு ஆத்மரக்ஷிப்பின் பேரில் இஷ்டமில்லையோ?

இந்து. துரையே! சிதம்பரத்துக்குப் போக வழியெதுவென்றுகேட்டவனுக்குக் கழுதைக்கு காதுகாது என்றுசொல்லுதல்போல், நான் விஷயத்தின் பேரில் விஷயமாக இவ்வளவுநாம் பேசிவர, நேராய் வடுத்தவிஷயத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாமல் தாவடிக் குதிக்கின்றீர். [illegible] தடிகாரனுக்கு ஒருநாள் [illegible]. இனி அப்படி [illegible] விஷயத்தின்பேரில் பேசும். அது கற்றவர்க்குக் களிப்பையுண்டாக்கும். இனி வேறுகேள்வி கேட்கிறேன் :— குடத்துக்கு எப்படி மண் உபாதான காரணமோ, அவ்வாறே உலகத்துக்கு எது உபாதான காரணம்?

[illegible]

Printed and Published for the Proprietor, at the Brahmavidya Press, Chidambaram.

பிரம்மவித்தியா

அநுபந்தம்.

உ-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்துவு ஆனிமீ கஅ-உ க்கு கஅஅஎவு ஜூன்மீ உம-உ வியாழக்கிழமை. { இலக்கம்-க

விசேஷ அறிக்கை.

கடந்த மேமீ உம-உயோடு நம்பத்திரிகையின் முதல்வருஷம் பூர்த்தியாகி, இந்த ஜூன்மீ முதல் இரண்டாவதுவு ஆரம்பிக்கப்பெற்றும், நம் கையொப்பநண்பர்களிற் சில கனவான்கள் சென்ற வருஷத்துப் பத்திரிகாபத்தை அனுப்பநினையாது மிக அலக்ஷியஞ் செய்துவருகின்றார்கள். இதைக்குறித்து நாம் எத்தனையோமுறை பத்திரிகைவாயிலாக அறிக்கைசெய்தும், கார்டுகள் அனுப்பித் தெரிவித்தும் சிறிதேனும் கவனிக்காது மௌனஞ்சாதித்துவருகின்றார்கள். ஆயினும் அவர்க்கு இவ்வறிக்கையாற் றெரிவப்பதுமன்றி, இன்னும் ஒருகார்ட்டு அனுப்புகின்றோம். இவற்றைக்கண்டபின்னரேனும் மறந்துவிடாது இவ்விஷயத்தில் சற்று ஞாபகம் வைத்து சென்ற வருடத்துப்பாக்கியையும் நிகழும் வருத்துத்தொகையையும் அனுப்பிவிட்டு பத்திரிகையைக்கிரமமாக ஏற்று விருத்திசெய்துகொண்டுவருமாறுவேண்டுகின்றனம்.

ஶிவோ ஜயதி

—):o:(*):o:(—

[illegible]

[illegible]

ஈச் "சத்வித்தியா,, விற்குத் தமிழ் வருமுறை வரும்.

பத்திராதிபர் உத்தரயாத்திரை.

ஸ்ரீ ஸ்ரிங்கேரி ஜகத்குரு சங்கராசாரியசுவாமிகள் சமஸ்தானத்திலிருந்து, தார்வாடாவில் நடக்கும் வித்வத்சபைக்கு வரும்படி அனுப்பப்பட்ட தந்திச்சமாசாரத்தை யநுசரித்து, ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரால் இந்த ஜூன்மீ 10-வ் முதல் ஓர் உத்தரயாத்திரை செய்யப்பட்டது.

ஜூன்மீ 16-வ தார்வாடாவையடைந்து, மறுநாள் அவ்வூரிலேயுள்ள எல்லாவித ஜனங்களின் தன்மைகளையும் பார்த்து தேசயாத்திரையின் பிரயோசனத்தைத் தாமேயடைந்து தங்குள் மகிழ்ந்து; அவ்வூரிலுள்ள பலர் வேண்டுகோளின்படி 21-வ சாயுங்காலம் தார்வாடா நாடகசாலையில் ஓர் பெரிய உபநியாசம் செய்தார். அந்த உபநியாசம் சம்ஸ்கிருதபாஷையிலே செய்யப்பட்டது. சுமார் ௲ ஜனங்கள் வரையில் கூடியிருந்தார்கள். அந்த உபநியாசத்தில் நாஸ்திகத்திலுள்ள கெடுதியையும், ஆஸ்திகத்திலுள்ள நன்மையையும்பற்றிப் பேசப்பட்டது. அவ்வுபநியாசத்தை யாவரும் அறியும்படிக்கு அவ்விடம் வந்திருந்த வேதசாஸ்திரசம்பன்ன பல்வந்தராவ்கேத்கே என்பவர் மகாராஷ்டிரபாஷையில் எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு யாவரும் வியந்தனர். உடனே அவ்வூர் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டரும், ஆபிரிக்கா முதலிய பல தேசங்களுக்குச்சென்று, அநேக பேற்றிசைப் பண்டிதர்களோடு கலந்துபேசியவருமான, மிஸ்தர் கணேசபேப் அவர்கள் எழுந்து மிக ஆவலுடன் கன்னடத்திலும் இங்கிலீஷிலும் இந்த உபநியாசத்தை மிகப் புகழ்ந்து, தம் உள்ளங் குளிர வந்தனமளித்ததாகச் சொன்னார். பின் அங்கு வந்திருந்த டவுன்காலேஜ் பிரின்சிபல் வெங்கடராமசாஸ்திரியவர்களும், எடுகேஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் மிஸ்தர் ரோட்டியவர்களும் உபநியாசத்தை மிகப் புகழ்ந்தார்கள். உடனே சபையாரின் அனுமதிப்படி ஷையூர் டிப்டிக்கலெக்டர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ வெ. சா. கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் எழுந்து பிரசங்கியாருக்கு ஜோடிசால்வை போர்த்தி, ஸ்ரீமத் ஆசாரியசுவாமிகள் சரித்திரம், அவர் சித்தாந்தங்களை, கிறிஸ்துமத ஆபாசம் முதலியவைகளைக்குறித்துச் சில உபநியாசங்கள் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ள, அங்ஙனமே 22. 23. 24. தேதிகளில் அவைகளைப்பற்றி உபநியசிக்கப்பட்டன. 24-வ உபநியாசத்திற்கு அந்த ஜில்லாவிலுள்ள சம்ஸ்கிருதபண்டிதர்களும், ஸ்ரிங்கேரி சமஸ்தானத்தின் பண்டிதருமாகச் சுமார் ௱ பேர் இருந்தார்கள். சபை மிகச் சிறப்பாக நடந்தது. மறுநாள் ஸ்ரீஜகத்குருசந்நிதானத்தில் ஆஞ்ஞையானபடி அவ்விடத்து மகாஜனங்களால் ஸ்ரீ ஜகத்குருசமஸ்தான திக்விஜயஞாபகக்குறியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்ரீ ஸ்ரிங்கேரிஜகத்குரு சங்கராசாரியசுவாமிகள் சம்ஸ்கிருதபாடசாலையின்விஷயமாய் வெகு சீக்கிரத்தில் பல விஷயங்களடங்கிய ஓர் உபநியாசம் நடந்து, ஸ்ரீகுருசுவாமிகளாஞ்ஞைபெற்று அவ்வுபநியாசம் முடிக்கப்பட்டது. பின்பு அவ்விடத்தில் இவ்வுபநியாசம் கேட்கும்பொருட்டு நாட்டன்ஸியிலிருந்து வந்தவர்களில் மிஸ்தர்பாபாதேவ்நதீ அவர்களும், ஸ்ரீராமதுர்சமஸ்தான ஏஜெண்டு அவர்களும் தத்தம் ஊர்களுக்கு வரும்படி கேட்டுக்கொண்டதற்கு, மற்றொருசமயம்வருவதாகவாக்களித்து 26-வ தார்வாடாவைவிட்டு நீங்கி 27-வ பல்லாரிக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

இன்னும் வரும்.

சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்யாயந்திரசாலையில் விற்கப்படும்புத்தகங்கள்.

		விலை.			தபாற்கூலி.		
சர்மிஷ்டாவிஜயம்.	தெலுங்கு	,,	௬	,,	,,	,,	௬
மகேஸ்வரதண்டகம்.	கிரந்தம்	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ஆரியாதண்டகம். லட்சுமிஸ்தோத்திரம்	(கிரந்தம்)	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ஸ்ரீராமபத்திராவிஜயம்.	(கிரந்தம்)	,,	௮	,,	,,	௨	,,
பிரஸ்னோத்தரராமாயணம்	,,	,,	௩	,,	,,	௧	,,
ஸ்தோத்திரசங்கிரகம்.	,,	,,	௨	,,	,,	,,	௬
விசாகநட்சத்திரமாலிகை.	,,	,,	,,	௬	,,	,,	௬
அதிசங்கிரகம்	[தேவநாகரலிபி)	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ராமாயணவினாவிடை.	[தெலுங்கு]	,,	௨	,,	,,	,,	௬
பக்வத்கீதார்த்ததீபிகை	{கிரந்தமும் தமிழுரையும்}	௫	,,	,,	,,	௭	,,
ஆச்சரியதர்ப்பணம்	{கிரந்தசுலோகமும் தமிழுரையும்}	௧	௮	,,	,,	௨	,,
சங்கரசரித்திரம்.	[தமிழ்]	,,	,,	௬	,,	,,	௬
ஆன்மாவும்சரீரமும்	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬
சகாதேவசாஸ்திரம்.	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬
கந்தபுராணநவநீதம்.	,,	,,	௧௨	,,	,,	௧	,,
மாதர்நீதி.	,,	,,	௬	,,	,,	௧	,,
மனுமுறைகண்டவாசகம்.	,,	,,	௪	,,	,,	,,	௬
சீர்காழிப்புராணம்.	,,	,,	௮	,,	,,	௧	௬
அஷ்டாங்கயோகம்.	,,	,,	௫	,,	,,	,,	௬
கிறிஸ்துமதகண்டனம்.	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ஜனோபகாரம்.	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬
சிவதத்துவவிவேகம்.	[கிரந்தம்]						
சாமருத்திரசங்கிதாபாஷியம்	,,	,,	௮	,,	,,	௧	,,
விசாகதுலாபாரபிரபந்தம்.	,,	,,	௧	௬	,,	,,	௬

விளம்பரம்.

சென்னை, மதராஸ் ரிப்பன்பிரஸில் விற்கும் புத்தகங்கள்.

	விலை.	தபாற்கூலி.		
	அணா	ரூ	அ	பை
சர்வஜித்துவருஷத்திரிப்பன் பாக்கெட்பஞ்சாங்கம்.	௬	,,	௧	,,
கிறிஸ்துமதகண்டனம்.	௧	,,	,,	௬
ஜனோபகாரம்.	௧	,,	,,	௬
மனுமுறைகண்டவாசகம்.	௪	,,	௧	,,
மாதர்நீதி.	௬	,,	௧	,,

ஸ்ரீபகவத்கீதை.

இப்புத்தகம் சென்னை பெத்து நாயக்கன்பேட்டை ஏகவல்லியப்பன் வீதி, மேலண்டைவாடை 6. நெ. வீட்டில் அத்வைத விவேக சமாஜத்தி லொருவரான தி. ரே. திருவேங்கடபிள்ளை யவர்களிடம் ரூபா 2௦. விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விளம்பரம்.

இந்து மதங்களுக்குரிய புஸ்தகங்களின் மிகத் தாழ்வான

விற்பனை.

புஸ்தகங்களின் பெயர்.	குறைந்த விலை.			முன்விலை.		
	ரூ	அ	ப	ரூ	அ	ப
சாந்தோக்கியோபநிஷத்துகள் அத்வைத விசிஷ்டாத்வைத பாஷிய ஸஹிதம். (தேலுங்கு)	2	6	,,	3	8	,,
வேதாந்த தீபம். ஷை	1	6	,,	2	,,	,,
யதீந்திரமத தீபிகை ஷை	,,	5	,,	,,	8	,,
பகவத்விஷயங்கள் 2-9 பத்துகள் பிரதி (தேலுங்கு) ...	4	12	,,	7	,,	,,
,, 3-5-7-10 ,, ,, ஷை ...	5	6	,,	8	,,	,,
,, 4 6 ,, ,, ஷை ...	6	4	,,	9	,,	,,
,, 8 ,, ,, ஷை ...	4	,,	,,	6	,,	,,
கிரந்த எழு உபநிஷத்துகள் அத்வைத விசிஷ்டாத்வைத பாஷிய சஹிதம்.	6	12	,,	10	,,	,,
திருவாய்மொழி பிரதிபதம்.	2	11	,,	4	,,	,,
திருச்சந்த விருத்தம்	,,	2	,,	,,	4	,,

பச்சையப்ப டிரஸ்டீஸ் ஆபீஸ்
பட்டணம் 1887-ஞ ஜனவரி மீ 28-உ

இ. பாலசுந்தரமுதலியார்
காரியதரிசி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கடித வர்த்தமானம்.

[illegible] — [illegible] புஸ்தகத்திலிருப்பதாலின் [illegible] புஸ்தகங்களிலேயே கண்டறிய [illegible] அபிப்பிராயப்பட்டமையால் நிறுத்திவிடப்பட்டது.

[illegible] — [illegible].

[illegible] — இவை [illegible] இப்புறம் [illegible] பட்டது.

[illegible] — பத்திரிகைக்கடாத [illegible] பட்டது.

[illegible] — [illegible]. — இவை வருமுறை வரும்.

பத்திராதிபர் உத்தரயாத்திரை.

பின் பல்லாரியைவிட்டுக் கிளம்பிச் சென்னைப்பட்டணத்து அங்கு [illegible] வந்தார்கள். அவ்விடத்தில் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் "[illegible] கிறிஸ்து கடவுள்" என்பதைப் பற்றி நடந்த விவாதத்தில் அவ்விருதிறத்தாரின் கோரிக்கைப்படி இரண்டுதினம் [illegible] செய்து முடிவில் கிறிஸ்து கடவுளல்லவென்று அவ்விருபாலார் மனமுவப்பத் தீர்மானஞ்செய்து, அச்சபையார் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி [illegible] [illegible] குறித்தும், [illegible] குறித்தும், [illegible] குறித்தும் உபந்நியசித்து, பின் அவ்விடத்தினின்று திருப்பதிமுதலிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு [illegible] அவ்விடத்திலே பச்சையப்பமுதலியார் கலாசாலையில் [illegible] பெற்றவரும் இந்துட்ராக்ட் சொஸைட்டியைக் குறித்தும், [illegible] குறித்தும் ஓர் உபந்நியாசம் செய்து அவ்விடத்தினின்று [illegible] 10-ம் யாத்திரை முடித்தனர்.

"The Religious Endowment Bill which is about to be taken up for discussion in the Madras Legislative council is the principal subject of discussion with a large class of people in the Southern Presidency. There is a strong party in favour of the Bill and is a stonger one which is opposed to it. The latter party hold that a legislation for the supervision of Religious Endowment is unnecessary and very injurious. The opinion of the Non-English Educated community in madras has not been taken on the subject; and it is apprehended that the only good which the Bill will probably do, is to create at the expense of the Endowments a number of high-salaried and well-paid appointments in the Presidency"

Amrita Bazzar Patrika
7. July. 87.

விளம்பரம்.

இந்துமதங்களுக்குரிய புஸ்தகங்களின் மிகத் தாழ்வான விற்பனை.

புஸ்தகங்களின் பெயர்.	குறைந்த விலை. ரூ	அ	ப	முன்விலை. ரூ	அ	ப
சாந்தோக்யோபநிஷத்துகள் அத்வைத விசிஷ்டாத்வைத பாஷ்ய ஸஹிதம். (தெலுங்கு)	2	6	,,	3	8	,,
வேதாந்த தீபம். டை	1	6	,,	2	,,	,,
யதீந்த்ரமத தீபிகை டை	,,	5	,,	,,	8	,,
பகவத்விஷயங்கள் 2-9 பத்துகள் பிரதி (தெலுங்கு) ...	4	12	,,	7	,,	,,
,, 3-5-7-10 ,, ,, டை ...	5	3	,,	8	,,	,,
,, 4-6 ,, ,, டை ...	6	4	,,	9	,,	,,
,, 8 ,, ,, டை ...	4	,,	,,	6	,,	,,
கீதை எழு உபநிஷத்துகள் அத்வைத விசிஷ்டாத்வைத பாஷ்ய ஸஹிதம்.	6	12	,,	10	,,	,,
திருவாய்மொழி ப்ரதிபதம்.	2	11	,,	4	,,	,,
திருச்சந்த விருத்தம்	,,	2	,,	,,	4	,,

பரசுவாக்கம் [illegible] ஆபீஸ் பட்டணம் 1887-ஆம் ஜுலைமீ 28-உ.

இ. பாலசுந்தரமுதலியார் காரியதரிசி.

ப்ரம்மவித்தியா

அநுபந்தம்-

ஸ்வஸ்திஸ்ரீப்ரஹ்மவித்யா [illegible] ஸவிஜ்ஞாபநம்.

—:(*):—

ஸுஜநா:!!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]!!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உதயம்: [illegible]

[illegible]

குதர்க்காசலகுலிசம்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்திகள்! நியாயநெறி கடைப்பிடித்து வாழ்வு தொழிக்க வின்மாச்சரியத்தாலேயே ஒருவர் "வைகுந்தவாசி ப்ரத்யக்ஷர் மனுவுக்குக் காட்டிய கூடாரவை வைச்சொற்களை வரைவின்றிப் பிரயோகிக்கிறார். ஓர் ப்ரதிவாதிக்கு இப்படிச் செய்தல் மற்றையோர்க்கென் சொல்லது. சாக்ஷாத் விஷ்ணுமூர்த்திக்கும், விஷ்ணுபக்தருக்கும் விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணம் வைதிகநூல்களிற் கேட்கப்பட்டபடியே அவர்கள் தமிழ்வேதமென்று கூறுகிற திருவாய்மொழியினும் "நீறுசெவ்வே யிடுவாரைக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடு" என்றும், "சாயமேனியினை வெளியநீறு சிறிதேயிடும்" எனவும் சொர்க்க பிரமாணத்தை நாம் காட்டவந்தபோதன்றி, அந்தப்பாட்டுக்களை அவர்கள் கூறுவதுபோல் நாமும் தமிழ்வேதமென்று கொண்டோமில்லை. என்னை? அப்பாட்டுக்கள் பிரத்தியக்ஷ சுருதி விரோதமாய்க்காணப்படுவனெனக. அவ்வுண்மையை மீண்டொருதரம் விளக்குவாம்:— சடகோபர் கூறிய திருவாய்மொழியில், விஷ்ணுப்பிரசாதத்தாலேயே மார்க்கண்டேயருக்குச் சிரஞ்சீவித்வம் கிடைத்ததாகக்காட்டி சிவனிந்தையைக்குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்பாட்டுக்கள் வருமாறு:—[புக்கடிமையினால் தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை, நக்கபிரானுமன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே] எனவும், [கண்டுதெளிந்தும் கற்றோர் கண்ணற்காளன்றியாவரோ, வண்டுண் மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்கு வாழுநாள், இண்டைச் சடைமுடி யீசனுடன் கொண்டுசாச்செல்லக், கொண்டங்குத் தன்னுடன் கொண்டுடன் சென்றதுணர்ந்துமே] எனவும் எழுமவைகளாம். இப்பாட்டுக்கள் ஜீவிப்பதற்கு வைதிகப்பிரமாணமென்னே? வேதாந்தமாகிய ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில்,

[illegible]'

என்று வந்த வசனங்களால், 'பிரம்மாவர்த்தத்தில் மஹாபாண்டரமென்னுமாலமரத்தடியில், மஹாசந்திரவென்னும் யாகத்தின் பொருட்டுக்கூடிய சௌனகர் முதலான மகரிஷிகள் முருசிருவகார்த்தமாக சமித்துக்களைக் கையிற்றரித்தவர்களும், தத்துவத்தை யறியவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவர்களுமாகிச் சிரஞ்சீவியான மார்க்கண்டேயரை யடைந்து பிரஸனஞ்செய்தார்கள். எதனால் நீர் சிரஞ்சீவியாகவிருக்கின்றீர்? எதனால், ஆனந்தத்தை யநுபவிக்கின்றீர்? என்று வினவியதற்கு மார்க்கண்டேயர் சொல்லுகின்றார். அது பரமரகசிய சிவதத்வஞான நித்தியமென்றதனால், பின்னும் அந்தப்பரமரகசிய சிவதத்வஞானமெது வென்று கேட்டதற்குப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார். எதனால் தன்னுருமகரான சிவபெருமான் அபரோக்ஷமாகப்படுமோ அதுவே பரம ரகஸ்யமான சிவதத்வஞானமென்றறியுங்கள். எவர் சர்வத்திலும் பரமகாலத்தில் சர்வத்தையும் தன்னிடத்திலேயே யுபசம்ஹாரஞ்செய்து தன்னுத்மாகாசத்தில் சர்வத்தையும் தாவித்துக்கொண்டிருக்கின்றாரோ, எவர் தனக்குத்தானே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாரோ அவரே தேவரென அறியக்கடவீர்களென்று அறிவித்தனர்' என்று வெளிப்பட்டது. இப்படி ஸ்பஷ்டமாய் விளக்கும் வைதிகப்பிரமாணத்திற்கு நேர்விரோதமாகக் காணப்பட்ட இந்தப்பாட்டுக்களைத் தமிழ்வேதமென்று எப்படிச்சொல்லலாம்? கிறிஸ்தவர் தங்கள் பைபிளைச் "சத்தியவேதம்" மென்று கூறுவதோடொப்பவே இஃது முடிவுபெறும். ஆயின், இக்காலத்திய பாஞ்சராத்திரிகளைப்போல் முற்காலத்தவர்க்கு "வெள்ளைமண்" பூசுதல் வைதிகநூல்களில் கேட்கப்படாமையாலும், அவர்களுடைய தமிழ்வேதம் நாலாயிரத்துள்ளும் மண்பூசவிதிப்பது காணுமையாலும் "அர்த்தியநாலின்விதியவிரோதமே, வுன்னேல்பமூதென்றுள்ளது" என்று மங்கலநெறி நூலார் காட்டிய நியாயத்தைக்கொண்டு அவிரோதாம்சத்தைச் சிறிதேதழுவினும். எள்ளத்துணையும் வைதிகமுங்கூடத் தங்களாழ்வார்களுக்கு மிச்சம்வைக்கமனமில்லாத நம்வேஷதாரர் நம்மைப்போலவே ஆழ்வாரும் முழுதுஞ் சிவரென்பதை வலித்து வெளிப்படுத்திக் கொண்டனர். நியாய நெறி கடைப்பிடியாது, அவர், வரம்புகடந்து திட்டுகிறார். அவர் சொந்தத்திலே பத்திரிகை யொன்றிருப்பதால் [மயிருள்ள சீமாட்டி யெப்படி முடித்தாலும் முடியலாம்] நாம் குதர்க்கங்களை மறுத்து நியாயங்காட்ட வேறுவேறுமன்றி, காவிலர், சாத்தாதொழியுந்தாசர், பொட்டைக்கண், இமூதை என்பவாதியாய் அவர் திட்டி மகிழ்வதுபோல் யாமும் மகிழ்வோமல்லவென்க. திருவாய்மொழியின் பெருமையை மீண்டு விளக்குவோமாகையால் அதிலுள்ள வாக்கியங்கட்கு அவரெதுவேனுந் தப்பர்த்தஞ்சுறினும், அதனால் வரும் பெருமை யொன்றுமின்றென்க. பிற விஷயங்களை இடம் வந்துழி விரிப்பாம்.

சாமக்குளம், வெங்கடரமணதாஸ்.

பத்திராதிபர்க்கு ஓர் கேள்வி.

வித்துவமணிகாள்! இந்தக்கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும், மற்றும் யாம் சஞ்சரித்த மதுரை, திருநெல்வேலி, திரிசிரபுரம், சேலம், தஞ்சை முதலிய ஜில்லாக்களிலும் வசிக்கும் எல்லாப் பாஞ்சராத்திரிகளும், ஆய்யங்கார், அல்லது ராத்தாவேடு, நல்லது ஈனர்திலம் முதலிய இடங்களிலுள்ள நாமக்கல், அல்லது வெள்ளைமண் இவைகளைப்பொடித்து வடித்துக்குழைத்து உடலில் பட்டை பட்டையாய்ப் பூசிக்கொள்ளுவதைப் பல வருடங்களாகக்கண்டு வருகிறோம். இங்ஙனஞ் செய்வதற்கு எந்த நூல்களிலாவது விதியிருக்கிறதா? இருக்குமேல் அவ்வசனங்களை வெளியிடவேண்டுமென்றும், இல்லையேல் இவர்களிங்ஙனஞ் செய்வதற்குக்காரணமின்னதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிற,

ஓர் சந்தேகி.

கிறிஸ்துமதத்தைக் களைதல்.

உலகிலுள்ள பாஷைகளுக்காவது, சாஸ்திரங்களுக்காவது, மதங்களுக்காவது, ஒழுக்கத்திற்காவது இந்தியாவே ஆதியாகும். இவ்வாறு அங்கிலேயரும், ஜர்மானியரும், அமெரிக்கரும், பிறரும் கூறுகின்றனர். எல்லாமதங்களின் நிலைமையையும் இந்துமதத்திற் காணலாம்; இந்துமதத்தின் நிலைமையை மாத்திரம் மற்றெந்த மதத்திலும் காணமுடியாது. இவ்வாறிருக்க, மிலேச்சதேசத்தில் மிலேச்சஜனங்களுக்காக அக்காலதேசவர்த்தமானங்களுக்கிசைய, அற்ப படிப்புள்ள மோசே முதலிய அற்பரால் நமது புராணங்களினின்றும் கற்பித்து எழுதப்பட்ட [முக்கியமாய்க் கூறவேண்டிய சகஜீவ பரலக்ஷணம் அனுத்துமையுமில்லா] ஆபாசபுத்தகத்தைப்பிரமாணமாகக்கொண்டு, அது ஒரு மதமாக எழும்பி யிங்கும் கொடிகட்டி ஆரவாரஞ்செய்கின்ற கிறிஸ்துமதம், நமது மதத்துட் புகுந்து நம்மவரையெல்லாம் கிறிஸ்தவராக்கி வருகின்ற அநீதத்தைப் பற்றி யாதுசொல்வோம்? இதுமட்டும் இவ்விஷயமாக ஒருவரும் கவனிக்காமலிருந்தமையால், பாதிரிகள் இதுதான் சமயமென்று ஆனவளவில் ஒருகை பார்த்துவிட்டார்கள். புருஷர் மனத்தை எவ்வளவு கலக்கினாலும் பெண்பிள்ளைகளால் கிறிஸ்தவராகத் தடையாகின்றதென வுணர்ந்து, எந்தவூர்களிலும் மிஷன் பெண்பாடசாலைகள் வைத்து, இளமையிலேயே பெண்கள் புத்தியைக் கலைத்து, பொய்யும் புளுகும் நிறைந்த பைபிலை நம்பவும், அதிலுள்ள அசங்கியத்தை அநுசரிக்கவும் செய்ததோடு, கிறிஸ்துமதக் கிழங்களான பெண்கள், உயர்குலமாதர்வீட்டிலும் நுழைந்து, கல்வி கற்பித்துத் தையல் கற்றுக்கொடுப்பதுபோல் காட்டி, நமது மதத்தைத் தூஷித்து, கிறிஸ்து மதத்தை நம்பச்செய்கின்றனர். அந்தோ! அந்தோ!! இது மட்டோ, பாதிரிச்சிகள், ஜமீன்தாரர் சிற்றரசர் பிரபுக்கள் முதலிய வீடுகளிலும் சுவுரவமாகவே நுழைந்து, கூட விளையாடி இன்சொல்லால் பேசி, இடை இடையில் இந்துமதத்தையிகழ்ந்து, கிருஷ்ணன்கதையைப் புரட்டித் தாறுமாறாகத் தந்திரோபாயக்காரரால் எழுதப்பட்ட கிறிஸ்துவை நம்பப்பண்ணிவரும் மோசத்தை யாதென்று கூறுவோம்? நம்மவர்க்கு நாணமில்லையே! அப்படிப்பட்ட மோசக்காரரை வீட்டில் நுழைய இடங்கொடுத்ததாலல்லவா இவ்வளவு அனர்த்தம் வந்தது? இதையிப்போதுகூட யோசியாவிடில் நமது தலையின் மூளையை உரிஞ்சிவிட்டபிறகா யோசிப்பது?

கனவான்களே!

எந்தவூரிலும் பாதிரிகளுக்கு இடந்தராதீர்கள்; அவர்கள் கல்விச்சாலையில் பிள்ளைகளைப் படிக்க அனுப்பாதீர்கள்; அதிலும் பெண்களை அவர்கள் ஸ்கூல்களுக்குமட்டும் அனுப்பவே அனுப்பாதீர்கள்; யாவரும் எழும்பி அவர்கள் மதத்தைக் கண்டியுங்கள்; கவர்ன்மெண்டு அம்மதமென்று நினைத்து நமது பண்டிதரெல்லாம் அவர் ஜோலிக்குப் போகாமலிருக்கிறார்கள்; இது சுத்த தெரியாமை. இராஜாங்கத்திற்கும்; மதத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. இது தெரியாமல் வெளியில் பாதிரிகளுடைய மதத்தைக் கண்டிக்கப்பயப்படுகின்றார்கள். பாதிரிகள் உள்ளுக்குள்ளே நுழைந்து இத்தேசத்தவரைக்கிறிஸ்தவராக்கிவிட்டு, தேசாபிமானமில்லாமற்செய்து, இங்குள்ள பொருள்களையெல்லாம் வர்த்தக மூலமாகவும், உத்தியோக மூலமாகவும், பென்ஷன்மூலமாகவும், பிறவற்றின்மூலமாகவும் கொண்டுபோய் இங்குள்ளாரை நித்தியதரித்திரராக்கக் கங்கணங் கட்டியிருக்கின்றார்கள். பாருங்கள் கிறிஸ்தவராய்விட்டால் இத்தேசத்தில் அபிமானமிருப்பதில்லை. இத்தேசத்திய ஆங்கிலருக்குள்ள பொதுச்சபைகளில் ஒரு கிறிஸ்தவராவது சேருகின்றனரா? அல்லது தேசக்ஷேம நிமித்தம் அவர்களுக்குத் தனியாகவாவது பொதுச்சபையிருக்கிறதா? இத்தேசத்திலே பிறந்து இத்தேசத்திலே வளர்ந்து இத்தேசத்திலே வாழ்ந்து இத்தேசத்திலே சாகும் [ஈஸ்திரியா] பறங்கிகள், இத்தேசத்தாருக்கு மகுடமலைச்சேர்வு கூடிய அங்கிலேயர் சபையில் சேருகிறார்களோ அல்லாமல், இத்தேசக்ஷேமத்திற்காக கூடிய நம்மவர் சபையில் சேருகின்றார்களா? நாம் டஞ்சமனை அவமதித்து அநாதரவு செய்தமையாலும், செய்கின்றமையாலும் அவர் கிறிஸ்துமதத்தை அநுசரித்துப் பறங்கிகளாய், கையில் கத்தியும், துப்பாக்கியும் கொண்டு, அங்கிலேயர்க்குச் சாதகமாகவும், நமக்கு விரோதிகளாகவுமானார்கள். அப்பறங்கிக்காரர், நாளை ஒருகாலத்தில் ஒருகையில் வாளும், ஒருகையில் பைபிலும் கொண்டு, வாளுக்கு இரையாகின்றையா? அல்லது பைபிலை நம்பிக் கிறிஸ்தவருகின்றையா வென்று கேட்கத்தான் போகின்றார்கள். அப்போது நாம் கிறிஸ்தவராகவேண்டுவதே. நாம் டஞ்சமனை எவ்வளவு இம்சித்தோமோ, அவ்வளவுக்கும் பழிக்குப்பழி வாங்கத்தான் போகின்றார்கள். நம்மையெல்லாம் பறையராக்கப்போவது நிச்சயம். ஆனதால் நமது மதத்தைக் காக்கவேண்டும்; ஒருவரும் கிறிஸ்துமதத்தில் செல்ல விடப்படாது; சென்றவரையும் சுயமதத்தை அநுசரிக்கச் செய்யவேண்டும்; கிறிஸ்துமதத்தவர் பொருளைக் கொடுத்தும், போகத்தை யூட்டியும் கிறிஸ்தவராக்கின்றார்கள்; நாம் அப்படிச் செய்யமாட்டோம்; தத்துவார்த்தங்களைக்கொண்டே திருப்புவோம். இதனால் ஜாதியில் சேர்த்துக்கொள்ளச் சொல்லவில்லை. நமது மதத்தை யூருராய், கிராமங்கிராமமாய்ப் பிரசங்கித்து, வாதத்தால் பாதிரிகளைப் பறக்கடிப்போமானால், பின்னர் இந்தியாவில்தலைகாட்டமாட்டார்கள். இத்தேசத்தில் அறியாமையால் கிறிஸ்தவரானவர்க்குத் தத்துவார்த்தங்களைப் பிரசங்கித்தோமாயின், அவரே பாதிரிகளிடம் சென்று இதற்குப் பதில்சொல்லென்றும், சொல்லாவிடில் எங்கள்மதத்திற்குச் செல்கின்றேனென்றும் சொல்லி, பின்பு இந்துமதத்தை அநுசரிப்பார்கள். பாதிரிகள் இத்தேசத்தில் இருக்கிறவரையில் நமக்குத் தொல்லைதான். எந்நேரமும் ஏதேனும் விஷமம் செய்துகொண்டேதானிருப்பார்கள். அங்கிலேய கவர்ன்மெண்டார் எப்படிப் பார்லிமெண்டென்றும், இந்தியா சக்ரிடேரி ஆபீசென்றும், போர்ட்டென்றும், சட்டநிரூபண சபையென்றும், கலெக்டராபீசென்றும், தாலூகாகச்சேரியென்றும் கிரமம் கிரமமாய் வைத்து இராசாங்க வேலைகளை நடத்துகின்றார்களோ, அவ்வாறே பாதிரிகளும் மிஷன்களைச் சீமையிலும், சென்னை பம்பாய் கல்கத்தா முதலிய விடங்களிலும்

ஸ்கூலென்றும், கோவிலென்றும், பிரசங்கமென்றும், ஜனுை மியமென்றும், புத்தகமென்றும், மராக்டென்றும் இன்னும் எத்தனையோ மார்க்கங்களை ஏற்படுத்தி, ஒருவர் போனாலும் ஒருவரிருந்து நடத்தவும், வேலைக்குத்தக்க சம்பளம் இனாம் முதலியவை கொடுக்கவும் வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களை ஜெயிப்பது சம்பாலாகாது. மிஷன்களும் கவர்ன்மெண்டுபோலவே யிருக்கின்றன. ஆதலால் நாம் எங்கும் இதுவிஷயமாகச் சபைகள் பலவிடங்களில் கூடி, எல்லாம் மூலமடைக்குச் சேர்க்கை, மிஷன் ரைப்போல் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய் வோமாயின், வெகு சீக்கிரத்தில் நமது காரியஞ் சித்தியாகும். கல்வி வித்தியாகுவிக்காலத்தில் கிறிஸ்துமதம் தலையெடுக்கவே மாட்டாது. மதாபிமானமுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஆங்காங்குள்ள இவ்விஷயங்களை இத்துமதஸ்தாபக்க முயலவேண்டும். இதை நம்மவர் ஓர் பெரிய விரதமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

மடத்தார் இந்துசமயஸ்தாபனையின் பொருட்டும், கல்விச் சாலை விருத்தியின்பொருட்டும் கவனிக்கவேண்டும். பாதிரிகள் செய்யும் வேலை யாதோ, அதையே செய்ய மடத்தார் ஏற்பட்டமையால், அதை மறந்து வேறுகாரியங்களைச் செய்வது தக்கதன்றென உணரவேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாவிடில் நாம் சும்மா இருத்தல்கூடாது. பயனில்லா மடம் இருந்தாலென்ன? இல்லாமற்போனாலென்ன? சொத்துக்களிருந்தாலுமடம் கட்டி, வெள்ளையானை யாகப்பண்ணுதலைவைத்து மானியங்களை வைத்தது? எந்தெந்தக் காலத்தில் எந்தெந்தப் பிரகாரம் தங்கள் கடமைகளைச் செலுத்தவேண்டுமோ, அவ்வாறு செய்ய வேண்டாமோ? பாதிரிகள் நமது மதத்தைக் கிறிஸ்தவமாக்கி வருவதை, இனித் தடுக்காவிடில் இம்மடத்தார் வேறு வேலை பார்த்துக்கொண்டு போவதே யுக்தமாகும். இல்லாவிடில் இனிப் பலரால் குறைசொல்லப்படுவார்கள்.

கிறிஸ்துமத வைரி.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபரவர்களுக்கு முன்னோர் விண்ணப்பம்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதசுவாமிகளவர்கள் பிரபாகராசாரியாருடைய பாலனைநோக்கி நீ யார்? என்று வினவினபோது, அக்குமாரனை, கீர்வாணபாஷையில் பத்து சுலோகங்களால் தனக்கு நடந்ததன்மையில்லையென்றும், நடக்கருள் சாக்ஷியாயிருப்பது தானேன்றும் மிகத் தெளிவா யுரைத்தனனென்று, ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகையினால் தெரிந்துகொண்டேன். அந்தப் பத்திரங்களிலு சுலோகங்களின் உட்பொருள்களைத் தருமமச்சோதுடலசிக்ஷளெல்லாம் அறிந்துடைக்கும்பொருட்டு, பத்திரிகைமூலமாய் வெளிப்படுத்த ஏக்கத்துடன் பிரார்த்திக்கிறேன். கிருசிநுவன்.

☞ இஞ்சிக்கூர் கோரியவாறு இப்பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருக்கின்றோம். ப—ா.

சிதம்பரம்

கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இஃது கும்பகோணம் நாசய்யரால் ஏற்படுத்தி நடாத்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் உத்தேசம், வேலைசெய்யச் சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய அரியமாயிருக்கும், தினர்களிடம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிறைவேறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன். இது வளரு யாசகதிமாசத்திற்குள் தயவு செய்து அனுப்பவேண்டும்.

C. S. நாகய்யர்,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்,
சிதம்பரம்.

சிதம்பரம்
ப்ரம்மவித்யாயந்திரசாலையில்
விற்கப்படும்புத்தகங்கள்.

		விலை.			தபாற்கூலி.		
		ரு	அ	பை	ரு	அ	பை
மகேஸ்வரதண்டகம்.	கிரந்தம்	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ஆரியாதண்டகம். லட்சுமிஸ்தோத்திரம்	(கிரந்தம்)	,,	௧	,,	,,	,,	௬
சாமருத்திரசம்ஹிதாபாஷியம்	,,	,,	௮	,,	,,	௧	,,
விசாகபுலாபாரபிரபந்தம்.	,,	,,	௧	௬	,,	,,	௬
வேதாந்தவிவேகம்.	,,	௨	,,	,,	,,	௨	௬
ஆன்மாவுஞ்சரீரமும்	தமிழ்	,,	௧	,,	,,	,,	௯
கீர்த்தனை.	,,	,,	௧	௬	,,	,,	௯
சர்மிஷ்டாவிஜயம்.	தெலுங்கு	,,	௬	,,	,,	,,	௬
ஸ்ரீராமபத்திரவிஜயம்.	[கிரந்தம்]	,,	௮	,,	,,	௨	,,
பிரஸ்னோத்தரராமாயணம்	,,	,,	௩	,,	,,	௧	,,
ஸ்தோத்திரசங்கிரகம்.	,,	,,	௨	,,	,,	,,	௬
விசாகநட்சத்திரமாலிகை.	,,	,,	,,	௬	,,	,,	௬
அதிசங்கிரகம்	[தேவநாகரலிபி]	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ரமணாயணவிருவிடை.	[தெலுங்கு]	,,	௨	,,	,,	,,	௬
பகவத்கீதார்த்த தீபிகை	கிரந்தமும்த மிழுரையும்	௫	,,	,,	,,	௭	,,
ஆச்சரியதர்ப்பணம்	கிரந்தசுலோகம் தமிழுரையும்	௧	௮	,,	,,	௨	,,
சங்கரசரித்திரம்.	[தமிழ்]	,,	,,	௬	,,	,,	௬
சகாதேவசாஸ்திரம்.	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௯
கந்தபுராணசுருக்கம்.	,,	,,	௧௨	,,	,,	௧	,,
மாதர்நீதி.	,,	,,	௬	,,	,,	௧	,,
மநுமுறைகண்டவாசகம்.	,,	,,	௬	,,	,,	,,	௬
சீர்காழிப்புராணம்.	,,	,,	௮	,,	,,	௧	௬
அஷ்டாங்கயோகம்.	,,	,,	௫	,,	,,	,,	௬
கிறிஸ்துமதகண்டனம்.	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ஜனோபகாரம்.	,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬

விளம்பரம்.

சென்னை, மதராஸ் ரிப்பன்பிரஸில் விற்கும் புத்தகங்கள்.

	விலை.	தபாற்கூலி.		
	அணு	ரு	அ	பை
சர்வஜித்துவருஷத்துரிப்டன் பாக்கெட்பஞ்சாங்கம்.	௬	,,	௧	,,
கிறிஸ்துமதகண்டனம்.	௧	,,	,,	௬
ஜனோபகாரம்.	௧	,,	,,	௬
மநு முறைகண்டவாசகம்.	௫	,,	௧	,,
மாதர்நீதி.	௬	,,	௧	

ரீபுகிதை.

இப்புத்தகம் சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை ஏகவல்லி யம்மன் வீதி, மேலண்டை வாசல் 6. நெ. வீட்டில் அத்வைத விவேகசமாஜத்தி லொருவரான தி. சே. திருவேங்கடபிள்ளை யவர்களிடம் ரூபா 2½ விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ப்ரம்மவித்தியா.

அனுபந்தம்.

பஞ்சதசோபநிஷத்தும், வாசுதேவமனனமும்.

கோயமுத்தூர்டிஸ்டிரிக்டுகோர்ட்டுவக்கீல்வில்லவரம்பல்குப்புசாமிஐயரவர்களால்தமிழில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டகைவல்லியோபநிஷதமுதலிய பதினெட்டு உபநிடதங்களடங்கிய ஓர் புஸ்தகமும், வேதாந்தப்பிரகரணங்களுள் மிகச் சிறந்ததாய வாசுதேவமனனமென்னும் பிரகரணமும் எமக்குக் கிடைத்தது. ஆரியமதங்களின் உண்மையை விளக்கும் உபநிடதமுதலிய நம் மதநூல்களனைத்தும் வடமொழியிலிருப்பதாலும், இக்காலத்தில் அவ் வடமொழிப் பயிற்சியுடையார் மிக அரிதாதலாலும், வடமொழிப் பயிற்சியற்ற நம்மனோரிற் பலர், பாதிரிமார் முதலிய புறச்சமயிகள் ஆங்காங்கு தேசபாஷையிற் பிரசங்கித்துவரும் மதாபாசவலையிலகப்பட்டுச் சிக்கி மதப்பிரஷ்டர்களாகின்றனர். இவ்விதமாக ஆரியமதம் வலிகுன்றாதவண்ணம் யாவரும் எளிதிலுணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத் தமிழில் ஐயரவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இப் புஸ்தகங்களை நாம் ஆராய்ந்த மட்டில், அவ்வவ்வுபநிடதங்களின் உட்பொருளை மிகத் தெளிவாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் நமது ஆரியமதக்கிரந்தங்கள் தேசபாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்படாமையினாலேயே பாதிரிமார்களின் முயற்சி பலவிடங்களிற் பயன்பட்டுவருகின்றது. அன்றியும், மாபாரதத்திலுள்ளடங்கிய வேதாந்தசாரமான ஸ்ரீ பகவற்கீதையையும் ஒவ்வொரு சுலோகங்களுக்கும் விரிவான தமிழுரையுடன் மும்மதபாஷியங்களை அநுசரித்து மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். இவ்விதமான மொழிபெயர்ப்புப் புஸ்தகங்கள், நம்மவர்களை ஆரியமதத்தைவிட்டுப் பிறமதங்களில் பிரவேசியாதிருக்கும்படி செய்வதில் முதற்கருவியாயிருக்கின்றனவென்பது, அறிஞர்கள் யாவரும் அறிந்த விஷயமே. இப்புஸ்தகங்களை எம்மிடம் அனுப்பிய குப்புசாமி ஐயரவர்கட்கு அநேக வந்தனங்கள் செலுத்துவதுமன்றி, இவருடைய இந்த லோகோபகாரமான முயற்சி நிறைவேறும்படி பரமேசன் திருவருள்புரியுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம். நமது சுதேசிகள் அனைவரும் இப்புஸ்தகங்களை வாங்கிப் படித்து, நமது ஆரியமதத்தின் உண்மையைத் தாம் அறிவதுமன்றி, ஏனையோர்க்கும் அதனையுணர்த்தி, நம்மதத்தின் உட்பொருளறியமையால் ஆங்காங்கு தெருத்தெருவாய்த் தலைவிரித்தாடும் புறமதப் பைசாசங்களை ஓட்டுவீர்களென்று நம்புகின்றோம். இதன் விலை மிகச் சொற்பம். வாசுதேவமனனம் விலை ரூபா 1—6—0. பஞ்சதசோபநிஷத்து ரூபா 1—[illegible]—0. பகவற்கீதார்த்ததீபிகை ரூபா 4—0—0. இவைகளைப் பெறவேண்டியோர் கோயமுத்தூர் டிஸ்டிரிக்டுகோர்ட்டு வக்கீல் வில்லவரம்பல் வி. குப்புசாமிஐயரவர்கட்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்க.

விவேகசுந்தரமும், கல்விக்களஞ்சியமென்னும் கடன்பட்ட கந்தன்சரித்திரமும்.

இவ் விவேகசுந்தரம் சென்னை சை. நமசிவாயசெட்டியார் ரால் வெளியிடப்பட்டுவருகின்றது. இக்காலத்தில் கிறிஸ்துமதப் பாதிரிமார் இந்துக்களைக் கிறிஸ்தவராக்குவ[illegible] [illegible]னைக்கட்டிக்கொண்டு, அநேகரைக் கிறிஸ்தவராக்கி[illegible]ம் அன்றி, அவ்விஷயத்தில் பெண்களால் தடை[illegible]

றென்னவே, அவர்களையும் மயக்கும்பொருட்டு ஆங்காங்கு பெண் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி, அப்பாடசாலைகளில் கல்விகற்கவருஞ் சேரும் இந்துப்பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கிறிஸ்துமதத்தைப் போதித்துக் கிறிஸ்தவராக்கிவருவதனால், பாதிரிமார்களுடைய மாயவலையில் நம்பிள்ளைகள் அகப்படாமல், நமது மதாசாரங்களை நன்குணர்ந்து நல்வழி அடையும்பொருட்டே இப்புத்தகம் வெளியிடப்பட்டுவருகின்றதென்பது யாவர்க்கும் நன்குத் தெரியவரும். இப்புத்தகத்தால் நமது இந்துப்பெண்களுக்குரிய பதிவிரதாதர்மம், வியபிசாரத்தால் நேரிடும் கெடுதி, கணவனோடுகூடி வாழும் வழி முதலிய விஷயங்கள் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுவருகின்றன. இது நமது இந்துப்பெண்களுக்கு மிக உபயோகமுள்ளது. 1. 2. நம்பர்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலையோ மிகச்சொற்பம். நம்பர் 1-க்குப் பை 3. விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதின் விஷயங்கள் மிக லோகோபகாரமாயிருத்தலால், இதை மிகக் குறைந்தவிலைக்கு விற்றுவருகிறார்கள். இதன் 3ம் நம்பர் அதி விரைவில் வெளியிடப்படுமாம். அன்றியும், கல்விக்களஞ்சியமென்னும் கடன்பட்டகந்தன்கதை என ஒன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. நமது இந்துக்களிடமுள்ள துர்க்குணம் வரவுக்கு மிக்க செலவு செய்தல் அதாவது வரவு ஒரு ரூபாவென்றால் தாம் பத்துரூபா கடனவாங்கிச் செலவுசெய்துவிட்டு, பின் தம் பிதாதேடிய பொருள்களையும் இழந்து, கடனுக்காகத் தம்சரீரத்தையும் அடிமைபாகுதலாம். இவ்வித இடம்பக்காரர்கள் அநேகர் கடன் வாங்கிவிட்டுப் பின் தீராத் துன்பம் அநுபவித்துவருகின்றனர். இனியாவது இவ்வித துன்பங்களை இவர்கள் அடையாதிருக்கும் பொருட்டு, கடன்பட்டகந்தனென்பவன் அநுபவித்த துன்பங்களைப் போதிக்கும் இப்புத்தகம், இடம்பக்காரர்களுக்கு நற்புத்திவிளைக்குமென்று எண்ணுகிறோம். இதன் விலை பை 6. இப்புத்தகங்களைப் பெறவிரும்புவோர், சென்னை தம்புசெட்டிவீதி 316. நெ. மதராஸ்ரிப்பன் பிரெஸில் சை. நமசிவாயசெட்டியாருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர்க்கு வந்தனம்.

ஐயா!

சிவபெருமானின் பரமசிரேஷ்டபக்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவே அவதரித்தாற்போன்ற நமது வெங்கடரமணதாஸர், தற்காலத்து, அஞ்ஞானிகளாகிய எம்போன்ற பாஞ்சராத்திரிகளுக்குப் பாஞ்சராத்திரத்தின் தத்துவங்களையும், மூத்திலட்சணத்[illegible]ம், பலவாறு, பலவிதமாய்த் தங்கள் பத்திரிகையில் இதுவரை[illegible] எடுத்துரைக்கக் கண்டேம். யாம் இதுவரையும் கொண்ட பாஞ்சராத்திரத்தின் எண்ணங்களையும், மகாதாசர் சொல்லியவாறு, பரிசீலனை செய்து களித்தேம். அவ்வாறு தத்துவ சமயத்தை ஒழிக்க அஞ்ஞானிகள் பலருளர். இதுநிற்க.

தற்காலத்தில் இந்[illegible]தசமூலமும் பாழாக்கிவரும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு யாரும் ஒன்[illegible]ஞ்சொல்வாரில்லை. இந்துதேசம் கிறிஸ்தவதேசமாய்ப் போனாற்பிறகு, சைவசமயமேன்? வைணவசமய மேன்? அன்[illegible] தேசாபிமானம் எவ்வாறு விளங்கு[illegible] [illegible]நோக்கியும், [illegible]றையும் அவேஷம், பட்சபாத

மில்லாது சமயங்களைப் பரிசீலனைபண்ணி அநுஷ்டிக்கும் சாம்பவர்களும் வேதருபியாகிய சித்தாந்திகளும் ஒருவாறு குலிசவேலையை முடித்து ஓய்வுற, ஏன் பிறகு வாதிக்கவேண்டும்? வைது திட்டுதல் தவிர வேறொன்று மறியாத வைதிகசித்தாந்த சத்திருவலிக்காரர்தான் ஏன் வீணிற் காலங்கழிக்கவேண்டும்? ஏனையோரும் புறச்சமயம் கண்டிக்கக் கற்றிலர்போலும். தன் அருமைக்குழந்தை பிறந்தபின், பிதாவானவன் குழந்தைக்கு உயிர் இருப்பதுபோலும், மூச்சு வருவதுபோலும், கால் கை அசைவதுபோலும் நினைந்து நினைந்துவருவது, வாஞ்சையினாலும், அபிமானத்தினாலு மல்லவா? அதுபற்றி, எனது சகோதரர்களாகிய வைணவர்களும், மற்றெரும் சற்று வாயடக்கட்டும். நமது பொதுச்சத்துருவாயும், நமது மேன்மைபெற்ற தேசத்தைச் சிறிது சிறிதாய்ப் பாழாக்கும் கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டித்து, பொதுப்பகைவனை வென்று புத்தியீனமாய்ப்போனோம், இதுசம்மதத்தைத்தப்பிப்பாரில்லாமையினாலும் வறுமையினாலுமல்லவா, கெட்டோமே என்றிருந்து [illegible] நீதடர்க்கையும் மற்றெனையும் மறுபடியும் மீட்டு கல்விபுரிப்படுத்தி, நாமெல்லாரும் ஆனந்தத்தை யடைவோமாக. எல்லாவற்றையு மறிந்த தங்களுக்கு இவ் விஷயம் தெரியாததல்ல.

தங்கள்
ஓர் சுத்தசமயநேசன்.

---

1. உலகம்சத்தா? முதலியவினா.

விடை. உலகம் சத்துந்தான் வேறல்ல. சத்துக்கு சித்தியமில்லை. சித்துக்குத்தான் சித்தியமுண்டு.

[1] விடை. ஒருகாலத்தி லுண்டாகி யழிகிற வஸ்துவுக்கே சத்தென்று பேர். சத்துமுண்டாலும் சத்தில்லை யென்ற உலகமுடை மொழிகளைக் கவனிப்பதில் அத்வயசனப்பொருள்விளங்கும்.

[2] இல்லது வாராது உள்ளது போகாது என்பது சித்தின் தன்மையுஞ் சத்தின்றன்மையு மறிந்துகொள்ளாமல் சொல்கிற மனவெண்ணம். சத்துக்காலூழவும் மறைவதுமாகவே யிருக்கிறதினாலே இல்லாதது வருகிறது இருந்தது அழிகிறது. நீண்டகாலவாழ்வு மாறுதலையும் வெவ்வேறு நாமத்தையுமாற்றுமலக்கு மென் உண்டாவதாக் தவிர்க்கும் சத்துக்குத்தெரியவில்லை. சித்துக்குத்தெரியக்கூடும். இத்தகைத்தே உள்ளதுபோகாது. சத்து சித்தால்தோன்றும் சித்தினால் ஒத்தத்தோன்றமெய்மைகாற்றிலிருந்து கல்லான வெறும்புத்தோன்றுவதினால் காணுகிறோம். காற்றுங்கல்லும் முதலிய சத்து நில்லாது. சித்து நிற்கும். அசத்து சதசத்து என 2. 3. வினாக்கள் இந்த விடையிலடங்கியிருக்கின்றன.

II காரணம். மலடிக்குமற்றவர்களுக்கும் பேதமில்லை. காரணஞ் சித்தினிடத்திலிருக்கிறது. அதற்கு [illegible] என்ன? அனேகாரணமென்ன? சதுவகிற்கட்டாமல் கிறிஸ்து சித்து. அச்சக்தியைத்தை யிருதய வுணர்வால் [illegible] தந்தையை உருகாத்திறால் தெரியதுபோலும் அறிந்தால், எல்லா மெய்யுணர்வும் பொருந்தும். பைபிளிற்சொல்லிய சித்தான மெய்க்கடவுளையும், அவரால் தோன்றியவையும் பகுத்தறிபச்சொல்லியிருக்கிற அவருடைய [illegible] கொண்டு நீங்கள் பார்த்தால், மெய்யான சித்தை [illegible] டைந்து காணுவீர்கள். மெய்க்குருவை [illegible]

கனையாராயும் சம்பவத்திற்கத் [illegible] யாசிக்கப்பட்டு பார்க்கில் மெய்ப்போதகமான கிறிஸ்துமத அநுசாரிகளாகவிக்கவென்று நம்பித் தங்களையுமழைக்கிறேன்.

III. ஆத்துமா சித்தின்றன். I. 2. 3. வினாக்களின் விடையிலடங்கின. இன்னமுமனேக தங்களுடைய வினாக்களுக்கு விடைசொல்லி தங்களை யென் கிறிஸ்துமத வநுசாரியராக்கிக் கொள்ள எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்
ஓர் கிறிஸ்தவன்.

சிதம்பரம்
ப்ரம்மவித்யாயந்திரசாலையில் விற்கப்படும்புத்தகங்கள்.

		விலை.			தபாற்கூலி.		
		ரு	அ	பை	ரு	அ	பை
மகேஸ்வரதண்டகம்.	கிரந்தம்	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ஆரியாதண்டகம். லட்சுமிஸ்தோத்திரம்	(கிரந்தம்)	,,	௧	,,	,,	,,	௬
சாமருத்திரசம்கிதாபாஷியம்	,,	,,	௮	,,	,,	௧	,,
விசாகதுலாபாரப்ரபந்தம்.		,,	,,	௪	௬	,,	,,	௬
கைவதத்துவவிவேகம்.		,,	௨	,,	,,	,,	௨	௬
ஆன்மாவும்சரீரமும்	தமிழ்	,,	௧	,,	,,	,,	,,
கீர்த்தனை.		,,	,,	௧	௬	,,	,,	௯
சர்மிஷ்டாவிஜயம்	தெலுங்கு	,,	௬	,,	,,	,,	௬
ஸ்ரீராமபத்ரவிஜயம்.	[கிரந்தம்)	,,	௮	,,	,,	௨	,,
பிரஸ்னோத்தரராமாயணம்	,,	,,	௩	,,	,,	௧	,,
ஸ்தோத்திரசங்கிரகம்.	,,	,,	௨	,,	,,	,,	௬
விசாகநட்சத்திரமாலிகை.	,,	,,	,,	௬	,,	,,	௬
ஸுபிசங்கிரகம்	[தேவநாகரலிபி)	,,	௧	,,	,,	,,	௬
ராமாயணவினாவிடை.	[தெலுங்கு]	,,	௨	,,	,,	,,	௬
பகவத்கீதார்த்த தீபிகை	{ கிரந்தமுந்தமிழுமாயும் }	௫	,,	,,	,,	௭	,,
ஆச்சரியதர்ப்பணம்	{ கிரந்தசுலோகம் தமிழுரையும் }	௧	௮	,,	,,	௨	,,
சங்கரசரித்திரம்.	[தமிழ்]	,,	,,	௬	,,	,,	௬
சகாதேவசாஸ்திரம்.		,,	,,	௪	,,	,,	,,	௯
கந்தபுராணசுவசிதம்.		,,	,,	௧௨	,,	,,	௪	,,
மாதர்நீதி.		,,	,,	௬	,,	,,	௧	,,
மறுமுறைகண்டவாசகம்.		,,	,,	௪	,,	,,	,,	௬
சீர்காழிப்புராணம்.		,,	,,	௮	,,	,,	௧	௬
அஷ்டாங்கயோகம்.		,,	,,	௫	,,	,,	,,	௬
[illegible]தண்டனம்.		,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬
[illegible]பாசம்.		,,	,,	௧	,,	,,	,,	௬

விளம்பரம்.

சென்னை, மதராஸ் ரிப்பன்பிரஸில் விற்கும் புத்தகங்கள்.

	விலை.	தபாற்கூலி.		
		ரு	அ	பை
சாஸ்திரீயவருஷக்குறிப்பன் பாஷிகபஞ்சாங்கம்.	௮௦	௫	௮	,,
	௬	,,	௧	,,
[illegible]தண்டனம்.	௧	,,	,,	௬
[illegible]	௧	,,	,,	௬
[illegible]வாசகம்.	௫	,,	௧	,,
[illegible]	௬	,,	௧	,,

ப்ரம்மவித்யா
அநுபந்தம்.

[illegible]

[illegible]

வதாயிவ:.

[illegible]

வதாயிவ:.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கடித உத்தரம்.

மஹாபிமானசபை, பஞ்சபனா ஆதரித்தல், கிறிஸ்தமதத்தைத்தோஷித்தல், ஆரியமதட்ரூபணி முதலிய ஸமஸ்தபூர் பத்திரிகை என்னும் இவை வருமுறைவரும்.

சூசனம்.

☞ சென்ற சஞ்சிகை கூ௩-௰-து பக்கம் ௪0 வது வரியில் "நம் தேசத்தில் சோரன் நிரீகள் தொகை அதிகப்படுவது இத்தேசத்தில் மற்றவர் குற்றமாய்ச்சொல்லும் பாலிய விவாகப்பலனென்றே நம்பவேண்டியது" என்பதை "இப்பாதகண்டத்தில் அவ்வித விசனம் இல்லாதிருப்பதும் நம் தேசத்தார் அனுஷ்டித்துவரும் பாலியவிவாகத்தின் உத்தமமான பலமென்றே தடையின்றி ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது" என மாற்றிப்படிக்க

ஷ

ஸ்ரீரஸ்து.

மலர்தலை யுலகின் மன்னுயிர்க் கிரங்கி
நிலவுமைத் தொழுது நிறைவுதன் னருளால்
கனிவளர் சடைக்குறுண்மலர்க் கொன்றையொடு
பனிமதி புனைந்த தனிமுதற் கடவுள்
திருவரு ளதுவே திரண்டொரு யாளிட
உருவு புனைந்ததென் றுலகெலாம் புகழும்
அப்பய தீக்ஷித அருமறைக் கிழவோன்
ஒப்பிலா மரபில் உலகுசெய் தவத்தால்
அறிவரு மறைமுடி வாறுபாய்த் தோங்கிச்
செறிதரு பொருளுநீ திரமு மாழ்ந்து
பெருகிய பெருமையும் பேசுதற் கரிதாய்ப்
பரிவ முழுமதி பண்புறத் தோன்றக்
கண்டுளங் களிக்குங் காஞ்சியு மகலா
மண்டலம் புகழும் வளம்பெறு மிராஜு
நிகழ்த நெடியோர் தெண்டிரைக் கடலிடைத்
தேங்கிய வுண்மைச் சிவபரம் பொருளின்
திருவரு ளமுதம் தெவிட்டற வுண்டு
ஸர்வுற பிரம வித்தியா பத்திரிகை
எனும்பெயர் மழையினை எங்ஙனு முயிர்ப்பயிர்
இனங்களி கூர்தரச் சென்றன முவந்து
வானுற வளரப் பொழியும்
சிவியாசச் செழுமுகில் வேண்மோ.

ஐய,

தங்கள் சென்றமாதத்திய பத்திரிகையில் எழுதியிருந்த தற்சேர்பிவே ஓர் நண்பர் சில வரிகளை யெழுதி 'உங்களையும் கிறிஸ்தவராக அழைக்கிறேன்' என்றார். இதனால் எனக்குண்டான ஆச்சரியம் கொஞ்சமல்ல. சந்தபொந்துகளில் முக்காடிட்டுக்கொண்டு மூடர்களிடம் மாத்திரம் ஒரு வார்த்தைபேசிக் கிறிஸ்தவராக அழைப்பதைக்காட்டிலும், இவ்வாறு தங்கள் மேன்மைபெற்ற பத்திரிகைவாயிலாய் இவர் வெளிவந்ததைப் பற்றி எனக்கு மிகச் சந்தோஷமே. ஆனால், அவர் என்னைம் தங்கள்போன்ற விவேகிகளாகிய ஓர் பத்திராதிபர் தயவினால் ஒருபொட்டு மைச் செலவோடு எல்லாரையும் கிறிஸ்தவராக்கி விடலாமென்பதுபோலும். இது விந்தையே!! இதுநிற்க;

இந்தக் கிறிஸ்துமதத்தை ஓர் மதமாக நினைத்து அதைக் கண்டிக்கப் புகுவது தமக்கு ஏற்காதாயினும், இப்போது தேசாசயாய்ப் போய்விடுமாதலாலும், இன்னும் அநேக விபரீதங்கள் விளையுமாதலாலும், ஒருவாறு நண்பர் சொல்லிய பைபில் என்னும் புத்தகமே, உலகத்தில் எல்லாத் தீமைக்கும் காரணமென்றும், அதிலிருந்துதான் எல்லா அனர்த்தங்களும் விளைந்தனென்றும், புதிய பழைய ஏற்பாடுகளினுள் உள்ள அநேக ஆபாசங்களையும் சுருக்கமாய்த் தங்கள் பத்திரிகையின்மூலமாய் எடுத்துக்காட்டத் துணிகிறேன்.

ஆனால், எனது சகோதரர்கள் ஒன்று கவனிக்கவேண்டும். நானோ பலராலும் பாதிரிமார் நேசன். இந்நகரில் பாதிரிமாருடைய பிரசங்கம் அதிகம். அத்துடன் போதகர், பாதகர், கபோதகர் முதலிய சிலரும், ஒத்துப்பாடி ஒப்பாரிவைக்கப் பார்த்திருக்கிறேன். யான் காலைமாலையில் ஊருக்கு வெளியே போய்வருகிற வழக்கமுண்டு. அங்கே ரஸ்தாக்களில் சில பாதிகர்கள் ஜனங்களை வஞ்சிக்கும்பொருட்டு "ஒருசீட்டு வெற்றுச்சீட்டு ஒரு சீட்டுப் பொம்மைச்சீட்டு, போனால் ஒருரூபாய் வந்தால் இரண்டுரூபாய்" என்றும் சொல்லி, பட்டிக்காட்டுஜனங்கள்வந்தால் அவர்களைப் பணம் வைக்கச்சொல்லியும் அடித்துப் பிடுங்கிக்கொள்ளுகிறதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அங்கே விவேகியாகிய யாதாமொருவன் சற்று நின்றால், "ஐயா! நீங்கள் வழியோடே போங்கள்; ஏதோ நாங்கள் பிழைப்புக்கு நடத்துகிறோம்; நீங்கள் போங்கள்" என்று பயந்து கெஞ்சிக்கேட்கிற வழக்கமுண்டு. அவர்கள் குதை வெளிப்படுத்துவதினால் நமக்கென்ன; தங்கள் பாவச்செய்கையை உணர்ந்தும் வஞ்சிக்கின்றார்களே என்று நாம் மன்னித்துப்போவதுண்டு. அதுபோலவே முன் சொல்லிய பாதகர்கள், பாதிரிமார்களை உள்ளே நாற்காலியில் பொம்மைபோல இருக்கச்செய்து இவர்கள் வெளியில்நின்று அழுகிற வழக்கமுண்டு. யாதாமொரு சொற்ப அறிவுள்ள ஒருவன் அங்கே நின்றால் "ஐயா, நீங்கள் வழியோடு போகலாம்; யேதோ நாங்கள் பிழைப்புக்கு நடத்துகிறோம்" என்று கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள்.

இன்னும்வரும்.

ஓர் இந்துமதாபிமானி.

சூடந்தைமித்திரன்,—இப்பெயர்வாய்ந்த பத்திரிகை ஒன்று கும்பகோணத்திலே தோன்றி வெளிப்பட்டுவருகின்றது. உலகக்ஷேமவிருத்தியையே பெரிதும் நாடி, இராஜாங்கவிஷயங்களையும் குடிகளின் குறைகளையும் நன்றாய் எடுத்துப்பேசிவரும் இப்பத்திரிகை என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும்படி கடவுள் அருள்புரிவாராக. இதன் ஆரம்பமுதல் முறையே எமக்கு அநுப்பிவரும் அப்பத்திராதிபர்க்கு மிக்க வந்தனம் சொல்லுகின்றோம். இதன் கையொப்பக்கிரயம் வருஷம் 1-க்கு ரூபா 3—0—0.

—:0:—

அமிர்தபோதனி,—இது சேலஞ்சில்லா திருப்பத்தூரிலே தோன்றி, இனிய நடையால் அரிய விஷயங்களைத் தெளியப் பேசி யாவர் மனத்தையும் களிகூரச்செய்து உலவுகின்றது. இதிலே சைவசமயிகளுக்குரிய அநேக விஷயங்கள் நன்றாகப் பேசப்படுகின்றன. கிறிஸ்துமத ஆபாசங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பத்திரம் என்றும் நிலைபெற்றுவாழ ஈசன் அருள்புரிவாராக. இதனை எமக்கு அநுப்பிய பத்திராதிபர்க்கு அநேக வந்தனம். இதன் கையொப்பக்கிரயம் வெளியூராருக்கு வருஷம் 1-க்கு ரூபா 3—8—0.

—:0:—

விவேகசுந்தரம்—இந்நன்கை முன்னிலும் மிக்க நன்னெறிசார்ந்து இந்நிலமுழுதும் பெருக்கமெய்த மூன்றுமுறையும் தோன்றுவாளாயினள். இவள் முன்னிருமுறையும் பெற்ற கீர்த்திக்கு ஓர் அளவில்லை. இதன் விலையும் பை மூன்றே.

இஃதன்றி "நன்மைநலந்தரும்" "சத்குருசகவாசம் நித்திய சங்கடம்" என்னும் நீதிமொழிகளை அவைகட்கேற்ற இனிய கதைகளால் விளக்கிக்காட்டிச் சிறுவர்க்கும் இனிது புகட்டும் இரண்டு சிறு புத்தகங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளின் விலை புத்தகம் 1-க்கு பை ஒன்றே.

—:0:—

ஓர் ஆச்சரியம்.

இரங்கூரிலே ஒரு மகமதியப்பெண் இறந்தபோது அவளைப் பிரேதப்பெட்டியிலடக்கிப் பிரேதபூமிக்குக் கொண்டுபோனார்களாம். அங்கே அப்பெட்டி அசைவு கண்டு திறக்கப்பட்டபோது அவள் உயிர்த்தெழுந்துவிட்டாளாம். மீண்டும் ஆறுநாள் உயிரோடிருந்து பின் மாண்டனளாம். தேவகுமாரராகிய கிறிஸ்துநாதரைப்போல்இவளும் இறந்தபின் உயிர்பெற்றெழுந்தமையால் அவர்போன்ற ஓர் தேவகுமாரிதானோ! மற்றேயுவாதியோர்போல இவட்குஞ்சிலர் இல்லாமையாலன்றோ இவள் அவர்போலாயாதொழிந்தாள். கிறிஸ்தவர் இதனை அறிந்திலரோ!

நிபந்தனை.

இப்புத்தகம் சென்னை பெத்து நாயக்கன்பேட்டை ஏகவல்லியம்மன் வீதி, மேலண்டைவாடை 6. நெ. வீட்டின் அத்வைத விவேகசமாஜத்தி லொருவரான தி. சே. சிறவேலுப்பிள்ளை யவர்களிடம் ரூபா 2-0. விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[illegible]

ஸ்ரீரஸ்து

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மதாபிமானசபை.

புறமதத்தை நிறுக்கப் பூர்வாசாரியர்கள் தோன்றினார்களென்பதைச் சரித்திரவாயிலாய் அறிகின்றோம். கிறிஸ்துமதத்தை நாசஞ்செய்ய அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்போது யாருந் தோன்றவில்லை. ஆயினும் சிலர் அக்கத்தவிடங்களில் பிரசங்கித்து தன்னுடைய கிறிஸ்துமதத்தைத் தலைசாய்க்கச் செய்கின்றார்கள். இது சமுத்திரத்தில் பெருங்காயம் கரைத்தது போலாம். பாதிரிகள் புகைநுழையாத இடங்களிலெல்லாம் புகுந்து கிறிஸ்தவர்களாக்கிவிட்டார்கள். அவர்களை நிர்க்ஷணிச்செய்யப் பெரிய காரியம் செய்யவேண்டும். இதற்கு எல்லாவூர்களிலும் மதவிஷயமான சபைகள் ஏற்படுத்தி இவிஷயம் சேகரித்துப் பிரசங்கம், பத்திரிகை, புத்தகம், யாத்திரை இவற்றால் அதோதபோதிக்க வேண்டும். எல்லாவூர்களிலும் இவ்விஷயத்தில் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டு ஆதரவு செய்யவேண்டும். எம்மவர் யாவர்க்குமே முழு விரோதியான கிறிஸ்துமதத்தைச் சத்துமாய் நினைக்கிறபடியால் நாமுன் மதச்சண்டை போடக்கூடாது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் நாலுபேர் சேர்ந்தாவது ஒவ்வொரு சபையேற்படுத்தவேண்டும். இப்படிப்பட்ட முயற்சி செய்யாவிடில் யாருமே கிறிஸ்தவராய்ப்போவோம். சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்களை மாதாகோவில்களாகும். மடத்திலிருக்கும் சைவ வைஷ்ணவகுருமார், சமுத்திரில் மணலைக் கட்டிக்கொண்டு, சுற்பித்திருக்கின்றாரோ தவிர, அவரது தெய்வமென்று யாவர்க்கும் போதிக்கக் கூறப்படவில்லை. நாமெல்லாரும் கிறிஸ்தவராகி வெடிப் பாதிரிகள் போதனைகளைக் கேட்கவேண்டிவரும். ஆதலால் முன்யோசனை செய்யுங்கள்.

நன்மைநாடுவோன்.

பஞ்சமரை ஆதரித்தல்.

ப்ராம்மண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரான உயர்குலத்தார், பஞ்சமரை அநாதரவுசெய்து துன்பப்படுத்தி யாதொரு சுகமும் பெறவொட்டாமல் செய்துவருகின்றார்கள். அதனால் அவர்கள், மனம் வெறுத்துக்கொண்டு பாதிரிகள் போதனைக்கிணங்கி கிறிஸ்தவராகின்றார்கள். இவர்களில் வெகுபேர் வெள்ளைக்காரர் போல் உடையுடை பாவனையுடையவர்களாகி, மாசம் 1000, 2000. சம்பளம் பெற்றுப் பெரிய பெரிய வர்த்தகம் செய்து எவ்வளவோ மேன்மைபெற்று மகா பலசாலிகளாகி உயர்ந்த அந்தஸ்திலிருக்கின்றார்கள். இவ்விதம், இவர்களோ சாதுக்கள்; பலமில்லாதவர்கள்; ஆதலால் புறமதஸ்தரால் அடிக்கடி யவமானப்படுகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் பிராமணரைத் துரும்பாய் நினைத்து எதிரிகளை வென்று இரக்ஷணை காப்பாற்றுகின்றவர் வெடிப் பஞ்சமர்களே. அப்படிப்பட்ட உபகாரம் செய்யும் பஞ்சமரெல்லாம் கிறிஸ்தவராய்விட்டால், பிறகு இம்மைக் காப்பாற்றுகின்றவர் யார்? அன்றிப் பஞ்சமர் கிறிஸ்தவராய்விட்டால் பிறகு நம்தேசத்துருக்களாயும் ஆகின்றார்கள். மலையாளத்தில் நம்பூரிப்பிராமணர், தீயர்முதலிய தாழ்த்தசாதியாரைப் படுத்தும்பாடு இவ்வளவல்ல. அவர்கள் வீதியில் வரப்படாதாம்; பிராமணரோடு நேரில் பேசப்படாதாம்; தூரத்திலிருந்து அடுக்கன் நியமிடம் பேசவேண்டுமாம்; அவர்களை, கலககாலத்தில் மாட்டுக்கறியை பிராமணர்கள் வாயில் நுழைத்து அடித்து உதைத்துக் கொன்று தம்மதம் புகுந்தனர். அக்காலத்தில் துலுக்கர்களோடு சண்டைசெய்து பிராமணரைக் காப்பாற்றியவர்கள் வெடித் தீயர்களே. வெடித் தீயர்களிப்போது தெருவில் வரப்படாது; அவர்களோடு பிராமணர்கள் நேரில் பேசவும் படாது. தீயர்கள், துலுக்கராய்விட்டால் வீதியில் வரலாம்; பிராமணருடன் பேசலாம். அந்த அபத்திரவம் சகிக்காமல் தீயர்முதலானவர்களில் அநேகர் துலுக்கராகவும் கிறிஸ்தவராகவும் ஆய்விட்டார்கள். சிலநாளைக்குமுன் இருபதினாயிரம் தீயர்கள், பிராமணர்களாலடையும் தொந்தரவையும் அவமானத்தையும் சகியாமல் கிறிஸ்தவராகப்போய், சிலவிவேகிகளால் தடுக்கப்பட்டார்கள். தீயர்கள், ஸம்ஸ்கிருதம் மலையாளம் இவற்றில் வல்லவர்களாயும் கல்வொழுக்கமுள்ளவர்களாயும் தனவந்தர்களாயுமிருக்கின்றார்கள். இருந்தும் பயனில்லை. லக்ஷாதிபதியான தீயர்களில் ஒருவனாக, இவர்களிடத்தில் வேலைசெய்யும் அற்பனான தீயன், துலுக்கனாயும் கிறிஸ்தவனாயுமாய்விட்டால் அவன் எல்லாவீதியிலும் நடப்படைகின்றான். லக்ஷாதிபதியான தீயன் வாசலுக்களவே நடப்படாது. இவர்களிடத்தில் தோட்டிவேலை செய்யும் துலுக்கன், கிறிஸ்தவன் [முன்பு தீயனாயிருந்தவன்] இனிமேல் அம்பாரிபோட்டுப் பிராமணர் வீதியில் வரலாம். இது என்ன வெட்கக்கேடு? தீயர்களாயிருக்கும் வரையில் அக்கமே அநுபவிக்கவேண்டும். துலுக்கனாயும் கிறிஸ்தவனாயும் ஆய்விட்டால் எல்லாச் சுகமும் பெறலாம். இப்படியானால் தீயர்களெல்லாம் சுயமதத்தை விட்டு, அந்நியமதத்திற்குப் போகமாட்டார்களா? நாமே அவர்களை அந்நியமதத்திற்கு அனுப்பிவிடுகிறோமல்லவோ விருக்கின்றது? தீயர்களெல்லாம் அந்நியமதத்திற்குச் சென்றால் அந்நியமதத்திற்குப் பலம் அதிகமும் நமக்கு அதிக பலவீனமும் உண்டாகுமன்றோ! பிறகு, அந்நியரால் கலகமுண்டாகும்போது அவர்கள் பலாத்காரத்தால் பிராமணர்கள் மாட்டுக்கறி, பன்றிக்கறியையும் தின்று துலுக்கராகவும் கிறிஸ்தவராகவும் ஆகவேண்டுமே. இவ்வளவு பரியாலோசனையில்லாத நம்பூரிப் பிராமணர்களைத் தேசத்துரோகிகளென்றும் மதத்துரோகிகளென்றும் இவர்களால் இதரஜாதி சிந்தமதஸ்தர்களும் அந்நியமதத்திற்குச் செல்லவேண்டிவருகின்றதென்றும் சொல்லலாமன்றோ! இதுநிற்க, இனி யெடுத்தவிஷயத்தைப் பேசுவாம்.

பாதிரிகள், நாம் பஞ்சமர்க்குச் செய்யும் கொடுமைகளையெல்லாம் காட்டி, கிறிஸ்தவரானால் சுகப்படலாமென்று போதித்து, வெகு பஞ்சமரைக் கிறிஸ்தவராக்கினார்கள். சில வருஷங்களுக்குமுன் திருநெல்வேலியில் நமது சுவாமியைப் போகவொட்டாமல் தடுத்துச் சண்டைக்கு வந்தவர்கள் வெடிப் பஞ்சமரான கிறிஸ்தவர்களல்லவா! பறைச்சேரியில் பாதிரிகள் புகுந்து கோவில்கட்டிப் பஞ்சமரைக் கிறிஸ்தவராக்குவதை நம்மவர்கள் பார்த்தும் எனக்கென்ன வுனக்கென்னவென்றிருந்துவிடுகிறார்களே. நாமோ அவர்களை நமது வீட்டில் மாட்டுக்கறியைத் துறத்து, "நம்பியில் நம்புகின்றையா, அல்லது வாளுக்கிரையாகின்றையா" வென்று கேட்கப்போகின்றார்களே. பாதிரிகள் சாதுவேஷம் தரித்துப் பூனைபோல் வெடுக்கென்று காரியத்தை முடிப்பதற்கு? நாமோ அவர்களைக்கொண்டே நம்மைக் கிறிஸ்தவராக்க வல்லவா! நாம் மகோன்மத்தராயிருக்கின்றோமன்றி, நாமோ நமது ஜாதிமதம் என்ன கதியாகுமென்று யோசிக்கவில்லையே! பாதிரிகள் சூதைக் கண்டுபிடியாமல் "வெளுத்ததெல்லாம் பால், கறுத்ததெல்லாம் நீர்" என்றிருந்தோமானால் ஒரே காலத்தில் பஞ்சமராய்க் கிறிஸ்துமதத்தை அநுசரிப்போம்!

ஆதலால் பஞ்சமரை ஆதரித்து, அவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்து, மதத்தைப்போதித்து ஓர்பாசகத்தை யடையச்செய்வோமாக. அவ்வாறு செய்வோமானால் பஞ்சமர், பாதிரிகளைப் பறைச்சேரிக்குள் நுழைய இடங்கொடாமல் கிறிஸ்துமதத்தைக் கண்டித்து நமது மதத்தை ஸ்தாபிப்பார்கள். பஞ்சமராலேயே கிறிஸ்துமதம் கண்டிக்கப்படுமானால் மற்றவர்களிடத்தில் தலைகாட்டுமோ!

விவேகிகளே!

மகம்மதுமதம், கிறிஸ்துமதம், ப்ரம்மசமாஜமதம், நாஸ்திகமதமுதலிய அந்நியமதங்கள் ஓங்கி வளர்கின்றன; வெடிமதங்களுக்குரிய ஆசாரங்களும் பரப்படுகின்றன; அரசுமதங்களின் சார்பிலேயே யிருக்கின்றது; நம்மவர்களும் நமது மதத்தை யாராயாமல் அவர்கள் மாதிரியே நடக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட காலத்தில் நமது வருணாசிரமதருமங்கள் நிலைக்கமாட்டா. ஆனாலும் விடவும் கூடாது. முற்றும அநுசரிக்க முடியாவிட்டாலும் காலதேச வர்த்தமானங்களை அறிந்து போகடியவமாட்டாது. இவ்வளவிருக்கின்றன முழு வைதிகத்தையே வேண்டும். இப்பாசங்கள் முற்றமே யிழந்து, அநுசரிப்போமானால் அந்நியமதஸ்தர்க்கு வழியக்காரர்களாகி, அவர்கள்வாக்கும் சகுந்நியமதஸ்தர்வேர்மைக்குடித்து, மடுபோலமைத்து, அந்நியமதஸ்தர்வேர்ம. சமுசயமில்லை.

நன்மைநாடுவோன்.

ஓர் நண்பர்க்கு மறுப்புக்கூறுதல்.

சென்ற செப்டம்பர்மீ 30-உ "ப்ரம்மவித்தியா" பத்திரிகையின் அநுபந்தம் பின்பக்கத்தில் "ஓர்நண்பன்" எனக் கையொப்பமிட்ட நம்நண்பர் விஷயமொன்றுவரைந்தனர். அது சென்னை "வேதாந்தவிசாரணைசபையார்" "கிறிஸ்துமதஸ்தரைச் சிறப்பித்துக் கேட்கும் விஷயங்கள்" என்று அச்சிட்டு வெளியாக்கிய கேள்விகளுக்குத் தக்க விடையெனத் தெரிந்து அதிலுள்ள குற்றங்களை விளக்கிக்காட்டத் தொடங்கினேன்.

"உலகம் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா?" என்று அச்சபையார் கேட்டதற்கு விடை "உலகம் சத்துத்தான் வேறல்ல. சத்துக்கு நித்தியமில்லை. சித்துக்குத்தான் நித்தியமுண்டு" என்றார்.

"உலகம் சத்துத்தான் வேறல்ல" என்பதில் வேறு அசத்தாதலால் "வேறல்ல" வென்பது அசத்தல்லவென்றே அனியப்படுவதுடன்றி, உலகம் சத்தென்றே காட்டப்படுகின்றது. சிருஷ்டிக்கு முன்னர் உலகமுளதாயிலதாவென வாயமிடத்து, சிருஷ்டியான அன்றே லகமுண்டாயின்மையின், அதற்குமுன் னின்றென்பதவர்க்கே யுடன்பாடாம். முன்பில்லாத வுலகம் அசத்தாதல் படும். அசத்து சத்தாவது யாங்ஙனம் அமையும்? அசத்து சத்தாவதும், சத்து அசத்தாவதும் ஓர் ஞான்று மமையாவே. அசத்தான மலடிமகன் என்றுமசத்தாவனேயல்லாது சத்தாவனோ? சத்தாய மண் உருவமாறியும் அசத்தாகக் காண்கின்றோமா?

சத்தென்பதற்குப் பொருளுள்ளது; அசத்தென்பதற்குப் பொருளில்லதாம். இல்லது உள்ளதாமா? உள்ளது இல்லதாமா? இதனை யுவமானத்தாலாராய்வாம். மண் உள்ள பொருள்; ஆகாயத்தாமரையில்லாப்பொருள். மண் உருவமாறினும் பொருள் ஓர்காலத்தேனு மிலதாகாமற்போதலும், ஆகாயத்தாமரை ஓர்காலத்தேனு முளதாதலுமின்றே. இதனால் சத்து, என்று முளதென்பதும், அசத்து, என்று மிலதென்பதும் பெறப்பட்டன. இங்ஙனமே உலகம் சிருஷ்டிக்கு முன் அசத்தாயிருந்தது. ஆண்டு அசத்தாயிருந்தது யாங்ஙனம் சத்தாயிற்று? அசத்து அசத்தாவதேயன்றிச் சத்தாவது ஓர்போதுமின்றென்று உவமானத்தால் விளக்கிக்காட்டினோம். அன்றிக் கடமுண்டாக்க வேண்டுமாயின், மண்ணைக்கொண்டு குயவன் செய்கின்றான். அஃதாவது ஒரு பேதமே செய்கின்றான். இல்லதிலிருந்து உண்டாக்குகின்றானில்லை. இங்ஙனமே கிறிஸ்தவர் தொழுங்கடவுள் எதை யெடுத்துக் காரியமான் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தார்?

"சத்துக்கு நித்தியமில்லை" யெனக்கூறி, "சித்துக்கு நித்தியமுண்" டென்றார். சபையாருலகம் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? வென வினவினரேயல்லது நித்தியமா? அநித்தியமா? எனக் கேட்டாரில்லை. அன்றிச் சித்தைப்பற்றி வினவியதுமின்றே. சபையார் சத்தெனினும், அசத்தெனினும், சதசத்தெனினும் இன்னின்ன குற்றங்களுளவாமெனக்கூறியன்றோ நியாயத்தாலிறையுளவுமறுக்கலாகு; வாளா சத்தென்றால் சத்தாய்விடுமோ? "சத்துக்கு நித்தியமில்லை" என்பது சபையார் வினாவிற்கு விடையன்றெனினும் நமது அன்பர்பொருட்டுச் சிறிது பரியாலோசிப்பாம். சத்துக்கு நித்தியமில்லையென்றதனால் அசத்துக்கு நித்தியமெனப் பாரிசேடநியாயத்தால் கொள்ளுதல் கடனும். "அசத்தைச்சுட்டியாம் கூறவில்லை; சித்துக்கு நித்தியமுண்டு எனறும்மாத்திரமே கூறினோம்" என்பாராயின் அது பொருந்திலது. "அவனன் அயோக்கியன், சிற்றப்பன் யோக்கியன்" எனக் கூறுங்கால் சிற்றப்பன் யோக்கியனாயினும் தப்பி யோக்கியனென்பதையங்குறிக்கின்றதன்றோ? அங்ஙனமே "சத்துக்கு நித்தியமில்லை" எனக் கூறுங்கால் அசத்து நித்தியமாமென விளக்கிக்காட்டுகின்றதே. சத்துக்குப் பொருளுள்ளதும், அசத்துக்கு இல்லதுமாம். நித்தியமெனபதற்குப் பொருள் என்றும் [இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்] உள்ளதும், அநித்தியமென்பதற்கு முக்காலத்துமில்லதுமாம். இவ்வாறு நோக்கின் கண்டருளாததபிரகாரம் "உள்ளபொருள் முக்காலத்துமிலதென்றும், இல்லாப்பொருள் முக்காலத்துமுளதென்று" மாகின்றன. முன்பு பொருளிருக்கின்றதெனக்கூறி, பின்பு அதையே முக்காலத்துமில்லையெனின் கோவிரோதமன்றோ? புத்திரனுள்ளனென முன்புரைத்துப் பின்னர் மலடியெனல்போலன்றோ விருக்கின்றது?

"கடவுள் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா" என்னு மிவ்வினாவுக்குச் சத்தென்றே "ஓர்நண்பர்" விடைபகர்வாரென வெண்ணுகின்றனம். அங்ஙனம் கூறுங்கால் "சத்துக்கு நித்தியமில்லை" என அவர் கூறியவாறு கடவுளுக்கே நித்தியத்துவமில்லையெனப் படவேண்டியதாகின்றது. இதுநிற்க,

"சித்துக்கு நித்தியமுண்டு" என்றனர். முன்பு சத்துக்கு

சித்தியமில்லையென்றும், பின்பு சித்துக்கு சித்தியமுண்டென்றும் இட்டிபதனால் அவர்கருத்து சித்தைவிட சத்து வேறுமெனப் புலப்படுகின்றது. சத்தின்றிச் சித்து எப்படியிருக்கும்? ஒரு பொருளிருந்தன்றோ அதன்கண் சித்துளதாகவேண்டும்? அவ்வண்ணமின்றேல் சித்து சூனியத்தின்கணிகழவேண்டுமே. இதுநிற்க, "ஓர் கண்பர்,, கடவுள் சித்தென்று ஒத்துக்கொள்வர். அக்கடவுளிருந்தன்றோ அவரிடத்துச் சித்துளதாகவேண்டும்? இருத்தல் சத்தன்றோ? நாம் சற்று ஆழ்ந்து ஆலோசிக்குங்கால் எது சித்தோ, அது சத்தாகவே யிருத்தல்வேண்டுமன்றி அசத்தாக விருக்கப்படாதென்பது அநுபவமாய் விளங்கும். மலடிமகன் அசத்து; அவனிடத்துச் சித்துளதாதலில்லையென்க. கடவுள் சத்து; அவரிடத்துச் சித்திருப்பது நியாயமேயாம். இதுகாறுங் கூறியவற்றில் சத்துஞ் சித்து மொரேபொருளென விளங்கிற்று. சத்தும் சித்துமான வொரே பொருளின்கண் சத்துக்கு அவர்கூறிய விலக்கணப்பிரகாரம் நித்தியமில்லதெனவும், சித்துக்கு நித்தியமுளதெனவும் பகரவேண்டும். ஒரேபொருள் நித்தியமாயும் அநித்தியமாயுமியம்பல் குற்றமாம். மறுதலைப்பட்ட விரண்டு தருமம் ஒருபொருளின்கணிகழ்தலின்மையால். இருத்தலால் சத்தென்றும், அறிதலால் சித்தென்றுங் கூறப்படுங் கடவுள் என்றுமில்லாதவனென்றும், என்று முள்ளவனென்றும் பேசுதல் மரபாமா? இது நிற்க,

"ஒருகாலத்தி லுண்டாகி யழிகிற வஸ்துவுக்கே சத்தென்று பேர். சத்துண்டானால் சத்தில்லையென்ற வுபகடைமொழிகளைக் கவனிப்பதில் அந்த வசனப்பொருள் விளங்கும்" என்றார். "ஒருகாலத்தி லுண்டாகி யழிகிற வஸ்துவுக்கே,, என்பதில் "வஸ்துவுக்கே,, எனத் தேற்றேகாரந் தந்தமையால் அதற்கு எதிர்மறையாக முக்காலத்துமுள்ள பொருள் அசத்தெனத் தானாகவே விளங்கிக்காட்டுகின்றது. கண்டர், தங் கடவுளை முக்காலத்துமுள்ள பொருளென்றும், ஒருகாலத்துண்டாகி யழிகின்ற தன்றென்றுஞ் சம்மதிப்பாராகலின், அவரை அசத்தென்றே கூறுகின்றவராகின்றார். "சத்துண்டானால் சத்தில்லையென்ற வுபகடைமொழிகளைக் கவனிப்பதில் அந்த வசனப்பொருள் விளங்கும்,, என்று வரைந்ததில் என்ன பொருள் விளங்குகின்றதோ, அது அவர்க்குத்தான் தெரியும்போலும்!

அவருடைய வாக்கியங்களில் குற்றங்கண்டுபிடிப்பது மணற்சோற்றில் கல்லாராய்வதுபோலாம். அதை வாசிப்பவரே யறிவர். ஆதலா லிதுமட்டும் நிறுத்துகின்றோம்.

பைபிளின் ஷட்விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசாமையால் கிறிஸ்தவர் மனம்போனவாறு பேசுகின்றார்கள்.

உண்மையுரைப்போன்.

அறிவிப்பு.

இந்து டிராக்ட்ஸொஸைட்டி.

தாய் தந்தைகள் கெடுகோள் அருந்தவம்புரிந்து பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளைப் பாதிரிகள் துர்ப்போதனைசெய்து வெகு சுலபமாய்க் கிறிஸ்தவராகின்றதைத் தடுக்கும் பொருட்டும், இந்துமதாபிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டும் 1887ஆ ஏப்ரல்மீ 27உ சென்னையில் இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டியென ஓர் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் மெம்பராகச்சேர விருப்பமுள்ள உள்ளூரார்க்கும் வெளியூரார்க்கும் குறைந்தது சந்தா 1-4-0 இச்சங்கத்துக்குத் தருமமாகப் பொருளளிப்போர் அளிக்கலாம். இச்சங்கம் திரவியசகாயம் செய்யும் தாதாக்கள் கையையே நோக்குகின்றது. இந்துமதாபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும். இச்சங்கத்தில் தற்காலம் ஒவ்வொருதடவைக்கும் பதினாயிரம் வீதம் சிறு பத்திரங்கள் அச்சடித்து மெம்பர்களுக்கனுப்புவதோடு, கிறிஸ்தவரால் உபத்திரவமுண்டாகும் பலவூர்களிலும் அனுப்பி; இலவசமாகப் பரவச்செய்யப்படுகின்றன. இன்னும் அனேக காரியங்கள் செய்யவேண்டி. யாவும் பொருளாலேயே ஆகவேண்டியதென அறிந்தவிஷயமே. இதற்காக இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி தருமமென இங்கிலீஷ், தமிழ் தெலுங்கு இம்மூன்று பாஷைகளும் சேர்த்து அச்சிட்டு, ஸ்டாம்புடனே புத்தகங்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் இஷ்டமான தொகையைப் பொப்பமிட்டு, பொக்கிஷதார் கையெழுத்திட்ட ரசீதின்பேரில் ஏஜெண்டுகளிடத்திலாவது, பில்கலெக்டரிடத்திலாவது பணம் கொடுக்கவேண்டியது. மற்றப்படி யாரிடத்திலும் பணம் தரப்படாது.

☞ இச்சங்கத்தைப்பற்றி யாதேனுமறிய விரும்புவோர் அரை அணா லேபிலாவது ரிப்ளைகார்ட்டாவது அனுப்பவேண்டியது.

௲அஅள ஆ நவம்பர் மீ 30உ சென்னை

இங்ஙனம்
பொன்னரங்கபிள்ளை,
டி. சங்கத்தின்
அக்கிராசநாதிபதி.

சிதம்பரம்

கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இஃது கும்பகோணம் ராசய்யரால் ஏற்படுத்தி நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் உத்தேசம், வேலைசெய்யச் சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாயினும், தீனர்களிடம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிறைவேறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன். இது காளது மார்கழிமாசத்திற்குள் தயவுசெய்து அனுப்பவேண்டும்.

C. S. நரசய்யர்,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்
சிதம்பரம்.

விளம்பரம்.

சென்னை, மதராஸ் ரிப்பன்பிரஸில் விற்கும் புத்தகங்கள்.

	விலை.	தபாற்கூலி.		
	அணா	ரூ	அ	பை
சர்வஜித்துவருஷத்திரிப்பன் பாக்கெட்பஞ்சாங்கம்.	௩	,,	௧	,,
கிறிஸ்துமதகண்டனம்.	௧	,,	,,	௩
ஐகோனுபாரம்.	௧	,,	,,	௩
மனமறைகண்டவாசகம்.	௪	,,	௧	,,
மாதர்நீதி.	௩	,,	௧	,,

கையொப்பக்காரர்களுக்கு ஓர் முக்கிய அறிவிப்பு.

நமது கையொப்பதாரர்களிற் சிலகனவான்கள், பலமுறை கார்ட்டுகளனுப்பித் தெரிவித்தும் பத்திரிகைவாயிலாக அறிக்கைசெய்தும், சென்றவருஷத்துப் பாக்கியையேனும் அனுப்ப மனம் இசைந்திலர். இப்படி மௌனஞ்சாதித்தற்குங் காரணமேனும் அறிவித்திலர். அடிக்கடி அனுப்புங் கார்ட்டுகளையும், பத்திரிகைகளையும் மட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். பணமனுப்பும்விஷயத்தில்மட்டும் மனங்கொள்ளவில்லைப்போலும்! இவர் பரோபகாரத்தன்மை யிருந்தபடியென்னே! இப்படி இவர்கள் செய்வார்களாயின், பொதுநன்மை விருத்தியாவதெப்படி? அங்ஙனமானவர்கள் இனியேனும் சற்றேகவனித்துப்பார்த்து உடனே அனுப்பிவிடாதிருந்தால், அவர்களுடைய பெயரைப் பத்திரிகையில் வெளியாக்கப்படும்.

ப்ரம்மவித்தியா
அநுபந்தம்.

[illegible]

[illegible]

ஸமாப்தம்.

[illegible]

A. Krishnasami Aiyer

Pleader.

District Court, Tinnevelly.

சிதம்பரம்

ஜீவகாருண்ணிய நிர்தர

கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இத்தருமம் இம் மார்கழிமீ அ உ முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செவ்வையாகநடந்துவருகிறது. இதன் உத்தேசம், வேலைசெய்ய சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாயினும், இனர்களின் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிறைவேறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன். இது ஜனது மார்க்கரியாசத்திற்குள் தயவு செய்து அனுப்பவேண்டும்.

C. S. நாகமணி,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்
சிதம்பரம்.

குதர்க்காசலகுலிசம்.

வேதமூர்த்திகாள்! தற்காலம் நமது வைதிகமதங்களெல்லாம் வளங்குன்ற, கிறிஸ்துவர்முதலினோர் அதிக்கிரமித்தனர். அதுகண்ட யான் "சிசுதௌத்திய கிரண சண்டமாருதம்" எனவோர் கிறிஸ்துமதகண்டனம் எழுதி யச்சிட்டதுமன்றி, அவர் இங்கு தலைநீட்டுகிறதாறும் எதிர்த்து நியாயதண்டஞ் தாம்புடைத்துவருகின்றேன். இந்த அல்லலுகிடையே நமது வைணவசிரோமணிகள் ஒருஉள்மதச்சண்டையைக் கிளப்பினார்கள் அவர்களுடன் போர்புரிதல் எனக்கு மஹா அருவருப்பையுண்டாக்குவதால், கடைசியாகனது குலிசவேலையையொழிக்கநினைந்து இதைவெளியிட்டேன். பாரபட்சமற்ற வைதிகரிலர்கள் இனி இச்சண்டை கிளம்பாவண்ணம் முடிந்த விதாயகத்தை வெளியிட்டு உபகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன். நமது வேதோபநிஷத்துகளில் பஸ்ம ருத்திராக்ஷதாரணம் சகல தேவ ரிஷிகள் சர்வ வர்ண சர்வாச்சிரமிகளுக்கும் முக்கிய தர்மமென்றும், மோக்ஷஹேதுவென்றும், இதைச் செய்யாவிட்டால் பிரத்தியவாயமுண்டென்றும், பஸ்மம் எடுக்கவேண்டிய கிரமம், தரிக்கும் ஸ்தானங்கள், அளவைகள், அக்ஷரங்கள், அதிதேவதைகள், இத்தியாதி விபரங்களெல்லாம் இன்னவையென்று வெகு விரிவாய்ச் சொல்லியிருப்பவைகளை, நான் மேலோர்க்குத் தொண்டுசெய்து உணர்ந்தேன். "அகாரம்பிரஹ்மாணம்நரபௌ" என்றதொடரும் வேதவாக்கியங்களாலும், "யாஸ்யப்பிரதமாரேகா" என்றற்றொடக்கத்தாலும், விரஜாஹோமம் முதலிய விதிகளாலும் அவ்வுண்மைகள் விளங்கும். இவ்வாறுணர்ந்த நான் பலவருடம் பஸ்மதாரணமின்றிப் பாபியாய்த் திரிந்ததற்காகக் கண்ணீர்விட்டுப் பிறகு பஸ்மபரிசமின்றி யெந்த வைதிககிரியைகளும் செய்வதில்லையெனச் சங்கற்பித்து, அவ்வாறு அநுஷ்டிப்பவனுயினேன். இவ்வளவேயன்றி, நம்மவரைத் தூஷிக்கவாவது, பஸ்மந் தரிக்கும்படி யவர்க்குப் போதிக்கவாவது நான் வெளிவரவுமில்லை. அவர்களோ அநியாயமாகப் பஸ்மநிந்தனை செய்து என்னைத் தெருவி லிழுத்தார்கள். அதனால நான் பஸ்மவைபவத்தைக் கொஞ்சம் வெளியிடநேர்ந்தது. அதுகண்ட பின்பாவது ஆறுதலடைந்தார்களா? இல்லை. எம்மை மறுக்கவெழுந்தவர், நாம் பஸ்மவிஷயத்திற் காட்டியபடியே தங்கள் திருமண்ணைப்பற்றி அது எடுக்கவேண்டிய கிரமம், தரிக்கவேண்டிய இடம், அளவு, வடிவம், அதிதேவதை, அது தரிக்காவிட்டால் நேரும் குற்றம், அது இன்னாருக் குரியதென்பது என்பதாதி விபரங்களை வேதோபநிஷத்துகளில் விரித்துக்காட்டவேண்டுமல்லவா? அப்படிக் காட்டும்போதும், பரஸ்பரவிரோதமான இருவகைத்தர்மங்களை வேதஞ் சொல்லுமானால், அவைகளில் முக்கியமும் சாமானியமுமான தர்மங்களின்னவையென்று வியவஸ்தையாக்கவேண்டிய முறைமைப்படி பஸ்மதாரணத்திற்குள்ள ஆதாரங்களையெல்லாம் பூர்வபட்சமாக்கித் திருமண்வைபவத்தையே சிறந்ததாகக்காட்டி நாட்டவும் வேண்டுமல்லவா? அப்போதன்றோ எமது குலிசம் ஒடிந்துபோயிற்றென்று அவர்கள் சந்தோஷிக்கவும், நாம் அவர்களிடஞ்சென்று மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளவும் இடமுண்டாகும்?

மஹான்களே! இப்படிச் செய்வதொழிந்து "கோயமுத்தூருக்கு வழியெங்கேயென்றால், கொக்கு வெளுத்திருக்கும்" என்று விடைகொடுப்பானைப்போல், வேறு வேறு வழிகளிற் புகுந்து வீண்வம்பாடித் திரிப்பதுதானோ புத்திமான்களுக்கழகு? சொல்லுங்கள்! சொல்லுங்கள்!! வலிந்து வலிந்து வெள்ளைமண் தரிக்க ஆதாரவுண்டாமென்று சல்லடைகொண்டு அரித்துத் தேடியும் இதுவரைக்கும் கண்டுபிடித்த ஆதாரம் என்னை? சென்னையிலும், கல்கத்தாவிலும் தெலுங்கு, நாகரம் என்னுமட்சரங்களால், நூற்றெட்டு உபநிஷத்துக்களும் அச்சிட்டிருப்பதை யாவரும் பார்க்கலாமே. அவைகளிலாவது வேறு பழம்பிரதிகளிலாவது பண்டூச ஆதாரவுண்டா? அவற்றிலுள்ள வராக வுபநிஷத்தேயன்றி அந்தப்பெயரால் வஞ்சகர் எழுதிவிட்ட போலியுபநிஷத்தொன்றைச் சோழதேசத்துள்ள பண்டிதர் பலருங்கண்டு அதற்குத்தக்க வெகுமதி செய்திருக்கின்றார்களென்பதை அறியாதவர் யாவர்? இது ஓர்புறமிருக்க; நாம் பஸ்மவைபவத்தை விளக்கவந்த அவசரத்தில் ஸ்ரீ விஷ்ணுமூர்த்திககும் அது தார்யமென்பதை யெடுத்தோத நேரிட்டது. அது கண்ட நம்மவர் வீண்கோபங் கொண்டாரேயன்றி நியாயங்காட்டிப் பரிகரித்தார்களா? செல்லய்யங்காரவர்கள் விஷ்ணுமூர்த்திகைச் சிவோபாசகரென்பது அர்த்தவாதமெனக் கூறியதே போதுமெனில், அவர் கூறிய அர்த்தவாதம் அனர்த்தவாதமாய் முடியாமல் நிலைபெற்ற காலத்திலல்லவோ அது போதும்? இது விஷயமாய் அவர்களெழுதியிருக்கிற அநேகம் பகுதிகள் உபயோகமற்ற சில்லரைகளாயிருத்தலாலும், அவற்றையெல்லாம் மறுக்கப்புகுங்கால் பத்திரிகை இடங்கொள்ளாதாதலாலும், அவர் கடைப்பிடியாக நாட்டவந்த அர்த்தவாதத்தை மட்டும் இங்கு விசாரித்துப் பரிஷ்கரித்து உபரதியடைவாம். அர்த்தவாதத்தை யெய்ப்பிக்க அவர் கண்டுபிடித்த வசனங்கள். "[illegible]" என்பதாதி வசனங்களே. இவ்வசனங்களை இவர் இத்தனைப்பிரயாசையோடு தேடவேண்டுமா? எம்மூரில் பிரதமசிரவணமுமாகாத புதுப்பிரஹ்மசாரிகளுக்கெல்லாம் பாடமாயிருக்கின்றதே.

இதற்கு விடைவருமாறு (சிவகர்ணாமிர்தம்)

[illegible] "அங்கி கடவுளர்க்கவமன் விண்டுபரமன்" என்றற்றொடக்கத்துத் திக்கினையைக் குறிக்கும் அருத்தவாதமும், "மாறுபாடுறினே குணவாதமாகும்" என்னு நியாயத்தானே புணர்த்துரையாகவேனும், பிறிதொன்றுகவேனும் பொருந்துதற்பாலதாய். அற்றைமையும், அங்கியின் அவமத்தன்மையும் விண்டுவின் பரமத்தன்மையும், அவரொழிந்த வேனைக்கடவுளரிடையாந்தன்மையும் வாய்மையாகாதவழி, "அங்கிகடவுளர்க்கவமன் விண்டுபரமன்" என்று இருமருங்குள் வைத்தக்கடவுளரை யெடுத்துத்திக்கை புரிகவென்றுந் திகதியைச்சோமத்தில் வேட்கப்படுங்கடவுளரெல்லாரையுங் கொள்ளுந்தன்மை பெறப்படாது; பெறப்படாதாகவே "கோடற்பொருட்டாதானம் வேண்டாமுன்னையிட்டியதன் பொருட்டாகலின்" என்னு மதிகரணத்திற் சோமவேள்வியில் வேட்கப்படுங் கடவுளரைக் கொள்ளுந்தற்பொருட்டெழுந்த திக்கினியை யென்னும் வேள்வியாற்றுனே பிரசங்கம்பற்றி அங்கவேள்விகளிலுங் கடவுளரைக்கொள்ளுதல்

பெறப்படுதலின் சோமாங்கவேள்வியிற் கடவுளரைக் கொள்ளுதற்பொருட்டு மறித்தும் அவதானஞ் செயற்பாற்றன்று, எனப்போந்த துணிபுரைக்கும் சங்கிரகணகாண்டத்திற்றீக்ஷணீயை வேள்வியை நிரூபித்து "அதன்றப்பியைபி னேனைக்கடவுளர்க் கைக்கொள்ளுதனுங் கேட்கப்படுமே" என்னுமதிகரணத்தில் "தீக்ஷணீயையிற்கொள்ளப்பட்ட கடவுளர்க்கு ஆகாமிதசம்ஸ்காரஸப்ரயோக முண்மையின் சோமவேள்வியிற் றீக்ஷணீயையிலவதானஞ் செய்யப்பட்ட வங்கிசோமப் பொருட்டோம்பப்படும் கருமச்சேதாறுமாதானம் வேண்டற்பாற்றன்று" எனப்போந்த துணிபுரைக்குட்வாசையுண்டாம் பிறவெனின்;—அற்றன்று, "அங்கி கடவுளர்க்கவமன் விஷ்ணுபரமன்" என்புழி வம்புடைய வனேக சுருதிகளின் விரோதம் வருதலானும், உபசரிதப்பொருள் கொள்ளுமிடத்தும் தீக்ஷணீயை வேள்விக்குக் கடவுளரைக் கொள்ளுதல் பயனுமென்னும் பொருட்கு விரோதமின்மைபற்றித் தனிபொருட்கட் பிரமாணமாதலொப்பப்படுதலானுமெனக. அஃதேல், அங்கிக்கும் விஷ்ணுக்கும் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி நிலவுழி இருமருக்குமடங்கிக்கொள்ளுதல் பெறப்படாமையின் கடவுளரெல்லாரையுங் கொள்ளுதல் செல்லாதாலோவெனின்;—அற்றன்று, அவ்விருவர் தாழ்ச்சி யுயர்ச்சி வரம்புபற்றி அவர் தம்மைக் கொள்ளுதல் பெறப்படினும், அப்பெறின்மை அவ்வனவே நிலையுதலின், தாழ்ச்சி யுயர்ச்சியுடைய விரு கடவுளர் வேள்விபற்றி அவரிடைப்பட்ட வனேகக்கடவுளரைக் கொள்ளுதல் பெறப்படாமையினெனக. இனி வசனவலியானே இருபாலரைக் கொள்ளுதல்பற்றி எல்லாக்கடவுளரையுங் கொள்ளுதல் பெறப்படுமெனின்;—அங்ஙனமாயின் வசனவலியானே அங்கி விஷ்ணுவென்பார் வேள்விகள்பற்றிக் கடவுளரெல்லாரையுங் கொள்ளுதல் பெறப்படுமென்றும். "ரூர்ப்பத்தானே ப்ரோக்ஷித்திடுதவதனுனன்றே யன்ன மடப்பரிட" என்புழிச் ரூர்ப்பத்தின்கண் அன்னகாரணத்தன்மை அறிபற்றியன்றி அஃதே தாமசாதனமானவன்னத்திற்குபயோகமாதல்பற்றியன்று; அதுபோல, அங்கிக்கும் விஷ்ணுக்கும் அவமத்தன்மை பரமத்தன்மை கூறியதூஉம் அதுபற்றியன்றி ஏனைக்கடவுளரைக் கொள்ளுதற் குபயோகமாதல்பற்றி யன்றென்றுகொண்டு, விரோதமென்றுமின்றெனக. இனி உண்மையாக நோக்கும்வழி ஈண்டை 'அவம' 'பரம' சத்தங்கள் தாழ்ச்சி உயர்ச்சிகளை யுணர்த்தலச்தனவல்ல. மற்றென்னையோ வுணர்த்தவச்சன வெனின்;—முடிவு முதலு முணர்த்தவச்தனவெனக; "அங்கி கடவுளர் தொகுதிக்கு முன்னைப் பிரதமன் விஷ்ணு உத்தமன்" என்று தீக்ஷணீயைக்குக்கடவுளரைக்கொள்ளுதலேப் பயனென்றுணர்த்தற்கே யெழுந்த மந்திரத்தின்கண்ணுள்ள 'பிரதமன்' 'உத்தமன்' என்னும் பதங்களான் அவ்வாறு வெளிப்படுதலின், ஆண்டை உத்தமபதத்திற்குப் "பிரதவிருங்கின் மும்முறை கூறுக" என்வபுழிப்போலப்பிரதமபதத்தொடர்ச்சிபற்றி அதற்கு மறுதலையான கடைமைப்பொருள்போதலானும் "கடவுளர்க்குப் பிரதமனான அங்கி வருக" "கடவுளரின் முகமு முதல்வனுமான வங்கி" "அங்கியை முகமாகவுடைய கடவுளர்" என்றற்றொடக்கத் தனேகமந்திரப்பிரயோகங்களில், அங்கிக்கு முதன்மை கூறப்படுதலின் "அவம" பதத்திற்கு யாங் கூறிய பொருளேயின்றியமையாதுமென்க.

இன்னும்வரும்.

சாமர்ஞ்ளம்; வெங்கடரமணதாசர் என்கிற,

ஸ. ஸுப்ரஹ்மண்யசாஸ்த்ரி.

பாகவதத்தைப் பத்திரிகையிற் பதித்தல்.

ஐயா,—தங்கள் அரிய பத்திரிகையின் கருத்து வேதாகம புராண இதிகாச சரித்திரங்களில் இலைமறைகாய்மறைவாயுள்ள அன்னிய பொருள்களை வெளியிடுதற்கும், அருமையான உபந்நியாசங்களைப் பிரசித்தப்படுத்தற்கும், ஸம்ஸ்கிருதபாஷையின் மேன்மையைத் தீட்டுதற்கும், மதங்களையும் அவற்றின் பிரயோசனங்களையும் அவற்றின் ஆசிரியர்களையும் வரிதற்கும், நவீனசமயங்களைக் கண்டித்தற்கும், நாஸ்திகத்தை நாஸ்தி செய்வதற்கும் அன்றி வேறல்ல. அங்ஙனமாக, பாரதகதை பாகவதகதை இராமாயணகதை நாந்தகதை வரைந்து பத்திரிகையை நிரப்புவதற்கன்று. இக்கதைகள் தனித்தனி வசன ரூபங்களாக விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் அச்சிட்டு விற்கின்றன. வேண்டியவர்கள் அவற்றை வாங்கிப்படிக்கலாம். சிதம்பரம் மலேக்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாஸ்யராதசாஸ்திரிகள் அவர்கட்கு இஷ்டமிருக்கின் தனியே அச்சிட்டு ஒரு புத்தகரூபமாக வெளியிடலாம். அல்லதூஉம் பத்திரிகையோடு அநுபந்தமாக அநுப்பி வரலாம். இங்ஙனஞ் செய்வதைவிட்டுப் பத்திரிகையின் பாதிப்பங்கைப் பாகவதத்தாற் பரப்பிவிடல் அழகன்று. பத்திராசிரியர் இதைப்பற்றிக் கூர்ந்து ஆலோசிக்கவேண்டுகின்றனன்.

இங்ஙனம்

பத்திரிகாபிமானி.

பரங்கிறிஸ்து மனிதனே.—இப்பெயர்வாய்ந்த புத்தகம் ஒன்று சென்னை இந்து டிராக்ட் சொஸைட்டியின் ஓர் மெம்பரால் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. இதிலே கிறிஸ்துவென்பவன் சாமானிய மனிதனேயன்றிக் கிறிஸ்தவர் சொல்லிக்கொள்ளுகிறபடி கடவுளல்லவென்பதை, அவர்கள் பைபிளிலுள்ள பல ஏதுக்களைக்கொண்டே காட்டப்பட்டிருப்பதுமன்றி, அவ்வேசுக்கிறிஸ்துவின் வரலாற்றையும், அம்மதம் உண்டானவழியையும், கிறிஸ்தவர் அம்மதம் பரவுதற்பொருட்டுப் பலவிடங்களிலே செய்த மோசங்களையும், சொல்லற்கரிய பல கொடுமைகளையும், பின்னும் அதன்வரலாறுகள் பலவற்றையும் வெள்ளிடைமலைபோல எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வரிய புத்தகத்தை நம்மவர் ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசித்து அதன் உண்மையை யுணர்தலோடு பிறர்க்கும் உணர்த்துதல் இன்றியமையாக்கடனும். இப்படிப்பட்ட நன்மைகளைச் செய்வதே தமக்குரிய கடனாகக்கொண்டு பிரயாசைப்பட்டுவரும் அச்சொஸைட்டி நீடூழிவாழக்கடவுள் அருள்புரிவாராக. அதில் ஒன்று எமது பார்வைக்கு அனுப்பிய அச்சபையார்க்கு வந்தனம். அதன் விலை [illegible].

இதனைப்பெற விரும்புவோர் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டி வீதி ௨௫௫-ம் நெ. வீட்டில் சை. [illegible] செட்டியாரிடமும், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபரிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விசேஷ அறிவிப்பு.

நாம் முன் இப்பத்திரிகையை மாதம் இருமுறை பிரசுரிக்க வேண்டிய விஷயமாய்ச்சில எழுதியிருந்ததைகண்ட நம் அன்பர்களிற் பலர் அவ்வாறே இருமுறையாக்குதல் அதியாவசியகமெனத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். பலரோரும் அதுவிஷயத்தில் தத்தமபிப்பிராயங்களை வருகிற [illegible]௵ பிப்ரவரி மாசத்திற்குள் தெரிவிக்கும்படி கோருகின்றோம்.

ப்ரம்மவித்யா

அநுபந்தம்.

ப்ரம்மவித்யா விர்த்தி.

சென்ற டிசம்பர்மீ ௩௧௨ சனிவாரம் வெளியான ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகை கட்டோடே முடியும் அந்தத்தின் மூலையில் ஒட்டப்பட்டிருக்கின்ற விசேஷ அறிக்கையை நாம் கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு கைகளிரண்டையும் சேர உயர்த்தூக்கி மனகளிச்சி அடைந்தோம். இந்தப்பத்திரிகைக்குக் குறித்த கிரயவிகிதம் பத்திரிகையின் முதற்பக்கத்தில் கண்ணெதிரே காண்கிறது. அது வருஷம் அத்தனைக்கும் இரண்டு ரூபாய்க்கும்கால்ரூபாய் குறையும். இத்தனை கிரயம் குறைந்த பத்திரிகையை எங்கும் கண்டதில்லை. இவ்விகிதத்தை ஒப்புக்கொண்டு, கையொப்பக்காரர் நாளாவர்த்தியில் குறித்த அளவுக்கு சேரச்சம்பவித்தால், கைவரும் பணம் செலவிடும் தொகைக்குக் கட்டிவருமெனஎண்ணி பத்திரிகையை விருத்திசெய்வதென்று இதைத்தொட்டுக்கட்டாயம் கூறி கங்கணம் கட்டிய சீமான்கள், அவ்வாறு கையொப்பத்தொகை ஏறுமுன் அநுபந்தம் ஒன்று பத்திரிகையுடன் கூட்டிக்கட்டினார்கள்; ஆனால், முன் அட்டையிலிட்ட அச்செழுத்தை அநுபந்தத்தில் பதியவிட்டார்களென எவரும் இப்பொழுது வாதுகூறவும் கூடும். அட்டையிலிட்ட அச்செழுத்திலும் அநுபந்தத்தில் ஒடுங்கிநிற்கும் எழுத்து அதிகம். அன்றியும் பத்திரிகையின் உடலில் பதிந்த எழுத்துக்கள் முன்னிலும் சிறுத்து, சங்கதி பெருகியது. பெருகியும் கட்டணம் ஏறாது நின்றது நமது பாக்கியமே.

எவ்வாறாவது இந்தப் பத்திரிகையை நடத்திவரும் துணிவைச் சிந்தையில் இருத்தி, பெரும்பாலும் சம்ஸ்கிருதமும் வேதசாஸ்திரமும் பயின்றிராத இஷ்டர்கள் நம் பரதகண்டத்தில் உதித்துலாவி மறைந்து புதைந்துபோன மகாவாக்கியங்களை இதன்மூலமாக அறிந்து அறிவு தெளியவேண்டும் எனும் தேசோபகாரதாற்பரியத்தை மேற்கொண்டு இதன் மூலபுருஷர் பக்குவமாய் இப்பத்திரிகையை நடத்திவருவதை நாம் கண்ணுறக்காண்கிறோம். இவ்வாறு நடத்துவது, இதன் மூலம் இறையளவும் பிரயோசனம் அடைதற்பொருட்டல்ல; யாவரும் மதாசார சம்பந்தமாயுள்ள சங்கதிகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமெனும் பரோபகார அபிப்பிராயத்தின் நிமித்தமே. இத்தனைகாலம் தடையற நடந்தேறி, தமிழ் பத்திரிகை அனைத்திற்கும் திலதம்போலப் பிரம்ம சன்னிதானத்தைச் சுட்டிக்காட்டி நின்றசுகிர்தம் தேடிமறுப்பத்திரிகை அயனம் ஒருவட்டம் சுழன்றோடுனென்று எவர் தான் புகல்வர். சிலர் வாக்கு மூலமாகவும் சிலர் கடிதமூலமாகவும் வருந்திப் பரிந்து மிகவின்பத்துடன் பத்திரிகை அயனவட்டத்தில் திருப்பியோட்டக்கேட்டும், ஏனையவரும் ஒப்பிவருவதை அறிவெதிர்பார்த்து நாலஞ்சுழிக்க நிமித்தமில்லையே. இரணடொருவர் விருத்தியைத்தொட்டுகின்றபேசியதை க்கேட்ட ஏனையவர் அதுஒக்குமென்றெண்ணி மௌனம்சாதித்தார்கள். எவரும் அதுகூடாதென மொழிந்தாரில்லை. ஆகவே இஷ்டர்கள் அத்தனைபேரும் இஷ்டங்கொண்டாரெனக்கொள்க. இங்கிலீஷ்பத்திரிகை அச்சிடுவதிலும் தமிழ்முதலிய சுதேசபாஷாபத்திரிகை அச்சிடுவது கஷ்டம். அதிலும் வடபாஷைபத்திரிகை அச்சிடுவதுமிககஷ்டம்.

இங்கிலீஷ் பத்திராதிபர்கள் இரண்டொரு கலம் யாதாயினும் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக்குறித்து நீள நினைந்து எழுதுவார்கள். அவர்கள் உழைப்பு அம்மாத்திரந்தான். இதரசங்கதிகளை வேறு இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளில் கண்டு அவைகளைப்பார்த்து அச்சிடுவார்கள். அச்செழுத்து அடுக்குவோர்களுக்கு பத்திராதிபருக்கு இதில் உழைப்பு இல்லை. இந்த ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகையோ, வேதசாஸ்திரங்களையும் புராண காவியங்களையும் கலைக்கியானங்களையும் வாசித்து ஆய்ந்து, அவ்வவைத்தையும் வடமொழியில் மொழிபெயர்த்து அச்சிடவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே, பத்திரிகை முழுதும் நிறைவிக்கப் பத்திராதிபர் தலைமேற் பொறுத்தபாரம். இந்தபத்திரிகை தோன்றிய அன்று தொடங்கிப் பத்திரிகை வாங்கி வாசித்து வந்தவர்கள் அவர்கள் அறிவு தெளிந்து பிரம்ம நாட்டத்தில் கவிழ்ந்தார்களென நாம் நாவார உரைப்போம். இப்பத்திரிகை தோன்றிய பின் பிடிவாதம்கொண்ட மத தர்க்கவாதிகள் மௌனம் கொண்டு நம் வேதசாஸ்திரத்தில் மதம் வைரியவாதம் இல்லையெனக்கண்டு, மௌனமென்னும் பீடத்தில் நின்று, இந்தப்பத்திரிகையில் இன்னும் என்னென்ன காணுமோ பார்ப்போமென்று நட்டகண் நட்டபடி கண் இமைட்டாது பொறுத்துப் பார்த்து வருகிறார்கள். இவ்விஷயத்தைபற்றி விஸ்தாரம் பேச நிமித்தமில்லை. யாவரும் அறிந்து வியந்து கொண்டாடும் ப்ரம்மவித்யா பத்திரிகையின் அருமையை வருந்தி உரைப்பது வியர்த்தம். மேற்குறித்த விசேஷ அறிக்கையில் இப்பத்திரிகை திங்களிருவட்டம் சுழல்வதைத்தொட்டு முன் ஒரு முறை அதிபர் பத்திரிகையில் அச்சிட்டதாகச் சொல்வதைக்கேட்டு கைநெரித்து நம் தலையில் மோதினோம். அந்த அறிக்கை நம்மைக்கிட்டாதது நம் துர்பாக்கியந்தான். பத்திரிகை விருத்தியைத் தொட்டு கங்கணங்கட்டி வாதாடி நிற்கும் நாம் இதுகாலம் அதுகண்டால் ஓரிடம் தரித்து நிலைகொள்ளுவோமா? அது குறித்த சஞ்சிகை நம்மை எட்டாத காரணம் அறியோம்; ஆனாலும், சொல்லத்தகும் காரணம் ஒன்றுண்டு; அது இது:— அத்துவைதமார்க்கத்தைத் தொட்டு நின்று உறுதி பிடித்துப்பேச ஆரம்பித்தோம். எதையும் பேசுமுன் அடித்தறையை ஆதாரங்கொண்டு திடப்படுத்த வேண்டுமே. அதனிமித்தம் முன் சாஸ்திரகர்த்தர்கள் பேசி அச்சிட்ட வைராக்கியத்தைச் சிறிது எழுதினோம். அது முடிந்த அந்தக்ஷணமே நமது வாக்கை வெளியிடக்குறித்து வருகையில், பத்திரிகை அதிபதி அது முன்னம் அச்சிட்ட விஷயமெனக்கடிந்து நம் பிடரியைப்பிடித்து வெட்டிக்குப்புறதள்ளினர். அடுத்த இரண்டொரு அயனவட்டம் மௌனம் சாதித்திருப்பாரானால், அதை நாம் தொட்டு நின்ற விஷயம் வெளிவரலாம். அந்தப்பிடியைக் கைப்பிடியாகக் கொண்டு அந்த அறிக்கை அச்சிட்ட சஞ்சிகையை நமக்கு அனுப்பாதுவிட்டார்போலும். விட்டாலுமென்ன? இந்த நிகழும் அறிக்கையை நாம் அடையப்பெற்றது நாம் செய்த பாக்கியமே.

நம் பரதகண்டம் அத்தனையிலும் சென்னை சமஸ்தானம் எல்லையில் சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் மிஞ்ச உண்டென்பது பிரசித்தம்.

இத்தனை பிரசித்தமுள்ள நம்நாட்டில் பிரம்ம ஞானத்தைத் தொட்டுச் சுட்டிக்காட்டப் பத்திரிகை இல்லாதொழிந்தது நிஜம். இப்பூமண்டலம் அத்தனையிலும் உண்மை பிரமவித்யாவினாள் இங்கு நிறைந்திருந்தும் நாம் கிறிஸ்தவர்க்கு இடந்தந்து நம் பிரம்ம ஞானத்தை யவனர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டாதிருப்பது தர்மமல்லவே. இது சமயத்தில் அந்தி பூதத்து போல பிரம்மக்யான பத்திரிகை வெளிவந்து தோன்றியிருந்தபோதிலும் வந்து கெண்ணொருவட்டம் திருப்பியும், அவனை ஒருவட்டம் அறுமுன்னேறக்கேட்டு வெகு நாளாயும் அதைத் தவறாது இஷ்டர்கள் இதுகாறும் நடத்துறவாயாவது அது கூட அறிக்கைவிடாதது சகிர்தமல்லவே.

சால்வேவுகன் ஆர்ம்பினை வேட்டம் தரித்த மாரீசர்கள் நம் நாட்டைப் பாழ்படுத்துவது காம் பெண்ணம் எப்படியோ என்ன மாயம். இதற்சமயத்தில் ப்ரம்மவித்தியாவை அடிக்கொருமுறை திரும்பிவரச்செய்து ஜனர் உள்ளத்தில் வேதசாஸ்திரங்களில் பிரம்ம ஞானத்தைத் தொட்டவழி உண்டென்றும், பிரம்மஞானத்தால் மோக்ஷம் தப்பாது கிட்டுமென்றும் அறிவுறுத்தவேண்டும். அத்தாட்சிட்டம் நம் அறையில் உண்டென்றது சத்தியம், சத்தியம். அந்த ஞானத்தைப் புகட்டவல்லது ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை ஒன்றே. இப்பத்திரிகை அவனையொருவட்டம் திருப்பி ஒட நிற்குமளவே இஷ்டர்கள் அம்மட்டன்கூடி கைகோர்த்து பத்திராதிபர் முன்னே நின்று ஒலியிட்டுவருவார்களென்று உறுதியாய் நம்புகிறேம். எல்லாம் தெரிந்த நம் இஷ்டர்களுக்கு நாம் வருத்திப்பணிந்து கக்க கச் சென்மொழிய கிழித்திடவென்ன? இல்லையே.

இஷ்டர்களே வந்தனம். கொள்ளேகாலம் கேசன்.

சுவைபோதம்

குலமக்களே,

நாலைந்து மாதத்திற்குமுன் சுவிசேஷபோதகர் கொள்ளேகாலநாட்டில் புகுந்து வித்தியாவகுப்பு மண்டபத்தில் உயர்ந்த தோர் சாமானியா ஆகிய பலஜனங்களைக்கூட்டி கிறிஸ்துபோதம் செய்ததையும், அதற்கு எதிர்பக்ஷத்தில் நாம் நின்று பேசினதையும், நாம் அகணிதம் அவமானப்பட்டதையும் தொட்டுநினைத்து எழுதி பலரும் அறிய பிரசித்தம் செய்யும்படி சென்னை சுதேசநாட்டுச் சங்கத்தின தலைவர்க்கு அனுப்பியும் அது பயன்படாது பிரேதலோகம் சேர்ந்ததை எண்ணி எண்ணி மனம்வருந்தி இளைத்துப்போனேம். இதுநிற்க, பிறகிட்டுச்சமீப காலத்தில் நம்கொள்ளேகாலநாட்டில் விஷபேதிபென்னும் படுரோகம் தலைப்பட்டு ஜனங்களைத் திடுக்கிடவைத்தது. அதைத் தொலைக்குமாறு சுதேசர் தேவாரத்தை முதலிய ஆடம்பரங்களைச் செய்து வந்தார்கள். மகம்மதியர்கள் தெருக்களில் வீதிவலம் வேதமோதிக் கொடியேந்தி நாட்டைக் காக்குமாறு நின்று தேவபிரார்த்தனைசெய்து வந்தார்கள். அந்த பிரார்த்தனை அம்மட்டில் முடியவில்லை. அவர்கள் நாலுவீதிப்படிக்கு இன்றளவும் தெருக்களில் வேதகீதம்பாடி உலாவிவருகிறார்கள். இது சமயத்தில், கிறிஸ்துமதபோதகர் ஒருவர் நகரில் புகுந்து யவனர்களில் சுகிர்தமில்லை என்றும், தம் சமயத்தில் மோக்ஷத்தைத் தொட்டவழி உண்டென்றும், ஆகையால், அதில் அனைவரும் பயம் செலவிட்டு அதில் புகுவது நலமென்றும் சபையி

லில் பேர்ட்டால் பேசியது அத்தனையையும் அவலமாகச் சுழிவிக்க ஆடவர் காத்திருப்பதை எண்ணி கடைத்தெருவில் ஈசுரபோதம் அறியாதவர்முன் பேசி ஆரம்பித்தார். அவர் பேச்சுக்கேட்டுத் திகைத்து நின்ற நாம், பேசிய நம் வாக்கைக் குலமக்களும் தலைமக்களும் சற்றுச் செவிசாய்த்துக் கேட்கப் பிரார்த்திக்கிறேம்:—

குலமக்களே!

பகலவனுதிய சூரியன் விழுந்த அந்தமே தினமும் மகம்மதியர்கள் செவிக்கினிய வேத கீதம்பாடிக்கொண்டு வீதிகளில் தெருக்களில் போவதை இங்கு கூடியிருக்கும் குலமக்கள் தலைமக்கள் அத்தனைபெயரும் காதாரக் கேட்டிருப்பார்கள். பாடித்திரியுமவர்கள் நோக்கமென்ன? என்னவெனில், இந்நாட்டில் உலாவிவருகின்ற பீடைரோகம் மாதர்வயிற்றில் பிறந்தவனையும் பற்றிப் பிடிக்காதிருக்கவேண்டுமென்று சமஸ்த உலகங்களையும் அவற்றிலுள்ள சராசரங்களையும் சிருஷ்டித்தாழ்ச்சியின்றிக் கிரமமாய் ஆண்டு நடத்திவரும் ஞானமே உருவடிவாயுள்ள, சுத்தசைதன்யவஸ்துவாகிய, சர்வாதிகாரியாகிய, சர்வசக்தியுள்ள அத்தாங்கமான பரம்பொருளாகிய, தேவ ஆவியாகிய, அளவற்ற ஞானமும் ஜீவகாருண்யமுமுள்ள மகத்தான கடவுளானவரை, அந்தப்பொருளானவரை, இராஜபோகச் சுடரை, பராபரவஸ்துவை, பிரணவசொரூபனை முன்னிலையாகக்கொண்டு கேட்டுப் பிரார்த்திப்பதே. இந்தச் சுகிர்தவாக்கைப் பகவான் கேட்டு மனமிரங்கி அவரவர்கள் கேட்டபடிக்கு அந்த ரோகம் எவனையும் பிடித்துத் திண்டாட்டம் செய்யாதவண்ணம் இருப்பையசுத்து ரக்ஷிப்பார். இதனால், நாம் என்ன அறிந்தோம்? ஜீவராசி எதுவும் எதை யனதாரச் செஞ்சுருகிக் கேட்டதோ, அதை மண்டலம் விண்டலமாகிய இரண்டிலும் உயர்ந்தப்பட்டட பகவான் கேட்டு மனமிரங்கி, அவர்கள் கேட்டதைத் தருகிறார் என்று நிச்சயப்பட்டது. தெய்வபக்தியோ, மாதர்வயிற்றில் பிறந்தபிராணிகளுள்ளத்தில் எவ்வளவும் குறைவின்றி இன்றளவும் உரம்கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே, அந்த ஈசன் எவர்வாக்கையும் காதாற்கேட்டு அருளுவதென்பது நிச்சயம். இவ்வாறுகேட்டவர் (மதம்கிறைந்துள்ள) பலவகைப்பட்ட மதபேதங்களின் விகற்பத்தைக்கண்டு வெறுப்புறும்ல், எதத்தமதவாதிகளும் அந்தந்தச்சமயமூலமாகத் தம்மைப் பிரார்த்திக்கிறார்களென்று தெரிந்து, வரம்கேட்டவர்கள் ஏமாந்து மனமுறமுருகிநிற்கும் வண்ணம்மெளனம்சாதிக்கவில்லை. அந்தந்தமதங்களில் அந்தந்தக் குறித்த ரூபமாக நின்று அவரவர்களை ஏற்றெனக்காப்பாற்றி போதமும் தந்தருளுகிறார். பலவித சமயங்களிலும் நிட்டாட்டமான தேவப்பிரார்த்தனைகள் உண்டு. இவ்வாறிருக்க, ஏனையவரைத்தள்ளி கிறிஸ்தவர்கள் சொல்லும் வசனங்களை அள்ளிக்கேட்டு, அவர்களுக்குமாத்திரம் சுகிர்தமும் மோக்ஷமும் ஈந்தருளுகிறாரென்று தாதனசம்பிரதாயத்தை நாட்டவந்த இந்தமிஷனரி சொல்லும் வாய்மொழிக்கு யாதொரு ஆதாரமில்லை. ஐயோ, இது கேட்டு நாம் கட்டைபோல் விரைத்து நின்றேம். இந்து சமயத்தில் அந்தவேதமார்க்கமானது எந்தப்பர சமயத்தையும் தனது ஒருகிளைத்தானே நூதனமாயாக இருப்பதல்லாமல், அதுதானே தத்த மகத்தான பரம்பொருளாய் விளங்குகின்றது. யாவரும் அதைச்சொல்லாமலே உண்மைதேற அறிந்து நன்குமதிப்

பார்கள். தானே அதுவாக இருக்கின்ற சமயத்தை நாம் நம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல வைத்துக்கொண்டு ஒரு தலையாய்ப்பேசும் கிறிஸ்துமதவாதிகள் தம்மைப்புகழ்ந்து ஏனையவரை இகழ்ந்து பேசுவதை காதுபுளிக்கக்கேட்டு மனதின்வழியில் சென்று தரித்திருப்பது என்னமாயம். அதை இங்கு கூடியவர் யாவரும் ஆழ அகல சிந்திப்பார்களென்று மிக வினயத்துடன் பிரார்த்திக்கிறேம். இந்தக்கிறிஸ்துமதம் முன்னே நம் பிறந்து வளர்ந்து ஆடவராய் நின்றபின் இங்குவந்ததா? இல்லை; நாம் பிறப்பதற்குச்சற்று முந்தியே நம்முதாதைகள் காலந்தொட்டு நம் பாதகண்டத்தில் தோன்றியிருக்கின்றது. அது இத்தனை இரசுதித்ததுண்டோ, இல்லை. இந்து சமயத்தில் பாலர்களுக்காகவும் விலங்குகளுக்கு ஒப்பான ஈசுரபோத மறியாத சாதாரண ஆடவர்களுக்குள்ளவரைப்பிடித்து வருகின்றதே ஒழிய, நம் நாட்டின் வேதசாஸ்திரங்களின் உண்மையை அறிந்தவர்பக்கமும் திரும்பிடல் விசும் அகங்கரிக்கவில்லை, தன்னைச்சிதைவிக்குமென்று ஒதுங்கி மூலை ஒதுங்கியது. நல்லது, அதில் சேர்ந்தவர்கள் யார்? இழிகுலத்தோரில் ஜீவனத்தை அற்றுப்போயிருந்தவர்களும் காம விகாரத்தில் கண்டுகண்டைந்து பெண்ணாசையென்னும் பைசாசின்வசப்பட்டு நல்லபெண் கிட்டகிராளென்று அவலமாக ஓடும் மதியம் இல்லையோரும் அதில் சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்தவரில் சிலர் காலக்கிரமத்தில் நம் இந்து சமயத்தை எட்டிப்பார்த்து, அதில் பரலோகத்தை நாடிய சுகிர்தவழி உண்டென்று கண்டு தாம் அதைத்தொலைத்து அந்தமார்க்கத்தைச் சற்றும் தொடாத கிறிஸ்துமதத்திற் புகுந்ததற்குப் பலமுறையும் மனஸ்தாபப்பட்டதை நாம் காதாற்கேட்டதுமிலும். ஏனையமதவாதிகள் இம்மதத்திற் சேர்ந்திட இதில் வழிகாட்டா தொழிந்து பரிதபித்தார்; ஆனாலும், இதைப் பற்றிச் சென்னை சமஸ்தானத்தில் சமீபகாலந்தொட்டு வாக்குப்பிறந்து உலாவி வருவதனால், அந்த விதி ஒன்றுகூடியபின் அதில் ஏற்படலாமென்று நம்புகிறேம். இதனால் கிறிஸ்து சமயம் வெகு காலந்தொட்டு இங்கு குடிகொண்டும் அதனால் எந்த சுதேசியும் சுகிர்தமடையக்காணேம் எனக்கண்டோம். ஆகவே, அந்நாதத்தின் சுவாமிபாமாக உள்ள இந்துமதஞானிகள் கிறிஸ்தவர்கள் பேசும் வாக்கை நிந்தாபூர்வமாய்க் கேட்டு மலைவுறும்ல், ஒப்பு உவமையில்லாத தமது சமயத்தின் மேலாக இருந்து ஏனையவர் சொல்வதை ஏளனமாகக்கேட்டும் தமது சொல்லரிய தெள்ளியவை சோரவிடாது ஏனையவர் சொல்லை அருமையெனவும் மதியாதிருக்க இதயப் பூர்வமாய்ப் பிரத்தாழ்ந்து வருந்திப்பணிந்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம். இஷ்டர்கள் அதை அவ்வாறு பதரெனத் தள்ளுவார்களானால் பாமரஸ்தர்கள் செவிடன் காதில் சாளம் ஊதியதுபோல சொல்லிச்சொல்லி வீணாவதொழிய வேறுபயனென்ன? சாயங்காலத்தில் அத்தனையும் மதிலார்க்குள்ளவைகளென்றும், கிறிஸ்து சமயம்மட்டும் தேவசமயமென்றும் நாம் இதுவரையில் கேட்டதொனி அத்தனையும் நாம் சிறிதும் பாராட்டாமலும் திரணமும் பொருள்செய்யாமலும் பதரெனத்தள்ளினேம். அந்நவாசகருக்கு மதிக்கவில்லை. பரிஹாசிக்கிருவருள்ள சமயங்களில் நிலாதிக்கு மதிக்கவில்லை. பதினாயிரம் பக்திநெறியிலிருந்து தெய்வத்தைக்காடிநிற்கும்பிராணிகள் பக்தியைப் பெலங்களைக்கூட்டும் நாம், நாசமுறவடைவதாக. நக்ஷத்திரக்கூட்டத்தில் பிரகாசமாக விளங்கும் சந்திரனைப்போல, நம் சமயம் முன்னே பக்காயமாகத்தோன்றி பேசியதற்கு யோனவாக்கு

கு எதிர்வாக்குப் பேசி நம் அபசாரத்தை க்ஷமிக்கப்பிரார்த்திக்கிறேம். முன்னம் ஒருமுறை நாம் சுகிர்தமென்பீடத்தினின்று பேசிய பொருது உண்டாயினைந்த திண்டாட்டத்தை எண்ணி எண்ணி, ஏழைநெஞ்சம் திடுக்கிட்டு க்ஷமிக்கக்கேட்டதன்றி மற்றபடி அல்ல. சமயபேதங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து அலசூழமிழ்ந்து தாரதம்மியம் அறிந்து இக்கசமயவாதிகள் வெறும் காம்பேசியது அபசாரமென்று என்னைமிடார். ஆகவே, இங்கு இந்த சமயத்தில் கிறிஸ்துபோதகர் முன்னிலையில் நிற்கும் குலமக்கள் அத்தனைபெயரும் இதுவரையில் கேட்டதெல்லாம் பதரெனத்தள்ளித்திடமென இவ்விடம்விட்டு வந்து, தம்தம்சுகருமம் பார்த்து சுகிக்க பிரபணிந்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேம். இவ்வாறு நாம் இரண்டொருமுறைசெய்திடுவோமானால், அந்த போதகர் நமது நாட்டில் தம் அருநன் சாம்பிரதாயத்தை நாட்டாது விலகுவர்.

இஷ்டர்களே அநேகவந்தனம்.

கொள்ளேகாலம் கேசன்.

வித்துசபை

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர் அவர்களுக்கு

பத்திரிகை இலக்கம் 6-ல் கண்டபடி பால்கங்கடமதங்களைத் தொலைத்து ஏறித்த மட்டத்தானை அவர் கட்டளைப்படி மதஸ்தாபனைசெய்யச்சொல்லி; ஏருச்சமனையும் ஆதரித்து மதாபிமானசபைகள் சேர்த்து, வேதவேதாந்தவிசாரணைகளைப்பெருக்கி நைஷ்டிகர்களையும் பண்டிதர்களையும் ஜோதிஷர்களையும் யோகிஷ்டர்களையும் பாலித்து, "கர்ணமிர்மாஸாரவதான" என்கிற வித்துக்கிளாசத்தில் இருந்ததைவ ஞானபுருஷர்களுடன் 1880ம் வருஷத்தில் வித்துசபை என்று மூலசபை ஒன்று ஏற்படுத்தினோம், அச்சங்கத்திற் சாகைசபைகளும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ள லௌகிகர்களுக்கு அவகாசமில்லாமல் நிர்மாணிக்க அவசரமில்லை. மடங்களிலும் கிரஹசபைகளிலும் திருப்பதி திருவல்லிக்கேணி முதலிய பதிகளிலும் தேறின வைதிகசாஸ்திரிகள்கூடி நிர்மாணித்தால் அந் நிர்மாணம் ஸமார்த்த வைஷ்ணவ மாத்வ சம்பிரதாயிகளுக்குள் பிரதாபத்துடனிருக்கும் சபைக்காரர் ஆலோசிப்பதில்லை. பொதுநிலையையுள்ள இச் சபையை பத்திரிகைமூலமாய்வெளியிட்டேன்.

சங்கர அய்யர்
திருச்சூர்-

சிதம்பரம்
ஜீவகாருண்ணிய நிரந்தர கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இத்தருமம் இந் மார்கழி மாதம் 1-ம் முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செவ்வையாக நடந்துவருகிறது. இதன் உத்தேசம் வேலைசெய்ய சக்தியற்ற அங்கவீனர், குருடர், முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சிவார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாயினும், தினந்தினம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிலைபெறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

C. S. நாகமியர்,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்
சிதம்பரம்.

அறிவிப்பு.
இந்து டிராக்ட்ஸொஸைட்டி.

தாய் தந்தைகள் பெரோர் அருந்தவம்புரிந்து பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளைப் பாதிரிகள் துர்ப்போதனைசெய்து வெகு சுலபமாய்க்கிறிஸ்தவராக்கின்றதைத் தடுக்கும் பொருட்டும், இந்துமதாபிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டும் 1887ஹு ஏப்ரல்மீ 27உ சென்னையில் இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டியென ஓர் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் மெம்பராகச்சேர விருப்பமுள்ள உள்ளூரார்க்கும் வெளியூரார்க்கும் குறைந்தது சந்தா 1-4-0 இச்சங்கத்துக்குத் தருமமாகப் பொருளளிப்போர் அளிக்கலாம். இச்சங்கம் திரவியசகாயம் செய்யும் தாதாக்கள் கைகளையே நோக்குகின்றது. இந்துமதாபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும். இச்சங்கத்தில் தற்காலம் ஒவ்வொருகடைக்கும் பதினாயிரம் வீதம் சிறு பத்திரங்கள் அச்சடித்து மெம்பர்களுக்கனுப்புவதோடு, கிறிஸ்தவரால் உபத்திரவமுண்டாகும் பலவூர்களிலும் அனுப்பி, இலவசமாகப் பரவச்செய்யப்படுகின்றன. இன்னும் அனேக காரியங்கள் செய்யவேண்டும். யாவும் பொருளாலேயே ஆகவேண்டுமென அறிக்கவிஷயமே. இதற்காக இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி தருமமென இங்கிலீஷ், தமிழ் தெலுங்கு இம்மூன்று பாஷைகளும் சேர்ந்து அச்சிட்டு, ஸ்டாம்புடனே புத்தகங்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் இஷ்டமான தொகை பொப்பமிட்டு, பொக்கிஷதார் கையெழுத்திட்ட ரசீதினபேரில் ஏஜெண்டுகளிடத்திலாவது, பில்கலெக்டரிடத்திலாவது பணம் கொடுக்கவேண்டியது. மற்றப்படி யாரிடத்திலும் பணம் தரப்படாது.

☞ இச்சங்கத்தைப்பற்றி யாதேனுமறிய விரும்புவோர் அரை அணா லேபிலாவது ரிப்ளைகார்ட்டாவது அனுப்பவேண்டியது.

கஅஅஎ ஹு நவம்பர் மீ ௩௦உ சென்னை

இங்ஙனம்
பொன்னரங்கபிள்ளை.
ஷை சங்கத்தின
அக்கிராசனாதிபதி.

அறிவிப்பு
சர்வதாரிவருஷத்து
ரிப்பன் தமிழ்ப்பாக்கெட்
பஞ்சாங்கம்-

இப்பஞ்சாங்கம் 1888 ஹு மார்ச்சு மூ 15 உ க்குள் வெளியாகும்.

புத்தகம்1 இ விலை அணா 6. தபால்பாகிசார்ஜ் அணா 1 10 இ ஒன்றும் 25 இ 3. ம் 50 இ 7. ம் 100 இ 15 ம். அதிகமாகக்கொடுக்கப்படும்.

☞ பிப்ரவரி மீ 10 உ க்குள் முன்பணம் அனுப்புவோர்க்கு 100 இ 20 புஸ்தகம் அதிகமாகக்கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்
☞ சை இரத்தினசெட்டியார்.
புரோப்ரைட்டர்
மதராஸ் ரிப்டன் பிரெஸ்
316. தம்புசெட்டிவீதி.
சென்னை.

உ

சிதம்பரம்
ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலையில்
விற்கப்படும்புத்தகம்

ஸம்ஸ்கிருதம் கிரந்த எழுத்தில்.	ரூ	அ	பை
சிவதத்துவவிவேகம்	௨	,,	,,
மத்வமதவித்வம்சனம்	,,	௧௨	,,
ப்ரம்மதர்க்கஸ்தவம்	,,	௮	,,
சாமருத்திரசம்ஹிதாபாஷ்யம்	,,	௮	,,
சௌமியசோமநாடகம்	,,	௫	,,
ஸ்ரீராமபத்திரவிஜயம்	,,	௮	,,
விசாகதுலாபாரபிரபந்தம்	,,	௧	௬
பிரஸன்னேத்தராமாயணம்	,,	௫	,,
சூரபூரநாடகம்			
தோத்திரசங்கிரகம்	,,	௨	,,
மகேஸ்வரதண்டகம்	,,	௧	,,
ஆரியாதண்டகம் லக்ஷ்மிஸ்தோத்திரம்.	,,	௧	,,
சம்ஸ்கிருதம் தெலுங்கு எழுத்தில்			
சர்மிஷ்டாவிஜயம்	,,	௬	,,
இராமாயணவினாவிடை	,,	௩	,,
சிதம்பரமஹாத்மியம்	,,	௧௦	,,
தேவநாகர லிபி			
துதிசங்கிரகம்	,,	௧	,,
விசாகநக்ஷத்திரமாலிகை	,,	,,	௬
தமிழ்			
சீகாழித்தலபுராணம்	,,	௮	,,
வேளூர்ப்புராணம்	,,	௬	,,
கந்தபுராணநவநீதம்.	,,	௧௨	,,
பஞ்சதசோபநிஷத்து	௧	௨	,,
வாசுதேவமனனம்	,,	௬	,,
அஷ்டாங்கயோகம்	,,	௫	,,
மாதர்நீதி	,,	௬	,,
மனுமுறைகண்டவாசகம்	,,	௪	,,
ஜனோபகாரம்	,,	௧	,,
கிறிஸ்துமதகண்டனம்	,,	௧	,,
யேசுக்கிறிஸ்து மனிதனே	,,	,,	௬
சங்கரசரித்திரம்	,,	,,	௬
நீதிக்கீர்த்தனை	,,	௧	௬
ஆன்மாவும் சரீரமும்	,,	௧	,,
சன்மார்க்கபோதனி	,,	,,	௬
கல்விக்களஞ்சியம் நெ. ௧ (கடன்பட்டகந்தன் சரித்திரம்.)	,,	,,	௬
கல்விக்களஞ்சியம் நெ. ௨ (புருஷோத்தமவேளைபூதி சரித்திரம்)	,,	,,	௬
சிவனும் தேவனு என்னும் தியாநாவுக்கு ஆப்பு	,,	,,	௬

வைராக்ய நீதி:

௧ [illegible] ... *
௨ [illegible] ... *
௩ [illegible] ... *
௪ [illegible] ... *
௫ [illegible] ... *
௬ [illegible] ... *
௭ [illegible] ... *
௮ [illegible] ... *
௯ [illegible] ... *
௰ [illegible] ... *
௧௧ [illegible] ... *
௧௨ [illegible] ... *
௧௩ [illegible] ... *
௧௪ [illegible] ... *
௧௫ [illegible] ... *
௧௬ [illegible] ... *
௧௭ [illegible] ... *
௧௮ [illegible] ... *
௧௯ [illegible] ... *
௨௦ [illegible] ... *

[illegible]

பாலநீதி.

௧. அக்கறையாகக் கற்கமுயல்வாய்.
௨. ஆண்மகத்திற் கடுத்ததுபக்தி.
௩. இருந்தயோசி திருந்தியமுடிவாம்.
௪. ஈசுரப்ஜனை யெவர்க்குநற்றுணை.
௫. உலகவாழ்க்கை யுருவிலாமாயை.
௬. ஊணுறக்கமு மொழுங்குறிற்சுகமாம்,
௭. எளியோர்க்கிரங்க லெண்ணிலாநன்மை.
௮. ஏசலாடல் மோசம்விளைக்கும்.
௯. ஐயமறக்கற் றயலார்க்குதவு.
௧௦. ஒத்துவாழிற் சொத்துக்கூடும்.
௧௧. ஓதுவதோடு சாதுவைநாடு.
௧௨. ஒளதாரியகுணம் அரசர்க்குரிமை.
௧௩. கல்லார்சேர்க்கை பொல்லாவாழ்க்கை.
௧௪. காரம்போலத் தின்னினக்தழுவு.
௧௫. சத்தியமொழியைச் சற்றுமறவேல்.
௧௬. ஞுபம்படவுரைத்தல் ஜயந்தருமெளிதில்.
௧௭. இடம்பமாங்கடைத் துன்பத்துக்கிடம்.
௧௮. பாத்துக்கேற்ற தானமேமானம்.
௧௯. கல்லறிவாளர் கற்கதிபெறுவர்.
௨௦. பணத்தைப்போக்கினும் கணத்தைக்காடு.

A. கிருஷ்ணசுவாமி.

ப்ரம்மவித்தியாபிமானம்.

நண்பர்களே! நமது "ப்ரம்மவித்தியாவானது, சென்ற ஜூலைமாசத்தில் பத்திரிகாபிவிர்த்தியைக்கொண்டு ஓர் அறிக்கையுடன் வெளிவந்ததைக்கண்டு நாம் மிகவும் களிப்படைந்தோம். அக்களிப்பு மிகுதியே நமதபிப்பிராயத்தைக் கூறவொட்டாமற்றடுத்ததென்றால், நாமும் அதற்குடன்பட்டே வாளாவிருந்தனமென்பது கூறுந்தகையும். அதன்பின்னர், டிசம்பர் மாதப்பத்திரிகையில் "விசேஷ அறிவிப்பு" என்னுந் தலைப்பினிடும் "ஏனையோரும் தத்தமபிப்பிராயங்களை" என்று பத்திராதிபர் வற்புறுத்தினமையே நம்மை இங்கு இறங்காட்டத் தலைவித்ததென்றறிக.

ப்ரம்மவித்தையானது மாதம் இருமுறைவருதற் கெதிர்பார்த்தல் நமக்கதிகபக்த சந்தோஷத்தைத் தருவதுபோலவே நம் பத்திரிகாநண்பர்கட்கும் இருக்கக்கூடுமென்று நம்புகின்றோம். தற்காலத்தில் மாதம் ஓர் முறையாக வரும் இப் பத்திரிகையை, இரண்டணு நான்கு பையால் [அதாவது வருஷம் 1—12—0.] நாம் பெறுகின்றோம். பத்திராதிபர் அபிப்பிராயப்படிக்கு இருமுறை வரின், மாதம் அணு மூன்று பை எட்டு (அதாவது வருடம் 2—12—0.) ஆகின்றன. இச் சொற்பவிலைத்தில் பத்திரிகை நடைபெறுவது அரிதாயிருப்பினும், பலதுளி பெருவெள்ளமாவதைப்போல் பத்திரிகாநண்பர் பலரும் பாக்கியின்றிப் பத்திரவிஷயத்தைத் தருவதால், அதுவே பெருத்ததொகையாகி எத்தனகாரியஞ் சித்தியாகுமென்பதி லையமுண்டோ? இவ்வாறாக விர்த்தியடைந்து பத்திரிகாநேசர்களும் சிறிது விசேடித்தபின்பு, பத்திராதிபரிடம் பத்திரிகையை கூடபகக்கொண்டதாக ஆக்கவேண்டுமென்றாவது, அல்லது, மாதம் மும்முறையாக வரவேண்டுமென்றாவது நாம் மன்றாடவுங்கூடும். இவை யாவுக்கும் ஒற்றுமையே முக்கியகாரணமாயுள்ளது. ஒற்றுமையிருந்தால், நமது நாட்டில் கிறிஸ்தவப்பைசாசங்கள் தலைவிரித்தாடவுங்கூடுமா? நாஸ்திகம் விர்த்தியாகிவருவதைப் பண்டிதசிரோன்மணிகள் கவனியாது, உண்மைச்சண்டையில் தலையிடுவது அழகாகுமா? இனி, ஒவ்வொரு வித்வான்களும், ஆகம புராண இதிகாசங்களின் இரகசியார்த்தங்களைப் பல்லோரும் உணருமாறு வெளியிட்டு, தாங்கள் கற்றதனாலாய பயனைப் பெறுவார்களென்று நம்புகின்றனம். நமது ப்ரம்மவித்தையானது பக்ஷபத்திரிகையாகி, உபநிடதம் ஆகமாதிகளைத் தரித்து மிகு சிலாக்கியத்துடன் உலாவிவரும்படிக்கு, ப்ரம்பொருட்சத்தர் அருள்புரியுமாறு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றனம். சுபமஸ்து.

ஆண்டானடிமை.

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.

1887ஹு மார்ச்சுமீத்தில் சென்னை "வேதாந்த விசாரணைசபையார்" உலகமும் ஆத்மாவும் சத்தா? அசத்தா? சுசத்தா? என்னும் வினாக்களைச் சிறு பத்திர வாயிலாகக் கிறிஸ்தவரைக் கேட்டார்கள். அவ் வினாக்களுக்கு விடை பைபிலிற்கண் ஆதாரமிலாதிருந்தும் நான்கு கிறிஸ்தவர், தனித்தனியே பொருத்தமிலாத விடையளித்தார்கள். அதனைபாசம் வெளிபடுமெபொருட்டும், உண்மையை யாவரும் உணர்தற்பொருட்டு

"ஓர் சம்ஸ்கிருதபண்டிதர்" ஷெவிடைகளைக் கண்டித்து, "கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு" என்னும் புத்தகமொன்று ஒன்பது பாரத்தில் அச்சிட்டிருக்கின்றார். சமய ஆராய்ச்சிசெய்யும் யாவரும் அதை வாங்கிவாசிக்கவேண்டியதே. விலையும் சொற்பம்; காகிதமோ உயர்ந்தது. வேண்டியவர், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதி 316-நெ. மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சை. ர. நமசிவாயசெட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ சு. ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியாரிடத்திலும் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணா 2.
தபாற்கூலி பை 6.

அறிவிப்பு

சர்வதாரிவருஷத்து ரிப்பன் தமிழ்ப் பாக்கெட் பஞ்சாங்கம்.

இப்பஞ்சாங்கம் 1888௵ மார்ச்சு ௴ 15 உ க்குள் வெளியாகும்.

புத்தகம் 1-இ விலை அணா 6. தபால்பாகிங்சார்ஜ் அணா 1. 10இ ன்றும் 25இ 3. ம் 50 இ 7. ம் 100இ 15 ம். அதிகமாகக்கொடுக்கப்படும்.

☞ பிப்ரவரி ௴ 10 உ க்குள் முன்பணம் அனுப்புவோர்க்கு 100 இ 20 புஸ்தகம் அதிகமாகக்கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்
☞ சை இரத்தினசெட்டியார்.
புரொப்ரயிட்டர்
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்
316. தம்புசெட்டிவீதி.
சென்னை.

சிதம்பரம்

ஜீவகாருண்ணிய நிரந்தர கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இத்தருமம்இம் மார்கழிமீ அ-உ முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செவ்வையாக நடந்துவருகிறது. இதன் உத்தேசம் வேலைசெய்ய சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாகிறும்; தீனர்களிடம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிலைபெறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

மேற்குறித்த தருமத்தையன்றி இம்மாதமுதல், வெய்யிலில் வழிநடந்து தாகத்தினால் நாவரண்டு தவித்துக் களைத்து வரும் வழிப்போக்கர்களை ஆதரிக்கும்பொருட்டு, எத்தருமத்திலுஞ்சிறந்த உத்தமோத்தமதருமமாய கிடைத்தற்கரிய தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமமும் வைத்து நடாத்திவருகின்றேன். இத்தருமங்கள் தளர்வின்றி மென்மேலும் ஓங்கத் தருமவான்களாகிய செல்வப்பிரபுக்கள் தயைபுரிவாராக.

C. S. நரசய்யர்,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்
சிதம்பரம்.

இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி.

(இந்த இந்துசங்கம் கலியுகாதி சகூஅகூ-வது சர்வஜித்து௵ சித்திரை௴ த்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.)

இச்சங்கத்தின் முக்கிய கருத்துகள்:—

(1) இந்துமதத்தைப் பரவச்செய்தல்; அதன விரோதிகளைக் கண்டித்து அதைப் பாதுகாத்தல். (2) இந்து மகாஜனங்களுடைய யோகக்ஷேமத்திற்காகப் பாடுபடுதல். (3) நீதிமார்க்கங்களையும், கல்விவிஷயங்களையும் ஆதரித்து அபிவிருத்திசெய்தல்.

சுதேசபாஷைகளிலும் இங்கிலீஷிலும் சிறு பத்திரிகை, புத்தகம் இவற்றைப் பரவச்செய்தும், பகிரங்க உபந்யாசம் புரிவித்தும், வாதம் செய்வித்தும் மேற்படி கருத்துகள் நிறைவேற்றப்படும்.

இச்சங்கத்துக்கு ௵ 1-இ சந்தா குறைந்தது ரூபா 1—12—0

(இது முன்பணமாகக் கட்டவேண்டியது.)

அக்கிராசனாதிபதி:—ப்ரம்மஸ்ரீ, ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆர். சிவசங்கர பாண்டியா அவர்கள், பி-எ. எப்-டி-எஸ்.

காரியதரிசி:—ப்ரம்மஸ்ரீ ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தி. வி. பெரியசாமி ஐயரவர்கள்.

சுதேசமதாபிமானிகளான இந்துக்கள் யாவரும் இந்தமத சங்கத்திற்குத் திரவியசகாயம் செய்யப் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்கள். இச்சங்கத்தில் சேர்பவர்கள், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதியில் இந்துடிராக்ட்ஸொஸைட்டியின் காரியதரிசியவர்கள் பேருக்குத் தபால்சார்ஜுக்காக அரையணாத் தலை அனுப்பினால், ஷெ அக்கிராசனாதிபதி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இந்துமத வினாவிடையென்னும் புத்தகத்தை இனாமாகப் பெறுவார்கள். இச்சங்கத்தைப்பற்றி இன்னும் யாதேனும் கேட்க விரும்புவோர், காரியதரிசியவர்கள் பேருக்கு எழுதிக்கொள்ளவேண்டியது.

விசேஷ அறிவிப்பு.

கையொப்பநேயர்காள்!

நாம் இப்பத்திரிகையை மாதம் இருமுறை பிரசுரித்தற்பொருட்டு அவ்விஷயத்தில் நண்பர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்கும்படி இருமுறை அறிக்கைசெய்தோம். அதனைக் கண்ணுற்ற அபிமானிகள் பலர் தத்தமபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு அங்ஙனஞ்செய்தல் அத்தியாவசியகமெனத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். அங்ஙனமே இப்பத்திரிகையின் மூன்றாவது வருஷ ஆரம்பகாலமாகிய கூஅஅ-௵ ஜூன்௴-முதல் மாதம் இருமுறை பிரசுரிக்க உத்தேசித்திருக்கின்றோம். பத்திரிகையை இரட்டித்தும் அதன் கிரயத்தைமட்டும் வைதிக லௌகிக கனவான்களின் சௌகரியத்தை நோக்கி மிகக் குறைத்தேயிருக்கின்றோம். அதனை அடியில்வருமாறு காண்க:-

பத்திர கிரயம்.

		ரூ.	அ.	பை.
வருஷம்	கூ-இ	உ	கஉ	0
மாசம்	கூ-இ	க	அ	0
மாசம்	ஈ-இ	க	0	0
காபி	ச-இ	0	ஈ	சு
இலங்கைக்கு ௵ க-இ		ஈ	அ	0

இதுவரையில் பாக்கி செலுத்தாமலிருக்கிற கையொப்பக்கனவான்கள் இன்னும் மௌனமுறாமல் உடனே தத்தம் பாக்கித்தொகைகளை அனுப்பி இச்சமயத்தில் சகாயமாக உதவிபுரிவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம். பத்திராதிபர்.

ப்ரம்மவித்தியா.

அநுபந்தம்.

[illegible]

—()—

௨௧. [illegible]
௨௨. [illegible]
௨௩. [illegible]
௨௪. [illegible]
௨௫. [illegible]
௨௬. [illegible]
௨௭. [illegible]
௨௮. [illegible]
௨௯. [illegible]
௩0. [illegible]
௩௧. [illegible]
௩௨. [illegible]
௩௩. [illegible]
௩௪. [illegible]
௩௫. [illegible]
௩௬. [illegible]
௩௭. [illegible]
௩௮. [illegible]
௩௯. [illegible]
௪0. [illegible]
௪௧. [illegible]
௪௨. [illegible]
௪௩. [illegible]
௪௪. [illegible]
௪௫. [illegible]
௪௬. [illegible]
௪௭. [illegible]
௪௮. [illegible]
௪௯. [illegible]
௫0. [illegible]
௫௧. [illegible]
௫௨. [illegible]
௫௩. [illegible]
௫௪. [illegible]
௫௫. [illegible]

பாலர்நீதி.

௨௧ மதிப்பாக மிக்கவமானம்.
௨௨ பல்லவை வழியிலும் [illegible].
௨௩ ரணமோசன்மே தனபானமாம்.
௨௪ லட்சியம்வைத்தால் கட்சிபலிக்கும்.
௨௫ வஞ்சகமெண்சா ணுடலிருஞ்சாய்.
௨௬ கற்றவனாயினுந் துஷ்டனைத்தள்ளு.
௨௭ காலையில்விழித்து வேலையைநடத்து.
௨௮ கிட்டினபேறைக் கட்டிக்காப்பாய்.
௨௯ கீழ்ப்படியுனக்கு மேற்பட்டோருக்கு.
௩0 குணத்திற்கொடியது கோட்சொலத்துணிதல்.
௩௧ கூச்சங்கொள்ளுநல் பேச்சுக்கிடஞ்சல்.
௩௨ கெட்டபேச்சில் இஷ்டங்கொள்ளேல்.
௩௩ கேலிச்சொல்லை நாவில்வையேல்.
௩௪ கைப்பொருளாகுங் கல்விப்பொருளே.
௩௫ கொடுமையிற்கொடுமை குணத்தைப்பழித்தல்.
௩௬ கோபந்தடிக்கப் பாவந்தடிக்கும்.
௩௭ கௌரவந்தேடு [illegible].
௩௮ சஞ்சலநோய்க்குச் சகிப்பேயௌஷதம்.
௩௯ சாக்கிரதையுடையான் யோக்கியதையடைவான்.
௪0 சிற்றினத்திற் சிந்தைகொள்ளேல்.
௪௧ சீராய்ச்செலவிட் டாயப்பெருக்கு.
௪௨ சுத்தமுண்டாகிற் சுகமுண்டாகும்.
௪௩ சூதாட்டத்தாற் சொத்துச்சேதம்.
௪௪ செல்வச்செருக்கு சிறியோர்போக்கு.
௪௫ சேர்க்கைக்கேற்ற மார்க்கமேற்படும்.
௪௬ சைகையறிந்து செய்வதுசமர்த்து.
௪௭ சொன்னசொல்லைச் சோரவிடாதே.
௪௮ சோம்பலுடையான் சோறுக்கலைவான்.
௪௯ சௌலப்பியகுணம் சாதுகட்குணம்.
௫0 ஞமலிக்கொப்பார் தமதினந்தழுவார்.
௫௧ ஞானமுதிக்க [illegible].
௫௨ தப்பிதவிர்த்துக் [illegible] தகுதி.
௫௩ தாழ்ந்துநடந்து தலைமைபொருந்து.
௫௪ திருட்டுக்கையும் [illegible].
௫௫ தீராக்கோபம் தீர்க்கபாவம்.

வரும்.

அறிவிப்பு

சர்வதாரிவருஷத்து

ரிப்பன் தமிழ்ப் பாக்கெட்

பஞ்சாங்கம்

தயாராயிருக்கிறது.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா 6. தபால்பாகிஸ்சார்ஜ் அணா 1. 10க்கு ஒன்றாம் 25க்கு 3. ம் 50க்கு 7. ம் 100க்கு 15 ம். அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்,
சை. இரத்தினசெட்டியார்.
புரோப்ரயிட்டர்
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்
316. தம்புசெட்டிவீதி.
சென்னை.

இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி.

(இந்த இந்துசங்கம் கலியுகாதி சகூஅகூ-வது சர்வஜித்துவருஷம் சித்திரை மாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.)

இச்சங்கத்தின் முக்கிய கருத்துக்கள்:—

(1) இந்துமதத்தைப் பரவச்செய்தல்; அதன் விரோதிகளைக் கண்டித்து அதைப் பாதுகாத்தல். (2) இந்து ஜனங்களுடைய யோகக்ஷேமத்திற்காகப் பாடுபடுதல். (3) நீதிமார்க்கங்களையும், கல்விவகைகளையும் ஆதரித்து அபிவிருத்திசெய்தல்.

சுதேசபாஷைகளிலும் இங்கிலீஷிலும் சிறு பத்திரிகை, புத்தகம் இவற்றைப் பரவச்செய்தும், பகிரங்க உபந்யாசம் புரிவித்தும், வாதம் செய்வித்தும் மேற்படி கருத்துகள் நிறைவேற்றப்படும்.

சந்தாதாரர்க்கு வருஷம் 1-க்கு சந்தா குறைந்தது ரூபா 1—4—0 (இது முன்பணமாகக் கட்டவேண்டியது.)

அக்கிராசனாதிபதி:—ப்ரம்மஸ்ரீ, ம-ள-ள-ஸ்ரீ, ஆர். சிவசங்கர பாண்டியா அவர்கள், பி-ஏ. எப்-டி-எஸ்.

காரியதரிசி:—ப்ரம்மஸ்ரீ ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தி. வி. பெரியசாமி ஐயரவர்கள்

சுதேசமதாபிமானிகளான இந்துக்கள் யாவரும் இந்த மகா சங்கத்திற்குத் திரவியசகாயம் செய்யப் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்கள். இச்சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதியில் இந்துடிராக்ட்ஸொஸைட்டியின் காரியதரிசியவர்கள் பெருக்குத் தபால்சார்ஜுக்காக அணா அனுப்பினால், மேற்படி அக்கிராசனாதிபதி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இந்துமத விருவிடையென்னும் புத்தகத்தை இனாமாகப் பெறுவார்கள். இச்சங்கத்தைப்பற்றி இன்னும் விசேஷம் கேட்க விரும்புவோர், காரியதரிசியவர்கள் பேருக்கு எழுதிக்கொள்ளவேண்டியது.

அறிவிப்பு.

கடிதக்காரர் காகிதத்து ஒவ்வோர் புறத்திலே எழுத்துகளை பிணைக்காமல் நல்ல மைகொண்டு தெளிவாய் தந்தம் பேர் பெயரோடு விஷயத்தை எழுதவேண்டும். கட்டப்பட்ட கடிதங்களும் லேபில் குறைவாயொட்டி அனுப்பிய கடிதங்களும் அங்கீகரிக்கப்படா. கையெழுத்தில்லாத கடிதமிடப்பெறாது.

ப-வி-ப.

விசேஷ அறிவிப்பு.

நம்துகைபொப்ப நேயர்களிற் சிலர்மாத்திரம் எமது இனிபவேண்டுகோளுக்கிசைந்து தத்தம்பாக்கித்தொகையை அனுப்பினார்கள்; மற்றவர் சற்றேனுஞ்செவிகொடாது மௌனத்தையேகைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். இங்ஙனமாயின் மாசந்தோறும் வேண்டிய தபாற்கூலிக்கும் ஆபீஸ் சிப்பந்தி சம்பளத்திற்கும் பணங்கிடைப்பது எவ்விதம்? இனியாகிலும், நமது நண்பர்களிந்நிலைமையை உணர்ந்து உடனே அனுப்புவார்களென நம்புகிறேன். அன்றியும், இரண்டாவது வருஷம் முடிவுபெற ஒரேமாதமிருப்பதாலும் பத்திரிகையை மூன்றாவதுவருஷமுதற்கொண்டு மாதமிருமுறை யாக்க வேண்டுவதாலும் இனி பாக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பது பத்திரிகாபிமானிகளுக்கழகல்ல. இனிபத்திரிகை வேண்டுவோர்க்கு முன்பணங்கட்டினாலன்றி அனுப்பப்படா.

சிதம்பரம்

ஜீவகாருண்ணிய நிரந்தர கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இத்தருமம் இம் மார்கழி௴ அ-உ முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செவ்வையாக நடந்துவருகிறது. இதன் உத்தேசம் வேலைசெய்ய சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாயினும், தினர்களிடம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிலைபெறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

மேற்குறித்த தருமத்தையன்றி இம்மாதமுதல், வெய்யிலில் வழிநடந்து தாகத்தினால் நாவரண்டு தவித்துக் களைத்து வரும் வழிப்போக்கர்களை ஆதரிக்கும்பொருட்டு, எத்தருமத்தினும் சிறந்த உத்தமோத்தமதருமமாய கிடைத்தற்கரிய தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமம் வைத்து நடாத்திவருகின்றேன். இத்தருமங்கள் தளர்வின்றி மென்மேலும் ஓங்கத் தருமவான்களாகிய செல்வப்பிரபுக்கள் தயைபுரிவார்களாக.

C. S. நரசய்யர்,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்
சிதம்பரம்.

{ப்ரம்மவித்தியா.}

அநுபந்தம்

வாருநீதி:

(ஆநுஷ்டுபம்)

௫௬. வ்ராஹ்மணோ தேவஸ்ய வைச காலஸ்யம்
௫௭. வஷிபாகரு இரோ வசுது நஜ-மதீ:.
௫௮. க்ஷுஜா நம்கநயா ஜிரக்ஷிம்.
௫௯. ஜாகாவவதேஹி கோதவஸ்ராஸ.
௬௦. யரோமகுஷா நாயயஸத்ரும்.
௬௧. யசவராஷ்பம்கரகஸவதிம்.
௬௨. விஹ்ஜேகாபடிப்ருவிவிரஉநபகாஸ.
௬௩. வஸூயமராகஃவணாஸவீஜம்.
௬௪. ஸவகாநாயஜநாதஷ்மஃ.
௬௫. நிகேருக்ஷணிஸுஹஸுஹமலவ
௬௬. ஸூாவயவவகாராஸூஸணநீகிம்.
௬௭. ஸா த்ராஸ்ராவாஹி கவஷிவஸூராஸ.
௬௮. ஷடுஜஃபூ ஷூவிஷூஸுஹவகஷாஃ.
௬௯. ஸகிவரிவயகோவஜாமவகி.
௭௦. ஸூஸ்ுகியஉஸாஜுமயக.
௭௧. லேகதிக்ஷு உவிகவ்ராவயக.
௭௨. ஸூயிவஸ்யெஷூம-ாகிஸூவஸ்ராஸ.
௭௩. ஸகியதவஸ்ர்ஸவஸ்ரசிராபாஸ்ரா.
௭௪. உபூஸூாவஸ்யாமலதிகாய-ா.
௭௫. ஸூாக்ஷிகமஹ்யூஷூதெவஸ்ரஜஃ.
௭௬. வரோவகாராஸவஸராவஷிகீதிம்.
௭௭. வீஷாவஉகஃவீஷாஉமதி.
௭௮. மலேகஸ்ரீக்ராவஷிரநரவஷி.
௭௯. வஹிஸ்ஜாநம்வஸுஷவகாமயநம்.
௮௦. வகிஸிஸ்ருஷாமாய-ாமஷிஷா.
௮௧. ஜிகமாஷிகுமகஷவயகிஷாஷம்.
௮௨. ஹ்ராம்ஜேகாஉமஹஃகாமகாஸூா.
௮௩. கூாமதிஉஹோகாமயநதிதிமதிகா-.
௮௪. வரவொயமகோவரஉாவரணம்.
௮௫. விநகிவிஜ்ஞுநமாவ்ராக்ஷிஃ.
நிவஸ்ராஷிஷ்ராவிஷிகாநஸ்ரகிஃ.
பஷிவ-ராமாவஸ்ராவஸ்ரூ.

மாதவி.

பாலநீதி

(முன் தொடர்ச்சி)

௫௬ துக்கமடைந்தால் மக்கள்முகம்பார்.
௫௭ தாண்டிவிற்கொடுமை துஷ்டர்சொல்லுரியெய்.
௫௮ தெளிவுண்டானால் ஒழிவுண்டாகும்.
௫௯ தேர்ச்சியுடையார் பேச்சுக்குஞ்சார்.
௬௦ தைரியஞ்செலுத்து வைரியைத்துரத்து.
௬௧ தொடுத்தகாரியம் முடிப்பதுவீரியம்.
௬௨ தோல்வியடையினும் துடர்ந்துமுயர்ச்சி.
௬௩ நம்பிக்கைக்குறை நாசத்துக்குவிரை.
௬௪ நாதமில்லாப் பேதையையாதரி.
௬௫ நித்தியகருமம் பத்தியாயநுசரி.
௬௬ நீதிநெறியை நினைவிற்படியவை.
௬௭ நுண்ணியஅறிவு நூற்பழக்கால்வரும்.
௬௮ நூல்புலமற்றால் நால்வகைப்பயன்வரும்.
௬௯ நெருக்கிப்பழகினால் வெருக்கலிசக்குறை.
௭௦ நேமம்வைத்து நோய்போக்கு.
௭௧ நைமித்திகங்களை நழுவவிடாதே.
௭௨ நொந்துகொள்ளுதல் நோயிலுங்கெடுதல்.
௭௩ நோக்கமில்லாப் போக்கழகல்ல.
௭௪ பாரள்பொருள்மீது பொறுமைபடாது.
௭௫ பாடுபட்டுண்பார் பணவருமையறிவர்.
௭௬ பிறர்க்குதவிசெய் பெரும்புகழடை.
௭௭ பீடையில்லென்றுப் பீடையெபெரிது.
௭௮ புறத்திலும்அகத்திலும் பொருந்திடவேண்டும்.
௭௯ பூர்ணஞானம் புண்ணியர்கள் தனம்.
௮௦ பெண்டிர்க்கழகு புருஷர்பணிவிடை.
௮௧ பேச்சிற்சுருக்கம் பிசகைக்குறைக்கும்.
௮௨ பைந்தொடியாரைப் பார்த்துப்பிரமியேல்.
௮௩ பொறுமையைப்பெரியோர்பொருளெனப்பகர்வர்.
௮௪ போதிப்பதிலும்சாதிப்பதுநலம்.
௮௫ பௌவியநடக்கை படித்தவர்க்கியற்கை.
௮௬ மனையாளுடனே இணையாய்வாழு.
௮௭ மாட்சிமைவரினும் தாழ்ச்சியேநலம்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் துணை.

சிவன் பெரியவரா? விஷ்ணு பெரியவரா? என்னும் வாதம் செய்துகொண்டிருக்கிற வித்வான்களுக்கு ஓர் விஞ்ஞாபனம்

மேலேகண்ட வாதம் சென்ற 4. 5- மாதமாய் நடந்து கொண்டுவருவதாய் ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை வாயிலாக யாங்கள் அறிகின்றனம். மிகவும் சிறுவயதுள்ளவனாயும் சாஸ்திரம்,

டிப்பு எனகிற விஷயத்தில் கிழவுக்குக்கூட ஒதுங்காதவனுபுமிருக்கபோதிலும், சேனத்தாருடைய நன்மையை உத்தேசித்து யான், வித்வத் மேன்மையுடையவர்களும், எந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க ஆரம்பித்தாலும் பின்வாங்காமல் வாதிக்கக்கூடிய வல்லமையுடையவர்களுமான நமது வித்வசிரேஷ்டமணிகள், மேல்கண்ட விவாதம் வெகுகாலமாய் நடந்தும் புத்தி யுக்தி சாஸ்த்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளில் தேர்ந்த நமது முன்னோர்களாகிய வித்துவ சிரேஷ்டமணிகளால் செய்யப்பட்டு யாதொரு முடிவுக்கும் வாராதிருப்பதை நன்றாய் அறிந்து இத்தவீன விஷயத்தில் வாதம்செய்து காலத்தை வீணபோக்குவதை விட்டு, நமக்கு இப்பொழுது நேரிட்டிருக்கிற ஆபத்துகளை நிவர்த்திக்க முயலவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளத் துணிகின்றேன்.

நாம் இப்பொழுதிருக்கிற ஸ்திதியை யோஜிக்குங்கால் இனி என்ன நேரிடுமோவென்று ரொம்பவும் பயப்படக்கூடியதாயிருக்கிறது. முன்னோர்களைப்போல் 6. ல் ஒருபட்டமைமட்டும் வாங்கும் ராஜாங்கத்தின்கீழ் வாழ நமக்குக் கொடுத்துவைக்கவில்லை. விவசாயம் செய்கிறதால் நாளுக்குநாள் கடன் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதேயொழிய சாப்பாட்டுக்குப் போதுமானவருபடி வருகிறதில்லை. மேற்றிசையார் யந்திரபயிர்ச்சியினால் நமது தேசத்தில் முன்னாளில் ஓயாமல் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளிகள் கைகளை வெறுங்கைகளாக்கிவிட்டார்கள். மறைமைக்குச்சாதனமான நூல்களை கற்பவர்களுக்கு இந்நாளில் உஞ்சவிருத்தியைத் தவிர வேறுயாதொரு ஜீவனத்தையுங்காணேம். வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக பிராகிருதத்தில் ராஜபாஷையாயிருக்கிற அங்கிலேய பாஷையைக்கற்பதிலேயே எங்கள் காலமெல்லாம் வீணாய்க்கழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நம்முடைய சாஸ்திரங்களில் இன்னசங்கதி சொல்லியிருக்கிறது, அத்வைதம் என்றால் என்ன? விசிஷ்டாத்வைதமென்றாலென்ன? என்றுமெங்களுக்குச் செவ்வையாய்த்தெரியாது. ஐரோப்பியசாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிற புஸ்தகங்கள் வாயிலாக அறிந்த Idealism, Constuctive Idealism முதலியவைகள் தானெங்களுக்குத்தெரியும். அவர்கள் சொல்வதுதான் சரியென்றும் நம்முடைய முன்னோர்கள் சொல்லியிருப்பதெல்லாம் சரியல்லவென்றும் மூடத்தனமாய் எண்ணிக்கொண்டு, சந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்திய கருமானுஷ்டானங்களை விட்டு, வெள்ளைக்காரர்களுடைய தொப்பி சப்பாத்து முதலியவைகளைப் போட்டுக்கொண்டு, நாஸ்திகம் என்பது இன்னதென்று தெரியாமலிருந்தபோதிலும் தாங்கள் நாஸ்திகாசாரியர்களென்று தங்களுக்குத் தானே பட்டங்கொடுத்துக்கொண்டு தாறுமாறாகப் பிதற்றிக்கொண்டு இங்குமங்கும் திரிபவர் அனேகர். அவர்களைப் பார்த்து சேர்க்கைவாசனையால் கெட்டவர்கள் அனேகர். இதுவென்று வெளிவேஷ மட்டுந்தானிருக்கிறதேயொழிய உள்ளுக்குள் ஈசபக்தி கொஞ்சங்கூட இல்லை. இது நிற்க. போக்கற்றுப்போனதில் பிழைப்பில்லாமல் இங்கேவந்து பணத்துக்காக புலம்பும் பாதிரிமாருடைய உபதேசபோதனை, பெண்மாயம் முதலிய வலைகளில் சிக்கி கிறிஸ்தவர்களாய் பயங்கரமான நரகக்குழியில் விழ போகிறதை சம்பாதித்திருப்பவர் அனேகர். வேதப்ராம்மணகுலத்தை உண்மையாய் வெட்டுக்காட்டும் நமது மதத்தின் தன்மை அறியாமல் நமது மதத்தில் மூன்று தெய்வங்களிருக்கிறதென்றும் ஆகையால் ஒரே தெய்வமுள்ள மதத்தைத் தாங்களுண்டாக்கவேண்டுமென்று மூடத்தனமாய் சமாஜங்கள் கூட்டுபவர் அனேகர். இப்படியெல்லாம் இந்து மதத்தின் உண்மையை அறியாது ஜனங்களெல்லாம் மன்னுபின்னப்பட்டிருக்கிற சமயத்தில் வீண்வாதம் செய்வது சரியன்று. சாஸ்திரம் தெரியாவிடினும் என்புத்திக்குத்தெரிந்த மட்டில் கொஞ்சம் சொல்லத் துணிகிறேன்.

நமது மதத்திலோ!! ஈசுவரனிருக்கிறானென்றும் அவருக்கு சிருஷ்டி, பரிபாலனம், சம்ஹாரம் என்ற முக்குணங்களிருப்பதாயும், அதில் சிருஷ்டி சமயத்தில் பரப்ரம்மத்தைப் ப்ரம்மாவென்றும், பரிபாலன சமயத்தில் விஷ்ணுவென்றும், சம்ஹார சமயத்தில் சிவன் என்றும் சொல்லப்படுகிறது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. இப்படியிருக்க விஷ்ணு பெரியவரா? சிவன்பெரியவரா? என்கிறகேள்வி, பரிபாலன சமயத்தில் பரப்ரம்மம் உயர்ச்சிபெற்றதா? அல்லது சம்ஹாரசமயத்தில் உயர்வுபெற்றதா? என்கிற கேள்வியானது யாதொரு குறைவுமில்லாமல் சர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கப்பட்ட பகவானுக்கு ஒருசமயம் உயர்வையும் ஒருசமயத்தில் தாழ்வையும் சொல்வதாயும் நம்முடைய மதசித்தாந்தத்துக்கு விரோதமல்லவா? இந்தசக்தியைக்கவனித்துத் தானே முன்யுகாந்திரங்களில் நம்முடைய மேன்மை பெற்ற முன்னோர்கள் இந்தவாதம் செய்யவில்லை. மகாரிஷிகளும் இரண்டுக்கும் ஒற்றுமையாகவே புராணம் எழுதிவந்தார்கள். இந்தகலிகாலத்தில் இந்த விவாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருமதஸ்தரும் மதவைராக்கியம் கொண்டு அநேகம் கோவில்களை அழித்து தேசத்துக்குப் பகவத்கோபத்தைத்தருவித்து நம்முடைய அருமையான தேசத்தை இக்கோலமாக்கினார்கள். இனிமேலாவது இந்தவழக்கத்தை ஒழிக்கக்கூடாதா? புறமதங்களைத் துலைக்கக்கூடாதா? உன்மதச்சண்டையை விடக்கூடாதா? எங்கள்பேரில் கிருபைகூர்ந்து, எங்களைநல்வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டாமா? அவ்வழியில் நாங்கள் நடக்கக்கூடாதா? பெரியோர்களே! எங்கள்பேரில் கருணைவைக்கக்கூடாதா? ஆயினும் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர் உங்களுக்குச்சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லி எங்களுக்கு நற்காலமுண்டாகும்படி செய்வாரென்று நம்புகிறேன். நற்செய்கையை கைக்கொண்ட க்ஷேமகான் வெகுகாலம் வாழ வேணுமென்று பிரார்த்திக்கிற

K. G. கிருஷ்ணசாமிஅய்யர்.

மூன்றுவது காங்கிரெஸ் ரிபோர்ட்டு

பத்திராதிபர் அபிப்பிராயம்.

மூன்றுவது ஹிந்து மகாஜனசபையைப் பற்றி ரிபோர்ட்டொன்றை யெமக்கனுப்பிய அச்சபை காரியதரிசியாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ M. வீரராகவாசாரியர் [illegible] அனேக வந்தனங்களளிக்கப்பாலதாம். இப்புஸ்தகம் 28 பாரமும் அதாவது 217 பக்கங்களடங்கியதும், ப்ரெஞ்சு புல்ஸ்கேப் அளவுகொண்டதும், அதன் இருபக்கங்களில் நீலககாகிதத்தையுடையதாக அடைத்தது மாயமைந்துளது. இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு பத்திரிகாசாரியர்களுக்கு மனுப்பப்பட்டிருக்குமென்பது எமது துணிபு. அங்ஙனமாயின் ஒவ்வொருவரும் தத்தமுள்ளத்திற்றோன்றிய அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவதுமன்றி, அதன் சாராம்சத்தைத் திட்டமுடசரிப்பது கடமையேயாம். இப்புத்தகத்தின் முனையாகிய நீலக்காகிதத்தின் உட்புறத்தில் இங்கிலாந்து மஹாமந்திர சபையாராலும், விக்டோரியா பெருமாட்டியாலும், மற்றைய கவர்னர் ஜனரல்களாலும் இவ்விந்தியாவை நோக்கியளிக்கப்பட்ட வாய்மொழிப்பிரமாணங்களடங்கியிருக்கின்றன. இப்புத்தகம் முதற்பக்கந்துவக்கி அறுபத்திரண்டு பக்கம் வரையிலும் பாயிரப்பிரசங்கங்களடங்கியிருக்கின்றன. இந்தப்பாயிரப்பிரசங்கம் மூன்றுவது மகாஜன சபையிலே பேசப்பட்ட பதினொருவகைத் தீர்மானங்களைத் தழுவி, அவ்வப்பொழுது பிரதிநிதிப் பிரசங்கிகளால் வெளியிடப்பட்ட சிறந்த வாசகங்களை வெளியிடுகின்றது. 1887-ம் வருடம் டிசம்பர்மாதம் 27-வ முதல் நான்குநாளும், இம்மகாஜன சபை நடந்தேறி வந்தது. முதற்றினத்தில் ராஜா ஸர். டி. மாதவராவ் முதலிய ஐவர்களின் பிரசங்கமடங்கிற்று. இரண்டாவதுதினத்தில் டாக்டர் த்ரைலோக்யநாத மித்திரர் முதலிய இருபத்தறுவருடைய பிரசங்கங்களடங்கிற்று. மூன்றுவது தினத்துப் பிரசங்கம் N. சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள் முதலிய நாற்பத்தெழுவருடைய பிரசங்கங்களை வெளியிட்டது. நான்காவதுப்பிரசங்கமோ! ஸர். ச்வலே ராமசுவாமி முதலியாரவர்கள் முதலிய நாற்பத்தொன்பது பேருடைய பிரசங்கங்களையடக்குகின்றது. சென்ற வருடத்தில் பம்பாயிலும் கல்கத்தாவிலும் நடந்த யேற்பாடுகளைக் காட்டிலும் இம்முறை சென்னையில் நடந்த நிர்ணயங்கள் மிகவும் விசாலமாயிருப்பதால் இதன்விலை அதைக்காட்டிலும் எவ்வளவோமடங்கு ஜாஸ்தியாயிருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் மிக்குறைவாகவே யிருக்கின்றது. இங்ஙனம் விலையைத்தணிப்பது பரோபகாரசிந்தையைத் தவிர வேறுயாது? ஹிந்துக்களிலேயே உயர்ந்த வேலைகளிலிருப்பவர்களிலனேகர், ஹிந்து மகாஜனசபைக்கு வருவதில் பயனில்லையென்றும், ஹிந்துக்களினால் முடியக்கூடியது ஒன்றுமில்லையென்றும் ஓர் எண்ணத்தை வகித்தார்கள். அவர்கள் இந்த ரிபோர்ட்டை பார்த்தமாத்திரையிற்றானே ஹிந்துக்கள் இத்தகைமையான வலிமையுடையவர்களென்றும், தாங்கள் தலையிட்ட காரியத்தை முடிவுக்குக்கொண்டுவரச் சக்தியுள்ளவர்களென்றும் தெற்றெனப்புலப்படும். வருகிற வருடம் நடக்கப்போகிற மகாஜனசபை ரிபோர்ட்டானது இதைவிட விஷயங்களும் நிர்ணயங்களும் பெருகுமென எதிர்பார்க்கிறேன்.

ப்ரம்மவித்தியாயந்திரசாலையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட அப்பாதீக்ஷிதரவர்களுடைய கிரந்தங்களின் விளம்பரம்

	விலை.		
சிவதத்துவவிவேகம்.	2	0	0
[illegible]	0	12	0
ஆதித்தியஸ்தோத்திரரத்தினம்.	0	4	
சிவமஹிமகலிஸ்துதி.	0	7	
சிவத்தியானபத்ததி.	0	1	
இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம்.	0	2	0
பாரததாற்பரிய சங்கிரகம்.	0	2	0
சித்தாந்தலேசசங்கிரகம்.	1	0	0

பட்டஸ்ரீ நாராயணசாஸ்திரிகளவர்களாலியற்றிய தண்டகங்களும் நாடகங்களும்

ரூபயூரநாடகம்.	0	6	0
ஜைத்திரஜைவாதிருகம்.	0	6	0
சர்மிஷ்டாவிஜயம்.	0	6	0
மகேசுவரதண்டகம்.	0	1	0
ஆரியாதண்டகம் லக்ஷ்மிஸ்தோத்திரம்.	0	1	0

சாமுத்ரிகசாஸ்திரபாஷ்யம்.	0	8	0

இந்த மகாமகோபாத்தியாய இராஜுசாஸ்திரிகளவர்களால் செய்யப்பட்டது.

சௌமியசோம நாடகம்.	0	5	0

இந்நாடகம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர் கு. ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரிகளா லியற்றப்பட்டது.

நீதிக்கீர்த்தனை. ...	0	1	6
விசாகதுலாபாரப்பிரபந்தம்.	0	1	6

போதாரியா—இது ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகளருளிச்செய்த ஓர் வேதாந்தப்பிரகரணம். விலை அணா ௪.

முக்கலாரியா:—இது முக்கல பட்டரியற்றிய ஒரு இனிய துராசதோத்திரம். விலை அணா ௨.

நந்திகேசுவர காரிகா:—இது வியாகரணசாஸ்திர மூலசூத்திரங்களாய சூத்திரங்களுக்குரை. விலை அணா ௧.

ஆன்மாவும் சரீரமும்:— இது நாஸ்திகர் கேள்விகளுக்கு விடை. விலை அணா ௧.

எமது நண்பர்களே!!

சற்றுச்செவி சாயுமின்.

பாணிநகாறும் தங்களை பன்முறை தம்மால் சேரவேண்டிய சந்தாத்தொகைகளை யனுப்பும்படி வேண்டிகின்றும், வேண்டுகோள் தங்கள் மனதைக் கனியவைக்கக்கூடாதிருந்தது. இப்பொழு இப்பத்திரிகை துவக்கி இரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தியாயின. இனி மூன்றுவது வருடமாவது அடுத்த ஜூன் மாதம் முதற்கொண்டு பத்திரிகை மாதமிருமுறை சுழன்றோடிவரத் தயாராயிருக்கின்றது. அதற்குச் சந்தா ரூபா 1-ம் 2—12—0 விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், இதுவரையிலும் பாக்கிசெலுத்தவேண்டியவர்கள் இம்மாதி முடிவுக்குள் தங்கள்பாக்கி கிருபைகூர்ந்தனுப்பி, அடுத்தமாத முதற்கொண்டு பணமாகவே கட்டி பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படிக்கி முன்பணங்கட்டாதவர்களுக்குப் பத்திரிகை அனுப்பப்படா. அன்றி இம்மாதமுடிவுக்குள் பாக்கியை அனுப்பாதவர்களுக்கு பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது.

அறிவிப்பு,

கடிதக்காரர் காகிதத்து ஒவ்வோர் புறத்திலே எழுத்துக்களை பிணைக்காமல் நல்ல மைகொண்டு தெளிவாய் அத்தப்ப[illegible]ப்பயரோடு விஷயத்தை எழுதவேண்டும். நட்பேட் ஸ்டாம்புகளும் லேபில் குறைவாயொட்டி அனுப்பிய கடிதங்களும் நிராகரிக்கப்படா. கையெழுத்தில்லாத கடிதமிடம்பெறாது.

ப- வி-

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.

1817-ளு மார்ச்சு மீ த்தில் சென்னை "வேதாந்த விசாரணைசபையார்" உலகமும் ஆத்மாவும் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? என்னும் வினாக்களைச் சிறு பத்திர வாயிலாகக் கிறிஸ்தவரைக் கேட்டார்கள். அவ் வினாக்களுக்கு விடை பைபிலின்கண் ஆதாரமில்லாதிருந்தும் நான்கு கிறிஸ்தவர், தனித்தனியே பொருத்தமில்லாத விடையளித்தார்கள். அதனுபாசம் வெளிப்படும்பொருட்டும், உண்மையை யாவரும் உணர்தற்பொருட்டும் ஓர் ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதர்" அவ்விடைகளைக் கண்டித்து, "கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு" என்னும் புத்தகமொன்று ஒன்பது பாரத்தில் அச்சிட்டிருக்கின்றார். சமய ஆராய்ச்சிசெய்யும் யாவரும் அதை வாங்கிவாசிக்கவேண்டியதே. விலையும் சொற்பம்; காகிதமோ உயர்ந்தது. வேண்டியவர், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புச்செட்டிவீதி 316-ெ. மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸில் ம-ள-ள-ஸ்ரீ சை. ர. நமசிவாயசெட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ சு. சீநிவாசசாஸ்திரியாரிடத்திலும் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணு 2. தபாற்கூலி பை 6.

சிதம்பரம்

ஜீவகாருண்ணிய நிரந்தர

கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இத்தருமம் இம் மார்கழிமீ அ-வ முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செவ்வையாக நடந்துவருகிறது. இதன் உத்தேசம் வேலைசெய்ய சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாயினும், நீனர்களிடம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிலைபெறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

மேற்குறித்த தருமத்தையன்றி இம்மாதமுதல், வெய்யிலில் வழிநடந்து தாகத்தினால் நாவரண்டு தவித்துக் களைத்து வரும் வழிப்போக்கர்களை ஆதரிக்கும்பொருட்டு, எத்தருமத்தினுஞ்சிறந்த உத்தமோத்தமதருமமாய கிடைத்தற்கரிய தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமமும் வைத்து நடாத்திவருகின்றேன். இத்தருமங்கள் தளர்வின்றி மென்மேலும் ஓங்கத் தருமவான்களாகிய செல்வப்பிரபுக்கள் தயைபுரிவார்களாக.

C. S. நாகமியார்,

[illegible] கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்

சிதம்பரம்.

அறிவிப்பு

சர்வதாரிவருஷத்து

[illegible]யன் தமிழ்ப்பாக்கெட்

பஞ்சாங்கம்

தயாராயிருக்கிறது.

புத்தகம் 1-இ [illegible] அணு 6. தபால்பாகிங்சார்ஜ் அணு 1. 10இ [illegible] 25 இ 3. ம் 50 இ 7. ம் 100இ 15 ம். அதிகமாக [illegible]க்கப்படும்.

இங்ஙனம்

சை இரத்தினசெட்டியார்.

புரோப்ரயிட்டர்

மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்

316. தம்புசெட்டிவீதி.

சென்னை.

இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி.

(இந்த இந்துசங்கம் கலியுகாதி சகூஅகூ-வது சர்வஜித்துளு சித்திரைமாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.)

இச்சா[illegible]நத்தின் முக்கிய கருத்துகள்:—

(1) இந்துமதத்[illegible]தப் பரவச்செய்தல்; அதன் விரோதிகளைக் கண்டித்து அதைப் [illegible]பாதுகாத்தல். (2) இந்து மகாஜனங்களுடைய யோகக்ஷேமத்திற்காகப் பாடுபடுதல். (3) நீதிமார்க்கங்களையும், கல்விவிஷயங்களையும் ஆதரித்து அபிவிருத்திசெய்தல்.

சுதேசபாஷைகளிலும் இங்கிலீஷிலும் சிறு பத்திரிகை, புத்தகம் இவற்றைப் பரவச்செய்தும், பிரசங்க உபந்யாசம் புரிவித்தும், வாதம் செய்வித்தும் மேற்படி கருத்துகள் நிறைவேற்றப்படும்.

இச்சங்கத்துக்கு ளு 1-இ சந்தா குறைந்தது ரூபா 1—4—0

(இது முன்பணமாகக் கட்டவேண்டியது.)

அக்கிராசனாதிபதி:— ப்ரம்மஸ்ரீ, ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஆர். சிவசங்கர பண்டியா அவர்கள், பி-எ. எம்-டி-எஸ்.

காரியதரிசி:—ப்ரம்மஸ்ரீ ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தி. வி. பெரியசாமி ஐயரவர்கள்

சுதேசமதாபிமானிகளான இந்துக்கள் யாவரும் இந்த மத சங்கத்திற்குத திரவியசகாயம் செய்யப் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்கள். இச்சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதியில் இந்துடிராக்ட்ஸொஸைட்டியின் காரியதரிசியவர்கள் பேருக்குத் தபால்சார்ஜுக்[illegible] அணை அனுப்பினால், அவ் அக்கிராசன[illegible]ர்களா லியற்றப்பட்ட இந்துமத வினாவிடை[illegible]ம் புத்தகத்தை இனாமாகப் பெறுவார்கள். இச்[illegible]ற்றி இன்னும் யாதேனும் கேட்க விரும்புவோர், [illegible]தரிசியவர்கள் பேருக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

தவணைத்தாள்.

சே. எண்: 161191 ப. எண்:

வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள் (2)	வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள் (2)

S.F. 259A-6—1,00,000—30-1-84.